

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2020 – Numri: 19

Tiranë – E hënë, 17 shkurt 2020

PËRMBAJTJA

	Faqe
Urdhër i ministrit të Infrastrukturës dhe Energjisë nr. 59, datë 30.1.2020	
Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore.....	1363

URDHËR¹**Nr. 59, datë 30.1.2020****PËR MIRATIMIN E RREGULLORES
PËR KËRKESAT TEKNIKE DHE
PROCEDURAT ADMINISTRATIVE
PËR OPERIMET AJRORE**

Në zbatim të nenit 102, pika 4, të Kushtetutës; të nenit 16, të ligjit nr. 10040, datë 22.12.2008, “Kodi Ajror i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe në përputhje me ligjin nr. 9658, datë 18.12.2006, “Për ratifikimin e marrëveshjes shumëpalëshe ndërmjet Komunitetit Evropian dhe shteteve anëtare të tij, Republikës së Shqipërisë, Bosnjës dhe Hercegovinës, Republikës së Bullgarisë, Republikës së Kroacisë, Republikës së Maqedonisë, Republikës së Islandës, Republikës së Malit të Zi, Mbretërisë së Norvegjisë, Republikës së Rumanisë, Republikës së Serbisë dhe Misionit Administrativ të Përkohshëm të Kombeve të Bashkuara në Kosovë, për krijimin e një zone të përbashkët të aviacionit evropian”,

URDHËROJ:

1. Miratimin e rregullore, “Për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore”, sipas tekstit që i bashkëlidhet këtij urdhri dhe është pjesë përbërëse e tij.

2. Urdhri i ministrit nr. 151, datë 9.4.2014, “Për miratimin e rregullore për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore”, shfuqizohet.

¹ Ky urdhër përafron rregulloren e Komisionit (BE) nr. **965/2012**, të datës 5 tetor 2012, për përcaktimin e kërkesave teknike dhe të procedurave administrative, në lidhje me operacionet ajrore, në përputhje me rregulloren (KE) nr. 216/2008 të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, botuar në Fletoren Zyrtare të BE-së, L 296/2012, të ndryshuar me rregulloret e Komisionit (BE) nr. **800/2013**, të 14 gusht 2013, nr. **71/2014** e 27 janarit 2014, nr. **83/2014** e 29 janarit 2014, nr. **379/2014** e 7 prillit 2014, nr. **2015/140** e 29 janarit 2015, nr. **2015/640** e 23 prillit 2015, nr. **2015/1329** e 31 korrikut 2015, nr. **2015/2338**, e 11 dhjetorit 2015, nr. **2016/1199** e 22 korrikut 2016, nr. **2017/363** e 1 marsit 2017, nr. **2018/394** e 13 marsit 2018, nr. **2018/1042** e 23 korrikut 2018 dhe nr. **2018/1975** e 14 dhjetorit 2018, botuar në Fletoret Zyrtare të BE-së: L 227/2013, L 23/2014, L 28/2014, L 123/2014, L 24/2015, L 106/2015, L 206/2015, L 330/2015, L 198/2016, L 55/2017, L 71/2018, L 188/2018 dhe L 53/2018.

3. Ngarkohet Autoritetit i Aviacionit Civil për ndjekjen dhe për zbatimin e këtij urdhri.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I INFRASTRUKTURËS
DHE ENERGJISË
Belinda Balluku

**RREGULLORE
PËR KËRKESAT TEKNIKE DHE
PROCEDURAT ADMINISTRATIVE PËR
OPERIMET AJRORE****Neni 1****Objekti dhe fusha e veprimit**

1. Kjo rregullore përcakton rregullat e detajuara për operimet ajrore me aeroplanë dhe helikopterë, duke përfshirë inspektimet e aeroplanit, të operatorëve nën mbikëqyrjen e sigurisë së operimit të një shteti tjetër, kur ulen në aerodromet që ndodhen në territorin Republikës së Shqipërisë.

2. Kjo rregullore, gjithashtu, përcakton rregullat e detajuara për kushtet e lëshimit, ruajtjes, ndryshimit, kufizimit, pezullimit ose revokimit të certifikatave të operatorëve të avionëve të përmendur në pikat (b)(i) dhe (ii), të nenit 2(1) të rregullore (BE) 2018/1139, me përjashtim të balonave dhe planerave, të angazhuar në operimin e transportit tregtar ajror, privilegjet dhe përgjegjësitë e mbajtësve të certifikatave, si dhe kushtet në të cilat operimet do të ndalohen, kufizohen ose do t'u nënshtrohen kushteve të caktuara në interes të sigurisë;

3. Kjo rregullore, gjithashtu, përcakton rregullat e detajuara për kushtet dhe procedurat për deklarimin e operatorëve të angazhuar në operime tregtare të specializuara të aeroplanëve dhe helikopterëve ose në operimin jotregtar të avionëve kompleksë me motor, duke përfshirë operimet e specializuara jotregtare të avionëve kompleksë me motor, të aftësive të tyre dhe mundësisë së mjeteve për të zbatuar përgjegjësitë që lidhen me operimin e avionëve dhe për mbikëqyrjen e operatorëve të tillë.

4. Kjo rregullore përcakton rregulla të detajuara për kushtet nën të cilat disa operime të specializuara, me rreze të mëdha tregtare, duhet të jenë subjekt i një autorizimi në interes të sigurisë,

për kushtet e lëshimit, mbajtjes, ndryshimit, kufizimit, pezullimit ose heqjen e autorizimeve.

5. Kjo rregullore nuk do të zbatohet për operimet ajrore brenda fushëveprimit të udhëzimit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, apo rishikimeve të tij dhe rregullat zbatuese të tij.

6. Kjo rregullore nuk zbatohet për operimet ajrore me anijet ajrore (*airships*).

7. Kjo rregullore nuk do të zbatohet për operimet ajrore me balona dhe planera. Megjithatë, në lidhje me operimet e tilla ajrore me balona, përveç balonave me gaz të lidhura dhe planerave, do të zbatohen kërkesat për mbikëqyrjen e nenit 3 të kësaj rregulloreje.

Neni 2 Përkufizime

Për qëllime të kësaj rregulloreje:

1. **“aeroplan”** nënkupton një avion me krahë fiks të drejtuar nga motori, më i rëndë se ajri që mbështetet në fluturim nga reaksioni dinamik i ajrit kundër krahëve të tij;

2. **“helikopter”** nënkupton një avion më të rëndë se ajri mbështetur në fluturim, kryesisht, nga reaksionet e ajrit në një ose më shumë rotorë të drejtuar, kryesisht, nga fuqia në akset vertikale;

3. **“balonë”** nënkupton një avion më të lehtë se ajri që nuk është i drejtuar nga fuqi motori dhe mbështet fluturimin nëpërmjet përdorimit të gazit më të lehtë se ajri ose të një ngrohësi ajror, duke përfshirë balonat e gazit, balonat me ajër të nxehtë, balona të përziera dhe me fuqi motorike me ajër të nxehtë;

4. **“planeri”** nënkupton një avion më të rëndë se ajri që mbështetet në fluturim nga reaksioni dinamik i ajrit kundër sipërfaqeve fikse të ngritjes së tij, fluturimi i lirë i të cilit nuk varet nga një motor;

5. **“operim tregtar”** nënkupton çdo veprim të një avioni, në këmbim të shpërblimit ose një shpërblim tjetër të vlerësuar me pagesë, i cili është në dispozicion për publikun ose, kur nuk vihet në dispozicion të publikut, që kryhet sipas një kontrate ndërmjet një operatori dhe një klienti, ku ky i fundit nuk ka kontroll mbi operatorin;

6. **“balonë me gaz e lidhur”** nënkupton një balonë gazi me një sistem lidhës që vazhdimisht mban balonën në një pikë fikse në tokë/det gjatë operimit;

7. **“aeroplanët e performancës të klasit B”** nënkuptojnë aeroplanët me motorë me helika, me konfigurim operimi maksimal me 9 ndenjësë pasagjerësh ose më pak, dhe me peshë maksimale ngritjeje 5700 kg ose më pak;

8. **“vendndodhje për interesin publik (PIS)”** kuptohet një vendndodhje, posaçërisht për operimet, në përdorim të interesit publik;

9. **“operim në performance, klasi 1”** nënkupton një operim në të cilin, në rast të një defekti kritik të motorit, helikopteri është në gjendje të ulet brenda distancës së ndaluar për ngritje ose të vazhdojë fluturimin e sigurt drejt një zone të përshtatshme uljeje, në varësi të kohës së defektit;

10. **“lundrim i bazuar në performancë (PBN)”** nënkupton zonën e lundrimit bazuar në kushtet e performancës për funksionimin e mjeteve të fluturimit përgjatë një rrugëkalimi ATS, në një procedurë afrimi me instrument ose në një hapësirë ajrore të përcaktuar;

11. **“operim taksi ajrore”** nënkupton, për qëllime të kohës së fluturimit dhe të kufizimeve të kohës së punës, një veprimtari të paprogramuar, sipas kërkesës së operimit të transportit tregtar ajror me një aeroplan, me një maksimum vendesh operimi deri në 19 pasagjerë;

12. **“operim i specializuar”** nënkupton çdo operim ndryshe nga transporti tregtar ajror, ku avioni është përdorur për aktivitete të specializuara, siç janë: agrikulturë, ndërtim, fotografi, matje gjeodezike, mbikëqyrje, patrullim dhe reklama ajrore;

13. **“operime të specializuara tregtare me rreziqe të mëdha”** nënkupton çdo operim avioni tregtar i specializuar që kryhet mbi një rajon, ku siguria në tokë e palës së tretë ka shumë mundësi të rrezikohet në rast të një emergjence ose, siç përcaktohet nga autoritetet kompetente të vendit ku është kryer operimi, çdo operim special tregtar ajror që, për arsye të natyrës së tij specifike dhe ambienti i rajonit ku kryhet (operimi), ka një rrezik të madh, në veçanti për palët e treta në tokë;

14. **“fluturim fillestar”** nënkupton çdo operim kundrejt shpërblimit ose një shpërblim tjetër vlere që përbëhet nga një udhëtim ajror, me një kohëzgjatje të shkurtër, me qëllim të tërheqjes së personave të rinj ose të anëtarëve të rinj, që kryhen nga një organizatë trajnuese, referuar urdhrit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë

28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil” ose nga një organizatë e krijuar me qëllim të promovimit të sportit ajror ose aviacionit të kohës së lirë;

15. “**fluturim i konkurrencës**” nënkupton çdo veprimtari fluturuese në të cilën avioni përdoret në garat ajrore, po aq sa dhe kur aeroplani përdoret për t’u ushtruar për gara ajrore, si dhe për të fluturuar nga gara ose ngjarjet e konkursit;

16. “**shfaqje fluturuese**” nënkupton çdo veprimtari fluturuese të kryer qëllimisht, me qëllim të ofrimit të një ekspozite ose argëtimi në një ngjarje të shpallur të hapur për publikun, duke përfshirë edhe atë ku avioni përdoret për të ushtruar për një shfaqje fluturuese dhe për të fluturuar dhe nga ngjarje të shpallur.

Përkufizimet shtesë janë përcaktuar në aneksin I, për qëllimet e anekseve II deri në VIII të kësaj rregulloreje.

Neni 3

Kapacitetet e mbikëqyrjes

1. Autoriteti i Aviacionit Civil është autoriteti kompetent, me kompetencat e nevojshme dhe përgjegjësitë, që i caktohen për certifikimin dhe mbikëqyrjen e personave dhe organizatave, subjekt i udhëzimit të ministrit përgjegjës, për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe të rregullave zbatuese të tij. Administrata dhe sistemet e administrimit të autoriteteve kompetente do të respektojnë kërkesat e specifikuara në aneksin II.

2. Nëse me ligj caktohet më shumë se një njësi si autoritet kompetent:

- fushat e kompetencave të çdo autoriteti do të përcaktohen qartë në aspektin e përgjegjësisë dhe të kufizimit gjeografik; dhe

- koordinimi do të vendoset mes këtyre njësisë për të siguruar mbikëqyrje efektive të të gjitha organizatave dhe personave që parashikohen nga udhëzimi i ministrit nr. 3, datë 7.2.2011.

3. Të gjitha masat e nevojshme do të merren që të sigurohet se Autoriteti i Aviacionit Civil, ka kapacitetin e nevojshëm për të siguruar mbikëqyrjen e të gjithë personave dhe organizatave të mbuluara nga programi i tyre i mbikëqyrjes, duke përfshirë edhe burime të mjaftueshme për të përmbushur kërkesat e kësaj rregulloreje.

4. Personeli i Autoriteti i Aviacionit Civil nuk duhet të kryejë veprimtari mbikëqyrëse, kur ka prova se kjo mund të rezultojë direkt ose indirekt në një konflikt interesi, veçanërisht në lidhje me interesat familjarë apo financiarë.

5. Personelit të autorizuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të kryer certifikimin dhe/ose detyrat e mbikëqyrjes i jepet e drejta për të kryer të paktën detyrat e mëposhtme:

- a) shqyrtimin e regjistrave, të dhënave, procedurave dhe çdo materiali tjetër përkatës për zbatimin e certifikimit dhe/ose detyrat e mbikëqyrjes;

- b) mbajtjen e kopjeve ose të ekstrakteve nga regjistrat e këtillë, nga të dhënat, procedurat dhe materialet e tjera;

- c) pyetje për një shpjegim verbal në vend;

- d) hyrje në godinat (objektet) përkatëse, bazat operuese ose mjetet e transportit;

- e) kryerje të auditeve, investigimeve, vlerësimeve, inspektimeve, duke përfshirë inspektimet në vendqëndrim dhe inspektime të paparalajmëruara;

- f) marrjen e masave zbatuese ose iniciativës për këto lloj masash.

6. Detyrat sipas paragrafit 5 kryhen në përputhje me legjislacionin kombëtar.

Neni 4

Inspektimet në vendqëndrimin e avionëve – RAMP

1. Inspektimet Ramp të avionëve të operatorëve nën mbikëqyrjen e sigurisë të një shteti tjetër anëtar të ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe ose të një vendi të tretë do të kryhen në përputhje me nënpjesën RAMP të aneksit II.

2. Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të sigurojë që testimi i alkoolit të ekuipazhit të fluturimit dhe të anëtarëve të ekuipazhit të kabinës të kryhet në lidhje me operatorët nën mbikëqyrjen e saj, si dhe në lidhje me operatorët nën mbikëqyrjen e një shteti tjetër anëtar të BE-së ose të një vendi të tretë. Këto teste do të kryhen nga inspektorët RAMP, brenda kuadrit të programit të inspektimit RAMP, së nënpjesës RAMP, të aneksit II.

3. Duke përjashtuar nga paragrafi 2, Autoriteti i Aviacionit Civil mund të sigurojë që testimi i alkoolit të ekuipazhit të fluturimit dhe anëtarëve të ekuipazhit të kabinës të kryhet nga zyrtarë të tjerë

të autorizuar dhe jashtë kornizës së programit të inspektimit RAMP, së nënpjesës RAMP, të aneksit II, me kusht që ky testim i alkoolit të plotësojë të njëjtët objektiva dhe t'u përmbahet parimeve të njëjta si testet e kryera në kuadrin e nënpjesës RAMP, të aneksit II. Rezultatet e këtyre testeve të alkoolit duhet të përfshihen në bazën e të dhënave të centralizuar në përputhje me pikën (b) të ARO.RAMP.145.

4. Autoriteti i Aviacionit Civil mund të kryejnë testime shtesë për substancat psikoaktive përveç alkoolit. Në këtë rast, Autoriteti i Aviacionit Civil njofton ministrin dhe merr masa për të njoftuar Agjencinë Evropiane të Sigurisë së Aviacionit (Agjencia) dhe Komisionin.

Neni 5 Operimet ajrore

1. Operatorët duhet të operojnë një aeroplan ose helikopter për qëllime të transportit ajror tregtar vetëm, në përputhje me anekset III dhe IV.

1.a) Operatorët që marrin pjesë në operimet CAT, që fillojnë dhe mbarojnë në të njëjtin aerodrom/vend operimi me avionë të performancës së klasit B ose helikopterët jekompleksë, duhet të përputhen me dispozitat kryesore të anekseve III dhe IV.

2. Operatorët duhet të jenë në përputhje me dispozitat përkatëse të aneksit V, kur operojnë:

a) Aeroplanë dhe helikopterë që përdoren, për:

i) operimet në përputhje me lundrimet e bazuara në performancë (PBN);

ii) operimet në përputhje me lundrimet e bazuara në specifikimet minimale të performancës (MNPS);

iii) operimet në përputhje me hapësirën ajrore të reduktuar në minimum të ndarjes vertikale (RVSM);

iv) operimet me shikim të dobët (LVO);

b) Aeroplanët dhe helikopterët e përdorur për transportin e mallrave të rrezikshme (MRR);

c) Avionët me dy motorë që përdoren për operime me distanca të gjata (ETOPS) në transportin tregtar ajror;

d) Helikopterët që përdoren për operimet e transportit tregtar ajror me ndihmën e sistemeve të pamjes për shikim natën (NVIS);

e) Helikopterët që përdoren për operimet tregtare për ngritjen e transportit ajror (HHO);

f) Helikopterët që përdoren për operimet tregtare të shërbimeve emergjente mjekësore të transportit ajror (HEMS);

g) Helikopterë të përdorur për operime në det të hapur (HOFO).

3. Operatorët e avionëve dhe helikopterëve kompleksë, me fuqi motorike që marrin pjesë në operime jotregtare, duhet të deklarojnë për mundësitë e tyre dhe të mjetëve për të realizuar përgjegjësitë e tyre, që shoqërohen me operimin e avionit dhe të operojnë avionin, në përputhje me dispozitat e specifikuara në aneksin III dhe aneksin VI. Ky grup operatorësh, kur përfshihen në operime të specializuara jotregtare, duhet të operojnë avionin, në përputhje me dispozitat e specifikuara në anekset III dhe VIII.

4. Operatorët e aeroplanëve dhe të helikopterëve ndryshe nga ata kompleks me motor, të përfshirë në operime jotregtare, përfshirë operimet e specializuara jotregtare, duhet të përdorin avionin në përputhje me dispozitat e përcaktuara në aneksin VII.

5. Organizatat e trajnimit të referuara në urdhrin e ministrit, urdhrin të ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, "Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe për procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil" dhe që kanë vendin e tyre kryesor të biznesit në Shqipëri, gjatë kryerjes së trajnimit të fluturimit, brenda ose jashtë Shqipërisë, duhet të përdorin:

a) aeroplanë dhe helikopterë kompleksë me motor, në përputhje me dispozitat e specifikuara në aneksin VI;

b) aeroplanë dhe helikopterë të tjerë, në përputhje me dispozitat e specifikuara në aneksin VII.

6. Operatorët duhet të operojnë një aeroplan ose një helikopter vetëm për qëllime të operimeve të specializuara tregtare në përputhje me kërkesat në anekset III dhe VIII.

7. Fluturimet që kryhen menjëherë para, gjatë ose menjëherë pas operimeve të specializuara dhe të lidhura direkt me këto operime, duhet të kryhen në përputhje me paragrafët 3, 4 dhe 6, në qoftë se është e aplikueshme. Përveç anëtarëve të ekuipazhit, personat që nuk janë të domosdoshëm për misionin, nuk do të mbahen në bord.

Neni 6 Përfashtime

1. Duke u shmangur nga neni 5(1) i kësaj rregulloreje, për avionët që i referohen udhëzimit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, në rastin e avionëve me vjetërsi të konsiderueshme dhe që nuk përmbushin standardet ligjore dhe udhëzimet aktuale, kur përdoren në operime tregtare, Autoriteti i Aviacionit Civil do të botojë procedura përjashtimore, në bazë të ekspertizave dhe praktikave të njohura evropiane, kur përdoren në operime ajrore tregtare (CAT).

Autoriteti i Aviacionit Civil, i cili ka qëllim të përdorë derogimin e parashikuar, njofton qëllimin e tij te ministri dhe Komisioni dhe Agjencinë përpara se të zbatohet përjashtimi. Komisioni dhe Agjencia do të vlerësojnë se në çfarë mase ndryshimi ose përdorimi i synuar devijon nga kushtet e ose ndikimet në vlerësimin fillestar të sigurisë të kryera në kontekstin e atij vendimi. Nëse vlerësimi tregon se ndryshimi ose përdorimi i parashikuar nuk korrespondon me vlerësimin fillestar të sigurisë të bërë, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të paraqesë një kërkesë të re për përjashtim referuar udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullave zbatuese të saj.

2. Pa cenuar udhëzimin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij dhe të urdhrit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, në lidhje me lejen për të fluturuar, fluturimet lidhur me futjen ose modifikimin e llojeve të avionëve, të kryera nga organizatat e projektimit ose të prodhimit në kuadër të fushëveprimit të privilegjeve të tyre, si dhe fluturimet që nuk mbajnë asnjë udhëtar ose ngarkesë ku avioni fluturon për riparim, kontrolle mirëmbajtjeje, inspektimesh, dorëzimi, eksporte ose qëllime të ngjashme do të operohet sipas kushteve të përcaktuara në legjislacionin kombëtar të Republikës së Shqipërisë.

3. Duke përjashtuar nga neni 5 i kësaj rregulloreje dhe pa paragjykuar pikën (b) të nenit 18(2) të rregullores, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil dhe për Agjencinë Evropiane për Sigurinë e Aviacionit Civil” dhe në nënpjesën P, të shtojcës I, të urdhrit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores, ‘Për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit’”, fluturimet e mëposhtme vazhdojnë të operohen sipas kërkesave të përcaktuara në ligjin kombëtar, kur operatori ka vendin e tij kryesor të biznesit në Shqipëri ose, kur operatori nuk ka vend kryesor të biznesit, vendi ku operatori është i vendosur ose banon është Shqipëria:

a) fluturimet që lidhen me futjen ose modifikimin e llojeve të aeroplanëve ose të helikopterëve të kryera nga organizatat e projektimit ose të prodhimit brenda fushëveprimit të privilegjeve të tyre;

b) fluturimet që nuk kanë pasagjerë ose ngarkesë, ku aeroplani ose helikopteri është transportuar për rinovime, riparime, kontrolle të mirëmbajtjes, inspekte, dërgim, eksporte ose qëllime të ngjashme.

4. Me përjashtim të neneve 5(1) dhe (6), operimet në vijim me aeroplanë dhe helikopterë të ndryshëm nga ata kompleksë me fuqi me motorë, të kryhen në përputhje me aneksin VII:

a) fluturime me kosto të ndara nga individë privatë, me kushtin që kostoja direkte të ndahet nga të gjithë pasagjerët e avionit, përfshirë pilotin dhe numrin e personave që ndajnë kostot direkte është i kufizuar në gjashtë;

b) fluturime konkurrence ose shfaqje fluturimi, me kushtin që shpërblimi ose ndonjë konsideratë e vlefshme e dhënë për fluturime të tilla të kufizohet në rikuperimin e kostove direkt dhe një kontribut proporcional në kostot vjetore, si dhe çmimet jo më shumë se një vlerë të specifikuar nga autoriteti kompetent;

c) fluturimet prezantuese, hedhje me parashutë, ngritje me planera ose fluturime aerobatike të kryera nga një organizatë trajnuese që ka vendin e saj kryesor të biznesit në Shqipëri dhe referuar urdhrit të ministrit përgjegjës për transportin nr.

262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil” ose nga një organizatë e krijuar me qëllim promovimin e sporteve ajrore ose të aviacionit gjatë kohës së lirë, me kusht që avioni të operohet nga organizata në bazë të pronësisë ose të qirasë së thatë (d.m.th., pa ekuipazh), që fluturimi nuk nxjerr fitime të shpërndara jashtë organizatës dhe që kurdoherë që janë të përfshirë anëtarë jo të organizatës, këto fluturime përfaqësojnë vetëm një aktivitet kryesor të kësaj organizate.

5. Përjashtimet e parashtuara në urdhrin e ministrit nr. 92, datë 28.9.2011, “Për miratimin e rregullores për harmonizimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative në fushën e aviacionit civil”, konsiderohen të miratuara sipas germës (a) të CAT.POLA.300, në aneksin IV (pjesa CAT).

6. Operimet ekzistuese të helikopterëve për në ose nga një vendndodhje për interes publik (PIS) mund të kryhen në shmangie ligjore të CAT.POL.H.225 të aneksit IV, sa herë që madhësia e PIS-së, ambienti me pengesa apo helikopteri nuk lejon pajtueshmëri me kërkesat për operime të performancës së klasës 1. Operime të tilla do të kryhen sipas kushteve të përcaktuara nga Republika e Shqipërisë, e cila do të njoftojnë Komisionin dhe Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore për kushtet që po zbatohen.

7. Me përjashtim të fjalisë së parë të pikës 3, të nenit 5, operatorët e avionëve kompleks me motor, me masë maksimale të certifikuar të ngritjes (MCTOM) prej ose nën 5.700 kg, të pajisur me motorë turbo-helikë, të përfshirë në operime jotregtare, fluturojnë vetëm në përputhje me aneksin VII.

8. Me përjashtim të germës (a), pika 5, e nenit 5, organizatat trajnuese, gjatë kryerjes së trajnimit të fluturimit në avionë kompleks me motor me masë maksimale të certifikuar të ngritjes (MCTOM), prej ose nën 5.700 kg, të pajisur me motorë turbo-prop, operojnë këta avionë, në përputhje me aneksin VII.

Neni 7

Certifikata e operatorit ajror

1. Certifikatat e Operatorit Ajror (AOC) lëshuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, për operatorët CAT me aeroplan, para hyrjes në fuqi të kësaj

rregulloreje, e në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 92, datë 28.9.2011, “Për miratimin e rregullores mbi harmonizimin e kërkesave teknike dhe të procedurave administrative në fushën e aviacionit civil” dhe urdhrin e ministrit të transportit dhe Infrastrukturës nr. 151, datë 9.4.2014, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore”, të ndryshuar duhet të konsiderohen si të lëshuara në përputhje me këtë rregullore.

Megjithatë:

a) operatorët duhet të përshtatin sistemin e tyre të menaxhimit, programet e trajnimeve, procedurat dhe manualët, në mënyrë që të jenë në përputhje me anekset III, IV dhe V;

b) Certifikatat e Operatorëve Ajrorë (AOC) duhen të zëvendësohen nga certifikata të lëshuara, në përputhje me aneksin II të kësaj rregulloreje.

2. AOC-të e lëshuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil, për operatorët CAT të helikopterëve, para zbatimit të kësaj rregulloreje, duhet të konvertohen në AOC, në përputhje me këtë rregullore, me anë të një raporti të konvertimit të hartuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil që lëshon AOC, në këshillim me Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore (EASA).

Raporti i konvertimit duhet të përshkruajë:

a) kërkesat kombëtare mbi bazën e të cilave janë lëshuar AOC-të;

b) shtrirjen e privilegjeve që u janë dhënë operatorëve;

c) ndryshimet mes kërkesave kombëtare mbi bazën e të cilave janë lëshuar AOC-të dhe kërkesat e anekseve III, IV dhe V, së bashku me një tregues se, si dhe kur do të jetë e nevojshme për operatorët sigurimi i plotë i pajtueshmërisë me këto anekse.

Raporti i konvertimit duhet të përfshijë një kopje të të gjitha dokumenteve të nevojshme për të demonstruar elementet e përcaktuara në pikat (a) deri në (c), duke përfshirë kopjet e kërkesave përkatëse kombëtare dhe procedurave.

Neni 8

Kufizimet e kohës së fluturimit

1. Operimet “Transporti ajror tregtar- CAT” do t’u nënshtrohen kërkesave të nënpjesës FTL të aneksit III.

2. Duke përjashtuar nga paragrafi 1, taksia ajrore, shërbimi mjekësor i emergjencës dhe operimet CAT, me pilot të vetëm me aeroplanë, u nënshtrohen kërkesave të përcaktuara në urdhrin e ministrit nr. 92, datë 28.9.2011, “Për miratimin e rregullores për harmonizimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative në fushën e aviacionit civil” dhe në nënpjesën Q, të aneksit III, të kësaj rregulloreje.

3. Duke përjashtuar nga paragrafi 1, operimet CAT me helikopterë dhe operimet CAT me *glider/airship* (avionë pa motorë) duhet të jenë në përputhje me kërkesat e përcaktuara në ligjin kombëtar të shtetit në të cilin operatori ka vendin e tij kryesor të biznesit. Kur vendi kryesor i biznesit është Shqipëria, operimet CAT me helikopterë dhe operimet CAT me *glider/airship* (avionë pa motorë) duhet të jenë në përputhje me kërkesat kombëtare.

4. Operimet jotregtare, përfshirë operimet e specializuara jotregtare, me avionë dhe helikopterë kompleksë me motorë, si dhe operimet e specializuara tregtare me aeroplanë, helikopterë dhe planera (aeroplanët pa motor), duhet të jenë në përputhje me kufizimet kohore të fluturimit, me kërkesat kombëtare, kur Shqipëria është vendi kryesor i biznesit të operatorit ose, kur operatori nuk ka vend kryesor të biznesit, Shqipëria është vendi ku operatori është i vendosur ose banon.

Neni 9

Lista minimale e pajisjeve

Listat minimale të pajisjeve (MEL – *Minimum Equipment Lists*), aprovuar nga shteti i operatorit ose i regjistrimit, përpara aplikimit të kësaj rregulloreje, janë gjykuar të aprovohen në përshtatje me këtë rregullore dhe mund të vazhdojnë të përdoren nga operatori.

Pas hyrjes në fuqi të kësaj rregulloreje, çdo ndryshim të lista minimale e pajisjeve (MEL), referuar të nënparagrafi i parë për të cilën lista minimale model e pajisjeve (MMEL) është vendosur si pjesë e të dhënave të përshtatshme operuese, në përshtatje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të

projektimit dhe prodhimit”, duhet të bëhet në përshtatje me pikën ORO.MLR.105 të pjesës 2 të aneksit III, të kësaj rregulloreje sa më parë ose dy vjet pas aprovimit të të dhënave të përshtatshme operuese.

Çdo ndryshim i një MEL-i referuar brenda nënparagrafit të parë, për të cilën një MMEL nuk është vendosur si pjesë e të dhënave të përshtatshme operuese, duhet të vazhdojë të jetë në përshtatje me MMEL pranuar nga shteti i operatorit ose i regjistrimit sipas rastit”.

Neni 9 (a)

Trajnimi i ekuipazhit fluturues dhe i kabinës

Operatorët duhet të sigurojnë që anëtarët e ekuipazhit fluturues dhe të kabinës, që janë në operim dhe kanë mbaruar trajnimin në përshtatje me nënpjesën FC (*Flight Crew* – ekuipazhi i fluturimit) dhe CC (*Cabin Crew* – ekuipazhi i kabinës të aneksit III, në të cilën nuk përfshihen elementet e detyrueshme të vendosura në bazë të të dhënave të përshtatshme operuese, i nënshtrohen trajnimit, duke përfshirë këto elemente të detyrueshme ose dy vjet pas aprovimit të të dhënave të duhura operuese (varet cila është e fundit).

Neni 9 (b)

Rishikim

1. Agjencia do të kryejë një rishikim të vazhdueshëm të efektivitetit të dispozitave, në lidhje me kufizimet kohore të fluturimit dhe me kufizimet të punës dhe kërkesat e pushimit që gjenden në anekset II dhe III. Jo më vonë se më 18 shkurt 2019, Agjencia ka hartuar një raport të parë mbi rezultatet e këtij rishikimi.

Ky rishikim përfshin ekspertizën shkencore dhe bazohet në të dhënat operuese të mbledhura, me ndihmën e shteteve anëtare, në baza afatgjata.

Rishikimi do të vlerësojë ndikimin e të paktën detyrave të mëposhtme për gatishmërinë për punë në avion:

a) detyrat që zgjasin më shumë se 13 orë në kohën më të favorshme të ditës;

b) detyrat që zgjasin më shumë se 10 orë në kohën më pak të favorshme të ditës;

c) detyrat që zgjasin më shumë se 11 orë për anëtarët e ekuipazhit, në një gjendje të panjohur të aklimatizimit;

d) detyra që përfshijnë një nivel të lartë të sektorëve (më shumë se 6);

e) detyra në shërbim, siç janë gatishmëria ose rezerva, të ndjekura nga detyrat e fluturimit; dhe

f) oraret e çrregullta.

2. Agjencia do të kryejë një rishikim të vazhdueshëm të efektivitetit të dispozitave, në lidhje me programet mbështetëse, vlerësimin psikologjik të ekuipazhit të fluturimit dhe testimin sistematik dhe të rastësishëm të substancave psikoaktive për të siguruar përshtatshmërinë mjekësore të ekuipazhit të fluturimit dhe të anëtarëve të ekuipazhit të kabinës, të përcaktuar në shtojcat II dhe IV. Jo më vonë se më 14 gusht 2022, Agjencia do të prodhojë një raport të parë mbi rezultatet e këtij rishikimi.

Ky rishikim do të përfshijë ekspertizën përkatëse dhe do të bazohet në të dhënat e mbledhura, me ndihmën e shteteve anëtare të ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe dhe Agjencisë, në baza afatgjata.

ANEKSI I

PÛRKUFIZIMET PÛR TERMAT E PÛRDORUR NÛ ANEKSET II DERI NÛ VIII

Për qëllime të kësaj rregulloreje, do të zbatohen përkufizimet e mëposhtme:

1) “Distanca e disponueshme për ndalimin e akselerimit (ASDA)” nënkupton gjatësinë e disponueshme për vrapimin në ngritje plus gjatësinë e rrugës së ndalimit, nëse një brez i tillë deklarohet si i disponueshëm nga shteti i aerodromit dhe është në gjendje të durojë peshën e aeroplanit nën kushtet operuese ekzistuese.

2) “Mjetet e pranueshme të pajtueshmërisë” (AMC) nënkupton një standard të detyrueshëm, të përshtatur nga EASA, dhe të pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, për të ilustruar mjetet për të arritur pajtueshmërinë me udhëzimin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar dhe rregullat implementuese të tij dhe njëkohësisht me Rregulloren Evropiane (EC) 216/2008.

3) “Listëkontrolli i pranimit” nënkupton një

dokument të përdorur për të ndihmuar në kryerjen e një kontrolli mbi pamjen e jashtme të pakove të mallrave të rrezikshme dhe të dokumenteve të lidhura me to, për të përcaktuar përputhshmëri me të gjitha kërkesat e duhura.

4) “Aerodrom i përshtatshëm” nënkupton një aerodrom në të cilin mund të operohet avioni, duke marrë parasysh kërkesat e aplikueshme të performancës dhe karakteristikat e pistës.

5) Për qëllime të klasifikimit të pasagjerëve:

a) “i rritur” nënkuptohet një person të moshës 12 vjeç e sipër;

b) “fëmijë” nënkuptohen personat të moshës prej 2 vjeç dhe sipër, por më të vegjël se 12 vjeç;

c) “foshnjë” nënkuptohet një person nën moshën 2 vjeç;

6) “Sistem shtesë i shikimit të pamjeve natën (NVIS)” nënkupton, në rastin e operimeve NVIS, ajo pjesë e rregullave vizuale të fluturimit (VFR) që kryhet natën, kur një anëtar i ekuipazhit përdor dylbi për shikim natën (NVG).

7) “Avion” nënkupton një makinë e cila mund të qëndrojë në atmosferë nga reagimi i ajrit, përveç reagimeve të ajrit ndaj sipërfaqes së tokës.

8) “Gjurmimi i avionit” nënkupton një proces me bazë në tokë, që mban dhe përditëson, në intervale të standardizuara, të dhëna të pozicionit katërdimensionalësh të avionëve individualë gjatë fluturimit.

9) “Sistemi i gjurmimit të avionëve” nënkupton një sistem që mbështetet në gjurmimin e avionëve, me qëllim identifikimin e gjendjes së sjelljes jonormale të avionit gjatë fluturimit dhe sigurimin e paralajmërimit.

10) “Mjete alternative pajtueshmërie” nënkupton ato mjete që propozojnë një alternativë për AMC-në ekzistuese ose ato që propozojnë mjete të reja, për të krijuar pajtueshmëri me udhëzimin e ministrit nr. 3 datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat zbatuese të tij, të cilat nuk janë miratuar nga Agjencia dhe pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, AMC të lidhura me to.

11) “Kundërngritje”, në rastin e procedurave në tokë, nënkupton një procedure që bën mbrojtjen për të mos u formuar, ngricë apo akull dhe të akumulimit të borës, në përpunimin e sipërfaqes e avionit për një periudhë të kufizuar kohe (kohës së pritjes në pistë).

12) “Procedura e afrimit me operim të drejtimit

vertikal (APV)” nënkupton një qasje instrumentale e cila jep të dhëna, udhëzime anësore dhe vertikale, por nuk plotëson kërkesat e përcaktuara për afrimin me saktësi gjatë operimeve në ulje, me një lartësi vendimi (DH) jo më të ulët se 250 ft dhe një rreze të shikimit të pistës (RVR) prej jo më pak se 600 m.

13) “Anëtar i ekuipazhit të kabinës” nënkupton një anëtar të kualifikuar të ekuipazhit, përveç ekuipazhit të fluturimit apo ekuipazhit teknik, i cili caktohet nga operatori për të kryer detyra të lidhura me sigurinë e pasagjerëve dhe të fluturimit gjatë operimeve.

14) “Operim afrimi, kategoria I (CAT I)” nënkupton një afrim preciz instrumental dhe ulje me përdorimin e një sistemi uljeje instrumentale (ILS), sistem uljeje kryesore (MLS), GLS (sistem të përforcuar uljeje me sistem lundrimi global satelitor (GNSS/GBAS)), radar afrimi preciz (PAR) ose GNSS, që përdor një sistem të përforcuar uljeje (SBAS), me një lartësi vendimi (DH) jo më të ulët se 200 ft dhe një rreze të shikimit të pistës (RVR) jo më pak se 500 m për aeroplanët dhe 500 m për helikopterët.

15) “Operime, kategoria II (CAT II)” nënkupton një operim afrimi dhe uljeje precize instrumentale, ku përdoren ILS ose MLS, me:

a) DH nën 200 ft, por jo më poshtë se 100 ft; dhe

b) RVR jo më pak se 300 m;

16) “Operime, kategoria IIIA (CAT IIIA)” nënkupton një operim afrimi dhe uljeje precize instrumentale, ku përdoren ILS dhe MLS, me:

a) DH nën 100 ft; dhe

b) RVR jo më pak se 200 m.

17) “Operime, kategoria IIIB (CAT IIIB)” nënkupton një operim afrimi dhe uljeje precize instrumentale, ku përdoren ILS dhe MLS, me:

a) DH nën 100 ft ose pa DH; dhe

b) RVR më pak se 200 m, por jo më pak se 75 m.

18) “Kategoria A për helikopterët” nënkupton një helikopter me shumë motorë, të projektuar me sisteme karakteristike të veçanta të izoluar të motorëve, të specifikuar në kodet e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore dhe në gjendje për operime, ku përdorin të dhëna për ngritje dhe ulje të programuara, sipas një koncepti të fikjes së motorit kritik që siguron përcaktimin e një sipërfaqeje të caktuar dhe aftësitë e duhura të performancës për

vazhdimin e mëtejshëm të fluturimit të sigurt apo për ndërprerjen e ngritjes në rast të fikjes së motorit.

19) “Kategoria B për helikopterët” nënkupton helikopterët me një motor ose më shumë motorë që nuk përputhen me standardet e kategorisë A. Helikopterët e kategorisë B nuk kanë kapacitet të garantuar për të vazhduar fluturim të sigurt në rast të fikjes së motorit dhe bëhet një ulje e detyruar e paplanifikuar.

20) “Specifikimet e certifikimit (CS)” nënkupton standarde teknike të miratuara nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, të cilat tregojnë mjete përputhshmërie, me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e Aviacionin Civil”, të ndryshuar dhe rregullat implementuese të tij që përafrojnë Rregulloren (EC) nr. 216/2008, dhe të cilat mund të përdoren nga një organizatë për qëllime certifikimi.

21) “Rrotullime” të drejtimit majtas-djathtas, nënkupton fazën vizuale të një afrimi instrumental për ta sjellë avionin në pozicion për ulje në një pistë/FATO që nuk është e përshtatshme për afrim të drejtpërdrejtë.

22) “Brezi i lirë” nënkupton një hapësirë drejtkëndore në tokë apo ujë nën kontrollin e Autoritetit të Aviacionit Civil Shqiptar, e zgjedhur ose e përgatitur si një hapësirë e përshtatshme mbi të cilën një aeroplan mund të kryejë një pjesë të marrjes fillestare të lartësisë deri në një lartësi të specifikuar.

23) “Baza e reve” nënkupton lartësinë më të ulët të bazës së resë, të vëzhguar apo të parashikuar në afërsi të aerodromit apo së bazës operuese apo brenda zonës së specifikuar për operim, normalisht e matur mbi nivelin e aerodromit ose, në rast të operimeve larg bregut, mbi nivelin e detit.

24) “Ndarje kodi” nënkupton një marrëveshje nëpërmjet së cilës një operator vendos kodin e tij të caktuar në një fluturim të operuar nga një operator tjetër dhe shet bileta për atë fluturim.

25) “Zonë e dendur” nënkupton, në lidhje me një qytet apo zonë të banuar, çdo zonë e cila kryesisht përdoret për qëllime rezidenciale, tregtare ose prodhuese.

26) “Pistë e kontaminuar” nënkupton një pistë prej së cilës më shumë se 25% e sipërfaqes të pistës, brenda gjatësisë dhe gjerësisë së kërkuar që përdoret është e mbuluar, me:

a) ujë më shumë se 3 mm (0,125 in) thellësi apo llucë, ose dëborë vende-vende, ekuivalente me më shumë se 3 mm (0,125 in) ujë;

b) dëborë të ngjeshur në një masë solide e cila reziston ngjeshjen e mëtejshme e cila nuk shqitet ose del në copa të mëdha në rastin e pastrimit (dëborë kompakte);

c) akull, përfshirë një shtresë e hollë akulli.

27) “Karburant për raste të paparashikuara” nënkupton karburantin e kërkuar për të kompensuar faktorët e paparashikuar të cilët mund të ndikojnë në konsumimin e karburantit për në aerodromin e destinacionit.

28) “Humbje e vazhdueshme e lartësisë gjatë afrimit final (CDFA)” nënkupton një teknike, të pandryshueshme me procedurë të stabilizuar të afrimit, për fluturimin e segmentit të afrimit final me një procedurë afrimi jopreciz me instrumente me vazhdimin e humbjes së lartësisë, pa dalë në fluturim horizontal, nga një lartësi në ose mbi atë të afrimit fiks deri në një pikë afërsisht rreth 15 m (50 ft) mbi pikën e rrafshimit të pistës së uljes ose deri në një pikë ku duhet të fillojë rrafshimi/mbajtja mbi tokë për llojin e avionit me të cilin fluturohet.

29) “Shikimi meteorologjik i konvertuar (CVM)” nënkupton një vlerë, e barabartë me një RVR, e cila del nga shikimi meteorologjik i raportuar.

30) “Anëtar ekuipazhi” nënkupton një person të caktuar nga operatori për të kryer detyra në bordin e një avioni.

31) “Fazat kritike të fluturimit”, në rastin e aeroplanëve, nënkupton vrapimin për ngritje, trajektoren e ngritjes, afrimin final, kalimin në rreth të dytë, uljen, përfshirë dhe rulimin ose çdo fazë tjetër e fluturimit, siç mund të përcaktohet nga komandanti.

32) “Fazat kritike të fluturimit”, në rastin e helikopterëve, nënkupton rulimin, varjen, ngritjen, afrimin final, kalimin në rreth të dytë, uljen ose çdo fazë tjetër të fluturimit, siç mund të përcaktohet nga komandanti.

33) “Pistë e lagësht” nënkupton një pistë ku sipërfaqja nuk është e thatë, por kur lagështira në të nuk jep shkëlqim.

34) “Mallrat e rrezikshme (DG)” nënkupton artikuj ose substanca të cilat janë në gjendje të përbëjnë rrezik për shëndetin, sigurinë, pronën ose ambientin dhe të cilat tregohen në listën e mallrave

të rrezikshme në instruksionet teknike ose të cilat klasifikohen sipas atyre instruksioneve.

35) “Aksident me mallra të rrezikshme” nënkupton një ndodhi të lidhur me mallrat e rrezikshme dhe transportin e tyre nga ajri, i cili rezulton në një dëmtim fatal ose serioz të një personi apo dëmtim madhor të pronës.

36) “Incident me mallra të rrezikshme” nënkupton:

a) një ndodhi, përveç aksidentit me mallra të rrezikshme, të lidhur me mallrat e rrezikshme dhe me transportin e tyre nga ajri, jo domosdoshmërisht të ndodhur në bordin e një avioni, e cila rezulton në dëmtim të një personi apo prone, në zjarr, thyerje, derdhje, rrjedhje të lëngut apo rrezatimi ose dhe evidenca të tjera të cilat tregojnë se integriteti i paketimit nuk është mirëmbajtur;

b) çdo ngjarje e lidhur me transportin e mallrave të rrezikshme e cila rrezikon seriozisht një avion apo personat në bordin e tij.

37) “Shkrije e akullit” në rastin e procedurave në tokë, nënkupton një procedurë me të cilën hiqet nga sipërfaqja e avionit akulli ose dëborë e shkrire, me qëllim që të mos ketë sipërfaqe të kontaminuar.

38) “Pika e përcaktuar pas ngritjes (DPATO)” nënkupton pikën, brenda fazës së ngritjes dhe të marrjes së lartësisë fillestare, para së cilës nuk sigurohet kapaciteti i helikopterit për të vazhduar fluturimin me një motor kritik jofunksional dhe mund të kërkohej ulje e detyruar.

39) “Pika e përcaktuar para uljes (DPBL)” nënkupton pika brenda fazës së afrimit dhe të uljes, pas së cilës nuk sigurohet aftësia e helikopterit për të vazhduar fluturimin, me një motor kritik jofunksional dhe mund të kërkohej ulje e detyruar.

40) “Distanca DR” nënkupton distancën horizontale që ka përshkuar helikopteri nga një pika e fundit e distancës së disponoheshë për ngritjen.

41) “Marrëveshje qiraje e thatë” nënkupton një marrëveshje të bazuar midis palëve në të cilën avioni operon nën certifikatën e operatorit ajror (AOC) të qiramarrësit ose, në rastin e operimeve tregtare ndryshe, nga CAT-ja, nën përgjegjësinë e qiramarrësit.

42) “Pesha operuese e thatë” nënkupton peshën totale të avionit gati për një lloj operimi, përjashtuar karburantin e përdorshëm dhe ngarkesën e trafikut.

43) “Pistë e thatë” nënkupton një pistë e cila nuk është e lagur apo e kontaminuar, dhe përfshin

ato pista të shtruar, të cilat janë përgatitur specifikisht me shtresë poroze dhe mirëmbahen për veprim frenues “efektivisht të thatë”, kur ka lagështi në të.

44) “Aplikim EFB” nënkupton një aplikacion *softver* (program) të instaluar në një platformë pritëse EFB-ÇEF (Çantave elektronike të fluturimit), që siguron një ose më shumë funksione operuese të veçanta që mbështesin operimet e fluturimit;

45) “Platforma pritëse EFB” nënkupton pajisjet *hardware* në të cilat qëndrojnë aftësitë informatike dhe programi bazë, përfshirë sistemin operues dhe programin e hyrje-daljes;

46) “Sistemi EFB” nënkupton pjesë e një sistemi elektronik (përfshirë çdo bateri, dispozitat e lidhjes, komponentët e hyrje-daljes) dhe programin (duke përfshirë bazat e të dhënave dhe sistemin operues) të nevojshëm për të mbështetur aplikacionet EFB-ÇEF.

47) “Mjetë fluturimi ELA1” nënkupton, mjete të lehta fluturimi evropiane, të drejtuara nga njeriu, siç vijojnë më poshtë:

a) një avion me një masë maksimale në ngritje (MTOM) prej 1200 kg ose më pak, i cili nuk klasifikohet si avion kompleks me fuqi motorike;

b) një planer ose planer me motor me MTOM, prej 1200 kg ose më pak;

c) një balonë me një volum maksimal të projektuar, me gaz ose ajër të nxehtë, prej jo më shumë se sa 3400 m³ për balonat me ajër të nxehtë, 1050 m³ për balonat me gaz, 300 m³ për balonat me gaz, të cilat lidhen me kavo me tokën ose me një automjet.

48) “Mjetë fluturimi ELA2” nënkupton, mjete të lehta fluturimi evropiane, të drejtuara nga njeriu, siç vijojnë më poshtë:

a) një avion me një masë maksimale në ngritje (MTOM) prej 2000 kg ose më pak, i cili nuk klasifikohet si avion kompleks me fuqi motorike.

b) një planer ose planer me motor me MTOM prej 2000 kg ose më pak;

c) një balonë;

d) një “*Rotorcraft*” (avion që ngrihet vertikalisht duke përdorur helika) shumë i lehtë, me një MTOM që nuk i tejkalon 600 kg, i cili është me projekt të thjeshtë, i projektuar për të mbajtur jo më shumë se dy persona, pa motor me turbinë dhe/ose motorë rakete; i kufizuar vetëm në operime VFR gjatë ditës.

49) “Çantë elektronike fluturimi (ÇEF)” nënkupton një sistem elektronik informacioni, i përbërë nga pajisjet dhe aplikimet për ekuipazhin e fluturimit, i cili lejon ruajtjen, azhurnimin, shfaqjen dhe përpunimin e funksioneve të ÇEF-EFB, për të mbështetur operimet ose detyrat e fluturimit;

50) “Zona e ngritur e afrimit final dhe ngritjes (FATO e ngritur)” nënkupton një FATO të paktën 3 m mbi sipërfaqen rrethuese.

51) “Aerodrom alternativ në rrugë (ERA)” nënkupton një aerodrom përgjatë rrugës së fluturimit, i cili mund të kërkohet në një fazë planifikimi.

52) “Sistemi shikimi i përforcuar (EVS)” nënkupton një sistem për të treguar pamje elektronike në kohë reale të ambientit të jashtëm, të cilat merren nëpërmjet sensorëve të pamjes.

53) “Zona e afrimit final dhe e ngritjes (FATO)” nënkupton një zonë të përcaktuar për operimet me helikopterë, mbi të cilën përmbushen faza finale e manovrës së afrimit për varje ose ulje dhe nga e cila nisët manovra e ngritjes. Në rastin e helikopterëve që operojnë në klasin 1 të performancës, zona e përcaktuar përfshin zonën e disponueshme në rast të ngritjes së dështuar.

54) “Monitorimi i të dhënave të fluturimit (FDM)” nënkupton përdorimin proaktiv dhe jondëshkëlmor të të dhënave digjitale të fluturimit nga operimet rutine për të përmirësuar sigurinë teknike në aviacion.

55) “Pajisje simulimi për trajnim fluturimi (FSTD)” nënkupton një pajisje trajnimi e cila është:

a) në rastin e aeroplanëve: një simulator i plotë fluturimi (FFS), një pajisje trajnimi fluturimi (FTD), një trajnues për procedurat e fluturimit dhe lundrimit (FNPT) ose një pajisje trajnimi për instrumentet bazë (BITD);

b) në rastin e helikopterëve: një simulator i plotë fluturimi (FFS), një pajisje trajnimi fluturimi (FTD) ose një trajnues për procedurat e fluturimit dhe lundrimet (FNPT).

56) “Aerodrom për karburant ERA” nënkupton një aerodrom ERA të përzgjedhur për qëllim të uljes së sasisë së karburantit emergjent.

57) “Sistemi i uljes GBAS (GLS)” nënkupton një afrimi për ulje që përdor informacionin e sistemit satelitor global të lundrimit të bazuar në tokë (GNSS/GBAS) për të siguruar udhëzime për avionin të bazuara në pozicionin anësor (majtas-

djathtas) dhe vertikal (lart-poshtë) të tij GNSS. Ky sistem përdor referenca gjeometrike të lartësisë për shmangiet në afrimin final.

58) “Personelin e shërbimit emergjent në tokë” nënkupton çdo personel të shërbimit emergjent në tokë (si policët, zjarrfikësit etj.) të përfshirë në shërbimet mjekësore emergjente me helikopter (HEMS) dhe detyrat e të cilëve janë të çdo lloji, në lidhje me operimin e helikopterit.

59) “Bllokimi i avionit në tokë” nënkupton ndalimin e një avioni për t’u ngritur dhe marrjen e hapave të tillë të nevojshme për ta mbajtur atë në tokë.

60) “Ekрани i përparmë (HUD)” nënkupton një sistem tregues, i cili shfaq informacionin e fluturimit në pozicionin e shikimit përpara pilotit, duke mos penguar fushëpamjen e tij jashtë avionit apo shikimin e pilotit në të gjitha drejtimet.

61) “Sistem udhëzues i uljes (HUDLS)” nënkupton sistemin ajror tregues të fushëpamjes që jep të dhëna për pilotin gjatë afrimit dhe uljes dhe/ose procedurën e kalimit në rreth të dytë. Ai përfshin të gjithë sensorët, kompjuterët, mjetet e burimit energjik, treguesit dhe kontrollet.

62) “Anëtar ekuipazhi për operime ngritëse me pesha të varura nga jashtë me helikopter (HHO)” nënkupton një anëtar ekuipazhi teknik, i cili kryen detyrat e caktuara, në lidhje me operimin ngritës.

63) “Platformë helikopteri”, nënkupton një FATO e ndodhur në një strukturë detare ose lundruese.

64) “Anëtar ekuipazhi HEMS” nënkupton një teknik anëtar ekuipazhi, i cili është caktuar në një fluturim HEMS, për qëllime të dhënies së ndihmës të çdo personi në nevojë, të ndihmës mjekësore në bordin e helikopterit dhe i cili ndihmon pilotin gjatë misionit.

65) “Fluturim HEMS” nënkupton një fluturim me helikopter që operon me një aprovim HEMS, qëllimi i të cilit është të ofrojë ndihme mjekësore emergjente, ku është thelbësor transporti i menjëhershëm dhe i shpejtë, duke mbajtur në bord:

a) personel mjekësor;

b) pajisje mjekësore;

c) persona të tjerë të përfshirë, të sëmurë apo të plagosur.

66) “Bazë për operime HEMS” nënkupton një aerodrom në të cilin mund të qëndrojnë në gatishmëri anëtarët e ekuipazhit dhe helikopterët për operime HEMS.

67) “Vend për operime HEMS” nënkupton një vend të zgjedhur nga komandanti gjatë një fluturimi HEMS për operime me varje, për ulje dhe ngritje.

68) “Fluturim HHO” nënkupton një fluturim nga një helikopter që operon nën një miratim HHO, qëllimi i të cilit është të kryejë transferimin e personave dhe/ose ngarkesës nëpërmjet një ganxhe të varur.

69) “HHO në det” nënkupton një fluturim nga një helikopter që operon nën një miratim HHO, qëllimi i të cilit është të kryejë transferimin e personave dhe/ose ngarkesës nëpërmjet një ganxhe të varur nga ose te një mjet lundrimi apo një strukturë në det të hapur.

70) “Pasagjer HHO” nënkupton një person i cili transferohet nëpërmjet një ganxheje helikopteri.

71) “Baza HHO” nënkupton një zonë të specifikuar në të cilën një helikopter kryen transferim të ngarkesave të varura.

72) “Koha e pritjes (HoT)” nënkupton përafërsisht kohën e parashikuar që lëngu kundër ngrirjes do të ndalojë formimin e akullit dhe ngrirjes dhe akumulimin e dëborës në sipërfaqet e mbrojtura të një aeroplani.

73) “Ambient i papërshtatshëm” nënkupton:

a) një ambient në të cilin:

i) nuk mund të bëhet një ulje e detyruar, për shkak të sipërfaqes së papërshtatshme;

ii) personat në bordin e helikopterit s’mund të mbrohen siç duhet nga elementet natyrore;

iii) nuk sigurohet shërbim i vazhdueshëm i kërkim-shpëtimit; ose

iv) ka rrezik të papranueshëm i cili rrezikon personat apo pronat në tokë;

b) në çdo rast, zonat e mëposhtme:

i) për operime mbi ujë, zonat në det të hapur në veri të 45N dhe jug të 45S të përcaktuar nga autoriteti i shtetit përkatës;

ii) ato pjesë të zonave të papërshtatshme pa zona për ulje të detyruar.

74) “Marrëdhënia njeri-makinë (HMI)” do të thotë një komponent i pajisjeve të caktuara të cilat janë në gjendje të zgjidhin marrëdhëniet njeri-makinë. Marrëdhënia përbëhet nga pajisje dhe programe kompjuterike që lejojnë futjen e të dhënave të përdoruesve për t’u interpretuar dhe për t’u përpunuar nga makinat ose sistemet të cilat, nga ana tjetër, i japin përdoruesit rezultatet e kërkuara;

75) “Pika e vendimit për ulje (LDP)” nënkupton pikën e përdorur në përcaktimin e performancës së uljes nga e cila, nëse vërehet një dështim i motorit në këtë pikë, ulja mund të vazhdohet e sigurt ose mund të nise një kalim në rreth të dytë.

76) “Distanca e disponueshme për ulje (LDA)”, nënkupton gjatësinë e pistës e cila është deklaruar e disponueshme nga shteti i aerodromit dhe e përshtatshme për bredhjen gjatë uljes së aeroplanit.

77) “Aeroplan tokësor” nënkupton një avion i cili është i projektuar për t’u ngritur dhe për t’u ulur në tokë, ku përfshihen dhe avionët amfib që operohen si të tillë.

78) “Operime lokale me helikopter” nënkupton një operim transporti ajror tregtar me helikopter me një peshë maksimale të certifikuar (MTCOM) mbi 3175 kg dhe një konfigurim maksimal të ndenjësve (MOPSC) prej 9 ose më shumë pasagjerë, ditën, mbi rrugëkalime me referenca vizuale, të kryera brenda një lokaliteti dhe një zone të përcaktuar gjeografike të specifikuar në manualin e operateve.

79) “Procedurat me shikim të dobët (LVP)” nënkupton procedura të aplikueshme në një aerodrom, për qëllime garantimin e operateve të sigurta gjatë afrimit të kategorisë më të ulët se ajo standarde I, përveç kategorisë standarde II, kategorisë II dhe III dhe ngritjes me shikim të dobët.

80) “Ngritje me shikim të dobët (LVTO)” nënkupton një shkëputje me një RVR më të ulët se 400 m, por jo më të ulët se 75 m.

81) “Operim më i ulët se kategoria standarde I (LTS CAT I)” nënkupton një operim afrimi dhe ulje instrumentale kategoria I me përdorimin e kategorisë I DH, me një RVR më të ulët se sa normalja e DH-së së aplikueshme, por jo më e ulët se 400 m.

82) “Konfigurimi maksimal operues i ndenjësve të pasagjerëve (MOPSC)” nënkupton kapacitetin maksimal të ndenjësve të pasagjerëve të një avioni, përjashtuar ndenjëset e ekuipazhit, të vendosura për qëllime operate dhe të specifikuara në manualin e operateve. Duke marrë si bazë konfigurimin maksimal të ndenjësve të pasagjerëve të vendosura gjatë procesit të certifikimit për certifikatën e tipit (TC), certifikatën shitesë të tipit (STC) ose të ndryshimeve të TC-së apo STC-së, sipas rastit për avionin, MOPSC-ja mund të vendosë një numër të barabartë ose më të

ulët ndenjësesh, në varësi të kufizimeve operate.

83) “Pasagjer mjekësor” do të thotë një pacient/person mjekësor i transportuar në helikopter gjatë një fluturimi HEMS, duke përfshirë, por pa u kufizuar vetëm te mjekët, infermierët dhe ndihmësit e mjekëve;

84) “Niveli i dështimit minimal” do të thotë një gjendje e humbjes së aftësisë së përkohshme që nuk do të reduktojë ndjeshëm sigurinë e avionëve dhe që veprimet e ekuipazhit të fluturimit janë brenda mundësive të tyre;

85) “Keqpërdorimi i substancave” nënkupton përdorimin e një ose më shumë substancave psikoaktive nga ekuipazhi i fluturimit, anëtarët e ekuipazhit të kabinës dhe personeli tjetër i ndjeshëm ndaj sigurisë, në mënyrë që:

a) përbën një rrezik të drejtpërdrejtë për përdoruesit ose rrezikon jetën, shëndetin ose mirëqenien e të tjerëve; dhe/ose

b) shkakton ose përkeqësojnë një problem ose çrregullim profesional, social, mendor ose fizik;

86) “Natë” nënkupton periudhën midis fundit të muzgut të mbrëmjes dhe fillimit të mëngjesit ose një periudhë midis përfundimit dhe lindjes së diellit, ashtu siç mund të përshkruhet nga Autoriteti i Aviacionit Civil, siç përkufizohet nga Republika e Shqipërisë.

87) “Dylbi shikimi natën (NVG)” nënkupton një pajisje, të montueshme në helmetën e fluturimit/kokë për përmirësimin e qartësisë së dritës, e cila përforcon aftësinë e shikimit për të parë natën.

88) “Sistem me pamje për shikim natën (NVIS)” nënkupton integrimin e të gjitha elementeve të kërkuara për të përdorur në mënyrë të efektshme dhe të sigurt NVG gjatë operimit të një helikopterit. Sistemi përfshin minimalisht NVG, ndriçimin e NVIS-së, përbërësit e helikopterit, trajnimet dhe vazhdueshmërinë e vlefshmërisë.

89) “Ambient i përshtatshëm” nënkupton një ambient në të cilin:

a) mund të kryhet një ulje e detyruar;

b) personat në bordin e helikopterit mund të mbrohen nga elementet atmosferike; dhe

c) sigurohet shërbim i vazhdueshëm i kërkim-shpëtimit.

Në çdo rast, ato pjesë të zonave të banuara me hapësira të sigurta për ulje të detyruar duhet të konsiderohen si të përshtatshme.

90) “Operim afrimi jopreciz (NPA)” nënkupton

një afrim instrumental me një lartësi minimale zbritjeje (MDH) ose DH me fluturim me teknikën SDFA, jo më e ulët se 250 ft dhe një RVR/CMV prej jo më pak se 750, për aeroplanët dhe 600 m për helikopterët.

91) “Anëtar ekuipazhi NVIS” nënkupton anëtarin e ekuipazhit teknik të caktuar në një fluturim NVIS.

92) “Fluturim NVIS” nënkupton një fluturim nën kushte meteorologjike vizuale natën (VMC) me përdorim të NGV-së nga ekuipazhi në një helikopter që operon nën miratim NVIS.

93) “Operime në det” nënkupton operime të cilat në mënyrë rutinë kryejnë një pjesë thelbësore të fluturimit mbi zona detare ose në vendndodhje larg bregut të detit.

94) “Bazë për operime” nënkupton një vend, përveç aerodromit, i zgjedhur nga operatori ose piloti në komandë/komandanti për ulje, ngritje dhe/ose operime me ngarkesa të jashtme.

95) “Operime në klasin e performancës 1” nënkupton një operim, që, në rast të fikjes së një motori kritik, helikopteri është në gjendje të ulët brenda distancës së disponueshme të ngritjes së dështuar ose mund të vazhdojë në mënyrë të sigurt fluturimin për një zonë të përshtatshme, në varësi të kohës kur ndodh fikja e motorit.

96) “Operimi në klasën e performancës 2” nënkupton një operim, që, në rast të fikjes së motorit kritik, është në dispozicion për të bërë të mundur që helikopteri të vazhdojë fluturimin në mënyrë të sigurt, përveç kur fikja ndodh herët gjatë manovrimit të ngritjes ose vonë në manovrimin e uljes, në të cilin rast mund të kërkohet ulje e detyruar.

97) “Operime në klasin e performancës 3” nënkupton një operim që, në rast të fikjes së një motori në çdo kohë gjatë fluturimit, që mund të kërkohet një ulje e detyruar në një helikopter me shumë motorë dhe që do të kërkohet në një helikopter me një motor.

98) “Kontroll operimi” nënkupton përgjegjësinë për fillimin, vazhdimin, përfundimin dhe devijimin e një fluturimi në interes të sigurisë teknike.

99) “Operime, përveç kategorisë standarde II (OTS CAT II)” nënkupton një operim afrimi preciz instrumental dhe uljeje me përdorimin e ILS-së ose MLS-së, ku disa ose të gjitha elementet e kategorisë II për afrimin preciz nuk janë të disponueshme dhe, me:

a) DH nën 200 ft, por jo më poshtë se 100 ft; dhe

b) RVR prej jo më pak se 350 m.

100) “Aeroplanë të klasit të performancës A” nënkupton aeroplanë me shumë motorë turbo-helikë me një MOPSC prej më shumë se 9 pasagjerësh ose një peshë maksimale ngritjeje që i kalon 5700 kg, dhe të gjithë aeroplanët me shumë motorë turbo-reaktorë.

101) “Aeroplanë të klasat të performancës B” nënkupton aeroplanët me helikë me një MOPSC prej 9 pasagjerësh ose më pak dhe një peshë maksimale ngritjeje prej 5700 kg ose më pak.

102) “Aeroplanë të klasit të performancës C” nënkupton aeroplanët me motorë me pistonë me një MOPSC prej më shumë se 9 pasagjerësh ose një peshë maksimale ngritjeje që i kalon 5700 kg.

103) “Pilot në komandë” nënkupton pilotin e caktuar në komandë dhe përgjegjës për kryerjen e sigurt të fluturimit. Për qëllime të transportit ajror tregtar, piloti në komandë mund të quhet dhe komandant.

104) “ÇEF portativ” do të thotë një platformë pritëse portative EFB-ÇEF, e përdorur në kuvertën e fluturimit, e cila nuk është pjesë e konfiguracionit të avionit të certifikuar.

105) “Pajisja elektronike portative (PED)” do të thotë çdo lloj pajisjeje elektronike, zakonisht, por pa u kufizuar në elektronikën e konsumit, të sjellë në bordin e avionit nga anëtarë të ekuipazhit, pasagjerëve ose si pjesë e ngarkesës, që nuk është përfshirë në konfigurimin e avionit të certifikuar. Ai përfshin të gjitha pajisjet që janë në gjendje të konsumojnë energji elektrike. Energjia elektrike mund të sigurohet nga burime të brendshme, të tilla si bateritë (të kërkueshme ose jo të rikarikueshme) ose pajisjet mund të lidhen, gjithashtu, me burime të veçanta të energjisë në avion.

106) “Vendi kryesor i biznesit” nënkupton zyrat kryesore ose ato të regjistruara të organizatës, brenda të cilave ushtrohen funksionet kryesore financiare dhe kontrolli operues i veprimtarive të referuara në këtë rregullore.

107) “Prioriteti i inspektimeve në VQA (RAMP)” nënkupton dedikimin e një pjese të numrit total të inspektimeve në VQA të kryera nga ose në emër të Autoritetit të Aviacionit Civil në bazë vjetore siç parashikohet nga pjesën ARO.

108) “Substancat psikoaktive” nënkupton alkoolin, përzjerje substance me efekte fizike, kanabis, simulantë psikologjike qetësues dhe humbje të vetëdijes, kokainën e tjerë dhe tretësit e paqëndrueshëm, me përjashtim të kafeinës dhe të duhanit;

109) “Vend i interesit publik (PIS)” nënkupton një vend ekskluzivisht për operime në interes të publikut.

110) “Inspektime në VQA (RAMP)” nënkupton inspektimin e avionit, të kualifikimeve të ekuipazhit të fluturimit ose kabinës dhe të dokumentacionit të fluturimit, më qëllim për të verifikuar përputhshmërinë me kërkesat e aplikueshme.

111) “Interval korrigjimi” nënkupton një kufizim në kohëzgjatjen e operimeve me një pajisje jofunksionale.

112) “Distanca e disponueshme për ngritje të dështuar (RTODAH)” nënkupton gjatësinë e zonës së afrimit final dhe të ngritjes së deklaruar si e disponueshme dhe e përshtatshme për helikopterët që operojnë në klasin 1 të performancës për të përfunduar një ndalim të ngritjes.

113) “Distanca e kërkuar për ngritje të dështuar (RTODRH)” nënkupton distancën horizontale të kërkuar nga fillimi i ngritjes deri në pikën ku helikopteri ndalon plotësisht pas një dështimi të motorit dhe dështimi të ngritjes në pikën e vendimit të ngritjes.

114) “Specifikim i performancës së kërkuar në lundrim (PKL)” nënkupton një specifikim në lundrim për operimet PBN, që përfshin edhe një kërkesë për monitorimin dhe njoftimin në bord të performancës së lundrimit ajror.

115) “Distanca e shikimit të pistës (RVR)” nënkupton distancën në të cilën piloti i një avioni në vijën qendrore të pistës mund të shohë shenjat në sipërfaqe të saj ose dritat që kufizojnë pistën apo dritat që identifikojnë vijën qendrore të saj.

116) “Ulje e detyruar e sigurt” nënkupton një ulje të pashmangshme në tokë ose në det pa pasoja dëmtimi të personave në bord ose në tokë.

117) “Personel shumë i rëndësishëm për sigurinë teknike” nënkupton personat që mund të rrezikojnë sigurinë e aviacionit, nëse kryejnë detyrat dhe funksionet e tyre, në mënyrë të paligjshme, duke përfshirë ekuipazhin e fluturimit dhe anëtarët e ekuipazhit të kabinës, personelin e

mirëmbajtjes së avionëve dhe kontrollorët e trafikut ajror.

118) “Hidroplan” nënkupton një avion me krahë fiks i cili është i projektuar për t’u ngritur dhe për t’u ulur në ujë ku përfshihen dhe amfibet që përdoren si të tillë.

119) “Pista të ndara” nënkupton pista në të njëjtin aerodrom të cilat janë sipërfaqe të ndara për ulje. Këto pista mund të jenë të ngjitura ose të kryqëzuara, me kushtin që, kur një nga pistat është e bllokuar nuk pengohen operimet e planifikuara për pistën tjetër. Çdo pistë duhet të ketë një procedurë të veçantë afrimi të bazuar në një ndihmë lundrimi të veçantë.

120) “Fluturim special VFR” nënkupton një fluturim në kushte vizuale (VFR) pa kontroll trafiku ajror për të operuar brenda një zone kontrolli të kushteve meteorologjike më pak se VMC.

121) “Afrim i stabilizuar (Sap)” nënkupton një afrim që kryhet në një mënyrë të kontrolluar dhe të përshtatshëm në planerim, energjie dhe kontrolli të trajektore së fluturimit nga një pikë ose lartësi e paracaktuar deri në një pikë 50 ft mbi pikën e rrafshimit ose mbi pikën ku mund të kryhet fillimi i rrafshimit të avionit nëse është më lartë.

122) “Një anëtar i qetë ekuipazhi fluturimi” nënkupton që në çdo periudhë kohore anëtarët e ekuipazhit të fluturimit nuk janë të shqetësuar ose të shpërqendruar, përveç rasteve kritike për funksionimin e sigurt të avionit ose sigurinë e banorëve të zonës mbi të cilët po fluturohet.

123) “Aerodrom alternativ për ngritje” nënkupton një aerodrom alternativ në të cilin mund të ulet një avion nëse do të jetë e mjaftueshme menjëherë pas ngritjes dhe nëse nuk është e mundur të përdoret aerodromi i nisjes.

124) “Pika e vendimit për ngritje (TDP)” nënkupton pikën e përdorur për të përcaktuar performancën e ngritjes nga e cila, kur vërehet një fikje motori, të mund të kryhet një ngritje e refuzuar ose të mund të vazhdohet ngritja në mënyrë të sigurt.

125) “Distanca e disponueshme për ngritje (TODA)” në rastin e aeroplanëve, nënkupton gjatësinë e vrapimit të disponueshëm për ngritje, plus gjatësinë e brezit të butë të pistës, nëse është e disponueshme.

126) “Distanca e disponueshme për ngritje (TODAH)” në rastin e helikopterëve, nënkupton

gjatësinë e zonës së afrimit final dhe të ngritjes, plus, nëse ekziston, gjatësinë e brezit të butë për helikopterët e deklaruar si e disponueshëm dhe të përshtatshëm për helikopterët që të përfundojnë ngritjen.

127) “Distanca e kërkuar e ngritjes (TODRH)”, në rastin e helikopterëve, nënkupton distancën horizontale të kërkuar nga fillimi i ngritjes, deri sa arrihet një pikë për një shpejtësi sigurie për ngritje (V_{TOSS}), një lartësi e zgjedhur dhe këndi i logaritimit pozitiv i marrjes së lartësisë, pas fikjes së një motori kritik që vihet re në TDP, kur motorët e mbetur funksionalë operojnë brenda limiteve të miratuara.

128) “Trajektorja e ngritjes” nënkupton trajektoren vertikale dhe horizontale, me një motor kritik jofunksional, nga një pikë e specifikuar në ngritjen e aeroplanëve deri në 1500 ft mbi sipërfaqen dhe për helikopterët deri në 1000 ft mbi sipërfaqen.

129) “Masa e ngritjes” nënkupton masën përfshirë çdo pajisje dhe çdo person në bord në fillim të ngritjes për helikopterët dhe të vrapimit për ngritje për aeroplanët.

130) “Vrapimi i disponueshëm për ngritje (TORA)” nënkupton gjatësinë e pistës që deklarohet e disponueshme nga shteti i aerodromit dhe e përshtatshme për vrapimin në tokë të aeroplanit para ngritjes.

131) “Anëtar ekuipazhi teknik” nënkupton një anëtar ekuipazhi në operime të transportit ajror tregtar HEMS, HHO ose NVIS, i caktuar nga operatori për detyra në avion ose në tokë me qëllim të ndihmës pilotin gjatë operimeve HEMS, HHO, ose NVIS, të cilat mund të kërkojnë vënie në funksion të pajisjeve speciale në bord.

132) “Instruksione teknike (IT)” nënkupton botimin më të fundit në fuqi të “Instruksioneve teknike për transportin e mallrave të rrezikshme nga ajri”, përfshirë shtesat dhe çdo shtesë tjetër, të miratuara dhe publikuara nga ICAO-ja.

133) “Fluturim pa ndihmën e NVIS” nënkupton në rastin e operimeve NVIS, atë pjesë të një fluturimi në kushte vizuale (VFR) të kryer natën kur një anëtar ekuipazhi nuk përdor NVG-në.

134) “Aplikimi i tipit A EFB-ÇEF” nënkupton një aplikim ÇEF, keqfunksionimi ose keqpërdorimi i të cilit nuk ka efekt në sigurinë teknike.

135) “Aplikimi i tipit B EFB-ÇEF” nënkupton një aplikim ÇEF:

a) funksionim i keq ose keqpërdorimi që klasifikohet si kusht i funksionimit minimal ose më pak; dhe

b) i cili as nuk zëvendëson as kopjon ndonjë sistem apo funksion të kërkuar nga rregulloret e vlefshmërisë ajrore, nga kërkesat e hapësirës ajrore ose rregullat operuese.

136) “Ngarkesa e trafikut” nënkupton masën totale të pasagjerëve, bagazheve, ngarkesave të transportit dhe mjeteve të specializuara dhe duke përfshirë çdo material të rëndë.

137) “Sipërmarrës” nënkupton çdo person specialist ose ligjor, qoftë përfitues apo jo ose çdo anëtar zyrtar i bordit qoftë me personalitetin e vet ose jo.

138) “ V_1 ” nënkupton shpejtësinë maksimale në ngritje në të cilën piloti duhet të kryejë veprimin e parë për të ndaluar aeroplanin brenda distancës së ndalimit të akselerimit. V_1 , gjithashtu, nënkupton shpejtësinë minimale në ngritje, pas një fikje të motorit në V_{EF} , në të cilën piloti mund të vazhdojë ngritjen dhe të arrijë lartësinë e kërkuar mbi sipërfaqen e ngritjes brenda distancës së saj.

139) “ V_{EF} ” nënkupton shpejtësinë në të cilën motori kritik presupozohet të fiket gjatë ngritjes.

140) “Afrim vizual” nënkupton një afrim, kur një pjesë ose e gjithë procedura e afrimit instrumental nuk përfundohet dhe afrimi kryhet sipas shikimit në tokë.

141) “Marrëveshja e qirasë së njomë” nënkupton një marrëveshje:

- në rastin e operimeve të CAT-së, ndërmjet transportuesve ajrorë, sipas të cilave avioni operohet nën AOC-në e qiradhënës; ose

- në rastin e operimeve tregtare të ndryshme nga ato të CAT-së, midis operatorëve, në bazë të të cilave avioni operon nën përgjegjësinë e qiradhënës.

142) “Pistë e lagur” nënkupton një pistë, sipërfaqja e së cilës është e mbuluar me ujë ose një ekuivalente, më pak nga sa specifikohet në përkufizimin e “pistës së kontaminuar” ose kur ka lagështi të mjaftueshme në sipërfaqen e pistës për të shkaktuar reflektim të saj, por pa pasur hapësira me ujë.

143) “Aerodrom me kushte të lejueshme moti” nënkupton një aerodrom i përshtatshëm, ku, për kohën e parashikuar të përdorimit/të shfrytëzimit, raportet ose parashikimet e motit, ose çdo kombinim tjetër i tyre, tregojnë se kushtet e motit

do të jenë në nivelin minimal të operimit të nevojshëm për aerodromin ose sipër tij, dhe raportet për gjendjen e sipërfaqes së pistës tregojnë se do të jetë e mundur kryerja e një uljeje të sigurt në tokë.

ANEKSI II
KËRKESAT E AUTORITETIT PËR
OPERIMET AJRORE
[PJESA-ARO]

ARO.GEN.005 Qëllimi

Ky aneks përcakton kërkesat për sistemin e administrimit dhe të menaxhimit, që do të plotësohen nga Autoriteti i Aviacionit Civil, në zbatim të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, për afrim i Rregullores (EC) nr. 216/2008, dhe rregullat zbatuese të saj, në lidhje me operimet ajrore të Aviacionit Civil.

NËNPJESA GEN
KËRKESAT E PËRGJITHSHME

SEKSIONI 1
TË PËRGJITHSHME

ARO.GEN.115 Dokumentacioni i mbikëqyrjes

Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të mundësojë të gjitha aktet legjislative, standardet, rregullat teknike, publikimet dhe dokumentet për personelin përkatës, në mënyrë që të lejojë ata të kryejnë detyrat dhe të përmbushin përgjegjësitë e tyre.

ARO.GEN.120 Mjetet e pranueshme të pajtueshmërisë

a) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore zhvillon Mjete të Pranueshme të Përputhshmërisë (AMC), që mund të përdoren për të krijuar pajtueshmërinë me Rregulloren EC nr. 216/2008, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe me rregullat zbatuese të saj. Kur AMC-të plotësohen, atëherë kërkesat përkatëse janë në linjë me rregullat zbatuese. Autoriteti i Aviacionit Civil do të përdorë AMC-të e zhvilluara nga Agjencia duke i pranuar ato.

b) Mjete alternative të pajtueshmërisë mund të përdoren për të krijuar pajtueshmëri me rregullat implementuese.

c) Autoriteti i Aviacionit Civil do të krijojë një sistem për të vlerësuar vazhdimisht të gjitha mjetet alternative të pajtueshmërisë të përdorura nga ai ose nga organizatat dhe personat nën mbikëqyrjen e tij, në përputhje me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat zbatuese të tij.

d) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të vlerësojë të gjitha mjetet alternative të pajtueshmërisë, të propozuara nga një organizatë në pajtim me ORO.GEN.120, pika (b), duke analizuar dokumentacionin e dhënë dhe, nëse konsiderohet e nevojshme, duke kryer inspektim tek organizata.

Kur Autoriteti i Aviacionit Civil konstaton se mjetet alternative të pajtueshmërisë janë në përputhje me rregullat zbatuese, pa vonesa të tepërta, duhet që:

1) të njoftojë aplikuesin se mjetet alternative të pajtueshmërisë mund të zbatohen dhe, nëse është e aplikueshme, të ndryshojë miratimin ose certifikatën e aplikantit, në përputhje me rrethanat; dhe

2) të marrë masa të njoftojë Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore për përmbajtjen e tyre, duke përfshirë kopjet e gjithë dokumentacionit përkatës;

3) sipas rastit, të informojë shtetet anëtare të ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe për mjetet alternative të pajtueshmërisë që janë pranuar.

e) Nëse Autoriteti i Aviacionit Civil përdor vetë mjete alternative të pajtueshmërisë për të arritur pajtueshmëri me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat zbatuese të tij, duhet:

1) t'i vendosë ato në dispozicion të të gjitha organizatave dhe personave nën mbikëqyrjen e tij; dhe

2) pa vonesë të marrë masa të njoftojë Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore (EASA).

Autoriteti i Aviacionit Civil duhet t'i sigurojë Agjencisë Evropiane të Sigurisë Ajrore një përshkrim të plotë të mjeteve alternative të pajtueshmërisë, përfshirë çdo rishikim të procedurave që mund të jenë të nevojshme, si dhe një vlerësim që demonstroi përmbushjen e rregullave zbatuese.

ARO.GEN.125 Informimi për Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore

a) Autoriteti i Aviacionit Civil, pa vonesë, duhet të njoftojë Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore, në rast të ndonjë problemi të rëndësishëm me zbatimin e udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullave zbatuese të tij.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet t’i sigurojë Agjencisë Evropiane të Sigurisë Ajrore informacione të konsiderueshme të sigurisë që vijnë nga raportimi i ngjarjeve.

ARO.GEN.135 Reagimi i menjëhershëm për probleme të sigurisë

a) Pa paragjykuar urdhrin e ministrit 123, datë 22.12.2011, “Për miratimin e rregullores për integrimin në një bazë qendrore të informacionit për ngjarjet në aviacionin civil dhe për shpërndarjen e këtij informacioni te palët e interesuara”, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të implementojë një sistem të përshtatshëm për të mbledhur, për të analizuar dhe për të shpërndarë informacionin e sigurisë.

b) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore implementon një sistem për të analizuar çdo informacion përkatës të sigurisë dhe pa vonesa të panevojshme, t’ua shpërndaj shteteve anëtare, duke përfshirë rekomandimet apo veprimet korrigjuese të marra, të nevojshme për të reaguar në mënyrë të duhur për probleme të sigurisë që përfshijnë produktet, pjesët, pajisjet, personat ose organizatat që u nënshtrohen rregullave të përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullave zbatuese të tij.

Autoriteti i Aviacionit Civil merr masa që të ketë informacionin e përshkruar në pikën “b”.

c) Me të marrë informacionin e referuar në pikat (a) dhe (b), Autoriteti i Aviacionit Civil do të marrë masat e duhura për të adresuar problemin e sigurisë.

d) Masat e marra, sipas pikës (c), duhet t’u njoftohen menjëherë të gjithë personave ose organizatave të cilat kanë nevojë të pajtohen me to në bazë të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, apo ndryshimeve të tij dhe rregullave implementuese të tij. Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të njoftojë, gjithashtu, ato masa për Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore edhe kur kërkohet veprimi i kombinuar midis

Republikës së Shqipërisë dhe shtetit të ZPEA-së, sipas përcaktimit të marrëveshjes shumëpalëshe.

**SEKSIONI II
MENAXHIMI****ARO.GEN.200 Sistemi i menaxhimit**

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të krijojë dhe mbajë një sistem të menaxhimit, që të përfshijë minimalisht:

1) Politika të dokumenteve dhe procedurave që përshkruajnë organizimin e tij, mënyrat dhe metodat për të arritur pajtueshmërinë me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, apo të ndryshimeve të tij dhe rregullat zbatuese të tij. Procedurat duhet të mbahen të përditësuara dhe të shërbejnë si dokumente bazë të punës brenda Autoritetit të Aviacionit Civil, për të gjitha detyrat përkatëse;

2) Një numër të mjaftueshëm personeli për të kryer detyrat dhe përgjegjësitë e veta. Ky personel duhet të jetë i kualifikuar për të kryer detyrat e caktuara dhe të ketë njohuritë e nevojshme, përvojën, trajnim fillestar dhe periodik për të siguruar kompetencë të vazhdueshme. Duhet të ngrihet një sistem për të planifikuar disponueshmërinë e personelit, në mënyrë që të garantojnë përfundimin e saktë të të gjitha detyrave;

3) Objekte të mjaftueshme dhe akomodim me zyra për të kryer detyrat përkatëse;

4) Një funksion për të monitoruar përputhshmërinë e sistemit të menaxhimit me kërkesat përkatëse dhe procedura të mjaftueshme, përfshirë ngritjen e një procesi të auditimit të brendshëm dhe një proces të menaxhimit të rrezikut të sigurisë. Monitorimi i pajtueshmërisë duhet të përfshijë një sistem për komunikimin e gjetjeve nga auditet te stafi menaxhues i lartë i Autoritetit të Aviacionit Civil, për të garantuar zbatimin e masave korrigjuese të nevojshme; dhe

5) Një person ose grup personash, përgjegjës për menaxhimin e lartë të Autoritetit të Aviacionit Civil për funksionin e monitorimit të pajtueshmërisë.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet që për çdo fushë të aktivitetit, duke përfshirë sistemin e menaxhimit, të emërojë një ose më shumë persona me përgjegjësinë e përgjithshme për menaxhimin e detyrave përkatëse.

c) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të vendosë procedura për pjesëmarrjen në një shkëmbim të ndërsjellë të gjithë informacionit të nevojshëm dhe ndihmës së nevojshme me autoritetet e tjera kompetente të interesuara, duke përfshirë të gjitha gjetjet e ngritura dhe veprimet e ndërmarra korrigjuese, si rezultat i mbikëqyrjes së personave dhe i organizatave që ushtrojnë veprimtari në territorin e Republikës së Shqipërisë, por të certifikuara ose të autorizuar nga, ose të bëjë deklaratë tek Autoriteti i Aviacionit Civil ose nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore.

d) Një kopje të procedurave në lidhje me sistemin e menaxhimit dhe amendimet e tyre do të vihen në dispozicion të Agjencisë Evropiane e Sigurisë Ajrore, për qëllime të standardizimit.

ARO.GEN.205 Caktimi i detyrave për subjektet e kualifikuara

a) Detyrat që lidhen me certifikimin fillestar, autorizimin e operimeve të specializuara apo mbikëqyrjen e vazhdueshme të personave ose organizatave, që janë subjekt i udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” apo i ndryshimeve të tij dhe rregullave zbatuese të tij, do t’u caktohen, nga Autoriteti i Aviacionit Civil, vetëm personave të kualifikuar. Në caktimin e detyrave, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të garantojë:

1. Se ka ngritur një sistem për vlerësimin fillestar dhe të vazhdueshëm të personave të kualifikuar, që të jenë në përputhje me aneksin V, të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” apo ndryshimeve të tij.

Ky sistem dhe rezultatet e vlerësimeve duhet të dokumentohen.

2. Se ka bërë një marrëveshje të dokumentuar me një subjekt të kualifikuar, të miratuar nga të dyja palët në nivelin e duhur të menaxhimit, e cila përcakton qartë:

- i) detyrat që duhen kryer;
- ii) deklaratimet, raportet dhe regjistrat që do të ofrohen;
- iii) kushtet teknike që duhet të përmbushen në kryerjen e detyrave të tilla;
- iv) mbulimin e detyrave përkatëse;
- v) mbrojtjen e informacionit të marrë gjatë kryerjes së detyrave të tilla.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të sigurojë se procesi i auditimit të brendshëm dhe procesi i menaxhimit të riskut të sigurisë, sipas ARO.GEN.200 (a)(4) mbulon të gjitha detyrat e certifikimit, autorizimit dhe detyrat e mbikëqyrjes së vazhdueshme të kryera në emër të tij.

ARO.GEN.210 Ndryshimet në sistemin e menaxhimit

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të ketë një sistem për të identifikuar ndryshimet që ndikojnë në mundësinë e tij, për të kryer detyrat dhe përgjegjësitë e veta, siç përcaktohet në udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat zbatuese të tij. Ky sistem duhet të mundësojë që Autoriteti i Aviacionit Civil të marrë masa sa më të përshtatshme për të siguruar se sistemi menaxhues i tij të mbetet kompetent dhe efektiv.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të përditësojë sistemin e tij të menaxhimit për të reflektuar ndonjë ndryshim të mundshëm në udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij në kohën e duhur, në mënyrë që të sigurohet zbatimi efektiv.

c) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të njoftojë Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore për ndryshimet që ndikojnë në mundësinë për të kryer detyrat dhe përgjegjësitë e veta, siç është përcaktuar në udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij.

ARO.GEN.220 Mbajtja e të dhënave

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të krijojë një sistem të përshtatshëm të mbajtjes së të dhënave i cili siguron, akses dhe historik të besueshëm, të:

- 1) politikave dhe procedurave të sistemit të menaxhimit;
- 2) trajnimeve, kualifikimeve dhe autorizimeve të personelit të saj;
- 3) caktimit të detyrave, që mbulojnë elementet e kërkuara nga ARO.GEN.205, si dhe detaje të këtyre detyrave;
- 4) proceseve të certifikimit dhe mbikëqyrjes së vazhdueshme të organizatave të certifikuara;
- 4.a) procesi i autorizimit të operimit të specializuar tregtar me rrezik të lartë dhe vazhdimi i mbikëqyrjes së mbajtësit të autorizimit;

5) proceset e deklarimit dhe mbikëqyrjen e vazhdueshme të organizatave të deklaruara.

6) detajeve të kurseve të trajnimit të ofruara nga organizatat e certifikuar dhe, nëse është e zbatueshme, të dhënat lidhur me FSTD-të që përdoren për trajnime të tilla;

7) mbikëqyrja e personave dhe organizatave që kryejnë aktivitete brenda territorit të Republikës së Shqipërisë, por të mbikëqyrura, certifikuar ose të autorizuar nga një autoritet kompetent i një shteti tjetër ose agjencisë në bazë të dakordësisë së këtyre autoriteteve dhe mbikëqyrja e operimeve me mjete fluturimi jokompleks me motorë nga operatorët jotregtarë”.

8) mbikëqyrjen e operimeve të avionëve ndryshe nga ata kompleksë, me fuqi motorike nga operatorët jotregtarë;

9) vlerësimit dhe njoftimit tek Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, për procedurat alternative të pajtueshmërisë të propozuara nga organizatat që i nënshtrohen certifikimit ose autorizimit dhe vlerësimit të këtyre procedurave alternative të përdorura nga vetë Autoriteti i Aviacionit Civil;

10) gjetjet, veprimet korrigjuese dhe data e mbylljes së veprimeve;

11) masat zbatuese të marra;

12) informatat e sigurisë dhe masat përcjellëse;

13) përdorimin e dispozitave të fleksibilitetit, në përputhje me udhëzimin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe të rregullave zbatuese të tij, që përafron Rregulloren (EC) nr. 216/2008.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të mbajë një listë të të gjitha certifikatave të organizatave dhe autorizimet speciale të operimeve që janë lëshuar, si dhe deklarimet që janë marrë.

c) Të gjitha të dhënat duhet të mbahen për periudhën minimale, siç përcaktohen në këtë rregullore. Në mungesë të një treguesi të tillë, të dhënat duhet të mbahen për një periudhë minimale prej pesë vjetësh si subjekt i ligjit për mbrojtjen e të dhënave.

SEKSIONI III

MBIKËQYRJA, CERTIFIKIMI DHE ZBATIMI

ARO.GEN.300 Mbikëqyrja

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të verifikojë:

1) pajtueshmërinë me kriteret që aplikohen në organizata ose tipa operimesh, përpara dhënies së një certifikatë ose një aprovimi, si të jetë e aplikueshme;

2) pajtueshmërinë e vazhdueshme me kriteret që aplikohen në organizata, të cilat i ka certifikuar ose për operime të specializuara të autorizuar, ose nga organizata për të cilat ka marrë një deklaratë, në varësi të aplikimit;

3) pajtueshmërinë e vazhdueshme me kriteret që aplikohen në operatorë jotregtarë të avionëve të tjerë nga ata me fuqi motorike; dhe

4) zbatimin e masave të duhura të sigurisë të urdhëruara nga Autoriteti i Aviacionit Civil, siç përkufizohet në ARO.GEN.135(c) dhe (d).

b) Ky verifikim duhet:

1) të mbështetet me dokumentacion specifik që t'i japë udhëzime personelit përgjegjës për mbikëqyrjen e sigurisë në përforcimin e funksionit e tij;

2) të sigurojë personat dhe organizatat që merren me rezultatet e aktivitetit mbikëqyrës së sigurisë;

3) të bazohet në auditime dhe inspektime, duke përfshirë inspektimet në vendqëndrim dhe ato pa lajmërim paraprak; dhe

4) t'i sigurojë Autoritetit të Aviacionit Civil provat e nevojshme në rast se kërkohet veprim i mëtejshëm, duke përfshirë edhe masat e parashikuara nga ARO.GEN.350 dhe ARO.GEN.355.

c) Synimi i mbikëqyrjes së përcaktuar në pikat (a) dhe (b) do të marrë parasysh rezultatet e aktiviteteve mbikëqyrëse të kaluara dhe prioritetet e sigurisë.

d) Pa paragjykuar kompetencat e Autoritetit i Aviacionit Civil dhe detyrimet e përcaktuara si në ARO.RAMP, synimi i mbikëqyrjes së aktiviteteve të kryera në territorin e Republikës së Shqipërisë nga persona ose organizata të themeluara ose rezidente në një shtet tjetër duhet të përcaktohet mbi bazën e prioritetëve të sigurisë, si dhe aktivitetet e mbikëqyrjes në të shkuarën.

e) Kur aktiviteti i një personi ose organizate përfshin më shumë se një shtet të ZPEA-së ose Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore, sipas përcaktimit të marrëveshjes shumëpalëshe, Autoriteti i Aviacionit Civil përgjegjës për mbikëqyrjen, sipas pikës (a), mund të bjerë dakord që disa detyra mbikëqyrëse të kryhen nga Autoriteti i Aviacionit Civil, si organi kompetent i Republikës së Shqipërisë, ku zhvillohet veprimtaria ose nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore. Çdo person ose organizatë, subjekt i marrëveshjeve së tilla, duhet të jetë i informuar për ekzistencën dhe për synimin e kësaj marrëveshjeje.

f) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të mbledhë dhe të përpunojë çdo informacion që konsiderohet i dobishëm për mbikëqyrje, duke përfshirë inspektimet në vendqëndrim dhe ato pa paralajmërim.

ARO.GEN.305 Programi i mbikëqyrjes

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të krijojë dhe mbajë një program mbikëqyrës që mbulon aktivitetet e mbikëqyrjes të kërkuara nga ARO.GEN.300 dhe nga ARO.RAMP.

b) Për organizatat e certifikuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil, programi i mbikëqyrjes duhet të zhvillohet duke marrë parasysh natyrën specifike të organizatës, kompleksitetin e aktiviteteve të saj, rezultatet e certifikimit në të kaluarën dhe/ose aktivitetet mbikëqyrëse, siç kërkohet nga ARO.GEN dhe ARO.RAMP dhe duhet të bazohet në vlerësimin e rreziqeve përkatëse.

Brenda çdo cikli të planifikimit mbikëqyrës duhet të përfshihen:

1) auditime dhe inspektime, duke përfshirë inspektimet në vendqëndrim dhe ato pa paralajmërim; dhe

2) mbledhjet mes menaxherit të përgjithshëm të kompanisë dhe Autoritetit të Aviacionit Civil, në mënyrë që të dyja palët të mbeten të informuara për çështjet e rëndësishme.

c) Për organizatat e certifikuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të aplikohet një cikël planifikimi mbikëqyrjeje, i cili nuk duhet të kalojë një periudhë kohe prej 24 muajsh.

Cikli i planifikimit të mbikëqyrjes mund të reduktohet nëse ka evidenca se ka rënë performanca e sigurisë së organizatës.

Planifikimi i ciklit mbikëqyrës mund të zgjatet në një maksimum prej 36 muajsh, nëse Autoriteti i

Aviacionit Civil ka vendosur se gjatë 24 muajve të mëparshëm:

1) organizata ka demonstruar një identifikim efektiv të rreziqeve të sigurisë së aviacionit dhe të menaxhimit të rreziqeve përkatëse;

2) organizata ka demonstruar vazhdimisht, sipas ORO.GEN.130, se ajo ka kontroll të plotë mbi të gjitha ndryshimet;

3) kur nuk ka pasur asnjë gjetje të nivelit 1; dhe

4) të gjitha veprimet korrigjuese janë zbatuar brenda periudhës kohore të pranuar apo të zgjatur nga Autoriteti i Aviacionit Civil, siç përcaktohet në ARO.GEN.350 (d) (2).

Cikli i planifikimit të mbikëqyrjes mund të zgjatet më tej, në një maksimum prej 48 muajsh, nëse, përveç sa më sipër, organizata ka krijuar dhe Autoriteti i Aviacionit Civil ka miratuar një sistem efektiv të vazhdueshëm të raportimit tek Autoriteti i Aviacionit Civil në performancën e sigurisë dhe pajtueshmërinë rregullative të vetë organizatës.

d) Për organizatat që deklarojnë aktivitetin e tyre tek Autoriteti i Aviacionit Civil, programi i mbikëqyrjes do të zhvillohet duke marrë në konsideratë natyrën specifike të organizatës, kompleksitetin e aktiviteteve të saj dhe rezultatet e aktiviteteve të mbikëqyrura në të kaluarën dhe do të bazohet në vlerësimin e risqeve përkatëse. Ai do të përfshijë auditimet dhe inspektimet, përfshirë inspektimet në vendqëndrime dhe inspektimet e panjoftuara paraprakisht, si të jetë e përshtatshme.

d.1) Për organizata që mbajnë autorizime të operimeve speciale, programi i mbikëqyrjes duhet të vendoset në përputhje me pikën (d) dhe, gjithashtu, duhet të marrin parasysh të kaluarën dhe procesin aktual të pajisjes me autorizim dhe periudhën e vlefshmërisë së autorizimit.

e) Për personat që zotërojnë një licencë, certifikatë, klasifikimin apo vërtetim të lëshuar nga autoriteti kompetent mbikëqyrës, programi duhet të përfshijë inspektimet në vendqëndrim dhe ato të palajmëruara.

f) Programi i mbikëqyrjes duhet të përfshijë datat se kur janë të planifikuara auditimet, inspektimet, si dhe datat kur janë kryer ato.

ARO.GEN.310 Procedura e certifikimit fillestar – organizatat

a) Pas marrjes së një kërkesë për lëshimin fillestar të certifikatës për një organizatë, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të verifikojë pajtueshmërinë e organizatës me kërkesat e zbatueshme. Ky

verifikim mund të marrë parasysh deklaratën e përmendur në ORO.AOC.100 (b).

b) Kur arrihet në konkluzionin se organizata është në përputhje me kërkesat e zbatueshme, Autoriteti i Aviacionit Civil lëshon certifikatën, krijuar si në shtojcat I dhe II. Certifikata do të lëshohet për një kohëzgjatje të pakufizuar. Privilegjet dhe synimi i aktiviteteve që organizata është miratuar për të kryer, duhet të specifikohet në kushtet e miratimit bashkëngjitur certifikatës.

c) Për të mundësuar që një organizatë të bëjë ndryshime pa miratimin paraprak të Autoritetit të Aviacionit Civil, në pajtim me ORO.GEN.130, Autoriteti i Aviacionit Civil do të miratojë procedurën e paraqitur nga organizata duke caktuar qëllimin e ndryshimeve dhe duke përshkruar se si do të menaxhohen dhe njoftohen këto ndryshime.

ARO.GEN.330 Ndryshimet – organizatat

a) Pas marrjes së një kërkesë për ndryshim që kërkon miratim paraprak, Autoriteti i Aviacionit Civil do të verifikojë pajtueshmërinë e organizatës me kërkesat e zbatueshme para dhënies së miratimit.

Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të përcaktojë kushtet nën të cilat mund të operojnë organizatat gjatë ndryshimit, përjashtuar rastet kur Autoriteti i Aviacionit Civil përcakton se certifikata e organizatës duhet të pezullohet.

Kur arrihet në konkluzionin se organizata është në përputhje me kërkesat e zbatueshme, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë ndryshimin:

b) Pa rënë ndesh me masat shtesë të zbatimit, kur organizata implementon ndryshimet që kërkojnë miratim paraprak, pa marrë miratimin e organit kompetent, siç përcaktohet në pikën (a), Autoriteti i Aviacionit Civil do të pezullojë, do të kufizojë ose do të revokojë certifikatën e organizatës.

c) Për ndryshime që nuk kërkojnë miratim paraprak, Autoriteti i Aviacionit Civil do të vlerësojë informacionin e dhënë në njoftimin e dërguar nga ana e organizatës, në pajtim me ORO.GEN.130 për të verifikuar përputhjen me kërkesat e zbatueshme. Në rast të ndonjë mospërputhjeje, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet:

1) të njoftojë organizatën në lidhje me mospërputhshmërinë dhe të kërkojë ndryshime të mëtejshme;

2) në rast të gjetjeve të niveleve 1 ose 2, të veprojë në përputhje me ARO.GEN.350.

ARO.GEN.345 Deklarata – organizatat

a) Pas marrjes së deklaratës nga një organizatë që kryen ose që synon të kryejë aktivitetet për të cilat kërkohet një deklaratë, autoriteti kompetent verifikon që deklarata përmban të gjithë informacionin e kërkuar, sipas pikës ORO.DEC.100 të shtojcës III (pjesa ORO) në këtë rregullore ose për operatorët e balonave të gjitha informacionet e kërkuara, në përputhje me pikën BOP.ADD.100 të shtojcës II (pjesa BOP) të Rregullores Kombëtare, përafrim i asaj të Komisionit (BE) 2018/395, dhe do të pranojnë marrjen e deklaratës tek organizata.

b) Nëse deklarata nuk përmban informacionet e nevojshme ose përmban informacione që tregojnë papajtueshmëri me kriteret e aplikueshme, Autoriteti i Aviacionit Civil do të njoftojë organizatën për papajtueshmëri dhe do të kërkojë informacione të mëtejshme. Nëse konsiderohet e nevojshme, Autoriteti i Aviacionit Civil do të kryejë një inspektim të organizatës. Nëse konfirmohet papajtueshmëria, Autoriteti i Aviacionit Civil do të ndërmarrë veprime, siç përcaktohet në ARO.GEN.350.

ARO.GEN.350 Gjetjet dhe masat korrigjuese – organizatat

a) Autoriteti i Aviacionit Civil për mbikëqyrjen, në përputhje me ARO.GEN.300, duhet të ketë një sistem për të analizuar gjetjet për rëndësinë e tyre të sigurisë.

b) Një gjetje e nivelit 1 duhet të lëshohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil, kur është vërejtur ndonjë mospërputhje e rëndësishme me kërkesat e aplikueshme të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij, me procedurat dhe manualat e organizatës ose, sipas kushteve të një aprovimi, certifikatë, autorizimi të operimeve speciale, ose me përmbajtjen e një certifikatë që ul nivelin e sigurisë ose rrezikon në mënyrë serioze sigurinë e fluturimit.

Gjetjet e nivelit 1 duhet të përfshijnë:

1) mosdhënia e aksesit autoritetit kompetent në objektet e organizatës, në përputhje me pikën ORO.GEN.140 të shtojcës III (pjesa ORO), të kësaj rregulloreje ose, për operatorët e balonave, në përputhje me pikat BOP.ADD.015 dhe BOP.ADD.035, të shtojcës II (pjesa BOP) të Rregullores Kombëtare, përafrim i Rregullores se

Komisionit (BE) 2018/395, gjatë orëve normale të punës dhe pas dy kërkesave me shkrim;

2) marrjen ose ruajtjen e vlefshmërisë së certifikatës së organizatës ose autorizimit për operimet e specializuara, nëpërmjet falsifikimit të evidencave dokumentuese të dorëzuara;

3) evidenca të keqpërdorimeve ose përdorimi i rremë i certifikatës së organizatës, ose autorizimit për operimet e specializuara, nëpërmjet falsifikimit të evidencave dokumentuese të dorëzuara; dhe

4) mungesa e menaxherit të përgjithshëm të kompanisë.

c) Një gjetje e nivelit 2 duhet të lëshohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil, kur vërehet ndonjë mospërputhje e kërkesave të aplikueshme të udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren EU 216/1008, me procedurat dhe manualët e organizatës ose në bazë të kushteve të aprovuara, të certifikatave, autorizimit të operimit special ose me përmbajtjen e një certifikate, e cila mund të ulë sigurinë ose rrezikon seriozisht sigurinë e fluturimit.

d) Kur zbulohet një gjetje gjatë mbikëqyrjes ose me anë të një mënyre tjetër, Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar, pa paragjykuar ndonjë veprim shtesë të kërkuar nga udhëzimi i ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar që përaftron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij dhe rregullat implementuese të tij, duhet të komunikojë me shkrim gjetjen tek organizata dhe të kërkojë masat korrigjuese për të adresuar mospërputhjen e identifikuar. Sipas rastit, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të informojë shtetin në të cilin është regjistruar avioni.

1) Në rastin e gjetjeve të nivelit 1, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të marrë masa të menjëhershme dhe të përshtatshme që të ndalojë ose të kufizojnë aktivitetet, dhe nëse është e nevojshme, të marrë masa për revokimin e certifikatës ose të autorizimit për operimet e specializuara apo miratimin e veçantë, ose të kufizojë ose të pezullojë atë në tërësi ose pjesërisht, në varësi të madhësisë së gjetjes së nivelit 1, derisa të ndërmerret nga organizata një veprim i suksesshëm korrigjues.

2) Në rastin e gjetjeve të nivelit 2, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet:

i) t'i japë organizatës një periudhë për zbatimin e masës korrigjuese, në varësi të natyrës së konstatimit, që, në çdo rast, fillimisht nuk do të jetë më shumë se tre muaj. Në fund të kësaj periudhe dhe në varësi të natyrës së gjetjes, Autoriteti i Aviacionit Civil mund ta zgjasë këtë periudhë tremujore, nëse është pranuar një plan masash korrigjuese i kënaqshëm; dhe

ii) të vlerësojë veprimet korrigjuese dhe planin e zbatimit të propozuar nga organizata dhe, nëse vlerësimi konkludon se ato janë të mjaftueshme për të trajtuar mospërputhjen, t'i pranojë.

3) Kur një organizatë nuk arrin të paraqesë një plan të pranueshëm të masave korrigjuese ose nuk i ndërmerr veprimet korrigjuese brenda afatit të pranuar apo të zgjatur nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar, gjetja duhet të kalohet në nivelin 1 dhe të ndërmerren veprime siç përcaktohet në pikën (d)(1).

4) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të regjistrojë të gjitha gjetjet e ngritura apo që kanë qenë të komunikuar me të dhe ku është e aplikueshme, të zbatimit të masave që ka ndërmarrë, gjithashtu, të gjitha masat korrigjuese dhe datat e mbylljeve të gjetjeve.

e) Pa rënë ndesh me masa të tjera përforcuese, kur Autoriteti i Aviacionit Civil që vepron sipas dispozitave të ARO.GEN.300(d) identifikon ndonjë mospërputhje me kërkesat e zbatueshme të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” apo të ndryshimeve të tij dhe rregullat implementuese të tij, nga një organizatë e certifikuar ose e autorizuar, ose që ka deklaruar aktivitetin e saj autoritetit kompetent të një shteti tjetër ose nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, ose i duhet të informojë atë autoritet kompetent dhe të japë një tregues të nivelit të gjetjes.

ARO.GEN.355 Gjetjet dhe masat shtrënguese – personat

a) Nëse gjatë mbikëqyrjes apo nëpërmjet një mënyrë tjetër, është gjetur dëshmi nga Autoriteti i Aviacionit Civil, përgjegjës për mbikëqyrjen, sipas ARO.GEN.300(a), e cila tregon një mospërputhje me kërkesat e zbatueshme nga një person që ka një certifikatë, licencë, vlerësim ose vërtetim të lëshuar, sipas udhëzimit të ministrit nr. 3 datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil dhe rregullave implementuese të tij, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të veprojë në përputhje me

ARA.GEN.355, pika (a) deri në (d), të aneksit VI (pjesa ARA) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për Transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, përafrim i rregullores evropiane për këtë qëllim (EU) nr. 1178/2011.

b) Nëse gjatë mbikëqyrjes apo nëpërmjet një mënyre tjetër, janë gjetur prova që tregojnë mospërputhje me kërkesat e zbatueshme nga një person që u nënshtrohet kërkesave të përcaktuara në udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar, që përafron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij dhe nuk zotëron një licence, certifikatë, vlerësim ose vërtetim të lëshuar, në pajtim me këtë urdhrë, Autoriteti i Aviacionit Civil, i cili ka identifikuar mospërputhjen duhet të marrë masat e nevojshme për të parandaluar vazhdimin e kësaj mospërputhjeje.

ARO.GEN.360 Gjetjet dhe masat shtrënguese – të gjithë operatorët

Në qoftë se gjatë mbikëqyrjes ose me ndonjë mënyre tjetër, evidenca tregon një mospërputhje me kërkesat e aplikueshme nga një operator që është subjekt i kërkesave të shtruara në udhëzimin e ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përafron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij, Autoriteti i Aviacionit Civil që e identifikon mospërputhjen, duhet të marrë çdo masë të nevojshme shtrënguese për parandalimin e vazhdimësisë së mospërputhjes.

NËNPJESA OPS OPERIMET AJRORE

SEKSIONI I CERTIFIKIMI I OPERATORËVE PËR TRANSPORT AJROR TREGTAR

ARO.OPS.100 Lëshimi i certifikatës së operatorit ajror

a) Autoriteti i Aviacionit Civil lëshon Certifikatën e Operatorit Ajror (COA), kur bindet se operatori ka demonstruar përputhje me elementet e kërkuara në ORO.AOC.100.

b) Certifikata duhet të përfshijë specifikimet operuese përkatëse.

c) Autoriteti i Aviacionit Civil mund të vendosë (gjykojë) kufizime specifike operuese. Këto kufizime duhet të dokumentohen në specifikimet e operimeve.

ARO.OPS.105 Marrëveshja *Code-share* (ndarje kodi)

Në konsideratë të një marrëveshjeje *code-share* që përfshin operatorët e atyre vendeve që s’janë vende të BE-së, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet:

1) të bindet, duke ndjekur verifikimin e operatorit siç përcaktohet në ORO.AOC.115, se operatori i atij vendi që s’është në BE, i përmbush standardet e ICAO-së;

2) të koordinojë veprimet me autoritetin kompetent të shtetit të operatorit të atyre vendeve që s’janë vende të BE-së, sipas nevojës.

Për sa kohë Shqipëria nuk është shtet anëtar i BE-së, ky paragraf do të zbatohet edhe për shtetet anëtare të BE-së.

ARO.OPS.110 Marrëveshjet e qirasë për aeroplanë dhe për helikopterë

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë një marrëveshje qiraje, kur është dakord që operatori i certifikuar, në pajtim me aneksin III (pjesa ORO), përputhet, me:

1) ORO.AOC.110(d), marrjen me qira të thatë të avionit nga ato vende që s’janë vende të BE-së;

2) ORO.AOC.110(c), marrjen me qira të njomë të avionit nga operatorët e atyre vendeve që s’janë vende të BE-së;

3) ORO.AOC.110(e), dhënien me qira të thatë të avionit te çdo operator;

4) kërkesat përkatëse për vlefshmërinë ajrore dhe operimet ajrore, për marrjen me qira të thatë të një avioni të regjistruar në BE dhe me qira të njomë të një avioni nga një operator i BE-së.

Për sa kohë Shqipëria nuk është shtet anëtar i BE-së, ky paragraf do të zbatohet edhe për shtetet anëtare të BE-së.

b) Miratimi i një kontrate qiraje të njomë do të pezullohet ose revokohet, nëse:

1) pezullohet ose revokohet AOC-ja e qiradhënësit apo qiramarrësit;

2) qiradhënësi është subjekt i një ndalimi të operimit sipas Rregullores (EC) nr. 2111/2005.

c) Miratimi i një kontrate për marrje qiraje të thatë do të pezullohet apo revokohet kur:

1) certifikata e vlefshmërisë ajrore të avionit pezullohet ose revokohet;

2) avioni përfshihet në listën e operatorëve që u

nënshtrohen kufizimeve të operimit ose është regjistruar në një shtet, nga i cili të gjithë operatorët nën mbikëqyrjen e tij i nënshtrohen një ndalimi operimi sipas Rregullores (EC) nr. 2111/2005.

d) Kur kërkohet miratim paraprak i një kontrate qiraje të thatë, sipas ORO.AOC.110, nga Autoriteti i Aviacionit Civil, ky i fundit duhet të sigurojë:

1) koordinimin e duhur me autoritetin kompetent përgjegjës për mbikëqyrjen e vazhdueshme të avionit, në përputhje me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 12.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra” apo ndryshimeve të tij, apo për operimin e avionit nëse nuk është autoriteti i njëjtë;

2) që avioni është hequr në kohë nga AOC-ja e operatorit.

e) Kur kërkohet miratimi paraprak i marrëveshjes së qirasë së thatë, në përputhje me pikën ORO.AOC.110, Autoriteti i Aviacionit Civil siguron koordinimin e duhur me gjendjen e regjistrimit të avionit, sipas nevojës për ushtrimin e mbikëqyrjes përgjegjësitë e avionit.

SEKSIONI IA

AUTORIZIM I OPERIMEVE TREGTARE TË SPECIALIZUARA ME RISQE TË LARTA

ARO.OPS.150 Autorizim i operimeve të specializuara me risqe të larta

a) Me të marrë një aplikim për lëshimin e një autorizimi të operimeve tregtare të specializuara me risqe të larta, Autoriteti i Aviacionit Civil i operatorit duhet të rishikojë dokumentacionin e vlerësimit të riskut të operatorit dhe procedurat standarde të operimit (SOP), në varësi të një ose më shumë planeve operuese të zhvilluara, në përputhje me kërkesat kryesore të aneksit VIII (Part-SPO).

b) Kur Autoriteti i Aviacionit Civil është i kënaqur me vlerësimin e risqeve dhe (SOP) duhet ta lëshojë autorizimin siç është vendosur në shtojcën VI. Autorizimi mund të lëshohet me një afat kohe ose kohëzgjatje të pacaktuar. Kushtet nën të cilat një operator është autorizuar të kryejë një ose më shumë operime tregtare të specializuara me risqe të larta, duhet të specifikohen në autorizim.

c) Me të marrë një aplikim për ndryshim në autorizim, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të përputhë veprimet me pikat (a) dhe (b). Ai duhet të përshkruajë kushtet nën të cilat operatori mund të operojë gjatë ndryshimit, përndryshe autoriteti vendos që autorizimi ka nevojë të pezullohet.

d) Me të marrë një aplikim për rinovimin e autorizimit, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të përputhë veprimet me pikat (a) dhe (b). Ai duhet të marrë parasysh proceset pas marrjes së autorizimit dhe aktivitetet e mbikëqyrjes.

e) Pa rënë ndesh me masat shtrënguese shtesë, kur operatori fut ndryshimet pa dorëzuar një vlerësim të risqeve të amenduar dhe SOP, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të pezullojë, zvogëlojë ose tërheqë autorizimin.

f) Me të marrë një aplikim për të lëshuar një autorizim të operimit tregtar të specializuar me risqe të larta për kalim kufiri, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të rishikojë dokumentacionin e vlerësimit të risqeve të operatorit dhe procedurat standarde të operimeve (SOP) në koordinim me autoritetin kompetent të vendit ku planifikohet se do të kryhet operimi. Kur autoritetet së bashku janë të kënaqura

ARO.OPS.155 Marrëveshjet e qirasë

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të aprovojë një marrëveshje qiraje, ku merr pjesë një avion i regjistruar i një vendi të tretë ose një operator i një vendi të tretë, kur operatori SPO ka treguar përputhshmëri me ORO.SPO.100.

b) Marrëveshja e qirasë së thatë e aprovuar mund të pezullohet ose të revokohet në çdo kohë që certifikata e vlefshmërisë ajrore të avionit pezullohet ose revokohet.

SEKSIONI II MIRATIMET

ARO.OPS.200 Procedura e miratimeve specifike

a) Pas marrjes së një kërkesë për lëshimin e një miratim të veçantë ose ndryshimet e tij, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të vlerësojë aplikimin, në përputhje me kërkesat përkatëse të aneksit V (pjesa SPA) dhe të kryejë një inspektim tek operatorit, sipas rastit.

b) Kur bindet se operatori ka demonstruar përputhshmëri me kërkesat e zbatueshme, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të lëshojë ose të

bëjë ndryshime në aprovim. Aprovimi duhet të specifikohet në:

1) specifikimet e operimeve, siç përcaktohet në shtojcën II, për operimet e transportit tregtar ajror; ose

2) listën e aprovimeve specifike, siç përcaktohet në shtojcën V, për operimet jotregtare dhe operime të specializuara.

ARO.OPS.205 Miratimi i listës minimale të pajisjeve

a) Kur Autoriteti i Aviacionit Civil merr një kërkesë nga një operator për miratim fillestar të një liste minimale pajisjesh (MEL) ose një ndryshim të tij, ai (autoriteti) duhet të vlerësojë çdo artikull që ndikohet, për të verifikuar përputhjen me kërkesat e zbatueshme, para lëshimit të miratimit.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë procedurën e operatorit për zgjatjen e intervaleve korrigjuese B, C dhe D, nëse demonstron nga operatori dhe verifikohet nga autoriteti plotësimi i kushteve të specifikuara në ORO.MLR.105(f).

c) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë, duke iu bazuar, rast pas rasti, operimeve të avionit që janë jashtë kufizimeve të MEL-së, por brenda kufizimeve të listës minimale të pajisjeve nga prodhuesi (MMEL), nëse demonstron nga operatori dhe verifikohet nga autoriteti plotësimi i kushteve të specifikuara në ORO.MLR.105.

ARO.OPS.210 Përcaktimi i distancës ose i zonës lokale

Autoriteti i Aviacionit Civil vendos (përcakton) një distancë ose zonën lokale me qëllim operimi.

ARO.OPS.215 Miratimi i operimeve me helikopter mbi një mjedis të rrezikshëm që gjendet jashtë një zone të dëndur

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të caktojë këto zona ku mund të zhvillohen operime me helikopterë, pa një kapacitet për ulje të detyruar të sigurt të garantuar, siç përshkruhet në CAT.POL.H.420.

b) Para dhënies së miratimit sipas CAT.POL.H.420 Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të ketë marrë në konsideratë nga operatori privat që të bëjë të pamundurën për përdorimin e kritereve të performancës së përshtatshme.

ARO.OPS.220 Miratimi i operimeve me helikopterë për në ose nga një vend publik

Miratimi sipas CAT.POL.H.225 duhet të përfshijë një listë të vendeve publike përcaktuar nga operatori, për të cilin zbatohet miratimi.

ARO.OPS.225 Miratimi i operimeve për në një aerodrom të izoluar

Miratimi sipas CAT.OP.MPA.106 duhet të përfshijë një listë të aerodromeve të përcaktuara nga operatori, për të cilën zbatohet miratimi.

ARO.OPS.230 Përcaktimi i grafikeve të fluturimit të paparashikuar

Autoriteti i Aviacionit Civil do të përcaktojë, në përputhje me emërtimin “tip i hershëm” dhe “tip i vonshëm” të grafikëve të paparashikuar të orareve në pikën ORO.FTL.105, të aneksit III, se cili prej këtyre dy llojeve të grafikut të paparashikuar të orareve do të aplikohet te të gjithë operatorët CAT nën mbikëqyrjen e autoritetit.

ARO.OPS.235 Aprovimi i skemave specifike të kohës individuale të fluturimit

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë skemat e specifikimit të kohës së fluturimit të propozuara nga operatorët e CAT, në qoftë se operatori tregon përputhshmëri me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përaftron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij dhe nënpjesën FTL të aneksit III të udhëzimit.

b) Sa herë që një skemë e specifikimit të kohës së fluturimit e propozuar nga një operator devijon nga specifikat e certifikimit të zbatueshme, të dhëna nga Agjencia, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të aplikojë procedurën, në përputhje me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që dhe rregullat zbatuese të tij.

c) Kur një kohë fluturimi e veçantë e propozuar nga një operator përjashtohet nga aplikimi i rregullave të zbatueshme, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të aplikojë procedurën, në përputhje me nenin 14(6) të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar që përaftron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij.

d) Devijimet e miratuara apo përjashtimet do t'i nënshtrohen, pasi të jenë aplikuar, një vlerësimi, për të përcaktuar nëse këto devijime apo përjashtime duhet të konfirmohen apo të ndryshohen. Autoriteti i Aviacionit Civil dhe Agjencia do të kryejnë një vlerësim të pavarur në bazë të informacionit të dhënë nga operatori. Vlerësimi duhet të jetë proporcional, transparent

dhe i bazuar në parimet shkencore dhe në njohuri.

ARO.OPS.240 Miratim specifik i RNP AR APCH

a) Kur aplikuesi vërteton zbatimin e kërkesave në SPA.PBN.105, Autoriteti i Aviacionit Civil jep një miratim specifik gjenerik ose një miratim specifik për procedurën RNP AR APCH.

b) Në rastin e miratimit specifik të procedurës, autoriteti kompetent:

1) përzgjedh/vlerëson procedurat e miratuara të afërimit me instrumente në aerodromet specifike të miratuara për PBN-në;

2) krijon koordinim me autoritetet kompetente për këto aerodrome, nëse është e përshtatshme; dhe

3) merr në konsideratë mundësitë më të mira që rrjedhin nga miratimet specifike të RNP AR APCH të lëshuara për aplikantin.

SEKSIONI III MBIKËQYRJA E OPERIMEVE

ARO.OPS.300 Fluturimet fillestare

Autoriteti i Aviacionit Civil mund të vendosë kushte shtesë për fluturimet fillestare, që kryhen në përputhje me Part-NCO. Këto kushte shtesë duhet të sigurojnë operime të sigurta dhe të jenë proporcionale.

NËNPJESA RAMP (VENDQËNDRIMI I AVIONËVE) INSPEKTIMET NË VENDQËNDRIM TË AVIONËVE NËN MBIKËQYRJEN RREGULLATORE TË NJË SHTETI TJETËR

ARO.RAMP.005 Synimi

Kjo nënpjesë përcakton kërkesat që duhet të ndiqen nga Autoriteti i Aviacionit Civil, gjatë ushtrimit të detyrave dhe përgjegjësisë të tyre, në lidhje me ecurinë e inspektimeve në vendqëndrim të avionit të përdorur nga operatorë nën mbikëqyrjen rregullatore të një shteti tjetër, kur ulen në aerodromet e ndodhura në territorin e Republikës së Shqipërisë.

ARO.RAMP.100 Të përgjithshme

a) Mjetet fluturuese dhe ekuipazhi i tyre duhet të inspektohen sipas kërkesave të zbatueshme.

b) Përveç kryerjes së inspektimeve në vendqëndrim, përfshirë në programin mbikëqyrës krijuar në pajtim me ARO.GEN.305, organi

kompetent duhet të kryejë inspektim në vendqëndrim nëse avioni dyshohet se nuk ka qenë në përputhje me kërkesat e zbatueshme.

c) Në kuadër të zhvillimit të programit të mbikëqyrjes krijuar, sipas ARO.GEN.305, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të krijojë një program vjetor për zhvillimin e inspektimeve në vendqëndrim të avionëve. Programi duhet:

1) të jetë i bazuar në një mënyrë llogaritjeje që merr në konsideratë informacionin historik mbi numrin dhe natyrën e operatorëve dhe numrin e tyre të uljeve në aerodromet e tij, si dhe rreziqet e sigurisë; dhe

2) të mundësojë Autoritetin e Aviacionit Civil për t'i dhënë prioritet inspektimeve të avionëve në bazë të listës së përmendur në ARO.RAMP.105(a).

d) Kur Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore e sheh të nevojshme, në bashkëpunim me Republikën e Shqipërisë, në territorin e së cilës do të bëhet inspektimi, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe dhe marrëveshjes së punës me Autoritetin e Aviacionit Civil, duhet të kryejë inspektim avioni në vendqëndrim për të verifikuar përputhjen me kërkesat e zbatueshme, në përputhje me:

1) detyrat certifikuese të caktuara në përputhje me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar që përaftron Rregulloren EU 216/1008 dhe rregullat zbatuese të tij;

2) inspektimet standardizuese të Republikës së Shqipërisë; ose

3) inspektimet e një organizate për të verifikuar përputhjen me kërkesat e zbatueshme në situata potencialisht të pasigurta.

ARO.RAMP.105 Kriteret me prioritet

a) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore i siguron Autoritetit të Aviacionit Civil një listë të operatorëve ose të avionëve që janë identifikuar si një rrezik potencial, për t'u konsideruar në caktimin e prioritetit të inspektimeve në vendqëndrim.

b) Lista duhet të përmbajë:

1) operatorët e avionëve të identifikuar në bazë të analizës së të dhënave të disponueshme në përputhje me ARO.RAMP.150(b)(4);

2) operatorët ose avionët e komunikuar tek Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore nga ana e Komisionit Evropian dhe të identifikuar, në bazë të:

i) një opinion i të shprehur nga ana e Komitetit të Sigurisë Ajrore (ASC), në kontekstin e Rregullores (EC) nr. 2111/2005, i cili përcakton se verifikimi i mëtejshëm i përputhjes efektive me standardet përkatëse të sigurisë nëpërmjet inspektimeve sistematike në vendqëndrim, është i nevojshëm; ose

ii) informacioni i marrë te Komisioni Evropian nga Republika e Shqipërisë, në pajtim me Rregullores (EC) nr. 2111/2005.

3) Avionët që operojnë në territorin e RSH-së nga operatorët e përfshirë në aneksin B të listës së operatorëve që i nënshtrohen një ndalim-operimi, në pajtim me Rregulloren (EC) nr. 2111/2005.

4) Avionët e përdorur nga një operator që është certifikuar në një shtet, i cili ushtron mbikëqyrje rregullatore mbi operatorët e përfshirë në listën e referuar në pikën 3.

5) Avionët e përdorur nga një operator i një vendi të tretë që operon brenda ose jashtë territorit të RSH-së për herë të parë apo për të cilin autorizimi i lëshuar, në përputhje me ART.GEN.205 është i kufizuar ose rikthyer pas pezullimit apo revokimit.

c) Lista do të krijohet në përputhje me procedurat e përcaktuara nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, pas çdo përditësimi të listës së Komitetit për operatorët që i nënshtrohen një ndalim-operimi në pajtim me EC Rregulloren nr. 2111/2005, përafër në Republikën e Shqipërisë me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 12,10,2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra”, që përafër Rregulloren (EC) nr. 2111/2005 dhe në çdo rast të paktën një herë në katër muaj.

ARO.RAMP.106 Testimi i alkoolit

a) Autoriteti i Aviacionit Civil kryen testimin e alkoolit në ekuipazhin e fluturimit dhe në ekuipazhin e kabinës.

b) Agjencia duhet t’u sigurojë autoriteteve kompetente një listë të operatorëve të Bashkimit dhe të vendeve të treta për përcaktimin e prioriteteve të testimit të alkoolit në programin e inspektimit RAMP, në përputhje me ARO.RAMP.105, bazuar në një vlerësim të riskut të kryer nga Agjencia, duke marrë parasysh qëndrueshmërinë dhe efektivitetin e programeve ekzistuese të testimit psikoaktiv.

c) Kur zgjedhin operatorët për testimin e alkoolit të ekuipazhit të fluturimit dhe të ekuipazhit të kabinës, autoriteti kompetent përdor listën e përcaktuar në përputhje me pikën (b).

d) Kurdoherë që të dhënat, në lidhje me testet e alkoolit përfshihen në bazën e të dhënave të centralizuara në përputhje me pikën (b) të pikës ARO.RAMP.145, autoriteti kompetent siguron që këto të dhëna përjashtojnë çdo të dhënë personale të anëtarit të ekuipazhit në fjalë.

e) Në rast të një arsyeje ose dyshimi të arsyeshëm, testet e alkoolit mund të kryhen në çdo kohë.

f) Metodologjia e testimit të alkoolit do të zbatohet standardet e njohura të cilësisë që sigurojnë rezultate të sakta të testimit.

g) Një ekuipazh i fluturimit ose anëtar i ekuipazhit të kabinës i cili refuzon të bashkëpunojë gjatë testimeve ose që është identifikuar të jetë nën ndikimin e alkoolit pas një prove pozitive nuk do të lejohet të vazhdojë detyrën e tij/saj.

ARO.RAMP.110 Mbledhja e informacionit

Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të mbledhë dhe të përpunojë çdo informacion që konsiderohet i dobishëm për kryerjen e inspektimeve në vendqëndrim.

ARO.RAMP.115 Kualifikimi i inspektorëve të avionëve në vendqëndrim (VQA)

a) Autoriteti i Aviacionit Civil do të ketë inspektorë të kualifikuar për të kryer inspektime në VQA.

b) Inspektorët që kryejnë inspektime në vendqëndrim duhet:

1) të zotërojnë njohuritë e edukimit aeronautik të nevojshëm ose njohuri praktike përkatëse në lidhje me fushën (fushat) e tyre të inspektimit;

2) të kenë mbaruar me sukses:

i) trajnimin e përshtatshëm specifik teorik dhe praktik, në një ose më shumë nga fushat e mëposhtme të inspektimit:

A) kabina e pilotimit;

B) siguria e kabinës së pasagjerëve;

C) gjendja e avionit;

D) ngarkesa;

ii) praktikën e duhur në punë, kryer nga një inspektor drejtues (*Senior*) i emëruar nga Autoriteti i Aviacionit Civil ose Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore;

3) të ruajnë vlefshmërinë e kualifikimit të tyre, duke kaluar nëpër trajnime periodike dhe duke

kryer një minimum prej 12 inspektimesh në çdo periudhë 12-mujore.

c) Trajnimi sipas pikës (b)(2)(i) duhet të jepet nga Autoriteti i Aviacionit Civil ose nga çdo organizatë trajnuese e miratuar në përputhje me ARO.RAMP.120(a).

d) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore zhvillon dhe ruan programe mësimore trajnuese dhe të promovojë organizimin e kurseve të trajnimit dhe të seminareve për inspektorët për të përmirësuar kuptimin dhe zbatimin uniform të kësaj nënpyese.

e) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore drejton dhe koordinon një program të shkëmbimit të inspektorëve i cili i lejon ata të marrin përvojë praktike dhe të kontribuojnë në harmonizimin e procedurave.

ARO.RAMP.120 Miratimi i organizatave trajnuese

a) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të miratojë një organizatë trajnuese, që ka adresën kryesore të biznesit në territorin e Republikës së Shqipërisë, nëse kjo organizatë:

1) ka emëruar drejtuesin e trajnimit i cili zotëron aftësi të mira menaxhuese për të siguruar që trajnimi i ofruar është në përputhje me kërkesat e zbatueshme;

2) ka në dispozicion ambiente trajnimi dhe pajisje mësimore të përshtatshme për llojin e trajnimit të ofruar;

3) jep trajnim në përputhje me programet mësimore të zhvilluara nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, në pajtim me ARO.RAMP.115(d);

4) ka instruktorë trajnimi të kualifikuar.

b) Nëse kërkohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil, verifikimi i pajtueshmërisë dhe i përputhshmërisë së vazhdueshme, me kërkesat referuar në pikën (a), mund të kryhet nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore.

c) Organizata trajnuese duhet të miratohet për të ofruar një ose më shumë lloje trajnimesh, si vijojnë:

- 1) trajnim fillestar teorik;
- 2) trajnim fillestar praktik;
- 3) trajnim periodik.

ARO.RAMP.125 Kryerja e inspektimeve në vendqëndrim

a) Inspektimet në vendqëndrim duhet të kryhen në mënyrë standarde duke përdorur formularin e dhënë në shtojcën III ose në shtojcën IV.

b) Kur kryhet një inspektim, inspektori/ët duhet të bëjë/në të gjitha përpjekjet e mundshme për të shmangur një vonesë të paarsyeshme avionit të inspektuar.

c) Me përfundimin e inspektimit në VQA, piloti në komandë ose, në mungesë të tij/saj, një tjetër anëtar i ekuipazhit të fluturimit apo përfaqësuesi i operatorit do të informohet për rezultatet duke përdorur formularin e përcaktuar në shtojcën III.

ARO.RAMP.130 Kategorizimi i gjetjeve

Për çdo artikull të inspektimit, tri kategori të mundshme të mospërputhjeve me kërkesat e zbatueshme përcaktohen si gjetje. Ato do të kategorizohen si më poshtë:

1) gjetje e kategorisë 3 është çdo konstatim mospërputhjeje me kërkesat e zbatueshme ose kushtet e një certifikate që ka një ndikim madhor mbi sigurinë;

2) gjetje e kategorisë 2 është çdo konstatim mospërputhjeje me kërkesat e zbatueshme ose kushtet e një certifikate që ka një ndikim të rëndësishëm mbi sigurinë;

3) gjetja e kategorisë 1 çdo konstatim mospërputhjeje me kërkesat e zbatueshme ose nga kushtet e një certifikate që ka ndikim të vogël mbi sigurinë.

ARO.RAMP.135 Veprimet korrigjuese në vazhdimësi për gjetjet

a) Për gjetjet e kategorive 2 ose 3 Autoriteti i Aviacionit Civil ose, sipas rastit Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, duhet:

1) t'i komunikojë operatorit gjetjet me shkrim, duke përfshirë kërkesën për evidenca në lidhje me masat e marra korrigjuese; dhe

2) të informojë autoritetin kompetent të shtetit të operatorit dhe, nëse është e aplikueshme, shtetit në të cilin është regjistruar avioni dhe ku është lëshuar licenca e ekuipazhit të fluturimit. Kur është e përshtatshme, Autoriteti i Aviacionit Civil ose Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, sipas rastit, duhet të kërkojë konfirmimin e pranimit të tyre për masat korrigjuese të ndërmara nga operatori, në përputhje me ARO.GEN.350 ose ARO.GEN.355.

b) Përveç pikës (a), në rastin e konstatimit të gjetjeve të kategorisë 3, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të marrë hapa të menjëhershëm, duke:

1) imponuar një kufizim në operimin e fluturimit të avionit;

2) kërkuar masa korigjuese të menjëhershme;

3) bllokuar avionin në tokë, në përputhje me ARO.RAMP.140; ose

4) imponuar një ndalim të menjëhershëm të operimeve, në përputhje me UM nr. 77/2012.

c) Kur Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore ka ngritur një gjetje të kategorisë 3, ajo duhet t'i kërkojë autoritetit kompetent ku është ulur avioni për të marrë masat e duhura, në përputhje me pikën (b), sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe.

ARO.RAMP.140 Bllokimi i avionit në tokë

a) Në rastin e një gjetjeje të kategorisë 3, ku duket se avioni ka për synim apo ka të ngjarë të fluturojë pa përmbushjen e masave korigjuese nga operatori ose pronari, Autoriteti i Aviacionit Civil duhet:

1) të njoftojë pilotin në komandë/komandantin ose operatorin që avioni nuk lejohet që të fillojë fluturimin deri në një njoftim të mëtejshëm; dhe

2) të bllokojë avionin në tokë.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të informojë menjëherë autoritetin kompetent të shtetit të operatorit dhe të shtetit në të cilin avioni është regjistruar, nëse është e nevojshme edhe Agjencinë Evropiane të Sigurisë Ajrore, nëse avioni përdoret nga një operator i atyre vendeve që s'janë pjesë e BE-se dhe nëse Shqipëria është asociuar në EASA.

c) Autoriteti i Aviacionit Civil, në koordinim me shtetin e operatorit ose me shtetin e regjistrimit, duhet të përshkruajë kushtet e nevojshme sipas të cilave avioni mund të lejohet për t'u ngritur.

d) Nëse mospërputhja ndikon në validitetin e certifikatës së vlefshmërisë ajrore të avionit, bllokimi në tokë hiqet nga autoriteti kompetent vetëm kur operatori tregon evidenca se:

1) është rikrijuar pajtueshmëria me kërkesat e zbatueshme;

2) ka marrë leje fluturimi (PtF), në përputhje me Rregulloren (EC) nr. 1702/2003 (për një avion të regjistruar në një shtet anëtar të ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe);

3) ka leje fluturimi ose dokument ekuivalent të shtetit të regjistrimit ose të shtetit të operatorit të avionit të regjistruar në një vend, që nuk janë anëtar i BE-së dhe operohet nga një operator i një vendi anëtar të BE-së ose një vend që nuk bën pjesë në BE; dhe

4) ka leje nga vendet që nuk janë pjesë e BE-së mbi të cilat do të fluturojë, nëse është e aplikueshme.

ARO.RAMP.145 Raportimi

a) Informacioni i mbledhur në përputhje me ARO.RAMP.125(a) duhet të futet në bazën qendrore të të dhënave referuar ARO.RAMP.150(b)(2), brenda 21 ditëve kalendarike pas inspektimit.

b) Autoriteti i Aviacionit Civil ose Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore (kur është e aplikueshme) duhet të fusë në bazën qendrore të të dhënave çdo informacion të dobishëm për zbatimin udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" dhe rregullave implementuese të tij", të ndryshuar dhe për realizimin e detyrave nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore të caktuara për të nga ky aneks, duke përfshirë informacionet përkatëse referuar në ARO.RAMP.110.

c) Kur informacioni i referuar në ARO.RAMP.110 tregon ekzistencën e një kërcënimi të mundshëm të sigurisë, ky informacion do t'i komunikohet pa vonesë çdo autoriteti kompetent dhe Agjencisë Evropiane të Sigurisë Ajrore.

d) Kur jepet informacion për mangësi në avion, nga 1 person tek Autoriteti i Aviacionit Civil, burimi i këtij informacioni referuar në ARO.RAMP.110 dhe ARO.RAMP.125(a) duhet të jetë i paidentifikuar.

ARO.RAMP.150 Koordinimi i detyrave të Agjencisë Evropiane e Sigurisë Ajrore

a) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore menaxhon dhe administron mjetet dhe procedurat e nevojshme për ruajtjen dhe shkëmbimin e:

1) informacionit referuar në ARO.RAMP.145, duke përdorur format e krijuara si në shtojcat III dhe IV;

2) informacionit të dhënë nga ato vende që nuk janë pjesë e BE-së dhe organizatat ndërkombëtare me të cilët marrëveshjet e duhura janë lidhur me BE-në, ose organizatat me të cilat Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore ka përfunduar marrëveshjet e duhura, në përputhje me Rregulloren (EC) nr. 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj.

b) Ky menaxhim përfshin detyrat e mëposhtme:

1) ruajtjen e të dhënave përkatëse nga vendet e BE-së, të informacionit të sigurisë për aeroplanët

që ulen në aerodromet e ndodhur në territorin e Republikës së Shqipërisë;

2) zhvillimin, mbajtjen dhe përditësimin e vazhdueshëm të bazës qendrore të të dhënave që përmban të gjithë informacionin e referuar në pikën (a)(1) dhe (2);

3) sigurimin e ndryshimeve të nevojshme dhe përmirësimin e përdorimit të bazës së të dhënave;

4) analizimin e bazës qendrore të të dhënave dhe informacioneve të tjera përkatëse, në lidhje me sigurinë e avionit dhe operatorëve ajrorë dhe, mbi këtë bazë:

i) këshillimin e komisionit dhe autoriteteve kompetente për veprimet e menjëhershme ose politikën e ndjekjes;

ii) raportimin të komisionit dhe autoritetet kompetente të problemeve të mundshme të sigurisë;

iii) propozimin e veprimeve të koordinuara të Komisionit Evropian dhe autoritetet kompetente në fushat e sigurisë, sipas nevojës, dhe sigurimin e koordinimit në nivele teknike të këtyre veprimeve.

5) koordinim me institucionet dhe organet e tjera evropiane, organizatat ndërkombëtare dhe autoritetet kompetente të atyre vendeve trea që s'janë pjesë e BE-se për shkëmbimin e informacionit.

ARO.RAMP.155 Raporti vjetor

Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore përgatit dhe i dorëzon Komisionit një raport vjetor mbi sistemin e inspektimeve në vendqëndrim, i cili të paktën të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

a) statusin e progresit të sistemit;

b) statusin e inspektimeve të kryera gjatë vitit;

c) analizën e rezultateve të inspektimit me tregues të kategorive të gjetjeve;

d) veprimet e ndërmarra gjatë vitit;

e) propozimet për përmirësimin e mëtejshëm të sistemit të inspektimit në vendqëndrim; dhe

f) anekset me listat e inspektimeve të renditura nga shteti i operimit, tipi i avionit, operatorët dhe koeficientet (*ratios*) për artikull/njësi.

Edhe Autoriteti i Aviacionit Civil, për sa kohë që Shqipëria nuk është anëtare e EASA-s, do të hartojë një raportim vjetor që përmban elementet e mësipërme.

ARO.RAMP.160 Informacioni për publikun dhe mbrojtja e informacionit

a) Republika e Shqipërisë duhet të përdorë informacionin e marrë nga ana e tyre në pajtim me ARO.RAMP.105 dhe ARO.RAMP.145, vetëm për qëllime të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil dhe rregullave implementuese të tij”, të ndryshuar dhe duhet ta mbrojnë atë informacion sipas rrethanave.

b) Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore publikon një raport informues përmbledhës vjetor, që duhet të jetë i disponueshëm për publikun dhe të përmbajë analizën e informacioneve të marra në përputhje me ARO.RAMP.145. Raporti duhet të jetë i thjeshtë dhe i lehtë për t'u kuptuar, dhe burimi i informacionit të jetë i përditësuar.

Për Republikën e Shqipërisë, Autoriteti i Aviacionit Civil do të publikojë një raport përmbledhës informues, të disponueshëm për publikun.

APPENDIX I

AIR OPERATOR CERTIFICATE

(Approval schedule for air operators)

Types of operation: Commercial air transport (CAT) ☐ Passengers; ☐ Cargo;

☐ Other ⁽¹⁾

Commercial specialised operations (SPO) ☐ ⁽²⁾

5	State of the operator ⁽³⁾	⁽⁵⁾
	Issuing authority ⁽⁴⁾	
AOC ⁽⁶⁾ :	Operator name ⁽⁷⁾	Operational points of contact: ⁽⁹⁾
	Dbn trading name ⁽⁸⁾	Contact details, at which operational management can be contacted without undue delay, are listed in ⁽¹²⁾ .
	Operator address ⁽¹⁰⁾ :	
	Telephone ⁽¹¹⁾ : Fax E-mail:	

This certificate certifies that ⁽¹³⁾ is authorised to perform commercial air operations, as defined in the attached operations specifications, in accordance with the operations manual, Annex IV to Regulation (EC) No 216/2008 and its Implementing Rules.

Date of issue ⁽¹⁴⁾ :	Name and signature ⁽¹⁵⁾ : Title:
---------------------------------	--

⁽¹⁾ Other type of transportation to be specified.

⁽²⁾ Specify the type of operation, e.g. agriculture, construction, photography, surveying, observation and patrol, aerial advertisement.

⁽³⁾ Replaced by the name of the State of the operator.

⁽⁴⁾ Replaced by the identification of the issuing competent authority.

⁽⁵⁾ For use of the competent authority.

⁽⁶⁾ Approval reference, as issued by the competent authority.

⁽⁷⁾ Replaced by the operator's registered name.

⁽⁸⁾ Operator's trading name, if different. Insert 'Dbn' (for 'Doing business as') before the trading name.

⁽⁹⁾ The contact details include the telephone and fax numbers, including the country code, and the e-mail address (if available) at which operational management can be contacted without undue delay for issues related to flight operations, airworthiness, flight and cabin crew competency, dangerous goods and other matters as appropriate.

⁽¹⁰⁾ Operator's principal place of business address.

⁽¹¹⁾ Operator's principal place of business telephone and fax details, including the country code. E-mail to be provided if available.

⁽¹²⁾ Insertion of the controlled document, carried on board, in which the contact details are listed, with the appropriate paragraph or page reference. E.g.: 'Contact details ... are listed in the operations manual, gen/basic, chapter 1, 1.1'; or '... are listed in the operations specifications, page 1'; or '... are listed in an attachment to this document'.

⁽¹³⁾ Operator's registered name.

⁽¹⁴⁾ Issue date of the AOC (dd-mm-yyyy).

⁽¹⁵⁾ Title, name and signature of the competent authority representative. In addition, an official stamp may be applied on the AOC.

SHTOJCË I
CERTIFIKATA E OPERATORIT AJROR
(Program i aprovuar për operatorët ajrorë)

Llojet e operimeve: Operim tregtar ajror (CA ☐ Pasagjerë ☐ Mallrat;

☐ Të tjera ⁽¹⁾

> _____ < ⁽²⁾

	Shteti i operatorit ⁽³⁾	⁽⁵⁾
	Autoriteti që e ka aprovuar ⁽⁴⁾	
AOC ⁽⁶⁾	Emri i operatorit ⁽⁷⁾	Pikat e kontaktit të operimit ⁽⁹⁾
	Emri tregtar i operatorit (Dba) ⁽⁸⁾	Detajet e kontaktit, në të cilin menaxhimi i operimit mund të lidhet pa vonesa, për shkaqe të pajustificuara, janë listuar në..... ⁽¹²⁾
	Adresa e operatorit: ⁽¹⁰⁾	
	Telefon: ⁽¹¹⁾ Faks: Email:	

Kjo certifikatë vërtetohet që.....⁽¹³⁾ është i autorizuar të kryejë operime tregtare ajrore, siç përcaktohet në specifikimet e operimeve bashkëngjitur, në përputhje me manualin e operimeve, aneksin IV, të udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”.

Data e lëshimit ⁽¹⁴⁾ :	Emri dhe firma ⁽¹⁵⁾ : Titulli ⁽¹⁶⁾ :
-----------------------------------	---

1) Lloje të tjera të transportit që duhet të specifikohen.

2) Specifiko tipin e operimit; p.sh.: bujqësi, ndërtim, fotografim ajror, rilevim ajror, mbikëqyrje/zbulim dhe patrullim, reklama ajrore.

3) Zëvendësuar me emrin e shtetit të operatorit.

4) Zëvendësuar me identifikimin e lëshimit nga autoriteti kompetent.

5) Për përdorim nga autoriteti kompetent.

6) Referenca e aprovimit, sipas lëshimit nga autoriteti kompetent.

7) Zëvendësuar me emrin e operatorit të regjistruar.

8) Emri i tregtar i operatorit, n.q.s. është ndryshe. Vendos “Dba” (“Për bërje tregtie si”) para emrit tregtar.

9) Të dhëna të kontaktit, përfshirë numrat e telefonit dhe faksit, përfshirë kodin e shtetit (prefiksin), adresën *email* (n.q.s. është e aplikueshme), tek e cila mund të kontaktohet menaxhmenti i operimeve pa vonesën më të vogël për problemet që kanë të bëjnë me operimet ajrore, vlefshmërisë ajrore, kompetenca të ekuipazhit të fluturimit dhe kabinës, mallrat e rrezikshme dhe probleme të tjera sipas rastit.

10) Adresa kryesore e vendit të operatorit ku kryhet aktiviteti.

11) Të dhënat e telefonit dhe të faksit të vendit kryesor të aktivitetit të operatorit, përfshirë kodin e shtetit (prefiksin). Duhet të jepet *email*, n.q.s. ka.

12) Vendosja e dokumenteve që merren në bord, të cilat janë kontrolluar, në të cilat janë rreshtuar të dhënat e kontaktit, paragrafit përkatës ose referencës së faqes. p.sh.: “Detajet e kontaktit ... janë rreshtuar në manualin e operimeve, të përgjithshme/bazë, kapitulli 1, 1.1”; ose “... janë rreshtuar në specifikimet e operimeve, faqe 1; ose “... janë rreshtuar në një material bashkëngjitur këtij dokumenti”.

13) Emri i regjistruar i operatorit.

14) Data e lëshimit të AOC-së (dd.mm.vvvv).

15) Emërtimi i pozicionit të punës, emri dhe nënshkrimi i përfaqësuesit të autoritetit kompetent. Si shtesë, mund të vendoset një vulë zyrtare në AOC.

Forma e RSH-së, nr. 138, lëshimi 1, sipas modelit të EASA-s.

SPECIFIKIMET E OPERIMEVE (nënshtruar kushteve të miratuar në manualin e operimeve)				
Detaje të kontaktimit të autoritetit lëshues Telefon (1): _____ Fax: _____ Email: _____				
AOC (2): _____ Emri i operatorit (3): _____ Data (4): _____ Firma: _____ Dba Emri tregtar				
Specifikimet e operimeve #:				
Modeli i avionit (5): _____				
Shenja e regjistrimit (6): _____				
Tipi i operimit: transport tregtar ajror ☐ Pasagjerë ☐ Ngarkesë ☐ Tjetër (7): _____				
Fusha e operimit (8): _____				
Kufizime të veçanta (9): _____				
Miratime specifike:	Po	Jo	Specifikime (10)	Vërejtje
Të mira/mallra të rrezikshme	☐	☐		
Operime me shikueshmëri të ulët Ngritjet Afrimi dhe ulja	☐	☐	CAT-TKA (11)... RVR (12) DA/H:ft RVR:m	
RVSM (13) ☐ N/A	☐	☐		
ETOPS (14) ☐ N/A	☐	☐	Koha maksimale e shmangies (15) Min.	
Specifikime të lundrimeve komplekse për operimet PBN (16)	☐	☐		(17)
Specifikimet e performancës minimale të lundrimit	☐	☐		
Operimet e aeroplanëve me turbinë me një motor natën ose në IMC (SET-IMC)	☐	☐	(18)	
Operimet e helikopterëve me ndihmën e sistemeve për shikimin e pamjeve natën	☐	☐		
Operimet ngritëse të helikopterëve	☐	☐		
Operimet e shërbimit të emergjencës mjekësore e helikopterëve	☐	☐		
Operimet në det të hapur të helikopterëve	☐	☐		
Trajnim i ekuipazhit të kabinës (19)	☐	☐		
Lëshimi i vërtetimit të CC-së (20)	☐	☐		
Përdorimi i tipit B të aplikacionit EFB- CEF	☐	☐	(21)	
Vazhdueshmëria e vlefshmërisë ajrore			(22)	
Të tjera (23)	☐	☐		

(1) Detajet e kontaktit të numrit të telefonit dhe faksit të autoritetit kompetent, duke përfshirë kodin e vendit. Duhet të sigurohet dhe email-i nëse është i disponueshëm.

(2) Futja e numrit që shoqëron certifikatën e operatorit ajror shoqërues (AOC).

(3) Futja e emrit të regjistruar të operatorit dhe emri tregtar i operatorit, nëse është i ndryshëm. Futni “Dba” përpara emrit tregtar (për “Të bërit biznes si”).

(4) Data e lëshimit të specifikimeve të operimeve (dd.mm.vvvv) dhe nënshkrimi i përfaqësuesit të autoritetit kompetent.

(5) Futja e emërimit të ICAO-së të modelit të avionit, modelit dhe serive, ose serisë kryesore origjinale, nëse një seri është përcaktuar (p.sh.: Boeing-737-3K2 ose Boeing-777-232).

(6) Ose shenjat e regjistrimit janë të shënuara në specifikimet e operimeve ose në manualin e operimeve. Në rastin e fundit, specifikimet e operimeve përkatëse duhet të kenë një referencë në faqen përkatëse në manualin e operimit. Në rast se jo të gjitha miratimet specifike zbatohen për modelin e avionit, shenjat e regjistrimit të avionit mund të futen në kolonën e vërejtjes në miratimin specifik përkatës.

(7) Lloji tjetër i transportit që do të specifikohet (p.sh., shërbimi mjekësor emergjent).

(8) Listimi i zonës gjeografike të operimeve të autorizuar (sipas koordinatave gjeografike ose rrugëve specifike, rajonit të informacionit të fluturimit ose kufijve kombëtarë ose rajonalë).

(9) Listimi i kufizimeve të veçanta të aplikueshme (p.sh., vetëm VFR, vetëm ditën etj.).

(10) Listoni në këtë kolonë kriteret më të lejueshme për secilin miratim ose llojin e miratimit (me kritere të përshtatshme).

(11) Futja e kategorisë së afrimit të saktë të aplikueshme: LTS CAT I, CAT II, OTS CAT II, CAT IIIA, CAT IIIB ose

CAT IIIC. Vendosja e distancës vizuale minimale të pistës (RVR-DVP) në metra dhe lartësia e vendimit (DH-LV) në këmbë. Është përdorur një rresht për kategorinë e afrimit të listuar.

(¹²) Futja e RVR minimale të miratuar të ngritjes në metra. Një rresht për miratim mund të përdoret nëse jepen miratime të ndryshme.

(¹³) Kutia e paaplikueshme (N/A) mund të plotësohet vetëm nëse tavani maksimal i avionit është nën FL290.

(¹⁴) Operimet e shtrirjes së zgjeruar (ETOPS), aktualisht, përdoren vetëm për avionët me dy motorë. Prandaj, kutia e paaplikueshme (N/A) mund të plotësohet nëse modeli i avionit ka më shumë ose më pak se dy motorë.

(¹⁵) Distanca fillestare, gjithashtu, mund të jetë e shënuar (në NM), si dhe tipi i motorit.

(¹⁶) Lundrimi me bazë performance (PBN): një linjë përdoret për secilin miratim specifik të PBN-së (p.sh., RNP AR APCH), me kufizime të përshtatshme të listuar në kolonat “Specifikimet” dhe/ose “Vërejtje/shënime”. Aprovimet specifike të procedurave specifike RNP AR APCH mund të renditen në specifikimet e operimeve ose në manualin e operimeve. Në rastin e fundit, specifikimet e operimeve përkatëse duhet të kenë një referencë në faqen përkatëse në manualin e operimeve.

(¹⁷) Specifikoni nëse aprovimi specifik është i kufizuar në skajet e caktuara të pistës dhe/ose të aerodromeve.

(¹⁸) Futja e kombinimit të veçantë të korpusit të avionit/motorëve.

(¹⁹) Miratimi për kryerjen e kursit të trajnimit dhe ekzaminimit që duhet plotësuar nga aplikuesit për të marrë një vërtetim të ekuipazhit të kabinës, siç përcaktohet në shtojca V (pjesa CC), të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”.

(²⁰) Miratimi për lëshimin e vërtetimeve të ekuipazhit të kabinës, siç përcaktohet në shtojca V (PJESA CC), të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”.

(²¹) Futja e listës të tipit B së aplikacioneve ÇEF së bashku me referencën e pajisjeve ÇEF (për ÇEF portative). Ose, kjo listë gjendet në specifikimet e operimeve ose në manualin e operimeve. Në rastin e fundit, specifikimet e operimeve përkatëse duhet të bëjnë një referencë në faqen përkatëse në manualin e operimeve.

(²²) Emri i personit/i organizatës përgjegjëse/e për të siguruar mbajtjen e vlefshmërisë ajrore të vazhdueshme të avionit dhe referencën ndaj rregullores për atë që kërkon punën, p.sh., nënpjesën G të shtojcës I (pjesa M), të UM nr. ___, datë ___, që përaftron Rregulloren (BE) nr. 1321/2014.

(²³) Miratime ose të dhëna të tjera mund të regjistrohen këtu, duke përdorur një rresht (ose një bllok me shumë rreshta) për autorizime (p.sh., operime uljeje të shkurtra, operime me qasje të pjerrët, operime me helikopter në/nga një vend me interes publik, një mjedis armiqësor që ndodhet jashtë zonës së mbingarkuar, operime të helikopterëve pa aftësi sigurie të uljes së detyruar, operime me kënde më të larta të bankës, distanca maksimale nga një aerodrom adekuat për aeroplanë me dy motorë pa miratimin ETOPS, aeroplanë të përdorur për operime jotregtare).

SHTOJCË III

Proof of Ramp Inspection									
Date:		Time:		Place:				Free format information of competent authority (logo, contact details tel./fax/e-mail)	
Operator:		State:		AOC No:					
Route from:		Flight No:		Route to:		Flight No:			
Flight type:		Chartered by operator:		Aircraft type:		Aircraft configuration:			
Charterer's State:		Registration mark:		Construction No:					
Flight crew State(s) of licensing:		Acknowledgement of receipt(*)							
		Name:		Signature:					
		Function:							
		Function:							

Check		Remark		Check		Remark		Check		Remark	
A Flight deck				Flight crew				C Aircraft condition			
1	General condition			20	Flight crew licence/ composition			1	General external condition		
2	Emergency exit			Journey log book/Technical log or equivalent				2	Doors and hatches		
3	Equipment			21	Journey log book or equivalent			3	Flight controls		
Documentation				22	Maintenance release			4	Wheels, tyres and brakes		
4	Manuals			23	Defect notification and rectification (incl. tech log)			5	Undercarriage, skids/floats		
5	Checklists			24	Pre-flight inspection			6	Wheel well		
6	Navigation/instrument charts							7	Powerplant and pylon		
7	Minimum equipment list			B Cabin safety				8	Fan blades, propellers, rotors (main/tail)		
8	Certificate of registration			1	General internal condition			9	Obvious repairs		
9	Noise certificate (where applicable)			2	Cabin crew station and crew rest area			10	Obvious unrepaired damage		
10	AOC or equivalent			3	First-aid kit/Emergency medical kit			11	Leakage		
11	Radio licence			4	Hand fire extinguishers						
12	Certificate of airworthiness			5	Life-jackets/Flotation devices						
Flight data				6	Seat belt and seat condition			D Cargo			
13	Flight preparation			7	Emergency exit, lighting and independent portable light			1	General condition of cargo compartment		
14	Mass and balance calculation			8	Slides/Life-rafts (as required), ELT			2	Dangerous goods		
Safety equipment				9	Oxygen supply (cabin crew and passengers)			3	Cargo stowage		
15	Hand fire extinguishers			10	Safety Instructions						
16	Life-jackets/flotation devices			11	Cabin crew members			E General			
17	Harness			12	Access to emergency exits			1	General		
18	Oxygen equipment			13	Stowage of passenger baggage						
19	Independent portable light			14	Seat capacity						

Action Taken	Inspection Item	Category	Remarks
(3d) Immediate operating ban			
(3c) Aircraft grounded by inspecting NAA			
(3b) Corrective actions before flight			
(3a) Restrictions on the aircraft operation			
(2) Information to the authority and operator			
(1) Information to the pilot-in-command/			
(0) No remarks			
Inspector(s) sign or code			
Crew comments (if any):			
(*) Signature by any member of the crew or other representative of the inspected operator does in no way imply acceptance of the listed findings but simply a confirmation that the aircraft has been inspected on the date and at the place indicated on this document. This report represents an indication of what was found on this occasion and must not be construed as a determination that the aircraft is fit for the intended flight. Data submitted in this report can be subject to changes upon entering into the centralised database.			

SHTOJCË IV
RAPORT INSPEKTIMI NË TOKË SAFA

**AUTORITETI I AVIACIONIT CIVIL
SHQIPËRI**

Raport i inspektimit në VQA/Ramp inspection report
Nr.

Burimi/Operator Datë/Date: Ora lokale/Local time:	Fl _____ _____	Vendi/Place: _____	
Operatori/Operator: Shteti/State:	_____ _____	Numri AOC/AOC number: Tipi i operimit:	_____ _____
Nga/Route from: Ku shkon/Route to:	_____ _____	Nr. Flut./Flight number: Nr. Flut./Flight number:	_____ _____
Çarter nga operatori/Chartered by operator: (kur aplikohet)	_____	Shteti i Çarterit/Chater's State:	_____
Tipi i avionit/Aircraft type: Konfig. i avionit/Aircraft configuration:	_____ _____	Shenjat e regjistrimit/Registration marks:	_____
Ekupazhi i fluturimit/ Flight crew: Shteti i licencimit State of licensig	_____		

Gjetjet/Findings:

Code/Std/Ref/Cat/Finding Përshkrim i detajuar/Detailed description

Masat e marra/Class of actions taken: Përshkrim i detajuar/Detailed description

- ☐ Ndalim të plotë të operimit/.....
☐ Avioni bllokohet nga AAC-ja
☐ Masa korrigjuese para fluturimit
☐ Kufizime në operimin e avionit
☐ Informohet autoriteti dhe operatori
☐ Informohet piloti në komandë

Informacion shtesë

Additional information (if any)

Emrat e inspektorëve ose numri/Inspector's names or number

– Ky raport paraqet një tregues të asaj që çfarë është gjetur me këtë rast dhe nuk duhet të interpretohet si një përcaktim që avioni është i përshtatshëm për fluturimin e synuar/This report represents an indication of what was found on this occasion and must not be construed as a determination that the aircraft is fit for intended flight

– Të dhënat e paraqitura në këtë raport mund të jenë subjekt i ndryshimeve për formulimin e saktë me rastin e hyrjes në bazën e të dhënave/Data submitted in this report can be subject to changes for correct wording upon entering into the database.

Kodi i titujve / Item code	Verifikuar / Checked	Komente / Remark
A. Gjendja e avionit / Flight deck		
Të përgjithshme / General		
1. Kushtet e përgjithshme / General condition	1. ☐	1. ☐
2. Portat e daljes në rast rreziku / Emergency exit	2. ☐	2. ☐
3. Pajisjet / Equipment	3. ☐	3. ☐
Dokumentacioni / Documentation		
4. Manualet / Manuals	4. ☐	4. ☐
5. Listat e kontrollit / Checklists	5. ☐	5. ☐
6. Listat e navigimit me radio / Radio navigation charts	6. ☐	6. ☐
7. Lista pajisjeve minimale / Minimum equipment list	7. ☐	7. ☐
8. Certifikata e regjistrimit / Certificate of registration	8. ☐	8. ☐
9. Certifikata e zhurmave / Noise certificate (where applicable)	9. ☐	9. ☐
10. AOC-ja ose ekuivalenti / AOC or equipment	10. ☐	10. ☐
11. Licenca e radios / Radio licence	11. ☐	11. ☐
12. Certifikata e vlefshmërisë ajrore / Certificate of airworthiness (C of A)	12. ☐	12. ☐
Të dhënat e fluturimit / Flight data		
13. Përgatitja e fluturimit / Flight preparation	13. ☐	13. ☐
14. Llogaritja e masës dhe e balancës / Mass and balance calculation	14. ☐	14. ☐
Pajisja e sigurisë / Safety equipment		
15. Fikës dore të zjarrit / Hand fire extinguishers	15. ☐	15. ☐
16. Jelekët e shpëtimit / Life-jackets / flotation device	16. ☐	16. ☐
17. Pajimet / Harness	17. ☐	17. ☐
18. Pajisjet e oksigjenit / Oxygen equipment	18. ☐	18. ☐
19. Dritë e pavarur portative / Independent portable light	19. ☐	19. ☐
Ekuipazhi i fluturimit / flight crew		
20. Licencë e ekuipazhit të fluturimit / Flight crew licence / composition	20. ☐	20. ☐
Libri i udhëtimit / Journey logbook / technical log or equivalent		
21. Libri i udhëtimit / Journey log book, or equivalent	21. ☐	21. ☐
22. Leja e mirëmbajtjes / Maintenance release	22. ☐	22. ☐
23. Njoftimi dhe korrigjimi i defektit / Defect notification and rectification	23. ☐	23. ☐
24. Inspektimi para fluturimit / Pre-flight inspection	24. ☐	24. ☐
B. Siguria e kabinës / Cabin safety		
1. Kondicionet e përgjithshme të brendshme / General internal condition	1. ☐	
2. Stacionet e ekuipazhit të kabinës dhe zona e pushimit të ekuipazhit / Cabin crew stations and crew rest area	2. ☐	
3. Komplet i ndihmës së parë / Komplet mjekësor urgjent / First-aid kit / Emergency medical kit	3. ☐	
4. Fikës dore të zjarrit / Hand fire extinguishers	4. ☐	
5. Jelekët e shpëtimit / Life-jackets / flotation device	5. ☐	
6. Rrip sigurimi dhe gjendja e sediljes / Seat belt and seat condition	6. ☐	
7. Dalja emergjencës, ndriçimi dhe drita e pavarur portative / Emergency exit, lighting and independent portable light	7. ☐	
8. Rrëshqitëset / Slides / Life-rafts (as required), ELT	8. ☐	
9. Furnizimi me oksigjen / Oxygen supply (cabin crew and passengers)	9. ☐	
10. Udhëzime mbi sigurinë / Safety instructions	10. ☐	
11. Anëtarët e ekuipazhit të kabinës / Cabin crew members	11. ☐	
	12. ☐	

12. Hyrja në daljet e sigurisë/ <i>Access to emergency exits</i>	13.	
13. Vendosja e bagazheve të pasagjerëve/ <i>Stowage of passenger baggage's</i>	14.	
14. Kapaciteti i ndenjësve/ <i>Seat capacity</i>		
C. Gjendja e avionit/ <i>Aircraft condition</i>		
1. Gjendja e jashtme e përgjithshme/ <i>General external condition</i>		
2. Portat dhe futjet/ <i>Doors and hatches</i>	1.	1.
3. Komandat e fluturimit/ <i>Flight controls</i>	2.	2.
4. Rrotat, gomat dhe frenat/ <i>Wheels, tyres and brakes</i>	3.	3.
5. Patinat/galezantet e karrelit të uljes/ <i>Undercarriage skids/ floats</i>	4.	4.
6. Strehimi i karrelit të uljes/ <i>Wheel well</i>	5.	5.
7. Grupi propulsor dhe pylonat/ <i>Powerplant and pylon</i>	6.	6.
8. Flatrat e elikës, helikat, rrotorët kryesorë dhe të bishtit/ <i>Fan blades, propellers, rotors (main & tail);</i>	7.	7.
9. Riparime evidente/ <i>Obvious repairs</i>	8.	8.
10. Dëmtime evidente të riparuar/ <i>Obvious unrepaired damage</i>	9.	9.
11. Humbjet/ <i>Leakage</i>	10.	10.
	11.	11.
D. Ngarkesa/ <i>Cargo</i>		
1. Kondicionet e përgjithshme të hapësirave së ngarkesës/ <i>General condition of cargo compartment</i>		
2. Mallra të rrezikshme/ <i>Dangerous goods</i>	1.	1.
3. Sigurimi i ngarkesës në bord/ <i>Stowage of cargo</i>	2.	2.
	3.	3.
E. Pika të përgjithshme/ <i>General</i>		
1. Të përgjithshme/ <i>General</i>	1.	1.

Forma nr. 137 e RSH-së, sipas modelit të EASA-s. Lëshimi 1

SHTOJCË V
LISTA E APROVIMEVE SPECIFIKE

Operimet jotregtare

Operimet e specializuara

(subjekt i kushteve të specifikuara në aprovim dhe të përfshira në manualin e operimeve ose në manualin operues të pilotit)

Autoriteti lëshues ⁽¹⁾ :		
Lista e aprovimeve specifike ⁽²⁾ :		
Emri i operatorit:		
Data ⁽³⁾ :		
Nënshkrimi:		
Modeli i mjetit të fluturimit dhe shenjat e regjistrimit ⁽⁴⁾ :		
Llojet e operimit të specializuar (SPO), nëse janë të aplikueshme:		
σ ⁽⁵⁾ :		
Aprovime specifike ⁽⁶⁾ :	Specifikime ⁽⁷⁾ :	Vërejtje:
...		
...		
...		
...		

⁽¹⁾ Dhënia e emrit dhe detajeve të kontaktit.

⁽²⁾ Dhënia e numrit përkatës.

⁽³⁾ Dhënia e datës së aprovimeve specifike (dd.mm.vvvv) dhe nënshkrimi i përfaqësuesit të autoritetit kompetent.

⁽⁴⁾ Dhënia e përcaktimit të Ekipit të Sigurisë për Aviacionin Tregtar (CAST)/ICAO, për prodhimin e mjetit të fluturimit, modelin dhe serinë, ose serinë speciale, nëse është përcaktuar një seri (p.sh., Boeing-737-3K2 ose Boeing-777-232). Klasifikimi CAST/ICAO është i disponueshëm në: <http://www.intlaviationstandards.org/>

Karakteristikat e regjistrimit ose duhet të shënohen në listë në listën e aprovimeve specifike ose në manualin e operimeve. Në rastin e fundit, lista e aprovimeve specifike do t'i referohet faqes përkatëse në manualin e operimeve.

⁽⁵⁾ Specifikoni llojin e operimit, p.sh.: bujqësi, ndërtim, fotografim, rilevim, mbikëqyrje dhe vrojtım, reklama ajrore.

⁽⁶⁾ Listoni në këtë kolonë të gjitha operimet e aprovuara, p.sh.: mallrat e rrezikshme, LVO, RVSM, RNP, MNPS.

⁽⁷⁾ Listoni në këtë kolonë kriteret më të lejueshme për çdo aprovim, p.sh., lartësinë dhe distancën (e shikimit) minimale të marrjes së vendimit RVR për CAT II.

Forma 140 e RSH-së, sipas modelit të EASA-s. Lëshimi 1.

SHTOJCË VI

AUTORIZIM PËR OPERIME TREGTARE TË SPECIALIZUARA ME RISQE TË LARTA	
Autoriteti lëshues ⁽¹⁾ :	
Numri i autorizimit ⁽²⁾ :	
Emri i operatorit ⁽³⁾ :	
Adresa e operatorit ⁽⁴⁾ :	
Telefoni ⁽⁵⁾ :	
Fax:	
Email:	
Modeli i avionit dhe shenjat e regjistrimit ⁽⁶⁾ :	
Operime të specializuara të autorizuar ⁽⁷⁾ :	
Rajoni i autorizuar ose vendi i operimit ⁽⁸⁾ :	
Kufizime speciale ⁽⁹⁾ :	
Kjo konfirmon që është i autorizuar të kryejë operim/e të specializuar tregtar me risqe të larta, në përputhje me këtë autorizim, me procedurat standarde të operimit të operatorit, aneksi IV i udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”.	
Data e lëshimit ⁽¹⁰⁾ :	Emri dhe nënshkrimi ⁽¹¹⁾ : Detyra:

Forma 151 e RSH-së, lëshimi 1, sipas modelit të EASA-s

⁽¹⁾ Emri dhe detajet e kontaktit të autoritetit kompetent.

⁽²⁾ Vendosja e numrit që shoqëron autorizimin.

⁽³⁾ Vendosja e emrit të operatorit të regjistruar dhe emri i operatorit të shkëmbimit tregtar n.q.s. është (emër) tjetër, vendos “Dba” para operatorit të shkëmbimit tregtar (*Dba – Doing business as, është duke bërë biznes si*).

⁽⁴⁾ Vendi kryesor i operatorit dhe adresa e biznesit.

⁽⁵⁾ Vendi kryesor i biznesit të operatorit, të dhënat e telefonit dhe faksit, duke përfshirë prefiksin e shtetit. email të jepet n.q.s. është e mundur.

⁽⁶⁾ Vendoset Ekipi i Sigurisë Tregtare Ajrore (CAST)/ICAO, shenja e prodhuesit të avionit, modeli dhe seria, ose seria kryesore, n.q.s. seria është e përcaktuar (p.sh., Boeing –737-3K2 ose Boeing–777-232). CAST/ICAO mund të gjendet te: <http://www.intaviationstandards.org/h>.

⁽⁷⁾ Specifikimi i tipit të operimit, p.sh.: bujqësi, ndërtim, fotografim, matje të tokës, mbikëqyrje dhe patrullim, reklama ajrore.

⁽⁸⁾ Lista e rajoneve gjeografike ose të vendeve të operimeve të autorizuar (me koordinata gjeografike ose informacione fluturimi të rajonit ose rajone kombëtare ose kufijtë rajonalë).

⁽⁹⁾ Lista e kufizimeve speciale të aplikueshme (p.sh., vetëm VFR, vetëm ditën etj.).

⁽¹⁰⁾ Data e lëshimit të autorizimit (data.muaji.viti).

⁽¹¹⁾ Detyra, emri dhe nënshkrimi i përfaqësuesit të autoritetit kompetent. Si shtesë, një vulë zyrtare duhet të vendoset në autorizim.

ANEKS III
KËRKESAT NDAJ ORGANIZATËS PËR
OPERIMET AJRORE
[PJESA ORO]

ORO.GEN.005 Qëllimi

Ky aneks vendos kërkesat që duhet të ndiqen nga një operator ajror që kryen:

- a) operimet e transportit ajror tregtar (CAT);
- b) operimet e specializuara tregtare;
- c) operimet jotregtare me avionë kompleks me motor;
- d) operimet e specializuara jotregtare me avionë kompleks me motor.

NËNPJESA GEN
KËRKESAT E PËRGJITHSHME

SEKSIONI I
TË PËRGJITHSHME

ORO.GEN.105 Autoriteti Kompetent

Për qëllime të këtij aneksi, autoriteti kompetent që ushtron mbikëqyrje mbi operatorët si subjekt i detyrimeve të certifikimit ose detyrimit të deklarimit, ose autorizimit të operimeve të specializuara, të cilët e kanë bazën kryesore në Republikën e Shqipërisë, do të jetë Autoriteti i Aviacionit Civil.

ORO.GEN.110 Përgjegjësitë e operatorit

a) Operatori është përgjegjës për operimin e avionit, në përputhje me aneksin IV të udhëzimit i ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e Aviacionit civil” apo të ndryshimeve të tij dhe rregullat implementuese të tij, siç aplikohet, kërkesat kryesore të këtij aneksi dhe certifikata ajrore e tij (AOC) ose autorizimin e specializuar të operimit (autorizimi SPO) ose deklarimin.

b) Çdo fluturim do të kryhet në përputhje me kushtet e manualit të operimeve.

c) Operatori do të krijojë dhe do të mbajë një sistem për ushtrimin e kontrollit të operimeve mbi çdo fluturim operuar nën kushtet e certifikatës ose autorizimit të operimeve të specializuara ose deklarimit të tij.

d) Operatori duhet të sigurojë se avionët e tij janë të pajisur dhe ekuipazhi i tij është kualifikuar siç kërkohen për zonën dhe llojin e operimit.

e) Operatori duhet të sigurojë që i gjithë

personeli i caktuar ose që është i përfshirë direkt në operimet e tokës dhe të fluturimit, të jetë i udhëzuar siç duhet, të ketë demonstruar aftësitë në detyrat e tij/saj të veçanta dhe të jetë i vetëdijshëm për përgjegjësitë e tij/saj dhe lidhjen e detyrave të tilla me operimin si një i tërë.

f) Operatori përcakton procedurat dhe instruksionet për funksionimin e sigurt për çdo tip avioni që përmbledhin përgjegjësitë e stafit të tokës dhe anëtarët e ekuipazhit në punë për të gjitha llojet e operimeve në tokë dhe në fluturim. Këto procedura dhe instruksione nuk i lejohen një anëtari të ekuipazhit, të kryejnë ndonjë aktivitet gjatë fazave kritike të fluturimit, përveçse atyre që kërkohen për operimin e sigurt të avionit. Gjithashtu, duhet të përfshihen procedurat dhe instruksionet për qetësi në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

g) Operatori duhet të sigurojë që i gjithë personeli është bërë i vetëdijshëm se ata do të jenë në përputhje me ligjet, rregulloret dhe procedurat e atyre shteteve në të cilat operimet janë kryer dhe që kanë lidhje me performancën e detyrave të tyre.

h) Operatori duhet të krijojë një sistem listë kontrolli për çdo tip avioni që do të përdoret nga anëtarët e ekuipazhit në të gjitha fazat e fluturimit, në kushte normale, anormale dhe emergjente për të siguruar se janë ndjekur procedurat e operimit sipas manualit të operimit. Përgatitja dhe përdorimi i listave duhet të zbatohet parimet e faktorëve njerëzorë dhe duhet të marrë në konsideratë dokumentacionin më të fundit përkatës nga prodhuesi i avionit.

i) Operatori duhet të specifikojë procedurat e planit të fluturimit për të siguruar zhvillimin e sigurt të tij, në bazë të performancës së avionit, kufizimeve të tjera operuese dhe që të ndiqen kushtet e përshtatshme të pritshme në fluturim dhe në aerodromet që kanë lidhje me operimin. Këto procedura duhet të përfshihen në manualin e operimit.

j) Operatori krijon dhe mirëmban programet e trajnimit për mallrat e rrezikshme për personelin, në përputhje me udhëzimet teknike. Këto programe trajnimi duhet të jenë në përpjesëtim me përgjegjësitë e personelit. Programet e trajnimit të operatorëve që kryejnë TAT, qoftë nëse transportojnë mallra të rrezikshme ose jo, dhe operatorët që kryejnë veprimtari të ndryshme nga ato TAT të përmendura në shkronjat (b), (c) dhe

(d), të pikës ORO.GEN.005, që transportojnë mallra të rrezikshme janë subjekt i shqyrtimit dhe i miratimit nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

k) Pavarësisht nga shkronja (j), operatorët që kryejnë operime tregtare me njërin prej avionëve të mëposhtëm duhet të sigurojnë që ekuipazhi i fluturimit të marrë një trajnim ose informacione të përshtatshme për mallrat e rrezikshme, që t'u mundësojë atyre të njohin mallrat e rrezikshme të padeklaruara të sjella në bord nga udhëtarët ose si ngarkesë:

1) një aeroplan të drejtuar me motor me helikë që ka një masë MCTOM prej 5 700 kg ose më pak, dhe një MOPSC prej 5 pasagjerësh ose më pak, që operohet në një fluturim që ngrihet dhe ulet në të njëjtin aerodrom ose në vendin e operimit, sipas VFR-së ditën;

2) një helikopter kompleks me një motor, të ndryshëm nga helikopterët kompleks me motor, me një MOPSC, prej 5 pasagjerësh ose më pak, operuar në një fluturim në ngritje dhe ulje në të njëjtin aerodrom ose në vendin e operimit, sipas VFR-së ditën.

ORO.GEN.115 Aplikim për një AOC

a) Aplikimi për një Certifikatë të Operimit Ajror ose ndryshimi i një certifikate ekzistuese duhet të bëhet në atë formë të kërkuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil bazuar në kërkesat e vendosura nga udhëzimi i ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" dhe rregullat implementuese të tij.

b) Aplikuesit për certifikata të reja duhet t'i mundësojnë Autoritetit të Aviacionit Civil dokumentacionin e nevojshëm, i cili demonstroi se si ata do të plotësojnë nevojat e vendosura nga udhëzimi i ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011. Ky dokumentacion duhet të përfshijë një procedurë e cila përshkruan se si ndryshimet të cilat kërkojnë një miratim paraprak do të menaxhohen dhe evidentohen në organet kompetente.

ORO.GEN.120 Procedurat e përputhshmërisë

a) Procedurat alternative të përputhshmërisë së atyre që janë miratuar nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore dhe pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil mund të përdoren nga një operator për të krijuar pajtueshmërinë me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" dhe rregullat implementuese të tij.

b) Kur një operator subjekt i certifikimit dëshiron të përdorë procedurat alternative të përputhshmërisë të Procedurave të Pranueshme të Përputhshmërisë (AMC), të miratuara nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, e të pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, për të krijuar pajtueshmëri me udhëzimi i ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" dhe rregullat implementuese të tij para se të zbatojë atë, ai duhet t'i sigurojë Autoritetit të Aviacionit Civil një përshkrim të plotë të procedurës alternative të përputhshmërisë. Përshkrimi duhet të përfshijë ndonjë revizionim të manualeve ose të procedurave që mund të jenë të përshtatshme, si dhe një vlerësim që tregon se janë përmbushur rregullat implementuese.

Operatori mund të zbatojë këtë alternative të mjeteve të përputhshmërisë deri në miratimin paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe në marrjen e njoftimit, të përcaktuar në ARO.GEN.120(d).

c) Një operator të cilit i është kërkuar të deklarojë aktivitetin e tij, duhet të pasqyrojë në Autoriteti i Aviacionit Civil listën e mjeteve alternative, në përputhje me zbatimin e tyre, duke u bazuar në udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" dhe rregullat implementuese të tij.

d) Kur një operator, subjekt i autorizimit SPO dëshiron të përdorë alternativa të mjeteve të pajtueshmërisë, duhet të përputhë me (b) çdo mjet pajtueshmërie alternative që ndikon në procedurat e operimit që janë pjesë e autorizimit dhe me (c), për pjesën e deklaruar të operimit dhe të organizimit të saj.

ORO.GEN.125 Kushtet e aprovuara dhe privilegjet e mbajtësit të një AOC-je

Një operator i certifikuar duhet të veprojë bazuar në qëllimin dhe privilegjet e përcaktuara në specifikimet e operimit të bashkëngjitura në certifikatën e operatorit.

ORO.GEN.130 Ndryshimet lidhur me mbajtësit e një AOC-je

a) Çdo ndryshim që prek:

1) qëllimin e certifikatës ose specifikimet e operimeve të operatorit; ose

2) çdo element të sistemit të menaxhimit të operatorit bazuar në ORO.GEN.200(a)(1) dhe (a)(2),

duhet të kërkojë një miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për çdo ndryshim që kërkon miratim paraprak, në përputhje me udhëzimin e ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat implementuese të tij, operatori duhet të aplikojë dhe të marrë një miratim me shkrim nga Autoriteti i Aviacionit Civil. Aplikimi duhet të bëhet përpara se të ndodhin ndryshime, me qëllim që të vendosë pajtueshmërinë e vazhdueshme midis udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat implementuese të tij, dhe që lidhen me aprovimin. Operatori duhet t’i mundësojë Autoritetit të Aviacionit Civil çdo dokument të kërkuar prej tij.

Ndryshimet do të implementohen vetëm pasi të jenë aprovuar në mënyrë formale nga Autoriteti i Aviacionit Civil, në përputhje me ARO.GEN.330.

Operatori duhet të operojë, duke u bazuar në kushtet e parashikuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil gjatë këtyre ndryshimeve, për sa është e zbatueshme.

c) Të gjitha ndryshimet të cilat nuk kërkojnë një miratim paraprak do të menaxhohen dhe vihen në dijeni të Autoritetit të Aviacionit Civil, sipas procedurës së miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, në përputhje me ARO.GEN.310(c).

ORO.GEN.135 Vazhdueshmëria e vlefshmërisë të një AOC-je

a) Certifikata e operatorit duhet të qëndrojë e vlefshme, kur:

1) operatori është në përputhje me kërkesat e udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, duke marrë parasysh kërkesat e ORO.GEN.150;

2) autoriteti i Aviacionit Civil duhet të sigurojë bazuar në ORO.GEN.140 vazhdimësinë, sipas kërkesave të udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat implementuese të tij.

3) certifikata nuk është pezulluar ose revokuar.

b) Në rastet e revokimit ose të pezullimit, certifikata duhet t’i kthehet autoritetit kompetent pa vonesë.

ORO.GEN.140 Aksesi (e drejta për të hyrë)

a) Me qëllim vendosjen e përputhshmërisë me kërkesat përkatëse të udhëzimit të ministrit të

transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe rregullat implementuese të tij, operatori do të lejojë hyrjen, në çdo kohë, në çdo objekt, avion, dokument, të dhëna, procedure apo çdo material tjetër të rëndësishëm për aktivitetet që lidhen me certifikimin, me autorizimin ose me deklaratën e, nëse ajo është kontraktuar ose jo, çdo personi të autorizuar nga njëri prej autoriteteve të mëposhtme:

1) autoriteti kompetent përcaktuar në ORO.GEN.105;

2) autoriteti që vepron nën kushtet e ARO.GEN.300(d), ARO.GEN.300(d) ose ARO.RAMP.

b) Hyrja tek avioni i përmendur në shkronjën (a), në rastin e CAT-së, duhet të përfshijë mundësinë për hyrjeje dhe qëndrim më të gjatë të fluturimit, nëse nuk vendoset ndryshe nga komandanti për kabinën e pilotimit, në përputhje me CAT.GEN.MPA.135 në interes të sigurisë.

ORO.GEN.150 Gjetjet

Pas marrjes së njoftimit të gjetjeve, operatori duhet:

a) të identifikojë shkakun e mospajtueshmërisë;

b) të përcaktojë një plan të veprimeve korrigjuese; dhe

c) të demonstrojë zbatimin e veprimeve korrigjuese bindëse për Autoritetin e Aviacionit Civil Shqiptar, brenda një periudhe të rënë dakord me këtë autoritet, siç përcaktohet në ARO.GEN.350(d).

ORO.GEN.155 Reagime të menjëhershme për një problem të sigurisë

Operatori duhet të zbatojë:

a) çdo masë sigurie vendosur nga organi kompetent, në përputhje me ARO.GEN.135(c); dhe

b) çdo informacion sigurie të rëndësishëm e të detyrueshëm lëshuar nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore, duke përfshirë direktivat e vlefshmërisë.

ORO.GEN.160 Raportimi i ngjarjeve

a) Operatori duhet të raportojë tek Autoriteti i Aviacionit Civil dhe te çdo organizatë tjetër që kërkohet nga shteti i operatorit për t’u informuar, çdo aksident, incident serioz dhe ngjarje, siç përcaktohet në urdhrin e ministrit nr. 123, datë 22.12.2011, “Për miratimin e rregullores për integrimin në një bazë qendrore të informacionit

për ngjarjet në aviacionin civil dhe shpërndarjen e këtij informacioni te palët e interesuara” dhe urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 173, datë 12.4.2019, “Për miratimin e rregullores për raportimin dhe ndjekjen e ngjarjeve në Aviacionin Civil në Republikën e Shqipërisë”, dhe ndryshimeve të tyre.

b) Pa rënë në kundërshtim me pikën (a), operatori duhet të raportojë tek Autoriteti i Aviacionit Civil dhe tek organizata përgjegjëse projektuese e aeroplanit, çdo incident, keqfunksionim, defekt teknik që i kanë kaluar limitet teknike ose gjetje të cilat dukshëm tregojnë pasaktësi, të paplotësuar, ose që përmbajnë informacion të paqartë në të dhënat e duhura operuese, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përafron rregulloren EU nr. 748/2012 ose me probleme të tjera të parregullta që kanë ose mund të kenë rrezikuar operimin e sigurt të aeroplanit dhe nuk ka rezultuar në aksident ose incident serioz.

c) Pa cenuar urdhrin e ministrit nr. 123, datë 22.12.2011, “Për miratimin e rregullores për integrimin në një bazë qendrore të informacionit për ngjarjet në aviacionin civil dhe shpërndarjen e këtij informacioni te palët e interesuara” dhe urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 173, datë 12.4.2019, “Për miratimin e rregullores për raportimin dhe ndjekjen e ngjarjeve në Aviacionin Civil në Republikën e Shqipërisë” apo rishikimet e tyre, raportet e referuara në paragrafët (a) dhe (b) do të bëhen në formën dhe mënyrën e përcaktuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe të përmbajnë të gjitha informacionet përkatëse, në lidhje me kushtet e njohjes së operatorit.

d) Raportet duhet të bëhen sa më shpejt të jetë e mundur, por në çdo rast brenda 72 orëve që operatori identifikon gjendjen në të cilën lidhet raportit, përjashtuar rastet kur kjo gjë pengohet nga rrethana të jashtëzakonshme.

e) Kur është rasti, operatori do të prodhojë një raport progresi për të siguruar detajet e veprimeve që synon të marrë për të parandaluar dukuritë e ngjashme në të ardhmen, sapo të jenë identifikuar

këto dukuri. Ky raport do të krijohet në formën dhe mënyrën e përcaktuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

SEKSIONI 2 MENAXHIMI

ORO.GEN.200 Sistemi i menaxhimit

a) Operatori do të krijojë, zbatojë dhe mbajë një sistem të menaxhimit që të përfshijë:

1) linja të përcaktuara qartë të përgjegjësisë për operatorin, duke përfshirë edhe një përgjegjësi të drejtpërdrejtë të sigurisë së menaxherit të përgjithshëm;

2) një përshkrim të filozofive të përgjithshme dhe parimeve të operatorit, në lidhje me sigurinë, të referuara si politikë e sigurisë;

3) identifikimin e rreziqeve të sigurisë në aviacion shkaktuar nga aktivitetet e operatorit të tyre, vlerësimin dhe menaxhimin e rreziqeve të lidhura me to, duke përfshirë marrjen e masave për të zbutur rrezikun dhe verifikimin e efektshmërisë së tyre;

4) mbrojtjen e personelit të trajnuar dhe kompetent për të kryer detyrat;

5) dokumentacionin e sistemit të menaxhimit të të gjitha proceseve kyçe, duke përfshirë një proces për t'i bërë të ditur personelit përgjegjës të tij dhe procedurat për ndryshimin e këtij dokumentacioni;

6) një funksion për të monitoruar pajtueshmërinë e operatorit me kërkesat respektive. Monitorimi i pajtueshmërisë do të përfshijë një sistem vlerësimi të gjetjeve për menaxherin përgjegjës, për të siguruar zbatimin efektiv të veprimeve korrigjuese sipas nevojës; dhe

7) ndonjë kërkesë shtesë siç parashikohet në nënujëset përkatëse të këtij aneksi ose të anekseve të tjera të aplikueshme.

b) Sistemi i menaxhimit duhet të korrespondojë me madhësinë e operatorit dhe me natyrën dhe kompleksitetin e aktiviteteve të tij, duke marrë parasysh rreziqet që lidhen natyrshëm me këto aktivitete.

ORO.GEN.205 Aktivitetet e kontraktuara

a) Operatori duhet të sigurojë që kur kontraktot ose blejmë një pjesë të tij, shërbimi i blerë ose i kontraktuar, ose produkti bëhet në bazë të kërkesave të aplikueshme.

b) Kur një operator i certifikuar ose një mbajtës i autorizimit SPO kontraktin çdo pjesë të aktivitetit të tij te një organizatë që për vete nuk është

certifikuar ose autorizuar, në përputhje me këtë pjesë që të kryejë këtë aktivitet, organizata e kontraktuar duhet të punojë nën (obligimet) e operatorin/rit të/e aprovuar.

Organizata kontraktuese duhet të sigurojë që autoritetit kompetent i është dhënë e drejta (mundësia) për të vendosur vazhdimin (e aktivitetit), në përputhje me kërkesat e aplikuara.

ORO.GEN.210 Kërkesat për personelin

a) Operatori do të emërojë një menaxher të përgjithshëm, i cili ka autoritetin për të siguruar që të gjitha aktivitetet mund të financohen dhe të kryhen, në përputhje me kërkesat e zbatueshme. Menaxheri i përgjithshëm do të jetë përgjegjës për krijimin dhe mbajtjen e një sistemi efektiv të menaxhimit.

b) Një person ose grup personash do të propozohen nga operatori, me përgjegjësinë për të siguruar që operatori mbetet në përputhje me kërkesat e zbatueshme. Personi/at i/e tillë do t'i përgjigjet/n direkt menaxherit të përgjithshëm.

c) Operatori duhet të ketë personel të mjaftueshëm të kualifikuar për detyrat dhe aktivitetet e planifikuara që të kryhen në përputhje me kërkesat e zbatueshme.

d) Operatori duhet të ruajë regjistrat e duhur për eksperiencën, kualifikimin dhe për trajnimin për të treguar përputhje me pikën (c).

e) Operatori duhet të sigurojë që i gjithë personeli të jetë në dijeni të rregullave dhe procedurave përkatëse për ushtrimin e detyrave të tyre.

ORO.GEN.215 Kërkesat për komoditetet/kushte pune

Operatori duhet të ketë komoditete që lejojnë punën dhe menaxhimin e të gjitha detyrave dhe aktiviteteve të planifikuara, në përputhje me kërkesat e zbatueshme.

ORO.GEN.220 Mbajtja e të dhënave

a) Operatori duhet të krijojë një sistem të mbajtjes së regjistrave që lejon ruajtjen e përshtatshme dhe një historik të besueshëm të të gjithave aktiviteteve të zhvilluara, duke mbuluar në mënyrë të veçantë të gjitha elementet e treguara në ORO.GEN.200.

b) Format i dokumenteve do të specifikohet në procedurat e operatorit.

c) Regjistrat duhet të ruhen në një mënyrë të atillë që të sigurojnë mbrojtje nga dëmtimet, modifikimet dhe vjedhja.

NËNPJESA AOC

CERTIFIKIMI I OPERATORIT AJROR

ORO.AOC.100 Aplikimi për një certifikatë operatori ajror

a) Pa cenuar udhëzimin e ministrit nr. 14, datë 9.9.2011, i ndryshuar me udhëzimin e ministrit nr. 17, datë 2.9.2010, “Mbi rregullat e zbatueshme të operimit në fushën e shërbimeve ajrore”, që përafron rregulloren EU nr. 1008/2008, para se të fillojnë operimet ajrore për transport tregtar, operatori do të aplikojë për të marrë një Certifikatë të Operatorit Ajror (AOC) të lëshuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Operatori duhet të japë informacionin e mëposhtëm tek Autoriteti i Aviacionit Civil:

1) emrin (e tij) zyrtar dhe emrin e biznesit, adresën dhe adresën postare të aplikantit;

2) një përshkrim të operimit që propozohet, ku përfshihen tipi/at, dhe numrin e

3) avionit që do të operojë;

4) një përshkrim të sistemit të menaxhimit, përfshirë strukturën organizative;

5) emrin e drejtorit të përgjithshëm;

6) emrat e personave të emëruar sipas kërkesave të ORO.AOC.135 (A) së bashku me kualifikimet dhe eksperiencën e tyre;

7) një kopje të manualit të operateve sipas kërkesave të ORO.MLR.100;

8) një vërtetim, ku të tregohet që të gjitha dokumentet e dërguara tek Autoriteti i Aviacionit Civil janë verifikuar nga aplikanti dhe janë në përputhje me kërkesat e aplikuara.

d) Aplikantët duhet t'i tregojë Autoritetit të Aviacionit Civil, që:

1) ata janë në përputhje me të gjithë kërkesat e shtojcës IV të udhëzimit të ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron Rregulloren EU nr. 216/2008, të këtij aneksi (pjesa ORO), aneksi IV (pjesa CAT) dhe aneksi V (pjesa SPA) të kësaj rregulloreje dhe aneksi I (pjesa 26) të Rregullores (EU) 2015/640;

2) të gjithë avionët që operojnë kanë një certifikatë të vlefshmërisë ajrore (CofA), në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të

mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përafron rregulloren EU nr. 748/2012 ose janë marrë me qira të thatë, në përputhje me ORO.AOC.110 (d); dhe

3) organizimi dhe menaxhimi janë të përshtatshme dhe përputhen siç duhet me shkallën dhe fushëveprimin e operimit.

ORO.AOC.105 Specifikimet e operimeve dhe privilegjet e mbajtjes së një AOC-je

Privilegjet e operatorit, duke përfshirë edhe ato të garantuara në marrëveshje me shtojcën V (pjesa SPA), do të detajohen në specifikimet e certifikatës së operimeve.

ORO.AOC.110 Marrëveshja e qirasë

Çdo qiramarrje:

a) Pa cenuar udhëzimin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 17, datë 2.9.2010, “Mbi rregullat e zbatueshme të operimit në fushën e shërbimeve ajrore”, ndryshuar me udhëzimin e ministrit nr. 14, datë 9.9.2011, çdo marrëveshje qiraje për avionët e përdorur nga një operator i certifikuar, në përputhje me këtë pjesë do t’i nënshtrohet miratimit paraparak të Autoritetit të Aviacionit Civil.

b) Operatori i certifikuar në përputhje me këtë pjesë nuk duhet të marrë me qira, një avion të përfshirë në listën e operatorëve që u nënshtrohen kufizimeve operuese, të regjistruara në një shtet, nga të cilat të gjithë operatorët nën mbikëqyrjen e tij i nënshtrohen një ndalimi-veprimi ose nga një operator që është subjekt i një ndalim-veprimi sipas Rregullores (EC) nr. 2111/2005.

Marrja me qira të njomë

c) Aplikanti për miratimin e marrjes me qira të njomë të një avioni të një operatori të atij vendi që s’është pjesë e BE-së duhet t’i demonstrojë Autoritetit të Aviacionit Civil, që:

1) operatori i atij vendi që s’është pjesë e BE-së, mban një AOC të vlefshme të lëshuar sipas aneksit 6 të ICAO-s;

2) standardet e sigurisë së operatorit të atij vendi që s’është pjesë e BE-së, në lidhje me vazhdueshmërinë e vlefshmërisë dhe operimet ajrore janë ekuivalente me kërkesat e zbatueshme të përcaktuara nga urdhri i ministrit përgjegjës për transportin nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe

personelit të përfshirë në këto detyra” ose çdo rishikimi të tij;

3) avioni ka një Certifikatë të Vlefshmërisë Ajrore standarde të lëshuar në pajtim me aneksin 8 të ICAO-s.

Marrja me qira të thatë

d) Një aplikant për miratimin e qirasë së thatë të një avioni të regjistruar në një vend të tretë, kur Shqipëria të jetë anëtar i ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe, do t’i demonstrojë autoritetit kompetent, që:

1) është identifikuar një nevojë operimi që nuk mund të plotësohet përmes *leasing-ut* nga një avion i regjistruar në ZPEA; Për sa kohë Shqipëria nuk është në ZPEA, operatori duhet të argumentojë që nuk mund të plotësohet një nevojë operimi përmes marrjes me qira brenda vendit;

2) kohëzgjatja e qirasë së thatë nuk kalon shtatë muaj në çdo periudhë 12-mujore rresht;

3) është siguruar përputhja me kërkesat e aplikueshme të përafrimit në legjislacionin shqiptar të Rregullores (EU) nr. 1321/2014; dhe

4) avioni është i pajisur në përputhje me rregulloret përkatëse për operimet ajrore.

Dhënia me qira të thatë

e) Operatori i certifikuar në përputhje me këtë pjesë, që synon të japë me qira një nga avionët e tij, do të aplikojë për miratim paraparak tek Autoriteti i Aviacionit Civil. Kërkesa duhet të shoqërohet me kopje të marrëveshjes së qirasë së caktuar apo përshtimit të kushteve të qirasë, me përjashtim të marrëveshjeve financiare dhe të gjithë dokumentacionit tjetër përkatës.

Dhënie me qira të njomë

f) Para se të jepet me qira të njomë një avion, operatori i certifikuar, në përputhje me këtë pjesë të rregullores, duhet të njoftojë Autoritetin e Aviacionit Civil Shqiptar.

ORO.AOC.115 Marrëveshjet “ndarje-kodi”

a) Pa cenuar kërkesat e sigurisë të aplikueshme për operatorët dhe avionët vendeve të tjera apo vendeve të treta, në rastin kur Shqipëria të jetë anëtar i ZPEA-së sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe, një operator i certifikuar në përputhje me këtë pjesë do të hyjë në një marrëveshje ndarje-kodesh me një operator të një vendi tjetër, vetëm pasi:

1) të ketë verifikuar që operatori i atij vendi tjetër përputhet me standardet e ICAO-s në fuqi;

2) të ketë dorëzuar tek Autoriteti i Aviacionit

Civil informacione të dokumentuara të cilat mundësojnë këtë autoritet të përputhet me ARO.OPS.105.

b) Kur zbaton marrëveshjen ndarje-kodi, operatori do të monitorojë dhe do të vlerësojë rregullisht përputhshmërinë e operatorit të atij vendi tjetër apo vendi të tretë, që s'është pjesë ZPEA-së, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe me standardet e aplikueshme të ICAO-s.

c) Operatori i certifikuar sipas kësaj pjesë nuk do të shesë dhe të japë bileta për një fluturim që operohet nga një operator i një vendi tjetër apo vendi të tretë, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe, kur ky i fundit është subjekt i një ndalimi në operim, në pajtim me rregulloren (KE) nr. 2111/2005 ose nuk vazhdon të përputhet me standardet e aplikueshme të ICAO-s.

ORO.AOC.120 Miratimet për të dhënë trajnimin e ekuipazhit të kabinës dhe për të lëshuar dëshmitë e ekuipazhit të kabinës

a) Kur synohet dhënia e kurseve të trajnimit të kërkuara në pjesën V (pjesa CC) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, "Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil" që përafron rregulloren (EU) nr. 1178/2011, operatori do të aplikojë dhe do të marrë një miratim të lëshuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil. Për këtë qëllim, aplikanti duhet të demonstrojë përputhshmëri me kërkesat për zhvillimin dhe përmbajtjen e kursit të trajnimit themeluar në CC.TRA.215 dhe CC.TRA.220 të po atij aneksi dhe do t'i dorëzojë Autoritetit të Aviacionit Civil:

- 1) datën e fillimit të menduar të aktivitetit;
- 2) të dhënat personale dhe kualifikimet e instruktorëve si të rëndësishme për elementet e trajnimit që do të mbulohen;
- 3) emrin/at dhe adresën/at e vendeve në të cilat do të zhvillohet trajnimi;
- 4) një përshkrim të objekteve, metodave të trajnimit, manualeve dhe mjeteve prezantuese që do të përdoren; dhe
- 5) programet mësimore dhe programet respektive për kursin e trajnimit.

b) Nëse Autoriteti i Aviacionit Civil vendos, në përputhje me ARA.CC.200 të aneksit VI (pjesa ARA) të rregullores "Mbi formulimin e kërkesave

teknike dhe procedurave administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil", se operatorët mund të miratohen për të nxjerrë dëshmitë e ekuipazhit të kabinës, aplikanti duhet që, përveç se sa kërkohej nga pika (a):

- 1) t'i tregojnë Autoritetit të Aviacionit Civil, që:
 - i) organizata ka aftësinë dhe përgjegjshmërinë për të kryer këtë detyrë;
 - ii) personeli që kryen ekzaminime të përshtatshme është i kualifikuar dhe nuk përbën konflikt interes; dhe
- 2) të sigurojë procedurat dhe kushtet e përcaktuara, për:
 - i) kryerjen e ekzaminimit të kërkuar nga CC.TRA.220;
 - ii) lëshimin e dëshmimeve të ekuipazhit të kabinës; dhe

iii) t'i paraqes Autoritetit të Aviacionit Civil të gjitha informacionet përkatëse dhe dokumentacionin që lidhet me dëshmitë që do të lëshojë dhe zotëruesit e tyre, për qëllimin e regjistrave, mbikëqyrjen dhe zbatimin e veprimeve nga ana e këtij autoriteti.

b) Miratimet e përmendura në pikat (a) dhe (b) do të detajohen në specifikimet e operimeve.

ORO.AOC.125 Operimet jotregtare të avionëve të shënuara në specifikimet teknike të operimeve nga zotëruesi i një AOC

a) Mbajtësi i një AOC-je mund të kryejë operime jotregtare me një avion që është përdorur për operime të transportit tregtar ajror që janë shënuar në listë në specifikimet e operimeve të AOC-së së tij, me kusht që operatori:

- 1) të përshkruajë operime të tilla në detaje në manualin e operimeve, duke përfshirë:
 - i) identifikimin e kërkesave të aplikueshme;
 - ii) një identifikim të qartë të të gjitha dallimeve ndërmjet procedurave operuese që përdoren, kur kryen operimet tregtare dhe jotregtare;
 - iii) një mënyrë për të siguruar që i gjithë personeli i përfshirë në operim është plotësisht i familjarizuar me procedurat shoqëruese;
- 2) të paraqesë dallimet e identifikuara ndërmjet procedurave operuese të përmendura në (a)(1)(ii) tek autoriteti kompetent për miratim paraprak.

b) Mbajtësi i një AOC-je që udhëheq operime të referuara në (a), nuk do të duhet që të paraqesë një deklaratë në përputhje me këtë pjesë.

ORO.AOC.130 Monitorimi i të dhënave të fluturimit – aeroplanët

a) Operatori duhet të krijojë dhe të mbajë një program monitorimi të të dhënave të fluturimit, i cili duhet të integrohet në sistemin e tij të menaxhimit, për aeroplanët me një masë maksimale të lëshimit të certifikuar prej më shumë se 27 000 kg.

b) Programi i monitorimit të të dhënave të fluturimit duhet të jetë jondëshkues dhe të përmbajë mbrojtje adekuate për të mbrojtur burimin/et e të dhënave.

ORO.AOC.135 Kërkesat për personelin

a) Në përputhje me ORO.GEN.210(b), operatori do të emërojë personat përgjegjës për menaxhimin dhe mbikëqyrjen në fushat e mëposhtme:

- 1) operimet e fluturimit;
- 2) trajnimi i ekuipazhit;
- 3) operimet e tokës; dhe

4) vazhdueshmëria e vlefshmërisë ajrore, në pajtim me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra”, që përafron rregulloren EU nr. 2111/2005.

b) Përshtatshmëria dhe kompetencat e personelit

1) Operatori do të punësojë personel të mjaftueshëm për operimet e planifikuara në fluturim dhe në tokë.

2) I gjithë personeli i caktuar ose që është i përfshirë direkt në operimet e fluturimit dhe të tokës, duhet:

- i) të jetë trajnuar siç duhet;
- ii) të demonstrojë aftësitë në kryerjen e detyrave të caktuara; dhe
- iii) të jetë i vetëdijshëm për përgjegjësitë edhe në lidhje me detyrat në këtë operim si një i tërë.

c) Mbikëqyrja e personelit

1) Operatori do të emërojë një numër të mjaftueshëm të mbikëqyrësve të personelit, duke marrë parasysh strukturën organizative të operatorit dhe numrin e personelit të punësuar.

2) Detyrat dhe përgjegjësitë e këtyre mbikëqyrësve duhet të përcaktohen, si dhe duhet të bëhen të gjitha marrëveshjet e tjera të nevojshme për të siguruar se ata mund t'i shkarkojnë përgjegjësitë e tyre mbikëqyrëse.

3) Mbikëqyrja e anëtarëve të ekuipazhit dhe të personelit të përfshirë në operim do të ushtrohet nga individë me përvojë të konsiderueshme dhe me aftësi për të siguruar arritjen e standardeve të përcaktuara në manualin e operimeve.

ORO.AOC.140 Kërkesat për komoditetet/kushte pune

Në përputhje me ORO.GEN.215, operatori duhet:

a) të përdorë komoditete të përshtatshme për punimet në tokë për të garantuar punime të sigurta për fluturimet;

b) të organizojnë komoditete ndihmëse operuese, në bazën kryesore të operimeve, në mënyrë që të jenë të përshtatshme për fushën dhe llojin e operimit; dhe

c) të sigurojë hapësirat e punës në çdo bazë operimi të jenë të mjaftueshme për personelin, veprimet e të cilëve mund të ndikojnë në sigurinë e operimeve të fluturimit. Rëndësi duhet t'u jepet nevojave të personelit të tokës, personelit që merret me kontrollin operacional, me ruajtjen dhe shfaqjen e regjistrave thelbësorë dhe planifikimet të fluturimit nga ekuipazhi.

ORO.AOC.150 Kërkesat për dokumentimin

a) Operatori duhet të kujdeset për prodhimin e manualeve dhe për çdo dokumentim tjetër të kërkuar, si dhe për ndryshimet e lidhura me to.

b) Operatori duhet të jetë në gjendje të shpërndajë pa vonesë instruksione operationale dhe informacione të tjera.

**NËNPJESA DEC
DEKLARATA****ORO.DEC.100 Deklarata**

Operatori i avionëve kompleksë, me motor të angazhuar në operime jotregtare ose operime të specializuara jotregtare dhe operatori i specializuar tregtar, duhet:

a) t'i sigurojë Autoritetit të Aviacionit Civil të gjitha informatat relevante para fillimit të operimeve, duke përdorur formën e paraqitur në shtojcën I të këtij aneksi;

b) të njoftojë në Autoritetin e Aviacionit Civil, listën e mjeteve alternative të pajtueshmërisë të përdorura;

c) të ruajë përputhshmërinë me kërkesat e zbatueshme dhe me informacionin e dhënë në deklaratë;

d) të njoftojë pa vonesë Autoritetin e Aviacionit Civil për çdo ndryshim në deklaraten e tij ose mjetet e përputhshmërisë që përdor me anë të paraqitjes së një deklarate të ndryshuar, duke përdorur formën e dhënë në shtojcën I të këtij aneksi

e) të njoftojë Autoritetin e Aviacionit Civil kur ndërpret funksionimin.

NËNPJESA SPO OPERIME TREGTARE TË SPECIALIZUARA

ORO.SPO.100 Kërkesa të përbashkëta për operatorë tregtarë të specializuar

a) Një operator tregtar i specializuar përveç (kërkesave të) ORO.DEC.100, duhet gjithashtu, të përputhet me ORO.AOC.135, ORO.AOC.140 dhe ORO.AOC.150.

b) Avioni duhet të ketë certifikatën e vlefshmërisë ajrore (CofA), në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përafron rregulloren EU nr. 748/2012 ose mund të jepet me qira në përputhje me (c).

c) Një operator tregtar i specializuar duhet të ketë (në dorë) një aprovim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil, që përputhet me konditat e mëposhtme, në qoftë se:

1) Marrin me qira të njomë (*wet lease*) një avion të një operatori të një vendi të tretë, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe:

i) standardet e sigurisë së operatorit të një vendi të tretë, duke marrë parasysh vazhdimësinë e vlefshmërisë ajrore dhe të operimit ajror, janë të barabarta me kërkesat që aplikohen e të vendosura nga urdhri i ministrit përgjegjës për transportin nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe të personelit të përfshirë në këto detyra”, që përafron Rregulloren (KE) nr. 2042/2003 të kësaj rregulloreje;

ii) avioni i operatorit të një vendi të tretë ka standardet CofA të lëshuar në përputhje me aneksin 8 të ICAO-s.

iii) kohëzgjatja e qirasë së lagur nuk e kalon shtatëmuajshin për çdo periudhë 12-mujore të pashkëputur; ose

2) Marrja me qira të thatë (*dry lease*) e një avioni të regjistruar në një vend të tretë, sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe:

i) një nevojë shtesë operimi është identifikuar që nuk mund të plotësojë qiranë e një avioni të regjistruar në EU ose ZPEA sipas përcaktimeve të marrëveshjes shumëpalëshe;

ii) kohëzgjatja e marrjes së qirasë së thatë nuk mund ta tejkalojë shtatëmuajshin e një periudhë 12-mujore pa shkëputje;

iii) përputhshmëria me kërkesat e aplikueshme të urdhrit të ministrit përgjegjës për transportet nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe të personelit të përfshirë në këto detyra” që përafron Rregulloren (KE) nr. 2042/2003.

iv) Avioni është i pajisur në përputhje me aneksin VIII [nënpjesa SPO].

ORO.SPO.110 Autorizim i operimeve tregtare të specializuara i risqeve të larta

a) Një operator i specializuar tregtar duhet të aplikojë që të ketë një autorizim të lëshuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, para se të fillojë operimin tregtar të specializuar të risqeve të larta:

1) kjo kryhet mbi një rajon ku siguria në tokë e palës së tretë ka shanse që të rrezikohet në rastin e një emergjence; ose

2) kjo, siç përcaktohet nga autoriteti kompetent i vendit ku kryhet operimi, si rezultat i natyrës specifike të saj dhe i ambientit të zonës në të cilin ai është kryer, që përmban risqe të larta dhe, veçanërisht për palët e treta në tokë.

b) Operatori duhet të japë informacionin e mëposhtëm tek Autoriteti i Aviacionit Civil:

1) emrin (e personit) zyrtar dhe emrin e biznesit, adresën dhe adresën e postës së aplikantit;

2) një përshkrim i sistemit të menaxhimit, përfshirë strukturën organizative;

3) një përshkrim të propozimit të operimit, përfshirë tipin (tipat), numrin e avionëve që do operojnë;

4) dokumentacionin e vlerësimit të riskut dhe procedurat standarde në lidhje me operimet, kërkuar nga SPO.OP.230;

5) një vërtetim (dëshmi) që të gjitha dokumentet

e dërguara tek Autoriteti i Aviacionit Civil janë vërtetuar nga operatori dhe plotësisht në përputhje me kërkesat e aplikuara (duhura).

c) Aplikimi për një autorizim ose amendamentet e tij duhet të bëhen në formën dhe mënyrën e vendosur nga Autoriteti i Aviacionit Civil, në bazë të kërkesave të aplikueshme të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” apo ndryshimeve të tij dhe rregullat zbatuese të tij.

ORO.SPO.115 Ndryshimet

a) Çdo ndryshim që ndikon në fushën e autorizimit ose operimet e autorizuar, duhet të kërkojë më parë një aprovim të Autoritetit të Aviacionit Civil. Çdo ndryshim që nuk është mbuluar nga vlerësimi i riskut fillestar, do të kërkojë dorëzimin e një amendamenti të vlerësimit të riskut dhe SOP tek Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Aplikimi për aprovimin e një ndryshimi duhet të dorëzohet para se një ndryshim i tillë të hyjë në fuqi, në mënyrë që të mundësojë autoritetin kompetent të vendosë vazhdimin e pajtueshmërisë me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” që përaftron Rregulloren EU 216/2008 dhe të amendojë autorizimin, në qoftë se është e nevojshme. Operatori duhet t’i japë Autoritetit të Aviacionit Civil çdo dokument të nevojshëm.

c) Ndryshimi mund të futet vetëm me marrjen e faturës (dokumentit) të aprovimit formal nga autoriteti kompetent, në përputhje me ARO.OPS.150.

d) Operatori duhet të operojë sipas kushteve të përshkruara nga autoriteti kompetent gjatë këtyre lloj ndryshimesh, nëse është e aplikueshme.

ORO.SPO.120 Vazhdueshmëria e vlefshmërisë

a) Një operator që mban një autorizim të operimit special, duhet të zbatojë të gjithë spektrin e privilegjeve të përcaktuara në autorizim.

b) Autorizimi i operatorit duhet të qëndrojë i vlefshëm dhe subjekt i:

1) operatorit që qëndron në përputhje me kërkesat kryesore të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren EU nr. 216/2008, duke marrë parasysh dispozitat në bazë të zgjidhjes së gjetjeve, siç specifikohet nën ORO.GEN.150;

2) aprovimit të lejes së hyrjes së autoritetit kompetent tek operatori, siç është përcaktuar në ORO.GEN.140 për të përcaktuar vazhdueshmërinë e pajtueshmërisë me kërkesat kryesore të udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” që përaftron Rregulloren EU 216/2008; dhe

3) autorizimi nuk është dorëzuar ose revokuar.

c) Me t’u revokuar ose ndaluar, autorizimi duhet të kthehet pa vonesë tek Autoriteti i Aviacionit Civil.

NËNPJESA MLR MANUALET, DOKUMENTET DHE TË DHËNAT

ORO.MLR.100 Manualët e operimit. Të përgjithshme

a) Një operator do të krijojë një Manual Operimi (OM) siç specifikohet në pikën 8.b të aneksit IV, të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” që përaftron Rregulloren EU 216/2008 dhe rregullat zbatuese të tij.

b) Përmbajtja e OM-së duhet të reflektojë kërkesat e vendosura në këtë aneks, aneksi IV (*Part-CAT*), aneksi V (*Part-SPA*), aneksi VI (*Part-NCC*) dhe aneksi VIII (nënpjesa SPO), kur është e aplikueshme dhe nuk mund të shkelë (veprojë kundër) kushtet që ekzistojnë në specifikimet e operimeve të certifikatës së operimeve ajrore (AOC), autorizimin e SPO-së ose deklaratën dhe listën e aprovimeve specifike, sipas rastit.

c) OM-ja mund të lëshohet në pjesë të veçanta.

d) I gjithë personeli i operimit duhet të ketë akses të lehtë në pjesët të OM-së që kanë lidhje me detyrat e tyre.

e) OM-të do të mbahen të përditësuara. I gjithë personeli duhet të vihet në dijeni për ndryshimet që kanë lidhje me detyrat e tyre.

f) Çdo anëtar i ekuipazhit duhet të pajiset me një kopje personale të seksioneve përkatëse të OM-ve që u përkasin detyrave të tyre. Çdo mbajtës i një OM-je apo i pjesëve të duhura të tij, do të jetë përgjegjës për përditësimin e kopjes së tij/saj me ndryshimet ose revizionimet e dhëna nga operatori.

g) Për mbajtësit e AOC-së:

1) për ndryshimet që kërkojnë njoftim në përputhje me ORO.GEN.115(b) dhe

ORO.GEN.130(c), operatori do t'i dorëzojë Autoritetit të Aviacionit Civil Shqiptar, ndryshimet e synuara para datës së hyrjes në fuqi; dhe

2) për ndryshimet e procedurave të lidhura me miratim paraprak, në përputhje me ORO.GEN.130, miratimi do të merret para se ato të hyjnë në fuqi.

g.1) Për mbajtësit e autorizimit SPO, çdo amendament i shoqëruar me procedurat operuese standarde të autorizuar, para aprovimit, duhet të merren para se amendamenti të ketë fuqi veprimi.

h) Pavarësisht pikave (g) edhe (g1), kur ndryshimet e menjëhershme apo rishikimet janë të nevojshme në interes të sigurisë, ata mund të botohen dhe të zbatohen menjëherë, me kusht që të aplikohet për çdo ndryshim të kërkuar.

i) Operatori duhet të përfshijë të gjitha ndryshimet dhe revizionimet e kërkuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

j) Operatori duhet të sigurojë se informacioni i marrë nga dokumentet e miratuara, si dhe çdo ndryshim të pasqyrohet saktë në OM. Kjo nuk e ndalon operatorin të publikojë në OM të dhëna dhe procedurat mbrojtëse.

k) Operatori duhet të sigurojë që i gjithë personeli është në gjendje të kuptojë gjuhën në të cilën janë shkruar ato pjesë të OM-së, që u përkasin detyrave dhe përgjegjësi të tij/saj. Përmbajtja e OM-së duhet të paraqitet në një formë që mund të përdoret pa vështirësi dhe të respektojë parimet e faktorëve njerëzorë.

ORO.MLR.101 Manuali i operimeve – struktura

Përveç operimeve me aeroplanë me helikë me motor të vetëm me një MOPSC, prej 5 ose më pak ose helikopterësh jo të ndërlikuar me një motor sipas MOPSC, prej 5 ose më pak ngritje dhe ulje në të njëjtin aerodrom ose në vendin e operimit, sipas VFR-së ditën, struktura kryesore e OM-së do të jetë si më poshtë:

a) Pjesa A: Të përgjithshme/bazat; e përbërë nga politikat, instruksionet dhe procedurat operuese për të gjithë tipat e avionëve.

b) Pjesa B: Çështjet operuese të Avionit; i përbërë nga procedurat dhe instruksionet që lidhen me tipat e avionit, duke marrë në konsideratë dallimet në mes tipave/kategorive, varianteve apo avionëve individualë të përdorur nga operatori;

c) Pjesa C: Operime të transportit ajror tregtar; e përbërë nga instruksione dhe informacione për

itineraret/rolet/hapësira/aerodromet/bazat operuese;

d) Pjesa D: Trajnimi; e përbërë nga të gjitha udhëzimet për trajnimin e personelit të kërkuar për një operim të sigurtë.

ORO.MLR.105 Lista minimale e pajisjeve

a) Një listë minimale e pajisjeve (MEL) duhet të vendoset siç është specifikuar në pikën 8.a.3 të aneksit IV, të urdhrit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren (KE) nr. 216/2008, bazuar në listën master të pajisjeve minimale përkatëse (MMEL), siç përcaktohet në të dhënat e caktuara, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012.

Nëse një MMEL nuk është e vendosur si pjesë e të dhënave të përshtatshmërisë operuese, MEL-i mund të bazohet në MMEL-in përkatës të pranuar nga shteti i operatorit ose i regjistratit, sipas rastit.

b) MEL-i dhe çdo ndryshim i tij duhet të miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

c) Operatori duhet të ndryshojë MEL pas çdo ndryshim të aplikueshëm në MMEL, brenda afatit kohor të pranueshëm.

d) Përveç listës së artikujve, MEL-i duhet të përmbajë:

1) një parathënie, ku të përfshihen udhëzimet dhe përkufizimet për ekuipazhet e fluturimit dhe për personelin e mirëmbajtjes, duke përdorur MEL;

2) statusin e revizionimit të MMEL-it mbi të cilin MEL-i është bazuar dhe statusin e revizionimit të MEL-it;

3) synimin, nivelin dhe qëllimin e MEL-it.

e) Operatori duhet:

1) të vendosë intervalet e korigjimit për secilin instrument, pajisje ose funksion jooperues të listuar në MEL. Intervali i korigjimit në MEL nuk do të jetë më pak kufizues se intervali i korigjimit korrespondues në MMEL;

2) të krijojë një program efektiv korigjimi;

3) të operojë në avion pas mbarimit të intervalit të korigjimit specifikuar në MEL, vetëm pasi:

i) të jetë riparuar defekti; ose
ii) intervali i korigjimit është shtyrë në përputhje me pikën (f).

f) Në varësi të miratimit të Autoritetit të Aviacionit Civil Shqiptar, operatori mund të përdorë një procedurë për zgjatjen në kohë të intervaleve të korigjimit të kategorisë B, C dhe D, me kusht që:

1) zgjatja e intervalit të korigjimit për atë tip avioni është brenda qëllimit të MMEL-it;

2) zgjatja e intervalit të korigjimit është, si maksimum, i njëjtë me intervalin e korigjimit të specifikuar në MEL;

3) zgjerimi i intervalit të korigjimit nuk përdoret si një mënyrë për kryerjen normale të korigjimit në MEL, por është përdorur vetëm kur korigjimi është penguar nga shkaqe jashtë kontrollit të operatorit;

4) operatori të krijojë një përshkrim të detyrave dhe përgjegjësive specifike të kontrolluar në zgjatjen e intervaleve;

5) është njoftuar Autoriteti i Aviacionit Civil për ndonjë zgjatje të intervalit korigjues të aplikuar; dhe

6) është përgatitur një plan për të përmbushur korigjimet në rastin e parë.

g) Operatori duhet të krijojë procedura operuese dhe të mirëmbajtjes të referuara në MEL, duke marrë parasysh procedurat operuese dhe të mirëmbajtjes të referuara në MMEL. Këto procedura duhet të jënë pjesë e manualeve të operatorit ose MEL.

h) Operatori duhet të ndryshojë procedurat operuese dhe të mirëmbajtjes të referuara në MEL pas çdo ndryshimi të zbatueshëm në procedurat operuese dhe të mirëmbajtjes të referuara në MMEL.

i) Duke përjashtuar rastet kur në MEL specifikohet ndryshe, operatori duhet të plotësojë:

1) procedurat operuese të përmendura në MEL, kur planifikon dhe/ose operon me instrumentin/pajisjen jofunksionale; dhe

2) procedurat e mirëmbajtjes të përmendura në MEL, para se të veprojnë me instrumentet/pajisjet jofunksionale.

j) Si subjekt i një miratimi të veçantë individual nga organi kompetent, operatori mund të operojë me një avion me instrumente apo pajisje jofunksionale, jashtë kufizimeve të MEL-it, por brenda kufizimeve të MMEL-it, me kusht që:

1) instrumentet kryesore, pjesët dhe pajisjes ose

funksionet janë brenda hapësirës së MMEL-it, siç është përcaktuar në pikën (a);

2) miratimi nuk është përdorur si një mënyrë normale për kryerjen e operimeve jashtë kufizimeve të miratuara të MEL-it, por është përdorur vetëm kur ngjarjet përtej kontrollit të operatorit kanë parandaluar përputhshmërinë MEL;

3) është krijuar nga operatori një përshkrim i detyrave specifike dhe i përgjegjësive për kontrollin dhe funksionimin e aeroplanit nën një miratim të tillë; dhe

4) është krijuar një plan për të ndrequr instrumentet/pajisjet jofunksionale apo rikthimi i avionit në gjendje operimi nën kufizimet MEL.

ORO.MLR.110 Regjistri ditor i udhëtimit

Për çdo fluturim apo seri fluturimesh, duhet të mbahen raportet e avionit, të ekuipazhit të tij dhe të çdo udhëtimit në formën e një regjistri udhëtimi ose një dokument ekuivalent.

ORO.MLR.115 Mbajtja e të dhënave

a) Rekordet e mëposhtme duhet të ruhen të paktën për 5 vjet.

1) për operatorët CAT, rekordet e aktivitetit referohen në ORO.GEN.200;

2) për operatorët e deklaruar, një kopje e deklarates së operatorit, detajet që mban aprovimi dhe manuali i operimeve;

3) për mbajtësin e autorizimit SPO, në shtesë të (a)(2), rekordet e bazuara në vlerësimin e riskut kryhen në përputhje me SPO.OP. 230, bazuar në procedurat standarde të operimit.

b) Informacioni i mëposhtëm, i cili përdoret për përgatitjen dhe realizimin e një fluturimi, si dhe raportet shoqëruese, do të ruhen për tre muaj:

1) plani operues i fluturimit, nëse aplikohet;

2) njoftimet specifike për aviatorët (NOTAM) dhe dokumentacioni udhëzues nga shërbimet e informacionit aeronautik (AIS), në qoftë se redaktohen nga operatori;

3) dokumentacioni i peshës dhe i balancimit;

4) njoftimi i ngarkesave të veçanta, përfshirë dhe informacionin me shkrim të komandantit/të pilotit në komandë rreth mallrave të rrezikshme, nëse aplikohet;

5) regjistri i udhëtimit, ose një dokument ekuivalent; dhe

6) raporti i fluturimit për regjistrimin e të dhënave të ndonjë ngjarjeje ose çfarëdo ngjarjeje që komandanti/piloti në komandë shikon të nevojshëm për të raportuar ose për të regjistruar.

c) Të dhënat e personelit duhet të ruhen për periudha të treguara më poshtë:

Licenca e ekuipazhit të fluturimit dhe dëshmitë e ekuipazhit të kabinës	Aq gjatë sa anëtari i ekuipazhit ka ushtruar privilegjet e licencës ose të dëshmisë për operatorin e avionit
Trajnimi, kontrollet dhe kualifikimet e anëtarit të ekuipazhit	3 vjet
Të dhënat mbi përvojën e fundit të anëtarit të ekuipazhit	15 muaj
Detyrat dhe kompetencat e anëtarit të ekuipazhit, në lidhje me itinerarin, aerodromin/zonën, sipas aplikueshmërisë	3 vjet
Trajnimi për mallrat e rrezikshme, sipas aplikueshmërisë	3 vjet
Të dhënat mbi trajnimin/kualifikimin e një personeli tjetër për të cilët kërkohet një program trajnimi	Të dhënat e 2 trajnimeve të fundit

d) Operatori duhet:

1) të mbajë të dhëna për të gjitha trajnimet, kontrollet dhe kualifikimet e secilit anëtar të ekuipazhit, siç përshkruhet në pjesën ORO; dhe

2) kur kërkohet, t'i ketë të disponueshme këto të dhëna për ekuipazhin në fjalë.

e) Operatori duhet të rezervojë informacionin e përdorur për përgatitjen dhe realizimin e një fluturimi dhe regjistrat e trajnimit të personelit, edhe nëse ai nuk është më operatori i atij avioni apo punëdhënësi i atij, anëtari të ekuipazhit, me kusht që t'u përmbahet afateve të përcaktuara në pikën (c).

f) Nëse një anëtar i ekuipazhit kalon në një operator tjetër, operatori i mëparshëm do t'i vërë në dispozicion operatorit të ri regjistrat e anëtarit të ekuipazhit, me kusht që t'u përmbahet afateve kohore të përcaktuara në pikën (c).

NËPJESA SEC SIGURIA

ORO.SEC.100 Siguria e kabinës së ekuipazhit të fluturimit – aeroplanët

a) Në një aeroplan, e cili është i pajisur me një derë të kabinës së pilotimit, kjo derë duhet të kyçet dhe të jetë e pajisur me mjete të cilat bëjnë të mundur njoftimin e ekuipazhit të fluturimit nga ekuipazhi i kabinës në rast aktiviteti të dyshimtë ose shkeljeshe të sigurisë në kabinë.

b) Të gjithë aeroplanët që transportojnë pasagjerë me një peshë maksimale të lejuar për ngritjen, prej më shumë se 45 500 kg ose me një konfiguracion maksimal të miratuar për uljen e pasagjerëve më shumë se 60 vende, do të pajisen me një derë të miratuar të kabinës së pilotimit që mund të hapet dhe të mbyllet nga çdo ndenjëse

piloti dhe e projektuar për të përmbushur kërkesat e zbatueshme operuese dhe për vlefshmërinë ajrore në fluturim.

c) Në të gjithë aeroplanët të cilët janë të pajisur me një derë kabine të pilotimit, në përputhje me pikën (b) më lart:

1) kjo derë duhet të jetë e mbyllur para ndezjes së motorit për ngritje dhe duhet të jetë e kyçur, kur kërkohet nga procedurat e sigurisë ose nga piloti në komandë, deri në fikjen e motorit pas uljes, përveç rasteve kur konsiderohet e domosdoshme për personat e autorizuar të hyjnë ose dalin në përputhje me Programin Kombëtar të Sigurisë së Aviacionit Civil; dhe

2) dera duhet të pajiset me mjete për monitorimin nga të dyja ndenjëset e pilotëve të të gjithë zonës jashtë kabinës së pilotimit për të identifikuar personat që kërkojnë të hyjnë në kabinën e pilotimit dhe për të zbuluar një sjellje të dyshimtë ose një rrezik potencial.

ORO.SEC.105 Siguria e kabinës së ekuipazhit të fluturimit – helikopterët

Nëse është instaluar, dera e kabinës së ekuipazhit të fluturimit në një helikopter që operohet, me qëllim të transportimit të udhëtarëve, duhet të jetë në gjendje për t'u kyçur nga brenda kabinës së ekuipazhit të fluturimit për të parandaluar hyrjen e paautorizuar.

NËNPJESA FC EQUIPAZHI I FLUTURIMIT

ORO.FC.005 Qëllimi

Kjo nënpjesë vendos kërkesat që duhet të arrihen nga operatori bazuar në trajnimin e ekuipazhit të fluturimit, eksperiencës dhe kualifikimit, dhe përbërjes (së tyre):

a) Seksioni 1 specifikon kërkesat e përbashkëta të aplikueshme për të dyja operimet jotregtare me avion kompleks, me fuqi motorike dhe çdo operim tregtar.

b) Seksioni 2 që specifikon kërkesat shtesë të zbatueshme për operimet e transportit ajror tregtar, me përjashtim të operacioneve tregtare të transportit ajror të udhëtarëve të kryer nën VFR për ditë, duke filluar dhe duke mbaruar në të njëjtin aerodrom ose vend operimi dhe brenda një zone lokale të specifikuar nga autoriteti kompetent, me:

1) aeroplanë me një motor me helikë që kanë maksimumin e certifikuar të masës për ngritje prej 5 700 kg ose më pak dhe një MOPSC prej 5 pasagjerësh; ose

2) helikopterë me një motor ndryshe nga ata kompleks me fuqi motorike, me një MOPSC prej 5 pasagjerësh.

c) Seksioni 3 specifikon kërkesat shtesë për operime tregtare të specializuara dhe për ato të referuara të b(1) dhe (2).

SEKSIONI I

KËRKESAT E PËRBASHKËTA

ORO.FC.100 Përbërja e ekuipazhit të fluturimit

a) Përbërja dhe numri i anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit në stacionet e caktuara të ekuipazhit nuk do të jetë më pak se minimumi i specifikuar në manualin e fluturimit të avionit ose në kufizimet e përcaktuara operuese për avionët.

b) Ekuipazhit i fluturimit do të përfshijë anëtarë shtesë, kur kërkohet nga lloji i operimit dhe nuk duhet të reduktohet nën numrin e përcaktuar në manualin e operimeve.

c) Të gjithë anëtarët e ekuipazhit të fluturimit duhet të mbajnë një licencë dhe klasifikim të lëshuar ose të pranuar, në përputhje me rregulloren e miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil” dhe të përshtatshëm me detyrat e caktuara për ta.

d) Anëtari i ekuipazhit të fluturimit mund të lehtësohet nga detyrat e tij/saj gjatë fluturimit në kontrollë nga një tjetër anëtar i ekuipazhit të fluturimit i kualifikuar në mënyrë të përshtatshme.

e) Kur angazhon shërbimet e anëtarëve të

ekuipezhit të fluturimit të cilët punojnë mbi një bazë të pavarur ose me kohë të pjesëshme, operatori do të verifikojë që të gjitha kërkesat e aplikueshme të kësaj nënpjesë dhe elementet e rëndësishme të shtojcës I (*Part-FCL*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, duke përfshirë kërkesat mbi përvojën aktuale që janë në pajtueshmëri me të, duke marrë parasysh të gjitha shërbimet e kryera nga anëtari i ekuipazhit të fluturimit për një operator tjetër (të tjerë) për të përcaktuar në mënyrë të veçantë:

1) numrin total të tipave ose i varianteve të avionëve me të cilët ka operuar; dhe

2) zbatueshmërinë e fluturimit, kufizimet kohore në detyrë dhe kërkesat për çlodhje.

ORO.FC.105 Përcaktimi si pilot në komandë/komandanti

a) Në përputhje me udhëzimin e ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij, që përafron Rregulloren EU nr. 216/2008, një pilot nga ekuipazhi i fluturimit, i kualifikuar si pilot në komandë, në përputhje me shtojcën I (*Part-FCL*) të rregullores “Mbi formulimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil, do të caktohet nga operatori si pilot në drejtim ose për operime të transportit ajror tregtar, si komandant në komandë/komandant.

b) Operatori duhet të caktojë një anëtar të ekuipazhit të fluturimit për të vepruar si pilot në komandë/komandant vetëm nëse ai/ajo ka:

1) nivelin minimal të përvojës së specifikuar në manualin e operimeve;

2) njohurinë e duhur të rrugëkalimit ose të zonës që do fluturojë dhe të aerodromeve, përfshirë dhe aerodromet alternative, komoditetet dhe procedurat që do të përdoren;

3) në rastin e operimeve me më shumë se një pilot, të ketë përfunduar kursin e komandantit nga operatori, në qoftë se rritet në detyrë nga pilot i dytë në pilot në komandë/komandant.

c) Në rastin e operimeve tregtare të avionëve dhe të helikopterëve, piloti në komandë/komandanti ose piloti, të cilit mund t'i delegohet drejtimi i fluturimit, duhet të ketë pasur trajnim fillestar për familjarizimin e rrugëkalimit ose të

zonës së fluturimit dhe të aerodromeve, komoditeteve dhe procedurave që duhen përdorur. Kjo njohuri do të ruhet duke operuar të paktën një herë në atë rrugë, zonë ose aerodrom, brenda një periudhe 12-mujore.

d) Shkronja (c) nuk mund të zbatohet, në rastin e:

1) avionëve të performancës të klasit B, të përfshirë në operimet e transportit tregtar ajror, sipas VFR ditën; dhe

2) operimet tregtare të transportit ajror të udhëtarëve të kryera sipas VFR-së ditën, duke filluar dhe duke mbaruar në të njëjtin aerodrom ose në vendin e operimit, ose brenda zonës lokale të përcaktuar nga autoriteti kompetent, me helikopterë motorikë të ndryshëm, me një motor me një MOPSC prej 5 pasagjërësh.

ORO.FC.110 Inxhinier fluturimi

Kur në avion është instaluar një vend i veçantë për inxhinierin e fluturimit, në ekuipazhin e fluturimit duhet të përfshihet një anëtar i cili të jetë i kualifikuar, sipas rregullave të zbatueshme kombëtare.

ORO.FC.115 Trajnimi i menaxhimit të burimeve të ekuipazhit (CRM)

a) Para operimit, anëtari i ekuipazhit të fluturimit duhet të ketë kryer një trajnim CRM, të përshtatshëm për rolin e tij/saj, siç është specifikuar në manualin e operateve.

b) Elementet e trajnimit CRM do të përfshihen në tipin e avionit ose trajnimin e klasit dhe trajnimin periodik, si dhe në kurset e komandës.

ORO.FC.120 Trajnimet e operatorit për konvertimet

a) Në rastin e operateve me aeroplan apo helikopter, anëtari i ekuipazhit të fluturimit do të përfundojë kursin e trajnimit për konvertimin nga operatori para se të fillojë një fluturim linje pa mbikëqyrje:

1) kur kalon në një avion për të cilin kërkohet një vlerësim i ri i tipit dhe i klasit;

2) kur punësohet nga një operator.

b) kursi i trajnimit për konvertimin e operatorit do të përfshijë trajnime mbi pajisjet e instaluar në avion, të cilat lidhen me rolet e anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit.

ORO.FC.125 Ndryshimet në trajnimet dhe trajnim familjarizimi

a) Anëtarët e ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojnë trajnimet e ndryshimeve dhe të

familjarizimeve, kur kërkohet nga aneksi I (*Part-FCL*) i rregullores “Mbi formulimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil” dhe për ndryshimet e pajisjeve apo të procedurave që kërkojnë njohuri shtesë në krahasim me tipat apo variantet që operohen aktualisht.

b) Manuali i operateve duhet të specifikojë se kur janë të nevojshme trajnime të tilla për ndryshime dhe familjarizime.

ORO.FC.130 Trajnimi periodik dhe kontrolli

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojë trajnimet periodike vjetore për fluturimin dhe në tokë, që kanë lidhje me tipin ose variantin e avionit me të cilin ai/ajo vepron, përfshirë edhe trajnimin për vendndodhjen dhe përdorimin e të gjithave pajisjeve emergjente të sigurisë në bord.

b) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të kontrollohet periodikisht për të demonstruar kompetencat në kryerjen e procedurave normale, anormale dhe atyre emergjente.

ORO.FC.135 Kualifikimi i pilotit për operim në të dyja pozicionet (kapiten/oficer i I)

Anëtari i ekuipazhit që mund të caktohet për të vepruar në pozicionin e secilit pilot duhet të përfundojë trajnimin dhe kontrollin e duhur, siç është specifikuar në manualin e operateve.

ORO.FC.140 Operimi në më shumë se një tip ose variant

a) Anëtarët e ekuipazhit fluturues që operojnë në më shumë se një tip ose variant avioni, duhet të zbatojnë kërkesat e përshkruara në këtë nënpjesë për çdo tip ose variant, përveç krediteve të trajnimit, kontroleve dhe kërkesave të eksperiencave aktuale që janë përcaktuar në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura të operimit, vendosur në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe të prodhimit”, që përafron Rregulloren EU nr. 748/2012, për tipat ose variantet përkatës.

b) Procedurat e duhura dhe/ose kufizimet operuese do të specifikohen në manualin e

operimeve për çdo operim në më shumë se një tip apo variant.

ORO.FC.145 Parashikimet e trajnimit

a) Të gjitha trajnimet e kërkuara në këtë nënpjesë duhet të kryhen:

1) në përputhje me programet e trajnimit dhe çështjet mësimore të përcaktuara nga operatori në manualin e operimeve;

2) nga personeli i kualifikuar. Në rastin e trajnimit të fluturimit dhe të kontrollit të simulimit të fluturimit, personeli që siguron trajnimin dhe kryerjen e kontroleve duhet të kualifikohet në përputhje me aneksin I (pjesa FCL) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”.

b) Kur vendosen programet e trajnimit dhe mësimore, operatori duhet të përfshijë elementet e përcaktuara të pjesës së detyrueshme të të dhënave të duhura të operimeve të vendosura, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012 apo ndryshimeve të saj.

c) Në rastin e operimeve CAT, trajnimi dhe programet e kontrollit, përfshirë leksionet dhe përdorimi individual i pajisjeve të trajnimit të imitimit të fluturimit (FSTDs), duhet të jenë aprovuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

d) FSTD-ja duhet të imitojë avionin e përdorur nga operatori, sa më shumë që të jetë e mundur. Ndryshimet midis FSTD-së dhe avionit duhet të përshkruhen dhe të adresohen nëpërmjet një prezantimi apo trajnimi.

e) Operatori duhet të krijojë një sistem në mënyrë që të përshtatë dhe të monitorojë ndryshimet në FSTD dhe për të siguruar se këto ndryshime nuk ndikojnë në përshtatshmërinë e programeve të trajnimit.

SEKSIONI 2

KËRKESA SHITESË PËR OPERIME AJRORE TREGTARE

ORO.FC.200 Përbërja e ekuipazhit të fluturimit

a) Në çdo ekuipazh fluturimi nuk duhet të jetë më shumë se një anëtar pa përvojë.

b) Komandanti mund t’ia delegojë kryerjen e fluturimit një tjetër piloti të kualifikuar të përshtatshëm në pajtim me aneksin I (*Part-FCL*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil” që përaftron Rregulloren (EU) nr. 1178/2011, me kusht që të përputhet me kërkesat e ORO.FC.105 (b)(1), (b), (2) dhe (c).

c) Kërkesat specifike për operimet ajrore, sipas rregullave të fluturimit instrumental (IFR) ose gjatë natës.

1) Në ekuipazhin e fluturimit duhet të jenë minimalisht dy pilotë për të gjithë aeroplanët me motor turbo-helikë e me një konfiguracion të numrit maksimal të pasagjerëve (MOPSC) më shumë se 9 dhe për të gjithë aeroplanët me motor turbo-reaktiv.

2) Aeroplanët e tjerë, përveç atyre të parashikuar nga pika (c)(1) duhet të operojnë me një ekuipazh minimal të përbërë nga dy pilotë, përjashtuar rastet kur përputhet me kërkesat e ORO.FC.202, rast në të cilin ato mund të operojnë vetëm me një pilot.

d) Kërkesat specifike për operimet me helikopter.

1) Për të gjitha operimet me helikopterë me një MOPSC prej më shumë se 19 dhe për operime instrumentale (IFR) me helikopterë me një MOPSC prej më shumë se 9:

i) në ekuipazhin e fluturimit minimalisht duhet të jenë dy pilotë; dhe

ii) komandanti do të jetë zotëruesi i një licence për pilot të transportit ajror (helikopter) (ATPL(H)) me një vlerësim instrumental të lëshuar në pajtim me aneksin I (*Part-FCL*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”.

2) Operimet që nuk mbulohen nga pika (d), paragrafi (1) mund të operohen vetëm me një pilot, sipas rregullave instrumentale IFR ose natën, me kusht që të përmbushen kërkesat e ORO.FC.202.

ORO.FC.A.201 Lehtësimi, për nevoja personale gjatë fluturimit, i anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit

a) Komandanti mund t'i delegojë kryerjen e fluturimit:

1) një komandanti tjetër të kualifikuar; ose

2) vetëm për operimet mbi lartësinë e fluturimit 20 000ft, një piloti i cili përputhet me kualifikimet minimale të mëposhtme:

i) ATPL;

ii) trajnimi i konvertimit dhe i kontrollit, duke përfshirë trajnimin tip, në përputhje me ORO.FC.220;

iii) gjithë trajnimin dhe kontrollin periodik, në përputhje me ORO.FC.230 dhe ORO.FC.240;

iv) kompetencë në rrugët/zonat dhe aerodromet, në përputhje me ORO.FC.105.

b) piloti i dytë mund të asistohet nga:

1) një tjetër pilot i kualifikuar siç duhet;

2) për operimet vetëm mbi lartësinë e fluturimit 20 000ft, në fluturim horizontal një pilot i dytë për nevoja personale përputhet me kualifikimet e mëposhtme minimale:

i) licencë piloti tregtar, e vlefshme (CPL) me një vlerësim instrumental;

ii) konvertimi i trajnimit dhe i kontrollit, duke përfshirë trajnimin tip, në përputhje me ORO.FC.220, përveç kërkesave të trajnimit për ngritje dhe për ulje;

iii) trajnimi dhe kontrolli periodik, në përputhje me ORO.FC.230, përveç kërkesave për trajnimet për ngritje dhe për ulje.

c) Një inxhinier fluturimi mund të zëvendësohet për nevoja personale në fluturim nga një anëtar i kualifikuar i ekuipazhit, i përshtatshëm, në përputhje me rregullat e aplikueshme kombëtare.

ORO.FC.202 Operimet me një pilot në fluturime instrumentale (IFR) ose natën

Në mënyrë që të jenë në gjendje të fluturojnë sipas IFR-së, me instrumente ose natën me një ekuipazh minimal fluturimi, një pilot, ashtu siç parashikohet në ORO.FC.200(c)(2) dhe (d)(2), duhet të përputhet me pikat e mëposhtme:

a) operatori duhet të përfshijë në manualin e operimeve programet e trajnimit periodik të konvertimit për pilotin, si dhe trajnimet periodike

që përfshijnë kërkesa për operim me një pilot. Piloti duhet të ketë kryer trajnime mbi procedurat e operatorit, në veçanti ato në lidhje me:

1) menaxhimin e motorit dhe trajtimin e emergjencave;

2) përdorimin e listave anormale dhe emergjente të kontrollit;

3) komunikimin me Kontrollin e Trafikut Ajror (ATC);

4) procedurat e nisjes dhe afrimit;

5) menaxhimin e autopilotimit, nëse aplikohet;

6) përdorimin në fluturim të dokumentacionit të thjeshtuar;

7) menaxhimin e burimeve të ekuipazhit me një pilot.

b) Kontrollat periodike të kërkuara nga ORO.FC.230 duhet të kryhen nën rolin e pilotit të vetëm në tipin përkatës ose në klasin e avionëve në një mjedis të dhënë të operimit.

c) Për operimet ajrore në fluturim instrumental IFR piloti duhet të ketë:

1) një minimum prej 50 orësh fluturim instrumental IFR, në tipin ose në klasin përkatës të avionit, nga të cilat 10 orë si komandant; dhe

2) të ketë kryer gjatë 90 ditëve të mëparshme për tipin përkatës ose klasit të aeroplanit:

i) pesë fluturime IFR, duke përfshirë afrimin instrumental, në rolin e një piloti të vetëm; ose

ii) kontrollin e një afrimi instrumental (IFR).

d) Për operimet ajrore gjatë natës piloti duhet:

1) të ketë një minimum prej 15 orësh fluturimi natën, të cilat mund të jenë të përfshira në 50 orë fluturimi instrumental (IFR) në (c)(1); dhe

2) të ketë kryer gjatë 90 ditëve të mëparshme për tipin përkatës ose klasin e aeroplanit:

i) tri ngritje dhe ulje natën në rolin piloti të vetëm; ose

ii) një kontroll ngritje dhe ulje natën.

e) Për operimet me helikopter në fluturim instrumental (IFR), piloti duhet të ketë:

1) 25 orë eksperiencë totale fluturimi instrumental (IFR) në mjedisin operues përkatës; dhe

2) 25 orë fluturimi përvojë si një pilot i vetëm në tipin e caktuar të helikopterit, të miratuar për fluturime instrumentale për një pilot, prej të cilave 10 orë mund të jenë nën mbikëqyrje, përfshirë pesë sektorë në linjë fluturimi instrumental (IFR) nën mbikëqyrje, duke përdorur procedurat me një pilot të vetëm; dhe

3) të ketë kryer gjatë 90 ditëve të mëparshme:

i) pesë fluturime instrumentale IFR, si një pilot i vetëm, duke përfshirë tri afrime instrumentale, kryer me një helikopter të miratuar për këtë qëllim; ose

ii) një kontroll afrimi instrumental (IFR) si një pilot i vetëm në tipin përkatës të helikopterit, në pajisje trajnimi të fluturimit, ose në një simulator të plotë fluturimi (FFS).

ORO.FC.205 Kursi i komandës

a) Për operimet me aeroplan dhe helikopter, kursi i komandës duhet të përfshijë të paktën elementet e mëposhtme:

1) trajnimin në një FSTD, i cili përfshin trajnimet e fluturimit të orientuara në linjë (LOFI) dhe/ose trajnimet e fluturimit;

2) kontrollin e operatorit për aftësinë, kur vepron si komandant;

3) trajnimin për përgjegjësitë e komandantit;

4) trajnimin linjë si komandant nën mbikëqyrje, për një minimum prej:

i) 10 sektorësh fluturimi, në rastin e avionëve; dhe

ii) 10 orësh, ku të përfshihen të paktën 10 sektorë fluturimi, në rastin e helikopterëve;

5) përfundimin e një kontrolli linjë si komandant dhe demonstrimin e njohurive të duhura të rrugës ose të zonës së fluturimit dhe të aerodromeve, përfshirë dhe aerodromet alternative, objektet dhe procedurat që do të përdoren; dhe

6) trajnimin e menaxhimit të burimeve të ekuipazhit.

ORO.FC.215 Trajnimi fillestar i menaxhimit të burimeve të ekuipazhit (CRM)

a) Anëtari i ekuipazhit të fluturimit duhet të ketë përfunduar një kurs trajnimi fillestar CRM para se të fillojë një fluturim linjë pa mbikëqyrje.

b) Trajnim fillestar CRM duhet të kryhet të paktën nga një instruktor i duhur i kualifikuar për CRM, i cili mund të ndihmohet nga ekspertë në mënyrë që të adresojë fushat specifike.

c) Nëse anëtari i ekuipazhit të fluturimit nuk ka kryer më parë trajnim teorik në faktorët njerëzorë, në nivelin ATPL, ai/ajo duhet të përfundojë, para ose të kombinuar me trajnimin fillestar CRM, një kurs teorik që ofrohet nga operatorit dhe bazohet në performancën e njeriut dhe në programin e kufizuar për ATPL-në, siç është përcaktuar në shtojcën I (Part-FCL) në rregulloren “Mbi formulimin e kërkesave teknike dhe procedurave

administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”.

ORO.FC.220 Trajnimi dhe kontrolli i konvertimit nga operatori

a) Trajnimi CRM duhet të integrohet me kursin e operatorit për konvertimet.

b) Pasi ka filluar një kurs konvertimi nga operatori, anëtar i ekuipazhit të fluturimit nuk duhet të caktohet për të fluturuar me një tjetër tip apo kategori avioni para përfundimit të këtij kursi. Anëtarët e ekuipazhit që operojnë vetëm klasin e avionëve të performancës B mund të caktohen për fluturimet mbi llojet e tjera të atij klasi avionësh gjatë kurseve të konvertimit në masën e nevojshme për të ruajtur operimin.

c) Shuma e kërkuar e trajnimit nga anëtari i ekuipazhit të fluturimit për kurset e konvertimit të operatorit do të përcaktohet, në përputhje me standardet e kualifikimit dhe përvojës, siç është specifikuar në manualin e operateve, duke marrë parasysh trajnimin dhe përvojën mëparshme të tij/saj.

d) Anëtari i ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojë:

1) kontrollin dhe trajnimin e aftësive të pajisjeve të emergjencës dhe të sigurisë së operatorit, si dhe kontrollin përpara fillimit të fluturimit të radhës nën mbikëqyrje (LIFUS); dhe

2) kontrollin pas përfundimit të fluturimit të radhës nën mbikëqyrje. Për klasin e avionëve të performancës B, LIFUS mund të kryhet në çdo aeroplan brenda klasit në fuqi.

e) Në rastin e aeroplanëve, pilotëve që u janë dhënë lloje kualifikimesh, bazuar në trajnim me zero orë fluturimi (ZFTT), kursi duhet të:

1) fillojë fluturimet nën mbikëqyrje jo më vonë se 21 ditë pas përfundimit të testimit të aftësive ose mbas trajnimit të duhur, të dhënë nga operatori. Përmbajtja e këtij trajnimi duhet të jetë e përshkruar në manualin e operateve;

2) kryejë gjashtë ngritje dhe ulje në simulator fluturimi (FSTD), jo më vonë se 21 ditë pas përfundimit të testit të aftësive nën mbikëqyrjen e një instruktori fluturimi për aeroplanë (TRI(A)), që zë vend në ndenjësën e pilotit tjetër. Numri i ngritjeve dhe i uljeve mund të zvogëlohet, kur kreditet janë përcaktuar në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura operuese të vendosura, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin

e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012. Në qoftë se këto ngritje-ulje nuk janë kryer brenda 21 ditëve, operatori duhet të japë (fluturime kontroll) trajnim rîfreskues, përmbajtja e të cilave duhet të jetë përshkruar në manualin e operimeve;

3) në fillim kryen katër ngritjet dhe uljet e LIFUS në një aeroplan nën mbikëqyrjen e një instruktori TRI(A) që zë vendin e pilotit tjetër. Numri i ngritjeve dhe i uljeve mund të zvogëlohet kur kreditet janë përcaktuar në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura operuese të vendosura, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012.

ORO.FC.230 Trajnimet dhe kontrollet periodike

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojë trajnimin periodik dhe kontrollin e lidhur me tipin ose variantin e avionit me të cilin ata operojnë.

b) *Kontrolli i aftësive të operatorit:*

1) çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojë kontrollin e aftësisë së operatorit, si pjesë normale e plotësimit të ekuipazhit, në mënyrë që të demonstrojë kompetencat në kryerjen e procedurave normale, anormale dhe emergjente;

2) kur anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit iu kërkohet të operojnë në fluturim instrumental (IFR), kontrolli i operatorit për aftësitë do të kryhet pa referencë vizuale të jashtme, sipas nevojës;

3) periudha e vlefshmërisë së kontrollit të operatorit për aftësitë duhet të jetë gjashtë muaj kalendarikë. Për veprimtaritë ditën, në fluturime vizuale (VFR) me avionë të performancës B, të kryera gjatë periudhave jo më të gjata se tetë muaj rresht, një kontroll i operatorit për aftësitë duhet të jetë i mjaftueshëm. Kontrolli i aftësisë duhet të kryhet para se të fillojnë operimet tregtare të transportit ajror;

4) anëtar i ekuipazhit të fluturimit i përfshirë në operime gjatë ditës dhe mbi rrugët e naviguara duke iu referuar orientueseve tokësorë vizualë me një helikopter të ndryshëm nga ata kompleksë me fuqi motorike, mund të kryejë kontrollin e aftësisë së operatorit vetëm në një tip përkatës që ka. Kontrolli i aftësisë kryhet nga operatori, çdo herë, sipas llojit të përdorur më së paku, për kontrollin e aftësisë. Tipat përkatës të helikopterëve që mund të grupohen, për qëllimin e kontrollit të aftësisë së operatorit, përcaktohen në manualin e operimeve;

5) pavarësisht nga ORO.FC.145(a)(2), për operimet e helikopterëve të tjerë, ndryshe nga ata kompleksë me fuqi motorike, gjatë ditës dhe gjatë rrugëve të naviguara, duke iu referuar orientueseve tokësorë dhe aeroplanëve me performancë të klasit B, kontrolli mund të kryhet nga një komandat i përshtatshëm, i kualifikuar, i emëruar nga operatori, i trajnuar për konceptet CRM dhe për vlerësimin e aftësive të CRM-së. Operatori informon Autoritetin e Aviacionit Civil për personat e emëruar.

c) *Kontrolli në linjë:*

1) çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të plotësojë një kontroll në linjë me avion, për të demonstruar kompetencat në kryerjen e operimeve normale të linjës të përshkruara në manualin e operimeve. Periudha e vlefshmërisë së kontrollit të linjës do të jetë 12 muaj kalendarikë;

2) pavarësisht ORO.FC.145(a)(2), kontrolli i linjës mund të kryhet nga një komandant me kualifikime të duhura, nominal nga operatori, të trajnuar në konceptet CRM dhe vlerësimin e aftësive CRM;

d) Trajnimi dhe kontrolli për pajisjet e sigurisë dhe të emergjencës.

Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të përfundojë trajnimin dhe kontrollin mbi vendndodhjen dhe përdorimin e të gjitha pajisjeve të emergjencës dhe të sigurisë. Periudha e vlefshmërisë së një kontrolli për pajisjet emergjente dhe të sigurisë do të jetë 12 muaj kalendarikë.

e) *Trajnimi CRM:*

1) elementet e CRM-së duhet të integrohen në të gjitha fazat e duhura të trajnimit periodik (aktual);

2) çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit do t'i nënshtrohet trajnimit të veçantë modular CRM. Të gjitha temat kryesore të trajnimit CRM duhet të mbulohen duke dhënë seanca modulare trajnuese,

sa më të barabarta që të jetë e mundur në çdo periudhe trevjeçare.

f) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit do t'i nënshtrohet trajnimit në tokë dhe trajnimit në fluturim në një FSTD apo një avion, ose në një kombinim i FSTD-së dhe avionit, të paktën çdo 12 muaj kalendarikë.

g) Periudha e vlefshmërisë e përmendur në pikat (b)(3), (c) dhe (d) do të llogaritet nga fundi i muajit, kur është kryer kontrolli.

h) Kur trajnimi ose kontrollat e kërkuara më sipër janë kryer brenda tre muajve të fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e re e vlefshmërisë do të llogaritet nga data fillestare e skadimit.

ORO.FC.235 Kualifikimi i pilotit për të operuar në çdo pozicion

a) Komandantët, detyrat e të cilëve kërkojnë që të operojnë në çdo pozicion piloti dhe të kryejnë detyrat e një piloti të dytë apo të komandantit, të nevojshme për të kryer detyrat e trajnimit ose të kontrollit, duhet të përfundojnë trajnime dhe kontrole shtesë, siç specifikohet në manualin e operimeve. Kontrolli mund të kryhet së bashku me kontrollin e operatorit për aftësitë, siç përshkruhet në ORO.FC.230(b).

b) Trajnimi dhe kontrolli shtesë duhet të përfshijë të paktën sa më poshtë:

- 1) mosfunksionimin e motorit gjatë ngritjes;
- 2) afrimin me një motor jofunksional; dhe
- 3) uljen me një motor jofunksional.

c) Në rastin e helikopterëve, komandantët, gjithashtu, duhet të përfundojnë kontrollat e aftësisë nga të dyja pozicionet e pilotit, me kontrole alternative aftësie, me kusht që kur kontrolli i aftësisë në tip është i kombinuar me kontrollin e aftësisë nga operatori, komandanti e kryen trajnimin ose kontrollin e tij/saj nga pozicioni i tij normal.

d) Kur kryhen manovra me motor të fikur në një avion, mosfunksionimi i motorit duhet të simulohet.

e) Kur operohet në pozicionin e pilotit të dytë, kontrollat që kërkojnë nga ORO.FC.230 për të operuar në pozicionin e komandantit, përveç kësaj, duhet të jenë të vlefshme dhe aktuale.

f) Piloti zëvendësues i komandantit, në harmoni me kontrollat operatorit për aftësinë të përshkruar në ORO.FC.230(b) duhet të ketë demonstruar praktika të ushtrimeve dhe të procedurave që

zakonisht nuk janë përgjegjësi të tij/të saj. Kur ndryshimet midis pozicionit të majtë dhe të djathtë nuk janë të rëndësishme, praktika mund të zhvillohet në secilin pre tyre.

g) Një pilot tjetër, përveç komandantit që ulet në vendin e tij, duhet të demonstrojë praktikën e stërvitjeve dhe të procedurave, në harmoni me kontrollat e aftësisë të operatorit përshkruara në ORO.FC.230(b), të cilat janë përgjegjësi e komandantit që vepron si pilot i monitoruar. Kur dallimet midis ndenjësve në anën e majtë dhe të djathtë nuk janë të rëndësishme, atëherë praktika mund të kryhet në secilin pozicion.

ORO.FC.240 Operimi në më shumë se një lloj ose variant

a) Procedurat ose kufizimet e operimit për operimin në më shumë se një tip ose variant të parashikuar në manualin e operimeve dhe të miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të mbulojnë:

1) nivelin minimal të eksperiencës së anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit;

2) nivelin minimal të eksperiencës në një tip apo varianti, para fillimit të trajnimit dhe të operimit të një tipi ose varianti tjetër;

3) procesin me të cilin do të trajnohen anëtarët e ekuipazhit për të kaluar nga një tip/variant në një tjetër; dhe

4) të gjitha përvojat për kërkesat e zbatueshme aktuale për çdo tip ose variant.

b) Kur një anëtar i ekuipazhit të fluturimit operon me helikopterë dhe aeroplanë, ai anëtar do të kufizohet në operimet në vetëm një tip aeroplani dhe helikopteri.

c) Pika (a) nuk do të zbatohet për operimet me aeroplan të klasit të performancës B, në qoftë se ato janë të kufizuara në aeroplanë të klasit me motor me piston në një pilot për fluturime vizuale ditën (VFR). Pika (b) nuk do të zbatohet për operimet me aeroplan të klasit të performancës B, në qoftë se ato janë të kufizuara në aeroplanë të klasit me motor me piston në një-pilot.

ORO.FC.A.245 Programi alternativ i trajnimeve dhe i kualifikimeve

a) Operatori i avionit që ka eksperiencën e duhur mund zëvendësojë një ose më shumë nga kërkesat e mëposhtme të trajnimeve dhe të kontroleve për ekuipazhin e fluturimit, në aeroplanë të klasit me motor me piston në një program alternativ trajnimi dhe kualifikimi

(ATQP), që të jetë i aprovuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil:

1) SPA.LVO.120 (Operimet me shikim të dobët) Mbi trajnimin dhe kualifikimin e ekuipazhit të fluturimit;

2) Trajnimi dhe kontrolli i konvertimit;

3) Trajnimet mbi ndryshimet dhe familjarizimet;

4) Kursi i komandës;

5) Trajnimi dhe kontrolli periodik; dhe

6) Operimi në më shumë se një tip ose variant.

b) ATQP-ja do të përmbajë trajnime dhe kontrole që krijojnë dhe ruajnë të paktën një nivel ekuivalent të aftësisë së arritur, në përputhje me parashikimet e ORO.FC.220 dhe ORO.FC.230. Niveli i trajnimit dhe i aftësive të kualifikimit të ekuipazhit të fluturimit duhet të demonstronhet para se të merret miratimi i ATQP-së nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

c) Operatori që aplikon për një miratim ATQP duhet të dorëzojë tek Autoriteti i Aviacionit Civil një plan zbatimi, përfshirë edhe një përshkrim të nivelit të trajnimit të ekuipazhit të fluturimit dhe njohjen e kualifikimit që duhet të arrihet.

d) Përveç kontrolleve shtesë të kërkuara nga ORO.FC.230 dhe FCL.060 të shtojcës I (*Part-FCL*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit do të përfundojë një vlerësim të orientuar linje (LOE) të kryer në një FSTD. Periudha e vlefshmërisë së një LOE do të jetë 12 muaj kalendarikë. Periudha e vlefshmërisë do të llogaritet nga fundi i muajit, kur është kryer kontrolli. Kur LOE është ndërmarrë brenda tre muajve të fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e vlefshmërisë së re do të llogaritet nga data e skadimit origjinal.

e) Pas dy vjetëve të operimit me një ATQP të miratuar, operatori mundet, me miratimin e Autoritetit të Aviacionit Civil shqiptar, të zgjasë periudhat e vlefshmërisë së kontrolleve të parashikuara në ORO.FC.230, si vijon:

1) kontrolli i aftësisë nga operatori në 12 muaj kalendarikë. Periudha e vlefshmërisë do të llogaritet nga fundi i muajit, kur është kryer kontrolli. Kur kontrolli është kryer brenda tre muajve të fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e re e

vlefshmërisë do të llogaritet nga data e skadimit origjinal.

2) Kontrolli i linjës deri 24 muaj kalendarikë. Periudha e vlefshmërisë do të llogaritet nga fundi i muajit, kur kontrolli është marrë. Kur kontrolli është kryer brenda gjashtë muajve të fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e vlefshmërisë së re do të llogaritet nga data e skadimit origjinal.

3) Kontrolli i pajisjeve të sigurisë dhe të emergjencës në 24 muaj kalendarikë. Periudha e vlefshmërisë do të llogaritet nga fundi i muajit, kur është kryer kontrolli. Kur kontrolli kryhet brenda gjashtë muajve të fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e re e vlefshmërisë do të llogaritet nga data e skadimit origjinal.

ORO.FC.A.250 Komandantët që kanë një Licencë Piloti Tregtare CPL (A)

a) Mbajtësi i një CPL(A) (aeroplani) vepron vetëm si komandant në transportin ajror tregtar në një aeroplan me një pilot nëse plotësohet një nga kushtet e mëposhtme:

1) kur mban pasagjerë sipas RVF jashtë një rrezeje prej 50 NM (90 km) nga aerodromi i nisjes, ai/ajo përfton një minimum prej 500 orësh kohë fluturimi në aeroplan ose mban një kualifikim fluturimi të vlefshëm me instrumente;

2) kur operon me një lloj multimotori, sipas RFI, ai/ajo përfton një minimum prej 700 orësh kohë fluturimi në aeroplan, duke përfshirë 400 orë si pilot në komandë. Këto orë duhet të përfshijnë 100 orë sipas RFI dhe 40 orë në operimet me shumë motorë. 400 orë si pilot në komandë mund të zëvendësohen nga orët që operojnë si bashkëpilot brenda një sistemi të ekuipazhit me multipilotë të përcaktuar në manualin e operimeve, në bazë të dy orëve fluturim si bashkëpilot për një orë kohë fluturimi si pilot në komandë;

3) kur operon në një aeroplan me motor të vetëm nën RFI, ai/ajo përfton një minimum prej 700 orësh kohë fluturimi në aeroplan, duke përfshirë 400 orë si pilot në komandë. Këto orë duhet të përfshijnë 100 orë sipas RFI-së dhe 40 orë në operimet me shumë motorë. 400 orë si pilot në komandë mund të zëvendësohen nga orët që operojnë si bashkëpilot brenda një sistemi të ekuipazhit me multipilotë të përcaktuar në manualin e operimeve, në bazë të dy orëve fluturim si bashkëpilot për një orë kohë fluturimi si pilot në komandë.

b) Për operimet ditën në fluturim vizual (VFR) me aeroplanë të performancës së klasit B nuk do të zbatohet pika (a)(1).

ORO.FC.H.250 Komandantët me një licencë CPL (H) për helikopterët

a) Zotëruesi i një CPL (H) (helikopter) do të veprojë vetëm si komandant në transportin ajror tregtar në një helikopter me një pilot, kur:

1) operojnë në fluturim instrumental IFR, ai/ajo ka një minimum prej 700 orësh fluturimi në helikopterë, duke përfshirë 300 orë si pilot në komandë. Këto orë do të përfshijnë 100 orë në fluturim instrumental. 300 orë fluturimi si pilot në komandë mund të zëvendësohen me orë operimi si pilot i dytë brenda një sistemi me ekuipazh më shumë se një pilot të parashikuar në manualin e operimeve, në faktorin e dy orëve fluturimi si pilot i dytë e barabartë me një orë fluturimi si pilot në komandë;

2) operojnë nën kushtet meteorologjike vizuale (VMC) gjatë natës, ai/ajo ka:

- i) një vlerësim të vlefshëm instrumental; ose
- ii) 300 orë fluturimi në helikopterë, duke përfshirë 100 orë si pilot në komandë dhe 10 orë si pilot fluturues gjatë natës.

SEKSIONI 3

**KËRKESA SHITESË PËR OPERIMET
TREGTARE TË SPECIALIZUARA DHE
OPERIMET CAT REFERUAR NË
ORO.FC.005(B)(1) DHE (2)**

**ORO.FC.330 Kontrolli dhe trajnimi
periodik – kontrolli i aftësive (të pilotit) nga
operatori**

a) Çdo anëtar ekuipazhi duhet të përfundojë kontrollin e aftësive nga operatori, që ai/ajo të demonstrojë kompetencë në kryerjen e procedurave normale dhe ato jonormale gjatë procedurave të emergjencës, duke mbuluar aspektet kryesore që shoqërohen me detyra të specializuara në manualin e operimeve.

b) Konsideratat (udhëzimet) e duhura duhet të jepen kur operimet kryhen në kushtet e IFR-së ose natën.

c) Periudha e vlefshmërisë së kontrollit të aftësive nga operatori duhet të jetë 12 muaj kalendarikë. Periudha e vlefshmërisë duhet të llogaritet në fund të muajit në të cilin është kryer kontrolli. Kur kontrolli i aftësive nga operatori

është kryer në tre muajt e fundit të periudhës së vlefshmërisë, periudha e re e vlefshmërisë duhet të llogaritet, duke filluar nga data origjinale e skadencës.

**NËNPJESA CC
EKUIPAZHI I KABINËS**

ORO.CC.005 Qëllimi

Kjo nënpjesë përcakton kërkesat që duhet të plotësohen nga operatorit kur operon një mjet fluturues me ekuipazh kabine dhe përfshin:

a) Seksionin 1, i cili specifikon kriteret e përgjithshme që aplikohen në të gjitha operimet; dhe

b) Seksionin 2, i cili specifikon kriteret shtesë që aplikohen vetëm në operimet e transportit tregtar ajror.

**SEKSIONI 1
KËRKESA TË PËRGJITHSHME**

**ORO.CC.100 Numri dhe përbërja e
ekupazhit të kabinës**

a) Numri dhe përbërja e ekuipazhit të kabinës do të përcaktohet në përputhje me pikën 7.a të shtojcës IV të Rregullores (KE) nr. 216/2008, duke marrë parasysh faktorët operues ose rrethanat e fluturimit të veçantë që do të operohet. Të paktën një anëtar i ekuipazhit të kabinës do të caktohet për funksionimin e avionëve me një MOPSC më shumë se 19, kur mbajnë një ose më shumë pasagjerë.

b) Për qëllim të operimit në përputhje me pikën (a), numri minimal i ekuipazhit të kabinës do të jetë më i madhi i pikave të mëposhtme:

1) numri i anëtarëve të ekuipazhit të kabinës i vendosur gjatë procesit të certifikimit të avionit, në përputhje me specifikimet e certifikatës së zbatueshme, për konfigurimin e kabinës së avionit të përdorur nga operatorit; ose

2) në qoftë se nuk është vendosur numri i nënpikës (1), numri i ekuipazhit të kabinës të vendosur gjatë procesit të certifikimit të avionit për numrin maksimal të ndenjësve të pasagjerëve reduktuar me 1 për çdo grup të 50 ndenjësve të pasagjerëve të konfigurimit të kabinës së avionit të përdorur nga operatorit që bie nën kapacitetin maksimal të ndenjësve të certifikuar; ose

3) një anëtar i ekuipazhit të kabinës për çdo 50 ndenjësve pasagjerësh të instaluar në të njëjtin bord të avionit më të cilin do të operohet.

c) Për operimet ku është caktuar më shumë se një anëtar i ekuipazhit të kabinës, operatori do të emërojë një anëtar të ekuipazhit të kabinës i cili i përgjigjet pilotit në komandë/komandantit.

ORO.CC.110 Kushtet për caktimin në detyrë

a) Anëtarët e ekuipazhit të kabinës duhet të caktohen në detyra në një avion vetëm, nëse ata:

1) janë të paktën 18 vjeç;

2) janë vlerësuar, në përputhje me kërkesat e zbatueshme të aneksit IV (*Part-MED*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, si fizikisht dhe mentalisht të aftë për të kryer detyrat e tyre dhe zbatuar përgjegjësitë e tyre në mënyrë të sigurt; dhe

3) kanë përfunduar me sukses të gjitha trajnimet e zbatueshme dhe kontrollet e kërkuara nga kjo nënpjesë dhe janë kompetent në kryerjen e detyrave të caktuara në lidhje me këtë procedure.

b) Para caktimit të detyrave të anëtarëve të ekuipazhit të kabinës të cilët punojnë mbi një bazë të pavarur ose me kohë të pjesshme, operatori duhet të verifikojë që janë në përputhje me të gjitha kërkesat e zbatueshme të kësaj nënpjese, duke marrë parasysh të gjitha shërbimet e kryera nga anëtari i ekuipazhit të kabinës për çdo operator tjetër, për të përcaktuar në mënyrë të veçantë:

1) numrin total të tipave të avionëve dhe të varianteve që operohen; dhe

2) kufizimet e kohës së shërbimit në fluturim dhe kërkesat e pushimeve.

c) Anëtarët e ekuipazhit të kabinës operues, si dhe rolin e tyre në lidhje me sigurinë e pasagjerëve dhe fluturimit, duhet të identifikohen qartë për pasagjerët.

ORO.CC.115 Kryerja e kurseve të trajnimit dhe kontrollet përkatëse

a) Operatori duhet të krijojë një program të detajuar dhe një plan mësimor për secilin kurs trajnimi, në përputhje me kërkesat e zbatueshme të kësaj nënpjese, dhe me shtojcën V (*Part-CC*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, nëse aplikohet, për të mbuluar detyrat dhe përgjegjësitë

që do të kryhen nga anëtarët e ekuipazhit të kabinës.

b) Çdo kurs trajnimi duhet të përfshijë instruksione teorike dhe praktike së bashku me praktikën individuale ose kolektive, në lidhje me secilën lëndë të trajnimit, në mënyrë që anëtari i ekuipazhit të kabinës të arrijë dhe të ruajë nivelin e mjaftueshëm të aftësisë, në përputhje me këtë nënpjesë.

c) Çdo kurs trajnimi duhet:

1) të jetë kryer në një mënyrë të strukturuar dhe reale; dhe

2) të jetë kryer nga personel i kualifikuar në mënyrë të përshtatshme që subjekti të jetë i mbuluar.

d) Gjatë trajnimeve të kërkuara nga kjo nënpjesë ose pas përfundimit të tyre, çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës do t'i nënshtrohet një kontrolloni që mbulon të gjitha elementet e trajnimit të programit të trajnimit përkatës, me përjashtim të menaxhimit të burimeve të ekuipazhit të trajnimit (CRM). Verifikimet duhet të kryhen nga një personel i kualifikuar, në mënyrë të përshtatshme për të verifikuar se anëtari i ekuipazhit të kabinës ka arritur dhe/ose mban nivelin e kërkuar të aftësisë.

e) Kurset e trajnimit CRM dhe modulet CRM ku është e aplikueshme duhet të kryhen nga një instruktor i ekuipazhit të kabinës CRM. Kur elementet CRM janë integruar në trajnime të tjera, një instruktor i ekuipazhit të kabinës CRM duhet të menaxhojë përkufizimin dhe zbatimin e programit mësimor.

ORO.CC.120 Kursi fillestar i trajnimit

a) Çdo anëtar i ri që nuk mban tashmë një vërtetim të vlefshëm të ekuipazhit të kabinës lëshuar, në përputhje me shtojcën V (*Part-CC*) të rregullores së miratuar me urdhrin të ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, që përafron Rregulloren EU 1178/2011:

1) duhet të pajiset me një kurs trajnimi fillestar, siç është specifikuar në CC.TRA.220, të po asaj shtojce; dhe

2) duhet të kalojë me sukses provimin përkatës para se të kryejë një trajnim tjetër të kërkuar nga kjo nënpjesë.

b) Elementet e programit të trajnimit fillestar mund të jenë të kombinuar me trajnimin specifik të

tipit të parë të avionit dhe trajnimin e konvertimit nga operatori, me kusht që të përmbushen kërkesat e CC.TRA.220 dhe çdo element i tillë të jetë i regjistruar si elementet e kursit të trajnimit fillestar në regjistrat e trajnimit të anëtarëve të ekuipazhit të kabinës në fjalë.

ORO.CC.125 Trajnim specifik i tipit të avionit dhe konvertimi i trajnimit nga operatori

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës duhet të ketë përfunduar trajnimin e duhur specifik të tipit të avionit dhe trajnimin e konvertimit nga operatori, si dhe kontrole të lidhura me to, para se:

1) të caktohet nga operatori për herë të parë për të operuar si një anëtar i ekuipazhit të kabinës; ose

2) të caktohet nga operatori për të vepruar në një tjetër tip avioni.

b) Kur vendosim specifikat e tipit të avionit dhe përshtatjen e programeve mësimore të trajnimit të operatorit, ai (operatori) duhet të përfshijë, ku është e mundur, elementet kryesore të përcaktuara në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura të operimeve vendosura, në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012.

c) Programi i trajnimit specifik për tipin e avionit, duhet:

1) të përfshijë trajnimin dhe praktikën në një simulator ose avion; dhe

2) të mbulojë së paku këto elemente të trajnimit specifik të tipit të avionit;

i) përshkrimin e avionit përkatës për detyrat e ekuipazhit kabinës;

ii) të gjitha pajisjet e sigurisë dhe sistemet e instaluar përkatëse për detyrat e ekuipazhit të kabinës;

iii) operimin dhe hapjen aktuale nga çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës, të çdo tipi apo varianti të dyerve dhe daljeve normale dhe urgjente në situata normale dhe emergjente;

iv) demonstrimin e operimit të daljeve të tjera, duke përfshirë edhe dritaret e kabinës së pilotimit;

v) pajisjet për mbrojtjen nga zjarri apo tymi nëse janë të instaluar;

vi) trajnimi në raste evakuimi me rrëshqitje;

vii) funksionimi i ndenjësës, i sistemit të sigurimit dhe i sistemit të oksigjenit, në lidhje me pamundësinë e pilotit.

d) Për programet e trajnimit të operatorit për konvertimin për çdo tip të avionit që operon, duhet:

1) të përfshijë trajnimin dhe praktikën për pajisjet në simulator ose në avion;

2) të përfshijë trajnime në procedurat standarde operuese të operatorit për anëtarët e ekuipazhit të kabinës, të cilët caktohen në detyrë për herë të parë nga operatori;

3) të mbulojë së paku këto elemente specifike të trajnimit të operatorit si të përshtatshme për tipin e avionit që do të operojë:

i) përshkrimin e konfiguracionit të kabinës;

ii) vendosjen, heqjen dhe përdorimin e të gjitha pajisjeve portative të sigurisë dhe emergjencës në bord;

iii) të gjitha procedurat normale dhe emergjente;

iv) kujdesin për pasagjerët dhe kontrollin e turmës;

v) trajnimin për zjarrin dhe tymin, duke përfshirë përdorimin e të gjithë pajisjeve zjarrfikëse dhe mbrojtëse të mbartura në bord;

vi) procedurat e evakuimit;

vii) procedurat në rast të pamundësisë të pilotit;

viii) kërkesat dhe procedurat e zbatueshme të sigurisë;

ix) menaxhimin e burimeve të ekuipazhit.

ORO.CC.130 Ndryshimet në trajnim

a) Përveç trajnimit të kërkuar në ORO.CC.125, anëtari i ekuipazhit të kabinës duhet të përfundojë trajnimin dhe kontrollin e duhur që të mbulojë çdo ndryshim përpara se të caktohet në:

1) një variant të një tipi të avionit që operohet aktualisht; ose

2) një tip avioni që operon aktualisht ose variant me ndryshime, në:

i) pajisjet e sigurisë;

ii) vendndodhjen e pajisjeve të sigurisë dhe emergjencës; ose

iii) procedurat normale dhe emergjente.

b) Programi i trajnimit për ndryshimet duhet:

1) të jetë përcaktuar si i domosdoshëm mbi bazën e një krahasimi me programin trajnues të përfunduar nga anëtari i ekuipazhit të kabinës, në përputhje me ORO.CC.125 (c) dhe (d), për tipin përkatës të avionit; dhe

2) të përfshijë trajnime dhe praktika në një simulator ose avion që i përkasin, për elementin e trajnimit të ndryshimeve që do të mbulohet.

c) Kur programet mësimore të trajnimit kanë diferenca për një variant ose tip avioni që aktualisht është në operim, operatori duhet të përfshijë, ku është e mundur, elementet kryesore të përcaktuara në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura të operimeve vendosur në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012.

ORO.CC.135 Familjarizimi

Pas përfundimit të trajnimit specifik të tipit të avionit dhe të trajnimit të operatorit për konvertimin në një tip avioni, secili anëtar i ekuipazhit të kabinës duhet të përfundojë familjarizimin e duhur të mbikëqyrur për tipin, para se të caktohet për të vepruar si një anëtar i numrit minimal të kërkuar të shërbimit në avion, në përputhje me ORO.CC.100.

ORO.CC.140 Trajnimi periodik

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës duhet të kryejë çdo vit trajnimin dhe kontrollin periodik.

b) Trajnimi periodik duhet të mbulojë veprimet e caktuara për secilin anëtar të ekuipazhit të kabinës në kushte normale dhe emergjence, procedurat dhe praktikat përkatëse për secilin tip të avionëve dhe/ose varianteve që operohen.

c) Elementet specifike të trajnimit të tipit të avionit:

1) trajnimi periodik duhet të përfshijë çdo vit ushtrime demonstruese nga çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës për të simuluar funksionimin e çdo tipi ose varianti të dyerve normale dhe emergjente dhe të daljeve për evakuimin e pasagjerëve;

2) trajnimi periodik që nuk i kalon tre vjet, gjithashtu, duhet të përfshijë:

i) operimin dhe hapjen aktuale nga çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës, në një simulator apo avion, të çdo tipi ose varianti, të daljeve normale dhe emergjente në situata normale dhe emergjente;

ii) operimin aktual nga secili anëtar i ekuipazhit të kabinës, në një simulator ose avion, të derës së sigurisë në kabinën e pilotimit, në status normal

dhe emergjent, dhe sistemit të kufizimit dhe ndenjës, si dhe një demonstrim praktik të pajisjes përkatëse të sistemit të oksigjenit në rast të paaftësisë së pilotit;

iii) demonstrimin e funksionimit të të gjitha daljeve të tjera përfshirë edhe dritaret e ekuipazhit të fluturimit; dhe

iv) demonstrimin e përdorimit të varkave të shpëtimit ose rrëshqitëses, në rastet kur janë të instaluar.

d) Elementet e trajnimit specifik nga operatori:

1) trajnimi periodik vjetor duhet të përfshijë:

i) nga secili anëtar i ekuipazhit të kabinës:

A) vendndodhjen dhe përdorimin e të gjitha pajisjeve të sigurisë dhe emergjencave të instaluar ose të mbartura në bord; dhe

B) vendosjen e xhakëtës së shpëtimit, oksigjenit portativ dhe pajisjeve mbrojtëse të frymëmarrjes (PBE);

ii) vendndodhjen e artikujve në kabinën e pasagjerëve;

iii) procedurat që lidhen me kontaminimin sipërfaqësor të avionit;

iv) procedurat e emergjencës;

v) procedurat e evakuimit;

vi) shqyrtimin e aksidenteve dhe incidenteve;

vii) menaxhimin e burimeve të ekuipazhit;

viii) aspektet aeromjekësore dhe ndihma e parë përfshirë dhe pajisjet përkatëse;

ix) procedurat e sigurisë.

2) Në trajnimin periodik në intervale që nuk i kalojnë tre vjet, gjithashtu, duhet të përfshihen:

i) përdorimi i shenjëdhënësit piroteknik të simuluar,

ii) demonstrimi praktik i përdorimit të listave të kontrollit të ekuipazhit të fluturimit;

iii) trajnimi real dhe praktik në përdorimin e të gjitha pajisjeve kundër zjarrit, duke përfshirë veshje mbrojtëse, shembuj tipikë të tyre, që mbarten në avion;

iv) nga çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës:

A) shuarja e një zjarri, karakteristikë e një zjarri të brendshëm avionit;

B) vendosja dhe përdorimi i PBE-së në një mjedis të mbyllur të simuluar me tym.

d) Periudhat e vlefshmërisë:

1) periudha e vlefshmërisë e trajnimeve periodike vjetore duhet të jetë 12 muaj kalendarikë të numëruara nga fundi i muajit kur është kryer kontrolli;

2) nëse trajnimi periodik dhe kontrolli i kërkuar janë kryer brenda tre muajve të fundit kalendarikë të periudhës së vlefshmërisë, periudha e vlefshmërisë së re do të llogaritet nga data e skadimit origjinal;

3) për elemente të tjera trevjeçarë të trajnimit, të specifikuara në pikën (c)(2) dhe (d)(2), periudha e vlefshmërisë do të jetë 36 muaj kalendarikë të numëruara nga fundi i muajit, kur janë kryer kontrollet.

ORO.CC.145 Trajnimi rifreskues

a) Kur një anëtar i ekuipazhit të kabinës, gjatë gjashtë muajve të mëparshëm brenda periudhës të vlefshmërisë të trajnimit dhe kontrollit përkatës të fundit:

1) nuk ka kryer ndonjë nga detyrat fluturuese, ai/ajo duhet që, para se të ricaktohet në detyra të tilla, të përfundojë trajnimin dhe kontrollin rifreskues për çdo tip të avionit që do të operohet; ose

2) nuk ka kryer detyrat e fluturimit në një tip të veçantë avioni, ai/ajo duhet që, para ricaktimit të detyrave, të kryejë në atë tip avioni:

i) trajnimin dhe kontrollin rifreskues; ose

ii) dy fluturime njohjeje, në përputhje me ORO.CC.135.

b) Programi i trajnimit rifreskues për çdo tip avioni duhet të paktën të mbulojë:

1) procedurat e emergjencës;

2) procedurat e evakuimit;

3) operimin dhe hapjen aktuale nga çdo anëtar i ekuipazhit të kabinës, të çdo lloji ose varianti të daljeve normale dhe emergjente dhe të derës së kabinës së pilotimit, në mënyrë normale dhe emergjente;

4) demonstrimin e operimit të të gjitha daljeve të tjera, duke përfshirë edhe dritaret e kabinës së pilotimit;

5) vendndodhjen dhe përdorimin e të gjitha pajisjeve përkatëse të sigurisë dhe të emergjencës të instaluar ose të mbartura në bord.

c) operatori mund të zgjedhë për të zëvendësuar trajnimet rifreskuese me trajnime periodike, në qoftë se ricaktimi i detyrave të anëtarit të ekuipazhit fluturues të kabinës fillon brenda periudhës së vlefshmërisë së trajnimit dhe kontrollit të fundit periodik. Në qoftë se afati ka skaduar, trajnimi rifreskues mund të zëvendësohet vetëm me trajnime për tipa avioni specifike dhe të ndryshimeve nga operatori, siç specifikohet në ORO.CC.125.

SEKSIONI 2

KËRKESAT SHITESË PËR OPERIMET E TRANSPORTIT AJROR TREGTAR

ORO.CC.200 Anëtar i lartë (*Senior*) i ekuipazhit të kabinës

a) Kur është i nevojshëm më shumë se një anëtar i ekuipazhit të kabinës, përbërja e ekuipazhit të kabinës duhet të përfshijë një anëtar të lartë të ekuipazhit të kabinës të emëruar nga operatori.

b) Operatori duhet të emërojë anëtarët e ekuipazhit të kabinës në pozicionin e anëtarit të lartë të ekuipazhit të kabinës, vetëm nëse:

1) kanë të paktën një vit eksperiencë si anëtar ekuipazhi në avionet që operohen; dhe

2) kanë përfunduar me sukses një kurs trajnimi për anëtar të lartë të ekuipazhit të kabinës dhe kontrollin përkatës.

c) kursi i trajnimit të anëtarit të lartë të ekuipazhit të kabinës duhet të mbulojë të gjitha detyrat dhe përgjegjësitë e këtij funksioni dhe duhet të përmbajë të paktën elementet e mëposhtme:

1) raportimin para fluturimit;

2) bashkëpunimin me ekuipazhin;

3) shqyrtimin e kërkesave të operatorëve dhe kërkesave ligjore;

4) raportimin e aksidenteve dhe incidenteve;

5) faktorët njerëzorë dhe burimet e menaxhimit të ekuipazhit (CRM); dhe

6) kërkesat për kufizimet e kohës në fluturim dhe në detyrë, si dhe të pushimit.

d) Anëtar i lartë i ekuipazhit të kabinës duhet t'i përgjigjet komandantit për zhvillim dhe për koordinim të procedurave normale dhe emergjente të specifikuara në manualin e operimeve, duke përfshirë dhe detyrat që nuk lidhen me sigurinë për qëllime të sigurisë.

e) Operatori duhet të krijojë procedura për të zgjedhur anëtarin e ekuipazhit të kabinës më të kualifikuar të përshtatshëm për të vepruar si anëtar i lartë në qoftë se anëtar i lartë i caktuar më parë e ka të pamundur të operojë. Ndryshimet në këto procedura duhet t'i njoftohen Autoritetit të Aviacionit Civil.

ORO.CC.205 Reduktimi i numrit të ekuipazhit të kabinës gjatë operimeve në tokë dhe në rrethana të paparashikuara

a) Kur ka pasagjerë në bordin e një avioni, numri minimal i ekuipazhit të kabinës që kërkohet

në përputhje me ORO.CC.100, duhet të jetë i pranishëm në kabinën e pasagjerëve.

b) Nën kushte të përcaktuara në pikën (c), ky numër mund reduktohet:

1) gjatë operimeve normale në tokë, ku nuk përfshihet furnizimi/shkarkimi i karburantit, kur avioni është i parkuar; ose

2) në rrethana të paparashikuara, nëse numri i pasagjerëve në fluturim është reduktuar. Në këtë rast, pas përfundimit të fluturimit duhet të dorëzohet një raport tek Autoriteti i Aviacionit Civil.

c) Kushtet:

1) procedurat që sigurojnë se një nivel ekuivalent i sigurisë është arritur me numër të reduktuar të ekuipazhit të kabinës, në veçanti për evakuimin e pasagjerëve, përfshihen në manualin e operimeve;

2) ekuipazhi i kabinës i reduktuar përfshin një anëtar të lartë, siç specifikohet në ORO.CC. 200;

3) të paktën një anëtar i ekuipazhit të kabinës është i nevojshëm për 50 pasagjerë në çdo kabinë;

4) në rastin e operimeve normale në tokë me avion që kërkon më shumë se një anëtar të ekuipazhit të kabinës, numri i përcaktuar në përputhje me pikën (c), paragrafi 3, do të rritet për të përfshirë një anëtar të ekuipazhit të kabinës për çdo çift të daljeve emergjente.

ORO.CC.210 Kushte shtesë për caktimin në detyrë

Anëtarët e ekuipazhit kabinës do të caktohen në detyrë dhe do të veprojnë, në një tip të veçantë avioni ose varianti vetëm, nëse ata:

a) kanë një dëshmi të vlefshme të lëshuar në pajtim me shtojcën V (*Part-CC*) të rregullores së miratuar me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 262, datë 28.6.2019, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative, në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren EU 1178/2011.

b) janë të kualifikuar në tipin ose variantin në përputhje me këtë nënpjesë;

c) janë në përputhje me kërkesat e tjera të aplikueshme të kësaj nënpjese dhe shtojcës IV (*Part-CAT*);

d) mbajnë uniformën e operatorit për ekuipazhin e kabinës.

ORO.CC.215 Programet e trajnimit dhe të kontrollit dhe dokumentacionet përkatëse

a) Programet e trajnimit dhe të kontrollit, përfshirë dhe programin mësimor të kërkuar nga kjo nënpjesë, duhet të miratohen nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe të specifikohet në manualin e operimeve.

b) Pasi një anëtar i ekuipazhit të kabinës ka përfunduar me sukses një kurs trajnimi dhe kontrollin respektiv, operatori duhet:

1) të mbajë të përditësuara të dhënat e trajnimit të anëtarit të ekuipazhit të kabinës, në përputhje me ORO.MLR.115; dhe

2) t'i sigurojë atij/asaj një listë që tregon të përditësuar periudhën e vlefshmërisë, në lidhje për tipin dhe variantin e avionit në të cilën anëtar i ekuipazhit të kabinës është i kualifikuar për të vepruar.

ORO.CC.250 Operimi në më shumë se një tip ose variant avioni

a) Një anëtar i ekuipazhit të kabinës nuk duhet të caktohet për të operuar në më shumë se tre tipa mjeteve fluturuese, përveç se, me miratim të Autoritetit të Aviacionit Civil shqiptar, ai/a jo mund të caktohet për të vepruar në katër tipa avionësh në qoftë se për të paktën dy nga tipat:

1) pajisjet e sigurisë dhe emergjencës, si dhe procedurat normale dhe emergjente të tipave të veçantë janë të ngjashme; dhe

2) procedurat normale dhe emergjente të tipave të veçantë janë të ngjashme.

b) Për qëllimet e pikës (a), për kualifikimet e trajnimit të ekuipazhit të kabinës, operatori duhet të përcaktojë:

1) çdo variant ose tip avioni në fjalë, ku është e mundur, elementet kryesore të përcaktuara në pjesën e detyrueshme të të dhënave të duhura të operimeve të vendosura në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përaftron Rregulloren EU nr. 748/2012; dhe

2) variantet e një tipi avioni të jenë të ndryshme nëse ato nuk janë të ngjashme në aspektet e mëposhtme:

i) funksionimi i daljeve emergjente;

ii) vendndodhja dhe tipi i pajisjeve portative të sigurisë dhe atyre emergjente;

iii) procedurat e emergjencës të tipave të veçantë.

ORO.CC.255 Operimet me një anëtar të ekuipazhit të kabinës

a) Operatori duhet të përzgjedhë, rekrutojë, trajnojë dhe kontrollojë aftësitë e anëtarit të ekuipazhit të kabinës të caktuar për operime me një anëtar të ekuipazhit të kabinës, sipas kriterëve të duhura për këtë lloj operimi.

b) Anëtarët e ekuipazhit të kabinës, të cilët nuk kanë eksperiencë të mëparshme operuese si anëtar të vetëm të ekuipazhit të kabinës, duhet të caktohen për lloje të tilla operimesh, vetëm pasi:

1) të kenë përfunduar trajnimin siç kërkohet në pikën (c) përveç trajnimeve dhe kontrolleve të tjera të zbatueshme që kërkohet nga kjo nënpjesë;

2) të kenë kaluar me sukses kontrollet e verifikimit të aftësive në kryerjen e detyrave dhe përgjegjësisë të tyre, në përputhje me procedurat e specifikuar në manualin e operimeve; dhe

3) të kenë kryer familjarizimin e fluturimit e të paktën 20 orëve dhe 15 sektorëve në tipin e avionit përkatës, nën mbikëqyrjen e një anëtari të ekuipazhit të kabinës me përvojë të përshtatshme.

c) Elementet e mëposhtme shtesë të trajnimit duhet të jenë të mbuluar me theks të veçantë për të pasqyruar operimet me 1 anëtar të ekuipazhit të kabinës:

1) përgjegjësitë e komandantit për kryerjen e procedurave normale dhe emergjente;

2) rëndësia e koordinimit dhe e komunikimit me ekuipazhin e fluturimit, në veçanti në menaxhimin e pasagjerëve të padisiplinuar ose shqetësues;

3) shqyrtimin e kërkesave të operatorëve dhe kërkesave ligjore;

4) dokumentacioni;

5) raportimi i aksidenteve dhe incidenteve; dhe

6) kufizimet në kohë të shërbimit në fluturim, si dhe kohën e pushimit.

NENPJESA TC

EKUIPAZHI TEKNIK NË OPERIMET

HEMS, HHO OSE NVIS

ORO.TC.100 Qëllimi

Kjo nënpjesë përcakton kërkesat që duhet të plotësohen nga operatorit, kur vepron një avion me anëtarë të ekuipazhit teknikë në transportin ajror tregtar me shërbime të emergjencave mjekësore me

helikopter (HEMS), sisteme të shikimit të pamjeve natën (NVIS) dhe operimeve me ngarkesa të jashtme (të varura) me helikopter (HHO).

ORO.TC.105 Kushtet për caktimin në detyrë

a) Anëtarëve teknikë të ekuipazhit në transportin ajror tregtar HEMS, HHO ose operimet NVIS duhet t'u caktohet detyra, nëse ata:

1) janë të paktën 18 vjeç;

2) janë fizikisht dhe mendërisht të aftë dhe të sigurt të përgjegjshëm të kryejnë detyrat;

3) kanë përfunduar të gjitha trajnimet e aplikueshme që kërkohen nga kjo nënpjesë për të kryer detyrat e ngarkuara;

4) janë të kontrolluar si të aftë për të kryer të gjitha detyrat e ngarkuara, në përputhje me procedurat e specifikuar në manualin e operimeve.

b) Para caktimit të detyrave teknike të anëtarëve të ekuipazhit të cilët janë të vetëpunësuar dhe/ose duke punuar mbi një bazë të pavarur ose me kohë të pjesshme, operatorit duhet të verifikojë që të gjitha kërkesat e zbatueshme të kësaj nënpjesë janë në pajtueshmëri me të, duke marrë parasysh të gjitha shërbimet teknike të kryera nga anëtari i ekuipazhit të operatorit tjetër për të përcaktuar në mënyrë të veçantë:

1) numrin total të tipave të avionëve të ndryshëm dhe variantet e operuar;

2) kufizimet kohore të detyrave në fluturim dhe kërkesat e tjera.

ORO.TC.110 Trajnimi dhe kontrolli

a) Operatori duhet të krijojë një program trajnimi, në përputhje me kërkesat e zbatueshme të kësaj nënpjesë, që të mbulojë detyrat dhe përgjegjësitë që do të kryhen nga anëtarët e ekuipazhit teknik.

b) Pas përfundimit të trajnimit fillestar, atij të konvertimit nga operatorit, trajnimit për ndryshimet dhe ato periodike, çdo anëtar i ekuipazhit teknik do t'i nënshtrohet një kontrolli për të demonstruar aftësitë e tij/saj në kryerjen e procedurave normale dhe emergjente.

c) Trajnimi dhe kontrolli duhet të kryhet për çdo kurs trajnimi nga një personel i përshtatshëm i kualifikuar dhe me përvojë që subjekti të jetë i mbuluar. Operatori duhet të informojë Autoritetin e Aviacionit Civil i cili ushtron kontrolle në lidhje me personelin.

ORO.TC.115 Trajnimi fillestar

Para se të ndërmerret trajnimin e konvertimit

nga operatori, çdo anëtar i ekuipazhit teknik duhet të përfundojë trajnimin fillestar, duke përfshirë:

- a) njohuritë e përgjithshme teorike mbi aviacionin dhe rregulloret e aviacionit që mbulojnë të gjitha elementet përkatëse për detyrat dhe përgjegjësitë e kërkuara të ekuipazhit teknik;
- b) trajnimin për zjarrin dhe tymin;
- c) trajnimin për mbijetesën në tokë dhe në ujë, të përshtatshme për llojin dhe zona e operimit;
- d) aspektet aeromjekësore dhe ndihmën e parë;
- e) komunikimin dhe elementet përkatëse CRM të ORO.FC.115 dhe ORO.FC.215.

ORO.TC.120 Trajnimi i konvertimit nga operatori

Çdo anëtar i ekuipazhit teknik duhet të përfundojë:

- a) Trajnimin e konvertimit nga operatori, përfshirë edhe elementet përkatëse CRM:

- 1) përpara se të caktohet nga operatori për herë të parë si një anëtar ekuipazhi teknik; ose
- 2) kur kalon në një lloj të ndryshëm avioni apo klase, nëse ndonjë prej pajisjeve apo procedurave të përmendura në pikën (b) janë të ndryshme.

- b) Trajnimi i konvertimit nga operatori duhet të përfshijë:

- 1) vendndodhjen dhe përdorimin e të gjitha pajisjeve të sigurisë dhe mbijetesës që mbarten në avion;
- 2) të gjitha procedurat normale dhe emergjente;
- 3) pajisjet e përdorura në bord për të kryer detyrat në avion apo në tokë me qëllim që të ndihmojë pilotin gjatë operimeve HEMS, HHO ose NVIS.

ORO.TC.125 Trajnimi i ndryshimeve

- a) Çdo anëtar i ekuipazhit teknik duhet të përfundojë trajnimin e ndryshimeve kur pajisjet nuk janë të njëjta ose procedurat aktuale të operimeve, për tipat apo variantet.

- b) Operatori, kur është e nevojshme, duhet ta specifikojë në manualin e operimeve trajnime të tilla për ndryshimet.

ORO.TC.130 Fluturimet e familjarizimit

Pas përfundimit të trajnimit të konvertimit nga operatori, çdo anëtar i ekuipazhit teknik duhet të ndërmarrë fluturime familjarizimi para se të veprojë si një anëtar i ekuipazhit teknik të kërkuara në operimet HEMS, HHO ose NVIS.

ORO.TC.135 Trajnimi periodik

- a) Brenda çdo periudhe 12-mujore, çdo anëtar i ekuipazhit teknik duhet t'i nënshtrohet trajnimit

periodik përkatës për tipin apo kategorinë e mjeteve fluturuese dhe pajisjeve teknike në të cilat do të veprojë anëtar i ekuipazhit. Në të gjitha fazat e duhura të trajnimit periodik duhet të integrohen elementet e CRM-së.

- b) Trajnimi periodik duhet të përfshijë instruksione teorike dhe praktike, si dhe praktikën.

ORO.TC.140 Trajnimi rifreskues

- a) Çdo anëtar i ekuipazhit teknik, i cili nuk ka kryer detyra në gjashtë muajt e fundit, duhet të përfundojë trajnimin rifreskues të specifikuar në manualin e operimeve.

- b) Anëtar i ekuipazhit teknik i cili nuk ka kryer detyra të fluturimit në një tip të veçantë avioni apo kategorie, gjatë gjashtë muajve të mësipërm, para se të caktohet në atë tip ose kategori, duhet të përfundojë, gjithashtu:

- 1) trajnimin rifreskues mbi tipin ose mbi klasin; ose
- 2) dy sektorë familjarizimi në tipin e avionit ose klass.

NËNPJESA FTL

KUFIZIMET NË KOHËN E FLUTURI MIT DHE TË DETYRËS DHE KËRKESAT PËR ÇLODHJE

SEKSIONI 1 TË PËRGJITHSHME

ORO.FTL.100 Fushëveprimi

Kjo nënpjesë përcakton kërkesat që duhen plotësuar nga një operator dhe anëtarët e tij të ekuipazhit, në lidhje me kufizimet e kohës së fluturimit dhe detyrës, gjithashtu, dhe me kërkesat e çlodhjes (pushimit) për anëtarët e ekuipazhit.

ORO.FTL.105 Përkufizimet

Për qëllime të kësaj nënpjesë do të zbatohen përkufizimet e mëposhtme:

- 1) “përshtatshmëri” do të thotë një gjendje, në të cilën koha biologjike 24-orëshe e një anëtar i ekuipazhit është e njëjtë me orën lokale ku ndodhet anëtar i ekuipazhit. Një anëtar ekuipazhi konsiderohet si i përshtatur në një gjerësi zonale 2-orëshe, që përfshin orën lokale në pikën e nisjes. Kur ora lokale në vendin e fillimit të detyrës ndryshon me më shumë se 2 orë nga ora lokale e vendit ku fillon detyra tjetër, anëtar i ekuipazhit, për llogaritjen maksimale të periudhës ditore të fluturimit, konsiderohet të jetë i përshtatur në përputhje me vlerat e tabelës 1.

Diferenca e kohës/h midis kohës së referuar dhe orës lokale, ku anëtari i ekuipazhit fillon punën ditën tjetër	Koha e plotë e kaluar që raportohet/paraqitet (në punë) në fillim të kohës së referencës				
	<48	48-71:59	72-95:59	96-119:59	>ose= 120
< 4	B	D	D	D	D
<ose=6	B	X	D	D	D
<ose=9	B	X	X	D	D
<ose=12	B	X	X	X	D

“B” nënkupton përshtatjen sipas orës lokale me orën lokale të nisjes;

“D” nënkupton përshtatjen, sipas kohës lokale ku anëtari i ekuipazhit (ai/ajo) fillon punën tjetër; dhe

“X” nënkupton që anëtari i ekuipazhit është në një gjendje të panjohur përshtatshmërie me kohën zonale.

2) “koha referuese” nënkupton, orën lokale në pikën e paraqitjes e vendosur në një gjerësi zonale 2-orëshe brenda orës lokale ku anëtari i ekuipazhit është përshtatur;

3) “akomodimi” nënkupton, për qëllime të gatishmërisë dhe ndarjes së detyrës, një vend të qetë dhe të rehatshëm, jo i hapur për publikun, me mundësinë për të kontrolluar dritën dhe temperaturën, i pajisur me mobilie të përshtatshme, të cilat i krijojnë mundësi anëtarit të ekuipazhit për fjetje, me kapacitet të mjaftueshëm për të akomoduar të gjithë anëtarët e ekuipazhit të pranishëm në të njëjtën kohë dhe për të mundësuar aksesin për ushqim dhe pije;

4) “akomodim i përshtatshëm” nënkupton, për qëllime të gatishmërisë, ndarjes së detyrës, dhe pushimit, dhoma të ndara për secilin anëtar të ekuipazhit, të vendosura në një ambient të qetë, të pajisura me një krevat, të ajrosura mjaftueshmërisht, me kontroll temperature, drite, ushqim dhe pije;

5) “ekuipazh gjithëpërfshirës i fluturimit” do të thotë një ekuipazh i fluturimit që përfshin më shumë se sa numri minimal i kërkuar për të operuar avionin, duke lejuar secilin anëtar të ekuipazhit të fluturimit të lërë postin e caktuar për qëllimin e pushimit në fluturim dhe të zëvendësohet nga një tjetër anëtar i kualifikuar i ekuipazhit;

6) “pushim (i shkurtër)”, nënkupton një periudhë kohe gjatë detyrës në fluturim, më e shkurtër se koha e çlodhjes, por llogaritet si punë, gjatë së cilës çdo anëtar ekuipazhi është i lirë nga çdo detyrë;

Faqe| 1434

7) “paraqitje në punë (i vonuar)” nënkupton, shtyrjen e një FDP-je të programuar nga operatori përpara se një anëtar ekuipazhi të ketë lënë vendin e çlodhjes;

8) “grafik i paparashikuar oraresh” nënkupton, listën e vogël të ekuipazhit që prish mundësinë e fjetjes gjatë kohës së rregullt të gjumit e përbërë nga FDP-ja ose një kombinim i FDP-ve, e cila është futur në fillim ose në fund, gjatë ditës apo natës, ku një anëtar i ekuipazhit është përshtatur. Një grafik mund të jetë i paparashikuar që në fillim, gjatë ose në përfundim të turnit të natës.

a) “tip i hershëm” i grafikut të paparashikuar të orareve nënkupton:

i) periudha e fillimit të punës herët, fillon midis orës 05:00–05:59 me orën lokale në të cilën një anëtar i ekuipazhit është përshtatur; dhe

ii) për “mbarimin e turnit vonë” është detyra e cila mbaron midis orës 23:00–01:59, me orën lokale në të cilën një anëtar i ekuipazhit është përshtatur;

b) “tip i vonshëm” i grafikut të paparashikuar të orareve nënkupton:

i) “fillim i hershëm” detyrë që fillon nga ora 05:00–06:59, me orën lokale në të cilën një anëtar i ekuipazhit është përshtatur; dhe

ii) për mbarim vonë nënkupton kohën midis 00:00–01:59, me orën lokale në të cilën një anëtar ekuipazhi është përshtatur.

9) “shërbim natën” nënkupton periudhën e shërbimit që është midis orës 02:00–04:59, me orën lokale në të cilën anëtari i ekuipazhit është përshtatur;

10) “detyrë” nënkupton çfarëdo pune që anëtari i ekuipazhit bën për operatorin, duke përfshirë fluturimin, punën administrative, trajnimin ose marrjen e trajnimit, kontrollin, pozicionimin dhe disa elemente gatishmërie;

11) “periudha e detyrës” nënkupton, një periudhë e cila fillon kur një anëtar i ekuipazhit i kërkohet nga operatori që të raportojë, nisë apo

mbarojë një detyrë kur ky person është i çliruar nga të gjitha detyrat, duke përfshirë këtu edhe detyrat pas fluturimit;

12) “periudha e detyrës në fluturim (FDP)” nënkupton një periudhë që fillon kur një anëtar i ekuipazhit i kërkohet që të paraqitet në detyrë, ku përfshihen një sektor (rruge) ose disa sektorë, dhe përfundon kur avioni ndalon plotësisht dhe motorët janë të fikur deri në sektorin e fundit ku anëtar i ekuipazhit vepron si anëtar ekuipazhi operues;

13) “koha e fluturimit” do të thotë, për aeroplanët, koha midis një avioni që lëviz nga vendi i vet i parkimit për qëllimin e ngritjes deri sa të arrijë të qëndrojë në pozicionin e caktuar të parkimit dhe të gjitha motorët ose helikat kanë ndaluar “;

14) “bazë kryesore” nënkupton, vendin e caktuar nga operatori për anëtarët e ekuipazhit nga ku, anëtar i ekuipazhit, normalisht fillon dhe mbaron periudhën ose disa punë rresht dhe ku në rrethana normale, operatori nuk është përgjegjës për akomodimin e ekuipazhit në fjalë;

15) “ora lokale” nënkupton, një periudhë 24-orëshe që fillon në 00:00, sipas orës lokale;

16) “ora lokale e natës” nënkupton, periudhën 8-orëshe nga 22:00–08:00, sipas orës lokale;

17) “anëtar ekuipazhi operues” nënkupton, një anëtar ekuipazhi që kryen detyrën në një sektor;

18) “pozicionim” nënkupton, transferimin e një anëtar i ekuipazhit jooperues nga një vend pune në një tjetër, me urdhër të operatorit, duke përfshirë:

- kohën e udhëtimit nga vendi privat i çlodhjes për te vendi i punës në bazën kryesore dhe anasjelltas;

- kohën për transferim lokal nga vendi i çlodhjes deri në fillimin e punës dhe anasjelltas;

19) “pajisje çlodhjeje” nënkupton, një kolltuk me mbështetëse për këmbët, i përshtatshëm për të fjetur anëtarët e ekuipazhit në avion;

20) “rezervë” nënkupton, periudha kohore gjatë së cilës një anëtar i ekuipazhit kërkohet nga operatori që të jetë në dispozicion për të marrë një detyrë për një FDP apo detyrë tjetër, i njoftuar 10 orë me parë;

21) “periudhë çlodhjeje” nënkupton, një periudhë kohe të vazhdueshme pa ndërprerje, në një kohë të caktuar, pas mbarimit apo fillimit të punës, periudhë gjatë së cilës një anëtar ekuipazhi

është plotësisht i çliruar nga të gjitha detyrat, në gatishmëri apo rezervë;

22) “rotacioni” nënkupton një detyrë ose seri detyrash, duke përfshirë të paktën një detyrë fluturimi dhe periudhën e çlodhjes jashtë bazës kryesore, duke filluar nga vendqëndrimi i bazës kryesore dhe duke mbaruar me kthimin përsëri në bazën kryesore për çlodhje, aty ku operatori nuk është me përgjegjës për akomodimin e anëtarit të ekuipazhit;

23) “një ditë e vetme e lirë nga të gjitha detyrat” nënkupton, në përputhje me dispozitat e udhëzimit të ministrit nr. 17, datë 28.9.2011, “Për organizimin e kohës së punës të punëtorëve të lëvizshëm në aviacionin civil”, që përaftron Direktivën e EU 2000/79, kohën e lirit nga të gjitha detyrat dhe gatishmërisë e cila konsiston në një ditë dhe dy net lokale të njoftuara me parë. Periudha e çlodhjes mund të përfshihet si pjesë e një dite të vetme të çlirimit nga të gjitha detyrat;

24) “sektor” nënkupton, segmentin e një FDP-je midis avionit që lëviz për ngritje deri në ndalimin e plotë pas uljes në vendin e caktuar për parkim;

25) “gatishmëri” nënkupton, një periudhë njoftimi të hershme dhe kohë të caktuar, gjatë së cilës një anëtar i ekuipazhit i kërkohet nga operatori të jetë i gatshëm për të marrë një detyrë për fluturim, pozicionim apo ndonjë detyrë tjetër, pa ndërhyrje në periudhën e çlodhjes;

26) “i gatshëm në aeroport” nënkupton, gatishmërinë e personit në aeroport;

27) “gatishmëri tjetër” nënkupton, gatishmëri në shtëpi ose në një vend të përshtatshëm;

28) “orët para agimit (WOCL)” nënkupton, periudhën midis orës 02:00–05:59 të orës lokale, në të cilën anëtar i ekuipazhit është përshtatur.

ORO.FTL.110 Përgjegjësitë e operatorit

Një operator duhet:

a) të publikojë listën e turneve më përpara në kohë të mjaftueshme në mënyrë që t’i japë mundësi anëtarit të ekuipazhit që të planifikojë çlodhjen e duhur;

b) të bëjë të mundur që periudhat e detyrave në fluturim të jenë të planifikuara, me qëllim që anëtarët e ekuipazhit të jenë të çlodhur plotësisht, kështu që ata të mund të operojnë në një nivel të kënaqshëm sigurie në të gjitha rrethanat;

c) të përcaktojë kohët e paraqitjes që mundësojnë kohën e mjaftueshme për detyrat në terren;

d) të marrë parasysh lidhjen midis shpeshtësisë së fluturimeve dhe alternimit të kohëve të fluturimit dhe pushimit, gjithashtu, dhe t'u japë rëndësi efekteve të grumbulluara që shfaqen gjatë orëve të gjata të punës, të kombinuara me kohët minimale të çlodhjes;

e) të përcaktojë radhën e detyrave që shmangin praktikat të cilat shkaktojnë çrregullime të rënda të kohës së gjumit/punës, siç është, p.sh., alternimi i punës nga ditën/natën;

f) të zbatojë dispozitat, në lidhje me grafikët e paparashikuar të orareve, në përputhje me ARO.OPS.230;

g) të japë periudhë çlodhjeje, me kohë të mjaftueshme, që anëtarët e ekuipazhit të jenë në gjendje të kapërcejnë efektet e turnit të mëparshëm dhe të jenë të çlodhur për fillimin e turnit pasues të fluturimit;

h) të njoftojë para kohe anëtarët e ekuipazhit për planin e zgjeruar të çlodhjes pas punës;

i) të planifikojë detyrat e fluturimit, me qëllim që të përfundojnë brenda kohës së lejuar të fluturimit, duke marrë parasysh kohën e nevojshme për përgatitjen para fluturimit, sektorin dhe kohën e përgatitjes për fluturimin e radhës (nga ulja deri në ngritjen e radhës);

j) të ndryshojë grafikun dhe/ose planifikimin e anëtarëve të ekuipazhit, n.q.s., operimi aktual e tejkalon maksimumin e periudhës së detyrës në fluturim më shumë se 33% të detyrës së fluturimit gjatë një periudhë sezonale të programuar.

ORO.FTL.115 Përgjegjësitë e anëtarëve të ekuipazhit

Anëtarët e ekuipazhit duhet të:

a) të zbatojnë pikën CAT.GEN.MPA.100(b) e aneksit IV(PART-CAT); dhe

b) të përdorin në mënyrë sa më optimale mundësitë dhe facilitetet e ambientit të venë në dispozicion për çlodhje, të planifikojnë dhe të shfrytëzojnë periudhën e tyre të çlodhjes siç duhet.

ORO.FTL.120 Menaxhimi i riskut të lodhjes (MRL)

a) Kur kërkohet nga kjo nënpjesë menaxhimi i riskut të lodhjes (MRL) apo një specifikim certifikimi i zbatueshëm, operatori duhet të përcaktojë, implementojë dhe mbajë një MRL si pjesë përbërëse e menaxhimit të sistemit të tij. Menaxhimi i rrezikut të lodhjes (MRL) duhet jetë në përputhje me kërkesat thelbësore të pikave 7(f), 7(g) dhe 8(f) të aneksit IV të udhëzimit të ministrit

nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar; menaxhimi i rrezikut nga lodhja (MRL) duhet të jetë i përshkruar në manualin e operimeve që përafron Rregulloren EU 216/2008.

b) Menaxhimi i riskut të lodhjes (MRL) i përcaktuar, i zbatuar dhe i mirëmbajtur, duhet të sjellë përmirësim të vazhdueshëm të të gjithë performancës së MRL-se dhe duhet të përfshijë:

1) një përshkrim të filozofisë dhe parimeve të operatorit, në lidhje me menaxhimin e riskut të lodhjes (MRL); duke iu referuar si politika e MRL-së;

2) proceset e dokumentimit të MRL-së, duke përfshirë proceset për t'ia bërë personelin të vetëdijshëm mbi përgjegjësitë e tyre dhe procedurat për modifikimin e këtij dokumenti;

3) parimet shkencore dhe njohuritë;

4) një proces të vlerësimit dhe identifikimit të riskut që lejon administrimin e rrezikut operacional, si pasojë e lodhjes në mënyrë të vazhdueshme të anëtarit të ekuipazhit;

5) një proces zbutjeje të riskut që parashikon veprime korrigjuese, të cilat duhet të zbatohen menjëherë, sepse janë të nevojshme për të zbutur në mënyrë efektive rrezikun e operatorit, që vjen si pasojë e lodhjes së anëtarit të ekuipazhit, monitorim të vazhdueshëm dhe vlerësim të rregullt të zbutjes së rreziqeve të lodhjes të arritura nga këto veprime;

6) proceset për garantimin e sigurisë të MRL-së;

7) proceset e promovimit të MRL-së;

c) Menaxhimi i riskut të lodhjes (MRL) duhet të korrespondojë me skemën e specifikimit të kohës së fluturimit, madhësinë e operatorit, natyrën dhe kompleksitetin e aktivitetit të tij, duke marrë parasysh kërcënimet dhe rreziqet që lidhen me këto lloj aktivitetesh dhe me skemën e specifikimit të kohës së fluturimit;

d) Operatori duhet të marrë masa lehtësuese, kur procesi i garantimit të sigurisë së MRL-së tregon se performanca e kërkuar e sigurisë nuk është ruajtur.

ORO.FTL.125 Skemat e specifikimit të kohës së fluturimit

a) Operatorët duhet të përcaktojnë, të zbatojnë dhe të mirëmbajnë skemat e specifikimit të kohës së fluturimit, që janë të përshtatshme për llojin e operimit, të realizuara në përputhje me udhëzimin e ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për

rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron Rregulloren EU 216/2008 me këtë nënpjesë dhe me legjislacionet e tjera të aplikueshme, duke përfshirë këtu dhe udhëzimin e ministrit nr. 17, datë 28.9.2011, “Për organizimin e kohës së punës së punëtorëve të lëvizshëm në aviacionin civil”, të ndryshuar.

b) Para se skemat e specifikimit të kohës së fluturimit të zbatohen, ato duhet të miratohen nga Autoriteti i Aviacionit Civil, duke përfshirë këtu çdo menaxhim të riskut të lodhjes (MRL), aty ku kjo shihet e nevojshme.

c) Që të tregojë përputhshmëri me udhëzimin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” dhe me këtë nënpjesë, operatori duhet të zbatojë specifikimet e aplikueshme të certifikimit të miratuara nga Agjencia dhe të pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil. Në të kundërt, nëse operatori dëshiron të shmangët nga këto specifikime të certifikimit, në përputhje me udhëzimin nr. 3, datë 7.2.2011, apo rishikimet e tij, duhet t’i paraqesë Autoritetit të Aviacionit Civil një përshkrim të plotë të shmangies që parashikon të bëjë, përpara se të zbatojë atë. Përshkrimi duhet të përfshijë çdo rishikim të manualeve apo procedurave që mund të konsiderohen të rëndësishme, si dhe një vlerësim që tregon se, kërkesat e kësaj nënpjesë dhe dispozitat e udhëzimit nr. 3, datë 7.2.2011, janë përmbushur.

d) Për qëllimet e pikës ARO.OPS.235(d), brenda 2 vjetëve nga zbatimi i një devijimi ose i një shmangieje, operatori duhet të mbledhë të dhëna në lidhje me devijimin apo shmangien e miratuar

dhe t’i analizojë këto të dhëna mbi bazën e parimeve shkencore, me qëllim përcaktimin e efekteve të devijimit apo të shmangies së lodhjes tek ekuipazhi fluturues. Kjo lloj analize duhet të jepet në formën e një raporti tek Autoriteti i Aviacionit Civil.

SEKSIONI 2 OPERATORËT TREGTARË TË TRANSPORTIT AJROR

ORO.FTL.200 Baza kryesore

Një operator duhet të përcaktojë një bazë kryesore për çdo anëtar të ekuipazhit.

ORO.FTL.205 Periudha e punës në fluturim (FDP)

a) Operatori duhet:

1) të përcaktojë kohët e përshtatshme të paraqitjes (në punë) për çdo operim individual në përputhje me ORO.FTL.110(c);

2) të vendosë procedura që specifikojnë se si komandanti, në rrethana të veçanta të cilat mund të çojnë në stërmundim dhe pas konsultimit me anëtarët e ekuipazhit përkatës, duhet të ulë FDP-në aktuale dhe/ose të rrisë kohën e çlodhjes, me qëllim eliminimin e ndonjë efekti të dëmshëm për sigurinë e fluturimit.

b) Baza maksimale ditore e FDP-së:

1) maksimumi ditor i FDP-së pa përdorur zgjatje oraresh për përshtatjen e anëtarëve të ekuipazhit duhet të bëhet në përputhje me tabelën në vijim:

Tabela 2. Maksimumi ditor FDP - Përshtatja e anëtarëve të ekuipazhit

Fillimi i FDP-së të koha e referimit	1-2 Sektorët	Spektori 3	Spektori 4	Spektori 5	Spektori 6	Spektori 7	Spektori 8	Spektori 9	Spektori 10
06:00–13:29	13:00	12:30	12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00
13:30–13:59	12:45	12:15	11:45	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00
14:00–14:29	12:30	12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00
14:30–14:59	12:15	11:45	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00	09:00
15:00–15:29	12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00	09:00
15:30–15:59	11:45	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00	09:00	09:00
16:00–16:29	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00	09:00	09:00

16:30–16:59	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00	09:00	09:00	09:00
17:00–04:59	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00	09:00	09:00	09:00
05:00–05:14	12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00	09:00
05:15–05:29	12:15	11:45	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00	09:00
05:30–05:44	12:30	12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00
05:45–05:59	12:45	12:15	11:45	11:15	10:45	10:15	09:45	09:15	09:00

2) Maksimumi ditor FDP, kur anëtarët e ekuipazhit janë në një gjendje të panjohur përshtatshmërie, do të jetë në përputhje me tabelën në vijim:

Tabela 3. Anëtarët e ekuipazhit në gjendje të panjohur përshtatshmërie

Maksimumi ditor FDP në bazë të sektorëve							
1–2	3	4	5	6	7	8	
11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00	09:00	09:00

3) Maksimumi ditor FDP, kur anëtarët e ekuipazhit janë në një gjendje të panjohur përshtatshmërie dhe kur operatori ka zbatuar një menaxhim të riskut të lodhjes (MRL), duhet të jetë në përputhje me tabelën në vijim:

Tabela 4. Anëtarët e ekuipazhit në një gjendje të panjohur përshtatshmërie në bazë të MRL-së

Vlerat në tabelën e mëposhtme të ofruara mund të aplikohen nga operatori për MRL-në, që vazhdimisht monitoron kërkesat e performancës së sigurisë teknike janë ruajtur

Maksimumi ditor FDP në bazë të sektorëve							
1–2	3	4	5	6	7	8	
12:00	11:30	11:00	10:30	10:00	09:30	09:00	09:00

c) FDP-ja me kohë të ndryshme paraqitjeje (në punë) për ekuipazhin fluturues dhe ekuipazhin e kabinës.

Sa herë që ekuipazhi i kabinës kërkon më shumë kohë se ekuipazhi i fluturimit mbi informimin e tyre, para fluturimit për të njëjtët sektorë ose disa sektorë, FDP-ja e ekuipazhit të kabinës mund të zgjatet në intervale kohore midis ekuipazhit të kabinës dhe ekuipazhit të fluturimit. Diferenca nuk duhet të kalojë 1 orë. Maksimumi ditor FDP për ekuipazhin e kabinës duhet të bazohet në kohën në të cilën ekuipazhi fluturues paraqitet për FDP-në e tyre, por FDP-ja duhet të fillojë me kohën e paraqitjes së ekuipazhit të kabinës.

d) FDP-ja maksimale ditore për përshtatjen e anëtarëve të ekuipazhit, duke përdorur zgjatjen e orëve pa çlodhje gjatë fluturimit:

1) FDP maksimale ditore mund të zgjatet deri në 1 orë, por jo më shumë se 2 herë gjatë 7 ditëve të pandërprera. Në këtë rast:

i) minimumi i çlodhjes para dhe pas fluturimit duhet rritur me 2 orë; ose

ii) çlodhja pas fluturimit duhet rritur me 4 orë.

2) kur këto zgjatje orësh janë përdorur për disa FDP radhazi, çlodhja *extra* para dhe pas fluturimit midis dy FDP-sh me orar të zgjatur në përputhje me paragrafin 1, duhet të ofrohet në mënyrë të vazhdueshme.

3) përdorimi i zgjatjes duhet të planifikohet paraprakisht dhe nuk duhet t'i kalojë limitet maksimale, të:

i) 5 sektorëve, kur WOCL nuk është cenuar; ose

ii) 4 sektorëve, kur WOCL është cenuar me 2 orë apo më pak; ose

iii) 2 sektorëve, kur WOCL është cenuar nga më shumë se 2 orë;

4) zgjatja e FDP-së, me bazë maksimale ditore, pa pushim, gjatë fluturimit nuk duhet kombinuar me çlodhjen *extra* gjatë fluturimit ose punës në të njëjtën periudhë shërbimi.

5) skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të qartësojnë limitet e zgjatjes *extra* për FDP-në bazë maksimale ditore, në përputhje me specifikimet e certifikimit të aplikueshme për llojin e operimit duke marrë parasysh:

i) numrin e rrugëve që kanë fluturuar; dhe

ii) cenimin e WOCL-së.

e) FDP-në maksimale ditore me përdorimin e zgjatjes *extra* për arsye të çlodhjes gjatë fluturimit.

Skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të saktësojnë kushtet për zgjerimet *extra* për FDP-në bazë maksimale ditore, me çlodhje gjatë fluturimit, në përputhje me specifikimet e certifikimit të aplikueshme për llojin e operimit, duke marrë parasysh:

i) numrin e rrugëve që kanë fluturuar;

ii) çlodhjet minimale gjatë fluturimit të caktuar për secilin anëtar të ekuipazhit;

iii) llojin e faciliteteve për çlodhje gjatë fluturimit; dhe

iv) rritjen graduale të numrit bazë të anëtarëve të ekuipazhit.

f) Rrethanat e paparashikuara gjatë operimeve në fluturim, sipas gjykimit të komandantit:

1) kushtet për të modifikuar kufizimet gjatë ushtrimit të detyrës në fluturim, shërbimit dhe periudhave të pushimit nga komandanti, në rrethana të paparashikuara gjatë operimeve në fluturim, që fillon në ose pas kohës së paraqitjes, duhet të jenë në përputhje me sa vijon:

i) FDP-ja maksimale ditore, që rezulton pas aplikimit të pikave (b) dhe (e) nga ORO.FTL.205 ose pikës ORO.FTL.220, nuk mund të rritet me më shumë se 2 orë, përveçse kur është rritur numri i ekuipazhit të fluturimit, rast në të cilin periudha e detyrës maksimale në fluturim mund të rritet, por jo më shumë se 3 orë;

ii) N.q.s. në sektorin final brenda FDP-së, rritja e lejuar është tejkaluar për shkak të rrethanave të paparashikuara pas ngritjes (në fluturim), fluturimi mund të vazhdojë në destinacionin e planifikuar ose në aerodromin alternativ; dhe

iii) periudha e çlodhjes pasuese sipas FDP-së mund të zvogëlohet, por kurrë nuk mund të jetë më pak se 10 orë;

2) në rastin e rrethanave të paparashikuara të

cilat mund të çojnë në tejldhje, komandanti duhet të zvogëlojë kohën aktuale të detyrës në fluturim dhe/ose zmadhojë kohën e çlodhjes, me qëllim që të eliminojë ndonjë efekt që cenon sigurinë në fluturim;

3) komandanti duhet të konsultohet me të gjithë anëtarët e ekuipazhit për nivelin e tyre të gatishmërisë përpara se të vendosë modifikimet, sipas nën paragrafëve 1 dhe 2;

4) komandanti dorëzon një raport tek operatori, kur një FDP është rritur ose periudha e çlodhjes është zvogëluar sipas gjykimit të tij/saj;

5) kur rritja e një FDP-je apo zvogëlimi i kohës së çlodhjes e tejkalon 1 orë, një kopje e raportit në të cilin operatori duhet të shtojë komentet e tij, duhet të dërgohet nga operatori tek Autoriteti i Aviacionit Civil jo më vonë se 28 ditë nga momenti i ngjarjes;

6) operatori duhet të zbatojë një proces jondëshkues për lirinë e veprimit, të përshkruar në përputhje me këtë dispozitë dhe duhet ta bëjë atë, pjesë të këtij manuali operues.

g) Rrethanat e paparashikuara gjatë operimeve ajrore, paraqitjes me vonese në pune.

Operatori duhet të përcaktojë procedurat në manualin e operimeve për paraqitje me vonesë, në rastin e rrethanave të paparashikuara, në përputhje me specifikimet e certifikimit që aplikohen për një lloj operimi.

ORO.FTL.210 Kohët e fluturimit dhe periudhat e detyrës

a) Periudha e plotë në detyrë në të cilën një anëtar i ekuipazhit mund të caktohet, nuk duhet të tejkalojë:

1) 60 orë pune në 7 ditë rresht;

2) 110 orë pune në çdo 14 ditë rresht; dhe

3) 190 orë pune në çdo 28 ditë rresht, të shpërndara në mënyrë të barabarta gjatë gjithë periudhës (28-ditore).

b) Koha totale e rrugëve të fluturimit në të cilën një anëtar ekuipazhi është caktuar si një anëtar ekuipazhi në operim, nuk duhet të tejkalojë:

1) 100 orë fluturimi në çdo 28 ditë rresht;

2) 900 orë fluturimi në çdo vit kalendarik; dhe

3) 1000 orë fluturimi në çdo 12 muaj kalendarikë, pa ndërprerje.

c) Detyra pas fluturimit duhet të llogaritet si periudhë pune. Operatori duhet të specifikojë në manualin e tij të operimeve, periudhën minimale kohore për detyrën pas fluturimit.

ORO.FTL.215 Pozicionimi

N.q.s. një operator pozicionon një anëtar ekuipazhi, duhet të aplikohen pikat e mëposhtme:

a) pozicionimi pas paraqitjes, por para operimit, duhet llogaritur si FDP, por duhet llogaritur si sektor (rruge);

b) e gjithë koha e shpenzuar në pozicion, duhet të llogaritet si periudhë pune (në detyrë).

ORO.FTL.220 Ndarja e turnit në dy pjesë

Kushtet për zgjerimin e FDP-së me bazë maksimale ditore për shkak të një pushimi në tokë, duhet të jenë në përputhje me pikat në vazhdim:

a) skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të përcaktojnë elementet në vazhdim për ndarjen e detyrave, në përputhje me specifikimet e certifikimit që aplikohen për llojin e operimit:

1) minimumin e kohëzgjatjes së pushimit në tokë: dhe

2) mundësinë e zgjerimit të FDP-së së përshtatshme, në përputhje me pikën ORO.FTL.205(b), duke marrë parasysh kohëzgjatjen e pushimit në tokë, facilitetet e ofruara anëtarëve të ekuipazhit për çlodhje, por edhe faktorë të tjerë;

b) pushimi në tokë duhet të llogaritet i plotë si një FDP;

c) ndarja e detyrës nuk duhet të pasohet me reduktimin e kohës së çlodhjes.

ORO.FTL.225 Gatishmëria dhe detyrat në aeroport

N.q.s. një operator i cakton një anëtar të ekuipazhit që të qëndrojë në gatishmëri apo çdo lloj pune në aeroport, pikat e mëposhtme duhet të zbatohen, në përputhje me specifikimet e certifikimit që aplikohen për llojin e operimit:

a) qëndrimi në gatishmëri dhe çdo detyrë në aeroport, duhet të jenë në listë, edhe fillimi dhe mbarimi i kohës së gatishmërisë do të përcaktohet dhe do t'u njoftohet paraprakisht anëtarëve të ekuipazhit, me qëllim që atyre t'u jepet mundësia që të planifikojnë çlodhjen e duhur;

b) anëtar i ekuipazhit konsiderohet në gatishmëri në aeroport nga paraqitja në vendin e punës, deri në përfundimin e periudhës së gatishmërisë në aeroport;

c) gatishmëria në aeroport duhet të llogaritet si periudhë pune e plotë, për qëllime të pikave ORO.FTL.210 dhe ORO.FTL.235;

d) çdo detyrë në aeroport duhet llogaritur si

periudhë pune e plotë dhe FDP-ja duhet të llogaritet e plotë që nga koha e paraqitjes për punë në aeroport;

e) operatori duhet t'u krijojë kushte akomodimi anëtarëve të ekuipazhit gjatë gatishmërisë në aeroport;

f) skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të përcaktojnë elementet në vazhdim:

1) maksimumin e kohëzgjatjes së çdo gatishmërie;

2) pasojat që vijnë nga koha e qëndrimit në gatishmëri në maksimumin e FDP-së që mund të jetë vendosur, duke marrë parasysh facilitetet që i ofrohen anëtarit të ekuipazhit për çlodhje dhe faktorë të tjerë të rëndësishëm, siç janë:

- nevoja për kalim të menjëhershëm në gatishmëri të anëtarit të ekuipazhit,

- interferenca e gatishmërisë me gjumin, dhe

- koha e mjaftueshme për të njoftuar mbi kohën e nevojshme për gjumë, midis thirrjes në detyrë dhe caktimit të FDP-së;

3) periudhën minimale të çlodhjes që pasohet nga gatishmëria, e cila nuk çon në caktimin e një FDP-je;

4) se si është shpenzuar koha në gatishmëri ndryshe nga gatishmëria në aeroport, e cila duhet llogaritur si shumë e përbashkët e kohës së detyrës.

ORO.FTL.230 Rezerva

N.q.s. një operator cakton një anëtar të ekuipazhit në rezervë, kërkesat në vijim duhet të aplikohen, në përputhje me specifikimet e certifikimit të aplikueshme për llojin e operimit:

a) Rezerva duhet të jetë në listë;

b) Skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të përcaktojnë elementet në vazhdim:

1) kohëzgjatjen maksimale për çdo periudhë rezervë;

2) numrin e ditëve rezervë pa ndërprerje, që mund t'i caktohen një anëtar i ekuipazhit.

ORO.FTL.235 Periudhat e çlodhjes

a) Periudha minimale e çlodhjes në bazën kryesore:

1) periudha minimale e çlodhjes e dhënë përpara zbatimit të FDP-së, që fillon në bazën kryesore, duhet të jetë e gjatë të paktën aq sa periudha e detyrës së mëparshme ose 12 orë, ose cilado që të jetë më e madhe;

2) me përjashtim të pikës (1), periudha minimale e çlodhjes e parashikuar sipas pikës (b), zbatohet nëse operatori i siguron një akomodim të

përshtatshëm anëtarit të ekuipazhit në bazën kryesore.

b) Periudha minimale e çlodhjes larg bazës kryesore.

Periudha minimale e çlodhjes e dhënë përpara zbatimit të FDP-së që fillon larg bazës kryesore, duhet të jetë të paktën po aq e gjatë sa periudha e detyrës së mëparshme, 10 orë ose cilado që të jetë më e madhe. Kjo periudhë duhet të përfshijë mundësinë për 8 orë gjumë, përpos kohës së udhëtimit dhe nevojave fiziologjike.

c) Çlodhje e reduktuar

Duke përjashtuar pikat (a) dhe (b), skemat e specifikimit të kohës së fluturimit mund të reduktojnë periudhën minimale të çlodhjes, në përputhje me specifikimet e certifikimit të aplikueshme për llojin e operimit, duke marrë parasysh elementet në vazhdim:

1) zvogëlim minimal të periudhës së çlodhjes;

2) rritjen në vazhdimësi të periudhës së çlodhjes; dhe

3) zvogëlimin e FDP-së duke pasuar me çlodhjen e reduktuar.

d) Ripërtëritjen e zgjatjes së kohës së çlodhjes. Skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të përcaktojnë ripërtëritjen e zgjatjes së kohës së çlodhjes për të kompensuar lodhjen e akumuluar. Periudha minimale e zgjatjes së kohës së çlodhjes duhet të jete 36 ore, përfshirë 2 net (në vendin ku ndodhesh) dhe, në çdo rast, periudhën midis përfundimit të ripërtëritjes së një kohe shtese të çlodhjes dhe të fillimit të periudhës tjetër të çlodhjes shtesë, nuk mund të jetë më shumë se 168 orë. Periudha e ripërtëritjes së zgjatjes së kohës së çlodhjes duhet të rritet me 2 ditë lokale, 2 herë në muaj.

e) Skemat e specifikimit të kohës së fluturimit duhet të përcaktojnë periudha shtesë pushimi, në përputhje me specifikimet e certifikimit të aplikueshme, për të kompensuar:

1) efektet e ndryshimeve të orës lokale dhe shtesat e FDP-së;

2) lodhjen e tepërt, të grumbulluar si rezultat i ndërrimit të turneve; dhe

3) ndryshimin e bazës kryesore (të operimit).

ORO.FTL.240 Ushqimi

a) Gjatë FDP-së duhet të jepet mundësia për

vakte ushqimi dhe lëngje, me qëllim shmangien e ndonjë demi në performancën e anëtarit të ekuipazhit, veçanërisht kur FDP-ja i kalon 6 orë.

b) Një operator në manualin e operimeve duhet të specifikojë se si sigurohet ushqimi gjatë FDP-së për anëtarët e ekuipazhit.

ORO.FTL.245 Regjistrimet në bazën kryesore, kohët e fluturimit, puna dhe periudhat e çlodhjes.

a) Një operator, për një periudhë 24-orëshe duhet të mbajë:

1) regjistrimet individuale për çdo anëtar ekuipazhi duke përfshirë këtu:

i) kohët e fluturimit;

ii) fillimin, kohëzgjatjen dhe mbarimin e çdo periudhe të punës dhe FDP-në;

iii) periudhat e çlodhjes dhe ditët e pushimit për të gjitha detyrat; dhe

iv) caktimin e bazës kryesore;

2) raportet për periudhat shtesë të fluturimit dhe kohët e reduktuara të çlodhjes.

b) Sipas kërkesës, operatori duhet të sigurojë kopje të regjistrave individuale të kohëve të fluturimit, të kohës në detyrë dhe kohës së çlodhjes, për:

1) anëtarin e ekuipazhit përkatës; dhe

2) operatorin tjetër, në lidhje me një anëtar ekuipazhi i cili është ose do të bëhet anëtar ekuipazhi për operatorin në fjalë.

c) Të dhënat referuar pikës CAT.GEN.MPA.100(b)(5), në lidhje me anëtarët e ekuipazhit që marrin përsipër detyra për më shumë se një operator, duhet të mbahen (ruhen) për një periudhë prej 24 muajsh.

ORO.FTL.250 Trajnimi për menaxhimin e lodhjes

a) Operatori duhet t'i sigurojë një trajnim fillestar dhe periodik mbi menaxhimin e lodhjes anëtarëve të ekuipazhit, personelit përgjegjës për përgatitjen dhe mirëmbajtjen e listave të ekuipazhit dhe personelit të menaxhimit në fjalë.

b) Ky trajnim duhet të pasojë programin e trajnimit të vendosur nga operatori dhe duhet të jetë i përshkruar në manualin e operimeve.

Programi i trajnimit duhet të mbulojë shkaqet e mundshme, pasojat e lodhjes dhe kundërmasat ndaj lodhjes.

SHTOJCA I

DEKLARATË
Në përputhje me urdhrin e ministrit nr., "Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore"
Operatori Emri: Vendi në të cilin operatori është vendosur ose banon dhe vendi nga i cili drejtohen operimet: Emri dhe detajet e kontaktit të drejtorit të përgjithshëm:
Menaxhimi i vazhdueshmërisë së vlefshmërisë ajrore e organizatës, në përputhje me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, "Për miratimin e rregullores mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra" Emri dhe adresa e organizatës dhe referenca e aprovuar (forma 14 e RSH-së, sipas modelit të EASA-s)
Operimi i avionit
Data e fillimit të operimit/aplikimi i datës së ndryshuar:
Tipi (tipat) e operimit: ☐ Part-NNC: (specifiko për pasagjerë ose/mallra) ☐ Part-SPO: (specifiko ç'loj aktiviteti)
Tipi (tipat) i avionit, regjistrimi (regjistrimet) dhe baza kryesore:
Të dhënat e aprovimeve që ka në dispozicion (bashkëngjit listën e aprovimeve të specifikuar, nëse ka)
Të dhënat e autorizimeve të operimeve të specializuara që ka (bashkëngjit autorizimet nëse ka)
Lista alternative të mjeteve të pajtueshmërisë me referencat tek AMC-ja që ato zëvendësojnë (bashkëngjitur të deklarata)
Pasqyrat (fletë dokumentesh me detaje)
☐ Dokumentet e sistemit të menaxhimit përfshirë manualin e operimeve që reflekton kërkesat e aplikueshme të shtruar në Part-ORO, Part-NCC, Part-SPO dhe Part- SPA. Të gjitha fluturimet duhet të kryhen në përputhje me procedurat dhe instruksionet e specifikuar në manualin e operimeve.
☐ Të gjithë avionët që operojnë të kenë një certifikatë të vlefshme të vlefshmërisë ajrore dhe të përputhet me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, "Për miratimin e rregullores mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra"
☐ Të gjithë anëtarët e ekuipazhit të fluturimit dhe ekuipazhi i kabinës nëse ka, janë trajnuar në përputhje me kërkesat e aplikuar.
☐ (N.q.s. është e aplikueshme) Operatori ka futur dhe ka demonstruar përputhje të një standardi të njohur zyrtar të industrisë. Referenca e standardit: Certifikata e trupit: Data e auditit të fundit e konfirmuar:
☐ Çdo ndryshim në operim që ndikon në informacionin e hapur në këtë deklaratë duhet të njoftohet tek autoriteti kompetent.
☐ Operatori konfirmon se informacioni i hapur në këtë deklaratë është korrekt.
Data, emri dhe nënshkrimi i drejtorit të përgjithshëm

ANEKSI IV
OPERIMET E TRANSPORTIT AJROR
TREGTAR
[PJESA-CAT]

NENPJESA A
KËRKESAT E PËRGJITHSHME

CAT.GEN.100 Autoriteti kompetent

Autoriteti i Aviacionit Civil është autoriteti kompetent, kur vendi kryesor i biznesit të operatorit është Republika e Shqipërisë.

CAT.GEN.MPA.141 Përdorimi i çantës elektronike të fluturimit (EFBs - ÇEF)

a) Kur një ÇEF përdoret në bordin e një avioni, operatori duhet të sigurojë që ai të mos ndikojë negativisht në performancën e sistemeve ose pajisjeve të avionëve, ose aftësinë e anëtarit të ekuipazhit të fluturimit për të operuar avionin.

b) Operatori nuk duhet të përdorë një aplikim të tipit B ÇEF, përveç nëse është miratuar në përputhje me nënpjesën M, të shtojcës V (pjesa SPA).

SEKSIONI 1
AVIONËT ME MOTOR

CAT.GEN.MPA.100 Përgjegjësitë e ekuipazhit

a) Anëtari i ekuipazhit duhet të jetë përgjegjës për ekzekutimin e duhur të detyrave të tij/saj, që:

1) lidhen me sigurinë e avionit dhe personave në të; dhe

2) janë të specifikuara në instruksionet dhe procedurat e manualit të operimeve.

b) Anëtari i ekuipazhit duhet:

1) t'i raportojë komandantit ndonjë gabim, dështim, keqfunksionim ose defekt të cilin anëtari i ekuipazhit beson se mund të ndikojë në vlefshmërinë ajrore ose operimin e sigurt të avionit, duke përfshirë sistemet e emergjencës, nëse nuk është raportuar tashmë nga një tjetër anëtar i ekuipazhit;

2) t'i raportojë komandantit ndonjë incident që rrezikon ose mund të kishte rrezikuar, sigurinë e operimit, nëse nuk është raportuar tashmë nga një tjetër anëtar i ekuipazhit;

3) të jetë në përputhje me kërkesat përkatëse të sistemit të operatorit për raportimin e ngjarjeve;

4) të jetë në përputhje me të gjitha kufizimet e kohës për detyrat në fluturim (FTL) dhe kërkesat të pushimit të aplikueshme për aktivitetet e tyre;

5) kur merr përsipër detyra për më shumë se një operator:

i) të mbajë regjistrat e tij/saj individualë, lidhur me fluturimin dhe kohën e detyrës dhe periudhave të pushimit, siç përmendet në kërkesat e zbatueshme FTL; dhe

ii) t'i sigurojë çdo operatori të dhënat e nevojshme për të planifikuar aktivitetet, në përputhje me kërkesat e zbatueshme FTL.

c) Anëtari i ekuipazhit nuk mund t'i kryejë detyrat në një mjet fluturues:

1) kur është nën ndikimin e substancave psikoaktive ose kur është e papërshtatshme, për shkak të lëndimit, lodhjes, mjekimit, sëmundjes ose shkaqeve të ngjashme;

2) deri sa të ketë kaluar një kohë të arsyeshme pas zhytjes në ujë të thellë ose pas dhurimit të gjakut (jo më pak se 24 orë);

3) në qoftë se nuk janë plotësuar kërkesat e zbatueshme mjekësore;

4) nëse dyshohet se ai/ajo mund të mos jetë në gjendje për të kryer detyrat e tij/saj të caktuara, ose

5) nëse ai/ajo e di ose dyshon se po vuan nga lodhja, siç referohet në aneksin IV, të udhëzimit të ministrit nr. 3 datë. 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil", të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të tij apo ndihet i papërshtatshëm, në atë masë sa mund të rrezikojë fluturimin.

CAT.GEN.MPA.105 Përgjegjësitë e komandantit

a) Komandanti, përveç se në përputhje me CAT.GEN.MPA.100, duhet:

1) të jetë përgjegjës për sigurinë e të gjithë anëtarëve të ekuipazhit, pasagjerëve dhe ngarkesave në bord, që nga koha kur ai/ajo arrin në bordin e avionit, deri kur largohet nga avioni në fund të fluturimit;

2) të jetë përgjegjës për funksionimin dhe sigurinë e avionit:

i) për aeroplanët, nga momenti që aeroplani është i gatshëm të lëvizë për rulim para ngritjes, deri në momentin kur vjen për të pushuar në fund të fluturimit dhe motori/ët i/e përdorur si njësi parësore shtytëse është/janë fikur;

ii) për helikopterë, kur rotorët janë duke u rrotulluar;

3) të ketë autoritet për të dhënë të gjitha komandat dhe të ndërmarrin veprimet e duhura, me qëllim të garantimit të sigurisë së avionëve dhe të personave dhe/ose ngarkesave të mbartura, në përputhje me aneksin IV, të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafrojnë Rregulloren EU 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj;

4) të ketë autoritet për të zbarkuar çdo person, ose ndonjë pjesë të ngarkesës, që mund të përfaqësojë një rrezik potencial për sigurinë e avionit apo personave në bord;

5) të mos lejojë të hipi në avion një person i cili duket të jetë nën ndikimin e alkoolit apo drogave deri në atë masë sa ka të ngjarë të rrezikohet siguria e mjetit ajror apo pasagjerëve;

6) të ketë të drejtën të refuzojë transportin e udhëtarëve të papranueshëm, të deportuarit apo personave në paraburgim në qoftë se mbartja e tyre rrit rrezikun për sigurinë e avionit apo pasagjerëve të tij;

7) të sigurojë që të gjithë pasagjerët janë të informuar mbi vendndodhjen e daljeve emergjente, si dhe vendndodhjen dhe përdorimin e pajisjeve përkatëse të sigurisë dhe të emergjencës;

8) të sigurojë që përmbushen të gjitha procedurat operuese dhe listat kontrolluese, në përputhje me manualin e operimeve;

9) të mos lejojë asnjë anëtar të ekuipazhit për të kryer ndonjë aktivitet gjatë fazave kritike të fluturimit, përveç detyrave të nevojshme për operimin e sigurt të avionit;

10) siguron që:

i) regjistruarit e fluturimit nuk çaktivizohen ose fiken gjatë fluturimit;

ii) në rast të ndonjë dukurie, përveç ndonjë aksidenti ose incidenti të rëndë që do të raportohet sipas germës (a) të ORO.GEN.160, të dhënat e regjistruarit të fluturimit nuk fshihen qëllimisht; dhe

iii) në rast aksidenti ose incidenti të rëndë, ose nëse ruajtja e të dhënave të regjistruarit të fluturimit drejtohet nga autoriteti hetues;

A) të dhënat e regjistruarit të fluturimit nuk fshihen qëllimisht;

B) regjistruarit e fluturimit çaktivizohen menjëherë pas përfundimit të fluturimit; dhe

C) masat parandaluese për ruajtjen e të dhënave të regjistruarit të fluturimit merren para se

ekuipazhi i fluturimit të jetë larguar nga kabina;

11) vendos për pranimin e avionit me pjesë/pajisjet jashtë shërbimit, në përputhje me listën e devijimit të konfigurimit (CDL) ose listën minimale të pajisjeve (MEL);

12) të sigurojë që inspektimi para fluturimit është kryer në përputhje me kërkesat e shtojcës I (Part-M) të urdhrit të ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra”, të ndryshuar apo rishikimeve të tij;

13) të jetë i sigurt që pajisjet përkatëse emergjente mbeten lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

b) Komandanti ose piloti të cilit i delegohet drejtimi i fluturimit, duhet që në një situatë emergjente që kërkon vendim dhe veprim të menjëhershëm, të ndërmarrë ndonjë veprim që ai/ajo e konsideron të nevojshëm, sipas rrethanave, në përputhje me aneksin IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të saj, në raste të tilla ai/ajo mund t’u shmanget rregullave, procedurave dhe metodave operuese në interes të sigurisë.

c) Sa herë që një avion në fluturim ka manovruar në përgjigje të rezolute këshilluese (RA – nga sistemet e avionit) për një sistem për shmangien e përplasjes ajrore (ACAS) komandanti duhet të dorëzojë një raport ACAS tek Autoriteti i Aviacionit Civil.

d) Rreziqet dhe goditjet nga zogjtë:

1) sa herë që vërehet një rrezik potencial nga zogjtë, komandanti duhet të informojë shërbimin e trafikut ajror (ATS) sa më shpejt që e lejon ngarkesa e punës së ekuipazhit të fluturimit;

2) sa herë që një mjet fluturues për të cilin është përgjegjës komandanti, pëson një goditje nga zogjtë që rezulton në dëmtim të konsiderueshëm të avionit ose humbje, apo mosfunksionim të ndonjë shërbimi thelbësor, komandanti duhet të paraqesë tek Autoriteti i Aviacionit Civil një raport me shkrim për goditjen e zogjve pas uljes.

CAT.GEN.MPA.110 Autoriteti i komandantit

Operatori merr të gjitha masat e arsyeshme për të siguruar që të gjithë personat që janë në avion

zbatojnë të gjitha komandat e ligjshme të dhëna nga komandanti për qëllim sigurimin e avionit dhe sigurisë së personave apo mallrave të mbartura.

CAT.GEN.MPA.115 Personeli ose anëtarët e ekuipazhit, përveç ekuipazhit të kabinës së pasagjerëve

Operatori duhet të sigurojë që personeli ose anëtarët e ekuipazhit, përveç anëtarëve të ekuipazhit të kabinës që janë duke kryer detyrat e tyre në kabinën e pasagjerëve të avionit:

a) të mos ngatërrohen nga pasagjerët me anëtarët funksionalë të ekuipazhit të kabinës;

b) nuk zënë stacionet e kërkuara të caktuara për ekuipazhin e kabinës;

c) të mos pengojnë anëtarët funksional të ekuipazhit të kabinës në detyrat e tyre.

CAT.GEN.MPA.120 Gjuha e përbashkët

Operatori duhet të sigurojë që të gjithë anëtarët e ekuipazhit mund të komunikojnë me njëri-tjetrin në një gjuhë të përbashkët.

CAT.GEN.MPA.124 Rulimi i avionëve

Operatori duhet të përcaktojë procedurat për rulimin e avionëve (*taxiing*), me qëllim që të sigurohet operimi i sigurt dhe, me qëllim të përmirësimit të sigurisë së pistës

CAT.GEN.MPA.125 Rulimi i aeroplanëve

Operatori duhet të sigurojë që një aeroplan është në rulim për në zonën e lëvizjes së një aerodromi, vetëm në qoftë se personi që e komandon:

a) është një pilot i kualifikuar; ose

b) është caktuar nga operatori; dhe:

1) është trajnuar për rulimin e avionëve;

2) është i trajnuar për të përdorur radiotelefonin;

3) ka marrë udhëzim në lidhje me shtrirjen, rrugëkalimet, shenjat, sinjalistikat, dritat, kontrollin e trafikut ajror (ATC) sinjalet dhe udhëzimet, frazeologjinë dhe procedurat e aerodromit;

4) është në gjendje të përputhet me standardet operuese që kërkojnë për lëvizjen e sigurt të aeroplanit në aerodrom.

CAT.GEN.MPA.130 Vënia në punë e rotorit – helikopterët

Rotori i një helikopteri duhet të vihet në lëvizje për qëllime fluturimi vetëm nga komandimi i një piloti të kualifikuar.

CAT.GEN.MPA.135 Pranimi në kabinën e pilotimit

a) Operatori duhet të sigurojë që, përveç një anëtarit të ekuipazhit të fluturimit të caktuar për një

fluturim, asnjë person të mos pranohet apo të qëndrojë në kabinën e pilotimit vetëm nëse ai person:

1) është një anëtar funksional ekuipazhi;

2) është një përfaqësues i Autoritetit të Aviacionit Civil ose një autoritet inspektimi, nëse kërkohet të jetë atje për kryerjen e detyrave zyrtare të tij/saj; ose

3) lejohet në përputhje me udhëzimet e përmbajtura në manualin operimeve.

b) Komandanti duhet të sigurojë që:

1) pranimi në kabinën e pilotimit nuk shkakton shpërqendrim vëmendjeje apo ndërhyrje në funksionimin e fluturimit; dhe

2) të gjithë personat që janë në kabinën e pilotimit janë bërë të njohur me procedurat përkatëse të sigurisë.

c) Komandanti duhet të marrë vendimin përfundimtar, në lidhje me pranimin në kabinën e pilotimit.

CAT.GEN.MPA.140 Pajisjet elektronike portative

Operatori nuk duhet të lejojë asnjë person të përdorë një pajisje portative elektronike (PED) në bordin e një avioni që mund të ndikojë negativisht në performancën e sistemeve të avionit dhe pajisjeve, dhe duhet të marrin të gjitha masat e arsyeshme për të parandaluar përdorimin e tillë.

CAT.GEN.MPA.145 Informacion mbi emergjencën dhe pajisjet e mbijetesës në bord

Operatori duhet në çdo kohë të ketë në dispozicion në të gjithë avionët e tij listën për komunikim me Qendrat e Koordinimit të Shpëtimit (RCCs) që përmbajnë informacion mbi pajisjet e emergjencës dhe mbijetesës.

CAT.GEN.MPA.150 Ulja e detyruar e avionëve në ujë

Operatori do të operojë fluturime mbi ujë me një aeroplan me një konfigurim të certifikuar ndenjësesh më shumë se 30 pasagjerë, në një distancë nga toka të përshtatshme për të bërë një ulje emergjente, më të madhe se 120 minuta në shpejtësi në fluturim ose 400 NM, cilado të jetë më pak, vetëm në qoftë se aeroplani është në përputhje me dispozitat e vlefshmërisë ajrore për uljen emergjente në ujë të përshkruara në kodin në fuqi.

CAT.GEN.MPA.155 Transporti i armëve dhe i municioneve të luftës

a) Operatori duhet të transportojë armë apo municione lufte nga ajri vetëm nëse është dhënë një

miratim për në gjë të tillë nga të gjitha shtetet e hapësirës ajrore (ku fluturohet).

b) Kur është dhënë një miratim, operatori duhet të sigurojë se armët dhe municionet e luftës janë:

1) vendosur në një vend të avionit që është i paarritshëm nga udhëtarët gjatë fluturimit; dhe

2) të zbrazura, në rastin e armëve të zjarrit.

c) Operatori duhet të sigurojë që, para se të fillojë një fluturim, komandanti është njoftuar për detajet dhe vendndodhjen në bordin e avionit të ndonjë arme apo municione lufte që do të transportohen.

CAT.GEN.MPA.160 Transporti i armëve dhe municioneve sportive

a) Operatori duhet të marrë të gjitha masat e arsyeshme për të siguruar se çdo armë sportive e destinuar për t'u transportuar nga ajri është raportuar tek operatori.

b) Operatori që do të pranojë mbartjen e armëve sportive, duhet të sigurojë se:

1) janë vendosur në një vend të avionit që është i paarritshëm nga udhëtarët gjatë fluturimit; dhe

2) në rastin e armëve të zjarrit apo armëve të tjera që mund të përmbajnë municion, ato të jenë të zbrazura.

c) Municioni për armët sportive mund të mbartet në bagazhet e kontrolluara të pasagjerëve, duke iu nënshtruar kufizimeve të caktuara, në përputhje me udhëzimet teknike.

CAT.GEN.MPA.161 Transporti i armëve sportive dhe municionit – përjashtime

Pavarësisht CAT.GEN.MPA.160(b), për helikopterët me një peshë maksimale të certifikuar të ngritjes (MCTOM) prej 3 175 kg ose më pak, kur operojnë ditën dhe në rrugëkalime me lundrim nëpërmjet orientueseve vizuale, mund të mbartet një armë sportive në një vend të arritshëm gjatë fluturimit, me kusht që operatori ka krijuar procedura të përshtatshme dhe është e pamundur që ta vendosë atë në një vend tjetër.

CAT.GEN.MPA.165 Metoda e transportit të personave

Operatori duhet të marrë të gjitha masat për të siguruar që asnjë person gjatë fluturimit të mos qëndrojë në 1 vend të avionit që nuk është i caktuar për akomodimin e personave të përkohshëm përjashtuar rastet kur është dhënë akses nga komandanti:

a) për qëllim të marrjes së veprimit të nevojshëm për sigurinë e avionit, të ndonjë personi, kafshe apo ngarkese në të; ose

b) në një pjesë të avionit në të cilin mbarten ngarkesat ose mjetet, e cila është e caktuar për akses nga një person në fluturim.

CAT.GEN.MPA.170 Substancat psikoaktive

a) Operatori duhet të marrë të gjitha masat e arsyeshme për të siguruar që asnjë person nuk hyn ose nuk është në një avion kur është nën ndikimin e substancave psikoaktive, në masën që siguria e avionit ose banorëve të tij ka mundësi të rrezikohet.

b) Operatori duhet të zhvillojë dhe duhet të zbatojë një politikë për parandalimin dhe zbulimin e keqpërdorimit të substancave psikoaktive nga fluturimi dhe anëtarët e ekuipazhit të kabinës dhe nga personeli tjetër i ndjeshëm ndaj sigurisë, nën kontrollin e tij të drejtpërdrejtë, për të siguruar që siguria e avionit ose e banorëve të tij është jo e rrezikuar.

c) Pa cenuar legjislacionin kombëtar në fuqi për mbrojtjen e të dhënave, në lidhje me testimin e individëve, operatori duhet të zhvillojë dhe të zbatojë një procedurë objektive, transparente dhe jodiskriminuese për parandalimin dhe zbulimin e rasteve të keqpërdorimit të substancave psikoaktive nga fluturimi dhe ekuipazhi i kabinës dhe të tjera personeli i ndjeshëm ndaj sigurisë.

d) Në rast të një rezultati të konfirmuar pozitiv të testimit, operatori duhet të informojë autoritetin e tij kompetent dhe autoritetin përgjegjës për personelin në fjalë, si një vlerësues mjekësor i autoritetit licencues.

CAT.GEN.MPA.175 Rrezikimi i sigurisë teknike

a) Operatori duhet të ndërmarrë të gjitha masat e arsyeshme për të siguruar që asnjë person nuk vepron ose neglizhon, me dashje ose me neglizhencë, në mënyrë që:

1) rrezikon një avion ose person në të; ose

2) të shkaktojë ose të lejojë një avion të rrezikojë çdo person ose pasuri.

b) Operatori duhet të sigurojë që ekuipazhi i fluturimit të ketë kaluar një vlerësim psikologjik përpara fillimit të fluturimit në linjë, në mënyrë që:

1) të identifikojnë atributet psikologjike dhe përshtatshmërinë e ekuipazhit të fluturimit në lidhje me mjedisin e punës; dhe

2) të zvogëlojnë gjasat e ndërhyrjes negative në funksionimin e sigurt të avionit.

c) Duke marrë parasysh madhësinë, natyrën dhe kompleksitetin e veprimtarisë së një operatori, një operator mund të zëvendësojë vlerësimin psikologjik të përmendur në pikën (b), me një vlerësim të brendshëm të attributeve psikologjike dhe përshtatshmërinë e ekuipazhit të fluturimit.

CAT.GEN.MPA.180 Dokumentet, manualët dhe informacioni që merret në fluturim

a) Dokumentet e mëposhtme, manualët dhe informacionet duhet të mbarten në çdo fluturim, origjinale ose kopje, përveç nëse specifikohet ndryshe:

1) manualët e fluturimit të avionit (AFM) ose dokumente ekuivalente;

2) certifikata origjinale e regjistrimit;

3) certifikata origjinale e vlefshmërisë ajrore (CVA);

4) certifikata e zhurmës, përfshirë edhe një përkthim në anglisht, ku është aprovuar nga autoriteti përgjegjës, për lëshimin e kësaj certifikate;

5) një kopje e noterizuar e certifikatës së operimit (AOC), përfshirë përkthimin në anglisht, kur AOC është lëshuar (më parë) në një gjuhë tjetër;

6) specifikimet e operimeve që lidhen me tipin e avionit, të lëshuara me AOC, duke përfshirë përkthimin në anglisht, kur specifikat e operimeve janë lëshuar në një gjuhë tjetër;

7) licenca origjinale e radios së avionit, nëse aplikohet;

8) certifikata e detyrueshme e siguracionit për përgjegjësitë ndaj palëve të treta;

9) dokumenti i udhëtimit ose ekuivalente, për mjetin fluturues;

10) dokumente teknike të avionit, në përputhje me shtojcën I (*Part-M*) të urdhrit të ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra” që përafron Rregulloren (KE) nr. 2042/2003;

11) detajet e paraqitura të planit të fluturimit ATS, nëse aplikohet;

12) listat aeronautike aktuale dhe të përshtatshme për rrugëkalimin e propozuar dhe të gjitha rrugët përgjatë të cilave është e arsyeshme të pritët që mund të devijohet fluturimi;

13) procedurat dhe informacione të shenjave vizuale për përdorim nga avionët, kur shkëmbehen në ajër.

14) informacion lidhur me shërbimin e kërkim-shpëtimit për zonën e fluturimit të synuar, i cili duhet të jetë lehtësisht i arritshëm në kabinën e pilotimit;

15) pjesët aktuale të manualit të operimeve që janë përkatësisht për detyrat e anëtarëve të ekuipazhit, të cilat duhet të jenë lehtësisht të arritshme për anëtarët e ekuipazhit;

16) lista minimale e pajisjeve;

17) njoftimet e duhura të pilotëve (NOTAMs) dhe të shërbimit të informacionit aeronautik (AIS);

18) informacione të përshtatshme meteorologjike;

19) lista e ngarkesave dhe/ose e pasagjerëve, nëse aplikohet;

20) dokumentacioni i peshës dhe balancimit;

21) plani operues i fluturimit, nëse aplikohet;

22) njoftimi i kategorive të pasagjerëve (SCPs) dhe ngarkesa të veçanta, nëse aplikohet; dhe

23) çdo dokumentacion tjetër që mund të jetë i nevojshëm për fluturim ose që kërkohet nga shtetet e mbi kaluara.

b) Pavarësisht nga pika (a), për operimet sipas rregullave vizuale të fluturimit (VFR) gjatë ditës, me aeroplanë të ndryshëm nga ata kompleks, me fuqi motorike që ngrihen dhe ulen në të njëjtën aerodrom ose në vendin e operimit, brenda 24 orëve ose që qëndrojnë brenda zonës lokale të specifikuar në manualin e operimeve, dokumentet dhe informacionet në vijim mund të merren në aerodrom ose në vendin e operimit;

1) certifikata e zhurmës;

2) licenca e radios së avionit;

3) dokumentacioni i udhëtimit ose ekuivalente;

4) dokumentacioni teknik i avionit;

5) dokumentet për NOTAM dhe AIS;

6) informacioni meteorologjik;

7) njoftimi i SCPs dhe i ngarkesave të veçanta, nëse aplikohet; dhe

8) dokumenti i peshës dhe balancimit.

c) Pavarësisht pikës (a), në rastin e humbjes apo të vjedhjes së dokumenteve të përcaktuara në pikat (a)(2) deri në (a)(8), operimi mund të vazhdojë fluturimin deri sa arrin në destinacionin e tij ose një vend ku mund të ofrohen dokumentet zëvendësuese.

CAT.GEN.MPA.185 Informacioni që duhet të mbahet në tokë

a) Operatori duhet të sigurojë që të paktën për kohëzgjatjen e secilit fluturim ose serisë së fluturimeve:

1) të mbahen në tokë informacione përkatëse të fluturimit dhe të përshtatshme për tipin e operimit;

2) informacioni i marrë duhet të dublohet deri sa të vendoset në vendin ku ai do të ruhet ose, nëse kjo është e pamundur;

3) informacioni i njëjtë ruhet në një kontejner kundër zjarrit në avion.

b) informacioni i referuar në pikën (a) përfshin:

1) një kopje të planit të operimit të fluturimit, ku është e përshtatshme;

2) kopje të pjesës/ve përkatëse të dokumentacionit teknik të avionit;

3) dokumentacionin specifik të rrugëkalimeve, NOTAM, nëse është redaktuar në mënyrë specifike nga operatori;

4) dokumentin e peshës dhe të balancimit, nëse kërkohet; dhe

5) njoftimin për ngarkesa të veçanta.

CAT.GEN.MPA.190 Sigurimi i dokumentacionit dhe i regjistrave

Komandanti, brenda një kohe të arsyeshme të kërkuar nga një person i autorizuar nga një autoritet, duhet të sigurojë për atë person, dokumentacionin që kërkohet të mbartet në bord.

CAT.GEN.MPA.195 Administrimi i të dhënave të regjistruesit të fluturimit: ruajtja, prodhimi, mbrojtja dhe përdorimi i tyre

a) Pas një aksidenti, një incidenti të rëndë ose një dukurie të identifikuar nga autoriteti hetues, operatori i një mjeti ajror ruan të dhënat e regjistruara origjinale për një periudhë prej 60 ditësh ose derisa të udhëzohet ndryshe nga autoriteti hetues.

b) Operatori duhet të kryejë kontrolle operuese dhe vlerësime të të dhënave të regjistruara në fluturim (FDR), regjistrime zanore të regjistruara në kabinë (CVR), regjistrime dhe të regjistrimet e lidhjes së të dhënave për të siguruar gatishmërinë e vazhdueshme të regjistruesit.

c) Operatori duhet të ruajë regjistrimet për periudhën e kohës se operimit të FDR-së, siç kërkohet nga CAT.IDE.A.190 ose CAT.IDE.H.190, përjashtuar rastet, kur, për qëllime të testimit dhe mirëmbajtjes së FDR-së,

mund të fshihet deri në një orë të regjistrimeve më të vjetra nga koha e testimit.

d) Operatori duhet të mbajë dhe të mirëmbajë dokumentacionin e përditësuar që paraqet informacionin e nevojshëm për të kthyer të dhënat e FDR-së të papërpunuara në parametrat e shprehur në njësitë inxhinierike.

e) Operatori duhet të vërë në dispozicion çdo regjistrim të fluturimit që është ruajtur, nëse përcaktohet kështu nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

f) Pa kundërshtuar urdhrin e ministrit nr. 123, datë 22.12.2011, “Për miratimin e rregullores për integrimin në një bazë qendrore të informacionit për ngjarjet në aviacionin civil dhe shpërndarjen e këtij informacioni te palët e interesuara”, që përaftron Rregulloren (EU) nr. 996/2010.

1) Përveç rasteve kur regjistrimet CVR sigurojnë shërbyeshmërinë e tyre, ato nuk duhet të zbulohen ose përdoren, me përjashtim të:

i) ndonjë procedure që lidhet me administrimin e regjistrimeve të RZK dhe transkriptit të tyre;

ii) rastit kur të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe personeli i mirëmbajtjes në fjalë kanë dhënë pëlqimin paraprak; dhe

iii) rastit kur ato përdoren vetëm për ruajtjen ose përmirësimin e sigurisë.

1a) Kur një regjistrim CVR inspektohet për të siguruar shërbyeshmërinë e vet, operatori siguron privatësinë e regjistrimit CVR dhe regjistrimi CVR nuk zbulohet ose përdoret për qëllime të tjera, përveç për të siguruar shërbyeshmërinë e CVR-së.

2) Regjistrimet e Regjistruesit së të Dhënave në Fluturim (FDR) apo regjistrimet e lidhjes së të dhënave përdoren vetëm për qëllime ndryshe nga ato të hetimit të ndonjë aksidenti ose incidenti që është subjekt i raportimit të detyrueshëm, nëse këto regjistrime:

i) përdoren nga operatori vetëm për qëllime të vlefshmërisë ajrore ose të mirëmbajtjes; ose

ii) deidentifikohen; ose

iii) zbardhen sipas procedurave të sigurta.

CAT.GEN.MPA.200 Transporti i mallrave të rrezikshme

a) Vetëm nëse lejohet ndryshe nga ky aneks, transporti i mallrave të rrezikshme nga ajri duhet të kryhet, në përputhje me aneksin 18 të Konventës së Çikagos, amenduar së fundmi dhe të përforcohet nga “udhëzimet teknike për transportimin e sigurt të mallrave të rrezikshme nga ajri” (ICAO Doc 9284-AN/905), duke përfshirë

shtojcat e saj dhe çdo shtesë tjetër ose amendim.

b) Mallrat e rrezikshme duhet të transportohen vetëm nga një operator i miratuar, në përputhje me shtojcën V (*Part-SPA*), nënpjesa G, përjashtuar rastet, kur:

1) ato nuk janë subjekt i instruksioneve teknike, në përputhje me pjesën 1 të këtyre instruksioneve; ose

2) ata mbarten nga pasagjerët ose anëtarët e ekuipazhit, ose janë në bagazh, në përputhje me pjesën 8 të instruksioneve teknike.

c) Një operator duhet të vendosë procedura për të siguruar që janë marrë të gjitha masat e arsyeshme për të parandaluar mbartjen në bord pa dijeni të mallrave të rrezikshme.

d) Operatori duhet të sigurojë personelin me informacionin e nevojshëm, duke bërë të mundur që ata të marrin përgjegjësitë e tyre, siç kërkohet nga udhëzimet teknike.

e) operatori duhet që, në përputhje me udhëzimet teknike, të raportojë pa vonesë tek Autoriteti i Aviacionit Civil dhe autoriteti përkatës i shtetit të ndodhjes së rastit, të:

1) aksidenteve apo incidenteve të ndonjë malli të rrezikshëm;

2) zbulimi i mallrave të rrezikshme të padeklaruar ose të keqdeklaruar në ngarkesa ose posta; ose

3) gjetja e mallrave të rrezikshme të mbartur nga pasagjerët ose anëtarët ekuipazhit ose, në bagazhin e tyre, kur nuk përputhet me pjesën 8 të instruksioneve teknike.

f) operatori duhet të sigurojë që pasagjerët janë të pajisur me informacion, në lidhje me mallrat e rrezikshme, në përputhje me udhëzimet teknike.

g) operatori duhet të sigurojë që njoftimet e informacionit të dhënë, në lidhje me transportin e mallrave të rrezikshme janë dhënë në pikat e pranimit të ngarkesave, siç kërkohet nga udhëzimet teknike.

CAT.GEN.MPA.205 Sistemi i gjurmimit të avionëve - Aeroplanët

a) Nga 16 dhjetor 2018, operatori duhet të krijojë dhe të mirëmbajë, si pjesë të sistemit për ushtrimin e kontrollit operacional mbi fluturimet, një sistem për gjurmimin e avionëve, i cili përfshin fluturimet, në përputhje me shkronjën (b), kur kryhen me aeroplanët e mëposhtëm:

1) aeroplanë me një MCTOM, prej më shumë se 27.000 kg, me një MOPSC prej më shumë se 19

dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë, para datës 16 dhjetor 2018, të cilët janë të pajisur me aftësi për të siguruar të dhëna shtesë përveç transponderit me radar mbikëqyrës sekondar;

2) të gjithë aeroplanët me një MCTOM më shumë se 27.000 kg, me një MOPSC më shumë se 19 dhe së pari lëshuar me një CofA individuale në ose pas datës 16 dhjetor 2018; dhe

3) të gjithë aeroplanët me një MCTOM prej më shumë se 45.500 kg dhe së pari lëshuar me një CofA individuale, në ose pas datës 16 dhjetor 2018.

b) Fluturimet gjurmohen nga operatori nga ngritja deri në ulje (aterim), përveç kur rruga e planifikuar dhe rrugët e planifikuara të devijimit janë përfshirë plotësisht në blloqet e hapësirës ajrore, ku:

1) shërbimi i mbikëqyrjes së Menaxhimit të Trafikut Ajror (MTA) ofrohet normalisht dhe mbështetet nga sistemet e mbikëqyrjes MTA, që e lokalizojnë mjetin ajror në intervale kohore me një kohëzgjatje të mjaftueshme; dhe

2) operatori iu siguron ofruesve kompetentë të shërbimeve të lundrimit ajror të dhëna të nevojshme kontakti.

CAT.GEN.MPA.210 Vendndodhja e një avioni pranë rrezikut – aeroplanët

Aeroplanët e mëposhtëm duhet të jenë të pajisur me mjete të fuqishme të automatizuara për të përcaktuar me saktësi vendndodhjen e pikës së mbarimit të fluturimit dhe vazhdon me një aksident ku aeroplani është dëmtuar rëndë:

1) të gjithë aeroplanët me një MCTOM prej më shumë se 27.000 kg, me një MOPSC prej më shumë se 19 dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 janar 2021; dhe

2) të gjithë aeroplanët me një MCTOM prej më shumë se 45.500 kg dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 janar 2021.

CAT.GEN.MPA.215 Programi i mbështetjes

a) Operatori duhet të mundësojë, lehtësojë dhe sigurojë aksesin në një program mbështetjeje proaktive dhe jondëshkuese që do të ndihmojë dhe mbështesë ekuipazhin e fluturimit në njohjen, përballimin dhe tejkalimin e ndonjë problemi që mund të ndikojë negativisht në aftësinë e tyre për të ushtruar në mënyrë të sigurt privilegjet e licencës së

tyre. Kjo qasje duhet të vihet në dispozicion të gjithë ekuipazhit të fluturimit.

b) Pa cenuar legjislacionin kombëtar në fuqi për mbrojtjen e individëve, në lidhje me përpunimin e të dhënave personale dhe lëvizjen e lirë të këtyre të dhënave, mbrojtja e konfidencialitetit të të dhënave do të jenë parakusht për një program mbështetës efektiv, pasi inkurajon përdorimin e një programi të tillë dhe siguron integritetin e tij.

NËNPJESA B PROCEDURAT OPERUESE

SEKSIONI 1 MJETET FLUTURUESE ME MOTOR

CAT.OP.MPA.100 Përdorimi i shërbimeve të trafikut ajror

a) Operatori duhet të sigurojë që:

1) shërbimet e trafikut ajror (ATS), të përshtatshme për hapësirën ajrore dhe rregullat e aplikueshme të ajrit janë përdorur për të gjitha fluturimet në dispozicion kurdo;

2) instruksionet operuese në fluturim që përfshijnë një ndryshim në planin e fluturimit ATS, kur është e praktikueshme, janë të koordinuara me njësinë e duhur ATS përpara transmetimit nga një mjet fluturues.

b) Pavarësisht pikës (a), përdorimi i ATS nuk është i nevojshëm nëse nuk kërkohet nga kërkesat e hapësirës ajrore për:

1) operimet sipas VFR gjatë ditës të aeroplanëve të ndryshëm nga ata kompleks me fuqi motorike;

2) helikopterët me një MCTOM prej 3175 kg ose më pak, që operojnë ditën dhe në rrugëkalime të cilat navigohet me orientues vizuale në terren; ose

3) operimet lokale me helikopter, me kusht të ruhet koordinimi me shërbimet e kërkim-shpëtimit.

CAT.OP.MPA.105 Përdorimi i aerodromeve dhe bazave operuese

a) Operatori duhet të përdorë vetëm aerodromet dhe bazat operuese që janë të përshtatshme për tipin e avionëve dhe funksionimin në fjalë.

b) Përdorimi i bazave operuese duhet të aplikohet vetëm për:

1) të aeroplanëve të ndryshëm nga ata kompleks me fuqi motorike; dhe”;

2) helikopterët,

CAT.OP.MPA.106 Përdorimi i aerodromeve të izoluar – aeroplanët

a) Përdorimi i një aerodromi të izoluar me aeroplan si aerodrom i destinacionit, kërkon miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Një aerodrom i izoluar është një aerodrom për të cilin rezerva alternative dhe përfundimtare e karburantit të kërkuar për në aerodromin e duhur alternativ të jetë më shumë se:

1) për aeroplanët me motorë me pistona, karburanti për të fluturuar për 45 minuta plus 15% të kohës fluturuese e planifikuar të shpenzohet në regjimin ekonomik ose dy orë, cilado që është më pak ose

2) për aeroplanët me motorë me turbinë, karburanti i fluturimit për dy orë në konsumin normal në fluturim horizontal mbi aerodromin e destinacionit, duke përfshirë karburantin përfundimtar rezervë.

CAT.OP.MPA.107 Aerodromi i përshtatshëm

Operatori duhet ta konsiderojë një aerodrom si të përshtatshëm nëse, në kohën e supozuar të përdorimit, aerodromi është i disponueshëm dhe i pajisur me shërbimet ndihmëse të nevojshme, të tilla si shërbimet e trafikut ajror (ATS), ndriçim të mjaftueshëm, komunikim, raportim të motit, lundrim dhe shërbime emergjente.

CAT.OP.MPA.110 Minimumet e operimit të aerodromit

a) Operatori duhet të krijojë minimumet e operimit, për çdo aerodrom nisjeje, destinacioni apo alternativë, që planifikon të përdorë. Këto minimume nuk duhet të jenë më të ulëta se sa ato të krijuara për aerodrome të tilla nga ana e shtetit në të cilin ndodhet aerodromi, vetëm nëse miratohet specifikisht nga ky shtet. Çdo kërkesë shtesë e specifikuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të shtohet në minimumet.

b) Përdorimi i një pajisje (HUD), monitori udhëzues për sistemin e uljes (HUDLS) ose sistemi ndihmës për shikimin (EVS) mund të lejojë operimet me shikim më të ulët se minimumet operuese të aerodromit nëse miratohet në përputhje me SPA.LVO.

c) Kur krijohen minimumet operuese të aerodromit, operatori duhet të marrë parasysh si më poshtë:

1) tipin, performancën dhe karakteristikat e përdorimit të avionit;

2) përbërjen, aftësinë dhe eksperiencën e ekuipazhit të fluturimit;

3) dimensionet dhe karakteristikat e pistave/zonat e afrimit final dhe të ngritjes (FATO) që mund të përzgjidhen për përdorim;

4) përshtatshmëria dhe performanca e pajisjeve ndihmëse vizuale dhe jovizuale në tokë;

5) pajisje të disponueshme në avion, për qëllime lundrimi dhe/ose kontrolli të rrugëkalimit të fluturimit gjatë ngritjes, afrimit, uljes, rrotullimit dhe kalimit të rreth të dytë;

6) për përcaktimin e zonave të tolerancës së pengesave, pengesave në ulje, uljen dhe marrjen e lartësisë, të cilat janë të nevojshme për kryerjen e procedurave të emergjencës;

7) lartësia e tolerancës së pengesave për procedurat e afrimit instrumental;

8) mënyrat, përcaktimi dhe raportimi i kushteve meteorologjike; dhe

9) teknikën e fluturimit që duhet të përdoret gjatë afrimit final.

d) Operatori duhet të specifikojë metodën e përcaktimit të minimeve operuese të aerodromit në manualin e operateve.

e) Minimumet për një afrim të veçantë në tokë dhe procedura e uljes duhet të përdoren vetëm nëse janë përmbushur të gjitha kushtet e mëposhtme:

1) pajisja tokësore që tregohet në grafikun e kërkuar për procedurën e destinuar është në operim;

2) sistemet e kërkuara të avionit për tipin e afrimit në tokë janë operuese;

3) plotësimi i kriterëve të kërkuara të performancës së avionit; dhe

4) ekuipazhi është kualifikuar siç duhet.

CAT.OP.MPA.115 Teknika e fluturimit në afrim- aeroplanët

a) Të gjitha afrimet duhet të kryhen si afrime të stabilizuara, vetëm nëse miratohet ndryshe nga Autoriteti i Aviacionit Civil, për një ulje të veçantë në një pistë të veçantë.

b) Afrimi jopreciz:

1) afrimi i vazhdueshëm i zbritjes finale (CDFA), teknika duhet të përdoret për të gjitha uljet joprecize;

2) pavarësisht nga pika (1), një tjetër teknikë fluturimi në afrim mund të përdoret për një

kombinim të veçantë afrim/pistë nëse miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil. Në raste të tilla, minimumi i aplikueshëm i limitit të shikimit të pistës (RVR):

i) duhet të rritet nga 200 m për kategorinë A dhe B të avionëve dhe nga 400 m për kategorinë C dhe D të avionëve; ose

ii) për aerodromet ku ekziston një interes publik për të kryer operate aktuale dhe nuk mund të zbatohet teknika CDFA, duhet të krijohet dhe rishikohet vazhdimisht nga Autoriteti i Aviacionit Civil, duke marrë parasysh përvojën e operatorit, programin e trajnimit dhe kualifikimin e ekuipazhit të fluturimit.

CAT.OP.MPA.120 Afrimet ajrore me radar (AAR) për operate mbi ujë – helikopterët

a) Një AAR duhet të bëhet vetëm nëse:

1) radari jep udhëzime të kursit të siguruar për tolerancat e lartësisë të lejuara deri të pengesave; dhe

2) ose:

i) lartësia relative minimale e humbjes së lartësisë (MDH) përcaktohet nga një radioaltimetër; ose

ia) lartësia absolute minimale e humbjes së lartësisë (MDA) plus një tolerancë e përshtatshme e aplikueshme.

b) AAR-ja e pajisjeve dhe e avionëve në lëvizje duhet të kryhet vetëm në operate me shumë ekuipazh.

c) Zona e vendimit duhet të sigurojë tolerancë të përshtatshme ndaj pengesave në afrimet e dështuara nga çdo destinacion për të cilat është planifikuar një AAR.

d) Afrimi duhet të vazhdojë përtej zonës së vendimit ose më poshtë MDA/H kur është vendosur referenca vizuale me destinacionin.

e) Për operate vetëm me një pilot, rritjet e duhura duhet të shtohen në MDA/H dhe në pikën e marrjes së vendimit.

CAT.OP.MPA.125 Procedurat e nisjes dhe afrimit instrumental

a) Operatori duhet të sigurojë përdorimin e procedurave të nisjes dhe afrimit instrumental të krijuara nga shteti i aerodromit.

b) Pavarësisht pikës (a), komandanti mund të pranojë një miratim nga ATC-ja për të devijuar nga një nisje e publikuar ose rrugë mbërritjeje, me kusht që të dihen kriteret e tolerancave të lartësisë deri te pengesat, dhe se janë marrë parasysh kushtet

operuese. Në çdo rast, afrimi final duhet të bëhet vizualisht ose, në përputhje me procedurat e përcaktuara të afrimit instrumental në tokë.

c) Pavarësisht pikës (a), operatori mund të përdorë procedura të tjera, përveç atyre të përmendura në pikën (a), me kusht që ato të jenë miratuar nga shteti në të cilin ndodhet aerodromi dhe të jenë specifikuar në manualin operative.

CAT.OP.MPA.126 Lundrimi me performancën bazë

Operatori garanton se, kur kërkohet Lundrimi me Bazë Performance (PBN) për rrugën ose procedurën e fluturimit:

a) specifikimet për lundrimet PBN janë deklaruar në AFM ose në dokument tjetër që është miratuar nga autoriteti certifikues si pjesë e një vlerësimi të vlefshmërisë ajrore ose është bazuar në një miratim të tillë; dhe

b) operimi i avionit kryhet në përputhje me specifikimet përkatëse të lundrimit dhe kufizimet sipas AFM-së ose një dokumenti tjetër i përmendur më lart.

CAT.OP.MPA.130 Procedurat për zvogëlimin e zhurmës – aeroplanët

a) Përveç operateve VFR të aeroplanëve të ndryshëm nga ata kompleksë me fuqi motorike, operatori krijon procedura të përshtatshme operimi të nisjes dhe mbërritjes/të afrimit për çdo lloj avioni duke marrë parasysh nevojën për të minimizuar efektin e zhurmës së avionëve.

b) Procedurat, duhet:

1) të garantojnë që siguria ka përparësi mbi ndërprerjen e zhurmës; dhe

2) të jetë e thjeshtë dhe e sigurt për të operuar me asnjë rritje të konsiderueshme në ngarkesën e punës së ekuipazhit gjatë fazave kritike të fluturimit.

CAT.OP.MPA.131 Procedurat për zvogëlimin e zhurmës – helikopterët

a) Operatori duhet të sigurojë që gjatë procedurave të ngritjes dhe uljes të marrë në konsideratë nevojën për të minimizuar efektin e zhurmës së helikopterit.

b) Procedurat, duhet të:

1) garantojnë që siguria ka përparësi mbi ndërprerjen e zhurmës; dhe

2) jenë të thjeshta dhe të sigurt për të operuar me asnjë rritje të konsiderueshme në ngarkesën e punës së ekuipazhit gjatë fazave kritike të fluturimit.

CAT.OP.MPA.135 Rrugëkalimet dhe zonat e operimit – të përgjithshme

a) Operatori duhet të sigurojë që operimet kryhen vetëm përgjatë rrugëkalimeve ose brenda zonave, për të cilat:

1) janë siguruar fasilitetet bazuar në hapësirë dhe fasilitetet në tokë dhe shërbimet, përfshirë shërbimet meteorologjike, të përshtatshme për operimin e planifikuar;

2) performanca e avionit është e përshtatshme në përputhje me kërkesat e lartësisë minimale të fluturimit;

3) pajisjet e avionit plotësojnë kërkesat minimale për funksionimin e planifikuar; dhe

4) janë në dispozicion hartat dhe listat e duhura.

b) Operatori duhet të sigurojë që operimet kryhen në përputhje me çdo kufizim mbi rrugëkalimet ose zonat e veprimit të përcaktuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

c) pika (a)(1) nuk zbatohet për operimet sipas VFR gjatë ditës të avionëve të tjerë të ndryshëm nga ata kompleksë me fuqi motorike në fluturime që largohen dhe mbërrijnë në të njëjtin aerodrom ose në zonën e operimit.

CAT.OP.MPA.136 Trajektoret dhe zonat e operimit – aeroplanët me motor të vetëm

Operatorët duhet të sigurojnë që operimet e aeroplanëve me motor të vetëm të jenë vetëm në rast se nuk aprovohen nga autoriteti kompetent në pajtim me aneksin V (Part SPA), nënpjesa L – operimet e aeroplanit të turbinave të ngjashme në natë ose në IMC (SET-IMC) kryhet përgjatë rrugëve ose brenda zonave ku janë në dispozicion sipërfaqet që lejojnë uljen e detyruar të sigurt.

CAT.OP.MPA.137 Rrugëkalimet dhe zonat e operimit të helikopterëve

Operatori duhet të sigurojë që:

a) për helikopterët që operojnë në performancë të klasit 3, të ketë sipërfaqe në dispozicion që të lejojnë kryerjen e një uljeje të detyruar në mënyrë të sigurt, duke përjashtuar rastet kur helikopteri është i miratuar të operojë në përputhje me CAT.POL.H.420;

b) për helikopterët që operojnë në performancë të klasit 3 dhe kryerjen e operateve “Transit bregdetar”, manuali i operateve të përmbajë procedura për të siguruar që gjerësia e korridorit bregdetar, dhe pajisjet e mbartura, janë në përputhje me kushtet që mbizotërojnë në atë kohë.

CAT.OP.MPA.140 Distanca maksimale e përshtatshme nga një aerodrom për avionët me dy motorë pa një miratim ETOPS

a) Përveç rasteve kur miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil në pajtim me aneksin V (Part SPA), nënpjesa F, operatori nuk duhet të operojë një aeroplan me dy motorë në një rrugëkalim nën kushtet standarde në ajër të qetë, në një aerodrom të përshtatshëm, në 1 pikë më të largët se:

1) për aeroplanët me performancë të klasit A:

i) ose me një maksimum konfigurimi operiacional pasagjerësh (MOPSC) prej 20 vende ose më shumë; ose

ii) një peshë maksimale ngritjeje prej 45 360 kg ose më shumë, një distancë fluturimi prej 60 minutash me një motor jofunksional;

2) për aeroplanë me performancë të klasit A me:

i) një MOPSC prej 19 vende ose më pak; dhe

ii) një peshë maksimale ngritjeje më pak se 45 360 kg, një distancë fluturimi 120 minuta, ose që i nënshtrohen miratimit nga Autoriteti i Aviacionit Civil, deri në 180 minuta për aeroplanët turbo-reaktiv, ku shpejtësia në regjim ekonomik me një motor jofunksional (OEI) përcaktohet në përputhje me pikën (b);

3) për aeroplanët me performancë të klasit B ose C:

i) distancë e fluturimit në 120 minuta me shpejtësi në rrëgjim ekonomik me një motor jofunksional (OEI) përcaktohet në përputhje me pikën (b); ose

ii) 300 NM (Milje detare), cilado që është më pak.

b) Operatori duhet të përcaktojë një shpejtësi për llogaritjen e distancës maksimale në një aerodrom të përshtatshëm për çdo tip avioni me dy motorë apo variant që operohet, që të mos tejkalojë V_{mo} (shpejtësinë maksimale operuese) bazuar mbi shpejtësinë e vërtetë që avioni mund të mbajë me një motor jofunksional.

c) Operatori në manualin e operimeve duhet të përfshijë të dhënat e mëposhtme specifike për secilin tip ose variant:

1) shpejtësinë e caktuar të fluturimit në regjim ekonomik me një motor jofunksional (OEI); dhe

2) distancën e caktuar maksimale nga një aerodrom i përshtatshëm.

d) Për të marrë miratimin referuar në pikën (a), (2), operatori duhet të evidentojë se:

1) kombinimi avion/motor ka një projekt tipi

për operime të tejzgjatura me motorë (ETOPS) dhe miratimin e besueshmërisë për operimin e synuar;

2) një set të kushteve që janë implementuar për të siguruar se aeroplani dhe motorët e tij mirëmbahen për të përmbushur kriteret e nevojshme të besueshmërisë; dhe

3) ekuipazhi i fluturimit dhe i gjithë personeli tjetër i operimeve të përfshirë, janë të trajnuar dhe kanë kualifikime të përshtatshme për të kryer operimin e synuar.

CAT.OP.MPA.145 Vendosja e lartësisë minimale të fluturimit

a) Operatori duhet të vendosë për të gjitha segmentet e rrugëkalimeve në të cilat do të fluturojë:

1) lartësinë minimale të fluturimit që ofron hapësira e kërkuar e terrenit, duke marrë parasysh kërkesat e nënpjesës C; dhe

2) një metodë për përcaktimin e atyre lartësive nga ekuipazhi i fluturimit.

b) Metoda për vendosjen e lartësisë minimale të fluturimit duhet të miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

c) Kur lartësia minimale e fluturimit e vendosur nga operatori dhe një shtet i mbikaluar ndryshon, duhet të zbatohen vlerat më të larta.

CAT.OP.MPA.150 Politika e karburantit

a) Operatori duhet të krijojë një plan karburanti për qëllim të planifikimit të fluturimit dhe riplanifikimit të tij për të siguruar që çdo fluturim mbart karburant të mjaftueshëm për operimin e planifikuar dhe rezerva për mbulimin e devijimeve nga operimi i planifikuar. Plani i karburantit dhe ndonjë ndryshim në të, kërkojnë miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Operatori duhet të sigurojë që planifikimi i fluturimeve është i bazuar mbi të paktën:

1) procedurat që përmbahen në manualin e operimeve; dhe

i) të dhënat e publikuara nga prodhuesi avionit; ose

ii) të dhënat aktuale të një avioni të nxjerra nga një sistem për monitorimin e konsumit të karburantit; dhe

2) kushtet që veprojnë nën të cilin fluturimi është kryer, duke përfshirë:

i) të dhënat e avionëve për konsumin e karburantit;

ii) peshat e parashikuara;

iii) kushtet e pritshme dhe meteorologjike;

v) procedurat dhe kufizimet e shërbimeve të lundrimit ajror.

c) Operatori duhet të sigurojë që llogaritja para fluturimit e karburantit të përdorshëm të kërkuar për një fluturim të përfshijë:

1) karburantin për rulim;

2) karburantin për udhëtim;

3) karburantin rezervë të përbërë nga:

i) karburanti për emergjenca;

ii) karburanti alternativ, në qoftë se kërkohet një aerodrom destinacioni alternativ;

iii) karburanti rezervë përfundimtar; dhe

iv) karburanti plotësues, nëse kërkohet nga lloji i operimit; dhe

4) karburanti shtesë nëse kërkohet nga komandanti.

d) Operatori duhet të sigurojë se procedurat e riplanifikimit për llogaritjen e karburantit të përdorshëm që kërkohet kur një fluturim do të vazhdojë përgjatë një rrugëkalimi ose në një aerodrom alternativ destinacioni nga sa ishte planifikuar fillimisht përfshin:

1) karburantin për udhëtimin në pjesën e mbetur të fluturimit; dhe

2) karburantin rezervë të përbërë nga:

i) karburantin për emergjenca;

ii) karburantin alternativ, në qoftë se kërkohet një aerodrom alternativ destinacioni;

iii) karburantin rezervë përfundimtar; dhe

iv) karburantin plotësues, nëse kërkohet nga lloji i operimit; dhe

3) karburantin shtesë nëse kërkohet nga komandanti.

CAT.OP.MPA.151 Politika e karburantit – lehtësimet

a) Pavarësisht CAT.OP.MPA.150 (b) deri në (d), për operime me avionë të performancës së klasit B operatori duhet të sigurojë se llogaritja para fluturimit e karburantit të përdorshëm e kërkuar për një fluturim përfshin:

i) karburantin për rulim, nëse është i konsiderueshëm;

ii) karburantin në udhëtim;

iii) karburantin rezervë, të përbërë nga:

A) karburanti për emergjenca që nuk është më pak se 5% e karburantit të udhëtimit të planifikuar ose, në rastin e riplanifikimit në fluturim, 5% e karburantit të udhëtimit për pjesën e mbetur të fluturimit; dhe

B) karburanti përfundimtar rezervë i fluturimit për një periudhë shtesë prej 45 minutash për motorët reciprokë ose 30 minuta për motorët me turbinë;

iv) karburanti alternativ për të arritur në një aerodrom alternativ, nëse kërkohet një i tillë, duke kaluar nga destinacioni; dhe

vi) karburanti rezervë, nëse specifikohet nga komandanti.

a1) Pavarësisht nga CAT.OP.MPA.150(b) deri (d), për operime që ngrihen dhe ulen në të njëjtin aerodrom ose vendin e operimit me avionët ELA2 sipas kushteve VFR ditën, operatori duhet të specifikojë rezervën minimale finale të karburantit në OM (manualin e operimeve). Kjo rezervë e fundit minimale e karburantit nuk duhet të jetë më pak se sasia e nevojshme për të fluturuar për një periudhë prej 45 minutash.”

b) Pavarësisht CAT.OP.MPA.150 (b) deri në (d), për helikopterët me një peshë të certifikuar maksimale ngritjeje (MTCOM) prej 3 175 kg ose më pak, në fluturime ditën dhe në rrugëkalime naviguese me orientues vizualë ose operimet lokale me helikopter, plani i karburantit duhet të sigurojë që, në përfundim të fluturimit, ose serisë së fluturimeve, karburanti përfundimtar rezervë nuk është më pak se sa një sasi e mjaftueshme, për:

1) 30 minuta kohë fluturimi në regjim ekonomik; ose

2) 20 minuta kohë fluturimi në regjim ekonomik kur veprojnë brenda një zonë ku ndodhen vende të mjaftueshme dhe të përshtatshme për ulje.

CAT.OP.MPA.155 Transporti i kategorive të veçanta të udhëtarëve (SCPs)

a) Personat që kërkojnë kushte të veçanta, ndihmë dhe/apo pajisje gjatë një fluturimi duhet të konsiderohen si SCPs duke përfshirë të paktën:

1) Personat me lëvizshmëri të kufizuar (PRMs), të cilët, pa rënë ndesh me urdhrin e ministrit nr. 329/2014 “Të drejtat e invalidëve dhe personave me aftësi të kufizuara, kur udhëtojnë nëpërmjet ajrit”, që përaftron Rregulloren (KE) nr. 1107/2006, janë pranuar që të jetë çdo person të cilit lëvizshmëria i është reduktuar për shkak të ndonjë paaftësie fizike, shqisore ose lokomotore, të përhershme ose të përkohshme, apo për shkak të aftësisë së kufizuar intelektuale ose dëmtimit, çdo shkak tjetër të aftësisë së kufizuar, ose moshës;

2) foshnjat dhe fëmijët e pashoqëruar; dhe
3) të deportuarit, pasagjerët e papranueshëm ose të burgosurit në parandalim;

b) SCPs duhet të mbarten nën kushte të cilat garantojnë sigurinë e avionit dhe pasagjerëve të tij sipas procedurave të përcaktuara nga operatori;

c) SCPs nuk duhet të vendosen, as të zënë vende që lejojnë akses të drejtpërdrejtë në daljet emergjente apo në një vend ku prezenca e tyre mund:

1) të pengojnë anëtarët e ekuipazhit në detyrat e tyre;

2) të bllokojnë aksesin për pajisjet e emergjencës; ose

3) të pengojnë evakuimin urgjent të avionit.

d) Komandanti duhet të njoftohet paraprakisht kur SCPs do të mbarten në bord.

CAT.OP.MPA.160 Vendosja e bagazhit dhe mallrave

Operatori duhet të krijojë procedura për të siguruar që:

a) Në kabinën e pasagjerëve do të merret vetëm bagazhi që mund të jetë i sigurt dhe i përshtatshëm.

b) Gjithë bagazhi dhe ngarkesa në bord që mund të shkaktojë plagosje apo dëmtim, ose pengojë korridoret në bordin e avionit dhe daljet nëse zhvendoset, është vendosur në mënyrë të tillë që të mos lëvizë.

CAT.OP.MPA.165 Ndenjëset e pasagjerëve

Operatori duhet të krijojë procedura për të siguruar që pasagjerët janë ulur në mënyrë të atillë që në rast të një evakuimi emergjent, ata të jenë në gjendje për të ndihmuar dhe të mos pengojnë evakuimin nga avioni.

CAT.OP.MPA.170 Informimi i pasagjerëve

Operatori duhet të sigurojë që:

a) pasagjerëve i është dhënë informacion dhe demonstrime në lidhje me sigurinë në një formë që lehtëson zbatimin e procedurave të aplikueshme në rast të një emergjence; dhe

b) pasagjerëve i është dhënë një kartë informuese sigurie në të cilën ka instruksione ilustruese që tregojnë funksionimin e pajisjeve dhe daljet emergjente të mundshme për t'u përdorur nga udhëtarët.

CAT.OP.MPA.175 Përgatitja e fluturimit

a) Një plan operacional fluturimi duhet të plotësohet për çdo fluturim të synuar, duke marrë në konsideratë performancën e avionit, kufizimet e tjera operuese dhe kushtet përkatëse të pritshme në

rrugëkalimet për t'u ndjekur edhe në aerodromet / bazat operuese që do të operohet.

b) Fluturimi nuk duhet të fillojë nëse komandanti nuk është i bindur se:

1) të gjitha pikat e parashikuara në 2.a.3 të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011 "Për rregullat e përbashkëta në fushën e Aviacionit Civil", i ndryshuar, që përafron Rregulloren EU 216/2008 në lidhje me vlefshmërinë ajrore dhe regjistrimin e avionit, instrumentit dhe pajisjet, dhe vendndodhjen e Qendrës së Gravitetit të peshës dhe balancimit, bagazhit, mallrave dhe kufizimet operuese të mjetit fluturues mund të përmbushen;

2) avioni nuk operohet në kundërshtim me dispozitat e listës së devijimit të konfigurimit (CDL);

3) pjesët e manualit të operimeve të cilat janë të nevojshme për kryerjen e fluturimit janë në dispozicion;

4) dokumentet, informacionet shitesë dhe format që kërkohen të jenë në dispozicion nga CAT.GEN.MPA.180 janë në bord;

5) harta aktuale, grafiket dhe dokumentacioni shoqërues ose të dhënat ekuivalente janë në dispozicion për të mbuluar operimin e synuar të avionit, duke përfshirë çdo devijim që me arsye mund të pritët;

6) fasilitetet në tokë dhe ato të bazuara në hapësirë dhe shërbimet e kërkuara për fluturimin e planifikuar janë në dispozicion dhe të përshtatshme;

7) dispozitat e specifikuar në manualin e operimeve në lidhje me karburantin, vajin, oksigjenin, lartësinë minimale të sigurt të aerodromit operues dhe disponueshmërinë e aerodromeve alternative, ku kërkohet, mund të jenë në pajtueshmëri me të për fluturimin e planifikuar; dhe

7a) çdo bazë e të dhënave të lundrimit e nevojshme për fluturim bazuar në performancë është e përshtatshme dhe aktuale;

8) çdo kufizim shitesë operues mund të jetë në përputhje me të.

c) Pavarësisht pikës (a), një plan operues fluturimi nuk është i nevojshëm për operimet vizuale nën VFR me:

1) aeroplanë të ndryshëm nga ata kompleksë me fuqi motorike, që ngrihen dhe ulen në të njëjtin aerodrom ose në zonë operimi; ose

2) helikopterët me një MCTOM prej 3 175 kg ose më pak, në fluturim ditën me orientues vizuale në një zonë lokale, siç specifikohet në manualin e operimeve.

CAT.OP.MPA.180 Zgjedhja e aerodromeve – aeroplanët

a) Kur nuk është e mundur që të përdore aerodromin e nisjes si një aerodrom alternativ për ngritje për arsye të kushteve meteorologjike ose për shkak të arsyeve të performancës, operatori duhet të përzgjedhë një tjetër aerodrom alternativ të përshtatshëm për ngritje që nuk është më larg nga aerodromi i nisjes:

1) për avionët me dy motorë:

i) një orë fluturimi në një shpejtësi fluturimi në regjim ekonomik me një motor jofunksional sipas AFM-së në kushte ajrore të qeta standarde, bazuar mbi peshën aktuale të ngritjes; ose

ii) koha e shmangies ETOPS miratuar në përputhje me shtojcën V (Part SPA), nënpjesa F, objekt i çfarëdo kufizimi MEL, deri në një maksimum prej dy orësh, me shpejtësi fluturimi në regjim ekonomik me një motor jofunksional sipas AFM-së në kushte ajrore të qeta standarde, bazuar në peshën aktuale të ngritjes;

2) për avionët me tre dhe katër motorë, dy orë fluturimi në shpejtësinë e fluturimit në regjim ekonomik me një motor jofunksional sipas AFM-së në kushte ajrore të qeta standarde, bazuar në peshën aktuale të ngritjes.

Nëse AFM-ja nuk përmban një shpejtësi fluturimi me një motor jofunksional, shpejtësia që do të përdoret për llogaritje duhet të jetë ajo që është arritur me motor (et) e mbetur të vendosur në fuqi maksimale konstante.

b) Operatori duhet të zgjedhë së paku një aerodrom destinacioni alternativ për secilin fluturim instrumental përjashtuar rastet kur aerodromi i destinacionit është i izoluar ose:

1) kohëzgjatja e planifikuar e fluturimit nga ngritja deri në ulje ose, në rastin e riplanifikimit gjatë fluturimit në përputhje me CAT.OP.MPA.150 (d), koha e mbetur e fluturimit drejt destinacionit nuk kalon gjashtë orë; dhe

2) ka në dispozicion dy pista të ndara dhe të përdorshme në aerodromin e destinacionit dhe raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet për aerodromin e destinacionit tregojnë se, për periudhën nga një orë para, deri në një orë pas kohës së pritshme të mbërritjes në aerodromin e

destinacionit, tavani (baza e reve) do të jetë së paku 2 000 ft ose lartësia e afrimit + 500 ft, cilado që është më e madhe, dhe shikimi në tokë duhet të jetë të paktën 5 km.

c) Operatori duhet të zgjedhë dy aerodrome destinacioni alternativ, kur:

1) raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet për aerodromin e destinacionit tregojnë se gjatë periudhës që fillon një orë më parë, dhe përfundon një orë pas kohës së parashikuar të mbërritjes, kushtet e motit duhet të jenë nën minimumin e planifikimit në fuqi; ose

2) nuk ka informacione meteorologjike të disponueshme.

d) Operatori duhet të specifikojë çdo aerodrom alternativ të kërkuar në planin operues të fluturimit.

CAT.OP.MPA.181 Zgjedhja e aerodromeve dhe bazave operuese – helikopterët

(a) Për fluturimet në kushte instrumentale meteorologjike, komandanti duhet të zgjedhë një aerodrom alternativ për ngritje brenda një ore, duke fluturuar me shpejtësi fluturimi normale në qoftë se nuk do të jetë i mundur kthimi në vendin e nisjes për shkak të arsyeve meteorologjike.

b) Për fluturimet instrumentale (IFR) ose vizuale (VFR) dhe për lundrimin me mënyra të tjera përveç orientuesve vizuale në terren, komandanti duhet të specifikojë të paktën një aerodrom destinacioni alternativ në planin e fluturimit operues përveç rasteve, kur:

1) destinacioni është një aerodrom bregdetar dhe helikopteri është në kurs fluturimi në det

2) për një fluturim në çdo destinacion tjetër tokësor, kohëzgjatja e fluturimit dhe kushtet meteorologjike që mbizotërojnë janë të tilla që, në kohën e parashikuar të mbërritjes në vendin e uljes së synuar, është i mundur një afrim dhe ulje sipas kushteve meteorologjike vizuale (VMC); ose

3) vendi i synuar i uljes është i izoluar dhe nuk ka aerodrom alternativ të disponueshëm, në këtë rast, duhet të përcaktohet pika e fundit për kthim (PNR).

c) Operatori duhet të përzgjedhë dy aerodrome destinacioni alternativ, kur:

1) të dhënat e duhura të motit dhe/ose parashikimet për aerodromin e destinacionit tregojnë se gjatë periudhës që fillon një orë para dhe përfundon një orë pas kohës së parashikuar të mbërritjes, kushtet e motit jenë nën minimumet e planifikuara në fuqi; ose

2) nuk ka të disponueshëm informacion meteorologjik për aerodromin e destinacionit.

d) Operatori mund të përzgjedhë një aerodrom në det të hapur si destinacion alternativ kur aplikohen kriteret e mëposhtme:

1) një aerodrom në det të hapur si destinacion alternativ duhet të përdoret vetëm pas një pike të fundit të kthimit (PNR). Para PNR, duhet të përdoren aerodromet alternative në tokë;

2) kapaciteti i uljes me një motor jofunksional duhet të jetë i arritshëm në aerodromin alternativ;

3) duhet të garantohej disponueshmëria e sheshit të uljes në masën e mundshme. Dimensionet, konfigurimi dhe toleranca e pengesave të helidromeve individuale apo vendeve të tjera duhet të vlerësohen në mënyrë që të krijojë përshtatshmërinë operuese për përdorim si një aerodrom alternativ nga çdo tip helikopteri të propozuar që do të përdoret;

4) duhet të vendosen minimumet e lejuara të motit duke marrë parasysh saktësinë dhe besueshmërinë e informacionit meteorologjik;

5) MEL-i duhet të përmbajë dispozita të veçanta për këtë tip operimi; dhe

6) një aerodrom alternativ në det duhet të zgjidhet vetëm nëse operatori ka krijuar një procedurë në manualin e operateve.

e) Operatori duhet të specifikojë çdo aerodrom alternativ të kërkuar në planin operues të fluturimit.

CAT.OP.MPA.182 Destinacioni i aerodromeve – operate të afërimit me instrumente

Operatori duhet të sigurojë që janë në dispozicion mjetet e mjaftueshme për të naviguar dhe ulur në aerodromin e përcaktuar ose në cilindo aerodrom rezervë në rast të humbjes së aftësisë operuese për afrimin dhe uljen e synuar.

CAT.OP.MPA.185 Planifikimi i minimumeve për fluturimeve instrumentale (IFR) – Aeroplanët

a) Planifikimi i minimumeve për një ngritje për në aerodromin alternativ

Operatori duhet të zgjedhë një aerodrom si alternativ për ngritje vetëm kur të dhënat e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se, gjatë periudhës nga një orë më parë deri një orë më pas, kohës së parashikuar për mbërritjen në aeroport, kushtet e motit duhet të jenë në ose mbi minimumin e aplikueshëm të uljes së përcaktuar në përputhje me CAT.OP.MPA.110. Tavani duhet të merret parasysh vetëm kur operate të afërimit në dispozicion janë joprecize në (NPA) dhe/ose operate me lëvizje majtas djathtas (gjatë afërimit). Çdo kufizim në lidhje me operate me një motor të fikur (OEI) duhet të merret parasysh.

b) Planifikimi i minimumeve për një aerodrom destinacioni tjetër, përveç një destinacioni të një aerodromi të izoluar

Operatori duhet të zgjedhë aerodromin e destinacionit vetëm, kur:

1) të dhënat e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se, gjatë periudhës që fillon një orë më parë dhe përfundimit një orë pas kohës së parashikuar së mbërritjes në aeroport, kushtet e motit duhet të jenë në ose mbi minimumin e planifikimit të zbatueshëm si vijon:

i) RVR/Shikimi (VIS) i specifikuar në përputhje me CAT.OP.MPA.110; dhe

ii) për një NPA ose një operim me lëvizje majtas djathtas, tavani (baza e reve) i barabartë ose mbi MDH; ose

2) janë përzgjedhur dy aerodrome destinacioni alternativ.

c) Planifikimi i minimumeve për një aerodrom destinacioni alternativ, aerodrome të izoluar, aerodrom alternativ furnizim me karburant në rrugëkalim, aerodrome alternative në rrugëkalim (ERA).

Operatori duhet të zgjedhë një aerodrom për një nga këto qëllime, vetëm kur të dhënat e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se, gjatë periudhës një orë më para deri në një orë pas kohës së pritshme të mbërritjes në aerodrom, kushtet e motit duhet të jenë të barabarta ose mbi minimumet e planifikimit në tabelën 1.

Tabela 1. Planifikimi i minimeve

Aerodrom i destinacionit alternativ, aerodrom i destinacionit të izoluar, karburanti ERA dhe aerodromi ERA

Lloji i afrimit	Planifikimi i minimeve
CAT II dhe III	CAT I RVR
CAT I	NPA RVR/VIS Kufiri duhet të jetë në ose mbi MDH
NPA	NPA RVR/VIS + 1 000 m Kufiri duhet të jetë në ose mbi MDH + 200 ft
Lëvizje majtas djathtas	Lëvizje majtas djathtas

CAT.OP.MPA.186 Planifikimi i minimeve për fluturimet instrumentale (IFR) – helikopterët

a) Planifikimi i minimeve për ngritje në aerodrome/ alternative/

Operatori duhet të zgjedhë një aerodrom si një aerodrom alternativ për ngritje vetëm kur raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se, gjatë periudhës një orë para deri në një orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes në aeroport, kushtet e motit duhet të jenë të barabarta ose mbi minimumin e aplikueshëm të uljes së përcaktuar në përputhje me CAT.OP.MPA.110. Tavani duhet të merret parasysh kur operimet e vetme të afrimit në dispozicion janë afrime joprecize (NPA) dhe/ose operimet në rrathë. Çdo kufizim në lidhje me operimet me një motor jofunksional (OEI) duhet të merret parasysh.

b) Planifikimi i minimeve për aerodromin e destinacionit dhe aerodromin alternativ të destinacionit

Operatori duhet të përzgjedhë aerodromin e destinacionit dhe/ose ata alternativë të destinacionit vetëm kur raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se, gjatë periudhës një orë para deri në një orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes në aeroport apo bazën operuese, kushtet e motit duhet të jenë të barabarta ose mbi minimumet e planifikimit në fuqi si më poshtë:

1) përveç nëse sigurohet si në CAT.OP.MPA.181 (d), planifikimi minimal për një aerodrom destinacioni, duhet të jetë:

i) RVR/VIS specifikuar në përputhje me CAT.OP.MPA.110; dhe

ii) për operimet NPA, kufiri të barabartë ose mbi MDH;

2) planifikimi i minimeve për aerodromet alternative të destinacionit janë paraqitur si në tabelën 1.

Tabela 1. Planifikimi i minimeve i aerodromit të destinacionit alternativ

Tipi i afrimit në tokë	Planifikimi minimeve
CAT II dhe III	CAT I RVR
CAT I	CAT I + 200 ft/400 m shikimi
NPA	NPA RVR/VIS + 400 m Kufiri duhet të jetë = ose mbi MDH + 200 ft

CAT.OP.MPA.190 Paraqitja/dorëzimi e/i planit të fluturimit të Shërbimi i Trafikut Ajror (ATS)

a) Nëse një plan fluturimi ATS nuk është dorëzuar për shkak se ai nuk kërkohet nga rregullat e ajrit, duhet të depozitohet informacioni i përshtatshëm në mënyrë që të lejojë shërbimet e gatishmërisë të aktivizohen në qoftë se kërkohet.

b) Kur operojnë nga një bazë ku është e pamundur paraqitja e një plani fluturimi ATS, ky plan duhet të transmetohet sa më shpejt të jetë e mundur pas ngritjes, nga komandanti ose operatori.

CAT.OP.MPA.195 Rifurnizimi/shkarkimi i karburantit me pasagjerë në imbarkim, në bord ose në zbarkim

a) Një avion nuk duhet të rifurnizohet/shkarkojë karburantin Avgas (benzinë aviacioni) ose e karburantit me volum të gjerë (JET B) apo një përzierje e këtyre llojeve të karburantit, gjatë imbarkimit/zbarkimit ose kur pasagjerët janë në bord.

b) Për të gjitha llojet e tjera të karburantit, masat e nevojshme paraprake duhet të merren dhe avioni duhet të drejtohet siç duhet nga personel i kualifikuar dhe i gatshëm të ndërmarrë dhe të drejtojë një evakuim të avionit nga mjetet më praktike dhe të shpejta në dispozicion.

CAT.OP.MPA.200 Rifurnizimi/shkarkimi i karburantit me volum të gjerë (JET B)

Rifurnizimi/shkarkimi i karburantit me volum të gjerë (JET B) duhet të bëhet vetëm nëse operatori ka krijuar procedura të përshtatshme duke marrë parasysh rrezikun e lartë të përdorimit të llojit të karburantit me volum të gjerë (JET B).

CAT.OP.MPA.205 Shtytja mbrapa dhe tërheqja e aeroplanëve

Procedurat e specifikuar nga operatori për shtytjen mbrapa dhe për tërheqje duhet të krijohen në përputhje me standardet e aviacionit dhe procedurat e përcaktuara.

CAT.OP.MPA.210 Anëtarët e ekuipazhit në vendet e tyre

a) Anëtarët e ekuipazhit të fluturimit

1) Gjatë ngritjes dhe uljes secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit që kërkohet të jetë në detyrë në kabinën e pilotimit duhet të qëndrojë në ndenjësën e caktuar.

2) Gjatë të gjitha fazave të tjera të fluturimit secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit që kërkohet të jetë në detyrë në kabinën e pilotimit duhet të

qëndrojë në vendin e caktuar, përjashtuar rastet kur mungesa është e nevojshme për kryerjen e detyrave në lidhje me operimet ose për nevoja fiziologjike, me kusht që të paktën një pilot i përshtatshëm të mbetet në kontrollin e avionit në çdo kohë.

3) Gjatë të gjitha fazave të fluturimit secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit, që kërkohet të jetë në detyrë kabinën e pilotimit duhet të jetë vigjilent. Nëse haset një mungesë e gatishmërisë, do të përdoren kundërmasat e duhura. Nëse pësohet lodhje e papritur, mund të përdoret një procedurë pushimi, e organizuar nga komandanti, nëse e lejon ngarkesa e punës. Një pushim i marrë në këtë mënyrë nuk duhet të konsiderohet si pjesë e periudhës së pushimit për qëllime të llogaritjes së kufizimeve të kohës së fluturimit e as të përdoret për të justifikuar një zgjatje të periudhës së shërbimit.

b) Anëtarët e ekuipazhit të kabinës

Gjatë fazave kritike të fluturimit, secili anëtar i ekuipazhit të kabinës duhet të ulët në vendin e caktuar dhe nuk duhet të kryejë asnjë veprimtari tjetër përveç atyre të nevojshme për operimin e sigurt të avionit.

CAT.OP.MPA.215 Përdorimi i kufjeve – aeroplanët

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit që kërkohet të jetë në detyrë në kabinën e pilotimit dhe duhet të vendosë një kufje me mikrofon ose ekuivalente. Kufjet duhet të përdoren si mjet primar për komunikimet zanore me ATS:

1) në tokë:

i) kur merret e leja e nisjes nga ATC nëpërmjet komunikimit zanor; dhe

ii) kur motorët janë duke punuar;

2) në fluturimin:

i) më poshtë lartësisë së tranzicionit; ose

ii) 10 000 ft, cilado që është më e lartë; dhe

3) kur gjykohej e domosdoshme nga komandanti.

b) Në kushtet e pikës (a), ku mbahet mikrofoni ose ekuivalenti duhet të jetë në një pozicion të atillë që të lejojë përdorimin e tij për komunikimin e dyanshëm.

CAT.OP.MPA.216 Përdorimi i kufjeve – helikopterët

Secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit që kërkohet të jetë në detyrë në kabinën e pilotimit duhet të vendosë një kufje me mikrofon ose

ekuivalente, dhe ta përdorë atë si mjetin primar për të komunikuar me ATS.

CAT.OP.MPA.220 Mjete ndihmëse për evakuim emergjent

Operatori duhet të krijojë procedura për të garantuar se para rulimit, ngritjes apo uljes, dhe kur është i sigurt për diçka të tillë, të gjitha pajisjet ndihmëse për evakuimin emergjent, të cilat aktivizohen automatikisht, të jenë në gatishmëri.

CAT.OP.MPA.225 Ndenjëset, rripat e sigurimit dhe sistemet e lidhëse

a) Anëtarët e ekuipazhit

1) Gjatë ngritjes dhe uljes, dhe kurdo që vendoset nga komandanti në interes të sigurisë, çdo anëtar i ekuipazhit duhet të sigurohet siç duhet nga të gjithë rripat e sigurimit dhe sistemet e lidhëse të disponueshme.

2) Gjatë fazave të tjera të fluturimit, çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit në kabinën e pilotimit duhet të mbajë të vendosur rripin e sigurimit të caktuar kur është në pozicionin e tij/saj.

b) Pasagjerët

1) Para ngritjes dhe uljes, dhe gjatë rulimit, dhe sa herë që gjykohet e nevojshme në interes të sigurisë, komandanti duhet të jetë i siguar që çdo pasagjer në bord zë një ndenjësë apo vend me rripin e tij/saj të sigurimit ose të sistemit lidhës të lidhur siç duhet;

2) Operatori duhet të krijojë dispozita për përdorim të shumëfishtë të ndenjësëve të avionëve që janë të lejuara vetëm në vende të caktuara. Komandanti duhet të garantojë se zënia e shumëfishtë të mos ndodhë përveçse nga një i rritur dhe një foshnjë që është siguar siç duhet nga një rrip shtesë ose pajisje tjetër lidhëse.

CAT.OP.MPA.230 Siguria e kabinës së pasagjerëve dhe kuzhinës (së avionit)

a) Operatori duhet të krijojë procedura për të siguar që para rulimit, ngritjes dhe uljes, të gjitha daljet dhe rrugët e shpëtimit janë pa pengesa.

b) Komandanti duhet të sigurojë që para ngritjes dhe uljes, dhe sa herë që gjykohet e nevojshme në interes të sigurisë, të gjitha pajisjet dhe bagazhet të jenë të siguruara siç duhet.

CAT.OP.MPA.235 Jelekët e shpëtimit – helikopterët

Operatori duhet të krijojë procedura për të garantuar se, kur vepron me një helikopter mbi ujë në performancën e klasit 3, është marrë parasysh kohëzgjatja e fluturimit dhe kushtet që hasen për të

vendosur kur duhet të vishet jeleku i shpëtimit nga të personat në bord.

CAT.OP.MPA.240 Pirja e duhanit në bord

Komandanti nuk do të lejojë pirjen e duhanit në bord:

a) kur konsiderohet e nevojshme në interes të sigurisë;

b) gjatë furnizimit me karburant dhe shkarkimit të tij;

c) ndërkohë që avioni është në sipërfaqe nëse operatori ka përcaktuar procedura për të zbutur rreziqet gjatë operimeve në tokë;

d) jashtë zonave të caktuara të duhanit, në korridore dhe në tualet;

e) në zonat e ngarkesës dhe/ose në zonat e tjera ku ngarkesa e mbartur nuk ruhet në kontejnerë zjarrrdures apo kur s'janë të mbuluara me beze zjarrrdures;

f) në ato zona të pasagjerëve, të cilat furnizohen me oksigjen.

CAT.OP.MPA.245 kushtet meteorologjike – për të gjithë avionët

a) Në fluturimet instrumentale (IFR) komandanti, duhet që të bëjë:

1) të fillojë ngritjen; ose

2) të vazhdojë përtej pikës nga e cila aplikohet një plan ATS i ndryshuar fluturimi në rast të riplanifikimit në fluturim, kur informacioni në dispozicion tregon se kushtet e pritshme të motit dhe në koha e mbërritjes në destinacion, dhe/ose në aerodromin alternativ janë të barabarta ose mbi minimumet e planifikuar.

b) Në fluturimet instrumentale (IFR), komandanti do të vazhdojë drejt aerodromit të destinacionit të planifikuar vetëm pasi informacioni në dispozicion tregon se në kohën e pritshme të mbërritjes në destinacion ose në aerodromin alternativ, kushtet e motit janë të barabarta ose mbi minimumet operuese të aplikueshëm të aerodromit.

c) Në fluturimet vizuale (VFR), komandanti vetëm do të fillojë të ngrihet vetëm në rast se, raportet e duhura të motit ose parashikimet tregojnë se kushtet meteorologjike përgjatë pjesës së rrugës që do të fluturohet nën VFR në kohën e duhur, do të jenë të barabarta ose mbi kufijtë e shikimit vizual VFR.

CAT.OP.MPA.246 Kushtet meteorologjike – për aeroplanët

Përveç CAT.OP.MPA.245, në fluturimet

instrumentale (IFR) me aeroplanë, komandanti do të vazhdojë më tej se:

a) përtej pikës së vendosur kur përdoret procedura e zvogëlimit të karburantit emergjent RCF; ose

b) përtej pikës së paracaktuar kur përdoret procedura e pikës së paracaktuar (PDP), vetëm pasi informacioni në dispozicion tregon se kushtet e pritshme të motit, në kohën e mbërritjes në destinacion, dhe/ose në aerodromin alternativ janë të barabarta ose mbi minimumin operues të aerodromit.

CAT.OP.MPA.247 Kushtet meteorologjike – helikopterët

Përveç CAT.OP.MPA.245:

a) Në fluturimet vizuale (VFR) mbi ujë në largësi që nuk duket toka me helikopterë, komandanti do të fillojë të ngrihet vetëm pasi raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se baza e reve do të jetë mbi 600 ft (këmbe) në fluturime ditën ose 1 200 ft në fluturime natën.

b) Pavarësisht pikës (a), kur fluturimi midis platformave të helikopterëve të vendosura në hapësirën ajrore klasi G ku sektori i kalimit mbi ujë është më pak se sa 10 NM (milje detare), fluturimet vizuale VFR mund të kryhen kur kufijtë janë të barabarta ose të mëdha se sa më poshtë:

Tabela 1. Minimumet për fluturimet midis platformave në hapësirën ajrore klasi G

	Ditën		Antenat	
	Lartësia (*)	Shikimi	Lartësia (*)	Shikimi
Një pilot	300 ft	3 km	500 ft	5 km
Dy pilote	300 ft	2 km (**)	500 ft	5 km (***)

*) Baza e reve duhet të jetë e tillë që të lejojë fluturimin në lartësinë e specifikuar, nën re.

**) Helikopterët mund të operojnë në vizibilitetin e fluturimit të poshtëm 800 m nëse destinacioni apo një strukturë e ndërmjetme është e dukshme në mënyrë të vazhdueshme.

***) Helikopterët mund të operojnë në vizibilitetin e fluturimit të poshtëm 1500 m nëse destinacioni apo një strukturë e ndërmjetme është e dukshme në mënyrë të vazhdueshme.

c) Fluturimi me helikopterë në një platformë helikopterësh ose në një FATO të ngritur do të kryhet vetëm kur shpejtësia mesatare e erës në platformë ose FATOⁿ e ngritur është raportuar të jetë më pak se 60 KT (knot).

CAT.OP.MPA.250 Akulli dhe ndotësit e tjerë – procedurat në tokë

a) Operatori duhet të përcaktojë procedura që duhet të ndiqen kur janë të nevojshme shkërrja e akullit dhe masat kundër ngrirjes, si dhe inspektimet e avionit të lidhura me to për të lejuar operimin e sigurt të tij.

b) Komandanti do të fillojë ngritjen vetëm në qoftë se avioni është i pastër nga çdo depozitim që mund të ndikojë negativisht në performancën ose kontrollin e avionit, përveçse kur lejohet sipas pikës (a) dhe në përputhje me manualin e fluturimit (AFM).

CAT.OP.MPA.255 Akulli dhe ndotësit e tjerë – procedurat në fluturim

a) Operatori duhet të përcaktojë procedura për fluturime në kushtet e akullimeve të pritshme ose në ato aktuale.

b) Komandanti do të fillojë një fluturim apo do të synojë të fluturojë në kushte të pritshme ose aktuale ngrirjeje, vetëm nëse avioni është i certifikuar dhe i pajisur për të përballuar kushte të tilla.

c) Në qoftë se akulli tejkalon intensitetin për të cilin është i certifikuar avioni ose në qoftë se nuk është një avion i certifikuar për fluturime në kushte ngrirjeje, komandanti do të dalë nga këto kushte pa vonese, duke ndryshuar lartësinë dhe/ose rrugëkalimin, nëse është e nevojshme duke deklaruar një emergjence tek ATC-ja.

CAT.OP.MPA.260 Furnizimi me karburant dhe vaj

Komandanti do të nisë një fluturim apo ta vazhdojë në rast të një fluturimi të riplanifikuar, vetëm kur bindet se avioni mbart të paktën shumën e planifikuar të karburantit dhe vajit të dobishëm për të kryer fluturimin në mënyrë të sigurt, duke marrë parasysh kushtet operuese.

CAT.OP.MPA.265 Kushtet për ngritje

Para fillimit të ngritjes, komandanti duhet të jetë i bindur se:

a) sipas informacioneve në dispozicion të tij/saj, moti në aerodrom ose zonën operimeve dhe kushtet e pistës apo FATO të destinuar për t'u përdorur nuk do të pengojnë një ngritje apo ulje të sigurt.

b) përputhen me minimumet operuese të aerodromit.

CAT.OP.MPA.270 Lartësitë minimale të fluturimit

Komandanti ose piloti të cilit i është deleguar drejtimi i fluturimit nuk do të fluturojë nën lartësitë minimale të specifikuara, përveç kur:

a) është e nevojshme për ngritje ose ulje; ose

b) humbet lartësi në përputhje me procedurat e miratuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

CAT.OP.MPA.275 Situata anormale të simuluar në fluturim

Operatori duhet të sigurojë që, kur mbart udhëtarë ose ngarkesa, nuk kryhen simulimet e mëposhtme:

a) Situata anormale ose emergjente që kërkojnë aplikimin e procedurave anormale ose emergjente ose;

b) Të fluturojë në kushte meteorologjike instrumentale (IMC) në mënyrë artificiale.

CAT.OP.MPA.280 Menaxhimi i karburantit në fluturim – aeroplanët

Operatori duhet të krijojë një procedurë për të garantuar se në fluturim kontrollet e karburantit dhe të menaxhimit të karburantit kryhen sipas kriterëve të mëposhtme.

a) Kontrollet e karburantit në fluturim

1) Komandanti duhet të sigurojë që kontrollet e karburantit kryhen në fluturim në intervale të rregullta, karburanti i përdorshëm i mbetur duhet të regjistrohet dhe të vlerësohet, për:

i) për të krahasuar konsumin aktual me konsumin e planifikuar;

ii) për të kontrolluar se karburanti i mbetur është i mjaftueshëm për të përfunduar fluturimin, në përputhje me pikën (b); dhe

iii) për të përcaktuar karburantin që do të mbesë në mbërritje të aerodromit të destinuar.

2) Të dhënat përkatëse të karburantit duhet të regjistrohen.

b) Menaxhimi i karburantit në fluturim;

1) Fluturimi do të kryhet në mënyrë që karburanti i përdorshëm i mbetur në mbërritje në aerodromin e destinuar është; jo më pak se:

i) karburanti alternativ i kërkuar plus karburantin rezervë përfundimtar ose

ii) karburantin final rezervë nëse nuk kërkohet aerodrom alternativ.

2) Nëse një kontroll i karburantit të fluturimit tregon se karburanti i presupozuar për përdorim i mbetur pas mbërritjes në aerodromin e destinacionit është më pak se:

i) karburanti alternativ i kërkuar plus karburanti përfundimtar rezervë, komandanti duhet të marrë parasysh trafikun dhe kushtet operuese që mbizotërojnë në aerodromin e destinacionit, në aerodromin alternativ të destinacionit dhe në çdo aerodrom tjetër të përshtatshëm për të vendosur nëse do të vazhdojë në aerodromin e destinacionit ose të devijojë në mënyrë që të kryejë një ulje të sigurt me jo më pak se karburantin përfundimtar rezervë ose;

ii) karburanti përfundimtar rezervë nëse nuk kërkohet aerodrom alternativ, komandanti duhet të marrë veprimet e duhura dhe të procedojë në një aerodrom të përshtatshëm për të kryer një ulje të sigurt me jo më pak se karburantin përfundimtar rezervë.

3) Komandanti duhet të deklarojë një emergjencë kur karburanti i përdorshëm i llogaritur për ulje, në aerodromin më të afërt ku mund të kryhet një ulje e sigurt, është më pak se karburanti përfundimtar rezervë.

4) Kushtet e tjera për procedurat e veçanta

i) Në një fluturim që përdoren procedura RCF, për të vazhduar në aerodromin e destinacionit 1, komandanti duhet të sigurojë se karburanti i përdorshëm i mbetur në pikën e vendimmarrjes është së paku totali i:

A) karburantit të udhëtimit nga pika e vendimit për në aerodromin e destinacionit;

B) karburantit rezervë i barabartë me 5% të karburantit të udhëtimit nga pika e vendimit për në aerodromin e destinacionit;

C) karburantit alternativ për aerodromin e destinacionit të 1 nëse një 1 aerodrom alternativ destinacion është i nevojshëm; dhe

D) Karburantit përfundimtar rezervë.

ii) Në një fluturim që përdoret procedura e pikës së paracaktuar (PDP) për të vazhduar në aerodromin e destinacionit, komandanti duhet të sigurojë se karburanti i përdorshëm i mbetur në PDP është të paktën totali i;

A) karburantit të udhëtimit nga PDP-ja në aerodromin e destinacionit;

B) Rezerva e karburantit nga PDP në aerodromin e destinacionit; dhe

C) karburantit shtesë.

CAT.OP.MPA.281 Menaxhimi i karburantit në fluturim – helikopterët

a) Operatori duhet të krijojë një procedure për të garantuar që është kryer kontrolli i karburantit në fluturim dhe menaxhimi i tij.

b) Komandanti duhet të garantojë që sasia e karburantit të përdorshëm të mbetur në fluturim nuk është më pak se karburanti i nevojshëm për të vazhduar në një aerodrom ose zonë operuese, ku mund të bëhet një ulje e sigurt me karburantin përfundimtar rezervë të mbetur.

c) Komandanti duhet të deklarojë një emergjencë kur karburant aktual i përdorshëm në bord është më pak se karburanti rezervë përfundimtar.

CAT.OP.MPA.285 Përdorimi i oksigjenit shtesë

Komandantit i duhet të garantojë se anëtarët e ekuipazhit të fluturimit të angazhuar në kryerjen e detyrave të domosdoshme për operimin e sigurt të një avionit në fluturim do të përdorin oksigjen shtesë vazhdimisht sa herë që lartësia tejkalon 10 000 ft për një periudhë prej më shumë se 30 minuta dhe sa herë që lartësia tejkalon 13 000 ft.

CAT.OP.MPA.290 Treguesi i afrimit me terrenin

Kur zbulohet nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit ose nga një sistem paralajmërimi afrim i padëshirueshëm me terrenin, piloti në komandë do të marrë masa korrigjuese menjëherë për të krijuar kushte të sigurta të fluturimit.

CAT.OP.MPA.295 Përdorimi i sistemit të shmangies së përplasjeve ajrore (ACAS)

Operatori duhet të përcaktojë procedura operimi dhe programe trajnimi, kur ACAS është i instaluar dhe funksional. Kur përdoret ACAS II, procedurat dhe trajnimet e tilla duhet të jenë në përputhje me rregulloren mbi “Kërkesat e përbashkëta të përdorimit të hapësirës ajrore dhe procedurat e operimit për shmangien e përplasjeve ajrore „.

CAT.OP.MPA.300 Kushtet e afrimit dhe uljes

Para fillimit të një afrimi, komandanti duhet të jetë i bindur se, sipas informacioneve në

dispozicion të atij/asaj, moti në aerodrom dhe gjendja e pistës apo FATO që synohet të përdoret, nuk do të pengojë një afrim të sigurt, kalim në rreth të dytë, duke pasur parasysh informacionin e performancës të përfshirë në manualin e operimeve.

CAT.OP.MPA.305 Fillimi dhe vazhdimi i afrimit

a) Komandanti ose piloti të cilit i është deleguar kryerja e fluturimit mund të fillojë një afrim instrumental pavarësisht nga Diapazoni Vizual i Pistës (RVR/VIS) e raportuar.

b) Nëse RVR/VIS i raportuar është më pak se minimumet e aplikueshëm afrimi nuk do të vazhdojë:

1) nën 1 000 ft sipër aerodromit; ose

2) në segmentin e afrimit final në rastin kur DA/H ose MDA/H është më shumë se 1000 ft mbi nivelin e aerodromit.

c) Kur nuk kemi të dhëna RVR, ato vlera mund të dalin nga konvertimi i shikimit të raportuar.

d) Nëse, pas kalimit të lartësisë 1 000 ft mbi aerodrom, RVR/VIS i raportuar bie nën minimumet e aplikueshëm, afrimi mund të vazhdojë me DA/H ose MDA/H.

e) Afrimi mund të vazhdohet nën DA/H ose MDA/H dhe ulja mund të përfundojë me kusht që orientuesit vizualë e përshtatshëm për tipin e operimit të afrimit dhe për pistën e përcaktuar, vendoset dhe mbahet në DA/H ose MDA/H.

f) Zona e prekjes së rrotave më tokën RVR do të jetë gjithmonë në kontroll. Nëse raportohet si e përshtatshme pika e mesit dhe ndalesa e fundit RVR do të jenë të kontrolluara. Vlera minimale RVR për pikën e mesit do të jetë 125 m ose RVR e kërkuar për zonën e takimit me tokën është më pak, dhe 75m për ndalesën pa vajtur në fund të pistës (distancës së llogaritur mbas uljes). Për avionët me pajisje udhëzuese automatike për sistemin e kontrollit të bredhjes mbas uljes, vlera minimale e RVR për pikën e mesit do të jetë 75m.

CAT.OP.MPA.310 Procedurat operuese – lartësia e kalimit të pikës së rrafshimit – aeroplanët

Operatori duhet të krijojë procedura operuese që të garantojë se një aeroplan që kryen afrime precize, ta kalojë pikën e rrafshimit në një lartësi të sigurt (nga pista), me avion në një pozicion të rregullt për në ulje.

CAT.OP.MPA. 315 Raportimi i orëve të fluturimit – helikopterët

Operatori duhet të vërë në dispozicion të Autoritetit të Aviacionit Civil orët e fluturimit për çdo helikopter që ka operuar gjatë vitit të mëparshëm kalendarik.

CAT.OP.MPA.320 Kategoritë e avionëve

a) Kategoritë e avionëve do të bazohen mbi vlerat e shpejtësisë instrumentale të treguar (V_{at}), e cila është e barabartë me shpejtësinë e paqëndrueshmërisë (V_{so}) shumëzuar me 1,3 ose 1-g (G e gravitetit) të shpejtësisë së paqëndrueshmërisë (V_{sig}) shumëzuar me 1.23 në momentin e uljes me maksimumin e masës së certifikuar të uljes. Nëse janë dhënë të dyja shpejtësitë V_{so} dhe V_{sig} do të përdoret rezultati më i lartë i V_{at} .

b) Duhet të përdoren kategoritë e aeroplanëve të specifikuar në tabelën e mëposhtme.

Tabela 1. Kategoritë e avionëve që i korrespondojnë vlerave të V_{at}

Kategoria	V_{AT}
A	Më pak se 91 kt
B	Nga 91 deri 120 kt
C	Nga 121 deri 140 kt
D	Nga 141 deri 165 kt
E	Nga 166 deri 210 kt

c) Profili i uljes që duhet të merret në konsideratë duhet të specifikohet në manualin e operimeve.

d) Operatori mund të aplikojë për peshë më të vogël se pesha e uljes për përcaktimin e V_{at} nëse miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar. Një masë e vogël në ulje duhet të jetë një vlerë e përhershme, e pavarur nga ndryshimet kushteve të operimeve ditore.

NËNPJESA C PERFORMANCA E AVIONIT DHE KUFIZIMET E OPERIMEVE

SEKSIONI 1 AEROPLANËT

KAPITULLI 1 KËRKESA TË PËRGJITHSHME

CAT.POL.A.100 Klasat e performancës

a) Aeroplani duhet të operojë në përputhje me kërkesat e aplikuara të klasës së performancës.

b) Kur nuk mund të tregohet përputhshmëri e plotë e këtij seksioni për shkak të karakteristikave specifike të projektimit (të avionit), operatori duhet të aplikojë standardet e miratuara të performancës që garantojnë një nivel të sigurisë ekuivalente me atë të kapitullit përkatës.

CAT.POL.A.105 Të përgjithshme

a) Masa e avionit:

1) në fillim të ngritjes; ose

2) në rastin e riplanifikimit gjatë fluturimit, në pikën nga e cila aplikohet plani operues i ndryshuar nuk duhet të jetë më e madhe se sa masa në të cilën përmbushen kërkesat e kapitullit përkatës për fluturimin që do të ndërmerret. Duke pasur këtë gjë parasysh, mund të bëhen për reduktimet e pritshme të masës gjatë vazhdimësisë së fluturimit, si dhe për derdhjen emergjente të karburantit në ajër.

b) Të dhënat e miratuara të performancës që janë në AFM do të përdoren për të përcaktuar pajtueshmërinë me kërkesat e kapitullit të duhur, e shtuar si e domosdoshme me të dhëna të tjera siç përshkruhet në kapitullin përkatës. Operatori duhet të specifikojë të dhënat e tjera në manualin e operimeve. Kur aplikohen faktorët e përshkruar në kapitullin e duhur, duhet të merret parasysh çdo faktor operues që tashmë janë të ndërthurura me të dhënat e performancës në AFM për të shmangur aplikime të dyfishta të faktorëve.

c) Në konsideratë duhet të merret edhe konfigurimi i aeroplanit, kushtet mjedisore dhe operimi i sistemeve që mund të kenë një efekt të kundërt në performancë.

d) Për qëllim të performancës, një pistë me lagështirë, ndryshe nga pistë bari, mund të konsiderohet të jetë e thatë.

e) Operatori duhet të marrë parasysh saktësinë e hartave, kur vlerësojmë kërkesat e ngritjes në kapitujt përkatës.

KAPITULLI 2 PERFORMANCA E KLASIT A

CAT.POL.A.200 Të përgjithshme

a) Të dhënat e performancës të miratuara në AFM duhet të plotësohen sipas nevojës me të dhëna të tjera, nëse të dhënat e performancës në AFM të miratuar janë të pamjaftueshme në lidhje me çështje të tilla si:

1) marrja parasysh e kushteve të kundërta të

pritshme operuese të tilla si për shembull ngritje dhe ulje në pista jo të pastra (të lagura, me borë etj.); dhe

2) marrja në konsideratë e fikjes së motorit në të gjitha fazat e fluturimit.

b) Për pistat me lagështi dhe të kontaminuar, duhet të përdoren të dhënat e performancës së përcaktuar në përputhje me standardet e aplikueshme në certifikimin e avionëve të mëdhenj apo ekuivalente.

c) Përdorimi i të dhënave të tjera të referuara në pikën (a) dhe kërkesave ekuivalente të referuara në pikën (b) do të specifikohen në manualin e operimeve.

CAT.POL.A.205 Ngritja

a) Masa në ngritje nuk duhet të kalojë masën maksimale të ngritjes të specifikuar në AFM sipas presionit të lartësisë dhe temperaturën e ambientit në aerodromin e nisjes.

b) Kërkesat e mëposhtme duhet të plotësohen kur përcaktohet maksimumi i lejuar i masës së ngritjes:

1) Distanca e ndalimit të vrapimit nuk duhet të tejkalojë distancën e disponueshme të ndalimit të vrapimit (ASDA);

2) Distanca e ngritjes nuk do të kalojë distancën e disponueshme të ngritjes, me një distancë të brezit të butë (hapësirë pa pengesa) që nuk e kalon gjysmën e distancës së disponueshme të vrapimit të ngritjes (TORA).

3) Distanca e vrapimit të ngritjes nuk do të kalojë TORA.

4) Një vlerë e vetme e V_1 do të përdoret për refuzimin dhe vazhdimin e ngritjes; dhe

5) Në një pistë me lagështi ose jo të pastër, masa e ngritjes nuk do të kalojë atë të lejuarën për një ngritje në një pistë të thatë nën të njëjta kushte.

c) Kur tregon pajtueshmëri me pikën (b), duhet të merren parasysh faktorët e mëposhtëm:

1) presioni sipas lartësisë në aerodrom;

2) temperatura e ambientit në aerodrom;

3) kushtet e sipërfaqes së pistës, gjendja dhe lloji i sipërfaqes së pistës;

4) pjerrësia e pistës në drejtimin e ngritjes;

5) jo më shumë se 50% të komponentit të erës ballore të raportuar ose jo më pak se 150% të komponentit të erës nga mbrapa të raportuar;

6) humbja, nëse ndodh, e gjatësisë së pistës për shkak të rregullimit të drejtimit të aeroplanit para ngritjes.

CAT.POL.A.210 Shmangia e pengesave në ngritje

a) Korridori i ngritjes do të përcaktohet në mënyrë të tillë që aeroplani të shmangë të gjitha pengesat para, nga një distancë vertikale prej së paku 35 ft ose nga një distancë horizontale (majtas-djathtas) prej së paku 90 m plus $0.125 \times D$, ku D është distanca horizontale e aeroplanit që ka përkthyer nga fundi i distancës së shkëputjes në dispozicion (TODA) ose fundi i distancës së shkëputjes nëse është planifikuar një kthesë para fundit të TODA-s. Për aeroplanë me një shtrirje krahësh me më pak se 60 m mund të përdoret një shmangie e pengesave horizontale sa gjysma e shtrirjes së krahut të aeroplanit plus 60 m, plus $0.125 \times D$.

b) Kur tregon pajtueshmëri me pikën (a):

1) Çështjet e mëposhtme duhet të merren parasysh:

i) masa e avionit në fillim të vrapimit në ngritje;

ii) presioni sipas lartësisë në aerodrom;

iii) temperatura e ambientit në aerodrom; dhe

iv) jo më shumë se 50% të drejtimit-shpejtësisë të raportuar të erës ballore ose jo më pak se 150% e drejtimit-shpejtësisë të raportuar të erës nga mbrapa.

2) Ndryshimet e trajektores nuk do të lejohen deri në pikën në të cilën korridori i ngritjes të arrijë një lartësi të barabartë me një gjysmë gjatësi të krahëve, por jo më pak se 50 ft mbi nivelin fundor të TORA. Pas kësaj, deri në një lartësi prej 400 ft supozohet se avioni është anuar jo më shumë se 15° . Mbi lartësinë 400 ft mund të planifikohet këndi i animit më i madh se 15° , por jo më shumë se 25° .

3) Çdo pjesë e rrugës së ngritjes në të cilën avioni është anuar më shumë se 15° duhet të shmangë të gjitha pengesat përpara brenda distancës horizontale të specifikuar në (a),(b)(6) dhe (b)(7) me një distancë (lartësi) vertikale prej së paku 50 ft.

4) Operimet që kërkojnë rritjen e këndit të animit të jo më shumë se 20° ndërmjet 200 ft dhe 400 ft, ose jo më shumë se 30° mbi 400 ft, duhet të kryhen në përputhje me CAT.POL.A.240.

5) Duhet të bëhet toleranca e duhur për efektin e këndit të animit në shpejtësitë operuese dhe drejtimit të fluturimit, duke përfshirë rritjen graduale të distancës që rezultojnë nga shtimi i shpejtësisë operuese.

6) Për rastet ku rrugëkalimi i synuar i fluturimit nuk kërkon ndryshime të drejtimit të rrugës në më shumë se 15°, operatori nuk ka nevojë të marrë në konsideratë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

i) 300 m, nëse piloti është në gjendje për të ruajtur saktësinë e lundrimit dhe marrë parasysh llogaritjen e zonës së pengesës; ose

ii) 600 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

7) Për rastet kur rruga e synuar e fluturimit kërkon ndryshime të korridorit në më shumë se 15°, operatori nuk ka nevojë të konsiderojë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

i) 600 m, nëse piloti është në gjendje për të ruajtur saktësinë e kërkuar të lundrimit nëpërmjet llogaritjes së hapësirës së pengesave; ose

ii) 900 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

c) Operatori duhet të përcaktojë procedura emergjente për të plotësuar kërkesat e pikës (a) dhe (b), dhe të garantojë një rrugëkalim të sigurt për të evituar pengesat, për t'i mundësuar aeroplanit të përmbushë kërkesat e CAT POLA.215 ose të ulë atë (avionin) tek aerodromi i nisjes apo ai i ngritjes për në një aerodrom alternativ.

CAT.POLA.215 Në rrugëkalim – me një motor të fikur (OEI)

a) Të dhënat e rrugëkalimit në fluturim me një motor jofunksional (OEI) të paraqitura në AFM, të përshtatshme për kushtet meteorologjike të pritshme të fluturimit, do të lejojnë demonstrimin e përputhshmërisë me paragrafin (b) ose (c) në të gjitha pikat përgjatë fluturimit. Rrugëkalimi i fluturimit do të ketë një gradient pozitiv në 1 500 ft mbi aerodromin ku supozohet të bëhet ulja pas një dështimi të motorit. Në kushte meteorologjike që kërkojnë funksionimin e sistemeve mbrojtëse kundër ngrirjes, duhet të merret parasysh efekti i përdorimit të tyre në rrugën e fluturimit.

b) Gradienti i rrugëkalimit të fluturimit do të jetë pozitiv prej së paku 1 000 ft mbi të gjithë terrenin dhe pengesat përgjatë rrugës brenda 9,3 km (5 NM) në të dyja anët e rrugëkalimit të synuar.

c) Rrugëkalimi i fluturimit do t'i lejojë avionit të vazhdojë fluturimin horizontal nga lartësia e lundrimit te një aerodrom ku mund të bëhet një ulje në përputhje me CAT.POLA.225 ose CAT.POLA.230, sipas rastit. Rrugëkalimi i

fluturimit duhet të shmangë vertikalisht, nga të paktën 2 000 ft, të gjitha terrenet dhe pengesat përgjatë rrugës brenda 9,3 km (5 NM) në të dyja anët e rrugëkalimit të synuar në përputhje me pikat e mëposhtme:

1) motori supozohet të fiket në pikën më kritike përgjatë rrugëkalimit;

2) bëhet përlllogaritja e efekteve të erërave në rrugën e fluturimit;

3) derdhja e karburantit (në ajër) lejohej në një masë të atillë sa të kryhet mbërritja në aerodrom me rezervat e karburantit të kërkuara, nëse përdoret një procedurë e sigurt; dhe

4) aerodromi ku aeroplani synohet të ulet pas fikjes së motorit duhet të përmbushë kriteret e mëposhtme:

i) të jenë plotësuar kërkesat e performancës me masën e uljes së pritshme; dhe

ii) raportet e motit dhe/ose parashikimet dhe raportimet mbi kushtet e fushës tregojnë se mund të realizohet një ulje e sigurt në kohën e parashikuar të uljes.

d) Operatori duhet të rrisë kufijtë e gjerësisë së përcaktuar në pikat (b) dhe (c) në 18,5 km (10 nm) nëse saktësia e lundrimit nuk përmbush të paktën performancën e kërkuar navigacionale 5 (RNP5).

CAT.POLA.220 Në rrugëkalim – aeroplanët me tre ose më shumë motorë, dy motorë të fikur

a) Në asnjë pikë përgjatë kursit të synuar një aeroplan i cili ka tre ose më shumë motorë, me të gjithë motorët në shpejtësi me regjim ekonomik, në distancë të largët, në temperaturë standarde, në ajër të palëvizshëm, s'duhet të jetë më shumë se 90 minuta larg një aerodromi në të cilin përmbushen kërkesat e performancës së aplikueshme në peshën e parashikuar të uljes, përveçse kur përputhen me pikat nga (b) deri në (f).

b) Të dhënat mbi rrugëkalimin e fluturimit me dy motorët jofunksionalë duhet të lejojë aeroplanin të vazhdojë fluturimin, në kushtet e pritshme meteorologjike, nga pika ku dy motorët supozohet që të fiken njëkohësisht deri te një aerodrom në të cilin është e mundur ulja, deri në një ndalesë të plotë duke përdorur procedurën e përcaktuar për një ulje me dy motorë jofunksionalë. Trajektorja e fluturimit duhet të jetë pa pengesa deri në lartësinë, të paktën, 2 000 ft, përgjatë rrugëkalimit brenda 9,3 km (5 NM) në të dyja anët e kursit të synuar. Në lartësi dhe në kushtet meteorologjike që kërkojnë

që sistemet e mbrojtjes kundër ngrirjes të jenë funksionale, dhe do të merret parasysh efekti i përdorimit të tyre në trajektoren e fluturimit. Nëse saktësia navigacionale nuk plotëson të paktën RNP5, operatori duhet të rrisë diapazonin e gjerësisë që jepet më lart në 18,5 km (10 nm).

c) Supozohet që fikja e dy motorëve ndodh në atë pikë kritike të asaj pjese të rrugëkalimit ku avioni me të gjithë motorët në shpejtësi me regjim ekonomik, në distancë të largët, sipas temperature standarde në ajër të palëvizshëm, është më shumë se 90 minuta larg nga aerodromi në të cilin përmbushen kërkesat e aplikueshme të performancës për masën e pritshme të uljes.

d) Trajektorja e fluturimit do të ketë një gradient pozitiv në 1500 ft mbi aerodromin ku presupozohet të bëhet ulja pas fikjes së dy motorëve.

e) Derdhja e karburantit do të lejohet deri në një masë të atillë që të lejojë arrijten në aerodrom me karburantin rezervë të kërkuar, nëse përdoret një procedurë e sigurt.

f) Pësja e pritshme e aeroplanit në pikën ku supozohet të dështojnë dy motorët nuk do të jetë më pak se ajo e cila do të përfshijë karburantin e mjaftueshëm për të vazhduar në një aerodrom ku synohet të bëhet ulja, të arrijë atje me të paktën 1500 ft direkt mbi zonën e uljes dhe të fluturojë në këtë nivel për 15 minuta.

CAT.POL.A.225 Ulja – Aerodromi i destinuar dhe ai alternativ

a) Masa e uljes së avionit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) nuk duhet të tejkalojë maksimumin e masës së uljes së specifikuar për lartësinë dhe temperaturën e ambientit të pritur për kohën e përafërt të uljes në aerodromin e destinacionit dhe atë alternativ.

CAT.POL.A.230 Ulja – pistat e thata

a) Masa e uljes së avionit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) për kohën e parashikuar të uljes në aerodromin e destinacionit dhe në çdo aerodrom alternativ do të lejojë një ulje të plotë nga 50 ft mbi pikën e rrafshimit:

1) për aeroplanë me motor turbo-reaktivë, brenda 60% të distancës në dispozicion për uljen (LDA); dhe

2) për aeroplanë me motor turbo-helikë, brenda 70% të LDA-së.

b) Për operimet e afrimit me kënd planerimi të madh, operatori duhet të përdorë të dhënat e

distancës së uljes të faktorizuara në përputhje me paragrafin (a), bazuar në pamjen prej një lartësi jo më pak se 60 ft, por jo më ulët se 35 ft, dhe duhet të përputhet me CAT.POL.A.245.

c) Për operime në ulje me mos arritje (brenda pistës), operatori duhet të përdorë të dhënat e uljes në distancë të faktorizuara në përputhje me pikën (a) dhe në përputhje me CAT.POL.A.250.

d) Kur përcaktojmë masën e uljes, operatori duhet të marrë parasysh si më poshtë:

1) lartësinë e aerodromit;

2) jo më shumë se 50% e drejtimit të erës ballore ose jo më pak se 150% e drejtimit të erës nga mbropa; dhe

3) pjerrësinë e pistës në drejtim të uljes nëse është më e madhe se $\pm 2\%$.

e) për të nisur aeroplanin duhet të supozohet se:

1) aeroplani do të ulet në pistën më të favorshme, në ajër të qetë; dhe

2) aeroplani do të ulet në pistën që do caktohet, duke marrë parasysh shpejtësinë dhe drejtimin e mundshëm të erës, karakteristikat e shërbimit në tokë të aeroplanit dhe kushtet e tjera të tilla si mjetet ndihmëse (zakonisht ground radar, ILS, NDB etj.) të uljes dhe terreni.

f) Nëse operatori s'është në gjendje të përmbushë kërkesat e pikës (e)(1) për një aerodrom destinacioni duke pasur një pistë të vetme ku ulja varet nga një komponent i caktuar i erës, aeroplani mund të niset nëse janë caktuar dy aerodrome alternative që të lejojnë pajtueshmëri të plotë me pikat (a) deri te (e). Para fillimit të afrimit në aerodromin e destinacionit, komandanti duhet të kontrollojë se ulja mund të bëhet në përputhje të plotë me pikat nga (a) deri te (d) dhe CAT.POL.A.225.

g) Nëse operatori s'është në gjendje të përmbushë kërkesat e pikës (e)(2) për në aerodromin e përcaktuar, aeroplani duhet të niset vetëm nëse një aerodrom alternativ është përcaktuar dhe lejon përputhshmëri të plotë me pikat nga (a) deri te (e).

CAT.POL.A.235 Ulja – Pistat të lagura dhe të kontaminuar (me agjentë atmosferikë)

a) Kur të dhënat e duhura atmosferike dhe/apo parashikimet tregojnë se pista është e lagur në kohën e llogaritur të mbërritjes, LDA duhet të jetë së paku 115% e distancës së uljes, e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.230.

b) Kur të dhënat e duhura të motit dhe/ose

parashikimet tregojnë se pista në kohën e parashikuar të mbërritjes mund të ndotet (shi, breshër, bore, akull), LDA duhet të jetë të paktën sa distanca e uljes së llogaritur në përputhje me pikën (a), ose të paktën 115% e distancës së uljes të llogaritur në përputhje me të dhënat e distancës së miratuar të uljes në pista të kontaminuar ose në ato ekuivalente, cilado që është më e madhe. Operatori duhet të specifikojë në manualin e operimeve në qoftë se të dhënat ekuivalente të distancës së uljes mund të jenë të aplikueshme.

c) Një distancë uljeje në një piste të lagësht më të shkurtër se sa kërkohet nga pika (a), por jo më pak se sa që kërkohet nga CAT.POLA.230 (a), mund të përdoret nëse AFM-ja përfshin informacion specifik shtesë në lidhje me distancat e uljes në pista të lagështa.

d) Një distancë uljeje në një pistë të kontaminuar e përpunuar në mënyrë të veçantë më të shkurtër se sa ajo që kërkohet nga pika (b), por jo më pak se sa ajo që kërkohet nga CAT.POLA.230(A), mund të përdoret nëse në AFM përfshihen informacione specifike shtese rreth distancës së uljes në pista të kontaminuar.

f) Për pikat (b), (c) dhe (d), duhet të zbatohen kriteret e CAT.POLA.230 sipas rastit, me përjashtim të CAT.POLA.230 (a) që nuk duhet aplikohet te (b) më sipër.

CAT.POLA.240 Miratimi i operimeve me rritje të këndit të animit

a) Operimet me rritje të këndit të animit (më shumë se normalja) kërkojnë miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

b) Për të marrë miratimin, operatori duhet të evidentojë se përmbushen kushtet vijuese:

1) AFM-ja përmban të dhënat e miratuara për rritjen e kërkuar të shpejtësisë operuese dhe të dhënat që të lejojnë krijimin e vijës së fluturimit duke marrë parasysh rritjen e këndeve të animit dhe shpejtësisë;

2) Janë të disponueshme të dhënat vizuale për saktësinë e lundrimit;

3) Janë specifikuar për çdo piste, kushtet minimale të motit dhe kufizimet e erës; dhe

4) Ekuipazhi i fluturimit zotërojnë njohuri të përshtatshme të rrugëkalimit në të cilën do të fluturojnë dhe të procedurave që do të përdoren në përputhje me nënpjesën FC të pjesës ORO.

CAT.POLA.245 Miratimi i operimeve me afrim me kënd të madh të planerimit

a) Operimet me afrim me kënd të madh që përdorin kënde planerimi me 4,5° ose më shumë, dhe me lartësi prej më pak se 60 ft, por jo më ulët se 35 ft, kërkojnë miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

b) Për të marrë miratimin, operatori duhet të evidentojë se përmbushen kushtet vijuese:

1) Në AFM thuhet se maksimumi i këndit të miratuar të planerimit, çdo kufizim tjetër, procedurat normale ose jonormale ose të emergjencës për afrimin me kënd të madh, si dhe amendimet për të dhënat e gjatësisë së fushës, duke përdorur kriteret e afrimit me kënd të madh.

2) Për secilin aerodrom në të cilën kryhen operimet me kënd të madh të afrimit:

i) duhet të jetë i gatshëm dhe i përshtatshëm një sistem referimi ku përfshihen të paktën trajektorja e planerimit në një sistem vizual tregues të planerimit;

ii) duhet të specifikohet minimumi i motit; dhe

iii) duhet të merren në konsideratë çështjet e mëposhtme:

A) situata e pengesave (të terrenit);

B) lloji i konfigurimit të planerimit dhe të dhënat e udhëzuesve të pistës;

C) referenca minimale vizuale që kërkohet në lartësinë e vendimit (DH) dhe MDA;

D) pajisjet ajrore (radioteknike të avionit) të vlefshme;

E) kualifikimi i pilotëve dhe familjarizimi me aerodromin përkatës;

F) kufizimet dhe procedurat e AFM; dhe

G) kriteret e kalimit në rreth të dytë.

CAT.POLA.250 Miratimi i operimeve të uljes me mosmbërritje

a) Operimet e uljes me mosmbërritje kërkojnë miratimin paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë miratimin, operatori duhet të evidentojë se përmbushen kushtet e mëposhtme:

1) Distanca e përdorur për llogaritjen e masës së lejuar të uljes mund të konsistojë në gjatësinë e përdorshme të zonës së deklaruar të sigurisë plus LDA e deklaruar.

2) Autoriteti i Aviacionit Civil, si autoriteti kompetent i shtetit të aerodromit, ka përcaktuar një domosdoshmëri operacionale për interesin publik për operimin, për shkak të largësisë së aerodromit ose për shkak të kufizimeve ndërtimore që lidhen me zgjatjen e pistës;

3) Distanca vertikale midis trajektores së

shikimit të pilotit dhe trajektores së pjesës më të ulët të rrotave, me aeroplanin në pozicion planerimi, nuk do të kalojë 3 m;

4) RVR/VIS minimale nuk duhet të jetë më pak se 1 500 m dhe kufizimet e erës janë të specifikuara në manualin e operimeve;

5) Janë specifikuar dhe përmbushur, minimumi i eksperiencës së pilotit, kërkesat e trajnimit dhe e familjarizimit për aerodromin;

6) Lartësia e kalimit mbi fillimin e gjatësisë së shfrytëzueshme të zonës së deklaruar të sigurt është 50 ft;

7) Përdorimi i zonës së deklaruar si e sigurt është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil si autoriteti kompetent i shtetit të aerodromit;

8) Gjatësia e zonës së përdorshme të deklaruar si e sigurt nuk i kalon 90 m;

9) Gjerësia e zonës së deklaruar si e sigurt është jo më pak se dy herë e gjerësisë së pistës ose dy herë sa gjatësia e krahut, cilado që të jetë më e madhe, duke filluar në vijën qendrore të zgjatimit të pistës;

10) Zona e deklaruar e sigurt është pa pengesa apo rënie e tokës që do të rrezikonin aeroplanin në uljen me mosarritje dhe asnjë objekt i lëvizshëm nuk lejohet në zonën e deklaruar të sigurt, kur përdoret pista për ulje me mosmbërritje;

11) Këndi i planerimit të deklaruar si rajon i sigurt nuk i kalon 5% lart dhe as 2% poshtë në drejtim të uljes; dhe

12) Kushte shtesë, nëse specifikohen nga Autoriteti i Aviacionit Civil shqiptar, duke marrë në konsideratë karakteristikat e tipit të aeroplanit, karakteristikat e terrenit në zonën e afrimit, mjetet naviguese shtese të gatshme për afrimin duke marrë në konsideratë anulimin e uljes dhe kalimin në rreth të dytë.

KAPITULLI 3

PERFORMANCA E KLASIT B

CAT.POLA.300 Të përgjithshme

a) Përveç nëse është aprovuar nga autoriteti kompetent në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesa L - OPERIMET E AEROPLANIT ME NJË MOTOR TURBINË NATËN OSE NË IMC (SET-IMC), operatori nuk duhet të përdorë një aeroplan me një motor:

1) natën; ose

2) në kushte meteorologjike instrumentale

(IMC) me përjashtim të kushteve të veçanta vizuale (VFR).

b) Operatori duhet t'i konsiderojë aeroplanët me dy motorë që nuk plotësojnë kërkesat e marrjes së lartësisë CAT.POLA.340 si aeroplanë me një motor.

CAT.POLA.305 Ngritja

a) Masa e ngritjes nuk duhet të kalojë masën maksimale të ngritjes të specifikuar në AFM për presionin sipas lartësisë dhe temperaturën e ambientit në aerodromin e nisjes.

b) Distanca e ngritjes së pa faktorizuar, e specifikuar në AFM, nuk duhet të tejkalohet:

1) kur shumëzohet me një faktor prej 1.25, distancën e disponueshme të brendhjes (TORA); ose

2) kur zona e frenimit dhe/ose brezi i butë (para pa pengesa) është i disponueshëm, si më poshtë:

i) distancën e disponueshme të brendhjes (TORA);

ii) kur shumëzohet me një faktor prej 1.15, distancën e disponueshme të ngritjes (TODA); ose

iii) kur shumëzohet me një faktor prej 1.3, distancën në brendhje të ndalimit pas uljes (ASDA).

c) Kur tregon pajtueshmëri me pikën (b), duhet të merren parasysh:

1) masa e aeroplanit në fillim të ngritjes;

2) presioni sipas lartësisë (nivelit në) aerodrom;

3) temperatura e ambientit në aerodrom;

4) kushtet e sipërfaqes së pistës dhe lloji i saj;

5) pjerrësia e pistës në drejtim të ngritjes; dhe

6) jo më shumë se 50% e komponentit të erës ballore të raportuar ose jo më pak se 150% e komponentit të erës nga mbrapa.

CAT.POLA.310 Hapësira (e lejuar) midis (avionit) dhe pengesave në ngritje - aeroplanë me shumë motorë

a) Trajektorja e ngritjes së aeroplanëve me dy ose më shumë motorë duhet të përcaktohet në mënyrë të tillë që një aeroplan të shmangë të gjitha pengesat nga një distancë vertikale prej së paku 50 ft, ose nga një distancë horizontale prej së paku 90 m plus $0.125 \times D$, ku D është distanca horizontale e përshkruar me aeroplan nga fundi i TODA ose fundi i distancës së ngritjes nëse është planifikuar një kthesë para fundit të TODA, përveç rasteve kur parashikohet si në pikat (b) dhe (c). Për aeroplanët me shtrirje të krahëve prej më pak se 60 m, mund të përdoret një shmangie hapësirë e pengesave horizontale sa gjysma e shtrirjes së krahëve plus 60

m plus $0.125 \times D$. Duhet të presupozohet se:

1) trajektorja e ngritjes fillon në një lartësi prej 50 ft mbi sipërfaqen në fund të distancës së ngritjes së kërkuar nga CAT.POL.A.305 (b) dhe përfundon në një lartësi prej 1 500 ft mbi sipërfaqe;

2) aeroplani nuk anohet para se të ketë arritur një lartësi prej 50 ft mbi sipërfaqen, dhe pas kësaj këndi i animit nuk i kalon 15° ;

3) fikja e motorit të domosdoshëm ndodh në pikën kur të gjithë motorët janë në punë gjatë trajektores së ngritjes, dhe në momentin e mënjanim të pengesave shikimi i tyre bëhet i pamundur;

4) gradienti i ngritjes në trajektoren e fluturimit nga 50 ft në lartësinë e supozuar të mosfunktionimit të motorit është i barabartë me mesataren e gradientit të të gjithë motorëve gjatë marrjes së lartësisë dhe kalimit në regjim ekonomik, shumëzuar me një faktor prej 0,77; dhe

5) gradienti i trajektores së ngritjes nga lartësia e arritur në përputhje pikën (a) (4), deri në fundin e ngritjes është i barabartë me gradientin e marrjes së lartësisë me një motor jofunksional sipas AFM.

b) Për rastet kur trajektorja e synuar e fluturimit nuk kërkon ndryshime anësore të rrugës në më shumë se 15° , operatori nuk ka nevojë të marrë në konsideratë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

1) 300 m, nëse fluturimi kryhet nën kushtet që lejojnë udhëzime mbi kursin e lundrimit vizual ose nëse janë të disponueshme mjete ndihmëse tokësore të lundrimit duke mundësuar pilotin të ruaje trajektoren e synuar të fluturimit me saktësi të njëjtë ose;

2) 600 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

c) Për rastet kur trajektorja e synuar e fluturimit kërkon ndryshime në drejtim më shumë se 15° , operatori nuk ka nevojë të konsiderojë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

1) 600 m, për fluturime nën kushte që lejojnë mbajtjen e drejtimit të lundrimit me shikim vizual; ose

2) 900 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

d) Kur tregon përputhshmëri me pikat nga (a) deri te (c), duhet të merren parasysh faktorët e mëposhtëm:

1) masa e aeroplanit në fillimin e vrapimit për ngritje;

2) presioni sipas lartësisë së aerodromit;

3) temperatura e ambientit në aerodrom; dhe

4) jo më shumë se 50% e drejtimit të erës balllore të raportuar ose jo më pak se 150% e drejtimit të erës nga mbrapa të raportuar.

e) Kërkesat në (a)(3), (a)(4), (a)(5), (b)(2) dhe (c)(2) nuk duhet të aplikohen gjatë operimeve ditën në kushtet e VFR.”

CAT.POL.A.315 Në rrugëkalim – aeroplanët me shumë motorë

a) Aeroplani, me motorët e mbetur në punë me fuqinë e vazhdueshme maksimale të specifikuar, në kushtet meteorologjike që parashikohen për fluturimin, dhe kur fiket një motor, duhet të jetë në gjendje që me motorët e mbetur, të vazhdojë fluturimin në ose më lart se lartësia minimale përkatëse për fluturim të sigurt e shkruar në manualin e operimeve, në lartësinë 1 000ft mbi aerodromin për të cilin arrihen kërkesat e performancës.

b) Duhet të supozohet se, në pikën e fikjes të motorit:

1) Avioni nuk fluturon në një lartësi që tejkalon atë në të cilën tempi i marrjes së lartësisë është e barabartë me 300 ft për minutë me të gjithë motorët që operojnë brenda kushteve të vazhdueshmërisë të fuqisë maksimale të specifikuar;

2) Gradienti në rrugë me një motor të fikur OEI duhet të jetë gradienti bruto i humbjes apo marrjes së lartësisë së duhur, respektivisht e shtuar ose zvogëluar me një gradient prej 0,5%.

CAT.POL.A.320 Në rrugëkalim – aeroplanë me një motor

a) Në kushtet meteorologjike që priten për fluturimin dhe në rast të fikjes së motorit, aeroplani duhet të jetë në gjendje të arrijë në atë pike në të cilin mund të bëhet një ulje e detyruar e sigurt, përveç nëse operatorit i është miratuar nga autoriteti kompetent në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesa L - OPERIMET E AEROPLANIT ME NJË MOTOR ME TURBINË NATËN OSE NË IMC (SET-IMC) dhe bën përdorimin e periudhës së rrezikut.

1) avioni nuk fluturon në një lartësi që tejkalon shkallen e marrjes së lartësisë se barabartë me 300 ft për minutë, me motor që punon brenda kushteve të fuqisë se vazhdueshmërisë maksimale të specifikuar; dhe

2) gradienti në rrugëkalim është gradienti bruto i humbjes së lartësisë i shtuar nga një gradient prej 0,5%.

CAT.POL.A.325 Ulja – aerodromet e destinacionit dhe ato alternative

Pesha e uljes së avionit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) nuk duhet të kalojë peshën maksimale të uljes të specifikuar për lartësinë dhe temperaturën e pritshme të ambientit në kohën e parashikuar të uljes në aerodromin e destinuar dhe atë alternativ.

CAT.POL.A.330 Ulja – pistat e thata

a) Masa e uljes së aeroplanit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) për kohën e përafërt të uljes në aerodromin e destinacionit dhe në çdo aerodrom alternativ duhet të lejojë një ulje dhe ndalim të plotë nga 50 ft mbi pikën e rrafshimit brenda 70% të LDA-së duke marrë parasysh:

- 1) lartësinë e aerodromit;
- 2) jo më shumë se 50% e drejtimit të erës ballore ose jo më pak se 150% e drejtimit të erës nga mbropa;
- 3) kushtet e sipërfaqes dhe llojin e sipërfaqes së pistës; dhe

4) pjerrësinë e pistës në drejtim të uljes.

b) Për operimet e afrimit me kënd të madh planerimi, operatori do të përdorë të dhënat e distancës së uljes të faktorizuara në përputhje me pikën (a) të bazuara në një lartësi prej më pak se 60 ft, por jo më ulët se 35 ft, dhe në përputhje me CAT.POL.A.345.

c) Për operimet e uljes me mosarritje, operatori duhet të përdorë të dhënat e distancës së uljes të faktorizuara, sipas pikës (a) dhe në përputhje me CAT.POL.A.350.

d) Për nisjen e aeroplanit në përputhje me pikat nga (a) deri te (c), duhet të presupozohet se:

1) aeroplani do të ulet në pistën më të favorshme, në ajër të qete; dhe

2) aeroplani do të ulet në një pistë e cila mund të jetë përcaktuar duke pasur parasysh shpejtësinë dhe drejtimin e erës, karakteristikat e shërbimeve të aeroplanit në tokë dhe kushtet e tjera të tilla si mjetet e tjera ndihmëse të uljes dhe terreni.

e) Nëse operatori nuk është në gjendje të plotësojë kushtet e pikës (d)(2) për aerodromin e destinacionit, aeroplani mund të niset vetëm nëse është përcaktuar një aerodrom alternativ i cili lejon pajtueshmëri të plotë nga pikat (a) deri te (d).

CAT.POL.A.335 Ulja – pista të lagështa dhe të kontaminuara

a) Kur raportet e duhura të motit dhe/apo parashikimet tregojnë se pista në kohën e parashikuar të mbërritjes mund të jetë e lagësht, LDA do të jetë e barabartë ose do të tejkalojë distancën e kërkuar të uljes së përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.330, shumëzuar me një faktor prej 1,15.

b) Kur raportet e duhura të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se pista në kohën e parashikuar të mbërritjes mund të jetë e kontaminuar, distanca e uljes nuk duhet të tejkalojë LDA. Operatori duhet t'i specifikojë në manualin e operimeve të dhënat për distancën e aplikuar të uljes.

c) Një distancë ulje në një piste të lagësht më të shkurtër se sa ajo që kërkohet nga pika (a), por jo më pak se sa ajo që kërkohet nga CAT.POL.A.330 (a), mund të përdoret nëse AFM-ja përfshin informacion specifik shtesë në lidhje me distancat e uljes në pista të lagështa.

CAT.POL.A.340 Kërkesat e marrjes së lartësisë në ngritje dhe ulje

Operatori i një aeroplanit me dy motorë duhet të përmbushë kërkesat e mëposhtme në ngritje dhe në ulje:

a) Marrja e lartësisë në ngritje.

1) Me të gjithë motorët operues:

i) gradienti konstant i marrjes së lartësisë pas ngritjes duhet të jetë të paktën 4% me:

A) regjimin e ngritjes në çdo motor;

B) organet e uljes të hapura, përveç se nëse ato mund të mblidhen në jo më shumë se shtatë sekonda, mund të merret në konsideratë që janë të mbledhshme;

C) flatrat e krahut në pozicionin e ngritjes, dhe

D) një shpejtësi e marrjes së lartësisë jo më pak se sa më e madhja e $1.1 V_{MC}$ (minimumi i shpejtësisë së kontrollit në tokë ose në afërsi të saj) dhe $1,2 V_{SI}$ (shpejtësia e paqëndrueshmërisë ose minimumi i shpejtësisë së qëndrueshme të fluturimit në konfigurimin e uljes).

2) OEI (një motor i fikur):

i) gradienti konstant i marrjes së lartësisë duhet të jetë pozitiv i matshëm në 400 ft mbi sipërfaqen e tokës me:

A) motor kritik i fikur dhe helikë të tij në pozicionin e rezistencës minimale;

B) motori i mbetur në regjim ngritjeje;

C) organet e uljes të mbledhura;

D) flatrat e krahut në pozicionin e ngritjes, dhe

E) një shpejtësi e marrjes së lartësisë të barabartë me atë të arritur në 50 ft;

ii) gradienti konstant i ngritjes do të jetë jo më pak se 0,75% në një lartësi prej 1 500 ft mbi sipërfaqen e ngritjes me:

A) motor kritik i fikur dhe helikën në pozicionin e rezistencës minimale;

B) motori i mbetur në jo më shumë se regjim maksimal të vazhdueshëm;

C) rrotat e uljes të mbledhura.

D) flatrat e krahut të mbledhura.; dhe

E) një shpejtësi të ngritjes në më pak se $1,2 V_{si}$.

b) Këndi i uljes

1) Të gjithë motorët operues:

i) gradienti konstant i marrjes së lartësisë duhet të jetë të paktën 2,5% me:

A) jo më shumë se fuqia shtytëse që është e disponueshme tetë sekonda pas fillimit të lëvizjes së dorezës së gazit nga pozicioni minimal të fluturimit;

B) rrotat e uljes të hapura;

C) flatrat e krahut në pozicion ulje; dhe

D) një shpejtësi e planerimit e barabartë me V_{REF} (referencë shpejtësi ulje).

2) OEI (Një motor i fikur)

i) gradienti konstant i marrjes së lartësisë duhet të jetë jo më pak se 0.75% në një lartësi prej 1 500ft mbi sipërfaqen e uljes me:

A) motori kritik i fikur dhe helika e tij në pozicionin e rezistencës minimale;

B) motori i mbetur me jo më shumë se regjim maksimal të vazhdueshëm;

C) rrotat e uljes të mbledhura;

D) flatrat e krahut të mbyllura; dhe

E) një shpejtësi e marrjes së lartësisë jo më pak se $1,2 V_{si}$.

CAT.POL.A.345 Miratimi i operimeve me kënd afrimi të thelle

a) Operimet me kënd afrimi të thellë me kënde të planerimit 4.5° apo më shumë dhe shikim të lartësisë jo më pak se 60 ft, por jo më ulët se 35 ft, kërkojnë miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

b) Për të marrë miratimin, operatori duhet të evidentojë se përmbushen kushtet e mëposhtme:

1) AFM-ja përcakton maksimumin e miratuar të këndit të planerimit të duhur, çdo kufizim tjetër, procedurat normale, jonormale ose emergjente për

afrimin me kënd të madh, si dhe amendimet e të dhënave të gjatësisë së fushës, kur përdoret kriteri i afrimit me kënd të madh; dhe

2) për secilin aerodrom në të cilin kryhen operimet me afrim me kënd të madh:

i) është i disponueshëm një sistem reference i përshtatshëm i këndit të planerimit, që përfshin të paktën një sistem tregues vizual të kësaj trajektoreje;

ii) janë specifikuar minimumet e motit; dhe

iii) janë marrë parasysh pikat e mëposhtme:

A) situata e pengesave;

B) tipi i referencës së trajektores së planerimit dhe udhëzuesi i pistës;

C) referenca minimale vizuale që kërkohet në DH dhe MDA;

D) pajisjet e disponueshme të fluturimit;

E) kualifikimi i pilotit dhe familjarizimi për aerodrom të veçantë;

F) kufizimet dhe procedurat AFM; dhe

G) kriteret e kalimit në rreth të dytë.

CAT.POL.A.350 Miratimi i operimeve të uljeve me mosmbërritje

a) Operimet e uljeve me mosmbërritje kërkojnë miratim paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë miratimin, operatori duhet të evidentojë se përmbushen kushtet e mëposhtme:

1) distanca e përdorur për llogaritjen e masës së lejuar të uljes mund të përbëhet nga gjatësia e përdorshme e zonës së deklaruar si e sigurt plus ADL e deklaruar;

2) përdorimi i zonës së deklaruar të sigurt miratohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil si autoriteti kompetent i shtetit të aerodromit;

3) zona e deklaruar e sigurt është pa pengesa apo boshllëqe që mund të rrezikojnë një aeroplan që ulet në pistë me mosarritje dhe asnjë objekt i lëvizshëm nuk lejohet në zonën e deklaruar të sigurt, ndërkohe që pista është duke u përdorur për operimet me ulje me mosmbërritje;

4) planerimi për në zonën e deklaruar si e sigurt nuk kalon 5% pjerrësi në rritje apo 2% rënie në drejtim të uljes;

5) gjatësia e përdorshme e zonës së deklaruar si e sigurt nuk i kalon 90 m;

6) gjerësia e zonës së deklaruar si e sigurt është jo më pak se dy herë gjerësia e pistës, duke filluar nga qendra e vijës qendrore të pistës;

7) lartësia e kalimit mbi fillimin e gjatësisë së shfrytëzueshme të zonës së deklaruar të sigurt është jo më pak se 50 ft;

8) minimumet e motit të dhënë që janë të specifikuara për çdo pistë që do të përdoret, nuk janë më pak se sa minimumi më i madh se VFR ose NPA;

9) janë specifikuar dhe përmbushur, përvoja e piloteve dhe kërkesat e trajnimit dhe familjarizimit të aerodromit të veçante;

10) kushtet shtesë, nëse specifikohen nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar, duke marrë parasysh karakteristikat e llojit të aeroplanit, karakteristikat malore në zonën e afrimit, pajisjet ndihmëse në dispozicion për afrim dhe kalim në rreth të dytë/dhe konsideratat për anulimin e uljes.

KAPITULLI 4

PERFORMANCA E KLASIT C

CAT.POL.A.400 Ngritja

a) Masa e ngritjes nuk duhet të kalojë masën maksimale të ngritjes të specifikuar në AFM për presionin e lartësisë dhe temperaturës së ambientit në aerodromin e nisjes.

b) Për aeroplanët që kanë të dhëna të gjatësisë së pistës së ngritjes në AFM, që nuk përfshijnë llogaritjen për mosfunksionim motori, distanca e kërkuar nga fillimi i vrapimit të aeroplanit për ngritjen dhe marrjes së lartësisë për të arritur një lartësi prej 50 ft mbi sipërfaqe me të gjithë motorët që funksionojnë brenda kuadrit të kushteve të regjimit maksimal për ngritje të specifikuara, kur është shumëzuar nga njëri prej faktorëve:

- 1) 1,33 për aeroplanët që kanë dy motorë;
- 2) 1,25 për aeroplanët që kanë tre motorë; ose
- 3) 1,18 për aeroplanët që kanë katër motorë,

nuk duhet të tejkalojë vrapimin e përcaktuar të ngritjes (TORA) në aerodromin në të cilin do të kryhet ngritja.

c) Për aeroplanët që përmbajnë të dhëna për gjatësinë e pistës së ngritjes në AFM, që përfshijnë dhe fikjen e motorit, duhet të plotësohen kërkesat e mëposhtme në përputhje me specifikimet e bëra në AFM:

1) distanca e ndalimit të akselerimit nuk duhet të tejkalojë ASDA;

2) distanca e ngritjes nuk duhet të kalojë distancën e mundshme të ngritjes (TODA), me një distancë të brezit të butë që s'e kalon gjysmën e TORAs;

3) vrapimi për ngritje nuk duhet të tejkalojë TORA-n;

4) një vlerë e vetme e V_1 duhet të përdoret për ndalimin ose vazhdimin e ngritjes; dhe

5) në një pistë të lagur ose të kontaminuar masa e ngritjes nuk duhet të kalojë atë të lejuar, për një ngritje në një pistë të thatë nën të njëjtat kushte.

d) Duhet të merren parasysh për sa vijon:

- 1) presioni i lartësisë në aerodrom;
- 2) temperatura e ambientit në aerodrom;
- 3) gjendja dhe lloji i sipërfaqes së pistës;
- 4) pjerrësia e pistës në drejtim të ngritjes;

5) jo më shumë se 50% e komponentit të raportuar të erës ballore ose jo më pak se 150% e komponentit të raportuar të erës nga mbrapa; dhe

6) humbja, nëse ka ndonjë, e gjatësisë së pistës për shkak të rregullimit të drejtimit të aeroplanit para ngritjes.

CAT. POL. A. 405 Hapësira e lejuar në ngritje deri te pengesat

a) Trajektorja e fluturimit të ngritjes me OEI duhet të përcaktohet e tillë që aeroplani të shmangë të gjitha pengesat nga një distancë vertikale prej të paktën 50 ft plus $0,01 \times D$, ose nga një distancë horizontale prej së paku 90 m plus $0,125 \times D$, ku D është distanca horizontale e aeroplanit që ka udhëtuar nga fundi i TODA. Për aeroplanë me një shtrirje të krahëve prej më pak se 60 m, mund të përdoret një shmangie horizontale e pengesave sa gjysma e shtrirjes së krahëve plus 60 m plus $0,125 \times D$.

b) Trajektorja e fluturimit të ngritjes duhet të fillojë në një lartësi prej 50 ft mbi sipërfaqe në fund të distancës së ngritjes siç kërkohet nga CAT. POL. A. 400 (b) ose (c), si të jetë e aplikueshme, dhe të përfundojë në një lartësi prej 1500 ft mbi sipërfaqe.

c) Kur tregohet pajtueshmëri me pikën (a), do të merren parasysh sa vijon:

1) masa e avionit në fillim të vrapimit për ngritje;

2) presioni i lartësisë në aerodrom;

3) temperatura e ambientit në aerodrom; dhe

4) jo më shumë se 50% të komponentit të raportuar të erës ballore apo jo më pak se 150% e komponentit të raportuar të erës nga mbrapa.

d) Ndryshimet në kurs nuk do të lejohen deri në atë pikë të trajektores së fluturimit të ngritjes, ku është arritur një lartësi prej 50 ft mbi sipërfaqe. Pas kësaj, deri te një lartësi prej 400 ft supozohet se avioni është anuar me jo më shumë se 15° . Mbi

400 ft lartësi mund të jenë të planifikuar këndet e animit më të mëdha se 15°, por jo më shumë se 25°. Tolerancë e përshtatshme duhet të bëhet për efekt të këndit të animit në shpejtësi operuese dhe trajektorët e fluturimit, duke përfshirë rritjet graduale të distancës që rezultojnë nga rritja e shpejtësisë së operimit.

e) Për rastet që nuk kërkojnë ndryshime të kursit prej më shumë se 15°, operatori nuk ka nevojë të marrë në konsideratë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

1) 300 m, nëse piloti është në gjendje për të ruajtur saktësinë e kërkuar të lundrimit përmes zonës së llogaritur të pengesës;

ose

2) 600 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

f) Për rastet që kërkojnë ndryshime të drejtimit prej më shumë se 15°, operatori nuk ka nevojë të marrë në konsideratë ato pengesa që kanë një distancë anësore më të madhe se:

1) 600 m, nëse piloti është në gjendje për të ruajtur saktësinë e kërkuar të lundrimit përmes zonës së llogaritur të pengesës; ose

2) 900 m, për fluturimet nën të gjitha kushtet e tjera.

g) Operatori duhet të përcaktojë procedura të emergjencës për të përmbushur kërkesat nga (a) deri te (f) dhe për të pasur një rrugëkalim të sigurt, duke shmangur pengesat, për t'i mundësuar aeroplanit që, ose të pajtohet me kërkesat në rrugë të CAT.POL.A.410, ose të ulët në njërin prej aerodromeve, të nisjes, apo në një aerodrom alternativ të ngritjes.

CAT. POL.A. 410 Në rrugëkalim – të gjithë motorët funksionalë

a) Në kushtet meteorologjike që priten për fluturimin, në çdo pikë të rrugëkalimit të tij ose në çdo devijim prej atij të planifikuar, aeroplani duhet të jetë në gjendje të marrjes së lartësisë prej së paku 300 ft për minutë me të gjithë motorët funksionalë brenda kushteve të fuqisë maksimale në mënyrë të vazhdueshme të specifikuar në:

1) lartësitë minimale për fluturim të sigurt në çdo fazë të fluturimit të rrugëkalimit, apo në çdo devijim prej atij të planifikuar, të përcaktuar ose të llogaritur nga informacioni që përmban manuali i operimeve për aeroplanin e dhënë; dhe

2) lartësitë minimale të nevojshme për pajtueshmëri me kushtet e përshkruara në CAT.POL.A.415 dhe 420, sipas rastit.

CAT.POL. A. 415 Në rrugëkalim – me një motor të fikur (OEI)

a) Në kushtet meteorologjike që priten për fluturim, në rast të ndonjë mosfunksionimit të një motori në çdo pikë të rrugëtimit të tij, ose në çdo devijim prej atij të planifikuar dhe me motorë të tjerë funksional brenda kushteve të fuqisë maksimale në mënyrë të vazhdueshme të specifikuar, aeroplani duhet të jetë në gjendje për të vazhduar fluturimin nga lartësia e lundrimit gjatë fluturimit horizontal në një aerodrom, ku mund të bëhet një ulje, në përputhje me CAT.POL.A.430 ose CAT.POL.A.435, sipas rastit. Aeroplani duhet të shmangë pengesat brenda 9,3 km (5 NM) të secilës anë të drejtimit të rrugëkalimit të synuar nga një interval vertikal prej të paktën:

1) 1 000 ft, kur norma e marrjes së lartësisë është zero ose më e madhe; ose

2) 2 000 ft, kur norma e marrjes së lartësisë është më pak se zero.

b) Trajektorja e fluturimit duhet të ketë një kënd pozitive marrje lartësie në një lartësi prej 450m (1 500ft) mbi aerodromin e synuar për t'u bërë ulja pas fikjes së një motori.

c) Shkalla e disponueshme e marrjes së lartësisë së avionit duhet të merret si 150 ft për minutë më pak se norma bruto e shkallës së specifikuar të marrjes së lartësisë.

d) Kufijtë e gjerësisë së pikës (a) do të rriten deri 18,5 km (10 nm) nëse saktësia e lundrimit nuk harrin me të paktën RNP5.

e) Derdhja e karburantit lejohet në atë masë që është në përputhje me arritjen në aerodrom duke llogaritur karburantin e duhur, nëse është përdorur një procedurë e sigurt.

CAT.POL.A.420 Në rrugëkalim – aeroplanë me tre ose më shumë motorë, me dy motorë të fikur

a) Në asnjë moment përgjatë kursit të synuar nuk duhet që një aeroplan i cili ka tre ose më shumë motorë, me një shpejtësi të fluturimit horizontal të të gjithë motorëve në rrugë të gjata në temperaturë standarde në ajër të palëvizshëm, të jetë më shumë se 90 minuta larg nga një aerodrom në të cilin përmbushen kërkesat e performancës së masës të zbatueshme për uljen e pritshme, përveçse nëse ai përputhet me pikat nga (b) deri tek (e).

b) Trajektorja e fluturimit me dy motorë të fikur do të lejojë aeroplanin të vazhdojë fluturimin, në kushtet e pritura meteorologjike, duke shmangur të gjitha pengesat brenda 9,3 km (5 NM) në secilën anë të rrugëkalimit së synuar nga një interval vertikal prej të paktën 2 000 ft, për në një aerodrom në të cilin përmbushen kërkesat e performancës së zbatueshme në masën e pritshme të uljes.

c) Të dy motorët supozohet të fiken në pikën më kritike të asaj pjesë të rrugës, me një regjim ekonomik të gjithë motorëve për lundrim në rrugë të gjata në fluturim horizontal në temperaturë standarde në ajër të qëndrueshëm, ku aeroplani është më shumë se 90 minuta larg nga një aerodrom në të cilin përmbushen kërkesat e performancës së zbatueshme në masën e pritshme të uljes.

d) Masa e pritshme e aeroplanit në pikën ku të dy motorët supozohet të fiken nuk duhet të jetë më pak se ajo që do të përfshijë karburantin e mjaftueshëm për të vazhduar në një aerodrom ku synohet të bëhet ulja, dhe për të arritur atje në një lartësi prej se paku 450 m (1500 ft) direkt mbi zonën e uljes dhe më pas për të vazhduar në fluturim horizontal për 15 minuta.

e) Shkalla e disponueshme e marrjes së lartësisë së avionit presupozohet të jetë 150 ft për minutë më pak se ajo e specifikuar.

f) Kufijtë e gjerësisë të pikës (b) duhet të rriten në 18,5 km (10 nm), nëse saktësia e lundrimit nuk plotëson të paktën RNP5.

g) Derdhja e karburantit lejohet në atë masë konstante që të lejojë mbërritjen në aerodrom me rezervat e karburantit të kërkuara, nëse përdoret një procedurë e sigurt.

CAT.POL. A. 425 Ulja - Aerodromet e destinacionit dhe ato alternative

Masa e uljes së aeroplanit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) nuk duhet të tejkalojë masën maksimale të uljes së specifikuar në AFM për lartësi dhe, nëse llogariten në AFM, për temperaturë të ambientit të pritshme për kohën e parashikuar të uljes në aerodromin e destinacionit dhe aerodromin alternativ.

CAT.POL.A.430 Ulje – pistat e thata

a) Pësia e uljes së aeroplanit e përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.105 (a) për kohën e parashikuar të uljes në aerodromin e destinacionit dhe çdo aerodrom alternativ do të lejojë një ulje të

plotë nga 50 ft mbi prag brenda 70% të ADL-së duke marrë parasysh:

1) lartësinë e aerodromit (mbi nivelin e detit);

2) jo më shumë se 50% të komponentit të erës ballore ose jo më pak se 150% të komponentit të erës nga mbrapa;

3) llojin e sipërfaqes ese pistës; dhe

4) pjerrësinë e pistës në drejtim të uljes.

b) për nisjen e aeroplanit duhet të supozohet se:

1) Aeroplani do të ulet në të pistën më të favorshme në ajër të qëndrueshëm; dhe

2) Aeroplani do të ulet në pistën mundësisht të përcaktuar, duke marrë parasysh shpejtësinë dhe drejtimin e mundshëm të erës, karakteristikat e shërbimeve në tokë të aeroplanit dhe kushte të tjera të tilla si mjetet ndihmëse të uljes dhe të terrenit.

c) Nëse operatori nuk është në gjendje të pajtohet me pikën (b) (2) për aerodromin e destinacionit, aeroplani duhet të niset vetëm nëse është përcaktuar një aerodrom alternativ që lejon pajtueshmëri të plotë me pikat (a) dhe (b).

CAT.POL.A.435 Ulje – pista të lagura dhe të kontaminuara

a) Kur raportet e nevojshme të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se pista në kohën e parashikuar të mbërritjes mund të jetë e lagësht, LDA duhet të jetë e barabartë ose ta tejkalojë distancën e kërkuar të uljes, të përcaktuar në përputhje me CAT.POL.A.430, e shumëzuar me një faktor prej 1,15.

b) Kur raportet e nevojshme të motit dhe/ose parashikimet tregojnë se pista në kohën e parashikuar të mbërritjes mund të jetë e kontaminuar, distanca e uljes nuk duhet ta kalojë LDA. Operatori duhet të specifikojë në manualin e operimeve të dhënat e distancës së uljes që do të aplikohen.

SEKSIONI 2 HELIKOPTERËT

KAPITULLI 1 KËRKESA TË PËRGJITHSHME

CAT.POL.H.100 Zbatueshmëria

a) Helikopterët duhet të operohen në përputhje me kërkesat e zbatueshme të klasit të performancës.

b) Helikopterët duhet të operohen në klasin 1 të performancës:

1) kur operohet për në/nga aerodromet ose zonat operimeve të vendosura në një mjedis të dendur të pafavorshëm, përveçse kur operohet për në/nga një zonë e interesit publik (IPVQ) në përputhje me CAT.POL.H.225; ose

2) kur ka një MOPSC prej më shumë se 19, përveç rastit kur operohet për në/nga një heliport (platformë helikopterësh) në klasin 2 të performancës me një miratim në përputhje me CAT.POL.H.305.

c) Vetëm nëse është përcaktuar ndryshe nga pika (b), helikopterët që kanë një MOPSC prej 19 ose më pak, por më shumë se nëntë do të operohen në klasin e performancës 1 ose 2

d) Vetëm nëse është përcaktuar ndryshe nga pika (b), helikopterët që kanë një MOPSC prej nëntë ose më pak do të operohen në klasin e performancës 1, 2 ose 3.

CAT.POL.H.105 Të Përgjithshme

a) Masa e helikopterit:

1) në fillim të ngritjes; ose

2) në rast të riplanifikimit në fluturim, në pikën nga e cila aplikohet plani operues i rishikuar i fluturimit, nuk duhet të jetë më e madhe se sa masa në të cilën mund të përmbushen kërkesat e zbatueshme të këtij Seksioni për fluturimin që do të ndërmerret, duke marrë parasysh reduktimet e parashikuara në masë, për sa kohë që vazhdon fluturimi dhe derdhja e karburantit siç është parashikuar në kërkesën përkatëse.

b) Të dhënat e miratuara të performancës që janë në AFM do të përdoren për të përcaktuar pajtueshmërinë me kërkesat e këtij Seksioni, të plotësuara me të dhëna të tjera të nevojshme, ashtu si përshkruhet në kërkesën përkatëse. Operatori duhet të specifikojë të dhëna të tilla të tjera në Manualin e Operimeve. Kur aplikohen faktorët e përcaktuar në këtë Seksion, mund të merret parasysh cilido faktor operues tashmë të ndërthurura në të dhënat e performancës AFM për të shmangur zbatimin e dyfishtë të faktorëve.

c) Kur tregohet përputhje me kërkesat e këtij seksioni, duhet të merren parasysh parametrat e mëposhtëm:

1) masa e helikopterit;

2) konfigurimi i helikopterit;

3) kushtet mjedisore, në veçanti:

i) presioni sipas lartësisë dhe temperatura;

ii) era;

A) përveç siç parashikohet në (C), për ngritjen,

trajektorja e fluturimit të ngritjes dhe kërkesat e uljes, përlllogaritja për erën duhet të jetë jo më shumë se 50% e çdo komponenti të raportuar të erës së qëndrueshme ballore prej 5 kt ose më shumë;

B) kur ngritja dhe ulja me një komponent të erës nga mbrapa lejohet në AFM, dhe në të gjitha rastet për trajektore të fluturimit të ngritjes, duhet të merret parasysh jo më pak se 150% e çdo komponenti të erës nga mbrapa të raportuar, dhe

C) kur pajisjet matëse precize të erës mundësojnë matjen e saktë të shpejtësisë së erës mbi pikën e ngritjes dhe uljes, komponentët e erës me të mëdha se 50% mund të përcaktohen nga operatori, me kusht që operatori demonstroi tek Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar se në afërsi të FATO-s dhe përmirësimi në saktësinë e pajisjeve matëse të erës garantojnë një nivel të barasvlershëm sigurie;

4) teknikat operuese; dhe

5) operimi i ndonjë sistemi që ka një efekt negativ (të kundërt) në performancë.

CAT.POL.H.110 Përlllogaritja e pengesave

a) Me qëllim të plotësimit të kërkesave të hapësirës deri te pengesat, një e tillë e vendosur përtej FATO, në trajektoren e fluturimit të ngritjes, apo trajektoren e fluturimit të kalimit në rreth të dytë, duhet të merret në konsideratë nëse distanca e tij anësore nga pika më e afërt në sipërfaqen nën trajektoren e fluturimit të synuar nuk është më tepër se në rastet:

1) Për operimet vizuale (VFR):

i) gjysma e gjerësisë minimale e përcaktuar në AFM - ose, kur nuk ka gjerësi të përcaktuar, “0, 75 x D”, ku D është dimensionin më i madh i helikopterit kur rrotullohen helikat;

ii) plus, më të madhen se “0, 25 x D” ose “3 m”;

iii) plus:

A) 0,10 x distancë DR për operime vizuale VFR për ditën; ose

B) 0,15 x distancë DR për operime vizuale VFR gjatë natës.

2) Për operimet instrumentale (IFR):

i) “1, 5 D” ose 30 m, cilido që është më i madh, plus:

A) 0,10 x distancë DR, për operime nën IFR me të dhëna të saktë të kursit;

B) 0,15 x distancë DR, për operime nën IFR me të dhëna standard të kursit; ose

C) $0,30 \times DR$ distancë për operate me IFR pa të dhëna të kursit.

ii) Kur merret në konsiderate trajektorja e fluturimit të afrimit të humbur, divergjenca e zonës së konsiderimit të pengesës aplikohet vetëm pas përfundimit të distancës së disponueshme të ngritjes.

3) Për operimet me fillim të ngritjes të kryer në mënyrë vizuale dhe konvertuar me IFR/IMC në një pikë të tranzicionit, kriteri i kërkuar në paragrafin (1) aplikohet deri në pikën e tranzicionit, dhe kriteri i kërkuar në paragrafin (2) aplikohet pas pikës së tranzicionit. Pika e tranzicionit nuk mund të gjendet para përfundimit të distancës së ngritjes së kërkuar për helikopterët (TODRH) që operojnë në klasën 1 të performancës apo para pikës së përcaktuar, pas ngritjes (DPATO) për helikopterë që operojnë në klasën 2 të performancës.

b) Për ngritjet që përdorin një procedurë rezervë ose tranzicioni majtas-djathtas të kalimit, për qëllime të kërkesave të lejimit të hapësirës deri te pengesa, një e tillë e vendosur në zonën rezervë të kalimit anësore do të merret në konsiderate nëse distanca e saj anësore nga pika më e afërt në sipërfaqen poshtë trajektores së fluturimit të synuar nuk është më tej se:

1) gjysma e gjerësisë minimale e përcaktuar në AFM ose, kur ka gjerësi të papërcaktuar, “0,75 x D”;

2) plus më të madhen se “0,25 x D” ose “3 M”;

3) plus:

i) për operimet sipas VFR ditën $0,10 \times$ distanca e përshkruar nga pjesa e fundore e FATO, ose

ii) për operimet sipas VFR natën $0,15 \times$ distanca e përshkruar nga pjesa e fundore e FATO.

c) pengesat mund të mos merren parasysh nëse ato janë vendosur përtej masës:

1) $7 \times$ rrezja e helikës (R) për operimet ditën, në qoftë se është e sigurt se saktësia e lundrimit mund të arrihet duke iu referuar sugjerimeve vizuale të përshtatshme gjatë marrjes së lartësisë;

2) $10 \times R$ për operimet natën, në qoftë se është e sigurt se saktësia e lundrimit mund të arrihet duke iu referuar sugjerimeve vizuale të përshtatshme gjatë marrjes së lartësisë;

3) 300 m nëse saktësia e lundrimit mund të arrihet me përdorimin e mjeteve përkatëse ndihmëse të lundrimit; ose

4) 900 m në të gjitha rastet e tjera.

KAPITULLI 2

PËRFORMANCA E KLASIT 1

CAT.POL.H.200 E përgjithshme

Helikopterët që operojnë sipas performancës së klasit 1 duhet të certifikohen në kategorinë A ose në kategori ekuivalente, siç përcaktohet nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore dhe do të pranohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

CAT.POL.H.205 Ngritja

a) Masa e ngritjes nuk duhet të kalojë peshën maksimale të ngritjes së specifikuar në AFM për procedurën që do të përdoret.

b) Masa e ngritjes duhet të jetë e tillë që:

1) të jetë e mundur që të ndërpresë ngritjen dhe të ulët në FATO në rast të përcaktimit të fikjes të motorit kritik që është e njohur në ose para pikës së marrjes së vendimit të ngritjes (TDP);

2) distanca e kërkuar e ndërprerjes së ngritjes në (RTODRH) nuk e kalon distancën e disponueshme të ndërprerjes së ngritjes (RTODAH); dhe

3) TODRH nuk e kalon distancën e disponueshme të ngritjes (TODAH).

4) Pavarësisht paragrafit (b)(3), TODRH mund të tejkalohet TODAH nëse helikopteri, me fikje të motorit kritik që përcaktohet të TDP mundet, që kur vazhdon ngritjen, të shmangë të gjitha pengesat deri në fund të TODRH me një hapësirë vertikale prej jo më pak se 10,7 m (35 ft).

c) Kur tregohet pajtueshmëri me pikat (a) dhe (b), duhet të merren parasysh parametrat përkatëse të CAT.POL.H.105 (c) në aerodromin ose në bazën operuese të nisjes.

d) Kjo pjesë e ngritjes deri te përfshirja edhe TDP do të kryhet me fushëpamjen e sipërfaqes të tillë që, të kryhet ulja pas ndërprerjes së ngritjes.

e) Për ngritjen që përdoret procedura rezervë ose anësore kalimtare, me fikjen e motorit kritik që përcaktohet të ose para TDP, të gjitha pengesat në zonën rezervë kalimtare ose anësore duhet të jenë pa pengesa në një diapazon të përshtatshëm.

CAT.POL.H.210 Trajektorja e fluturimit të ngritjes

a) Nga fundi i TODRH me motor kritik të fikur të konstatuar në TDP:

1) Masa e ngritjes duhet të jetë e tillë që trajektorja e fluturimit të ngritjes të sigurojë shmangie vertikale nga të gjitha pengesat e vendosura në trajektoren e marrjes së lartësisë, prej

jo më pak se 10,7 m (35 ft) për operimet sipas VFR dhe 10, 7 m (35 ft) + $0,01 \times \text{distanca}$ DR për operimet sipas IFR. Duhet të merren parasysh vetëm pengesat e specifikuara në CAT.POL.H.110.

2) Kur bëhet një ndryshim i drejtimit prej më shumë se 15° , duhet të lejohet toleranca e duhur për efekt të këndit të animit në mënyrë që të bëhet e mundur përputhja me kërkesat e shmangies së pengesave. Kjo kthesë nuk duhet që të fillohet para se të arrijë një lartësi prej 61 m (200 ft) mbi sipërfaqen e ngritjes përveçse kur ajo është pjesë e një procedure të miratuar në AFM.

b) Kur tregohet pajtueshmëri me pikën (a), duhet të merren parasysh parametrat përkatëse të CAT.POL.H.105 (c) në aerodromin ose vendin operues të nisjes.

CAT.POL.H.215 Në rrugëkalim – motori kritik i fikur

a) Masa e helikopterit dhe trajektorja e fluturimit në të gjitha pikat përgjatë rrugëkalimit, me motor kritik të fikur dhe kushtet e pritshme meteorologjike të fluturimit, duhet të lejojë pajtueshmëri me pikat (1), (2) ose (3):

1) Kur synohet që fluturimi do të kryhet pa shikim të terrenit, masa e helikopterit lejon një normë të marrjes së lartësisë të paktën 50 ft/minutë me motor kritik të fikur në një lartësi prej të paktën 300 m (1000 ft), ose 600 m (2000 ft) në rajonin e terrenit malor, mbi të gjithë terrenin dhe pengesat përgjatë rrugës brenda 9,3 km (5 NM) në secilën anë të trajektores së synuar.

2) Kur synohet që fluturimi do të kryhet pa shikimin e sipërfaqes (tokës), trajektorja e fluturimit lejon helikopterin për të vazhduar fluturimin nga lartësia e fluturimit horizontal në një lartësi prej 300 m (1000 ft) mbi vendin e uljes ku një ulje mund të bëhet në përputhje me CAT.POL.H.220. Trajektorja e fluturimit shmang vertikalisht, prej të paktën 300 m (1000 ft) ose 600 m (2000 ft) në zona të terrenit malor, mbi të gjithë terrenin dhe pengesat përgjatë rrugëkalimit brenda 9,3 km (5 NM) në të dyja anët e trajektores së synuar. Mund të përdoren teknikat humbjes së lartësisë me ane të rrëshqitjes.

3) Kur synohet që fluturimi do të kryhet në kushte meteorologjike vizuale (VMC) me sipërfaqe të dukshme, trajektorja e fluturimit lejon helikopterin për të vazhduar në fluturim horizontal në lartësinë e lundrimit prej 300 m (1000 ft) mbi një vend uljeje, ku ulja mund të bëhet në përputhje

me CAT.POL.H.220, pa fluturuar në asnjë rast nën lartësinë e duhur minimale të fluturimit. Duhet të merren parasysh pengesat brenda 900 m në të dyja anët e rrugëkalimit.

b) Kur tregohet pajtueshmëri me pikat (a)(2) ose (a)(3):

1) motori kritik presupozohet të fiket në pikën më kritike përgjatë rrugëkalimit;

2) është marrë parasysh efekti i erërave në trajektoren e fluturimit;

3) derdhja e karburantit është planifikuar të kryhet vetëm në atë masë konstante për arritjen në aerodromin apo bazën e operimit me rezervat e karburantit të kërkuara dhe duke përdorur një procedurë të sigurt; dhe

4) derdhja e karburantit nuk planifikohet më poshtë se 1 000 ft mbi terren.

c) kufijtë e gjerësisë së pikave (a)(1) dhe (a)(2) duhet të rriten deri 18,5 km (10 NM) nëse saktësia e lundrimit nuk mund të plotësohet për 95% të kohës totale të fluturimit.

CAT.POL.H.220 Ulja

a) Masa e uljes së helikopterit në kohën e parashikuar të uljes nuk duhet të kalojë masën maksimale të specifikuar në AFM për procedurën që do të përdoret.

b) Në rast të fikjes të motorit kritik të konstatuar në çdo pikë tek ose para pikës së marrjes së vendimit të uljes (LDP), është e mundur ulja dhe ndalesa brenda FATO, ose anulimi i uljes dhe shmangia e të gjitha pengesave në trajektoren e fluturimit me një diferencë vertikale prej 10,7 m (35 ft). Duhet të merren parasysh vetëm pengesat siç specifikohet në CAT.POL.H.110.

c) Në rast të fikjes së motorit kritik të konstatuar në çdo moment në ose pas PLD, është e mundur që:

1) të shmangen të gjitha pengesat në trajektoren e afrimit; dhe

2) të bëhet ulja dhe ndalesa brenda FATO.

d) Kur tregohet pajtueshmëri me pikat nga (a) deri te (c), duhet të merren parasysh parametrat përkatëse të CAT.POL.H.105(c) për kohën e parashikuar të uljes në aerodromin e destinacionit apo bazën e operimit, ose në çdo aerodrom alternativ nëse kërkohet.

e) Ajo pjesë e uljes nga PLD deri në prekjen e sipërfaqes së tokës do të kryhet me anë të shikimit.

CAT.POL.H.225 Operimet e helikopterit për/nga një vend i interesit publik

a) Operimet për/nga një vend i interesit publik (PIS), mund të kryhen në klasin 2 të performancës, pa vepruar në përputhje me CAT.POL.H.310 (b) ose CAT.POL.H.325 (b), me kusht që të jenë përmbushur të gjitha pikat e mëposhtme:

1) PIS ka qenë në përdorim para datës 1 korrik 2002;

2) madhësia e PIS apo mjedisi i pengesave nuk lejojnë pajtueshmërinë me kërkesat për operime në klasin 1 të performancës;

3) operimi është kryer me një helikopter me një MOPSC prej gjashtë ose më pak pasagjerë;

4) operatori përputhet me CAT.POL.H.305 (b), (2) dhe (b) (3);

5) masa e helikopterit nuk e kalon peshën maksimale të specifikuar në AFM për një gradient të marrjes së lartësisë prej 8% në ajër të palëvizshëm në shpejtësinë e duhur të një ngritjeje të sigurt (V_{TOSS}) me motor kritik të fikur dhe motorët e mbetur që veprojnë me një shkallë të duhur të regjimit; dhe

6) operatori ka marrë miratimin paraprak për operimin nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar. Para se operime të tilla të ndodhin në një Shtet tjetër Anëtar, operatori duhet të marrë një miratim Autoriteti i Aviacionit Civil shqiptar.

b) procedura specifike të bazës duhet të përcaktohen në manualin e operimeve për të minimizuar periudhën gjatë së cilës mund të ketë rrezik për personat në bordin e helikopterit dhe personat në sipërfaqe në rast të fikjes së motorit gjatë ngritjes dhe uljes.

c) Manuali i Operimit duhet të përmbajë për çdo PIS: një diagrame ose fotografi të pajisur me shënime, duke treguar aspektet kryesore, dimensionet, mospërputhjet me kërkesat e klasit 1 të performancës, rreziqet kryesore dhe planin e emergjencës nëse ndodh një incident.

KAPITULLI 3

PERFORMANCA E KLASIT 2

CAT.POL.H.300 Të përgjithshme

Helikopterët që operojnë në klasin 2 të performancës duhet të certifikohen në kategorinë A ose ekuivalente, siç përcaktohet nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore dhe pranohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

CAT.POL.H.305 Operime pa një kapacitet të garantuar për ulje të detyruar të sigurt

a) Operimet pa një kapacitet të garantuar për ulje të detyruar të sigurt gjatë fazave të ngritjes dhe uljes do të bëhen vetëm nëse operatorit i është dhënë një miratim nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë dhe për të ruajtur një miratim të tillë operatori duhet:

1) të kryejë një vlerësim të riskut, ku të specifikojë:

i) llojin e helikopterit; dhe

ii) llojin e operimeve;

2) të implementojë kushtet e mëposhtme:

i) të arrijë dhe të ruajë standardin e modifikimit të helikopterit/motorit të përcaktuar nga prodhuesi;

ii) të kryejë veprimet parandaluese të mirëmbajtjes të rekomanduara nga prodhuesi i helikopterit ose motorit;

iii) të përfshijë procedurat e ngritjes dhe uljes në manualin e operimeve, ku ato aktualisht nuk ekzistojnë në AFM;

iv) të specifikojë trajnime për ekuipazhin e fluturimit; dhe

v) të sigurojë një sistem për raportimin të prodhuesi të rënies së fuqisë motorike, fikja e motorit ose rastet e fikjes së motorit; dhe

3) të implementojë dhe të përdorë një sistem të mbikëqyrjes (UMS).

CAT.POL.H.310 Ngritja

a) Masa e ngritjes nuk duhet të tejkalojë peshën maksimale të specifikuar për një normë të marrjes së lartësisë prej 150 ft/min në 300 m (1 000 ft) mbi nivelin e aerodromit apo bazën e operimit me motor kritik të fikur dhe motor/et e/të mbetur që operojnë me parametra të duhur të regjimit.

b) Për operime të tjera përveç atyre të specifikuara në CAT.POL.H.305, ngritja do të bëhet e tillë që një ulje e detyruar e sigurt të mund të kryhet deri në pikën ku është i mundur vazhdimi i sigurt i fluturimit.

c) Për operime në përputhje me CAT.POL.H.305, përveç kërkesave të pikës (a):

1) masa e ngritjes nuk duhet të tejkalojë peshën maksimale të specifikuar në AFM për një operim pezull me të gjithë motorët funksionalë i pandikuar nga efekti i tokës (AEO OGE) në ajër të palëvizshëm me të gjithë motorët që operojnë me parametrat e duhur të regjimit; ose

2) për operimet nga një platformë:

i) me një helikopter që ka një MOPSC prej më shumë se 19 pasagjerë; ose

ii) çdo helikopter që operohet nga një platformë e vendosur në një mjedis të pafavorshëm;

masa e ngritjes duhet të marrë parasysh: procedurën, uljen e gabuar në lartësinë dhe jashtë perimetrit të platformës me motor(e) kritik/e fikur dhe motorët e mbetur që veprojnë me parametrat e duhur të regjimit.

d) Kur tregohet pajtueshmëri me pikat nga (a) deri te (c), duhet të merren parasysh parametrat përkatës të CAT.POL.H.105 (c) në pikën e nisjes.

e) Kjo pjesë e ngritjes para se kërkesa e CAT.POL.H.315 të jetë plotësuar do të kryhet me shikimin e sipërfaqes (së tokës, platformës).

CAT.POL.H.315 Trajektorja e fluturimit të ngritjes

Nga pika e përcaktuar, pas ngritjes (DPATO) ose, si alternativë, jo më vonë se 200 ft mbi sipërfaqen e ngritjes, me motor kritik të fikur, duhet të jenë përmbushur kërkesat e CAT.POL.H.210 (a) (1), (a), (2) dhe (b).

CAT.POL.H.320 Në-rrugëkalim - motor kritik i fikur

Kërkesa e CAT.POL.H.215 duhet të përmbushen.

CAT.POL.H.325 Ulja

a) Masa e uljes në kohën e parashikuar të uljes nuk duhet të kalojë peshën maksimale të specifikuar për një normë të marrjes së lartësisë prej 150 ft/min deri te 300 m (1 000 ft) mbi nivelin e aerodromit apo bazën operuese me motor kritik të fikur dhe motorin/et e mbetur që punojnë në parametra në regjimin e duhur.

b) Nëse motori kritik fiket në çdo moment në trajektoren e afrimit:

1) mund të anulohet ulja duke plotësuar kërkesat e CAT.POL.H.315; ose

2) për operate të tjera përveç atyre të specifikuara në CAT.POL.H.305, helikopteri mund të kryejë një ulje të detyruar të sigurt.

c) Për operate në përputhje me CAT.POL.H.305, në shtese të kërkesave të pikës (a):

1) masa e uljes nuk duhet të kalojë masën maksimale të specifikuar në AFM për një OGE AEO (varje) pezull në ajër të palëvizshëm me të gjithë motorët që operojnë në një regjim të duhur të fuqisë; ose

2) për operate në një platformë:

i) me një helikopter që ka një MOPSC prej më shumë se 19 pasagjerë; ose

ii) çdo helikopter i operuar në një platformë të vendosur në një mjedis të pafavorshëm, masa e uljes duhet të marrë parasysh procedurën e zvogëlimit gradual në lartësinë e platformës me motor kritik të fikur dhe të motorit(ve) të mbetur që veprojnë në një regjim të duhur të fuqisë.

d) Kur tregohet pajtueshmëri me pikat nga (a) deri te (c), duhet të merren parasysh parametrat përkatës të CAT.POL.H.105 (c) në aerodromin e destinacionit ose ndonjë alternativ, nëse kërkohet.

e) Pjesa e uljes pas së cilës kërkesa në pikën (b)(1) nuk mund të përmbushet do të kryhet me shikimin e sipërfaqes (së uljes).

KAPITULLI 4

PERFORMANCA E KLASIT 3

CAT.POL.H.400 Të përgjithshme

a) Helikopterët që operojnë në klasën 3 të performancës duhet të certifikohen në kategorinë A ose ekuivalente, siç përcaktohet nga Agjencia Evropiane e Sigurisë Ajrore dhe pranohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil, ose në kategorinë B.

b) Operimet duhet të kryhen vetëm në një mjedis të favorshëm, me përjashtim të:

1) operimit në përputhje me CAT.POL.H.420; ose

2) për fazën e ngritjes dhe uljes, operimit në përputhje me pikën (c).

c) Nëse operatori është miratuar në përputhje me CAT.POL.H.305, operimet mund të kryhen në/nga një aerodrom ose bazë operuese që gjendet jashtë një zone të populluar dhe të pafavorshme, pa një kapacitet të garantuar për ulje të detyruar të sigurt:

1) gjatë ngritjes, para arritjes V_y (shpejtësia për normën më të mirë të marrjes së lartësisë) ose 200 ft mbi sipërfaqen e ngritjes; ose

2) gjatë uljes, nën 200 ft sipër sipërfaqes së uljes.

d) Operimet nuk duhet të kryhen:

1) në sipërfaqe pa fushëpamje;

2) natën;

3) kur tavani është më pak se 600 ft; ose

4) kur shikimi është më pak se 800 m.

CAT.POL.H.405 Ngritja

a) Masa e ngritjes duhet të jetë më e ulët se:

1) MCTOM; ose

2) Masa maksimale e ngritjes e specifikuar për një varje në efektin e tokës me të gjithë motorët që operojnë me regjim të ngritjes, ose nëse kushtet janë të tilla që një varje në efektin e tokës nuk mund të realizohet, masa e ngritjes e specifikuar për një varje me të gjithë motorët që operojnë me regjim të ngritjes.

b) Përveç siç parashikohet në CAT.POL.H.400 (b), në rast të fikjes së motorit, helikopteri duhet të jetë në gjendje të kryejë një ulje të detyruar të sigurt.

CAT.POL.H.410 Në rrugëkalim

a) Helikopteri duhet të jetë në gjendje, me të gjithë motorët që operojnë brenda kushteve të vazhdueshmërisë maksimale të fuqisë, për të vazhduar përgjatë rrugës së tij të synuar, apo për të planifikuar një devijim pa fluturuar te ndonjë pikë poshtë lartësisë minimale të fluturimit.

b) Përveç siç parashikohet në CAT.POL.H.420, në rast të fikjes të motorit, helikopteri duhet të jetë në gjendje të kryejë një ulje të detyruar të sigurt.

CAT.POL.H.415 Ulja

a) Masa e uljes së helikopterit në kohën e parashikuar të uljes duhet të jetë më e ulëta nga:

1) masa maksimale e certifikuar e uljes; ose

2) pesha maksimale e uljes së specifikuar për një varje në efektin e tokës, me të gjithë motorët që operojnë me fuqinë e ngritjes, ose nëse kushtet janë të tilla që një varje në efektin e tokës mund të mos realizohet, masa e uljes për një varje jashtë efektit të tokës me të gjithë motorët që operojnë me fuqi të ngritjes.

b) Përveç siç parashikohet në CAT.POL.H.400 (b), në rast të fikjes së motorit, helikopteri do të jetë në gjendje të kryejë një ulje të detyruar të sigurt.

CAT.POL.H.420 Operimet e helikopterit mbi një mjedis të pafavorshëm që gjendet jashtë një zone të populluar

a) Operimet mbi një zonë të papopulluar, të pafavorshme, pa një kapacitet për një ulje të detyruar të sigurt me helikopterët me motor turbine me një MOPSC prej gjashtë ose më pak pasagjerësh, duhet të kryhen vetëm nëse operatorit i është dhënë një miratim nga Autoriteti i Aviacionit Civil, pas një vlerësimi të riskut të sigurisë teknike, që kryhet nga operatori. Para se të ndodhin këto operime në një shtet tjetër anëtar, operatori duhet të marrë një miratim nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë dhe për të mbajtur një miratim të tillë operatori duhet të:

1) të 137 kryejë këto operime vetëm në zonat dhe sipas kushteve të përcaktuara në miratim;

2) të mos kryejë këto operime sipas një miratimi HEMS;

3) të provojë se kufizimet e helikopterit, apo konsiderata të tjera të justifikueshme, përjashtojnë përdorimin e kriterëve të performancës të përshtatshme; dhe

4) të miratohen në përputhje me CAT.POL.H.305 (b).

c) Pavarësisht nga CAT.IDE.H.240, operime të tilla mund të zhvillohen pa pajisje shtesë të oksigjenit, me kusht që helikopteri nuk e kalon lartësinë 10 000 ft për një periudhë më të gjatë se 30 minuta dhe asnjëherë nuk e tejkalon presionin e lartësisë 13 000 ft.

SEKSIONI 3

MASA DHE BALANCIMI

KAPITULLI 1

AVIONËT ME MOTORË

CAT.POL.MAB.100 Masa dhe balancimi, ngarkimi

a) Gjatë çdo faze të operimit, ngarkimi, masa dhe qendra e rëndesës së avionit duhet të pajtohen me kufizimet e specifikuar në AFM, ose në manualin e operimeve nëse ka më shumë kufizime.

b) Operatori duhet të përcaktojë peshën dhe qendrën e rëndesës të çfarëdo avioni duke e peshuar para hyrjes fillestare në shërbim dhe më pas në intervale prej katër vjetësh nëse përdoren masat individuale të avionëve, ose nëntë vjet, nëse përdoren masat e flotës. Efektet e akumuluar të modifikimit dhe riparimeve në masë dhe balancim duhet të llogariten dhe dokumentohen siç duhet. Avioni do të ripeshohet nëse nuk dihet me saktësi efekti i modifikimeve në masë dhe balancim.

c) Peshimi duhet të kryhet nga prodhuesi i avionit ose nga një organizatë e miratuar e mirëmbajtjes.

d) Operatori duhet të përcaktojë masën e të gjitha pajisjeve operuese dhe anëtarëve të ekuipazhit të përfshira në masën e thatë të operimit të avionit duke peshuar ose duke përdorur masat standarde. Duhet të përcaktohet ndikimi i pozicionit të tyre në qendrën e rëndesës së avionit.

e) Operatori duhet të përcaktojë masën e ngarkesës së trafikut, ku të përfshihet çdo material

balancimi, duke i peshuar aktualisht ose duke përcaktuar masën e ngarkesës së trafikut në përputhje me masat standarde të pasagjerëve dhe bagazheve.

f) Përveç masave standarde për pasagjerët dhe bagazhet e kontrolluara, operatori mund të përdorë masat standarde për objekte të tjera të ngarkesës, në qoftë se ai demonstroi tek Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar që këto objekte kanë të njëjtën masë apo kur peshat e tyre janë brenda kufijve të specifikuar.

g) Operatori duhet të përcaktojë masën e ngarkesës së karburantit duke përdorur densitetin aktual ose, nëse nuk dihet, densitetin e llogaritur në përputhje me një metodë të specifikuar në manualin e operimeve.

h) Operatori duhet të sigurojë se ngarkimi i:

1) ngarkesa e avionit të tij kryhet nën kontrollin e personelit të kualifikuar; dhe

2) trafiku i ngarkesës është konstant në përputhje me të dhënat e përdorura për llogaritjen e masës dhe balancimit të avionit.

i) Operatori duhet të përputhet me limitet strukturore shtesë të tilla si kufizimi i rezistencës së dyshemesë, ngarkesa maksimale për çdo metër lëvizje, masa maksimale për zonën e bagazheve dhe kufirin maksimal të ndenjësve. Për helikopterët, përveç kësaj, operatori duhet të marrë parasysh ndryshimet e ngarkesës në fluturim.

j) Operatori duhet të specifikojë, në manualin e operimeve, parimet dhe metodat e përfshira në ngarkimin dhe në sistemin e masës dhe balancimit që plotësojnë kërkesat të cilat përmbahen në pikat nga (a) deri tek (i). Ky sistem duhet të mbulojë të gjitha llojet e operimeve të synuara.

CAT.POL.MAB.105 Të dhënat e masës dhe balancimit dhe dokumentacioni

a) Operatori duhet të përcaktojë të dhënat e masës dhe balancimit dhe të bëjë dokumentacionin paraprak të masës dhe balancimit për secilin fluturim duke specifikuar ngarkesën dhe shpërndarjen e saj. Dokumentacioni i masës dhe balancimit do t'i mundësojë komandantit të përcaktojë se ngarkesa dhe shpërndarja e saj është e tillë që nuk tejkalon kufijtë e përcaktuara të masës dhe balancimit. Dokumentacioni i masës së balancës duhet të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

1) Regjistrimin dhe tipin e avionit;

2) Identifikimin e fluturimit, numrin dhe datën;

3) Emrin e komandantit;

4) Emrin e personit i cili ka përgatitur dokumentin;

5) Masën e thate operuese dhe qendrën e rëndesës përkatëse të avionit ku:

i) për aeroplanët e klasit B të performancës dhe për helikopterët, mund të mos jetë i nevojshëm pozicioni i qendrës së rëndesës në dokumentacionin e peshës dhe balancimit në qoftë se, për shembull, shpërndarja e ngarkesës është në përputhje me një tabelë të parallogaritur të balancimit ose në qoftë se mund të tregohet se për operimet e planifikuara mund të sigurohet një balancim i saktë, pavarësisht ngarkesës së vërtetë;

6) Masën e karburantit të ngritjes dhe masën e karburantit të udhëtimit;

7) Masat e tjera të konsumueshme përveç karburantit, nëse aplikohet;

8) Komponentët e ngarkesës duke përfshirë pasagjerët, bagazhet, mallrat dhe balastet;

9) Masën e ngritjes, e uljes dhe masën pa karburant;

10) Pozicionet e aplikueshme të qendrës së rëndesës së avionit; dhe

11) Vlerat kufizuese të masës dhe qendrës së rëndesës.

Informacioni i mësipërm duhet të jetë i disponueshëm në dokumentet e planit të fluturimit ose në sistemet e peshës dhe balancimit. Një pjesë e këtij informacioni mund të jetë i përfshirë në dokumente të tjera të gatshme për t'u vënë në dispozicion për përdorim.

b) Kur të dhënat dhe dokumentacioni i masës dhe balancit gjenerohen nga një sistem i kompjuterizuar i masës dhe balancës, operatori duhet të:

1) verifikojë integritetin e të dhënave të dala për të siguruar që të dhënat janë brenda kufizimeve të AFM; dhe

2) specifikojë udhëzimet dhe procedurat për përdorimin e saj në manualin e saj të operimeve.

c) Personi që mbikëqyr ngarkimin e avionit duhet konfirmojë me nënshkrim ose me një mënyrë ekuivalente, se ngarkesa dhe shpërndarja e saj janë në përputhje me dokumentimin e masës dhe balancimit të dorëzuar te komandanti. Komandanti duhet të tregojë pranimin e tij/saj duke e nënshkruar me shkrim ose me një mënyrë ekuivalente.

d) Operatori duhet të specifikojë procedurat për

ndryshimet e minutës së fundit për ngarkesën për të siguruar që:

1) çdo ndryshim i minutës së fundit pas kompletimit të dokumentacionit të masës dhe balancimit është sjellë në vëmendjen e komandantit dhe ka hyrë në dokumentet e planit të fluturimit që përmban dokumentacioni i masës dhe balancimit;

2) maksimumi i ndryshimeve të minutës së fundit lejohet në numrin e pasagjerëve ose ngarkesën e mbajtur të specifikuar; dhe

3) nëse tejkalohej ky numër maksimal, përgatitet dokumentacion i ri për masën dhe balancimin.

NËNPJESA D INSTRUMENTET, TË DHËNAT, PAJISJET

SEKSIONI 1 AEROPLANËT

CAT.IDE.A.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë miratohen në përputhje me kërkesat e zbatueshme të vlefshmërisë ajrore, përveç pikat e mëposhtme:

- 1) Siguresa rezervë;
- 2) Dritat e pavarura portative;
- 3) Një mjet që mat kohë të saktë;
- 4) Mbajtëse hartash;
- 5) Kutitë ndihmës së parë;
- 6) Çantë mjekësore emergjente;
- 7) Megafona;
- 8) Pajisjet e mbijetesës dhe sinjalizimit;
- 9) Spirance deti dhe pajisjet për ankorim; dhe
- 10) Pajisjet e shtrëngimit të rripave të fëmijëve.

b) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkojnë nga kjo nënpjesë, të cilat nuk kanë nevojë të miratohen në përputhje me kërkesat e zbatueshme të vlefshmërisë ajrore, por që mbahen në fluturim, duhet të jenë në përputhje me:

1) informacionin e ofruar nga këto instrumente, pajisje ose pjesët nuk do të përdoren nga ekuipazhi i fluturimit për të përmbushur aneksin I të Rregullores (KE) nr. 216/2008 ose CAT.IDE.A.330, CAT.IDE.A.335, CAT.IDE.A.340 dhe CAT.IDE.A.345; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk do të ndikojnë në cilësinë e vlefshmërisë ajrore të aeroplanit, madje edhe në rast të dështimeve ose mosfunksionimit.“;

c) Nëse pajisja duhet të përdoret nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit në pozicionin e tij/saj të punës gjatë fluturimit, do të jetë lehtësisht i përdorshëm nga ai pozicion. Kur një artikull i vetëm i një pajisjeje kërkohej të operohej nga më shumë se një anëtar i ekuipazhit të fluturimit, duhet të instalohet në mënyrë që pajisja të mund të përdoret lehtësisht nga çdo pozicion në të cilin kërkohej që pajisja të operohej.

d) Ato instrumente që përdoren nga çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit duhet të jenë të rregulluara në mënyrë që të lejojnë anëtarin e ekuipazhit të fluturimit që t'i shohë të dhënat lehtësisht nga stacioni i tij/saj, me lëvizje praktike minimale të mundshme nga pozicioni i vijës së shikimit që ai/ajo normalisht sheh përpara përgjatë vijës së fluturimit.

e) Të gjitha pajisjet e nevojshme emergjente duhet të jenë lehtësisht të përdorshme për përdorim të menjëhershëm.

CAT.IDE.A.105 Minimumi i pajisjeve për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë kur ndonjë nga instrumente, pjesët dhe pajisjet ose funksionet e kërkuara të aeroplanit për fluturimin e synuar janë jofunksionale dhe mungojnë, përveç se kur:

- a) aeroplani operon në përputhje me listën e pajisjeve minimale (MEL) të operatorit;
- b) operatori është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të operuar aeroplanin brenda kufizimeve të listës minimale të pajisjeve nga prodhuesi (MMEL).

CAT.IDE.A.110 Siguresat elektrike rezervë

a) Aeroplanët duhet të pajisen me siguresa elektrike rezervë, të klasifikimeve të kërkuara për mbrojtjen e plotë të qarkut, për zëvendësimin e atyre siguresave që lejohen të zëvendësohen në fluturim.

b) Numri i siguresave rezervë që kërkojnë për t'u mbajtur duhet të jetë më i lartë se:

- 1) 10% e numrit të rezervave të secilit klasifikim;
- 2) tri rezerva për secilin klasifikim.

CAT.IDE.A.115 Dritat e operimit

a) Aeroplanët që operojnë gjatë ditës duhet të pajisen me:

- 1) një sistem dritash të mënjanimi të përplasjes;
- 2) drita të furnizuara nga sistemi elektrik i aeroplanit për të garantuar ndriçimin e duhur të gjitha instrumenteve dhe pajisjeve kryesore të operimit të sigurt të aeroplanit;

1) drita të furnizuara nga sistemi elektrik i aeroplanit për të garantuar ndriçim në të gjitha kabinat e pasagjerëve;

2) një dritë të lëvizshme të pavarur për secilin anëtar ekuipazhi të kërkuar e gatshme për t'u përdorur nga ata kur ulen në vendin e caktuar.

b) Aeroplanët që operojnë gjatë natës krahas kësaj duhet të pajisjen me:

1) drita lundrimi/pozicionimi;

2) dy drita të uljes ose një dritë e vetme që ka dy filamente të ndara;

3) ndriçimin për t'u përputhur me rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjeve në det nëse aeroplani operon si hidroplan.

CAT.IDE.A.120 Pajisjet për të pastruar xhamin e përparmë

Aeroplanët me një peshë maksimale (MCTOM) më shumë se 5700 kg duhet të pajisjen në vendin e secilit pilot me një pajisje për të mbajtur të pastër xhamin e përparmë gjatë reshjeve.

CAT.IDE.A.125 Operimet vizuale (VFR) gjatë ditës- instrumentet e fluturimit dhe të lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

a) Aeroplanët që operojnë ditën sipas rregullave vizuale të fluturimit (VFR) duhet të kenë pajisjet e mëposhtme, të disponueshme në dërrasën e instrumenteve të pilotit:

1) Mjetet matëse dhe treguese:

i) Busull magnetike;

ii) Kohëmatës në ore, minuta dhe sekonda;

iii) Presioni sipas lartësisë;

iv) Treguesi i shpejtësisë;

v) Shpejtësia vertikale;

vi) Treguesi i kthesave dhe rrëshqitjes;

vii) Pozicioni (aviohorizonti);

viii) Drejtimi (magnetik);

ix) Temperatura e jashtme e ajrit;

x) Numri Mach kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e këtij numri.

2) Një mjet për të treguar kur ushqimi elektrik nuk është i përshtatshëm për instrumentet e fluturimit të kërkuar.

b) Kur kërkohen dy pilotë për operimin, duhet të jenë në dispozicion për pilotin e dytë, pajisjet shtesë treguese si më poshtë:

1) Lartësia sipas presionit;

2) Shpejtësia instrumentale sipas rrymave të ajrit;

3) Shpejtësia vertikale;

4) Treguesi i kthesave dhe rrëshqitjes;

5) Pozicioni në hapësirë;

6) Drejtimi (magnetik)

c) Një mjet për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit të treguesit të shpejtësisë gjatë kondensimit ose ngrirjes dhe kjo duhet të jetë e vlefshme për:

1) aeroplanët me një peshë maksimale (MCTOM) më shumë se 5700 kg ose një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë;

2) aeroplanët e lëshuar për herë të parë me një CVA (certifikatë të vlefshmërisë ajrore) individuale në ose pas 1 prill 1999.

d) Aeroplanët me një motor që i është lëshuar për herë të parë një CVA individuale para 22 maj 1995, janë të përjashtuara nga kërkesat e (a)(1)(vi),(a)(1)(vii),(a)(1)(viii) dhe (a)(1)(ix) nëse për përputhshmëri do të kërkojnë rimodelim shtesë të pajisjeve (të reja).

CAT.IDE.A.130 Operimet instrumentale (IFR) ose natën - instrumentet e fluturimit dhe lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

Aeroplanët që operojnë në kushte vizuale VFR natën ose instrumentale IFR duhet të kenë pajisjet e mëposhtme, të disponueshme nga pozicioni i pilotit:

a) Pajisje matëse dhe treguese:

1) Busull magnetike;

2) Kohëmatës në ore, minuta dhe sekonda;

3) Shpejtësimatës;

4) Shpejtësia vertikale;

5) Treguesi i kthesave dhe rrëshqitjes, ose në rastin e avionëve të pajisura me mjet për matjen e pozicionit të avionit dhe rrëshqitjen e shfaqur;

6) Lartësia;

7) Drejtimi magnetik i stabilizuar;

8) Temperatura e jashtme e ajrit;

9) Numri "M" kurdo që kufizimet e shpejtësisë janë shprehur në termat e numri "M".

f) Dy pajisje për matjen dhe treguesin e lartësisë sipas presionit.

c) Një mjet për të treguar kur furnizimi i nevojshëm i energjisë me instrumentet e kërkuara të fluturimit nuk është i duhuri/i sakte.

d) Një mjet për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve të sinjalizimit të shpejtësisë ajrore të kërkuar në (a) (3) dhe (h) (2) për shkak të kondensimit ose ngrirjes.

e) Një pajisje për të njoftuar ekuipazhin fluturues në lidhje me dështimin e pajisjeve për aeroplanët të kërkuar në pikën (d):

1) e lëshuar me një CVA individuale në ose pas 1 prill 1998;

2) e lëshuar me një CVA individuale para 1 prill 1998 me një MCTOM më shumë se 5700 kg, dhe me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë.

f) Përveç aeroplanëve me helika me një MCTOM 5700 kg ose më pak, duhen dy sisteme të pavarura të presionit statik.

g) Një sistem presioni statik dhe një burim alternativ i presionit statik për aeroplanët me helika me një MCTOM 5700 kg ose më pak.

h) Kurdo që dy pilotë të kërkojnë për operimin, një mjet më vete i shfaqjes së të dhënave për pilotin e dytë:

- 1) Presioni sipas lartësisë;
- 2) Shpejtësia e treguar sipas rrymave të ajrit;
- 3) Shpejtësia vertikale;
- 4) Treguesi i kthesave dhe rrëshqitjes;
- 5) Lartësia;
- 6) Drejtimi magnetik i stabilizuar.

i) Për avionët me një MCTOM 5700 kg më shumë ose një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, një pajisje ndihmëse për matjen dhe treguesin e pozicionit të qëndrueshëm nga pozicioni i të dy pilotëve, që:

1) ushqehet (me rryme elektrike) vazhdimisht gjatë operateve normale, edhe pas një dështimi total të sistemit kryesor elektrik, dhe mundëson një burim të pavarur nga ky sistem;

2) siguron operate të besueshme për një minimum prej 30 minutash pas dështimit total të sistemit kryesor elektrik, duke marrë në konsideratë ngarkesat e tjera në furnizimin emergjent të energjisë dhe procedurat operuese;

3) operon në mënyrë të pavarur nga çdo pajisje e matjes së tregimit të pozicionit;

4) vihet në funksion automatikisht pas dështimit total të sistemit kryesor elektrik;

5) është e ndriçuar siç duhet gjatë fazave të operimit, përveç aeroplanëve me një MCTOM 5700 kg ose më pak, të regjistruara në Republikën e Shqipërisë që prej 1 prill 1995 dhe të pajisura me një tregues të pozicionit në gatishmëri në panelin e majtë të instrumenteve;

6) është lehtësisht e evidentueshme nga ekuipazhi fluturues kur treguesi i pozicionit është duke funksionuar me tensionin emergjent.

7) kur treguesi i pozicionit në gatishmëri e ka vete furnizimin e energjisë, ka një tregim shoqërues, ose në vetë atë ose në panelin e

instrumenteve, që ky furnizim është në operim;

j) Mbajtësi i hartave në një pozicion të lexueshëm të tyre që mund të ndriçohet në operimet natën.

CAT.IDE.A.135 Pajisjet shtese për operimet sipas (IFR) me një pilot

Aeroplanët që operojnë me rregullat e fluturimit instrumental (IFR) me një pilot duhet të pajisen me një autopilot të paktën për funksionet e ruajtjes së lartësisë dhe drejtimit.

CAT.IDE.A.140 Sistemi paralajmërues i lartësisë

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me një sistem paralajmërues për lartësinë:

- 1) aeroplanët me motor me turbinë me një MCTOM më shumë se 5700 kg ose që kanë një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë;
- 2) aeroplanët me motor turbo-reaktiv.

b) Sistemi paralajmërues i lartësisë duhet të jetë në gjendje:

- 1) të lajmërojë ekuipazhin fluturues kur afron në një lartësi të përcaktuar;
- 2) të lajmërojë ekuipazhin fluturues me të paktën një sinjal akustik, kur devijon nga një lartësi e përzgjedhur.

c) Pavarësisht pikës (a), aeroplanët me një MCTOM 5700 kg ose më pak, që kanë një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, me një CVA individuale të lëshuar për herë të parë, para 1 prill 1972 dhe tashmë të regjistruar në një nga shtetet anëtarë më 1 prill 1995 janë të përjashtuar nga kërkesa për të qenë të pajisur me një sistem paralajmërues të lartësisë.

CAT.IDE.A.150 Sistemi paralajmërues i afrimit me terrenin (TAËS)

a) Aeroplanët me motor me turbinë që kanë një MCTOM më shumë se 5700 kg ose një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, duhet të pajisen me një TAËS që përmbush kërkesat e pajisjeve të klasit A siç specifikohet në një standard të pranueshëm.

b) Aeroplanët me motor reciprokë me një MCTOM më shumë se 5700 kg ose një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, duhet të pajisen me një TAWS që përmbush kërkesat për pajisjet e klasit B siç specifikohet një standard të pranueshëm.

c) Aeroplanë me turbinë, për të cilat certifikata individuale e vlefshmërisë ajrore (CofA) është lëshuar për herë të parë pas 1 janarit 2019 dhe që ka një MCTOM prej 5 700 kg ose më pak dhe një

MOPSC nga gjashtë deri në nëntë duhet të pajiset me një TAWS që plotëson kërkesat për pajisjet e tipit B, siç përcaktohet në një standard të pranueshëm.

CAT.IDE.A.155 Sistemi i shmangies së përplasjeve në ajër (ACAS)

Përveç rasteve kur parashikohet ndryshe nga rregullorja mbi “Kërkesat e përbashkëta të përdorimit të hapësirës ajrore dhe procedurat e operimit për shmangien e përplasjeve ajrore, aeroplanët me motorë me turbinë me një MCTOM më shumë se 5700 kg ose një MOPSC më shumë se 19 pasagjerë duhet të pajisen me ACAS II.

CAT.IDE.A.160 Pajisjet e zbulimit të motit në ajër

Avionët e mëposhtëm duhet të kenë pajisje zbulimi për motin në ajër kur operojnë gjatë natës ose në Kushte Vizuale Meteorologjike (IMC) në zonat me stuhi ose kushte të tjera të rrezikshme të motit gjatë rrugëkalimit, të konsideruara si të zbulueshme nga pajisja treguese e motit në ajër:

- a) aeroplanët e hermetizuar;
- b) aeroplanët e pahermetizuar; me një MCTOM më shumë se 5700 kg;
- c) aeroplanët e pahermetizuar; me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë.

CAT.IDE.A.165 Pajisjet shtesë për operimet në kushtet e ngrirjes gjatë natës

a) Aeroplanët që operojnë në kushte aktuale ose parashikohen ngrica gjatë natës duhet të pajisen me një pajisje për të ndriçuar ose për të treguar formimin e akullit.

b) Mjetet për të ndriçuar formimin e akullit nuk duhet të shkaktojnë shkëlqim ose reflektim që mund të vështirësojë kryerjen e detyrave nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.A.170 Sistemi telefonik i brendshëm i ekuipazhit fluturues.

Aeroplanët që operojnë me më shumë se një anëtar të ekuipazhit fluturues duhet të pajisen me një sistem telefonik të brendshëm të këtij ekuipazhi, që të përfshijë kufje dhe mikrofona për përdorim nga ana e tyre.

CAT.IDE.A.175 Sistemi telefonik i brendshëm i anëtarëve të kabinës

Aeroplanët me një MCTOM më shumë se 15000 kg ose i një MOPSC më shumë se 19 (pasagjerë) duhet të pajisen me një sistem telefonik të brendshëm të anëtarëve të kabinës, përveç aeroplanëve të lëshuar fillimisht me leje CVA

individuale para 1 prill 1965 dhe të reregjistruar tashmë në një shtet anëtar në 1 prill 1995.

CAT.IDE.A.180 Sistemi i adresimit publik

Aeroplanët me një MOPSC më shumë se 19 pasagjerë duhet të pajisen me një sistem të adresimit publik, përjashtuar aeroplanët e lëshuar fillimisht me një CVA individuale përpara 1 prillit 1965 dhe që janë regjistruar në Republikën e Shqipërisë para 1 prillit 1995.

CAT.IDE.A.185 Regjistruesi i zërit të kabinës së pilotimit

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me një regjistrues të zërit të kabinës së pilotimit (CVR):

- 1) aeroplanët me një MCTOM më shumë se 5700 kg;
- 2) aeroplanët me turbinë me shumë motorë me një MCTOM 5700 kg ose me pak, me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë dhe e lëshuar fillimisht me një CVA individuale në ose pas 1 janarit 1990

b) Deri më datën 31 dhjetor 2018, RZK-ja duhet të jetë në gjendje të ruajë të dhënat e regjistruara gjatë të paktën:

- 1) 2 orëve pararendëse në rastin e aeroplanëve të referuar në germën (a) pika (1), kur CofA individuale është lëshuar më ose pas datës 1 prill 1998;
- 2) 30 minutave pararendëse për aeroplanët e referuar në germën (a) pika (1) kur CofA individuale është lëshuar para datës 1 prill 1998; ose
- 3) 30 minutave pararendëse, në rastin e aeroplanëve të referuar në germën (a) pika (2).

c) Jo më vonë se 1 janar 2019, RZK-ja duhet të jetë në gjendje për të nxjerrë të dhënat e regjistruara së paku gjatë:

- 1) 25 orëve pararendëse për aeroplanët me një MCTOM prej më shumë se 27.000 kg dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 janar 2021; ose

2) 2 orëve pararendëse në të gjitha rastet e tjera.

d) Jo më vonë se 1 janar 2019, RZK-ja duhet të regjistrojë në mjete të tjera përveç kasetave magnetike ose shiritave magnetikë.

e) RZK-ja duhet të regjistrojë, duke iu referuar një intervali kohor:

- 1) komunikimet zanore të transmetuara nga ose të marra me radio në kabinën e ekuipazhit të fluturimit;
- 2) komunikimet zanore të anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit që përdorin sistemin

telefonik të brendshëm dhe sistemin e adresimit publik, nëse është i instaluar;

3) ambientin e zërave të kabinës së ekuipazhit të fluturimit, duke përfshirë pa ndërprerje:

i) sinjalet audio të pranuar nga çdo mikrofon normal ose mikrofon i maskës (oksigenit) në përdorim për aeroplanët me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë në ose pas datës 1 prill 1998;

ii) sinjalet audio të pranuar nga çdo mikrofon normal ose mikrofon i maskës (oksigenit) nëse është praktikisht e mundur për aeroplanët e referuar germën (a) pika (2) dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë para datës 1 prill 1998;

4) sinjalet zanore ose audio që identifikojnë pajisje ndihmëse lundrimi ose afrimi të vendosura në kufje ose altoparlantë.

f) RZK-ja duhet të fillojë të regjistrojë të dhënat përpara se aeroplani të lëvizë me motorët e tij dhe duhet të vazhdojë t'i regjistrojë deri në përfundimin e fluturimit kur aeroplani të mos jetë në gjendje të lëvizë me motorët e tij. Përveç kësaj, në rastin e aeroplanëve me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 prill 1998, RZK-ja duhet që, në mënyrë automatike, të fillojë të regjistrojë përpara se aeroplani të lëvizë me motorin e tij dhe të vazhdojë të regjistrojë deri në përfundimin e fluturimit kur aeroplani të mos jetë në gjendje të lëvizë me motorin e tij.

g) Krahës germës (f), në varësi të pranisë së tensionit elektrik, RZK-ja duhet të fillojë të regjistrojë sa më shpejt të jetë e mundur gjatë kontrolleve të kabinës së pilotit përpara se të ndizet motori, në fillim të fluturimit, deri në kontrollet e kabinës menjëherë pas fikjes së motorit në fund të fluturimit në rastin e:

1) aeroplanëve të referuar në germën (a) të pikës (1) dhe me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 prill 1998; ose

2) aeroplanëve të referuar në germën (a) të pikës (2).

h) Nëse RZK nuk shkëputet (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të mundur gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 16 qershor 2018, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse RZK nuk shkëputet (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

CAT.IDE.A.190 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me një regjistruer të të dhënave të fluturimit (FDR) që përdorin një metodë digjitale të regjistrimit dhe ruajtjes së të dhënave dhe të cilët kanë një metodë të gatshme të marrjes së të dhënave nga regjistrimet qendrore:

1) aeroplanët me një MCTOM më shumë se 5700 kg dhe një CVA individuale të lëshuar fillimisht në ose pas 1 qershorit 1990;

2) aeroplanët me motor me turbinë me një MCTOM më shumë se 5700 kg dhe të lëshuar fillimisht me CVA individuale para 1 qershorit 1990;

3) aeroplanët me shumë motorë me turbinë me një MCTOM 5700 kg ose me pak, me një MOSPC më shumë se nëntë pasagjerë, dhe të lëshuar fillimisht me një CVA individuale në ose pas 1 prillit 1998.

b) FDR-ja duhet të regjistrojë:

1) kohën, lartësinë, shpejtësinë, nxitimin normal dhe drejtimin dhe të jetë në gjendje të nxjerrë ruajtjen e të dhënave për të paktën 25 orët e mëparshme për aeroplanët referuar në pikën (a)(2) me një MCTOM më pak se 27000 kg;

2) parametrat e kërkuar për të përcaktuar me saktësi trajektoren e fluturimit, shpejtësinë, lartësinë, regjimin e motorit dhe konfigurimin e forcës ngritëse dhe pajisjeve të rezistencës së ajrit, si dhe të jetë në gjendje të nxjerrë të dhënat e regjistruara për të paktën 25 orët e mëparshme, për aeroplanët e referuar në pikën (a)(1) me një MCTOM më pak se 27 000 kg dhe të lëshuar fillimisht një CVA individuale para 1 janarit 2016;

3) parametrat e kërkuar për të përcaktuar me saktësi trajektoren e fluturimit, shpejtësinë, lartësinë, regjimin e motorit, konfigurimin dhe operimin, si dhe të jetë në gjendje të nxjerrë të dhënat e regjistruara për të paktën 25 orët e mëparshme, për aeroplanët e referuar në pikën (a)(2) me një MCTOM më pak se 27 000 kg dhe të lëshuar fillimisht një CVA individuale para 1 janarit 2016;

4) parametrat e kërkuar për të përcaktuar me saktësi trajektoren e fluturimit, shpejtësinë, lartësinë, regjimin e motorit dhe konfigurimin e pajisjeve të tërheqjes dhe ngritjes, si dhe të jetë në gjendje të ruajë të dhënat e regjistruara për të paktën 10 orët e mëparshme, për aeroplanët e

referuar në pikën (a)(3) dhe të lëshuar fillimisht me një CVA individuale para 1 janarit 2016;

5) parametrat e kërkuar për të përcaktuar me saktësi trajektoren e fluturimit, shpejtësinë, lartësinë, regjimin e motorit, konfigurimin dhe operimin, si dhe të jetë në gjendje të ruajë të dhënat e regjistruara për të paktën 25 orët e mëparshme, për aeroplanët e referuar në pikën (a)(1) dhe (a)(3) dhe të lëshuar fillimisht me një CVA individuale pas 1 janarit 2016;

c) Të dhënat duhet të merren nga burimet e aeroplanit të cilat mundësojnë përputhshmërinë e saktë me informacionin që i tregohet (në dërrasën e instrumenteve) ekuipazhit të fluturimit.

d) FDR-ja duhet të fillojë regjistrimin e të dhënave përpara se aeroplani të jetë në gjendje të lëvizë nën fuqinë e tij dhe duhet të ndalojë pasi aeroplani të mos jetë në gjendje të lëvizë nën fuqinë e tij. Përveç kësaj, në rastin e aeroplanëve të lëshuar me një CVA individuale në ose pas 1 prillit 1998, FDR-ja duhet të fillojë automatikisht regjistrimin e të dhënave para se aeroplani të jetë në gjendje të lëvizë nën fuqinë e tij dhe duhet të ndalojë automatikisht pasi aeroplani të mos jetë në gjendje të lëvizë nën fuqinë e tij.

e) Nëse RDF-ja nuk del nga avioni, ai duhet të ketë një pajisje për të mundësuar vendndodhjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 16 qershori 2018, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse RDF-ja ka dale nga avioni, ai duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

CAT.IDE.A.195 Regjistrimi i lidhjes së të dhënave

a) Aeroplanët që u është lëshuar fillimisht një CVA individuale në ose pas 8 prillit 2014 që kanë kapacitetin të operojnë komunikimin me lidhjen e të dhënave të cilat janë të nevojshme për t'u pajisur me një CVR, duhet të ruhen në një regjistruar, kur aplikohen:

1) Mesazhet komunikuese të lidhjes së të dhënave që jepen dhe merren në avion me ATS përfshirë mesazhet që zbatohen për aplikimet e mëposhtme:

- i) lidhja fillestare e të dhënave;
- ii) komunikimi pilot-kontrollor;
- iii) adresimi i zbulimit;
- iv) informacioni i fluturimit;

v) aq sa të jetë praktike, njoftimi i zbulimit të aeroplanëve, duke marrë parasysh strukturën e sistemit;

vi) aq sa të jetë praktike, duke marrë parasysh strukturën e sistemit kontrolli i të dhënave operuese të avionit; dhe

vii) aq sa të jetë praktike, duke marrë parasysh strukturën e sistemit, grafikët;

2) Informacioni që mundëson përputhshmërinë me çdo regjistrim shoqërues të lidhjes së të dhënave komunikuese dhe të ruajtura jashtë (sistemeve të) aeroplanit; dhe

3) Informacioni për kohën dhe prioritetin e të dhënave të lidhjeve të komunikimit të mesazheve, duke marrë në konsideratë strukturën e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale të regjistrimit dhe ruajtjes së të dhënave dhe informacionit dhe një metodë për marrjen e të dhënave. Metoda regjistruese duhet të lejojë që të dhënat të përpunohen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të jetë në gjendje të nxjerri të dhënat e regjistruara për të paktën të njëjtën kohëzgjatje siç është përcaktuar për CVR s në CAT.IDE.A.185.

d) Nëse regjistruesi nuk del nga avioni ai duhet të ketë një pajisje për të përcaktuar vendndodhjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 16 qershori 2018, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del nga avioni, ai duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

e) Kërkesat e aplikueshme për logjikën e fillimit dhe ndalimit të regjistruesit janë të njëjtat kërkesa të aplikueshme për logjikën e CVR sipas CAT.IDE.A.185 (d) dhe (e).

CAT.IDE.A.200 Regjistruesi i kombinuar

Përputhshmëria e kërkesave të CVR dhe FDR mund të arrihet nga:

a) Një regjistruar i kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërin e kabinës së pilotit në rastin e aeroplanëve ku kërkohet pajisja me një CVR dhe një FDR;

b) Një regjistruar i kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërin e kabinës së pilotit në rastin e aeroplanëve me një MCTOM 5700 kg ose më pak ku kërkohet pajisja me një CVR dhe një FDR; ose

c) Dy regjistruar të kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërin e kabinës së pilotit në rastin e aeroplanëve me një MCTOM më shumë se 5700

kg dhe ku kërkohet pajisja me një CVR dhe një FDR.

CAT.IDE.A.205 Ndenjëset, rripat e sigurimit të ndenjëses, sistemet e rripave të shtrëngimit dhe pajisja shtrënguese e rripave të fëmijëve

a) Aeroplanët duhet të pajisjen me:

1) një ndenjëse për çdo person në bord i cili është 24 muajsh ose më shumë;

2) rrip sigurimi për çdo vend të pasagjerit dhe rripa shtrëngimi për çdo ndenjëse fëmijësh përjashtuar rastet e specifikuara në pikën (3);

3) rrip sigurimi mbi gjoks me sistem shtrëngues në çdo ndenjëse të pasagjerit dhe rripa shtrëngues në secilën ndenjëse për fëmijët në rastin e aeroplanëve me një MCTOM më pak se 5700 kg dhe me një MOPSC më pak se nëntë pasagjerë, duke pasur një CofA të lëshuar për herë të parë në ose mbas 8 prillit 2015;

4) pajisje shtrënguese për fëmijë (CRD) për secilin person në bord më të vogël se 24 muajsh;

5) rrip sigurimi me sistem shtrëngues sipër gjoksit që është i kombinuar me sistemin e shtrëngimit automatik sipër gjoksit të udhëtarit në rast të zvogëlimit të shpejtë të nxitimit:

i) në secilin vend të ekuipazhit fluturues dhe në çdo ndenjëse shtesë të kabinës së pilotimit

ii) në secilin vend të vëzhguesit të lokalizuar në kabinën e pilotimit;

6) rrip sigurimi me sistem kufizues sipër gjoksit në secilin vend për minimumin e kërkuar të ekuipazhit të kabinës.

b) Rripi i sigurimit me sistem shtrëngues sipër gjoksit duhet:

1) një pikë të vetme për hapjen e rripave;

2) dy rripa shtrëngimi mbi supe dhe një rrip shtrëngimi që mund të përdoren individualisht në ndenjëset për minimumin e kërkuar të ekuipazhit të kabinës; dhe

3) në ndenjëset e ekuipazhit të fluturimit dhe në çdo ndenjëse pranë ndenjëses së pilotit:

i) dy rripa shtrëngues sipër supeve dhe një rrip shtrëngimi që mund të përdoret

individualisht; ose

ii) një rrip shtrëngimi diagonal që mund të përdoret individualisht në avionët e mëposhtëm:

A) aeroplanët me një MCTOM më pak se 5 700 kg dhe me një MOPSC më pak se nëntë pasagjerë që janë në përputhshmëri me kushtet dinamike të

uljes emergjente të përcaktuara në specifikat e certifikuara të aplikueshme;

B) aeroplanët me një MCTOM më pak se 5 700 kg dhe me një MOPSC më pak se nëntë pasagjerë dhe që nuk janë në përputhshmëri me kushtet dinamike të uljes emergjente të përcaktuara në specifikat e certifikuara dhe që kanë një certifikatë të vlefshmërisë ajrore (CofA) lëshuar fillimisht para 28 tetor 2014); dhe

C) aeroplanët e certifikuar në përputhje me certifikatën e lejitimit për fluturim – vlefshmërisë ajrore (CS-VLA) ose ekuivalente dhe CS-LSA ose ekuivalente.

CAT.IDE.A.210 Sinjalistika për lidhjen e rripit të sigurimit dhe të ndalimit të duhanit

Aeroplanët në të cilët, jo të gjitha vendet e pasagjerëve janë të shkueshëm nga vendet e ekuipazhit fluturues, duhet të pajisen me një tabelë sinjalizimi për t'i treguar të gjithë pasagjerëve dhe ekuipazhit të kabinës kur duhet të mbahet lidhur rripi i sigurimit dhe kur nuk lejohet pirja e duhanit.

CAT.IDE.A.215 Dyert e brendshme dhe perdet

Aeroplanët duhet të pajisen me:

a) në rastin e aeroplanëve me një MOPSC më shumë se 19 pasagjerë, një derë ndarëse midis kabinës së pasagjerëve dhe kabinës së pilotimit, me një plakardë “vetëm ekuipazh” dhe mjetet për të kyçur dhe për të ndaluar pasagjerët ta hapin atë pa lejen e një anëtarit të ekuipazhit fluturues;

b) një pajisje lehtësisht e arritshme për hapjen e secilës derë që ndan kabinën e pasagjerëve nga një tjetër kabinë që ka dalje emergjente;

c) një pajisje për sigurimin e çdo dore të hapur apo perdeje që ndajnë kabinën e pasagjerëve nga çdo zonë që nevojitet të arrihet çdo dalje emergjente të kërkuar nga çdo ndenjëse pasagjeri;

d) një pllakë në secilën derë të brendshme ose ngjitur me një perde që tregon aksesin në daljet e emergjencës së pasagjerëve, për të treguar se duhet të sigurohet hapja gjatë ngritjes dhe uljes;

e) një pajisje për çdo anëtar të ekuipazhit për të shkyçur çdo derë që është normalisht e arritshme nga pasagjerët dhe që mund të kyçet nga ata.

CAT.IDE.A.220 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Aeroplanët duhet të pajisen me kuti të ndihmës së shpejtë, në përputhje me tabelën 1.

Tabela 1. Numri i kërkuar i kutive të ndihmës së shpejtë

Numri i ndenjësive të pasagjerëve të instaluara	Numri i kërkuar i kutive të ndihmës së shpejtë
0-100	1
101-200	2
201-300	3
301-400	4
401-500	5
501 e më shumë	6

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

1) lehtësisht e arritshme për përdorim

2) e përditësuar

CAT.IDE.A.225 Kutia e emergjencave mjekësore

a) Aeroplanët me një MOPSC më shumë se 30 pasagjerë duhet të pajisen me një kuti emergjence mjekësore, kur çdo pike në rrugëkalimin e planifikuar është më shumë se 60 minuta kohë fluturimi në shpejtësi normale në regjim ekonomik nga një aerodrom në të cilin mund të ketë në dispozicion ndihmë mjekësore.

b) Komandanti duhet të sigurojë që ilaçet janë të administruara vetëm nga personat e kualifikuar siç duhet.

c) Kutia e emergjencave mjekësore referuar në pikën (a) duhet:

1) të jetë e mbrojtur nga pluhuri dhe lagështia;

2) të mbahet në një mënyrë që të parandalojë mundësinë e marrjes së paautorizuar;

3) të jetë e përditësuar.

CAT.IDE.A.230 Oksigjeni i ndihmës së shpejtë

a) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë një lartësi presioni sipër 2500 ft, në rastin e operimeve në të cilat kërkohet një anëtar i ekuipazhit të kabinës, duhet të kenë furnizim me oksigjen të papërzierë për pasagjerët të cilët, për arsye psikologjike, mund të kërkojnë oksigjen pas një çermetizimi të kabinës.

b) Furnizimi me oksigjen referuar në pikën (a) duhet të llogaritet duke përdorur një normë mesatare furnizimi prej të paktën 3 litra/minutë për person në presion dhe temperaturë standarde të thatë (STPD). Ky furnizim me oksigjen duhet të jetë i mjaftueshëm për pjesën e mbetur të fluturimit pas çermetizimit të kabinës kur lartësia e kabinës tejkalon 8000 ft, por nuk tejkalon 15000 ft, për të

paktën 2% të pasagjerëve në bord, por në asnjë rast më pak se një person.

c) Duhet të ketë një numër të mjaftueshëm të bombolave të furnizimit, por në asnjë rast jo më pak se dy, me një mjet për ekuipazhin e kabinës për të përdorur furnizimin.

d) Pajisjet e ndihmës së parë me oksigjen duhet të jenë në gjendje të gjenerojnë një furnizim prej të paktën 4 litra STPD për minutë.

CAT.IDE.A.235 Oksigjeni shtesë - aeroplanët e hermetizuar

a) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi mbi 10000 ft duhet të kenë pajisje shtesë oksigjeni që të jetë në gjendje të ruajë dhe të japi sasinë e furnizimit me oksigjen në përputhje me tabelën 1.

b) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në një lartësi mbi 25 000 ft duhet të pajisen me:

1) maska me vendosje të shpejtë për anëtarët e ekuipazhit fluturues;

2) burime të mjaftueshme rezervë dhe maska ose njësi portative oksigjeni me maska të shpërndara në mënyrë të barabartë në kabinën e pasagjerëve, për të siguruar disponueshmeri të menjëhershme të oksigjenit në përdorim nga secili anëtar i kërkuar i ekuipazhit të kabinës;

3) një pajisje shpërndarëse oksigjeni e lidhur me sistemin e furnizimit me oksigjen, në gatishmëri për secilin anëtar të ekuipazhit të kabinës, anëtar shtesë të kabinës dhe udhëtar, për çdo ndenjësë ku mund të ulen pasagjerët,

4) një pajisje për të treguar paralajmërim tek ekuipazhi fluturues të çdo humbje të hermetizmit.

c) Në rastin e aeroplanëve të hermetizuar të lëshuar fillimisht me një CVA individuale pas 8 nëntorit 1998 dhe që operojnë në presionin mbi lartësinë 25 000 ft, ose që operojnë në, ose nën presionin në lartësinë 25 000 ft ose më poshtë, në kushte që nuk do t'i lejonte ato të zbrisnin në mënyrë të sigurt në 13 000 ft brenda 4 minutave, pajisjet individuale të shpërndarjes të oksigjenit referuar në pikën (b)(3) duhet të dalin në mënyrë automatike.

d) Numri total i pajisjeve të shpërndarjes referuar në pikën (b)(3) dhe (c) duhet të tejkalojë numrin e ndenjësive me të paktën 10%. Pajisjet shtesë duhet të shpërndahen në mënyrë të barabartë në kabinën e pasagjerëve.

e) Pavarësisht pikës (a), kërkesat për furnizimin me oksigjen për anëtarët e ekuipazhit të kabinës,

anëtarët shtesë të kabinës dhe pasagjerët, në rastin e aeroplanëve të pacertifikuar për të fluturuar në lartësitë mbi 25 000 ft, mund të zvogëlohen në të gjithë kohën e fluturimit midis lartësisë 10 000 ft dhe 13 000 ft sipas presionit të lartësisë për të gjithë anëtarët e kërkuar të ekuipazhit të kabinës dhe për të paktën 10% të pasagjerëve, nëse, në të gjitha pikat gjatë rrugëkalimit të fluturimit, aeroplani është në gjendje të humbas lartësi në mënyrë të sigurt brenda 4 minutave sipas presionit të lartësisë prej 13000 ft.

f) Minimumi i kërkuar i furnizimit në tabelën 1, rreshti 1 pika (b)(1) dhe rreshti 2, duhet të mbulojë sasinë e oksigjenit të nevojshëm për një humbje lartësie konstante nga lartësia maksimale operuese e

certifikuar e avionit në nivelin 10 000 ft në 10 minuta dhe duke vazhduar 20 minuta në lartësinë 10 000ft.

g) Minimumi i kërkuar i furnizimit në tabelën 1, rreshti 1 pika 1(b)(2), duhet të mbulojë sasinë e oksigjenit të nevojshëm për humbje lartësie konstante nga lartësia maksimale e operimit e certifikuar e avionit në nivelin 10 000 ft në 10 minuta dhe të pasuara me 110 minuta në lartësinë 10 000ft.

h) Minimumi i kërkuar i furnizimit në tabelën 1, rreshti 3 duhet të mbulojë sasinë e oksigjenit të nevojshëm për humbje lartësie konstante nga lartësia maksimale e operimit e certifikuar e avionit në lartësinë 15 000 ft për 10 minuta.

Tabela 1. Kërkesat minimale të oksigjenit për aeroplanët e hermetizuar

Furnizimi për	Kohëzgjatja dhe presioni në lartësi i kabinës
1. Okupantet e vendeve të kabinës së ekuipazhit fluturues në detyrat e kabinës së ekuipazhit fluturues	a) E gjithë koha e fluturimit ku presioni sipas lartësisë tejkalon 13 000 ft b) Pjesa e mbetur e kohës së fluturimit ku presioni sipas lartësisë tejkalon 10000 ft, por nuk tejkalon 13 000 ft, pas 30 minutave fillestare të kësaj lartësie, por në çdo rast më pak se: 1) 30 minuta furnizim për aeroplanët e certifikuar për të fluturuar në lartësi që nuk tejkalon 25 000 ft 2) 2 orë furnizim për aeroplanët e certifikuar për të fluturuar mbi lartësinë 25 000 ft
2. Anëtarët e domosdoshëm të ekuipazhit të kabinës	a) E gjithë koha e fluturimit kur presioni i lartësisë tejkalon 13 000 ft, por jo më pak se 30 minuta furnizim. b) Pjesa e mbetur e kohës së fluturimit kur presioni i lartësisë të kabinës tejkalon 10000 ft, por nuk tejkalon 13 000 ft, pas 30 minutave fillestare të kësaj lartësie.
3. 100% të pasagjerëve (*)	E gjithë koha e fluturimit kur presioni i lartësisë të kabinës tejkalon 15 000 ft, por në asnjë rast jo më pak se 10 minuta furnizim.
4. 30% e pasagjerëve (*)	E gjithë koha e fluturimit kur presioni i lartësisë të kabinës tejkalon 14 000 ft, por nuk tejkalon 15 000 ft
5. 10% e pasagjerëve (*)	Pjesa e mbetur e kohës së fluturimit, kur presioni i lartësisë të kabinës tejkalon 10 000 ft, por nuk tejkalon 14 000 ft, pas 30 minutave fillestare në këto lartësi.

(*)Numri i pasagjerëve në tabelën 1 i referohet pasagjerëve aktuale në bord, përfshirë personat më të vegjël se 24 muaj.

CAT.IDE.A.240 Oksigjeni shtesë – aeroplanët e pahermetizuar

Aeroplanët e pahermetizuar që operojnë në lartësinë mbi 10 000 ft duhet të pajisen me bombola shtesë të oksigjenit, të afta për ruajtjen dhe furnizimin me oksigjen në përputhje me tabelën 1.

Tabela 1. Kërkesat minimale të oksigjenit për aeroplanët e pahermetizuar

Furnizimi për	Kohëzgjatja dhe presioni në lartësi i kabinës
1. Personat në ndenjës të ekuipazhit të kabinës së pilotimit në detyrë dhe anëtarët e ekuipazhit që ndihmojnë ekuipazhin fluturues në detyrat e tyre	E gjithë koha e fluturimit kur lartësia është mbi 10 000 ft
2. Anëtarët e kërkuar të ekuipazhit të kabinës	E gjithë koha e fluturimit kur presioni i lartësisë të kabinës është mbi 13 000 ft dhe për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta në presionin e lartësisë mbi 10 000 ft, por nuk tejkalon 13 000 ft.
3. Anëtar shtesë i ekuipazhit dhe 100% të pasagjerëve (*)	E gjithë koha e fluturimit kur presioni i lartësisë është mbi 13 000 ft
4. 10% e pasagjerëve	E gjithë koha e fluturimit pas 30 minutave në presionin sipas lartësisë mbi 10 000 ft, por nuk tejkalon 13 000 ft

*) Numri i pasagjerëve në tabelën 1 referohet pasagjerëve në bord, përfshirë personat më të rinj se 24 muaj.

CAT.IDE.A.245 Pajisjet mbrojtëse të frymëmarrjes për ekuipazhin (PBE)

a) Të gjithë aeroplanët e hermetizuar dhe aeroplanët e pahermetizuar me një MCTOM më të madhe se 5700 kg ose që kanë një MOPSC më shumë se 19 pasagjerë, duhet të pajisen me pajisje mbrojtëse të frymëmarrjes (PBE) për të mbrojtur sytë, hundën dhe gojën, si dhe për të siguruar për një periudhë të paktën 15 minuta:

1) oksigjen për secilin anëtar të ekuipazhit fluturues në detyrë në kabinën e ekuipazhit të fluturimit;

2) oksigjen/ajër për frymëmarrjeje për secilin anëtar të ekuipazhit të kabinës, pranë vendit të caktuar të tij/saj; dhe

3) oksigjen/ajër për frymëmarrjeje nga një PBE e lëvizshme për një anëtar ekuipazhi fluturues, pranë ndenjës të përcaktuar të tij/saj, në rastin e aeroplanëve me më shumë se një ekuipazh fluturimi dhe pa ekuipazh kabine.

b) Një PBE me synim për përdorim nga ekuipazhi i fluturimit duhet të instalohet në kabinën e ekuipazhit të fluturimit, e cila duhet të jetë e arritshme për përdorim të menjëhershëm nga secili anëtar i kërkuar i ekuipazhit fluturues në vendin e përcaktuar të tij/saj.

c) Një PBE e destinuar për përdorim të ekuipazhit kabinës duhet të instalohet pranë secilës ndenjës të tij/saj.

d) Aeroplanët duhet të pajisen me një PBE shtesë të lëvizshme të instaluar pranë fiksës së zjarrit referuar në CAT.IDE.A.250 ose pranë hyrjes

së zonës së mallrave, në rast se fiksja e zjarrit është instaluar brenda kabinës së mallrave.

e) Një PBE që është në përdorim nuk duhet të pengojë mjetet e komunikimit referuar në CAT.IDE.A.170, CAT.IDE.A.175, CAT.IDE.A.33.

CAT.IDE.A.250 Zjarrfikëset e dorës

a) Aeroplanët duhet të pajisen me të paktën me një zjarrfikëse në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

b) Të paktën një zjarrfikëse dore duhet të ndodhet në, ose e arritshme lehtësisht për përdorim, në çdo kuzhinë të avionit që nuk ndodhet në kabinën kryesore të pasagjerëve.

c) Të paktën një zjarrfikëse dore duhet të jetë e vlefshme për përdorim në secilën kabinë të mallrave ose bagazheve të klasit A ose B dhe në çdo kabinë të bagazheve të klasit E që të jetë e arritshme nga anëtarët e kabinës gjatë fluturimit.

d) Tipi dhe sasia e agentit shuarës për zjarrfikëset e kërkuara duhet të jetë i përshtatshëm për tipin e zjarrit që ka mundësi të ndodhë në pjesën ku mendohet të përdoret zjarrfikësja dhe të minimizojë rrezikun e përqendrimit të gazit helmues për personat në kabinë.

e) Aeroplanët duhet të pajisen me të paktën një numër zjarrfikësesh në përputhje me tabelën 1, të përshtatshme dhe të vendosura në atë mënyrë që të garantojë gatishmërinë e duhur për përdorim në çdo kabinë të pasagjerëve.

Tabela 1. Numri i zjarrfikëseve të dorës

MOPSC	Numri i zjarrfikëseve të dorës
7-30	1
31-60	2
61-200	3
201-300	4
301-400	5
401-500	6
501-600	7
601 ose më shumë	8

CAT.IDE.A.255 Sëpata e thyerjes dhe leva

a) Aeroplanët me një MCTOM më të madhe se 5700 kg ose me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, duhet të pajisen me të paktën një sëpatë

thyerjeje dhe levë të ndodhur në kabinën e ekuipazhit fluturues.

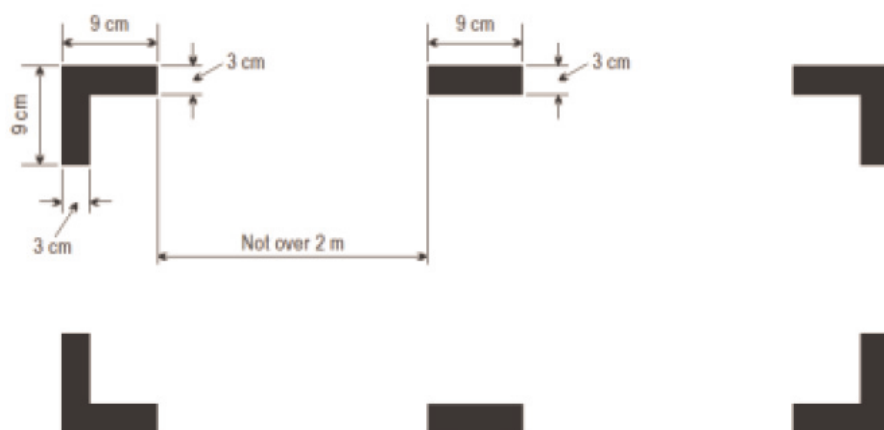
b) Në rastin e aeroplanëve me një MOPSC më shumë se 200 pasagjerë, duhet të instalohet një sëpatë dhe një levë shtesë pranë ose zonën e pasme të kuzhinës së avionit.

c) Sëpatat dhe levat e ndodhur në kabinën e pasagjerëve duhet të jetë e padukshme për pasagjerët.

CAT.IDE.A.260 Skicat e pikave të thyerjes – hyrjes

N.q.s. zonat në trupin e avionit të përshtatshme për t'u thyer për të hyrë ekuipazhet e shpëtimit në rast emergjente janë të shënuara, këto lloj zonash duhet të skicohen siç tregohet në figurën 1

Figura 1

CAT.IDE.A.265 Mjetet për evakuim emergjence

a) Aeroplanët me dalje emergjente për pasagjerë me lartësi nga toka në më shumë se 1.83 m (6 ft) sipër tokës duhet të pajisen për secilën dalje me një mjet për të mundësuar pasagjerët dhe ekuipazhin për të arritur tokën në mënyrë të sigurt gjatë një emergjence.

b) Pavarësisht pikës (a), të tilla mjete nuk kërkohen në daljet emergjente mbi krahë, nëse vendi i caktuar në strukturën e avionit ku lartësia e rrugëve të shpëtimit është më pak se 1.83 metra (6ft) prej tokës me aeroplan në tokë, rrotat të lëshuara dhe flatrat në pozicionin e ngritjes ose të

uljes, në çfarëdo lloj madhësie të hapjes së flatrave nga toka.

c) Aeroplanëve që u kërkohet për të pasur dalje emergjente të veçuar për ekuipazhin fluturues për të cilën pika më e ulët e daljes emergjente është më shumë se 1.83 m(6 ft) nga toka, duhet të kenë një mjet për të ndihmuar të gjithë anëtarët e ekuipazhit fluturues për të zbritur dhe arritur tokën në mënyrë të sigurt në një emergjencë.

d) Lartësitë referuar në pikat (a) dhe (c) duhet të maten:

1) Rrotat e uljes të lëshuara

2) pas thyerjes, mos lëshimit, të një ose më shumë prej këmbëve të rrotave të uljes, në rastin

e aeroplanëve me një certifikatë tip të lëshuar pas 31 marsit 2000.

CAT.IDE.A.270 Megafonat

Aeroplanët me një MOPSC më shumë se 60 pasagjerë kur mbartin në bord të paktën një pasagjer duhet të pajisen me sasinë si më poshtë të megafonave ë lëvizshëm me bateri, të cilat të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim nga anëtarët e ekuipazhit gjatë evakuimit emergjent:

a) Për secilën kabinë të pasagjerëve:

Tabela 1. Numri i megafonave

Konfigurimi i ndenjësve të pasagjerëve	Numri i megafonave
61 në 99	1
100 ose më shumë	2

b) Për aeroplanët me më shumë se një ndarje kabine pasagjerësh, në të gjitha rastet kur konfigurimi total i ndenjësve të pasagjerëve është më shumë se 60, të pajisen të paktën me një megafon.

CAT.IDE.A.275 Ndriçimi emergjent dhe sinjalistika

a) Aeroplanët me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë, duhet të pajisen me një sistem ndriçimi emergjent me një ushqyes elektrik të pavarur për të lehtësuar evakuimin e aeroplanit.

b) Në rastin e aeroplanëve me një MOPSC më shumë se 19 pasagjerë, sistemi emergjent i ndriçimit, referuar pikës(a) duhet të përfshijë:

1) burimet për ndriçimin e përgjithshëm të kabinës;

2) ndriçimin e brendshëm të dyshemesë në daljet emergjente;

3) shenja të ndriçuara për dallimin dhe pozicionin e çdo daljeje emergjente;

4) në rastin e aeroplanëve për të cilët aplikimi për certifikatë tipi ose ekuivalente është dorëzuar para 1 majit 1972, kur operon gjatë natës, ndriçim emergjent të jashtëm në të gjitha daljet mbi krahë dhe në daljet ku kërkohen mjete ndihmëse për zbritjen;

5) në rastin e aeroplanëve për të cilët aplikimi për certifikatë tipi ose ekuivalente është dorëzuar pas 30 prillit 1972, kur operon gjatë natës, ndriçim emergjent të jashtëm në të gjitha daljet emergjente të pasagjerëve;

6) në rastin e aeroplanëve për të cilët certifikata tip është lëshuar fillimisht në ose pas

31 dhjetorit 1957, sistemi (et) me ndriçim të korridorit të shpëtimit në dysheme pranë kabinës e pasagjerëve.

c) Në rastin e aeroplanëve me një MOPSC prej 19 ose më pak pasagjerë, dhe certifikatën e tipit duke u bazuar në kodet e agjencisë për vlefshmërinë ajrore, sistemi i ndriçimit emergjent, referuar pikës (a) duhet të përfshijë pajisjet referuar pikës (b)(1) në (3).

d) Në rastin e aeroplanëve me një MOPSC prej 19 ose më pak pasagjerë që nuk janë certifikuar duke u bazuar në kodet e agjencisë për vlefshmërinë ajrore, sistemi i ndriçimit emergjent, referuar pikës (a) duhet të përfshijë pajisjet referuar pikës (b)(1)

e) Aeroplanët me një MOPSC prej nëntë ose më pak pasagjerë, që operojnë gjatë natës, duhet të pajisen me një burim të ndriçimit të përgjithshëm të kabinës për të lehtësuar evakuimin e aeroplanit.

CAT.IDE.A.280 Transmetuesi emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) me një MOPSC prej 19 ose më shumë, duhet të pajisen me të paktën:

1) dy Transmetues Vendndodhjes për Emergjencat (TLE), një nga të cilët duhet të jetë automatik, ose një TLE dhe një mjet i vendndodhjes së avionit që përmbush kërkesat e CAT.GEN.MPA.210, në rastin e aeroplanëve me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë pas datës 1 korrik 2008; ose

2) një TLE automatike ose dy TLE të çfarëdo tipi, ose një mjet vendndodhjes së avionit që përmbush kërkesat e CAT.GEN.MPA.210, në rastin e aeroplanëve me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose para datës 1 korrik 2008.

b) Aeroplanët me një MOPSC prej 19 ose më pak duhet të pajisen me të paktën:

1) një TLE automatike, ose një mjet vendndodhjes së avionit që përmbush kërkesat e CAT.GEN.MPA.210, në rastin e aeroplanëve me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë pas datës 1 korrik 2008; ose

2) një TLE i çfarëdo tipi, ose një mjet të vendndodhjes së avionit që përmbush kërkesat e CAT.GEN.MPA.210, në rastin e aeroplanëve me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë në ose para datës 1 korrik 2008.

c) Një ELT të çdo tipi duhet të jetë në gjendje

për të transmetuar në të njëjtën kohë në 121.5 MHz dhe 406 MHz.

CAT.IDE.A.285 Fluturimi mbi ujë

a) Aeroplanët në vijim duhet të pajisen me jelekë shpëtimi për secilin person në bord ose pajisje notimi të ngjashme për secilin person në bord më të vogël se 24 muaj, e vendosur në një pozicion që është lehtësisht i arritshëm nga vendi ose ndenjësja e personit që synon ta përdorë:

1) aeroplanët që ulen në tokë dhe operojnë mbi ujë në një distancë më shumë se 50 NM nga bregu ose kur ngrihen/ulen në një aerodrom ku trajektorja e ngritjes apo afrimit janë të ekspozuar aq shumë mbi ujë dhe ku ekziston mundësia e një ulje të detyruar në ujë;

2) hidroplanët që operojnë mbi ujë.

b) Secili jelek shpëtimi ose pajisje notimi e ngjashme duhet të pajiset me një mjet elektrik ndriçues me qëllim lehtësimin e gjetjes së vendndodhjes së personit.

c) Hidroplanët që operojnë mbi ujë duhet të pajisen me:

1) spirance dhe pajisje të tjera të nevojshme për të lehtësuar ankorimin ose manovrimin e hidroplanit në ujë, e përshtatshme për madhësinë e tij, peshën dhe karakteristikat e drejtimit;

2) pajisje për sinjale zanore siç parashikohen në Rregulloren Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det, nëse aplikohet.

d) Aeroplanët që operojnë mbi ujë në një distancë nga toka të përshtatshme për kryerjen e një uljeje emergjente, më të madhe se:

1) 120 minuta në fluturim horizontal ose 400 NM, cilado qoftë më pak, në rastin kur aeroplanët në gjendje për vazhdimin e fluturimit, me motor (a) që bëhen jofunksionale në çfarëdo pike përgjatë rrugëkalimit, apo devijimeve të planifikuara: ose

2) Për të gjithë aeroplanët, 30 minuta në fluturim horizontal ose 100 NM, cilado qoftë më pak, duhet të pajisen sipas specifikimeve të pikës (e).

e) Aeroplanët që përputhen me pikën (d) duhet të pajisen si më poshtë:

1) gomone shpëtimi në numër të mjaftueshëm për mbajtjen e të gjithë personave në bord, të pozicionuar në mënyrë të tillë që të lehtësojnë përdorimin e saj të menjëhershëm gjatë një emergjence, si dhe në përmasa të mjaftueshme për akomodimin e të gjithë të mbijetuarve në

rastin e humbjes së një gomoneje të kapacitetit më të madh;

2) një drite vendndodhjeje mbijetese për çdo gomone shpëtimi.

3) pajisje shpëtuese me qëllim sigurimin e kushteve për mbijetesë, të përshtatshme të fluturimit që do kryhet; dhe

4) së paku dy ELT mbijetese.

f) Jo më vonë se 1 janari 2019, aeroplanët me një MCTOM prej më shumë se 27.000 kg dhe me një MOPSC prej më shumë se 19 dhe të gjithë aeroplanët me një MCTOM më shumë se 45.500 kg duhet të pajisen me një pajisje për përcaktimin e vendndodhjes nën ujë që operon në një frekuencë prej 8,8 kHz $\pm$ 1 kHz, përveç nëse:

1) aeroplani operon/drejtohet mbi rrugët në të cilat në asnjë pikë nuk është në distancë prej më shumë se 180 NM nga bregu; ose

2) aeroplani është i pajisur me mjete të fuqishme dhe automatike për të përcaktuar me saktësi vendndodhjen e pikës së mbarimit të fluturimit, pas një aksidenti ku aeroplani është dëmtuar rëndë.

CAT.IDE.A.305. Pajisjet e mbijetesës

a) Aeroplanët që operojnë mbi hapësira në të cilat operimet e kërkim-shpëtimit janë veçanërisht të vështira për t'u kryer, duhet të pajisen me:

1) pajisje sinjalizimi për lëshimin e sinjaleve të alarmit;

2) të paktën një ELT; dhe

3) pajisje shtesë për mbijetesë për rrugëkalimin e fluturimit, duke llogaritur numrin e personave në bord.

b) Pajisjet shtesë për mbijetesë të specifikuara në pikën (a)(3) nuk janë të nevojshme të mbarten kur aeroplani:

1) qëndron brenda një distancë nga zona e operimit ku kërkim-shpëtimi, nuk janë veçanërisht të vështira të kryhen që korrespondon me:

i) 120 minuta me një motor të fikur (OEI) në fluturim horizontal për aeroplanët që janë në gjendje të vazhdojnë fluturimin drejt një aerodromi, me një motor në gjendje kritike dhe që bëhet jofunksionale në çfarëdo pike përgjatë rrugëkalimit apo devijimeve të planifikuara.

ii) 30 minuta më në fluturim horizontal për të gjithë aeroplanët e tjerë;

2) qëndron brenda një distancë jo më të madhe se ajo që i korrespondon një kohë prej 90 minutash me shpejtësi normale të fluturimit horizontal nga një zonë e përshtatshme për kryerjen e uljeve të emergjencës për aeroplanët e certifikuar na bazë të standardit të aplikueshëm të vlefshmërisë ajrore.

CAT.IDE.A.325. Kufjet

a) Aeroplanët duhet të pajisen me një komplet kufjesh me një mikrofoni të thjeshtë apo laringofon apo ekuivalente për çdo pjesëtar të ekuipazhit të fluturimit të përcaktuar në vendet e tyre në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

b) Aeroplanët që operojnë në kushte instrumentale IFR ose gjatë natës duhet të pajisen me një buton transmetimi të vendosur në dorezën e komandimit lartë-poshtë, majtas djathtas, për secilin nga pjesëtarët e kërkuar të ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.A.330. Pajisja për komunikim me radio

a) Aeroplanët duhet të pajisen me aparaturë të radiokomunikimi në bazë të kriterëve të aplikueshëm të hapësirës ajrore.

b) Pajisja e radiokomunikimit duhet të sigurojë komunikimin në frekuencën 121.5 MHz të emergjencës ajrore.

CAT.IDE.A.335 Paneli përzgjedhës i audios.

Aeroplanët që operojnë në kushte instrumentale IFR duhet të pajisen me një panel përzgjedhës audio, funksionale nga secili prej pozicioneve të kërkuara të anëtarit të ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.A.340 Aparaturat radio për operimet në kushte vizuale VFR mbi rrugëkalimet e përshkuara bazuar në referencat tokësore vizuale

Aeroplanët që operojnë në kushte vizuale VFR mbi rrugëkalimet e përshkuara bazuar në orientuesit tokësorë vizualë duhet të pajisen me aparaturë për komunikim me radio të domosdoshme në kushtet e transmetimeve normale me qëllim përmbushjen e pikave në vijim:

a) komunikimin me stacionet tokësore të duhura;

b) komunikimin me stacionet ATC të duhura nga çfarëdo pikë e ndodhur në hapësirat e kontrolluara ajrore brenda të cilave kryhen fluturimet; si dhe

c) marrjen e informacioneve meteorologjike.

CAT.IDE.A.345 Pajisjet për komunikim dhe lundrim për operimet në kushte instrumentale IFR ose vizuale VFR mbi rrugëkalime pa orientues tokësorë vizualë

a) Aeroplanët që operojnë në kushte instrumentale IFR ose vizuale VFR mbi rrugëkalime pa orientues vizualë, duhet të pajisen me aparaturë të lundrimit dhe komunikimit me radio sipas kriterëve të aplikueshëm të hapësirës ajrore.

b) Aparaturat e komunikimit me radio duhet të përfshijnë të paktën dy sisteme të nevojshme të pavarura të komunikimit në bazë të kushteve normale të operimit me një stacion tokësor të përshtatshëm nga çfarëdo pike përgjatë rrugëkalimit, duke përfshirë devijimet.

c) Pavarësisht pikës (b), aeroplanët të cilët operojnë në fluturime të shkurtra transporti në hapësirën ajrore në Atlantikun e Veriut, me minimumin e performancës së lundrimit të specifikuar (NAT MNPS) të hapësirës ajrore dhe që nuk kalojnë Atlantikun Verior, duhet të pajisen së paku me sistem komunikimi të rrezes së gjatë, në rastin kur publikohen procedura alternative të komunikimit në lidhje me hapësirën ajrore përkatëse.

d) Aeroplanët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme me qëllim që të sigurojnë që, në rastin e dështimit apo mosfunksionimit të një njësie të pajisjeve në cilëndo fazë të fluturimit, pjesa tjetër e pajisjeve të lejojë lundrimin sipas planit të fluturimit.

e) Aeroplanët që operojnë në fluturime në të cilat do të kryhet ulje në Kushte Meteorologjike Instrumentale (IMC) duhet të kenë pajisje të përshtatshme të cilat të sigurojnë vazhdimin në drejtim të pikës nga e cila mund të kryhet një ulje vizuale për secilin nga aerodromet në të cilat mendohet të kryhet ulja në kushtet IMC, si dhe në lidhje me cilindo nga aerodromet alternativë të parashikuar.

f) Për operimet PBN avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimet e duhura të lundrimit.

CAT.IDE.A.350 Transponderi

Aeroplanët duhet të pajisen me një transponder me radar mbikëqyrës sekondar për raportimin e lartësisë sipas presionit atmosferik, si dhe transponder SSR me aftësi tjera të

domosdoshme për rrugëkalimin ku do fluturohet.

CAT.IDE.A.355 Menaxhimi i të dhënave elektronike të lundrimit.

a) Operatori duhet të përdorë vetëm aparatura që përdorin të dhënat elektronike të lundrimit që mbështesin aplikimet dhe arritjen e standardeve të lundrimit në përputhje me standardet e vërtetësisë/sakta të cilat janë në përputhje me përdorimin e kërkuar të të dhënave.

b) Kur të dhënat elektronike të aparaturave të lundrimit mbështesin një aplikim të lundrimit të nevojshëm për një operim për të cilën aneksin V (Part-SPA) kërkon një miratim, operatori duhet t'i demonstrojë Autoritetit të Aviacionit Civil Shqiptar që procesi i aplikuar, si dhe të dhënat e prodhimeve të këtyre aparaturave, arrijnë standardet e vërtetësisë/sakta që janë të përshtatshme për ato të dhëna që do të përdoren.

c) Operatori duhet të monitorojë vazhdimisht vërtetësinë si të procesit ashtu edhe të produktit, direkt ose duke monitoruar përputhshmërinë e dhënësve/stacioneve të treta.

d) Operatori duhet të sigurojë shpërndarjen në kohën e duhur, si dhe futjen e të dhënave elektronike të vazhdueshme të lundrimit të pandryshuara për të gjithë aeroplanët që i kërkojnë ato.

**SEKSIONI 2
HELIKOPTERËT**

CAT.IDE.H.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë do të miratohen në përputhje me kërkesat e zbatueshme të vlefshmërisë ajrore, me përjashtim të këtyre elementeve:

- 1) Siguresa rezervë;
- 2) Dritat e pavarura portative;
- 3) Një pajisje për matjen e kohës së saktë;
- 4) Mbajtësi i hartave;
- 5) Çantë e ndihmës së parë;
- 6) Megafona;
- 7) pajisjet e mbijetesës dhe sinjalizimit;
- 8) Spirancat e detit dhe pajisjet për ankorim;

dhe

9) Pajisjet e rripave të shtërngimit për lidhjen e fëmijëve.

b) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkojnë

nga kjo nënpjesë, të cilat nuk kanë nevojë të miratohen në përputhje me kërkesat e zbatueshme të vlefshmërisë ajrore, por që mbahen në fluturim, duhet të jenë në përputhje me sa më poshtë:

1) informacioni i ofruar nga këto instrumente, mjete apo pajisje nuk duhet të përdoret nga ekuipazhi i fluturimit në përputhje me aneksin I të Rregullores (EC) nr. urdhër ministri nr. 3, datë 7.2.2011 “Mbi rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit Civil”, i ndryshuar, që përafron Rregulloren EU 216/2008 ose CAT.IDE.H.330, CAT.IDE.H.335, CAT.IDE.H.340 dhe CAT.IDE.H.0,345; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk do të ndikojnë në vlefshmërinë ajrore të helikopterit, madje edhe në rast të dështimeve ose mosfunksionimit.

c) Në qoftë se pajisjet duhet të përdoren nga një anëtar i ekuipazhit në pozicionin e tij/saj gjatë fluturimit, atëherë ato do të jenë të gatshme për përdorim në atë pozicion. Kur një njësi e vetme e pajisjeve kërkohet që të përdoret nga më shumë se një pjesëtar i ekuipazhit, atëherë ai duhet të vendoset në mënyrë të tillë që pajisja të jetë e gatshme për përdorim nga cilido pozicion ku kërkohet përdorimi i pajisjes.

d) Ato instrumente që përdoren nga cilido prej anëtarëve të ekuipazhit duhet të radhiten në mënyrë të tillë që anëtari i ekuipazhit të fluturimit të shohë treguesit që nga pozicioni i tij/saj, me minimumin e lëvizjes së mundshme nga pozicioni apo të fushës së shikimit normal që ai/ajo zakonisht mban gjatë pozicionit drejt në fluturim.

e) Të gjitha pajisjet e kërkuara të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

CAT.IDE.H.105 Minimumi i pajisjeve për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë nëse ndonjë nga instrumentet, pajisjet apo funksionet e helikopterit që kërkohen për kryerjen e fluturimit në fjalë janë jofunksionale ose mungojnë, përderisa:

a) Helikopteri përdoret në bazë të MEL të operatorit; ose

b) Operatori është i miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të operuar brenda kufizimeve të MMEL-së.

CAT.IDE.H.115 Dritat e operimit

a) Helikopterët që operojnë në kushte vizuale VFR gjatë ditës duhet të pajisen me një sistem ndriçimi për mënjanimin e përplasjes (në ajër).

b) Helikopterët që operojnë natën ose në kushte instrumentale IFR duhet, si shtesë përveç pikës (a), të pajisen me:

1) Drita të furnizuara nga sistemi elektrik i helikopterit për sigurimin e ndriçimit të përshtatshëm për të gjitha instrumentet, si dhe për pajisjet thelbësore për operimet e sigurta të helikopterit;

2) Drita të furnizuara nga sistemi elektrik i helikopterit për të siguruar ndriçim për të gjitha kabinat e pasagjerëve;

3) Një elektrik dore për secilin nga anëtarët e ekuipazhit fluturues i gatshëm për ta, kur janë të ulur në pozicionet e tyre;

4) Drita për lundrim/pozicioni në hapësirë;

5) Dy drita për ulje nga të cilët të paktën njëra është e rregullueshme gjatë fluturimit në mënyrë të tillë që të ndriçohet toka përballë ose poshtë helikopterit, si dhe sipërfaqet e tokës në të dy anët e helikopterit; si dhe

6) Drita në përputhje Rregulloren Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det në qoftë se helikopteri është amfib (për ulje në ujë).

CAT.IDE.H.125 Operimet në kushte vizuale VFR gjatë ditës – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit, si dhe pajisjet shoqëruese

a) Helikopterët që operojnë në kushte vizuale VFR gjatë ditës duhet të kenë pajisjet e mëposhtme, të gjendura në kabinën e pilotit:

1) Një mjet matës dhe tregues;

i) Orientim magnetik;

ii) Koha në orë, minuta dhe sekonda;

iii) Presionin e lartësisë;

iv) Shpejtësinë e treguar;

v) Shpejtësinë vertikale;

vi) Rrëshqitjes; si dhe

vii) Temperaturën e jashtme

2) Një mjet për të treguar momentin që furnizimi me energji për instrumentet e kërkuara të fluturimit nuk është i mjaftueshëm.

b) Kur operimi kërkon dy pilotë, atëherë duhet të jetë i gatshëm mjetet e tjera shtesë të ndara për tregimin e parametrave të mëposhtëm:

1) Presionit në lartësi;

2) Shpejtësisë

3) Shpejtësisë vertikale; si dhe

4) Rrëshqitjes.

c) Helikopterët me një MCTOM më shumë se 3175 kg ose çdo helikopter që operon mbi ujë në momentin që nuk e shikon tokën apo kur shikimi është më pak se 1500 m, duhet të pajisen me mjetet e matjes dhe tregimit për;

1) Lartësinë; dhe

2) Drejtimin magnetik.

d) Një mjet për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve tregues të shpejtësisë në ajër si pasojë e kondensimit apo ngrirjes, për helikopterët me një MCTOM më shumë se 3175 kg ose MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë.

CAT.IDE.H.130 Operimet në kushte instrumentale IFR ose natën – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit, si dhe pajisjet shoqëruese

Helikopterët që operojnë në kushte vizuale VFR natën ose instrumentale IFR duhet të kenë pajisjet e mëposhtme, të pranishme në kabinën e pilotit:

a) Mjete për matje dhe tregim të:

1) Drejtimit magnetik;

2) Kohës së treguar në orë, minuta dhe sekonda;

3) Shpejtësisë së treguar;

4) Shpejtësisë vertikale;

5) Rrëshqitjes;

6) Pozicionit në ajër;

7) Drejtimin të stabilizuar; si dhe

8) Temperaturën e jashtme të ajrit.

b) Dy pajisje për matjen dhe tregimin e presionit sipas lartësisë. Për operimet me një pilot në kushte vizuale VFR natën, një altimetër sipas presionit mund të zëvendësohet me një radioaltimetër.

c) Një pajisje për të treguar momentin që kur furnizimi me energji për instrumentet e fluturimit nuk është i mjaftueshëm.

d) Një pajisje për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve treguese të shpejtësisë në ajër të kërkuar në pikat (a)(3) dhe (h)(2) si pasojë e procesit të kondensimit apo ngrirjes.

e) Një pajisje për njoftimin e ekuipazhit fluturues në lidhje me dështimin e pajisjeve të kërkuara në pikën (d) për helikopterët;

1) Të lëshuar me një CVA individuale në ose pas datës 1 gusht 1999; ose

2) Të lëshuar me një CVA individuale përpara datës 1 gusht 1999 me një MCTOM më shumë se 3175 kg, si dhe me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë.

f) Një sistem rezervë për matjen dhe tregimin e pozicionit në hapësirë që:

1) furnizohet vazhdimisht gjatë operimit normal dhe, në rast të një dështimi të plotë sistemit normal elektrik, rryma elektrike merret nga një burim i pavarur nga sistemi normal elektrik;

2) operon në mënyrë të pavarur nga çdo mjet tjetër i matjes dhe tregimit të pozicionit në ajër;

3) është në gjendje të përdoret nga pozicioni i secilit prej pilotëve;

4) operon automatikisht pas dështimit total të sistemit normal elektrik;

5) Siguron operim të besueshëm për një minimum prej 30 minutash ose për kohën e kërkuar për të kryer fluturimin drejt një vendi të përshtatshëm uljeje alternativ në rastin e operimit mbi terren të vështirë apo larg bregut të detit, cilado qoftë më larg, pas një dështimi total të sistemit normal elektrik, duke marrë parasysh edhe ngarkesat e tjera elektrike të furnizimit emergjent me tension dhe mbi procedurat operuese;

6) Është i ndriçuar mjaftueshëm gjatë fazave të operimit; si dhe

7) është i shoqëruar me një mjet për sinjalizimin e ekuipazhit të fluturimit në rastin e operimit me furnizimin përkatës me tension, përfshirë furnizimin emergjent.

g) Një burim alternativ i presionit statik për qëllim matjen e lartësisë dhe të shpejtësisë vertikale.

h) Në rastet kur kërkohen dy pilotë për operimin, një mjet të tjera treguese për pilotin e dytë:

1) Të presionit në lartësi;

2) Shpejtësisë së treguar;

3) Shpejtësisë vertikale;

4) Rrëshqitjes;

5) Pozicionit në ajër; dhe

6) Drejtimit të stabilizuar.

i) Për operimet në kushte instrumentale IFR, një mbajtës hartash në një pozicion të lehtë për lexim që mund të ndriçohet gjatë operimeve natën.

CAT.IDE.H.135 Pajisje shtesë për operim me një pilot në kushte instrumentale IFR

Helikopterët me një pilot që operojnë në kushte instrumentale IFR duhet të pajisen me një autopilot me të paktën aftësinë për ruajtjen e lartësisë dhe mbajtjen e drejtimit.

CAT.IDE.H.145 Radiolartësimatësit

a) Helikopterët në fluturime mbi ujë duhet të pajisen me një radiolartësimatës të jetë në gjendje për dhënien e një sinjali paralajmërues zanor poshtë një lartësie të paracaktuar, si dhe një sinjal paralajmërues vizual në një lartësi të përzgjedhur nga ana e pilotit, gjatë operimit:

1) Jashtë rrezes së shikimit të tokës;

2) Kur shikimi është më pak se 1500 m;

3) Gjatë natës; ose

4) Në një distancë nga toka që i korrespondon një kohë më pak se tri minuta në shpejtësi normale të fluturimit horizontal.

CAT.IDE.H.160 Pajisje për zbulimin e motit në ajër

Helikopterët me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë dhe që operojnë nën kushte instrumentale IFR ose gjatë natës duhet të pajisen me një aparaturë të zbulimit të motit gjatë fluturimit në rastet kur të dhënat meteorologjike tregojnë se përgjatë rrugëkalimit të fluturimit mund të priten stuhi me vetëtimë apo kushte të tjera atmosferike me rrezikshmëri të lartë, që konsiderohen si të identifikueshme me pajisjet zbuluese.

CAT.IDE.H.170 Sistemi i brendshëm i komunikimit i anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit

Helikopterët që operojnë me më shumë se një anëtar ekuipazhi duhet të pajisen me një sistem të brendshëm komunikimi për ekuipazhin e fluturimit, përfshirë kufje dhe mikrofona për përdorim nga ana e të gjithë pjesëtarëve të ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.H.175 Sistemi i brendshëm i komunikimit i anëtarëve të ekuipazhit

Helikopterët duhet të pajisen me një sistem të brendshëm të komunikimit të anëtarëve të ekuipazhit kur marrin me vete një anëtar tjetër ekuipazhi, ndryshe nga ai i anëtarit të ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.H.180 Sistemi i adresimit të pasagjerëve

a) Helikopterët me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë duhet të pajisen me një sistem adresimi publik, me përjashtim të pikës (b).

b) Pavarësisht pikës (a), helikopterët me një MOPSC më shumë se nëntë pasagjerë dhe më pak se 20 përjashtohen nga pajisja me një sistem adresimi publik, në qoftë se:

1) helikopteri është i projektuar pa praninë e një paneli ndarës midis pilotit dhe pasagjerëve; dhe

2) operatori është në gjendje të demonstrojë se kur është në fluturim, zëri i pilotit është qartësisht i dëgjueshëm dhe i kuptueshëm nga të gjitha ndenjësot e pasagjerëve.

CAT.IDE.H 185 Regjistrues i zërit në kabinën e pilotimit

a) Tipat e mëposhtëm të helikopterëve duhet të pajisen me një regjistrues të zërit në kabinën e pilotimit (CVR):

1) Të gjithë helikopterët me një MCTOM më shumë se 7000 kg; dhe

2) Helikopterët me një MCTOM më shumë se 3175 kg, si dhe të lëshuar fillimisht me një CVA individuale në ose pas datës 1 janar 1987.

b) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të ruajë të gjitha të dhënat e regjistruara minimalisht, për:

1) dy orët e mëparshme për helikopterët e referuar në pikën (a)(1) dhe (a)(2), në rastet kur janë të pajisur për herë të parë me një CVA individuale në ose pas datës 1 janar 2016;

2) orën e mëparshme për helikopterët e referuar në pikën (a)(1), në rastet kur janë të pajisur për herë të parë me një CVA individuale në ose pas datës 1 gusht 1999 dhe përpara 1 janarit 2016;

3) 30 minutat e mëparshme për helikopterët e referuar në pikën (a)(1), në rastet kur janë të pajisur për herë të parë me një CVA individuale përpara datës 1 gusht 1999; ose

4) 30 minutat e mëparshme për helikopterët e referuar në pikën (a)(2), në rastet kur janë të pajisur për herë të parë me një CVA individuale përpara datës 1 janar 2016.

c) Jo më vonë se 1 janari 2019, RZK-ja duhet të regjistrojë në mjete të tjera përveç atyre në shirita magnetike ose tela magnetike.

d) RZK-ja duhet të regjistrojë, duke iu referuar një sekuençe kohore:

1) komunikimet zanore të transmetuara nga ose të marra me radio në kabinën e pilotimit;

2) komunikimet zanore të anëtarëve të ekuipazhit duke përdorur sistemin e brendshëm të komunikimit dhe sistemin e adresimit publik, nëse është i instaluar;

3) mjedisin dëgjimor përreth kabinës së ekuipazhit të fluturimit, duke përfshirë pa ndërprerje:

i) sinjalet zanore të marra nga secili prej mikrofonave të ekuipazhit për helikopterët me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 gusht 1999;

ii) sinjalet zanore të marra nga secili mikrofon i ekuipazhit, aty ku është praktikisht e mundur për helikopterët me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë para datës 1 gusht 1999;

4) zëri ose sinjalet zanore që identifikojnë mjetet/aparaturat ndihmëse të lundrimit ose afrimit, që dëgjohen në kufje ose në altoparlant.

e) RZK-ja duhet të fillojë regjistrimin përpara se helikopteri të lëvizë në mënyrë autonome me fuqinë e vet dhe duhet të vazhdojë regjistrimin deri në momentin e përfundimit të fluturimit kur helikopteri nuk është më në lëvizje autonome me fuqinë e vet.

f) Duke plotësuar germën (e), për helikopterët e referuar në germën (a) (2), me një CofA individuale të lëshuar për herë të parë më ose pas datës 1 gusht 1999:

1) RZK-ja duhet të nisë automatikisht regjistrimin përpara se helikopteri të lëvizë me fuqinë e vet, si dhe të vazhdojë regjistrimin deri në përfundim të fluturimit kur helikopteri nuk është më në gjendje të lëvizë me fuqinë e vet; dhe

2) në varësi të pranisë së energjisë elektrike, RZK-ja duhet të nisë regjistrimin sa më shpejt gjatë kontrolleve të kabinës së pilotimit përpara se të lëshohet motori punën në fillim të fluturimit deri në momentin e kontrolleve të kabinës menjëherë pas fikjes së motorit në fund të fluturimit.

g) Nëse RZK-ja nuk del jashtë avionit (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të mundësuar gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse RZK-ja del jashtë avionit (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues automatik për të përcaktuar vendndodhjen.

CAT.IDE.H.190 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) Helikopterët e mëposhtëm do të jenë të pajisur me një FDR që përdor një metodë digjitale të regjistrimit dhe të ruajtjes së të dhënave, për të cilat është e gatshme një metodë e leximit dhe nxjerrjes së të dhënave të arkivuara:

1. Helikopterët me një MCTOM prej më shumë se 3175 kg dhe me një certifikatë individuale të avionit (CVA) të lëshuar për herë të parë në ose pas 1 gushtit 1999;

2) Helikopterët me një MCTOM prej më shumë se 7000 kg, ose një MOPSC prej më shumë se nëntë pasagjerë, dhe me një certifikatë individuale të avionit (CVA) të lëshuar për herë të parë në ose pas 1 janarit 1989, por para datës 1 gusht 1999.

b) FDR do të regjistrojë parametrat e kërkuara për të përcaktuar saktësisht:

1) rrugëkalimin e fluturimit, shpejtësinë, pozicionin, regjimin e motorit, operimin, konfigurimin dhe aftësinë për të nxjerrjen e të dhënave të regjistruara së paku 10 orëve të mëparshme, për helikopterët e përmendur në pikën (a)(1) dhe me një certifikatë individuale të avionit (CVA) të lëshuar për herë të parë në ose pas 1 janarit 2016;

2) rrugëkalimin e fluturimit, shpejtësinë, pozicionin, regjimin e motorit dhe aftësinë për të nxjerrjen e të dhënave të regjistruara gjatë së paku tetë orëve të mëparshme për helikopterët e përmendur në pikën (a)(1) dhe me një certifikatë individuale të avionit (CVA) të lëshuar për herë të parë para 1 janarit 2016;

3) rrugëkalimin, shpejtësinë, pozicionin, regjimin e motorit dhe aftësinë për të nxjerrjen e të dhënave të regjistruara gjatë së paku pesë orëve të mëparshme, për helikopterët e përmendura në pikën (a)(2).

c) Të dhënat duhet të merren nga burime të helikopterit që mundësojnë përputhjen e sakte me informacionin e saktë që i jepet ekuipazhit të fluturimit në dërrasën e instrumenteve.

d) FDR do të fillojë automatikisht të regjistrojë të dhënat para se helikopteri të jetë në gjendje për të lëvizur me fuqinë e tij dhe do të ndalojë automatikisht pasi helikopteri nuk është në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Nëse FDR nuk mund të shkëputet nga helikopteri (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një

pajisje për të mundësuar gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janar 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse FDR shkëputet nga helikopteri (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

CAT.IDE.H.195 Regjistrimi i lidhjes së të dhënave

a) Helikopterët që janë lëshuar për herë të parë me një certifikatë individuale të avionit (CVA) në ose pas datës 8 prill 2014, që kanë kapacitetin për të vepruar me komunikimin e lidhjes së të dhënave është e nevojshme që të pajisjen me një CVR, që do të regjistrojë në një regjistruer, kur janë të aplikueshme:

1) mesazhet e lidhjes së të dhënave të komunikimit me ATS për dhe nga helikopteri, duke përfshirë mesazhet që aplikohen në funksionet e mëposhtme:

i) fillimin e lidhjes së të dhënave;

ii) komunikimin pilot-kontrollor;

iii) zbulimi i adresuar;

iv) informacionin e fluturimit;

v) për sa është e mundur, strukturën e dhënë të sistemit dhe shpërndarjen e sinjaleve të zbulimit;

vi) për sa është e mundur, strukturën e dhënë të sistemit, kontrollin e të dhënave operuese të avionëve;

vii) për sa është e mundur, strukturën e dhënë të sistemit, grafikët;

2. ndonjë informacion që mundëson përputhjen me çdo të dhënë të regjistruar që ka të bëjë me lidhjen e komunikimit e të dhënave dhe ruajtjen veçmas nga helikopteri; dhe;

3. informacionet mbi kohën dhe prioritetin e mesazheve të komunikimit të lidhjes së të dhënave duke marrë parasysh strukturën e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale regjistrimi dhe informacioni dhe të jetë e gatshme një metodë ku nxirren dhe lexohen të dhënat. Metoda e regjistrimit duhet të lejojë që të dhënat të përputhen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të jetë në gjendje të marrë të dhënat e regjistruara për të paktën të njëjtën kohëzgjatje të vendosur si për CVR sipas CAT.IDE.H.185.

d) Nëse regjistruesi nuk del nga helikopteri në rast aksidenti ai duhet të ketë një pajisje për të mundësuar gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë transmetimi minimale nënujore prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del nga helikopteri në rast aksidenti ai duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

e) Kërkesat e aplikueshme për logjikën e fillimit dhe ndalimit të regjistrimit janë të njëjta me kërkesat e aplikueshme të logjikës së fillimit dhe mbarimit që janë në CVR sipas CAT.IDE.H.185 (d) dhe (e).

CAT.IDE.H.200 Regjistruesi i kombinuar i të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinën e pilotimit

Pajtueshmëria me kërkesat e CVR dhe FDR mund të arrihet me një regjistrues të kombinuar.

CAT.IDE.H.205 Ndenjëset, rripat e sigurimit të ndenjëseve, sistemet e shtrëngimit dhe pajisjet e shtrëngimit për fëmijët

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me:

1. një ndenjëse apo ulëse për çdo person në bord të moshës 24 muaj ose më shumë;

2. një rrip sigurimi në secilën ndenjëse të pasagjerëve dhe rripa shtrëngimi për secilën ndenjëse për fëmijë;

3. për helikopterët lëshuar me një CVA individuale në ose pas datës 1 gusht 1999, një rrip të sigurimit me një sistem sipër gjoksit për përdorim në çdo ndenjëse të pasagjerit për secilin pasagjer të moshës 24 muaj ose më shumë;

4. një pajisje shtrëngimi për fëmijë (CRD) për çdo person në bord më të vogël 24 muaj;

5. një rrip sigurimi të ndenjëses që kalon nga sipër gjoksit i bashkuar me një pajisje që automatikisht do të frenojnë personin në rast të

zvogëlimit të shpejtë të nxitimit në çdo ndenjëse të ekuipazhit të fluturimit;

6. një rrip sigurimi të ndenjëses që kalon nga sipër gjoksit në çdo ndenjëse të ekuipazhit të kabinës.

(b) Një rrip sigurimi të ndenjëses që kalon nga sipër gjoksit duhet:

1. të ketë vetëm një pikë hapjeje;

2. në ndenjëset e ekuipazhit të fluturimit dhe të minimumit të kërkuar të ekuipazhit të kabinës të përfshijë dy rripat e shpatullës dhe një rrip sigurimi që mund të përdoren në mënyrë të pavarur.

CAT.IDE.H.210 Sinjalistika për lidhjen e rripit të sigurimit dhe të ndalimit të duhanit

Helikopterët në të cilët jo të gjitha ndenjëset e pasagjerëve janë të dukshme nga pozicioni i ekuipazhit të fluturimit, duhet të jenë të pajisur me një mjet për të treguar të gjithë pasagjerëve dhe ekuipazhit të kabinës, kur duhet të jenë të lidhur rripat e sigurimit dhe kur ndalohet pirja e duhanit.

CAT.IDE.H.220 Pajisjet e ndihmës së shpejtë

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një komplet të ndihmës së shpejtë.

b) Komplet i ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

1) lehtësisht i arritshëm për përdorim;

2) i përditësuar.

CAT.IDE.H.240 Oksigjeni shtesë – helikopterët e pahermetizuar

Helikopterët e pahermetizuar që operojnë sipas presionit në lartësi mbi 10000 ft duhet të kenë pajisje oksigjeni shtesë me kapacitet për të ruajtur dhe siguruar furnizimin me oksigjen në përputhje me tabelat e mëposhtme.

Tabela 1. Kërkesat minimale për oksigjen në helikopterët kompleksë të pahermetizuar

Furnizimi për	Kohëzgjatja dhe lartësia e presionit të kabinës
1. Personat në ndenjëset e kabinës së pilotimit dhe anëtarët e ekuipazhit që asistojnë ekuipazhin fluturues në detyrat e tyre	Gjatë gjithë kohës së fluturimit kur presioni është sipas lartësisë mbi 10 000 ft
2. Anëtarët e kërkuar të ekuipazhit të kabinës	Gjatë gjithë kohës së fluturimit kur presioni është sipas lartësisë mbi 13 000 ft dhe për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta, sipas presionit të lartësisë mbi 10 000 ft nëse nuk tejkalon 13 000 ft

3. Anëtar shtesë i ekuipazhit dhe 100% të pasagjerëve (*)	Gjatë gjithë kohës së fluturimit sipas presionit të lartësisë së kabinës mbi 13 000 ft
4. 10% e pasagjerëve	Gjatë gjithë kohës së fluturimit pas 30 minutave sipas presionit të lartësisë mbi 10 000 ft, por pa kaluar 13 000 ft
(*)Numri i pasagjerëve në tabelën 1 i referohet sasisë aktuale të pasagjerëve që janë në bord duke përfshirë edhe personat më të vegjël se 24 muajsh.	

Tabela 2

Furnizimi për	Kohëzgjatja dhe lartësia e presionit të kabinës
1.Njerëzit që janë në ndenjës të ekuipazhit në detyrë të kabinës së fluturimit, anëtarët e ekuipazhit që ndihmojnë ekuipazhin e fluturimit, dhe anëtarët e nevojshëm të ekuipazhit të kabinës.	Gjatë gjithë kohës së fluturimit sipas presionit të lartësisë së kabinës mbi 13 000 ft dhe për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta sipas presionit të kabinës të lartësisë mbi 10 000ft, por pa kaluar 13 000ft.
2. Anëtar shtesë i ekuipazhit dhe 100% të pasagjerëve (*)	Gjatë gjithë kohës së fluturimit sipas presionit të lartësisë së kabinës mbi 13 000 ft.
3.10% e pasagjerëve (*)	Gjatë gjithë kohës së fluturimit pas 30 minutave sipas presionit të lartësisë mbi 10 000 ft, por pa kaluar 13 000 ft.
(*)numri i pasagjerëve në tabelën 2 i referohet sasisë aktuale të pasagjerëve që janë në bord duke përfshirë edhe personat më të vegjël se 24 muajsh.	

CAT.IDE.H.250 Zjarrfikëset e dorës

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një zjarrfikës dore në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

b) Të paktën një zjarrfikës dore duhet të jetë e vendosur dhe e gatshme për përdorim në çdo kuzhinë që ndodhet e veçuar nga kabina kryesore e pasagjerëve.

c) Të paktën një zjarrfikës dore duhet të jetë e disponueshme për përdorim në secilën zonë të bagazheve/ngarkesave e cila të jetë e arritshme nga anëtarët e ekuipazhit gjatë fluturimit.

d) Lloji dhe sasia e agentit shuarës për zjarrfikëset e kërkuara do të jetë e përshtatshme për llojin e zjarrit që mund të ndodhë në kabinën ku synohet të përdoret dhe për të minimizuar rrezikun e përqendrimit të gazit toksik në kabinat ku ka persona.

e) Helikopteri do të jetë i pajisur me një numër zjarrfikësesh në përputhje me tabelën 1, të vendosura për të siguruar disponueshmërinë për lehtësi përdorimi në secilën ndarje të kabinës së pasagjerëve.

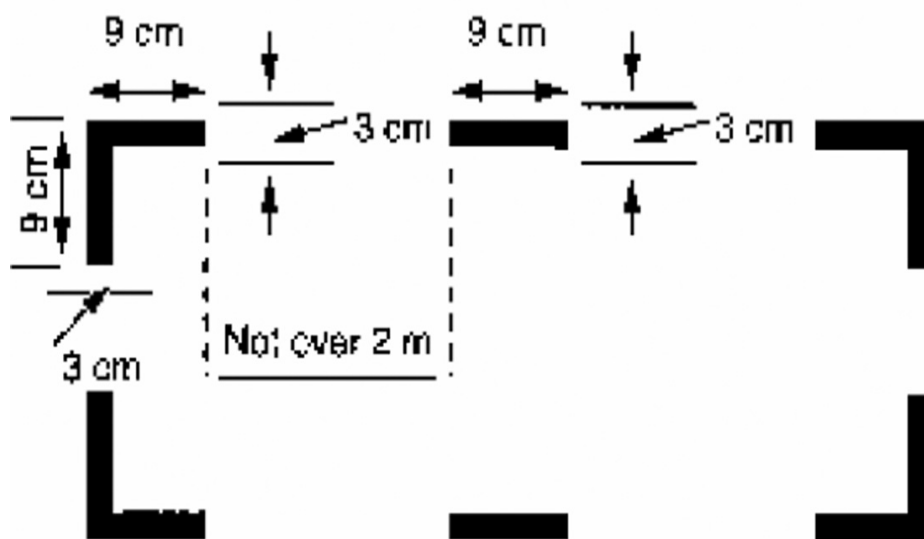
Tabela 1. Numri i zjarrfikëseve të dorës

MOPSC	Numri i zjarrfikësve
7-30	1
31-60	2
61-200	3

CAT.IDE.H.260 Shënjimi i pikave të hyrjes emergjente

Nëse në trupin e helikopterit janë shënuar pika për hyrje emergjente për skuadrat e shpëtimit, zona të tilla do të shënohen siç tregohet në figurën 1.

Figura 1. Shënjimi i pikave të hyrjes

CAT.IDE.H.270 Megafonat

Helikopterët me një MOPSC prej më shumë se 19 pasagjerë duhet të jenë të pajisur me një megafon portativ me bateri i gatshëm për përdorim nga anëtarët e ekuipazhit gjatë një evakuimi emergjent.

CAT.IDE.H.275 Dritat dhe shenjat e emergjencës

a) Helikopterët me një MOPSC prej më shumë se 19 pasagjerë duhet të jenë të pajisur me:

1) me një sistem ndriçimi emergjent i cili furnizohet në mënyrë të pavarur me energji të pavarur nga burimi i përgjithshëm i ndriçimit të kabinës për të lehtësuar evakuimin e helikopterit; dhe

2) shenja dhe sinjalistika për daljet e emergjencës të dukshme ditën dhe në errësire.

b) Helikopterët duhet të pajisen me shenja të daljeve të emergjencës së dukshme ditën dhe në errësirë, kur operohet:

1) në performancën e klasit 1 ose 2 në një fluturim mbi ujë në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë për fluturim me shpejtësi normale në fluturim horizontal;

2) në performancën e klasit 3 në një fluturim mbi ujë në një distancë që i korrespondon më shumë se tri minuta kohë fluturuese me shpejtësi normale në fluturim horizontal.

CAT.IDE.H.280 Transmetuesi emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një ELT automatike.

b) Helikopterët që operojnë në performancën e klasit 1 ose 2 të përdorur në operimet në det të hapur, në një fluturim mbi ujë, në një ambient të papërshtatshëm dhe në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturim me shpejtësi në regjimin ekonomik, duhet të jenë të pajisur me një ELT automatike (ELT (AD)).

c) Një ELT e çdo lloji duhet të jetë në gjendje për të transmetuar njëkohësisht në 121,5 MHz dhe 406 MHz.

CAT.IDE.H.290 Jelekët e shpëtimit

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me një jelek shpëtimi për çdo person në bord apo pajisje ekuivalente të qëndrimit mbi ujë për çdo person më të vogël se 24 muajsh, në bord, të vendosur në një pozicion lehtësisht të arritshëm nga ndenjësja apo ulësja e personit i cili synon ta përdorë, kur operohet në:

1) në performancën e klasit 1 ose 2 në një fluturim mbi ujë, në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë për fluturime me shpejtësi normale në fluturim horizontal;

2) në performancën e klasit 3 në një fluturim mbi ujë përtej distancës nga toka në momentin e

uljes pa motor (helika kryesore kalohet në vetërrrotullim nga piloti);

3) në performancën e klasit 2 ose 3 kur të ngrihet ose ulet në një aerodrom apo bazë operuese ku trajektorja e ngritjes apo afrimit është mbi ujë.

b) Çdo jelek shpëtimi apo pajisje individuale ekuivalente të qëndrimit mbi ujë duhet të jetë e pajisur me një mjet për ndriçim për qëllim të dallimit të vendndodhjes së personave.

CAT.IDE.H.295 Kostumi i mbijetesës së ekuipazhit

Çdo anëtar i ekuipazhit duhet të veshë një kostum mbijetese kur fluturon:

a) Në performancën e klasit 1 ose 2 në një fluturim mbi ujë në mbështetje të operimeve në det të hapur, në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë në shpejtësi normale në fluturim horizontal, kur të dhënat e motit apo parashikimet në dispozicion të komandantit të tregojnë se temperatura e detit do të jetë më pak se plus 10°C gjatë fluturimit, ose kur koha e parashikuar e shpëtimit tejkalon kohën e parashikuar për mbijetesë;

b) Në performancën e klasit 3 në një fluturim mbi ujë përtej distancës së kalimit me anë të vetërrrotullimit ose distancës së sigurt për ulje të detyruar nga toka, kur të dhënat e motit apo parashikimet në dispozicion të komandantit të tregojnë se temperatura e detit do të jetë më pak se plus 10°C gjatë fluturimit.

CAT.IDE.H.300 Varkat e shpëtimit, ELT e mbijetesës dhe pajisjet e mbijetesës në fluturime të gjata mbi ujë

Helikopterët që operojnë:

a) në performancën e klasit 1 dhe 2 në një fluturim mbi ujë me distancë nga toka që korrespondon me shumë se 10 minuta kohë fluturim me një shpejtësi normale në fluturim horizontal;

b) në performancën e klasit 3 në një fluturim mbi ujë, në një distancë që i korrespondon më shumë se tri minuta kohë fluturimi me shpejtësi normale në fluturim horizontal, duhet të jenë të pajisur me:

1) në rastin e një helikopteri që mban më pak se 12 persona, të paktën me një varkë shpëtimi me një kapacitet prej jo më pak se numri maksimal i personave në bord, e vendosur në atë mënyrë që të përdoret me lehtësi në rastet e emergjencës;

2) në rastin e një helikopteri që mban më shumë se 11 persona, të paktën dy barka shpëtimi, të vendosura në mënyrë që të lehtësojnë përdorimin e tyre në një emergjencë, të mjaftueshme për të akomoduar të gjithë personat në bord dhe, në qoftë se një prej tyre humbet, varka e mbetur të ketë kapacitet të mjaftueshëm për të akomoduar të gjithë personat në helikopter;

3) të paktën 1 ELT për secilën varkë shpëtimi të kërkuar; dhe

4) pajisjet për mbrojtjen e jetës, përfshirë dhe mjetet e vazhdimësisë së mbijetesës, të përshtatshme për fluturimin që do të kryhet.

CAT.IDE.H.305 Pajisjet e mbijetesës

Helikopterët që operojnë mbi zonat në të cilat kërkim-shpëtimi është i vështirë për t'u kryer, do të jenë të pajisur me:

a) pajisjet e sinjalizimit të emergjencës për të lëshuar sinjale të rrezikut;

b) të paktën një ELT; dhe

c) pajisje shtesë për mbijetesë për rrugëkalimin që do të fluturohet duke marrë parasysh numrin e personave në bord.

CAT.IDE.H.310 Kërkesat shtesë për helikopterët që kryejnë operime në det të hapur në një zonë të papërshtatshme

Helikopterët që operojnë në det të hapur në një zonë të papërshtatshme, në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturimi me shpejtësi normale në fluturim horizontal, duhet të përputhen me pikat e mëposhtme:

a) Kur parashikimi i moti në dispozicion të komandantit tregon se temperatura e detit do të jetë më pak se plus 10°C gjatë fluturimit, ose kur koha e parashikuar për shpëtim tejkalon kohën e llogaritur për mbijetesë apo fluturimi është planifikuar të kryhet gjatë natës, të gjithë personat në bord duhet të veshin një kostum mbijetese.

b) Të gjitha barkat e shpëtimit të mbartura në përputhje me CAT.IDE.H.300 duhet të instalohen në mënyrë që të jenë të përdorshme në kushtet detare, me karakteristikat e uljes së detyruar në ujë, lundrimit dhe të korigjimit në përputhje me kërkesat për certifikim të uljes së detyruar në ujë.

c) Helikopteri do të jetë i pajisur me një sistem ndriçimi emergjent me furnizim me energji të pavarur për të siguruar një ndriçim të kabinës që lehtëson evakuimin e helikopterit.

d) Të gjitha daljet e emergjencës, duke përfshirë edhe daljet emergjente të ekuipazhit dhe mjetet për hapjen e tyre, do të shënohen dukshëm për drejtimin e personave në bord, që ata të mund t'i përdorin ditën ose natën. Shenjat e tilla do të jenë të vendosura në atë mënyrë që të jenë të dukshme nëse helikopteri është përmbysur dhe kabina është zhytur.

e) Të gjitha dyert joautomatike që janë përcaktuar si dalje emergjente në rast të zhytjes në ujë do të kenë një mjet për sigurimin e tyre në pozicion të hapur në mënyrë që të mos pengojnë daljet e personave në bord në të gjitha kushtet detare deri në maksimumin e kërkuar për t'u vlerësuar për zhytje dhe lundrim.

f) Të gjitha dyert, dritaret apo hapjet e tjera në pjesën e pasagjerëve të vlerësuar si të përshtatshme për qëllimin e daljes nënujore duhet të jenë të pajisura në atë mënyrë që të jenë funksionale në rast emergjence.

g) Jelekët e shpëtimit duhet të mbahen të veshur gjatë gjithë kohës, përjashtuar rastet kur pasagjeri apo anëtar i ekuipazhit ka veshur një kostum të integruar të mbijetesës që plotëson kërkesat e kombinuara të kostumit të mbijetesës dhe jelekut të shpëtimit.

CAT.IDE.H.315 Helikopterët e certifikuar për të operuar në ujë – pajisje të ndryshme

Helikopterët e certifikuar për të operuar në ujë do të jenë të pajisur me:

a) Një spirancë deti dhe pajisje të tjera të nevojshme për të lehtësuar, ankorimin ose manovrimin e helikopterit në ujë, të përshtatshme për madhësinë e tij, peshës dhe karakteristikat e përdorimit; dhe

b) Pajisje për lëshimin e sinjaleve zanore të përcaktuara në rregullat ndërkombëtare për parandalimin e përplasjeve në det, nëse është e aplikueshme.

CAT.IDE.H.320 Të gjithë helikopterët për fluturime mbi ujë – ulja e detyruar në ujë

Helikopterët duhet të jenë të projektuar për ulje në ujë apo të certifikuar për zhytje emergjente në përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore kur operohet në performancën e klasit 1 ose 2 në një fluturim mbi ujë në një mjedis të papërshtatshëm në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta fluturim në shpejtësi me regjim ekonomik.

a) Helikopterët duhet të jenë të projektuar për ulje në ujë apo të certifikuar për zhytje emergjente në përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore ose të pajisur me pajisje emergjente lundrimi kur operohet në:

b) Helikopterët duhet të jenë të projektuar për ulje në ujë apo të certifikuar për ulje të detyruar në ujë përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore ose të pajisur me pajisje emergjente të qëndrimit mbi ujë kur operohet në:

1) performancën e klasit 1 ose 2 në një fluturim mbi ujë, në një mjedis jo të rrezikshëm, në një distancë nga toka korrespondua prej më shumë se 10 minuta fluturim, në shpejtësi normale në fluturim horizontal;

2) performancën e klasit 2, kur ngritja ulja të bëhet mbi ujë, vetëm në rastin e operimeve me helikopter në shërbimet e emergjencave mjekësore (HEMS), ku për qëllim të zvogëlimit të ekspozimit, kur ulja apo ngritja nga një bazë operuese të ndodhur në një mjedis të dendur, kryhet mbi ujë;

3) performancën e klasit 3 në një fluturim mbi ujë përtej një distance të sigurt për ulje të detyruar nga toka.

CAT.IDE.H.325 Kufjet

Në çdo kohë që është e nevojshme një radiokomunikim dhe/ose sistem radionavigimi, helikopterët duhet të jenë të pajisur me një kufje me mikrofon ose ekuivalente dhe një buton transmetues të doreza e komandimit të fluturimit, për secilin pilot dhe/ose anëtar të kërkuar të ekuipazhit në vendin e tij/sat të caktuar.

CAT.IDE.H.330 Pajisjet e komunikimit me radio

a) Helikopterët duhet të jenë pajisur me mjete radiokomunikimi sipas kërkesave të aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Pajisjet e radiokomunikimit duhet të jenë në gjendje të komunikojnë në frekuencën emergjente aeronautike 121,5 MHz.

CAT.IDE.H.335 Paneli përzgjedhës i zërit

Helikopterët që operojnë në kushte instrumentale (IFR) duhet të jenë të pajisur me një panel përzgjedhës zëri që mund të përdoret nga çdo stacion i anëtarëve të kërkuar të ekuipazhit të fluturimit.

CAT.IDE.H. 340 Pajisjet e Radios për operime vizuale (VFR) gjatë lundrimit të rrugëve në bazë të shikimit të orientuesve tokësorë

Helikopterët që operojnë në kushte vizuale (VFR) mbi rrugët që navigohen duke iu referuar shikimit të orientuesve tokësorë, duhet të kenë pajisje radiokomunikimi të nevojshme nën kushte normale përhapjeje të radios për të përmbushur:

- a) komunikimin e duhur me stacionet tokësore;
- b) komunikimin me stacionet përkatëse ATC nga çdo pikë në hapësirën ajrore të kontrolluar në të cilën janë të destinuara fluturimet;
- c) marrjen e informacioneve meteorologjike.

CAT.IDE.H. 345 Pajisjet e komunikimit dhe lundrimit për operime në kushte instrumentale (IFR) ose vizuale (VFR) gjatë rrugëve që nuk kryhen lundrime me shikim vizual të orientuesve tokësorë

Helikopterët që operojnë në kushte IFR ose VFR mbi rrugët me referenca vizuale lundrimit duhet të kenë pajisje komunikimi dhe lundrimi në përputhje me kërkesat e hapësirës ajrore të aplikueshme.

a) Helikopterët që operojnë në kushte IFR ose VFR mbi rrugët që nuk navigohen me shikimin e orientuesve tokësorë, duhet të jenë pajisur me mjete radiokomunikimi dhe pajisje lundrimit në përputhje me kërkesat e hapësirës ajrore të aplikueshme.

b) Pajisjet e radiokomunikimit duhet të përfshijnë të paktën dy sisteme të pavarura radiokomunikimi të nevojshme që nën kushte normale të operimit të komunikojnë me një stacion në tokë të përshtatshëm nga çdo pikë në rrugëkalim, duke përfshirë dhe devijimet.

c) Helikopterët duhet të kenë pajisje të mjaftueshme lundrimit për të siguruar që, në rast të dështimit të një elementi të pajisjeve në çdo fazë të fluturimit, pajisjet e mbetura do të lejojnë lundrimin e sigurt në përputhje me planin e fluturimit.

d) Helikopterët që operojnë në fluturime në të cilat synohet ulje në IMC duhet të kenë pajisje të përshtatshme në gjendje për të ofruar të dhëna në një pikë nga e cila mund të kryhet një ulje vizuale për çdo aerodrom në të cilën është i destinuar për të ulje në IMC dhe për çdo aerodrom alternativ të përcaktuar.

e) Për operacionet PBN avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimet e duhura të lundrimit.

CAT.IDE.H.350 Transponderi

Helikopterët duhet të jenë të pajisur me një transponder radar sekondar për presionin sipas lartësisë (RSS) dhe ndonjë transponder tjetër RSS me kapacitetet e nevojshme për rrugëkalimin e fluturimit që është duke u kryer.

CAT.IDE.H.355 Menaxhimi i bazave të të dhënave aeronautike

a) Baza e të dhënave aeronautike të përdorura në aplikimet e sistemit të certifikuar të avionëve duhet të plotësojnë kërkesat e cilësisë së të dhënave të përshtatshme për përdorimin e synuar të të dhënave.

b) Operatori siguron shpërndarjen dhe futjen në kohë të bazave të të dhënave aeronautike aktuale dhe të pandryshuara për të gjithë aeroplanët që i kërkojnë ato.

c) Pavarësisht nga çdo kërkesë tjetër e raportimit të dukurive, siç përcaktohet në Rregulloren (BE) nr. 376/2014, operatori duhet t'i raportojë ofruesit të bazës së të dhënave raste të të dhënave të gabuara, në kundërshtim ose të humbura, të cilat pritet që të paraqesin rrezik për fluturimin.

Në raste të tilla, operatori do të informojë ekuipazhin e fluturimit dhe personelin tjetër të interesuar, dhe do të sigurojë që të dhënat e prekura nuk përdoren.

ANEKSI V

MIRATIMET SPECIFIKE [PJESA SPA]

NËNPJESA A

KËRKESAT E PËRGJITHSHME

SPA.GEN.100 Autoriteti kompetent

a) Autoriteti kompetent për lëshimin e një aprovimi specifik do të jetë:

1) Autoriteti i Aviacionit Civil, për operatorin tregtar, kur operatori ka qendrën e tij kryesore të biznesit në RSH;

2) për operatorin jotregtar, Autoriteti i shtetit në të cilin operatori është themeluar ose ka rezidencën.

b) Pavarësisht nga pika(a)(2), për operatorin jotregtar që përdor mjetet e fluturimit të regjistruara në një vend të tretë, kriteret e aplikueshme sipas

këtij Aneksi për aprovimin e operimeve që vijnë nuk do të aplikohen nëse këto aprovime lëshohen nga Shteti i Regjistrat i një vendi të tretë.

- 1) Navigacion i bazuar në performancë (PBN);
- 2) Specifikimet minimale për performancën operuese (MNPS);
- 3) Hapësira ajrore ku aplikohet ndarja minimale e (lartësisë) vertikale e reduktuar (RVSM).

SPA.GEN.105 Aplikimi për një miratim specifik

a) Operatori që aplikon për lëshimin fillestar të një miratimi specifik do t'i sigurojë Autoritetit të Aviacionit Civil dokumentacionin e kërkuar në nënpjesën e aplikueshme, së bashku me informacionin e mëposhtëm:

- 1) Emrin, adresën dhe adresën postare të aplikuesit;
 - 2) Një përshkrim të operimeve të synuara.
- b) Operatori duhet të japë evidence tek Autoriteti i Aviacionit Civil si më poshtë:

- 1) përrputhje me kërkesat e nënpjesëve të aplikueshme;
- 2) që elementet përkatëse të përcaktuara në pjesën e detyrueshme janë marrë parasysh në përrputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, "Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit", që përrafion Rregulloren EU nr. 748/2012.

c) Operatori duhet të nxjerri të dhënat e regjistruara në lidhje me pikat (a) dhe (b) të paktën për kohëzgjatjen e operimit për të cilin kërkohet një miratim specifik ose, nëse është e zbatueshme, në pajtim me aneksin III (pjesa ORO).

SPA.GEN.110 Privilegjet e një operatori që zotëron një miratim specifik

Qëllimi i aktivitetit për të cilin një operator ka marrë miratimin për ta kryer, do të dokumentohet dhe specifikohet:

a) për operatorët që kanë një certifikatë të operatorit ajror (AOC) në specifikimet e operimeve të AOC;

b) për të gjithë operatorët e tjerë në listën e aprovimeve specifike;

SPA.GEN.115 Ndryshimet në një miratim specifik

Kur kushtet e një miratimi specifik ndikohen

nga ndryshimet, operatori duhet të japë dokumentacionin përkatës tek Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar dhe të marrë miratim paraprak për operimin.

SPA.GEN.120 Vazhdueshmëria e vlefshmërisë e një aprovimi specifik

Aprovimet specifike duhet të lëshohen për një kohëzgjatje të pakufizuar dhe do të mbeten subjekte të vlefshme për operatorin, në përrputhje me kërkesat përkatëse të përcaktuara në pjesën e detyrueshme të të dhënave të përrstatshme operuese të vendosura në urdhrin e ministrit përgjegjës për transportin nr. 326, datë 29.8.2019, "Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit", që përrafion Rregulloren EU nr. 748/2012.

NËNPJESA B

OPERIMET E LUNDRIMIT TË BAZUARA NË PERFORMANCE (PBN)

SPA.PBN.100 Operimet PBN

a) Kërkohet një miratim për secilën nga specifikimet e mëposhtme të PBN-së:

- 1) RNP AR APCH; dhe
- 2) RNP 0.3 për operimin e helikopterit.

b) Një miratim për operimet e RNP AR APCH lejon operime publike me instrumente të afrimit të avionit sipas procedurave që plotësojnë kushtet në fuqi të publikuara sipas kriterëve të projektuara nga ICAO.

c) Një aprovim i procedurës specifike për RNP AR APCH ose RNP 0.3 duhet të kërkohet për procedurat private të afrimit me instrumente ose çfarëdo procedure publike të afrimit me instrumente që nuk i plotësojnë kriteret e projektimit të zbatueshëm nga ICAO, ose kur kërkohet nga Informacioni Publik Aeronautik (AIP) ose Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

SPA.PBN.105 Miratimet operacionale të PBN

Për të marrë miratim specifik të PBN nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet të ofrojë dëshmi se:

a) miratimi përkatës i vlefshmërisë ajrore, i përrstatshëm për operimin e parashikuar të PBN-

së, është e shkruar në AFM ose në ndonjë dokument tjetër që është miratuar nga autoriteti certifikues si pjesë e një vlerësimi të vlefshmërisë ajrore ose është bazuar në një miratim të tillë;

b) ekziston një program trajnimi për anëtarët e ekuipazhit të fluturimit dhe personelin përkatës të përfshirë në përgatitjen e fluturimit;

c) është kryer një vlerësim i sigurisë teknike;

d) janë vendosur procedurat operuese, duke specifikuar:

1) pajisjet që do të mbarten, duke përfshirë kufizimet e tyre operuese dhe përditësimet e duhura (shënimet, pajisje ose numri i tyre) në listën e pajisjeve minimale (MEL);

2) përbërja e ekuipazhit të fluturimit, kualifikimet dhe eksperiencat;

3) procedurat normale, jonormale dhe të jashtëzakonshme; dhe

4) menaxhimi i të dhënave elektronike të lundrimit;

e) është përcaktuar një listë e ngjarjeve të raportueshme; dhe

f) është krijuar një program për monitorimin dhe menaxhimin RNP për operimet RNP AR APCH, nëse është e zbatueshme.

NËNPJESA C

OPERIMET ME PERFORMANCË TE SPECIFIKUAR MINIMALE TË LUNDRIMIT (MNPS)

SPA.MNPS.100 Operimet MNPS

Avioni duhet të operojë vetëm në hapësira ajrore me performancë të specifikuar minimale të lundrimit (MNPS), në përputhje me procedurat suplementare rajonale, ku janë vendosur specifikime të performancës minimale të lundrimit, nëse operatorit i është dhënë një miratim nga Autoriteti i Aviacionit Civil shqiptar për të kryer operime të tilla.

SPA.MNPS.105 Miratimi i operimeve MNPS

Për të marrë një miratim operimi MNPS nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet të sigurojë dëshmi që:

a) Pajisjet navigacionale plotësojnë performancën e kërkuar;

b) Ekranet e lundrimit, treguesit dhe kontrollet janë të dukshme dhe të përdorshme nga çdo pozicion i pilotëve;

c) Është krijuar një program trajnimi për anëtarët e ekuipazhit fluturues që përfshihen në këto operime;

d) Janë krijuar procedurat operuese të cilat specifikojnë:

1) pajisjet që duhet të mbahen, duke përfshirë kufizimet e tyre operuese dhe përditësimet përkatëse në MEL

2) përbërjen e ekuipazhit të fluturimit dhe kërkesat e eksperiencës;

3) procedurat normale;

4) procedurat e emergjencës ku të përfshihen edhe ato të specifikuara nga autoriteti përgjegjës për hapësirën ajrore në fjalë;

5) Monitorimin dhe raportimin e incidenteve.

NËNPJESA D

OPERIMET NË HAPËSIRËN AJRORE ME MINIMUMIN E REDUKTUAR TË NDARJES VERTIKALE (RVSM)

SPA.RVSM.100 Operimet RVSM

Avioni do të operohet në hapësirën ajrore të caktuar kur aplikohet minimumi i reduktuar i ndarjes vertikale (RVSM) prej 300 m (1000 ft) midis nivelit të fluturimit (FL) 290 dhe 410 të përfshirë, vetëm n.q.s. operatorit i është dhënë një miratim nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar për të kryer operime të tilla.

SPA.RVSM.105 Miratimi i operimit RVSM

Për të marrë një miratim të një operimi RVSM nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet të sigurojë dëshmi që:

a) Është marrë miratimi për vlefshmërinë ajrore RVSM;

b) Janë krijuar procedurat për monitorimin dhe raportimin e gabimeve të ruajtjes së lartësisë;

c) Është krijuar një program trajnimi për anëtarët ekuipazhit të fluturimit të përfshirë në këto operime;

d) Procedurat operuese janë vendosur dhe specifikojnë:

1) pajisjet që duhet të mbarten, përfshirë kufizimet operuese dhe përditësimet përkatëse në MEL;

2) kërkesat për përbërjen dhe eksperiencën e ekuipazhit të fluturimit;

3) planifikimin e fluturimit;

4) procedurat para fluturimit;

5) procedurat para hyrjes në hapësirën ajrore RVSM;

6) procedurat gjatë fluturimit;

7) procedurat pas fluturimit;

8) raportimin e incidenteve;

9) procedurat specifike operuese rajonale.

SPA.RVSM.110 Kërkesat për pajisjet RVSM

Avionët e përdorur për operime në hapësirën ajrore RVSM duhet të jenë të pajisur me:

a) Dy sisteme të pavarura të matjes së lartësisë;

b) Një sistem për paralajmërimin e lartësisë;

c) Një sistem të kontrollit automatik të lartësisë

d) Një transponder sekondar të radarit të zbulimit (SSR) me sistem raportues të lartësisë që mund të jetë i lidhur me sistemin e matjes së lartësisë në përdorim për kontrollin e lartësisë.

SPA.RVSM.115 Ruajtja e gabimeve të lartësisë RVSM

a) Operatori duhet të raportojë ndodhitë e regjistruara ose ngjarjet e komunikimit për gabimet e ruajtjes së lartësisë të shkaktuara nga mosfunksionimi i pajisjeve të avionit apo të natyrës operuese, të barabarta me ose më të mëdha se:

1) një gabim total vertikal (TVE) prej ± 90 m (± 300 ft);

2) një gabim i sistemit të altimetrit (ASE) prej ± 75 m (± 245 ft); dhe

3) një devijim i lartësisë së caktuar (AAD) prej ± 90 m (± 300 ft).

b) Raportet e ndodhive të tilla duhet të dërgohen tek Autoriteti i Aviacionit Civil brenda 72 orëve. Raportet duhet të përfshijnë një analizë fillestare të faktorëve shkaktues dhe masat e marra për të parandaluar përsëritjen e ndodhive.

c) Kur gabimet e ruajtjes së lartësisë regjistrohen apo merren, operatorit duhet të marrë masa të menjëhershme për të korrigjuar kushtet që shkaktuan gabimet dhe të sigurojë në vazhdimësi raporte korrigjimi, nëse kërkohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

NËNPJESA E

OPERIMET ME SHIKIM TË DOBËT (LVO)

SPA.LVO.100 Operimet me shikim të dobët

Operatori duhet të kryejë operimet e mëposhtme me vizibilitet të ulët (LVO) vetëm kur miratohet nga organi kompetent:

a) Operime në ngritje me shikim të dobët (LVTO)

b) Operime më të ulëta se standarde të kategorisë I (LTS CAT I)

c) Operime standarde të kategorisë II (CAT II);

d) Operime të tjera përveç kategorisë II (OTS CAT II);

e) Operime standarde të kategorisë III (CAT III);

f) Operime të afrimit me sisteme të përmirësimit të shikimit (EVS) për të cilat aplikohet një aftësi operuese për të zvogëluar minimumin e distancës së shikimit të pistës (RVR) me jo më shumë se 1/3 e RVR së publikuar.

SPA.LVO.105 LVO Miratimi i LVO

Për të marrë një miratim LVO nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet të demonstrojë përputhshmërinë me kërkesat e kësaj nën pjese.

SPA.LVO.110 Kërkesat e përgjithshme operuese

a) Operatori do të kryejë operime LTS CATI vetëm nëse:

1) secili avion i përdorur është i certifikuar për operime të kategorisë II; dhe

2) afrimi kryhet:

i) I kombinuar automatikisht me një sistem uljeje automatike që kërkon miratim për operime CAT III; ose

ii) duke përdorur në sistem të miratuar për ulje instrumentale (HUDLS – shfaqje panoramike të pistës së uljes) për të paktën 150 ft mbi pikën e rrafshimit.

(b) Operatori do të kryejë operime CAT II, OTS CAT II, II ose CAT III vetëm nëse:

1) secili avion i përdorur është i certifikuar për operimet me një lartësi vendimi (DH) më të ulët se 200 ft, ose pa lartësi vendimi (DH), dhe pajisur në përputhje me kërkesat të vlefshmërisë ajrore të aplikushme;

2) të vendosë një sistem për regjistrimin e afrimit dhe/te suksesit dhe dështimit të afrimit të uljes automatike për ruajtjen dhe monitoruar në përgjithësi sigurinë e operimit;

3) lartësia e vendimit është e përcaktuar me anë të një radiolartësimatësi;

4) ekuipazhi i fluturimit përbëhet nga të paktën dy pilot;

5) të gjitha njoftimet (me zë ose tregues) për lartësinë më ulët se 200 ft mbi pikën e rrafshimit të aerodromit janë përcaktuar nga një radioaltimetër.

c) Operatori do të kryejë operime afrimi me përdorim të një EVS vetëm në qoftë se:

1) EVS është certifikuar për qëllim të kësaj nënpyese dhe kombinon sensorët e rrezeve infra të kuqe dhe informacionin e fluturimit në HUD (shfaqjen panoramike të pistës) në ekran;

2) për operimet me një RVR në rreze më pak se 550 m, ekuipazhi i fluturimit duhet të jetë të paktën me dy pilotë;

3) për operimet CAT I, referimi me shikim natyral arrihet në të paktën 100 ft mbi pikën e rrafshimit të aerodromit;

4) për procedurën e afrimit me të dhënat vertikale (APV) dhe operimet me afrim jopreciz (NPA) të kryera me ane të teknikave të afrimit të stabilizuar, referenca e shikimit natyral arrihet të paktën 200 ft mbi pikën e rrafshimit të lartësisë së aerodromit dhe përputhet me kërkesat e mëposhtme:

i) afrimi kryhet me përdorimin e një metode të të dhënave vertikale të aprovuara për trajektoren e fluturimit të dhënës;

ii) segmenti i afrimit nga pika finale e tij (FAF) deri në pikën e rrafshimit të pistës është e drejte dhe ndryshimi midis kursit të afrimit final dhe vijës qendrore të pistës nuk është më i madh se 2^0 ;

iii) trajektorja e afrimit final është e publikuar dhe nuk është më e madhe se $3,7^0$;

iv) të dhënat e erës anësore të vendosur gjatë certifikimit të EVS nuk janë tejkaluar.

SPA.LVO.115 Kërkesat në lidhje me aerodromet

a) Operatori nuk duhet të përdorë një aerodrom për LVO me një shikim më të ulët se 800 m, përveç nëse:

1) aerodromi ka qenë i miratuar për operime të tilla nga shteti i aerodromit; dhe

2) janë vendosur procedura për shikim të ulët (LVP).

b) Nëse operatori zgjedh një aerodrom ku nuk përdoret termi LVP, operatori duhet të sigurojë se ekzistojnë procedura ekuivalente të cilat përputhen me kërkesat LVP për aerodromin. Kjo situatë duhet të theksohet qartësisht në manualin e operimeve ose në manualin e procedurave ku të përfshijë udhëzime për ekuipazhin e fluturimit se si të përcaktojnë se LVP ekuivalente janë në efekt.

SPA.LVO.120 Trajnimi dhe kualifikimet e ekuipazhit të fluturimit

Operatori duhet të sigurojë se, përpara se të kryejë një LVO:

a) Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit:

1) Përputhet me kërkesat e trajnimit dhe kontrollit të përshkruara në manualin e operimeve, ku të përfshihet trajnim me simulator fluturimi (FSTD), në operim me vlerat kufizuese të RVR/VIS (vizibiliteti) dhe DH specifike për operimin dhe tipin e avionit.

2) Është i kualifikuar në përputhje me standardet e përshkruara në manualin e operimeve.

b) Trajnimi dhe kontrolli kryhet në përputhje me një program të detajuar.

SPA.LVO.125 Procedurat operuese

a) Operatori duhet të krijojë procedura dhe instruksione për t'u përdorur për LVO. Këto procedura dhe instruksione duhet të përfshihen në manualin e operimeve ose në manualin e procedurave dhe të përmbajnë detyrat e anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit gjatë operimet në rulim, ngritje, afrim, rrafshimi mbi tokë, uljes, bredhjes në pistë, dhe kalimit në rreth të dytë, sipas rastit.

b) Para fillimit të LVO, piloti në komandë/komandanti duhet të jetë i sigurt që:

1) statusi i pajisjes me apo pa shikim është i rregullt;

2) procedurat e duhura LVP janë në fuqi bazuar në informacionin e marrë nga shërbimi i trafikut ajror (ATS);

3) anëtarët e ekuipazhit të fluturimit janë me kualifikimet përkatëse.

SPA.LVO.130 Pajisjet minimale

a) Operatori duhet të përfshijë pajisjet minimale që duhet të jenë funksionale në nisje të një LVO në përputhje me Manualin e Fluturimit të Avionit (AFM) ose dokumente të tjerë të miratuar në manualin e operimeve apo dhe në manualin e procedurave, sipas rastit.

b) Piloti në komandë/komandanti duhet të bindet se gjendja e avionit dhe e sistemeve të tij që përdoren në ajër janë të përshtatshme për operimin specifik që do të kryhet.

NËNPJESA F

OPERIMET ME RREZE TË TEJZGJATUR ME AEROPLANË ME DY MOTORË (ETOPS)

SPA.ETOPS.100 ETOPS

Në operimet e transportit ajror tregtar, aeroplanët me dy motorë duhet të operohen përtej pikës së distancës të përcaktuar në përputhje me CAT.OP.MPA.140, vetëm nëse operatorit i është

dhënë një miratim operimi ETOPS nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

SPA.ETOPS.105 Miratimi operacional ETOPS

Për të marrë një miratim ETOPS nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet të sigurojë dëshmi që:

a) Kombinimi aeroplan/motor ka një miratim të projektit të tipit dhe besueshmërisë ETOPS për operimin e synuar;

b) Është krijuar një program trajnimi për anëtarët e ekuipazhit dhe gjithë personelin tjetër të përfshirë në këto operime, dhe anëtarët e ekuipazhit të fluturimit dhe personeli tjetër i përfshirë në operim janë plotësisht të kualifikuar për të kryer operimin e synuar;

c) Organizimi dhe eksperiencia e operatorit janë të përshtatshme për mbështetjen e operimit të synuar;

d) Janë krijuar procedurat operuese.

SPA.ETOPS.110 ETOPS Aerodromi alternativ në rrugëkalim

a) Një aerodrom alternativ në rrugëkalim duhet të konsiderohet si i përshtatshëm, nëse, në kohën e synuar të përdorimit, ai është i disponueshëm dhe i pajisur me shërbimet ndihmëse si ato të trafikut ajror (ATS), ndriçim të mjaftueshëm, radiokomunikim, raportim të motit, mjetet tokësore për lundrimin dhe shërbime të

emergjencave dhe ka të paktën të një procedurë afrimi instrumental të gatshme.

b) Para kryerjes së një fluturimi ETOPS, operatori duhet të garantojë se gjatë rrugëkalimit është i disponueshëm një aerodrom alternativ, brenda kohës së devijimit të miratuar për operatorin, ose brenda një kohe devijimi të bazuar në gjendjen e avionit të marrë nga MEL, cilado qoftë më e shkurtër.

c) Operatori duhet të specifikojë çdo aerodrom alternativ ETOPS në rrugëkalim, në planin operacional të fluturimit dhe në planin e fluturimit të ATS.

SPA.ETOPS.115 ETOPS Minimumet e planifikimit të aerodromit alternativ në rrugëkalim

a) Operatori duhet të zgjedhë një aerodrom si alternativ në rrugëkalim vetëm kur raportet ose parashikimet e motit, apo ndonjë kombinim i tyre, tregojnë se midis kohës së synuar të uljes deri në një orë pas kohës së fundit të mundshme të uljes, kushtet do të jenë të barabarta ose mbi minimumet e planifikimit të llogaritura duke shtuar kohët shtesë sipas tabelës 1.

b) Operatori duhet të përfshijë në manualin e operimeve metodën për përcaktimin e minimeve të operimit në ETOPS për aerodromin alternativ të planifikuar në rrugëkalim.

Tabela 1. Planifikimi i minimeve për ETOPS për në aerodromin alternativ në rrugëkalim

Lloji i afrimit	Planifikimi i minimeve
Afrimi preciz	DA/H + 200 ft RVR/VIS + 800 m (*)
Afrimi jopreciz ose rregullim të afrimit	MDA/H + 400 ft (*) RVR/VIS + 1500 m

(*) VIS: Shikimi MDA/H: Humbja minimale e lartësisë/lartësia

NËNPJESA G TRANSPORTI I MALLRAVE TË RREZIKSHME

SPA.DG.100 – Transporti i mallrave të rrezikshme

Me përjashtim të kërkesave që përcaktohen në aneksin IV (Part CAT), aneksin VI (Part NCC), aneksin VII (Part NCO) dhe aneksin VIII (Part SPO), operatori kryen transportin e mallrave të rrezikshme vetëm pas një miratimi paraprak nga Autoriteti i Aviacionit Civil.”

SPA.DG.105 Miratimi për transportin e mallrave të rrezikshëm

Për të marrë miratimin për transportin e mallrave të rrezikshëm, operatori në përputhje me instruksionet teknike duhet:

a) Të krijojë dhe të mbajë një program trajnimi për personelin e përfshirë dhe t'i demonstrojë Autoritetit të Aviacionit Civil Shqiptar që gjithë personelit i është dhënë trajnimi i duhur;

b) Të përcaktojë procedurat operuese për të garantuar trajtim të sigurt të mallrave të rrezikshme

në të gjithë hapat e transportit ajror, të cilat të përmbajnë informacione dhe instruksione për:

- 1) Politikat e operatorit për transportin e mallrave të rrezikshme;
- 2) Kërkesat për pranimin, trajtimin, ngarkimin, vendosjen dhe ndarjen e mallrave të rrezikshme;
- 3) Veprimet që duhet të ndërmerren në një rast aksidenti ose incidenti në një avion me mallra të rrezikshme në bord;
- 4) Reagimin në një situatë emergjente ku përfshihen mallrat e rrezikshme;
- 5) Heqjen e ndonjë ndotjeje të mundshme;
- 6) Detyrat e personelit të përfshirë, veçanërisht kur kanë të bëjnë me trajtimin në tokë
- 7) Inspektimin për dëmtime, rrjedhje ose ndotje;
- 8) Raportimin e aksidenteve dhe incidenteve me mallra të rrezikshme.

SPA.DG.110 Informacioni i mallrave të rrezikshme dhe dokumentimi

Operatori, në përputhje me instruksionet teknike, duhet:

- a) Të informojë me shkrim pilotit në komandë/komandantin:
- 1) Për mallrat e rrezikshme që do të merren në bordin e avionit;
- 2) Për përdorim ndaj emergjencave në fluturim.
- b) Të përdorë listë kontrollin për pranim;
- c) Të sigurojë që mallrat e rrezikshme janë shoqëruar nga dokumenti i kërkuar i plotësuar nga personi që ofron transportin e mallrave të rrezikshme, përveç kur informacioni i aplikueshëm i mallrave të rrezikshme është siguruar në një formë elektronike.
- d) Të sigurojë që, kur dokumenti i transportit të mallrave të rrezikshëm është siguruar në një formë të shkruar, një kopje e dokumentit mbahet në tokë ku do të jetë i mundur të arrihet akses brenda një periudhe të arsyeshme deri sa mallrat të arrijnë destinacionin final.
- e) Të sigurojë që kopja e informacionit të pilotit në komandë mbahet në tokë dhe që një kopje, ose një informacion që përmban ajo, të jetë lehtësisht e aksesueshme në aerodromet e nisjes së fundit dhe mbërritjes së planifikuar të radhës, deri pas fluturimit të cilit i referohet informacioni.
- f) Të mbajë listëkontrollin e pranim, dokumentin e transportit dhe informacionin për pilotin në komandë për të paktën 3 muaj pas përfundimit të fluturimit.

NËNPJESA H OPERIMET E HELIKOPTERIT ME SISTEMET E PAMJEVE TË SHIKIMIT NATËN

SPA.NVIS.100 Operimet me sisteme të pamjeve të shikimit natën (NVIS)

a) Helikopterët duhet të operohen në kushte vizuale VFR natën vetëm me ndihmën e NVIS nëse operatori është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë një miratim të tillë nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet:

1) të operojë në transportin tregtar ajror (CAT) dhe të zotërojë një AOC CAT në përputhje me shtojcën III (PART-ORO);

2) të dëshmojë tek Autoriteti i Aviacionit Civil:

i) pajtueshmëri me kërkesat e zbatueshme të përmbajtura në këtë nënpjesë;

ii) integrim të suksesshëm të të gjitha elementeve të NVIS.

SPA.NVIS.110 Kërkesat e pajisjeve për operimet NVIS

(a) Para kryerjes së operimeve NVIS çdo helikopteri dhe të gjitha pajisjeve shoqëruese NVIS duhet t'i jetë lëshuar miratimi përkatës i vlefshmërisë ajrore në përputhje me udhëzimin e ministrit nr. 109, datë 2.10.2012, "Për përcaktimin e rregullave të zbatimit të vlefshmërisë ajrore dhe certifikimin mjedisor të avionëve dhe të produkteve që kanë lidhje me ta, pjesëve, si dhe certifikimin e organizatave të mirëmbajtjes dhe prodhuese" që përafrojnë Rregulloren EU 748/2012.

b) *Radiolartësimatësi.* Helikopteri duhet të jetë i pajisur me një radiolartësimatës në gjendje të emetojë një paralajmërim audio nën një lartësi të paracaktuar dhe një paralajmërim audio dhe vizual në një lartësi të zgjedhur nga piloti, që janë lehtësisht të dallueshme gjatë të gjitha fazave të fluturimit NVIS.

c) *Ndriçimi i përshtatshëm NVIS i avionit.* Për të zbutur sinjalet e reduktuara periferike të shikimit dhe nevojën për të përforcuar të dhënat e situatës, duhet të sigurohen si vijon:

1) ndriçim të panelit të instrumenteve të përshtatshëm NVIS, nëse është i instaluar, që mund të ndriçojë të gjitha instrumentet thelbësore të fluturimit;

2) drita të përshtatshme ndihmëse të NVIS;

3) elektrik dore i përshtatshëm për NVIS; dhe

4) një mënyrë për heqjen ose fikjen e dritave të brendshme të papërshtatshme për NVIS.

d) *Pajisjet suplementare NVIS*. Duhet të sigurohen pajisjet shtesë NVIS si më poshtë:

1) një burim rezervë ose i dytësor i energjisë për dylbitë e shikimit natën (NVG);

2) një kaskë me me kapës për mbërthimin e NVG përkatëse

e) Të gjitha NVG e kërkuara në një fluturim NVIS duhet të jenë të të njëjtit lloj, prodhim dhe model.

f) *Vazhdueshmëria e vlefshmërisë ajrore*

1) Procedurat për vazhdueshmërinë e vlefshmërisë ajrore duhet të përmbajnë informacionin e nevojshëm për kryerjen e mirëmbajtjes në vazhdim dhe inspektimeve të pajisjeve NVIS të instaluar në helikopter dhe duhet të mbulojnë, minimalisht:

i) transparencën dhe cilësinë e xhamit ballor të helikopterit;

ii) ndriçimin NVIS;

iii) NVG; dhe

iv) çdo pajisje shtesë që mbështet operimet NVIS.

2) Çdo modifikim i mëvonshëm ose mirëmbajtje tek avioni duhet të bëhet në përputhje me miratimin e vlefshmërisë ajrore të NVIS.

SPA.NVIS.120 Minimumet operimeve me NVIS

a) Operimet nuk duhet të kryhen nën minimumet e motit VFR për llojin e operimit që kryehet natën.

b) Operatori duhet të vendosë lartësi minimale kalimtare ku mund të vazhdohet një ndryshim për në/nga një fluturim i kryer me mjete ndihmëse.

SPA.NVIS.130 Kërkesat ekuipazhit për operimet NVIS

a) *Përzgjedhja*. Operatori duhet të vendosë kriteret për përzgjedhjen e anëtarëve të ekuipazhit për detyrën NVIS.

b) *Përvoja*. Përvoja minimale për komandantin nuk duhet të jetë më pak se 20 orë fluturim VFR natën si piloti në komandë/komandant i një helikopteri para fillimit të trajnimit.

c) *Trajnimi operacional*. Të gjithë pilotët duhet të kenë përfunduar trajnimin operacional në përputhje me procedurat e NVIS që përmban manuali i operimeve.

d) *Trajnimet periodike*. Të gjithë pilotët dhe anëtarët teknike të ekuipazhit NVIS, që kryejnë

operime NVIS, duhet të kenë përfunduar tri fluturime NVIS në 90 ditët e fundit. Trajnimi periodik mund të rivendoset në një fluturim trajnimi në helikopter ose simulator fluturimi të plotë (FFS), i cili do të përfshijë elementet e pikës (f) (1).

e) *Përbërja e ekuipazhit*. Minimumi i ekuipazhit duhet të jetë më i madh se sa specifikohet:

1) në manualin e fluturimit të avionit (AFM);

2) për aktivitetin në fjalë; ose

3) në miratimin operues për operimet NVIS.

f) Trajnimet dhe kontrollet e ekuipazhit

1) Trajnimet dhe kontrollet duhet të kryhen në përputhje me një program të detajuar dhe të miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe duhet të përfshihen në manualin e operimeve.

2) Anëtarët e ekuipazhit

i) programet e trajnimit të ekuipazhit duhet të përmirësojnë njohuritë e NVIS në mjedisin e punës dhe pajisjet; të përmirësojnë koordinimin ekuipazhit; dhe të përfshijnë masa për të minimizuar rreziqet që lidhen me kushtet e shikimit të dobët, si dhe NVIS procedurat normale dhe emergjente.

ii) Masat e referuara në pikën (f) (2) (I) duhet të vlerësohen gjatë:

A) Kontrollit të aftësive në fluturim natën; dhe

B) Kontrolli në fluturim sipas detyrës.

SPA.NVIS.140 Informacioni dhe dokumentimi

Operatori duhet të sigurojë që, si pjesë e analizave të rrezikut dhe procesit të menaxhimit, rreziqet e lidhura gjatë operimit në ambientin NVIS minimizohen duke specifikuar në manualin e operimeve: përzgjedhjen, përbërjen dhe trajnimin e ekuipazhit; nivelet e pajisjeve dhe kriteret e nisjes; procedurat operuese dhe minimumet, siç janë sipas rastit operimet normale dhe jonormale janë të përshkruara dhe zvogëlimin e tyre siç duhet.

NËNPJESA I

OPERIMET ME GANXHE TË JASHTME NË HELIKOPTER

SPA.HHO.100 Operimet me ganxhë të varur nga jashtë në helikopter (HHO)

a) Helikopterët do të operojnë për qëllime me ngarkesa të varura CAT vetëm nëse operatori është aprovuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Për të marrë një miratim të tillë nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet:

1) të operojë në CAT dhe të ketë një AOC CAT në përputhje me aneksin III (pjesa ORO);

2) t'i dëshmojë Autoritetit të Aviacionit Civil përputhje me kërkesat e përmbajtura në këtë nënpjesë.

SPA.HHO.110 Kërkesat e pajisjeve për HHO

a) Instalimi i të gjitha pajisjeve varëse në helikopter, përfshirë dhe pajisjet radio për të përmbushur kërkesat e SPA.HHO.115, dhe për pasojë çdo modifikim duhet të ketë një miratim të vlefshmërisë ajrore të përshtatshëm për funksionin e synuar. Pajisjet e varjes duhet të projektohen dhe testohen sipas standardit të duhur siç kërkohet nga Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Instruksionet e mirëmbajtjes për pajisjet dhe sistemet HHO duhet të përcaktohen nga operatori në koordinim me prodhuesin dhe të përfshihen në programin e mirëmbajtjes së helikopterit siç kërkohet nga urdhri i ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, "Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra", që përafron Rregulloren EU 2042/2003.

SPA.HHO.115 Komunikimi gjatë HHO

Komunikimi i dyanshëm me radio duhet të krijohet me organizatën për të cilën ofrohet HHO dhe, ku të jetë e mundur, një mjet komunikimi me personelin në tokë në bazën HHO, për:

a) Operimet ditën dhe natën larg bregut;

b) Operimet natën në breg në tokë, përveç për HHO në një bazë operimi për emergjencat mjekësore me helikopter (HEMS).

SPA.HHO.125 Kërkesat e performancës për HHO

Përveç HHO te një bazë operimi te HEMS, HHO duhet të jetë në gjendje të funksionojë gjatë një fikje motori kritik dhe me motorin (motorët) e mbetur, në regjimin e duhur pa rrezikuar personat apo ngarkesat e varura, palët e treta apo pronat.

SPA.HHO.130 Kërkesat e ekuipazhit për HHO

a) *Përzgjedhja.* Operatori duhet të përcaktojë kriteret për përzgjedhjen e anëtarëve të ekuipazhit fluturues për detyrat e HHO, duke marrë në konsideratë përvojën e mëparshme.

b) *Përvoja.* Minimumi i nivelit të përvojës për komandantin që kryen fluturimet HHO nuk duhet të jenë më pak se:

1) Larg bregut;

i) 1000 orë si komandant/pilot në komandë i helikopterit, ose 1000 orë si pilot i dytë në HHO, nga të cilat 200 orë si pilot në komandë nën mbikëqyrje; dhe

ii) 50 cikle të varjes, të kryera larg bregut nga të cilat 20 cikle duhet të bëhen natën nëse operimet kryhen natën, kur një cikël ngritje e ngarkesave nënkupton një cikël të plotë ulje dhe ngritje të ganxhën varëse.

2) Në breg:

i) 500 orë si komandant/pilot në komandë të helikopterit, ose 500 orë si pilot i dytë në HHO, nga të cilat 100 orë si pilot në komandë nën mbikëqyrje.

ii) 200 orë përvojë operimi në helikopter e përfutur në një mjedis operimi të ngjashëm me operimet e synuara

iii) 50 cikle ngritjeje, në të cilat 20 cikle duhet të bëhen natën nëse kryhen operime natën.

c) *Trajnimi dhe eksperiencia operuese.* Përfundimi i suksesshëm i trajnimit në përputhje me procedurat HHO që përmban manuali i operimeve dhe eksperiencia përkatëse në rolin dhe mjedisin nën të cilin kryhen HHO.

d) *Trajnimet periodike.* Të gjithë pilotët dhe anëtarët e ekuipazhit që kryejnë HHO duhet të kenë përfunduar të paktën në 90 ditët paraardhëse:

1) Kur operojnë ditën, çdo kombinim i 3 cikleve të ngritjes ditën ose natën, në të cilën duhet të përfshijë një kalim për në varje dhe nga varja.

2) Kur operojnë natën, 3 cikle të ngritjes natën, në të cilën duhet të përfshijë një kalim për në varje dhe nga varja.

e) *Përbërja e ekuipazhit.* Minimumi i ekuipazhit për operimet ditën dhe natën duhet të deklarohet në manualin e operimeve. Minimumi i ekuipazhit do të varet nga tipi i helikopterit, kushtet e motit, lloji i detyrës dhe për me tepër për operimet larg bregut, vendi i mjedisit HHO, gjendja e detit dhe lëvizjes së anijes. në asnjë rast minimumi i ekuipazhit nuk duhet të jetë më pak se një pilot dhe një anëtar ekuipazhi HHO.

f) *Trajnimi dhe kontrolli*

1) Trajnimi dhe kontrolli duhet të kryhen në përputhje me programet e detajuara dhe të

miratuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe të përfshirë në manualin e operimeve.

2) Anëtarët e ekuipazhit:

i) Programet e trajnimit të ekuipazhit duhet të përmirësojnë njohuritë e mjedisit punues së HHO dhe pajisjet, të përmirësojnë koordinimin e ekuipazhit dhe të përfshijnë masat për minimizimin e rrezikut të lidhur me HHO, procedurat normale dhe emergjente, si dhe shkarkimin statik (të ngarkesave elektrike).

ii) Masat referuar në pikën (f)(2)(i) duhet të vlerësohen gjatë kontrollit në linjë, ditën me kushte meteorologjike vizuale, (VMC), ose (VMC) gjatë kontrollit të aftësive natën, kur HHO natën janë kryer nga operatori.

SPA.HO.135 Udhëzime për pasagjerët HHO

Para çdo fluturimi HHO, ose fluturime të njëpasnjëshme pasagjerët duhet të udhëzohen dhe duhet të vihen në dijeni të rreziqeve të shkarkimeve statike të elektricitetit dhe konsiderata të tjera HHO.

SPA.HHO.140 Informacioni dhe dokumentimi

a) Operatori duhet të sigurojë që, si pjesë e analizimit të rrezikut dhe procesit të menaxhimit, rreziqet e lidhura me ambientin HHO minimizohen duke specifikuar në manualin e operimeve: përzgjedhjen, përbërjen dhe trajnimin e ekuipazhit; nivelet e pajisjeve dhe kriteret e nisjes; procedurat e operimeve dhe minimumet, si ato normale dhe ka mundësi ato anormale të përshkruhen dhe shqyrtohen në mënyrën e duhur.

b) Ekstraktet përkatëse nga manuali i operimeve duhet të jenë të disponueshme tek organizata së cilës i ofrohet HHO.

NËNPJESA J

OPERIMET PËR SHËRBIMET MJEKËSORE EMERGJENTE ME HELIKOPTERË

SPA.HEMS.100 Operimet për shërbimet mjekësore emergjente me helikopterë (HEMS)

a) helikopterët duhet të përdoren për qëllimet e operimeve HEMS nëse operatori është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

b) për të marrë të tilla miratime nga Autoriteti i Aviacionit Civil, operatori duhet:

1) të operojë në CAT dhe të zotërojë një AOC CAT në përputhje me aneksin III (Part-ORO)

2) t'i demonstrojë Autoritetit të Aviacionit Civil përputhje me kërkesat e kësaj nënpjese.

SPA.HEMS.110 Kërkesat e pajisjeve për operimet HEMS

Instalimi i të gjitha pajisjeve mjekësore të helikopterit, dhe çdo modifikim i mëvonshëm dhe ku të jetë e përshtatshme, dhe operimi i tyre duhet të aprovohet në përputhje me urdhrin e ministrit nr. 110, datë 2.10.2012, “Për miratimin e rregulloreve mbi vlefshmërinë ajrore të produkteve, pajisjeve aeronautike dhe pjesëve të avionëve, si dhe miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra” që përaftron Rregulloren EU 2042/2003.

SPA.HEMS.115 Komunikimi

Plus kërkesave të CAT.IDE.H, helikopterët që kryejnë fluturime HEMS duhet të kenë pajisje komunikimi në gjendje për komunikim të dyanshëm me organizatën për të cilën HEMS fluturon dhe, ku të jetë e mundur, të komunikojë me personelin e shërbimit emergjent në tokë.

SPA.HEMS.120 Minimumet për operimin HEMS

a) Fluturimet HEMS që operohen në klasin 1 dhe 2 të performancës duhet të përputhen me minimumet e motit sipas tabelës 1 për fazat e nisjes dhe në rrugëkalim të fluturimit HEMS. Në rast se gjatë fazës së rrugëkalimit, kushtet e motit dhe lartësia e poshtme e reve është nën minimumet e shikimit të treguara, helikopterët e certifikuar për fluturime sipas VMC duhet ta ndërpresin fluturimin ose të kthehen në bazë. Helikopterët e pajisur dhe të certifikuar për operime në kushte meteorologjike instrumentale (IMC) mund ta ndërpresin fluturimin, të kthehen në bazë ose të kalojnë në një fluturim instrumental (IFR), duke marrë parasysh që ekuipazhi është i kualifikuar siç duhet.

Tabela 1. Minimumet operuese HEMS

2 pilotë		1 pilot	
DITËN			
Tavani i poshtëm	Shikimi	Tavani i poshtëm	Shikimi
500 ft e sipër	Siç përcaktohet nga minimumi i aplikueshëm i hapësirës ajrore	500 ft e sipër	Siç përcaktohet nga minimumi i aplikueshëm VFR i hapësirës ajrore
499-400 ft	1000 m (*)	499-400 ft	2000 m
399-300 ft	2000 m	399-300 ft	3000 m
NATËN			
Baza e reve	Shikimi	Baza e reve	Shikimi
1200 ft (**)	2500 m	1200 ft (**)	3000 m

*) Gjatë fazës në rrugëkalim shikimi mund të reduktohet në 800 m për periudha të shkurtra kur duket toka nëse helikopteri manovrohet në një shpejtësi që do t'i mundësojë të vëzhgojë çdo pengesë në kohë për të shmangur përplasjen.

**) Gjatë fazës në rrugëkalim, baza e reve mund të reduktohet në 1000 ft për periudha të shkurtra.

b) Minimumet e motit për fazën e nisjes dhe në rrugëkalim të një fluturimi HEMS që operon në klasin e performancës 3 duhet që retë të jenë në lartësi 600 ft dhe një shikim 1500 m. Shikimi mund të reduktohet deri në 800 m për një periudhë të shkurtër kur duket toka nëse helikopteri manovrohet në një shpejtësi që do t'i mundësojë të vëzhgojë çdo pengesë për të shmangur përplasjen në kohë.

SPA.HEMS.125 Kërkesat e performancës për operimet HEMS

a) Operimet e klasit 3 të performancës nuk duhet të kryhen në një ambient të papërshtatshëm.

b) Ngritja dhe ulja

1) Helikopterët që kryejnë operime në/nga një zonë për afrim final në zonën e ngritjes dhe uljes (FATO) të një spitali që ndodhet në një ambient të dendur të papërshtatshëm dhe që përdoret si bazë operimi për HEMS duhet të operohen në përputhje me klasin 1 të performancës.

2) Helikopterët që kryejnë operime në/nga një zonë e afrimit final dhe ngritjes (FATO) në një spital që ndodhet në një ambient të dendur të papërshtatshëm dhe që nuk përdoret si bazë operimi për HEMS duhet të operohen në përputhje me klasin 1 të performancës, përveç se kur operatori ka një aprovim në përputhje me CAT.POL.H.225.

3) Helikopterët që kryejnë operime në/nga një bazë HEMS operimi të vendosur në një ambient të dendur të papërshtatshëm duhet të operohen në përputhje me klasin 2 të performancës dhe të jetë i

përjashtuar nga miratimi i kërkuar nga CAT.POL.305(a), duke siguruar përputhshmëri me CAT.POL.H.305 (b)(2) dhe (b)(3).

4) Baza operuese HEMS duhet të jetë në një madhësi të mjaftueshme për të siguruar toleranca të përshtatshme nga të gjitha pengesat. Për operime natën, baza duhet të jetë e ndriçuar për të lejuar identifikimin e bazës dhe çdo pengesë në të.

SPA.HEMS.130 Kërkesat për ekuipazhin

a) *Përzgjedhja*. Operatori duhet të vendosë kritere për përzgjedhjen e anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit për detyrat HEMS, duke marrë parasysh eksperiencën e mëparshme.

b) *Eksperienca*. Niveli minimal i eksperiencës bazë për komandantin që kryen fluturime HEMS nuk do të jetë më pak se:

1) ose:

i) 1 000 orë si pilot në komandë/komandant në avion prej të cilave 500 orë të jenë si pilot në komandë/komandant në helikopterë; ose

ii) 1 000 orë si pilot i dytë në operime HEMS nga të cilat 500 orë të jenë si pilot në komandë nën mbikëqyrje dhe 100 orë si pilot në komandë/omandant të helikopterëve;

2) 500 orë eksperiencë operuese në helikopterë, e marrë në një ambient fluturimi/operues të ngjashëm me operimin e synuar; dhe

3) për pilotët e angazhuar në operimet e natës, 20 orë VMC natën si pilot në komandë/komandant.

c) *Trajnimi operues*. Përfundim të suksesshëm të trajnimit operues në përputhje me procedurat HEMS që përmban manuali i operimeve.

d) *Trajnimi aktual*. Të gjithë pilotët që kryejnë operime HEMS duhet të kenë përfunduar një minimum prej 30 minutash fluturim me referenca instrumentale në një helikopter ose simulator fluturimi brenda 6 muajve të fundit.

e) *Përbërja e ekuipazhit*

1) *Fluturimet ditën*. Ekuipazhi minimal për fluturime ditën duhet të jetë një pilot dhe një anëtar ekuipazhi teknik HEMS;

i) Kjo mund të reduktohet në një pilot vetëm kur:

A) Në bazën e operimit HEMS komandantit i kërkohet për të marrë pajisje mjekësore shtesë. Në raste të tilla anëtari i ekuipazhit teknik HEMS mund të lihet për të ndihmuar personat e sëmurë apo të plagosur teksa komandanti kryen fluturimin.

B) Pas mbërritjes në bazën operuese HEMS, instalimi i barelës e bën të pamundur uljen e anëtarit të ekuipazhit teknik HEMS në ndenjësen e parë.

C) Pasagjeri pacient kërkon ndihmën e anëtarit të ekuipazhit teknik HEMS në fluturim;

ii) në rastet e parashikuara në paragrafin (i), minimumet operuese duhet të jenë siç përcaktohen në kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore; minimumet operuese HEMS të përmbajtura në tabelën 1 të SPA.HEMS.120 nuk duhet të përdoren.

iii) vetëm në rastet e përshkruara në paragrafin (i)(A), komandanti mund të ulet në një bazë operimi HEMS pa ekuipazhin teknik që zakonisht ndihmon nga ndenjësjë e parë.

2) *Fluturimet natën*. Minimumi i ekuipazhit për fluturime natën duhet të jetë:

i) dy pilotë; ose

ii) një pilot dhe një anëtar ekuipazhi teknik HEMS në zona specifike gjeografike të përcaktuara nga operatori në manualin e operimeve duke marrë parasysh pikat e mëposhtme:

A) referencat e duhura në terren;

B) sistemin e ndjekjes së fluturimit për gjithë misionin HEMS;

C) besueshmërinë e mjeteve tokësore të raportimit të motit;

D) listën minimale të pajisjeve HEMS;

E) vazhdimësinë e konceptit të një ekuipazhi;

F) kualifikimin, minimal të ekuipazhit, trajnimit fillestar dhe periodik;

G) procedurat operuese, përfshirë koordinimin e ekuipazhit;

H) minimumet e motit, dhe

I) konsideratat shtesë për shkak të kushteve lokale specifike.

f) *Trajnimi i ekuipazhit dhe kontrolli*

1) Trajnimi dhe kontrolli duhet të kryhet në përputhje me një program të detajuar të aprovuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil dhe të përfshihet në manualin e operimeve.

2) Anëtarët e ekuipazhit:

i) programet i trajnimit të ekuipazhit duhet të përmirësojnë njohuritë mbi ambientin dhe pajisjet e HEMS; të përmirësojnë koordinimin e ekuipazhit dhe të përfshijnë masa për të minimizuar rreziqet e lidhura me rrugën kalimtare të përkohshme në fluturim në kushte të shikimit të dobët, zgjedhjen e bazave operuese të HEMS dhe profilet e afrimit dhe nisjes;

ii) masat e referuar në pikën (f)(2)(i) duhet të vlerësohen gjatë:

A) Kontrolleve të aftësisë me kushte VMC ditën ose kontrolleve të aftësisë VMC natën kur nga operatori ndërmerren operime HEMS natën; dhe

B) Kontrollat në fluturim në detyrë.

SPA.HEMS.135 Informimi i pasagjerëve paciente dhe i personelit tjetër HEMS

a) *Pasagjerët paciente*. Para çdo fluturimi HEMS, apo para serive të fluturimit, pasagjerët pacientë duhet të informohen për të siguruar se ata janë njohur me ambientin e punës dhe pajisjet HEMS, mund të operojnë pajisjet mjekësore dhe të emergjencave në bord dhe mund të marrin pjesë në procedurat emergjente të hyrje-daljeve.

b) *Personeli i shërbimeve emergjente në tokë*. Operatori duhet të marrë të gjitha masat e arsyetueshme për të siguruar se personeli i shërbimeve emergjente në tokë është njohur me ambientin e punës dhe pajisjet HEMS dhe me rreziqet e lidhura me operimet në tokë në një bazë operimi HEMS.

c) *Pacientet mjekësore*. Pavarësisht CAT.OP.MPA.170, duhet t'u jepet një informacion vetëm nëse praktikisht kushtet mjekësore e lejojnë këtë gjë.

SPA.HEMS.140 Informacioni dhe dokumentimi

a) Operatori duhet të sigurojë se, si pjesë e procesit të analizimit dhe menaxhimit të riskut,

risqet e lidhura me ambientin HEMS janë të minimizuara duke specifikuar në manualin e operimeve: përzgjedhjen, përbërjen dhe trajnimin e ekuipazheve; nivelet e pajisjeve dhe kriteret e nisjes; dhe procedurat e operimeve dhe minimumet, të tilla që operimet normale dhe ato të mundshme anormale të përshkruhen dhe zvogëlohen sa më shumë.

b) Ekstrakte relevante nga manuali i operimeve duhet të jenë të disponueshme për organizatën për të cilën ofrohet shërbimi HEMS.

SPA.HEMS.145 Ndërtesat dhe mjetet e bazës operuese HEMS

a) Nëse kërkohet që ekuipazhi të qëndrojë në gatishmëri me një kohë reagimi prej më pak se 45 minuta, duhet të sigurohet një akomodimi i përshtatshëm pranë çdo bazë operuese.

b) Në secilën bazë operuese pilotëve duhet t'iu sigurohen komoditetet për të marrë informacionin aktual dhe atë të parashikimit të motit, si dhe duhet t'iu sigurohen në mënyrë të kënaqshme komunikime me njësinë e shërbimit të trafikut ajror (ATS). Ndërtesat dhe mjetet e përshtatshme duhet të jenë të disponueshme për planifikimin e të gjitha detyrave.

SPA.HEMS.150 Furnizimi me karburant

a) Kur misioni HEMS kryhet në kushte vizuale (VFR) brenda një zone gjeografike lokale të përcaktuar, mund të përdoret planifikimi standard i furnizimit me karburant duke marrë parasysh që operatori vendos për karburantin rezervë përfundimtar për të garantuar se, gjatë përmbushjes së misionit, karburanti i mbetur të mos jetë më pak se një sasi e mjaftueshme për:

1) 30 minuta fluturim në kushte normale të fluturimit horizontal;

2) kur operon brenda një zone që siguron vende uljeje të përshtatshme të vazhdueshme, 20 minuta fluturim në shpejtësi normale në fluturim horizontal.

SPA.HEMS.155 Rifurnizimi me karburant, me hipjen e pasagjerëve në bord ose gjatë zbritjes së tyre

Kur komandanti konsideron si të nevojshëm rifurnizimin me karburant me pasagjerë në bord, ai mund të kryhet me rrotorë në lëvizje ose me rrotorë të ndaluar duke marrë parasysh se janë përmbushur kërkesat e mëposhtme:

a) dyert në anën e furnizimit me karburant duhet të qëndrojnë të mbyllura;

b) dyert në anën tjetër që nuk ka furnizim me karburant duhet të jenë të hapura, nëse e lejon moti;

c) pajisjet zjarrfikëse të një shkalle të përshtatshme duhet të pozicionohen në mënyrë të tillë me qëllim që të jenë në dispozicion të menjëhershëm në rast zjarri; dhe

d) duhet të jetë në dispozicion të menjëhershëm personel i mjaftueshëm për të lëvizur pacientët larg helikopterit në rast zjarri.

NËNKREU L

OPERIMET E AEROPLANËVE ME TURBINA ME NJË MOTOR TË VETËM GJATË NATËS OSE NË KUSHTET METEOROLOGJIKE ME INSTRUMENTE (SET-IMC)

(SET-IMC)

SPA.SET-IMC.100 Operimet SET-IMC

Në operimet e transportit ajror tregtar “CAT”, aeroplanët me turbina me motor të vetëm mund të kryejnë fluturime vetëm gjatë natës ose në KMI nëse operatorit i është dhënë miratimi SET-IMC nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

SPA.SET-IMC.105 Miratimet për Operimeve SET-IMC

Për të marrë miratimin e SET-IMC nga Autoriteti i Aviacionit Civil operatori siguron përmes dëshmive se janë plotësuar të gjitha kushtet e mëposhtme:

a) arrihet një nivel të pranueshëm i besueshmërisë së motorit me turbinë në shërbim nga flota botërore pas një kombinimi të veçantë trup-motor të avionit;

b) në programin e mirëmbajtjes së avionëve, operatori përfshin e ndjek udhëzimet specifike për mirëmbajtje dhe procedurat për të siguruar nivelet e parashikuara të vlefshmërisë së vazhdueshme të fluturimit dhe besueshmërisë së avionit dhe sistemit të tij të shtytjes në përputhje me aneksin I të përfrimit shqiptar të Rregullores Evropiane (BE) nr. 1321/2014 “Mbi vazhdueshmërinë ajrore të avionit dhe produkteve, pjesëve dhe pajisjeve aeronautike dhe mbi miratimin e organizatave dhe personelit të përfshirë në këto detyra” (pjesa M), duke përfshirë edhe:

1) një program për monitorimin e tendencës së punës të motorit, me përjashtim të aeroplanëve të pajisur së pari me një certifikatë individuale të

vlefshmërisë ajrore pas datës 31 dhjetor 2004 të cilët kanë një sistem të monitorimit automatik të tendencës;

2) programin e besueshmërisë së sistemeve të shtytjes dhe të sistemeve të ndërlidhura me të;

c) për përbërjen e ekuipazhit të fluturimit është bërë një program për trajnim/kontrollin për ekuipazhin e fluturimit që merr pjesë në këto operime;

d) janë vendosur procedurat operuese që specifikojnë të gjitha si më poshtë:

1) pajisjet që duhet të merren, duke përfshirë kufizimet e tyre operuese dhe përditësimet e duhura në listën minimale të pajisjeve “MEL”;

2) planifikimin e fluturimit;

3) procedurat normale;

4) procedurat e rasteve emergjente, duke përfshirë procedurat që pasojnë rastet e avarisë së sistemit të shtytjes, si dhe procedurat e uljes së detyruar në të gjitha kushtet e motit;

5) monitorimi dhe raportimi i incidenteve.

e) është kryer një vlerësim i riskut të sigurisë, duke përfshirë përcaktimin e një periudhe të pranueshme të riskut nëse një operator ka për qëllim ta përdorë atë.

SPA.SET-IMC.110 Kërkesat e pajisjeve për operimet SET-IMC

Avionët e përdorur për operimet SET-IMC duhet të pajisen me të gjitha pajisjet e mëposhtme:

a) dy sisteme të veçuara të prodhimit elektrike, ku secili mundëson furnizim me fuqi të mjaftueshme të gjitha instrumenteve kryesore të fluturimit, sistemet e lundrimit dhe sistemet e avionit të kërkuara për vazhdimësinë e fluturimit në destinacion ose aerodromin alternativ;

b) dy tregues të pozicionit të avionit, secili i ushqyer me energji nga burime të pavarura;

c) për operimet me pasagjerë, rripa shtrëngimi sigurie sipër supeve ose një rrip sigurie diagonal sipër supeve për secilin vend të pasagjerit;

d) pajisje ajrore e zbulimi të motit (gjatë fluturimit të avionit);

e) në aeroplanët me hermetizim, nivel shtese oksigjeni i mjaftueshëm për të gjithë udhëtarët për të lejuar humbje lartësie të avionit në rast avarie të motorit në lartësinë maksimale të certifikuar për fluturim horizontal, në shpejtësinë më të mirë të planerimit dhe konfigurim më të mirë të planerimit, duke marrë si të mirëqenë shkallën maksimale të çhermetizimit të kabinës, deri sa të arrihet në

lartësitë e qëndrueshme të kabinës nën 13.000 ft;

f) një rajon sistemi lundrimi, të jetë në gjendje të programohet sipas pozicioneve të zonës së uljes dhe që siguron të dhëna anësore (majtas-djathtas) për ekuipazhin e fluturimit për të arritur në atë zonë;

g) një radiolartësimatës;

h) drita për uljen, që të mundësojë ndriçimin e pikës së prekjes me tokën sipas profilit të uljes më të mirë me motor fikur nga një distancë 200 ft;

i) një sistem ushqimi emergjent elektrik me kapacitet të mjaftueshme të qëndrueshëm për të dhënë energji, në rast të fikjes së gjeneratorëve, për ngarkesat shtesë, të nevojshme për rastet që vijnë:

1) instrumentet thelbësore të fluturimit dhe të lundrimit të zonës gjatë planerimit nga lartësia maksimale operuese pas avarisë të motorit;

2) mjetet për të siguruar një rast për lëshimin e motorit në ajër;

3) nëse është e përshtatshme, lëshimin e rrotave të uljes dhe flatrave;

4) përdorimi i radiolartësimatës gjatë gjithë afrimit për ulje;

5) dritat e uljes;

6) ngrohës të tubit pito;

7) mjetet elektrike, nëse janë instaluar, për të siguruar mbrojtje të mjaftueshme për ruajtjen e shikimit të pistës me shikim nga ana e pilotit për ulje;

j) një sistem ndezje që aktivizohet automatikisht ose i aftë për të lejuar operim manual, për ngritje, ulje dhe gjatë fluturimit, dhe në raste të lagështisë së dukshme;

k) një mjet për të monitoruar vazhdimisht sistemin e lubrifikimit në grupin motorit për të zbuluar praninë e mbeturinave që sjellin avari të menjëhershme të grupit të motorit, duke përfshirë një sinjal paralajmërues në dhomën e ekuipazhit të fluturimit;

l) një pajisje emergjente të kontrollit të fuqisë së motorit që lejon funksionimin e vazhdueshëm të motorit me një diapazon të mjaftueshëm të fuqisë, për ta bërë të mundur teknikisht të sigurt përfundimin e fluturimit në rast të ndonjë mosfunksionimi të mundshëm për ndonjë arsye të njësisë së kontrollit të karburantit.

NËNPJESA M
ÇANTA ELEKTRONIKE E FLUTURIMIT
(EFBs- ÇEF)

SPA.EFB.100 Përdorimi i çantave elektronike të fluturimit (EFBs-ÇEF) – miratimi operacional

a) Një operator i transportit tregtar ajror do të përdorë vetëm një aplikim të tipit B ÇEF, nëse operatorit i është dhënë miratimi nga autoriteti kompetent për këtë lloj përdorimi.

b) Për të marrë miratimin e operimit nga autoriteti kompetent për përdorimin e një aplikimi të tipit B ÇEF, operatori duhet të ofrojë dëshmi se:

1) është bërë një vlerësim i riskut në lidhje me përdorimin e pajisjes ÇEF që përmban aplikacionin dhe përdorimin e ÇEF dhe funksionet e tij shoqëruese, duke identifikuar dhe zvogëluar risqet dhe siguruar që ato janë menaxhuar në mënyrë të përshtatshme;

2) ndërfaqjet njeri-makinë të pajisjes ÇEF dhe aplikacioni ÇEF janë vlerësuar kundrejt parimeve të faktorëve njerëzorë;

3) operatori ka vendosur një sistem të administrimit ÇEF dhe se kërkesat e trajnimit dhe procedurat për administrimin dhe përdorimin e pajisjes ÇEF dhe aplikacionit ÇEF janë vendosur dhe zbatuar; këto duhet të përfshijnë procedurat për:

- i) të operuar një ÇEF;
- ii) menaxhimin e ndryshimeve në ÇEF;
- iii) menaxhimin e të dhënave ÇEF;
- iv) Mirëmbajtja e ÇEF; dhe
- v) Siguria e ÇEF;

4) platforma pritëse ÇEF është e përshtatshme për përdorimin e synuar të aplikacionit ÇEF.

Ky demonstrim duhet të jetë specifik për aplikacionin ÇEF dhe platformën pritëse ÇEF në të cilën aplikacioni është instaluar.

ANEKSI VI
OPERIMET AJRORE JOTREGTARE ME
MJETË FLUTURIMI KOMPLEKSE ME
FUQI MOTORIKE
[PJESA NCC]

NËNPJESA A
KËRKESA TË PËRGJITHSHME

NCC.GEN.100 Autoriteti Kompetent

Autoriteti i Aviacionit Civil duhet të jetë

autoriteti i përcaktuar nga Republika e Shqipërisë, në të cilin operatori ka qendrën e tij kryesore të biznesit ose është vendi ku ai ka rezidencën.

NCC.GEN.105 Përgjegjësitë e ekuipazhit

a) Anëtari i ekuipazhit do të jetë përgjegjës për realizimin e duhur të detyrave të tij/të saj, të cilat janë:

1) të lidhura me sigurinë e mjetit të fluturimit dhe njerëzve që udhetojnë me të; dhe

2) të specifikuara në udhëzimet dhe procedurat e manualit të operimeve.

b) Gjatë fazave kritike të fluturimit, ose sa herë që gjykohet e nevojshme nga piloti-në-komandë në interes të sigurisë, anëtari i ekuipazhit do të qëndrojë ulur në pozicionin/vendin që i është caktuar atij/asaj dhe nuk do të kryejë asnjë aktivitet tjetër, përveç atyre që janë të nevojshme për operimin e sigurt të mjetit të fluturimit.

c) Gjatë fluturimit, anëtari i ekuipazhit të fluturimit duhet të mbajë të lidhur rripin e sigurimit të tij/të saj, gjatë kohës së qëndrimit në pozicionin e tij/të saj.

d) Gjatë fluturimit, të paktën një anëtar i kualifikuar i ekuipazhit të fluturimit duhet të qëndrojë në kontroll të komandimit të mjetit të fluturimit gjatë gjithë kohës.

e) Anëtari i ekuipazhit nuk duhet të ndërmarrë detyra në një avion:

1) nëse ai/ajo e di ose dyshon se ai/ajo vetë vuan nga lodhja (mbingarkesa fizike ose mendore), sipas udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2 2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren EU 216/2008 ose nuk ndihet mirë dhe nuk i plotëson kushtet në atë masë që rrezikon fluturimin, ndryshuar, ose

2) kur është nën ndikimin e substancave psikoaktive ose për arsye të tjera të referuara në aneksin IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2 2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit Civil”, ose nuk ndihet mirë dhe nuk i plotëson kushtet e duhura për fluturim të sigurt; i ndryshuar, që përaftron Rregulloren EU 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj.

f) Anëtari i ekuipazhit, i cili merr përsipër detyra për më shumë se një operator:

1) duhet të ruajë të dhënat individuale të tij/të saj të regjistruara në lidhje me fluturimet dhe oraret në detyrë, si dhe periudhat e çlodhjes, siç janë të referuara në aneksin III (Part ORO), nënpjesën FIL të kësaj rregulloreje; dhe

2) do të paraqesë te çdo operator të dhënat e nevojshme për të programuar aktivitetet në përputhje me kushtet e kërkuara të FTL.

g) Pjesëtari i ekuipazhit duhet të raportojë te piloti në komandë:

1) çdo gabim, mosfunksionim, keqfunksionim ose defekt, i cili/e cila beson se mund të ndikojë në vlefshmërinë ajrore ose operimin e sigurt të avionit, përfshirë sistemet e emergjencës; dhe

2) çdo incident që po rrezikon ose mund të rrezikojë sigurinë e operimit.

NCC.GEN.106 Përgjegjësitë dhe autoriteti i pilotit në komandë

a) Piloti në komandë do të jetë përgjegjës:

1) për sigurinë e avionit dhe të të gjithë pjesëtarëve të ekuipazhit, pasagjerëve dhe ngarkesave në bord gjatë operimeve të avionit, të referuara në pikën 1.c të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2 2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përafron Rregulloren EU 216/2008;

2) për fillimin, vazhdimin, përfundimin ose devijimin e fluturimit në interes të sigurisë;

3) për të siguruar se të gjitha udhëzimet, procedurat operuese dhe listë kontrollet janë në përputhje me manualin e operimeve dhe sipas referencës përkatëse në pikën 1.b të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar;

4) për të filluar një fluturim vetëm nëse ai/ajo është i/e bindur se të gjitha kufizimet operuese i referohen aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përafron Rregulloren EU 216/2008 janë në përputhje me sa vijon:

i) avioni është i gatshëm për fluturim;

ii) avioni është i regjistruar siç duhet;

iii) instrumentet dhe pajisjet e nevojshme për realizimin e atij fluturimi janë të instaluar/vendosura në avion dhe janë funksionale, me përjashtim të rasteve kur operimi me pajisje jofunksionale është i lejueshëm nga lista e pajisjeve minimale (MEL) ose një dokument i njëvlehtështëm, i nevojshëm sipas kërkesave të NCC.IDE.A.105 ose NCC.IDE.H.105;

iv) masa e avionit dhe qendra e gravitetit janë të tilla që fluturimi mund të kryhet brenda limiteve të dhëna në dokumentacionin e vlefshmërisë ajrore;

v) të gjitha bagazhet e kabinës, bagazhet e dorës dhe ngarkesat janë vendosur dhe siguruar ashtu siç duhet;

vi) kufizimet operuese të avionit, siç specifikohen në manualin e fluturimit të mjeteve të fluturimit (AFM) nuk duhet të tejkalohen në asnjë moment gjatë fluturimit;

vii) secili anëtar i ekuipazhit të fluturimit ka një licencë të vlefshme në përputhje me urdhër ministri nr. 250, datë 2014 “Formulimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të Aviacionit Civil”; dhe

viii) anëtarët e ekuipazhit të fluturimit janë me kualifikimet e duhura dhe plotësojnë aktualisht kriteret e kompetencës;

ix) çdo bazë të dhënash lundruese e kërkuar për navigacion bazuar në performancë (PBN) është e përshtatshme dhe aktuale;

5) për të mos filluar një fluturim nëse cilido anëtar i ekuipazhit të fluturimit nuk është në gjendje të kryejë detyrat e tij, nga çfarëdo lloj shkaku, siç janë: dëmtime, sëmundje, lodhje ose efektet e çfarëdo substance psikoaktive;

6) për të mos vazhduar një fluturim përtej aerodromit ose vendndodhjes operuese më të afërt që të lejon moti, kur kapaciteti i çdo anëtar të ekuipazhit të fluturimit i janë zvogëluar ndjeshëm si rezultat i lodhjes, sëmundjes apo mungesës së oksigjenit për të kryer detyrat;

7) për të vendosur mbi pranimin e mjetit të fluturimit me pajisje që nuk janë të gatshme për shërbim/përdorim në përputhje me listën e devijimit të konfigurimit (CDL) ose listën e pajisjeve minimale (MEL), si të jetë e aplikueshme;

8) për të regjistruar të dhënat e përdorimit dhe të gjitha defektet e njohura ose të dyshuara në mjetin e fluturimit pas përfundimit të fluturimit, ose seritë e fluturimit, në ditarin teknik të avionit ose ditarin e udhëtimit për avionin; dhe

9) për të siguruar se:

i) regjistruarit e fluturimit nuk janë të paaktivizuar ose të fikur gjatë fluturimit; dhe

ii) në rastin e një ngjarje, ndryshe nga aksidenti ose një incidenti serioz që janë subjekt i raportimit të detyrueshëm sipas ORO.GEN.160 (a), regjistrimet e regjistruarit të fluturimit nuk janë fshire qëllimisht; dhe

iii) në rast aksidenti ose incidenti të rëndë, ose nëse ruajtja e regjistrimeve të regjistruarit të fluturimit drejtohet nga autoriteti i investigimit;

A) regjistrimet e regjistruessve të fluturimit nuk janë fshirë në mënyrë të qëllimshme;

B) regjistruessit e fluturimit janë ç “aktivizuar pas përfundimit të fluturimit; dhe

C) masa parandaluese për ruajtjen e regjistrimeve të regjistruessve të fluturimit janë kryer para se ekuipazhi i fluturimit të largohet nga kabina e pilotimit.

b) Piloti në komandë duhet të ketë autoritetin për të refuzuar transportimin ose zbritjen nga avioni të cilitdo personi, bagazhi ose ngarkese që mund të përfaqësojë një rrezik të mundshëm për sigurinë e mjetit të fluturimit ose të personave që udhëtojnë me të.

c) Piloti në komandë duhet që, sa më shpejt që të jetë e mundur, të raportojë te njësia e shërbimeve përkatëse të trafikut ajror (ATS) të gjitha kushtet e rrezikshme të motit ose të fluturimit që ndeshen dhe që mund të kenë ndikim në sigurinë e avionit.

d) Pavarësisht nga dispozita e pikës (a)(6), në një operim me disa pjesëtarë ekuipazhi, piloti në komandë mund të vazhdojë një fluturim përtej aerodromit më të afërt që lejojnë kushtet e motit, kur janë procedurat e duhura lehtësuese.

e) Piloti në komandë, në një situatë emergjence që kërkon vendim dhe veprim të menjëhershëm, duhet të ndërmarrë çdo veprim që ai/ajo e konsideron të nevojshëm në rrethanat në përputhje me 7.d të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2 2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar, që përaftron Rregulloren EU 216/2008. Në raste të tilla, ai/ajo mund të devijojë nga rregullat, procedurat dhe metodat operacionale në interes të sigurisë”.

f) Piloti në komandë duhet të paraqesë një raport të ndonjë akti ndërhyrjeje të paligjshme, pa vonesë tek Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar dhe do të informojë autoritetin lokal përkatës.

g) Piloti në komandë duhet të njoftojë autoritetin e duhur më të afërt me mënyrat/mjetet më të shpejta të disponueshme për çdo aksident që përfshin avionin dhe i cili rezulton në dëmtim serioz ose vdekje të çdo personi ose dëme të konsiderueshme të avionit ose në prona (në tokë).

NCC.GEN.110 Përputhja me ligjet, rregulloret dhe procedurat

a) Piloti në komandë duhet të jetë në përputhje me ligjet, rregullat dhe procedurat e Republikës së Shqipërisë dhe atyre shteteve ku kryhen operimet.

b) Piloti në komandë duhet të njohë mirë ligjet,

rregulloret dhe procedurat, të cilat lidhen me performancën e detyrave të tij/të saj, të përshkruara për hapësirat që do të kalojë, aerodromet ose vendndodhjet operuese që do të shfrytëzohen dhe pajisjet përkatëse të lundrimit ajror siç referohen në pikën 1.a të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil” që përaftron Rregulloren EU 216/2008.

NCC.GEN.115 Gjuha e përbashkët

Operatori duhet të sigurojë se të gjithë pjesëtarët e ekuipazhit mund të komunikojnë me njëri-tjetrin në një gjuhë të përbashkët.

NCC.GEN.119 Lëvizja e ngadalte e avionëve para ngritjes ose pas uljes

Operatori duhet të përcaktojë procedurat për lëvizjen e avionit në rrugët lidhëse të aerodromit, me qëllimin për të siguruar funksionimin e sigurt dhe për të rritur sigurinë e pistës.

NCC.GEN.120 Lëvizja e aeroplanëve në rrugët lidhëse të aerodromit

Operatori duhet të sigurojë se një aeroplan lëviz vetëm në hapësirën e përcaktuar për lëvizje në një aerodrom, nëse personi në komandim (në kabinë të fluturimit):

a) është një pilot i kualifikuar siç duhet; ose

b) është vendosur nga operatori dhe:

1) është i trajnuar për të lëvizur aeroplanin në rrugët lidhëse;

2) është i trajnuar për të përdorur radiotelefonin, nëse janë të nevojshme komunikimet me radio;

3) ka marrë udhëzime në lidhje me planimetrinë e aerodromit, drejtimet, sinjalistikën vertikale, sinjalistikën horizontale (vijëzimet në piste), ndriçimet (dritat), sinjalet dhe udhëzimet e kontrollit të trafikut ajror (ATC), frazeologjinë dhe procedurat; dhe

4) mund të veprojë konform standardeve operuese të nevojshme për lëvizjen e sigurt të aeroplanit në aerodrom.

NCC.GEN.125 Vënia në punë e rotorit — helikopterët

Një rotor helikopteri do të vihet në punë vetëm për qëllime të fluturimit me një pilot të kualifikuar në komandim (në kabinë).

NCC.GEN.130 Pajisje elektronike të lëvizshme

Operatori nuk duhet të lejojë asnjë person që të përdorë një pajisje elektronike të lëvizshme (PED) në bordin e një avionit që mund të ndikojë në

mënyrë të pafavorshme në performancën e sistemeve dhe pajisjeve të avionit.

NCC.GEN.131 Përdorimi i çantave elektronike të fluturimit (ÇEF)

a) Kur një ÇEF përdoret në bordin e një avioni, operatori duhet të sigurojë që ai të mos ketë efekt të kundërt në performancën e sistemeve ose pajisjeve të avionëve, ose aftësinë e anëtarit të ekuipazhit të fluturimit për të operuar avionin.

b) Para përdorimit të një aplikimi të tipit B ÇEF, operatori duhet:

1) të kryejë një vlerësim të riskut në lidhje me përdorimin e pajisjes ÇEF që mban aplikacionin dhe aplikacioni – ÇEF në fjalë dhe funksionet e tij shoqëruese, identifikimin e risqeve që e shoqërojnë të lidhura dhe sigurimin si ato menaxhohen dhe zbuten në mënyrën e duhur; vlerësimi i riskut duhet të adresojë risqet që lidhen me marrëdhëniet njeri-makinë të pajisjes – ÇEF dhe aplikimin ÇEF në fjalë; dhe

2) të krijojë një sistem administrimi të ÇEF, duke përfshirë procedurat dhe kërkesat e trajnimit për administrimin dhe përdorimin e pajisjes dhe aplikacionit ÇEF.”

NCC.GEN.135 Informacion mbi pajisjet e emergjencës dhe shpëtimit në bord

Operatori duhet të ketë gjithmonë të disponueshme, për komunikime të menjëhershme me qendrat e koordinimit të shpëtimit (RCC) lista që përmbajnë informacione për pajisjet e emergjencës dhe shpëtimit që ndodhen në bord.

NCC.GEN.140 Dokumentet, manualët dhe informacioni që do të mbarten në bord

a) Dokumentet, manualët dhe informacioni që vijon do të mbarten në bord në çdo fluturim, si origjinale ose kopje, me përjashtim të rasteve kur specifikohet ndryshe:

- 1) AFM-ja ose dokument/e ekuivalent/e;
- 2) certifikata origjinale e regjistrimit;
- 3) certifikata origjinale e vlefshmërisë ajrore (CofA);
- 4) certifikata e zhurmës;
- 5) deklarata e specifikuar në aneksin III (Part ORO), të kësaj rregulloreje;
- 6) lista e aprovimeve specifike, nëse është e aplikueshme;
- 7) licenca e radios së avionit, nëse është e aplikueshme;
- 8) certifikata/t e siguracionit të përgjegjësisë për palët e treta;

9) ditari i udhëtimit ose ekuivalenti i tij, për avionin;

10) detajet e planit të fluturimit ATS të depozituar, nëse është e aplikueshme;

11) skemat e hartave aeronautike aktuale dhe të nevojshme për rrugëkalimin e fluturimit të propozuar dhe për të gjitha rrugëkalimet përgjatë të cilave është e pranueshme që mund të ndodhi devijimi i fluturimit;

12) procedurat dhe informacionet e sinjaleve vizuale për përdorim nga mjetet e fluturimit gjatë kontaktit (me një objekt tjetër në ajër);

13) informacione në lidhje me shërbimet e kërkim-shpëtimit për hapësirën e fluturimit të synuar;

14) pjesët aktuale të manualit të operimeve që janë të nevojshme për detyrat përkatëse të anëtarëve të ekuipazhit, të cilat do të jenë lehtësisht të përdorshme (të lejuara) për pjesëtarët e ekuipazhit;

15) MEL ose CDL;

16) njoftimet e duhura për pilotët (NOTAM) dhe dokumentacioni udhëzues për shërbimet e informacionit aeronautik (AIS);

17) informacioni i duhur meteorologjik;

18) lista e ngarkesës/mallrave dhe/ose lista e pasagjerëve, nëse janë të aplikueshme; dhe

19) çdo dokumentacion tjetër që mund të jetë i nevojshëm për fluturimin ose i domosdoshëm për Shtetet përkatëse që kanë lidhje me fluturimin.

b) Në rast të humbjes ose vjedhjes së dokumenteve të specifikuara në pikat nga (a)(2) deri në (a)(8), operimi mund të vazhdojë derisa fluturimi të arrijë destinacionin e tij ose në një vend ku mund të ofrohet zëvendësimi i dokumenteve.

NCC.GEN.145 Mënyra e ruajtjes së regjistrimeve të regjistruesit të fluturimeve: Ruajtja, prodhimi, mbrojtja dhe përdorimi

a) Pas një aksidenti, një incidenti serioz ose një ngjarjeje të identifikuar nga autoriteti investigues, operatori i një avioni duhet të ruajë të dhënat origjinale të regjistruara për një periudhë prej 60 ditësh ose derisa të jetë ndryshe nga autoriteti investigues.

b) Operatori do të zhvillojë verifikime dhe kontrole të regjistrimeve të regjistruesit të të dhënave gjatë fluturimit (FDR), të regjistrimeve të regjistruesit të zërave në kabinën e pilotit (CVR) dhe regjistrimet e link-ut të të dhënave për të siguruar vijimësi shërbimi të regjistruesve.

c) Operatori duhet të ruajë regjistrimet për periudhën e kohës operuese të FDR-së, siç kërkohet nga NCC.IDE.A.165 ose NCC.IDE.H.165, me përjashtim të rasteve kur, për qëllime të testimit dhe ruajtjes së FDR, mund të fshihet deri në 1 orë pa mbaruar nga materiali më i vjetër i regjistruar deri në momentin e testimit.

d) Operatori do të mbajë dhe do të ruajë dokumentacion të përditësuar që paraqet informacionet e nevojshme për të konvertuar të dhënat e papërpunuara FDR në parametra të shprehur në njësi inxhinierie.

e) Operatori duhet të vërë në dispozicion çdo regjistrim të regjistruarit të fluturimit që është ruajtur, nëse është përcaktuar/theksohet kështu nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

f) paragjykuar urdhrin e ministrit nr. 123, datë 22.12.2011, “Për miratimin e rregullores për integrimin në një bazë qendrore të informacionit për ngjarjet në aviacionin civil dhe shpërndarjen e këtij informacioni te palët e interesuara” që përafron Rregulloren (EU) nr. 996/2010.

1) Përveç sigurimit të shërbimit të CVR, regjistrimet e CVR nuk duhet të zbulohen ose të përdoren, përveç nëse:

i) ekziston një procedurë lidhur me trajtimin e regjistrimeve të CVR dhe transkripti i tyre ekziston;

ii) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe personeli i mirëmbajtjes në fjalë kanë dhënë pëlqimin e tyre paraprak; dhe

iii) ato përdoren vetëm për ruajtjen ose përmirësimin e sigorisë teknike.

1a) Kur një regjistrim CVR kontrollohet për sigurimin e përdorshmërisë së CVR, operatori duhet të sigurojë privatësinë e regjistrimit CVR dhe regjistrimi CVR nuk do të zbulohet ose nuk do të përdoret për qëllime të tjera përveç sigurimit të shërbimit të CVR.

2) Regjistrimet FDR ose regjistrimet e lidhjeve të të dhënave do të përdoren vetëm për qëllime të tjera, përveçse për hetimin e një aksidenti ose incidenti që i nënshtrohet raportimit të detyrueshëm, nëse këto shënime regjistrime janë:

i) përdoren nga operatori vetëm për qëllime të mirëmbajtjes ose të mirëmbajtjes; ose

ii) ç identifikimi; ose

iii) shfaqen të dhënat në bazë të procedurave të sigorisë.

NCC.GEN.150 Transporti i mallrave të rrezikshme

a) Transporti i mallrave të rrezikshme nëpërmjet ajrit do të kryhet në përputhje me aneksin 18 të Konventës së Çikagos, sipas ndryshimeve dhe plotësimeve të dhëna në udhëzime teknike për transportin e sigurt të mallrave të rrezikshme nëpërmjet ajrit (ICAODoc9284-AN/905), përfshi suplementet e saj dhe të gjitha shtesat e tjera, si dhe korrigjimet e gabimeve të shtypit.

b) Mallrat e rrezikshme do të transportohen vetëm nga një operator i aprovuar në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesa G, e kësaj rregullore me përjashtim të rasteve kur:

1) ato nuk janë subjekt i udhëzimeve teknike në përputhje me pjesën 1 të atyre udhëzimeve; ose

2) ato transportohen nga pasagjerë ose anëtarë të ekuipazhit ose kur ato janë në bagazh, në përputhje me pjesën 8 të udhëzimeve teknike.

c) Operatori duhet të përcaktojë procedurat për të siguruar se janë marrë të gjitha masat e duhura për të parandaluar transportimin e mallrave të rrezikshme në bord pa dashje.

d) Operatori duhet të ofrojë personel me informacionet e nevojshme që i mundësojnë ata të kryejnë me përgjegjësi detyrën, siç kërkohet nga udhëzimet teknike.

e) Operatori, në përputhje me udhëzimet teknike, do të raportojë pa vonesë tek autoriteti kompetent dhe tek autoriteti i duhur i shtetit për ngjarjen në rast të ndonjë aksidenti ose incidenti me mallra të rrezikshme.

f) Operatori do të sigurojë se pasagjerët janë të pajisur me informacione rreth mallrave e rrezikshme në përputhje me udhëzimet teknike.

g) Operatori duhet të sigurojë se njoftimet që japin informacione rreth transportit të mallrave të rrezikshme jepen në pikat e pranimit (marrjes) për mallrat/ngarkesat, siç kërkohen nga udhëzimet teknike.

NËNPJESA B

PROCEDURA OPERACIONALE

NCC.OP.100 Shfrytëzimi i aerodromeve dhe vendeve operuese

Operatori duhet të shfrytëzojë vetëm aerodrome dhe vendeve operuese që janë të përshtatshme për tipin e avionit dhe operimin e caktuar.

NCC.OP.105 Specifikimi i aerodromeve të izoluar — aeroplanët

Për përzgjedhjen e aerodromeve alternative dhe politikat e karburantit, operatori duhet ta konsiderojë këtë aerodrom si një aerodrom të izoluar, nëse koha e fluturimit për në aerodromin alternativ të destinacionit më të afërt të përshtatshëm është më shumë sesa:

a) për avionët me motorë të alternueshëm, 60minuta;ose

b) për avionët me motorë turbinë, 90minuta.

NCC.OP.110 Minimumet në aerodromin operues — të përgjithshme

a) Për rregullat e fluturimit me instrumente (fluturime IFR), operatori duhet të vendosi minimumet e operimit për çdo nisje, destinacion dhe aerodrom alternativ që do të shfrytëzohet. Këto minimume:

1) nuk do të jenë më të ulëta se sa ato të përcaktuara nga Shteti në të cilin ndodhet aerodromi, përveçse kur aprovohen në mënyrë specifike nga ai Shtet; dhe

2) kur ndërmerren operime me shikim të dobët, të jenë të aprovuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil në përputhje me aneksin V (Pjesa SPA), nënpjesën E të kësaj rregulloreje;

b) Kur përcakton minimumin operues të aerodromit, operatori duhet të marrë në konsideratë sa vijon:

1) tipin, performancën dhe karakteristikat e fluturimit të avionit;

2) përbërjen, kompetencën dhe eksperiencën e ekuipazhit të fluturimit

3) dimensionet dhe karakteristikat e pistave dhe distanca e afrimit nga prurësi i largët deri në ulje, dhe të ngritjes nga toka (FATO) që mund të përzgjidhen për përdorim;

4) saktësia dhe performanca vizuale dhe jovizuale të mjeteve ndihmëse të lundrimit në tokë;

5) pajisjet e disponueshme në avion për qëllime të navigacionit dhe/ose kontrollit të trajektores së fluturimit, gjatë ngritjes, afrimit, rrafshimit, uljes, bredhjes dhe kalimit në rreth të dytë;

6) pengesat në afrim, kalimi në rreth të dytë për në ulje dhe hapësirat e nevojshme për marrje lartësie në ngritje deri në rajonin e duhur të lartësisë së fluturimit për zbatimin e procedurave emergjente;

7) hapësira e lartësisë/kuotat e parrezikshmërisë së pengesave për procedurat e afrimit me instrumente;

8) mjetet për të përcaktuar dhe raportuar kushtet meteorologjike; dhe

9) teknika e fluturimit që do të përdoret gjatë afrimit final për në ulje.

c) Minimumet për një tip afrimi specifik dhe procedurën e uljes duhet të shfrytëzohen nëse plotësohen të gjitha kushtet që vijnë:

1) pajisjet në tokë, të cilat janë të nevojshme për procedurën e uljes janë në operim;

2) sistemet e mjeteve të fluturimit të nevojshme për llojin e afrimit në ulje janë aktive;

3) plotësohen kriteret e nevojshme për karakteristikat e fluturimit të avionit; dhe

4) ekuipazhi është i kualifikuar ashtu siç duhet për llojin e fluturimit.

NCC.OP.111 Minimumet në aerodromin e operimit — operimet NPA, APV, CAT I

a) Lartësia e vendimit përfundimtar (DH) që do të përdoret për një afrim joprecizion (NPA) në fluturim sipas teknikës së pilotimit me planerim të vazhdueshëm për në ulje (CDFA), procedurës vertikale të humbjes së lartësisë dhe afrimit me të dhënat vertikale (APV) ose operime të kategorisë I (CAT I) nuk do të jetë më e ulët sesa:

1) lartësia minimale në të cilën mjeti tokësor ndihmës i afrimit mund të përdoret pa shikim vizual të nevojshëm;

2) lartësia e parrezikshmërisë së pengesave (OCH) për kategorinë e avionit;

3) procedura e publikuar e afrimit DH ku është e aplikueshme;

4) minimumet e sistemit i specifikuar në tabelën 1; ose

5) minimumi i DH i specifikuar në AFM ose në dokumentin ekuivalent, nëse thuhet.

b) Lartësia minimale e humbjes së lartësisë (MDH) për një operim NPA në një fluturim pa teknikën CDFA nuk do të jetë më e ulët sesa:

1) OCH për kategorinë e avionit;

2) minimumet e sistemit i specifikuar në tabelën 1; ose

3) MDH minimale specifikuar në AFM, nëse thuhet.

Tabela 1. Minimumet e sistemit

Mjeti tokësor ndihmës	DH/MDH jo më e ulët (ft)
Sistemi i uljes me instrumente (ILS)	200
Sistemi global i navigacionit me satelit (GNSS)/Sistemi shtesë me bazë satelitore (SBAS)(Precizion anësor me afrim me të dhëna vertikale (LPV))	200
GNSS(Navigacioni Lateral(LNAV))	250
GNSS/Lundrimi preciz Anësor dhe vertikal (VNAV)(LNAV/VNAV)	250
Lokalizuesi (LOC) me ose pa pajisje distance matëse(DME)	250
Afrim me radar zbulimi (SRA) (përfundon në ½ NM larg pistës)	250
SRA (përfundon në 1NM larg pistës)	300
SRA (përfundon në 2NM ose më shumë larg pistës)	350
Stacioni tokësor radiomarrëse dhe transmetuese në të gjitha drejtimet VHF(VOR)	300
VOR/DME	250
Transmetues radio në një vendndodhje të njohur (NDB-prurësi i largët ose i afërt në tokë)	350
PRURESII AFERT/DME	300
Drejtimi për në radiostacionin prurës në ulje VHF(VDF)	350

NCC.OP.112 Minimumet e operimit të aerodromit— operimet me rrotullim majtas djathtas (gjatë afrimit për në ulje) me aeroplanë

a) MDH gjatë rregullimit të drejtimit me aeroplanë nuk duhet të jetë më ulët se sa lartësia:

- 1) OCH gjatë rregullimit të drejtimit e publikuar për kategorinë e avionit;
- 2) lartësi minimale gjatë rregullimit të drejtimit që rezulton nga tabela 1; ose
- 3) DH/MDHe procedurës paraardhëse të afrimit me instrumente.

b) Shikimi minimal për operim me rrotullim majtas djathtas me aeroplanë do të jetë më e larta e:

- 1) shikueshmërisë gjatë rregullimit të drejtimit për kategorinë e avionit, nëse publikohet;
- 2) shikimi minimal të dala nga tabela 2; ose
- 3) distanca e shikimit të pistës/shikueshmëria meteorologjike e konvertuar (RVR/CMV) e procedurës paraardhëse të afrimit me instrumente.

Tabela 1. MDH dhe shikueshmëria minimale për rrotullimin majtas djathtas kundrejt tipit të avionit

	Kategoria e avionit			
	A	B	C	D
MDH(ft)	400	500	600	700
Shikueshmëria meteorologjike minimale (m)	1500	1600	2400	3600

NCC.OP.113 Minimumet e aerodromit gjatë operimit – operimet majtas-djathtas me helikopterë në breg

MDH për operimet majtas-djathtas në breg me helikopterë nuk duhet të jetë më e ulët se sa 250 ft dhe shikueshmëria meteorologjike jo më pak se sa 800 m.

NCC.OP.115 Procedurat e nisjes dhe afrimit – avionët dhe helikopterët

a) Piloti në komandë duhet të përdori procedurat e nisjes dhe përafrimit të përcaktuara nga Shteti i aerodromit, nëse procedura të tilla për pistën janë publikuar ose FATO-n që do të përdoret.

b) Pavarësisht nga pika (a), në komandë duhet të pranojë vetëm me lejen e ATC për të devijuar nga një procedurë e publikuar:

1) me kusht që të shikohen kriteret e tolerancës se lartësisë nga pengesat dhe të merren plotësisht në konsideratë kushtet operuese; ose

2) kur drejtohen me radar nga një njësi ATC;

c) Në çdo rast, segmenti i afrimit përfundimtar duhet të fluturohet në mënyrë vizuale ose në përputhje me procedurat e publikuara të afrimit.

NCC.OP. 116 Lundrimi me Bazë Performance – aeroplanë dhe helikopterë

Operatori duhet të sigurojë që/nëse PBN kërkohet për rrugëkalimin ose procedura që do të fluturohet:

a) specifikimi përkatës i PBN-së është shkruajë në AFM ose në dokument tjetër që është aprovuar nga autoriteti certifikues si pjesë e një vlerësimi të vlefshmërisë ose është i bazuar në atë miratim; dhe

b) avioni është operuar në përputhje me specifikimet përkatëse të lundrimit dhe kufizimeve në AFM ose në dokumentet e tjera të përmendura më lart.

NCC.OP.120 Procedurat e zvogëlimit të zhurmës

Operatori duhet të krijojë procedurat operuese duke marrë parasysh nevojën për të minimizuar efektin e zhurmës së avionëve, duke siguruar që siguria teknike të ketë përparësi ndaj zvogëlimit të zhurmës.

NCC.OP.125 Lartësitë minimale të parrezikshme të lejuara mbi pengesa – fluturimet IFR (fluturime me instrumente)

a) Operatori do të specifikojë një metodë për të përcaktuar lartësitë minimale të fluturimit që ofrojnë parrezikshmërinë e duhur mbi terren për të

gjitha segmentet e rrugëkalimit që do të përshkohet në fluturim në IFR.

b) Piloti në komandë duhet të përcaktojë lartësitë minimale të fluturimit për çdo lartësi fluturimi bazuar në këtë metodë. Lartësitë minimale të fluturimit nuk do të jenë më të ulëta se sa ato të publikuara nga shteti, i cili mbikalohet.

NCC.OP.130 Furnizimi me karburant dhe vaj – aeroplanët

a) Piloti komandues do të nisë një fluturim vetëm nëse avioni ka karburant dhe vaj të mjaftueshëm për sa vijon:

1) për fluturimet sipas rregullave të fluturimit vizual (VFR):

i) gjatë ditës, të fluturojë për në aerodromin e përcaktuar për ulje dhe më pas të fluturojë për të paktën 30 minuta në lartësinë normale të fluturimit horizontal; ose

ii) gjatë natës, të fluturojë për në aerodromin e caktuar për ulje dhe më pas të fluturojë për të paktën 45 minuta në lartësinë normale të fluturimit horizontal;

2) për fluturimet IFR;

i) kur nuk kërkohet ndonjë destinacion alternativ, për të fluturuar drejt aerodromit të përcaktuar, dhe më pas për të fluturuar për të paktën 45minutanë lartësi normale të fluturimit horizontal; ose

ii) kur kërkohet një destinacion alternativ, për të fluturuar drejt aerodromit të përcaktuar të uljes, drejt një aerodromi alternativ dhe më pas për të fluturuar për të paktën 45minuta në lartësi normale të fluturimit horizontal.

b) Në llogaritjen e karburantit të nevojshëm, përfshi sigurimin e sasisë për raste të paparashikuara, duhet të merren në konsideratë si më poshtë:

1) kushtet meteorologjike, sipas parashikimit të motit;

2) rrugëkalimet e pritshme ATC dhe vonesat në trafik;

3) procedurat gjatë çhermetizimit ose mosfunksionimi i një motori gjatë rrugëkalimit, ku të jetë e aplikueshme; dhe

4) çdo kusht tjetër, i cili mund të vonojë uljen e avionit ose rritjen e konsumit të karburantit dhe/ose vajit.

c) Asgjë nuk do të pengojë ndryshimin e një plani fluturimi gjatë fluturimit, me qëllim që të riplanifikohet fluturimi për në një destinacion tjetër,

me kusht që të veprohet në përputhje me të gjitha kriteret, duke filluar që nga pika ku riplanifikohet fluturimi.

NCC.OP.131 Furnizimi me karburant dhe vaj — helikopterët

a) Piloti në komandë do të nisë një fluturim vetëm nëse helikopteri ka karburant dhe vaj të mjaftueshëm për sa vijon:

1) për fluturimet sipas rregullave të fluturimit vizual(VFR), të fluturojë për në aerodromin e uljes/vendndodhjen operuese dhe më pas të fluturojë për të paktën 20 minuta me shpejtësinë që jep distancën maksimale të miljeve në ajër; dhe

2) për fluturimet IFR:

i) kur nuk kërkohet ndonjë aerodrom alternativ ose nuk është e mundur një aerodrom alternativ me kushte jo të lejueshme të motit, të fluturojë drejt aerodromit/vendit për uljen e planifikuar, dhe më pas të fluturojë për 30 minuta me ruajtjen e shpejtësisë në 450 m (1500 ft) mbi aerodromin e destinacionit/vendin operues sipas kushteve standarde të temperaturës, afrimit, planëzimit dhe uljes në tokë; ose

ii) kur kërkohet një aerodrom alternativ, të fluturojë dhe të kryejë afrimin dhe korrigjimin/kalim në rreth të dytë në aerodromin/vendin operues për ulje në tokë të planifikuar dhe më pas:

A) të fluturojë drejt aerodromit alternativ të specifikuar; dhe

B) të fluturojë për 30 minuta, duke ruajtur shpejtësinë në lartësinë 450m(1500ft)mbi aerodromin e destinacionit/vendin operues sipas kushteve me temperaturë standard, afrimit dhe uljes.

b) Në llogaritjen e karburantit të nevojshëm përfshirë sigurimin e sasisë për raste të paparashikuara, dhe të merren në konsideratë si më poshtë:

1) kushtet meteorologjike sipas parashikimit të motit;

2) rrugëkalimet e pritshme nga ATC dhe vonesat në trafik;

3) procedurat gjatë çermetizimit ose mosfunksionimi i një motori gjatë rrugëkalimit, ku të jetë e aplikueshme; dhe

4) çdo kusht tjetër, i cili mund të vonojë uljen e avionit ose rritjen e konsumit të karburantit dhe/ose vajit.

c) Asgjë nuk do të pengojë ndryshimin e një

plani fluturimi gjatë fluturimit, me qëllim që të riplanifikohet fluturimi për në një destinacion tjetër, me kusht që të veprohet në përputhje me të gjitha kriteret duke filluar që nga pika ku riplanifikohet fluturimi.

NCC.OP.135 Vendosja e bagazheve dhe ngarkesave

Operatori duhet të përcaktojë procedurat për të siguruar se:

a) vetëm bagazhet e dorës që mund të vendosen siç duhet dhe në mënyrë të sigurt çohen në kabinën e pasagjerëve; dhe

b) të gjitha bagazhet dhe ngarkesat që mund të shkaktojnë plagosje ose dëme ose që mund të bllokojnë kalimin midis ndenjësve/radhëve nëse zhvendosen, janë vendosur në mënyrë të tillë që pengojnë lëvizjen.

NCC.OP.140 Udhëzime për pasagjerët

Piloti në komandë duhet të sigurojë se:

a) përpara ngritjes pasagjerët janë njohur/familjarizuar me vendin dhe përdorimin e sa vijon:

1) rripat e ndenjësve;

2) daljeve të emergjencës; dhe

3) skedave me udhëzimet e emergjencës për pasagjerët; dhe, nëse janë të aplikueshme:

dhe nëse aplikohet:

4) jelekët e shpëtimit;

5) pajisjet për marrjen e oksigjenit;

6) varkat e shpëtimit; dhe

7) pajisjet e tjera të emergjencës që ofrohen vetëm për përdorim individual të pasagjerëve; dhe

b) gjatë emergjencës në fluturim, pasagjerët udhëzohen për veprimet e emergjencës që kryhen sipas rastit.

NCC.OP.145 Përgatitja e fluturimit

a) Para fillimit të një fluturimi, piloti në komandë duhet të bindet me çdo mjet të arsyeshëm në dispozicion, që mjetet e bazuara në hapësirë, objektet tokë dhe/ose depozitat e ujit, duke përfshirë pajisjet e komunikimit dhe mjetet ndihmëse të lundrimit të disponueshme dhe të nevojshme drejtpërdrejt për një fluturim të tillë, për operimin e sigurt të avionit, janë të përshtatshme për llojin e operimit sipas të cilit do të kryhet fluturimi.

b) Përpara se të fillojë një fluturim, piloti në komandë duhet të jetë në dijeni të të gjitha informacioneve meteorologjike të disponueshme

për fluturimin e synuar. Përgatitja për një fluturim larg vendit të nisjes dhe për çdo fluturim sipas IFR, duhet të përfshijë:

1) një studim të raporteve dhe parashikimeve aktuale të disponueshme të motit; dhe

2) planifikimin e një drejtimi alternativ veprimi për t'u kryer në rastin që një fluturim mund të mos realizohet sipas planifikimit, për shkak të kushteve të motit.

NCC.OP.150 Ngritja në aerodromet alternativ — aeroplanët

a) Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një aerodrom të destinacionit alternativ me kushte të lejueshme të motit, në planin e fluturimit, në rast se konditat meteorologjike të aerodromit të nisjes (më parë) janë të njëjta ose më poshtë se minimumet e operimit të aerodromit në fjalë ose nuk mund të jetë e mundur të rikthehet në aerodromin nga u nis për arsye të tjera.

b) Aerodromi alternativ për ngritje duhet të këtë vendndodhjen brenda distancës së mëposhtme nga aerodromi i nisjes:

1) për aeroplanët që kanë dy motorë, në distancë ekuivalente jo më shumë se 1 orë fluturimi me një motor me shpejtësi normale në fluturim horizontal në kushtet standarde të ajrit; dhe

2) për aeroplanët që kanë tre ose më shumë motorë, në distancë ekuivalente jo më shumë se 2 orë fluturimi me një motor të fikur (OEI) me shpejtësi normale të fluturimit horizontal bazuar në AFM në kushtet standarde të ajrit.

c) Për një aerodrom që zgjidhet që të jetë një aerodrom alternativ, informacioni i gatshëm që merret duhet të tregojë që, afërsisht në kohën e përdorimit, kushtet duhet të jenë njëloj ose më të mira (më lart) se minimumet e aerodromit që do të operohet për atë operim.

NCC.OP.151 Aerodromet e destinacionit alternativ — aeroplanët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën destinacionin e aerodromit alternativ, në kushte të lejueshme të motit, në planin e fluturimit, me përjashtim të rasteve, kur:

a) informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se, për një periudhë nga 1 orë përpara deri në 1 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, ose nga koha faktike e nisjes deri në 1 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cilado qoftë periudha më e shkurtër, afrimi dhe ulja mund

të kryhen sipas kushteve meteorologjike vizuale (VMC); ose

b) vendi i uljes së synuar është i izoluar dhe:

1) është përcaktuar një procedurë afrimi me instrumente për aerodromin e uljes së synuar; dhe

2) informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes:

i) një hapësirë për shtresën e poshtme të reve prej të paktën 300 m (1 000 ft) mbi minimumin e shoqëruar nga procedura e afrimit me instrumente; dhe

ii) shikimi horizontal prej të paktën 5,5 km ose 4 km më shumë se sa minimumi që shoqërohet me procedurën.

NCC.OP.152 Aerodromet e destinacionit alternativ — helikopterët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një aerodrom të destinacionit alternativ, në kushte të lejueshme të motit, në planin e fluturimit, me përjashtim të rasteve kur:

a) përcaktohet një procedure afrimi me instrumente për në aerodromin e planifikuar të uljes dhe informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, ose nga koha faktike e nisjes deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cilado periudhë të jetë më e shkurtër:

1) hapësira e poshtme, baza e reve prej të paktën 120 m (400ft) mbi minimumet e shoqëruar nga procedura e përafërimit me instrumente; dhe

2) shikimi i ajrit prej të paktën 1500m më shumë se sa minimumi që shoqërohet me procedurën; ose

b) vendi i planifikuar për ulje është i izoluar dhe:

1) është përcaktuar një procedurë afrimi me instrumente për në aerodromin e planifikuar të uljes;

2) informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes:

i) baza e poshtme e reve është të paktën 120m (400ft) mbi minimumet shoqëruar nga procedura e afrimit me instrumente;

ii) shikimi i ajrit prej të paktën 1500 m më shumë se sa minimumi që shoqërohet me procedurë; dhe

3) është përcaktuar një pike ku nuk realizohet kthimi (PNR) në breg në rastin e një destinacioni në det (larg bregut).

NCC.OP.153 Aerodromet e destinacionit – operimet e afrimit me instrumente

Piloti në komandë duhet të sigurohet që janë në dispozicion mjetet e mjaftueshme për lundrim për t'u ulur në aerodromin e destinacionit ose në cilindo aerodrom alternativ në rast të humbjes së mundësive për afrimin e synuar dhe operimin për ulje.

NCC.OP.155 Rifurnizimi me karburant kur pasagjerët janë duke hipur në bord, ndodhen në bord ose janë duke zbritur nga bordi

a) Mjetet e fluturimit nuk do të rifurnizohen me karburant, me benzol aviacioni (AVGAS) ose *wide-cut type fuel* (karburant i posaçëm i përbërë nga përzierja e benzinës me vajgur) ose një përzierje të këtyre llojeve të karburantit, kur pasagjerët janë duke hipur në bord, ndodhen në bord ose janë duke zbritur nga bordi.

b) Për të gjitha llojet e karburantit, duhet të merren masat paraprake dhe mjetet e fluturimit duhet të drejtohen siç duhet nga personeli kualifikuar, i gatshëm për të nisur dhe drejtuar një evakuim të avionit nëpërmjet mjeteve më praktike dhe më të shpejta.

NCC.OP.160 Përdorimi i kufjeve

a) Çdo pjesëtar i ekuipazhit të fluturimit që duhet të jetë në detyrë në kabinën e ekuipazhit të fluturimit duhet të mbajë kufje me mikrofon ose një pajisje ekuivalente. Kufjet do të përdoren si mjet parësor për komunikimet zanore me ATS:

1) kur ndodhet në tokë:

i) kur merr lejen e nisjes nga ATC nëpërmjet komunikimit zanor; dhe

ii) kur motorët janë në punë.

2) gjatë fluturimit:

i) nën lartësinë kalimtare; ose

ii) 10000ft, cila të jetë më e lartë; dhe

3) sa herë që konsiderohet e nevojshme nga piloti në komandë.

b) Në kushtet e pikës (a), mikrofoni ose pajisja ekuivalente do të jetë në një pozicion të tillë që të lejojë përdorimin e saj për komunikimet e dyanshme me radio.

NCC.OP.165 Transportimi i pasagjerëve

Operatori duhet të përcaktojë procedurat për të siguruar se:

a) pasagjerët janë ulur aty ku, në rast se do të jetë i nevojshëm një evakuim emergjence, ata mund të asistojnë dhe nuk pengojnë evakuimin e avionit;

b) përpara dhe gjatë lëvizjeve në rrugët e brendshme të aerodromit, ngritjes dhe uljes, dhe sa herë që të konsiderohet e nevojshme në interes të sigurisë nga ana e pilotit në komandë, çdo pasagjer në bord zë një vend ose një ndenjësë dhe ka rripin e sigurimit të tij/të saj të lidhur siç duhet ose pajisjen kufizuese të siguruar siç duhet; dhe

c) zënia e shumëfishtë (disa ndenjësë) lejohet vetëm në ato vende/ndenjësë të specifikuar të avionit ku ulet një i rritur dhe një foshnje, të siguruar siç duhet me një rrip suplementar ose me pajisje të tjera shtrënguese.

NCC.OP.170 Sigurimi i kabinës së pasagjerëve/dhe kuzhinës(ave)

Piloti në komandë duhet të sigurojë se:

a) përpara lëvizjeve në rrugët e brendshme të aerodromit, ngritjes dhe uljes, të gjitha daljet dhe rrugëkalimet e shpëtimit janë pa pengesa; dhe

b) përpara ngritjes dhe uljes, dhe sa herë që konsiderohet e nevojshme në interes të sigurisë, të gjitha pajisjet dhe bagazhet sigurohen siç duhet.

NCC.OP.175 Pirja e duhanit në bord

Piloti në komandë nuk do të lejojë pirjen e duhanit në bord:

a) sa herë që konsiderohet e nevojshme në interes të sigurisë

b) gjatë rifurnizimit me karburant të avionit;

c) kur avioni është në sipërfaqe (tokë, platformë, VQA), me përjashtim të rasteve kur operatori ka përcaktuar procedurat për të zbutur risqet gjatë operacioneve në tokë;

d) jashtë zonave të përcaktuara për të pirë duhan, midis radhëve dhe në tualet (e);

(e) në hapësirën e ngarkesave dhe/ose zonat e tjera ku mbahet ngarkesa që nuk është vendosur në kontejnerë zjarrrdurues ose mbuluar me pëlhura zjarrrduruese; dhe

(f) në ato zona të kabinës së pasagjerëve dhe atje ku oksigjeni është vendosur për t'u shfrytëzuar.

NCC.OP.180 Kushtet meteorologjike

a) Piloti në komandë duhet të fillojë ose do të vazhdojë një fluturim sipas VFR vetëm nëse informacionet meteorologjike më të fundit të disponueshme tregojnë se kushtet e motit përgjatë itinerarit dhe në destinacionin e synuar në kohën e parashikuar të shfrytëzimit do të jenë në ose më lart se minimumi operues të aplikueshëm sipas VFR.

b) Piloti në komandë do të fillojë ose do të vazhdojë një fluturim sipas IFR drejt aerodromit të destinuar vetëm nëse informacionet meteorologjike më të fundit të disponueshme tregojnë se kushtet e motit, në kohën e parashikuar në aerodromin e mbërritjes, ose të paktën në një aerodrom tjetër alternative, janë në ose më lart se minimumi operues të aplikueshëm të aerodromit.

c) Nëse një fluturim përmban segmente VFR dhe IFR, informacioni meteorologjik i referuar në pikat (a) dhe (b) do të jetë i aplikueshëm për sa kohë që të jetë i përshtatshëm për këto lloj operimesh.

NCC.OP.185 Akulli dhe ndotësit e tjerë — procedurat në tokë

a) Operatori duhet të përcaktojë procedurat që duhet të ndiqen kur janë të nevojshme procedurat e shkrirjes së akullit dhe metodat për mos-krijimin e tij, si dhe inspektimet përkatëse të avionit për të lejuar operimin e sigurt të avionit.

b) Piloti në komandë duhet të fillojë ngritjen vetëm nëse avioni nuk ka asnjë depozitim (akull, ngrica) që mund të ndikojë në mënyrë të pafavorshme në performancë ose kontrollueshmërinë e avionit, përveç rasteve kur lejohet në AFM.

NCC.OP.190 Akulli dhe ndotësit e tjerë— procedurat në fluturim

a) Operatori duhet të përcaktojë procedurat që duhet të ndiqen gjatë fluturimeve në kushtet e pritshme ose ekzistuese të ngricës.

b) Piloti në komandë duhet të fillojë një fluturim ose do të fluturojë duke pranuar kushtet e pritshme ose ekzistuese të ngricës vetëm nëse avioni është i certifikuar dhe i pajisur siç duhet për t'u përballuar me këto kushte, siç referohen në pikën 2.a.5 të aneksit IV të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përaftron Rregulloren EU 216/2008.

c) Nëse akullimi tejkalon intensitetin e ngricës, për të cilin avioni është i certifikuar ose, nëse një avion që nuk është i certifikuar për fluturim në kushtet e ngricës, përballet me ngricë, piloti në komandë duhet të dalë nga zona e akullimeve pa vonesë, duke bërë një ndryshim në lartësi dhe/ose rrugëkalim, dhe nëse është e nevojshme, duke deklaruar një emergjencë tek ATC.

NCC.OP.195 Kushtet në ngritje

Përpara se të fillojë ngritjen e avionit, piloti në komandë duhet të bindet se:

a) sipas informacionit që ka në dispozicion, moti në aerodromin ose në vendndodhjen operuese dhe gjendja e pistës ose FATO e synuar për shfrytëzim, nuk do të pengojë një ngritje ose nisje të sigurt; dhe

b) duhet të plotësohen minimumet operuese të aplikueshme për aerodromin.

NCC.OP.200 Situatat e simuluar në fluturim

a) Piloti në komandë, kur ka në bord pasagjerë ose ngarkesa, nuk do të simulojë:

1) situata që kërkojnë aplikimin e procedurave jonormale ose të procedurave të emergjencës; ose

2) fluturim në kushte meteorologjike me instrumente (IMC).

b) Pavarësisht nga pika (a), kur fluturimet stërvitore kryhen nga një organizatë trajnuese e referuar në urdhrin e ministrit nr. 250, datë 12.9.2014, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të aviacionit civil sipas parashikimeve të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përaftron Rregulloren (EU) nr. 1178/2011, situata të tilla mund të simulohen me pilotët studentë në bord.

NCC.OP.205 Menaxhimi i karburantit në fluturim

a) Operatori duhet të përcaktojë një procedurë për të siguruar se kryhen verifikimet e karburantit në fluturim dhe kontrolli i vazhdueshëm i tij.

b) Piloti në komandë duhet të verifikojë në intervale të rregullta se sasia e mbetur e karburantit të përdorshëm në fluturim nuk është më pak se sa karburanti i nevojshëm për të proceduar drejt një aerodromi ose vendndodhjeje operuese me kushte moti të lejueshme dhe rezervë të planifikuar sipas NCC.OP.130 ose NCC.OP.131.

NCC.OP.210 Përdorimi i oksigjenit suplementar

Piloti në komandë duhet të sigurojë se ai/ajo dhe anëtarët e ekuipazhit në fluturimi, të angazhuar në kryerjen e detyrave themelore për operim e sigurt të një avionit në fluturim, përdorin oksigjen suplementar në mënyrë të vazhdueshme, sa herë që lartësia e kabinës tejkalon 10 000 ft për një periudhë prej më shumë se sa 30 minuta dhe sa herë që lartësia e kabinës tejkalon 13 000 ft.

NCC.OP.215 Zbulimi i afërsisë me tokën

Kur zbulohet afërsi e tepruar me tokën nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit ose nga një sistem paralajmërues për lartësi të rrezikshme me tokën, piloti në komandë duhet të marrë masa korrigjuese në mënyrë të menjëhershme me qëllim që të sigurojë kushte të sigurta fluturimi.

NCC.OP.220 Sistemi i avionit për shmangie nga aksidenti në ajër (ACAS)

Operatori duhet të krijojë procedura operuese dhe programe trajnimi kur ACAS të instalohet dhe të përdoret në mënyrë që ekuipazhi i fluturimit të trajnohet në mënyrë të përshtatshme për të shmangur përplasjet dhe të jetë kompetent për përdorimin e pajisjeve ACAS II.

NCC.OP.225 Afrimi dhe kushtet e uljes në tokë

Përpara se të fillojë afrimi për ulje në tokë, piloti në komandë duhet të bindet se, sipas informacionit të disponueshëm, moti në aerodrom ose në vendndodhjen operuese dhe gjendja e pistës aktive ose FATO, nuk mund të pengojë një afrim të sigurt, ulje në ose kalim në rreth të dytë.

NCC.OP.230 Fillimi dhe vazhdimi i afrimit

a) Piloti në komandë mund të fillojë afrimin me instrumente pavarësisht nga shikimi horizontal i raportuar e pistës (RVR/VIS).

b) Nëse RVR/VIS e raportuar është më pak se sa minimumi i dhënë, afrimi nuk duhet që të vazhdojë:

1) më poshtë se 1 000 ft mbi aerodrom; ose

2) në segmentin final të afrimit në rastin kur lartësia e marrjes së vendimit (DA/H) ose minimumi i humbjes së lartësisë gjatë uljes (MDA/H) është më shumë se sa 1000ft mbi aerodrom

c) Aty ku RVR nuk është e disponueshme, vlerat RVR mund të llogariten duke konvertuar shikueshmërinë e raportuar.

d) Nëse, pas kalimit të 1000ft mbi aerodrom, RVR/VIS e raportuar bie nën minimumin e aplikueshëm, afrimi mund të vazhdohet deri te DA/HoseMDA/H.

e) Afrimi mund të vazhdohet nën DA/HoseMDA/H dhe ulja mund të realizohet me kusht që shikimi vizual të jetë në përshtatje për tipin e operimit gjatë afrimit për në pistën e synuar deri në DA/HoseMDA/H dhe të ruhet trajektorja.

f) Zona RVR e prekjes me tokën do të jetë gjithmonë nën kontroll.

NËNPJESA C**PERFORMANCA E AVIONIT DHE KUFIZIMET OPERUESE****NCC.POL.100 Kufizimet operuese — të gjithë avionët**

a) Gjatë çfarëdo lloj faze të operimit, ngarkimit, masa dhe, përveç balonave, pozicioni i qendrës së gravitetit (CG) të avionit duhet të jetë në përputhje me çdo kufizim të specifikuar në AFM, ose në manualin e operimeve, dhe ndoshta më të kufizuar.

b) Tabelat e vogla (metalike ose plastike), rreshtimet, shënimet në instrumente ose kombinimet e tyre, të cilat përmbajnë këto kufizime operuese që përshkruhen në AFM për prezantim vizual, duhet të tregohen në avion.

NCC.POL.105 Masa dhe balancimi, ngarkimi

a) Operatori duhet të përcaktojë peshën dhe CG (qendrën e rëndesës) së çdo avioni duke realizuar matjen faktike të peshës përpara futjes fillestare në shërbim. Efektet e akumuluar të modifikimeve dhe ndryshimet në masë dhe balancim duhet të llogariten dhe dokumentohen si duhet. Avioni duhet të ripeshohet nëse nga efekti i modifikimeve, nuk ka të dhëna të sakta në masë dhe balancim.

b) Masa duhet të bëhet nga prodhuesi i avionit ose nga një organizatë e aprovuar për mirëmbajtje.

c) Operatori duhet të përcaktojë masën e të gjitha pajisjeve operuese dhe anëtarët e ekuipazhit që përfshihen në masën bosh operues të avionit me peshim aktual, duke përfshirë çdo bagazh të ekuipazhit ose duke përdorur masat standarde. Duhet përcaktuar influenca e pozicionit të tyre në qendrën e rëndesës së avionit. Kur përdoren masat standarde, vlerat e masës së anëtarëve të ekuipazhit duhet të përdoret për të përcaktuar masën operuese bosh si më poshtë:

1) 85 kg, përfshi bagazhin e dorës, për anëtarët e ekuipazhit të fluturimit/ekui-pazhit teknik; dhe

2) 75 kg për anëtarët e ekuipazhit të kabinës.

d) Operatori duhet të përcaktojë procedurat për të bërë të mundur që piloti në komandë të përcaktojë masën e ngarkesës së trafikut, përfshi të gjitha materialet për të siguruar balancim, nga:

1) peshimi aktual;

2) nga përcaktimi i masës së ngarkesës së trafikut në përputhje me masat standarde të pasagjerëve dhe bagazheve; ose

3) llogaritja e masës së pasagjerëve mbi bazën e një deklarate nga, ose në emër të, për çdo pasagjer dhe duke shtuar në te, një peshë të paracaktuar për llogaritjen e bagazheve të dorës dhe rrobat, kur numri i aktual ndenjësesh për ulje të pasagjerëve në avion është:

i) më pak se 10 për avionët; ose

ii) më pak se gjashtë për helikopterët.

e) Kur përdoren masa standarde, duhet të përdoren vlerat e masës si më poshtë:

1) për pasagjerët, ata në tabelat 1 dhe 2, ku bagazhi i dorës dhe masa e çdo fëmije që mbahet nga një i rritur në një ndenjës pasagjeri, përfshihen:

Tabela 1. Masat standarde për pasagjerët — avion me një numër total ndenjësesh për pasagjerë prej 20 ose më shumë

Ndenjëse pasagjerësh	20 dhe më shumë		30 dhe më shumë
	Meshkuj	Femra	Të gjithë të rriturit
Të rritur	88kg	70kg	84kg
Fëmijë	35kg	35kg	35kg

Tabela 2. Masat standarde për pasagjerët — avion me një numër total ndenjësesh për pasagjerë prej 19 ose më pak

Ndenjëse pasagjerësh	1–5	6–9	10 –19
Meshkuj	104 kg	96 kg	92 kg
Femra	86 kg	78 kg	74 kg
Fëmijë	35 kg	35 kg	35 kg

2) për bagazhet:

i) për avionët, kur numri totali disponueshëm i ndenjësesh të pasagjerëve në avion është 20 ose më shumë, vlerat masës standarde për bagazhin e kontrolluar në tabelën 3.

Tabela 3. Peshat standard për bagazhe — avionë me një numër total ndenjësesh për pasagjerë prej 20 ose më shumë

Lloji i fluturimit	Masa standarde e bagazhit
Brenda shtetit	11 kg
Brenda rajonit Evropian	13 kg
Nder-kontinental	15 kg
Të gjithë të tjerët	13 kg

ii) për helikopterët, kur numri total i disponueshëm i ndenjësesh të pasagjerëve në helikopterë është 20 ose më shumë, vlera standarde e masës për bagazhin e kontrolluar është 13 kg.

f) Për mjetet e fluturimit me 19 ndenjës pasagjerësh ose më pak, pesha faktike e bagazheve të kontrolluara duhet të përcaktohet:

1) duke bërë peshimin; ose

2) duke bërë llogaritje mbi bazën e një deklarate nga, ose në emër të çdo pasagjeri. Aty ku nuk është praktike, duhet të përdoret një masë standarde minimale prej 13 kg.

g) Operatori duhet të përcaktojë procedurat për t'i mundësuar pilotit në komandë që të përcaktojë ngarkesën e masës së karburantit duke përdorur dendësinë faktike ose, nëse nuk dihet, dendësinë e llogaritur në përputhje me një metodë të specifikuar në manualin e operimeve.

h) Piloti në komandë duhet të sigurojë se ngarkimi i:

1) avionit realizohet nën mbikëqyrjen e personelit të kualifikuar; dhe

2) ngarkesa e trafikut është konstante me të dhënat që përdoren për llogaritjen e masës dhe

balancës së avionit.

i) Operatori duhet të përcaktojë procedurat për t'i mundësuar pilotit në komandë që të veprojë në përputhje me kufizimet shtese strukturale, siç janë kufizimet e fortësisë së dyshemesë, ngarkesa maksimale për çdo metër të përshkuar, masa maksimale për hambarin e mallrave dhe kufiri maksimal i ndenjësve (udhëtareve që ulen).

j) Operatori duhet të specifikojë, në manualin e operimeve, parimet dhe metodat që përfshihen në ngarkim dhe në peshë dhe në sistemin e balancimit që plotëson kërkesat e përfshira në pikat nga (a) në (i). Ky sistem duhet të mbulojë të gjitha llojet e operationeve të synuara.

NCC.POL.110 Të dhënat e masës dhe balancimit, dhe dokumentimi

a) Operatori duhet të përcaktojë të dhënat e masës dhe balancimit dhe të paraqesë dokumentimin e masës dhe balancës përpara çdo fluturimi duke specifikuar ngarkesën dhe shpërndarjen e saj në mënyrë të tillë që kufijtë e masës dhe balancimit të avionit të mos tejkalohen. Dokumentimi i masës dhe balancimit duhet të përmbajë informacionin që vijon:

- 1) regjistrimin dhe tipin e avionit;
 - 2) identifikimin e fluturimit, numrin dhe datën, si të jetë e aplikueshme;
 - 3) emrin e pilotit në komandë;
 - 4) emrin e personit që ka përgatitur dokumentin;
 - 5) masën bosh të operimit dhe qendrën e gravitetit të avionit (CG);
 - 6) masën e karburantit në ngritje dhe masën e karburantit për udhëtimin;
 - 7) masën e lëndëve të tjera të konsumueshme, përveç karburantit, nëse aplikohen;
 - 8) komponentët e ngarkesës përfshi pasagjerët, bagazhet, transportin dhe materialet për ballancim;
 - 9) masa në ngritje, masa në ulje dhe masa me karburant zero;
 - 10) pozicionet e aplikueshme të qendrës së gravitetit (CG) në avion; dhe
 - 11) vlerat kufizuese të masës dhe qendrës së rëndesës (CG).
- b) Aty ku të dhënat për masën dhe balancimin merren nga një sistem i kompjuterizuar për masën dhe balancimin, operatori do të verifikojë saktësinë e të dhënave të nxjerra.

c) Kur ngarkimi i avionit nuk është nën kontrollin e pilotit në komandë, personi që kryen

mbikëqyrjen e avionit duhet të konfirmojë me aprovim me dore ose një mënyrë ekuivalente se ngarkesa dhe shpërndarja e saj janë në përputhje me dokumentacionin për masën dhe balancimin, i cili është përcaktuar nga piloti në komandë. Piloti në komandë duhet të tregojë pranimin e tij/të saj me aprovim me dore ose mënyrë tjetër.

d) Operatori duhet të specifikojë procedurat për ndryshimet në minutat e fundit në lidhje me ngarkesën, për të siguruar se:

1) çdo ndryshim në minutën e fundit, pas plotësimit të dokumentacionit për masën dhe balancimin, futet në dokumentet e planifikimit të fluturimit, të cilat përmbajnë dokumentacionin e masës dhe balancimit;

2) ndryshimi maksimal i lejuar në minutën e fundit, i cili lejohet në numrat e pasagjerëve ose ngarkesën e kontrollit është i specifikuar; dhe

3) përgatitet dokumentacioni i ri për masën dhe balancimin nëse tejkalohet ky numër maksimal.

NCC.POL.111 Të dhënat për masën, balancimin dhe dokumentimi — lehtësimet

Pavarësisht nga NCC.POL.110(a)(5), pozicioni i qendrës së rëndesës (CG) mund të mos jetë në dokumentacionin e masës dhe balancimit, nëse shpërndarja e ngarkesës është në përputhje me një tabelë balancimi të parallogaritur ose nëse mund të tregohet se për operimet e planifikuara mund të sigurohet një balancim korrekt, cilado qoftë ngarkesa reale.

NCC.POL.115 Performanca — të përgjithshme

Piloti në komandë duhet të operojë avionin vetëm nëse performanca është e përshtatshme për të qenë në përputhje me rregullat e ajrit në fuqi dhe çdo kufizim tjetër që aplikohet për fluturimin, në hapësirën ajrore ose në aerodrome ose në vendndodhjet operuese që shfrytëzohen, duke marrë në konsideratë saktësinë skematike të të gjitha skemave dhe hartave të përdorura.

NCC.POL.120 Kufizimet e masës në ngritje — avionët

Operatori duhet të sigurojë se:

a) masa e avionit në fillim të ngritjes nuk duhet të tejkalojë kufizimet e masës:

- 1) në ngritje, siç kërkohet sipas NCC.POL.125;
 - 2) gjatë rrugëkalimit, me një motor të fikur (OEI) siç kërkohet sipas NCC.POL.130; dhe
 - 3) në ulje siç kërkohet sipas NCC.POL.135;
- b) masa në fillim të ngritjes nuk duhet të

tejkalojë asnjëherë masën maksimale të ngritjes të specifikuar në AFM sipas presionit të lartësisë të aerodromit të duhur ose të vendit operues, dhe nëse përdoret si parametër për të përcaktuar masën maksimale të ngritjes, në çdo lloj kushti tjetër lokal atmosferik; dhe

c) masa e pritshme për kohën e pritshme të uljes në aerodrom ose në vendin operues të planifikuar të uljes në çdo aerodrom alternativ të destinuar, nuk duhet të tejkalojë asnjëherë masën maksimale të uljes të specifikuar në AFM sipas presionit përkatës të lartësisë së atyre aerodromeve ose vendeve operuese, dhe nëse përdoret si parametër për të përcaktuar masën maksimale të uljes, në çdo lloj kushti tjetër lokal atmosferik.

NCC.POL.125 Ngritja — aeroplanët

a) Kur përcaktohet masa maksimale e ngritjes, piloti në komandë duhet të marrë në konsideratë sa vijon:

1) distanca e llogaritur e ngritjes nuk duhet të tejkalojë distancën e disponueshme të ngritjes dhe lartësinë e parrezikshme (jo më pak se 75 ft = 25m), duke mos tejkaluar gjysmën e rrugës së vrapimit për në ngritje;

2) rruga e llogaritur për vrapim në ngritje nuk duhet të tejkalojë rrugën e disponueshme të vrapimit për ngritje;

3) një vlerë e vetme V_1 duhet të përdoret për ndërprerjen e ngritjes apo vazhdimin e ngritjes, ku një V_1 është e specifikuar në AFM; dhe

4) në një pistë të lagësht ose me papastërti (ngricë, borë, akull), masa në ngritje nuk duhet të tejkalojë atë të lejuar për një ngritje në një pistë të thatë në të njëjtat kushte.

b) Përveç rastit të një aeroplani të pajisur me motorë turbo-helikë dhe me masë maksimale në ngritje 5700 kg ose më pak, në rastin e fikjes së motorit gjatë ngritjes, piloti në komandë duhet të sigurojë që avioni është në gjendje:

1) të ndërpresë ngritjen dhe të ndalojë brenda distancës së nxitim ndalimit të mundshëm ose mundësisë së distancës së pistës; ose

2) të vazhdojë ngritjen duke kaluar mbi lartësinë e lejuar mbi pengesat gjatë trajektoreve të fluturimit me një hapësirë sigurie deri sa aeroplani është në atë pozicion në përputhje me pikën NCC.POL.130.

NCC.POL.130 Në rrugë – me një motor jofunksional – avionët

Piloti komandues duhet të sigurojë se në rast se

një motor bëhet jofunksional në çfarëdo lloj pikë përgjatë rrugëkalimit, një avion me disa motorë do të mund të vazhdojë fluturimin drejt një aerodromi të përshtatshëm ose vendndodhjeje operuese pa fluturuar nën lartësinë minimale pa pengesa, në asnjë pikë.

NCC.POL.135 Ulja – aeroplanët

Piloti në komandë duhet të sigurojë se në çfarëdo aerodromi apo vendi operues, pas shmangies të të gjitha pengesave në trajektoren e afrimit me një tolerancë sigurie të lartësisë mbi to, aeroplani do të jetë në gjendje të ulët dhe të ndalojë, ose një hidroplan mund të arrijë një shpejtësi të ulët të pranueshme, brenda distancës së pranueshme për ulje. Toleranca duhet të bëhet për ndryshimet e pritshme me teknikat e afrimit dhe uljes, nëse kjo tolerancë nuk është bërë në programimin e të dhënave të performancës.

NËNPJESA D INSTRUMENTET, TË DHËNAT DHE PAJISJET

SEKSIONI 1 AEROPLANËT

NCC.IDE.A.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të miratohen në përputhje me kërkesat në fuqi për vlefshmërinë ajrore, në qoftë se ato janë:

1) në përdorim nga ekuipazhi i fluturimit për të kontrolluar rrugëkalimin e fluturimit;

2) në përdorim për të qenë në përputhje me pikën NCC.IDE.A.245;

3) në përdorim për të qenë në përputhje me pikën NCC.IDE.A.250; ose

4) të instaluar në aeroplan.

b) Pjesët e mëposhtme, kur kërkohet nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për miratim pajisjesh:

1) siguresat rezervë;

2) dritat e pavarura portative/portabël;

3) pajisje për matjen e saktë të kohës;

4) mbajtësi i hartave;

5) kutitë e ndihmës së shpejtë;

6) pajisjet e sinjalizimit dhe të mbijetesës;

7) spiranca detare dhe pajisjet për ankorim; dhe

8) pajisjet shtrënguese për fëmijë.

c) instrumentet dhe pajisjet të cilat nuk kërkohen

nga kjo nënpjesë, si edhe çdo pajisje tjetër, e cila nuk kërkohet nga anekse të tjera të aplikueshme, por janë të pranishme në fluturim, duhet të jenë në përputhje me sa më poshtë vijon:

1) informacioni që jepet nga këto instrumente, pajisje ose aksesore nuk duhet të shfrytëzohet nga ekuipazhi i fluturimit që të jenë në përputhje me aneksin I të udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, i ndryshuar që përafron Rregulloren EU 216/2008 ose NCC.IDE.A.245 dhe NCC.IDE.A.250; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të kenë ndikim në vlefshmërinë ajrore të aeroplanit, edhe në rast të mosfunksionimeve ose të keqfunksionimeve.

d) instrumentet dhe pajisjet duhet të jenë lehtësisht në përdorim ose për t'u përdorur nga vendi ku është ulur anëtar i ekuipazhit të fluturimi që synon t'i përdorë.

e) Ato instrumente që përdoren nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit do të jenë të rregulluara në mënyrë të tillë që të lejojnë anëtarin e ekuipazhit të fluturimit të shikojë lehtësisht treguesit që nga vendi i tij/saj, me devijimin minimal praktik nga pozicioni dhe linja e shikimit që ai/ajo ka normalisht kur shikon përpara përgjatë rrugëkalimit të fluturimit.

f) Të gjitha pajisjet e nevojshme të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

NCC.IDE.A.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë kur ndonjë nga instrumentet e aeroplanit, njësitë e pajisjeve ose funksionet, e kërkuara për fluturimin e synuar janë jofunksionale ose mungojnë, përveçse kur:

a) aeroplani operon në përputhje me listën e pajisjeve minimale (MEL) të operatorit;

b) operatori është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të operuar aeroplan brenda kufizimeve të listës kryesore të pajisjeve minimale (MMEL); ose

c) aeroplani është subjekti një lejeje për fluturim, në përputhje me kriteret e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

NCC.IDE.A.110 Siguresat elektrike rezervë

Aeroplanët duhet të pajisen me siguresa elektrike rezervë, të klasifikimeve të nevojshme për mbrojtjen e plotë të qarkut, për zëvendësimin e

atyre siguresave që lejohen të zëvendësohen në fluturim.

NCC.IDE.A.115 Dritat e operimit

Aeroplanët që operojnë gjatë natës, duhet të pajisen me:

a) një sistem dritash të shmangies së përplasjes;

b) drita navigacioni/pozicionit në ajër;

c) dritë për uljen;

d) furnizimi i dritave nga sistemi elektrik i aeroplanit për të garantuar ndriçimin e duhur për të gjitha instrumentet dhe pajisjet kryesore për operimin e sigurt të aeroplanit;

e) furnizimi i dritave nga sistemi elektrik i aeroplanit për të garantuar ndriçim në të gjitha kabinat e pasagjerëve;

f) një dritë të pavarur për çdo vend pune për secilin anëtar të ekuipazhit; dhe

g) drita për të qenë në përputhje me rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjeve në det, nëse aeroplani operon si hidroplan.

NCC.IDE.A.120 Operimet vizuale VFR – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

a) Aeroplanët që operojnë sipas rregullave vizuale të fluturimit (VFR) gjatë ditës duhet të kompletohen me pajisjet e mëposhtme matëse dhe treguese:

1) drejtimin magnetik;

2) kohëmatësin në orë, minuta dhe sekonda;

3) lartësimatësin sipas presionit;

4) shpejtësimatësin;

5) rrëshqitjen; dhe

6) numrin “M”, kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e numrit “M”.

b) Aeroplanët që operojnë sipas kushteve meteorologjike vizuale (VMC) mbi ujë dhe larg nga shikimi i tokës, ose sipas VMC-së natën, ose në kushtet kur aeroplani nuk mund të mbahet në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit, pa iu referuar një ose më shumë instrumenteve shtesë, do të jenë, përveç pikës (a), të pajisur me:

1) mjetet matëse dhe treguese që vijnë:

i) instrumentin e kthesave dhe rrëshqitjes;

ii) pozicionin në hapësirë;

iii) shpejtësinë vertikale; dhe

iv) drejtimin e stabilizuar;

2) një pajisje, për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm; dhe

3) një pajisje për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit të shpejtësimatës, i kërkuar nga pika (a) (4), si pasojë e ngrirjes së tubit pito (marrësi i presionit të plotë të ajrit, dinamik dhe statik).

c) Sa herë që duhen dy pilotë për të kryer operimin, aeroplanët duhet të jenë të disponueshëm mjete të tjera shtesë të veçanta për të treguar për pilotin e dytë sa vijon:

- 1) lartësinë sipas presionit;
- 2) shpejtësimatës;
- 3) treguesin e kthesave dhe rrëshqitjes, si të jetë e aplikueshme;
- 4) pozicionin në hapësirë, nëse aplikohet;
- 5) shpejtësinë vertikale, nëse aplikohet;
- 6) drejtimin e stabilizuar, nëse aplikohet; dhe
- 7) numrin “M”, kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e numrit “M”, nëse aplikohet.

NCC.IDE.A.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

Aeroplanët që operohen sipas IFR-së duhet të pajisen me:

a) një mjet për matjen dhe tregimin, si më poshtë:

- 1) drejtimin magnetik;
- 2) kohëmatësin në orë, minuta dhe sekonda;
- 3) lartësinë sipas presionit;
- 4) shpejtësimatës;
- 5) shpejtësinë vertikale;
- 6) kthesat dhe rrëshqitjen;
- 7) pozicionin në ajër;
- 8) drejtimin e stabilizuar;
- 9) temperaturën e jashtme të ajrit; dhe
- 10) numrin “M”, kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e numrit “M”;

b) një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm;

c) sa herë që duhen dy pilotë për të kryer operimin, atëherë duhet të jenë të disponueshëm mjete të tjera shtesë, për të treguar për pilotin e dytë, sa vijon:

- 1) lartësimatës sipas presionit;
- 2) shpejtësimatës;
- 3) shpejtësinë vertikale;
- 4) kthesat dhe rrëshqitjen;
- 5) pozicionin në hapësirë;
- 6) drejtimin e stabilizuar; dhe
- 7) numrin “M”, kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e numrit “M”, nëse aplikohet;

d) një pajisje për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit tregues të shpejtësisë së ajrit, i kërkuar nga pika (a) (4) dhe nga pika (c) (2), si pasojë e kondensimit ose ngricës;

e) një burim alternativ presioni statik;

f) një mbajtës hartash, në një pozicion lehtësisht të lexueshëm, i cili mund të ndriçohet për operimet gjatë natës;

g) një mjet të dytë të pavarur të matjes dhe të tregimit të lartësisë; dhe

h) një prodhues emergjent të energjisë elektrike, të pavarur nga sistemi kryesor elektrik, për qëllime të operimit dhe të ndriçimit të sistemit tregues të pozicionit në hapësirë për një periudhë minimale prej 30 minutash. Prodhuesi emergjent i energjisë elektrike duhet të jetë automatikisht operues pas rënies totale të sistemit kryesor elektrik dhe do të tregohet qartë në instrument se treguesi i pozicionit në hapësirë vihet në funksionim nga energjia e emergjencës.

NCC.IDE.A.130 Pajisjet shtesë për operimet me një pilot sipas IFR-së

Avionët që operojnë me rregullat e fluturimit instrumental (IFR), me një pilot, duhet të pajisen me një autopilot, me të paktën funksionet e ruajtjes së lartësisë dhe drejtimit.

NCC.IDE.A.135 Sistemi paralajmërues i afrimit me terrenin (TAWS)

Aeroplanët me motor me turbinë që kanë një MCTOM (masë maksimale të certifikuar për ngritje) prej më shumë se 5 700 kg ose një MOPSC (konfigurim maksimal i ndenjëseve funksionale për pasagjerë) prej më shumë se nëntë, do të pajisen me një TAWS që përmbush kërkesat për:

a) pajisje të klasit A, siç specifikohet në një standard të pranueshëm, në rastin e aeroplanëve për të cilët është lëshuar një certifikatë individuale e vlefshmërisë ajrore (CofA), të lëshuar për herë të parë mbas 1 janarit 2011; ose

b) pajisje të klasit B, siç specifikohet në një standard të pranueshëm, në rastin e aeroplanëve për të cilët është lëshuar një certifikatë individuale e vlefshmërisë ajrore (CofA), të lëshuar për herë të parë në ose para 1 janarit 2011.

NCC.IDE.A.140 Sistemi i shmangies së përplasjeve ajrore (ACAS)

Përveçse kur parashikohet ndryshe nga Rregullorja (EU) nr. 1332/2011, avionët me

motorë me turbinë, me një MCTOM prej më shumë se 5 700 kg, ose një MOPSC prej më shumë se 19, do të pajiset me ACAS II.

NCC.IDE.A.145 Pajisjet zbuluese të motit në fluturim

Aeroplanët e mëposhtëm duhet të kenë pajisje zbuluese të motit në fluturim, kur operojnë gjatë natës ose në kushte meteorologjike me instrument (IMC) në zonat ku pritët stuhi ose kushte të tjera të motit, që mund të jenë të rrezikshme, të konsideruara si të zbulueshme nga pajisja zbuluese e motit, në fluturim, të cilat mund të ndodhin përgjatë rrugëkalimit:

- a) avionët e hermetizuar;
- b) avionët e pahermetizuar, me një MCTOM prej më shumë se 5 700 kg; dhe
- c) avionët e pahermetizuar, me një MOPSC prej më shumë se nëntë (pasagjerë).

NCC.IDE.A.150 Pajisjet shtesë për operimet në kushtet e akullimeve gjatë natës

a) Aeroplanët që operojnë në kushte faktike ose të pritshme të akullimeve gjatë natës do të kompletohen me një pajisje për të ndriçuar ose për të zbuluar formimin e akullit.

b) Mjetet për të ndriçuar formimin e akullit nuk duhet të shkaktojnë shkëlqim ose reflektim që mund vështirësojë kryerjen e detyrave nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.A.155 Sistemi i brendshëm telefonik i ekuipazhit të fluturimit

Aeroplanët që operojnë me më shumë se një anëtar të ekuipazhit të fluturimit duhet të pajisen me një sistem të brendshëm telefonik ekuipazhi, që të përfshijë kufjet dhe mikrofonat për përdorim nga të gjithë anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.A.160 Regjistruesi i zërit në kabinën e pilotimit

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me një regjistruer zëri në kabinën e pilotimit (CVR):

1) aeroplanët me një MCTOM, prej më shumë se 27 000 kg dhe të lëshuar fillimisht me një CofA individuale në ose mbas datës 1 janar 2016; dhe

2) aeroplanët me një MCTOM, prej më shumë se 2 250 kg:

- i) të certifikuar për funksionimin me një ekuipazh minimal me të paktën dy pilotë;
- ii) të pajisur me motor (a) turbo-reaktivë ose me më shumë se sa një motor turbo-helikë; dhe
- iii) për të cilët është lëshuar fillimisht një certifikatë tip në ose mbas datës 1 janar 2016.

b) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të mbajë të dhënat e regjistruara përgjatë, të paktën:

1) 25 orëve të mëparshme, për aeroplanë me një MCTOM, më shumë se 27 000 kg dhe së pari lëshuar me një CofA individuale në ose pas 1 janarit 2021; ose

2) 2 orëve të mëparshme, në të gjitha rastet e tjera.

c) CVR-ja duhet të regjistrojë, me referencë, në një afat kohor:

1) komunikimet zanore të transmetuara ose të marra me radio në kabinën e ekuipazhit të fluturimit;

2) komunikimet zanore të anëtarëve të fluturimit duke përdorur sistemin e brendshëm telefonik dhe sistemin e njoftimit të pasagjerëve, nëse janë të instaluar;

3) mjedisin zanor të kabinës së fluturimit të ekuipazhit, duke përfshirë, por pa ndërprerje, sinjalet zanore të marra nga çdo mikrofon dhe mikrofoni i maskës në përdorim; dhe

4) sinjalet zanore ose radioje që tregojnë lundrim ose mjeteve ndihmëse të afrimit që vijnë nga kufjet ose altoparlanti.

d) CVR-ja duhet të fillojë të regjistrojë automatikisht të dhënat, përpara se aeroplani të lëvizë me motorët e tij, dhe do të vazhdojë të regjistrojë deri në përfundimin e fluturimit, kur aeroplani të mos jetë më në gjendje për të lëvizur me motorët e tij.

e) Krahas pikës (d), në varësi të disponueshmërisë së energjisë elektrike, CVR-ja do të fillojë të regjistrojë sa më shpejt të jetë e mundur gjatë kontrolleve të kabinës së pilotit, përpara se të ndizet motori, në fillim të fluturimit, deri në kontrollet e kabinës së pilotit menjëherë pas fikjes së motorit në fund të fluturimit.

f) Nëse CVR-ja nuk mund të dalë (jashtë gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar vendndodhjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse CVR-ja mund dalë (jashtë gjatë aksidentit), duhet të ketë një transmetues automatik të emergjencës së vendndodhjes.

NCC.IDE.A.165 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) Aeroplanët me një MCTOM, prej më shumë se 5 700 kg, dhe të lëshuar fillimisht me një CofA individuale, në ose mbas datës 1 janar 2016, duhet

të pajisen me një regjistruer të të dhënave të fluturimit (FDR), i cili përdor një metodë digjitale të regjistrimit dhe ruajtjes së të dhënave, e cila ka në gjendje gatishmëri një metodë të marrjes së të dhënave nga regjistrimet.

b) FDR-ja do të regjistrojë parametrat e nevojshëm për të përcaktuar me saktësi trajektoren e fluturimit të aeroplanit, shpejtësinë, lartësinë, regjimin e motorit, konfigurimin dhe operimin dhe të jetë në gjendje të ruajë të dhënat e regjistruara për të paktën 25 orët paraardhëse.

c) Të dhënat duhet të merren nga burimet e avionit, të cilat mundësojnë përputhjen e saktë me informacionin e shfaqur ekuipazhit të fluturimit.

d) FDR-ja do të fillojë automatikisht regjistrimin e të dhënave, përpara se avioni të mund të lëvizë me fuqinë e tij, dhe do të ndalojë automatikisht, pasi avioni të mos jetë në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Nëse FDR-ja nuk mund të dalë (jashtë gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar vendndodhjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nën ujë prej 90 ditësh. Nëse FDR del (jashtë gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues automatik të emergjencës së vendndodhjes.

NCC.IDE.A.170 Regjistrimi i të dhënave të lidhjes

a) Aeroplanëve, që u është lëshuar fillimisht një CofA individuale në ose mbas datës 1 janar 2016, të cilët kanë kapacitetin që të operojnë për komunikimet e lidhjes së të dhënave dhe që kërkohet të pajisen me një CVR, duhet të regjistrojnë në regjistruer, aty ku është e aplikueshme:

1) mesazhet komunikuese të lidhjes së të dhënave që kanë të bëjnë me komunikimet ATS për dhe nga aeroplani, duke përfshirë mesazhet, zbatohen në aplikimet e mëposhtme:

- i) fillimi i lidhjes së të dhënave;
- ii) komunikimi kontrollor – pilot;
- iii) zbulimi i adresuar;
- iv) informacioni i fluturimit;

v) për sa kohë të jetë e praktikueshme, shpërndarja e të dhënave të zbulimit të avionit, duke pasur parasysh strukturën e sistemit;

vi) për sa kohë të jetë e praktikueshme, të dhënat e kontrollit të operimit të avionit, duke pasur parasysh strukturën e sistemit;

vii) për sa kohë të jetë e praktikueshme, grafikët, duke marrë parasysh strukturën e sistemit;

2) informacionin që bën të mundur përputhshmërinë me të gjitha regjistrimet shoqëruese që kanë të bëjnë me komunikimet e lidhjes së të dhënave dhe të ruajtura veçmas nga aeroplani; dhe

3) informacionin në kohën dhe prioritetin e mesazheve të komunikimit të lidhjes së të dhënave, duke marrë në konsideratë ndërtimin e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale për regjistrimin dhe ruajtjen e të dhënave dhe informacionit dhe një metodë për marrjen e të dhënave. Metoda regjistruese duhet të lejojë që të dhënat të përputhen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të jetë në gjendje t'i ruajë të dhënat e regjistruara për të paktën me të njëjtën kohëzgjatje, siç parashtrohet për CVR-të në NCC.IDE.A.160.

d) Nëse regjistruesi nuk mund të dalë (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e vendndodhjes së tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nën ujë prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

e) Kërkesat e aplikueshme për rregullin e fillimit dhe ndalimit të regjistruerit janë të njëjta me kërkesat e aplikueshme me rregullin e fillimit dhe ndalimit të CVR-së që përfshihet në NCC.IDE.A.160 (d) dhe (e).

NCC.IDE.A.175 Regjistruesi i kombinuar i të dhënave të fluturimit dhe të zërave në kabinën e pilotit

Përputhja me kriteret CVR dhe kriteret FDR mund të arrihet me:

a) një regjistruer të kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërin e kabinës së pilotit, në rastin e aeroplanëve që duhet të pajisen me një CVR dhe një FDR; ose

b) dy regjistruer të kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërin e kabinës së pilotit, në rastin e aeroplanëve që duhet të pajisen me një CVR dhe një FDR.

NCC.IDE.A.180 Ndenjëset, rripat e sigurimit të ndenjëses, sistemet shtrënguese dhe mjetet shtrënguese për fëmijët

a) Aeroplanët duhet të pajisen me:

1) një ndenjësë ose mbajtësë për çdo person në bord, i cili është 24 muajsh ose më shumë;

2) një rrip sigurimi për çdo ndenjësë pasagjeri dhe rripa kufizuese për çdo ndenjësë mbajtësë;

3) një pajisje shtrënguese fëmijësh (CRD) për çdo person në bord më të vogël se 24 muajsh;

4) një rrip sigurimi me sistem shtrëngimi sipër supeve, e cila përmban një pajisje që shtrëngon automatikisht trupin e pasagjerëve në rast të frenimit të shpejtë:

i) në secilën ndenjësë të ekuipazhit të fluturimit dhe në çdo ndenjësë pranë ndenjësës së pilotit; dhe

ii) në secilën ndenjësë të vëzhguesit që ndodhet në kabinën e ekuipazhit të fluturimit; dhe

5) një rrip sigurimi me sistem shtrëngimi sipër supeve, në secilën sedilje për minimumin e nevojshëm të ekuipazhit të kabinës, në rastin e aeroplanëve të pajisur për herë të parë me një CofA individuale pas 31 dhjetorit 1980.

b) Një rrip sigurimi me sistem shtrëngimi sipër supeve duhet të ketë:

1) një pikë të vetme lëshimi;

2) në ndenjëset, për ekuipazhin minimal të kërkuar të kabinës, dy rripa të sipërm të supeve dhe një rrip sigurie që mund të përdoren në mënyrë të pavarur; dhe

3) në ndenjëset e ekuipazhit të fluturimit dhe në çdo vend anash, ndenjësës së pilotit:

i) dy rripa të sipërm të supeve dhe një rrip

sigurie që mund të përdoren në mënyrë të pavarur; ose

ii) një rrip mbajtës diagonal dhe një rrip sigurie që mund të përdoret në mënyrë të pavarur për aeroplanët në vazhdim:

A) aeroplanë me një MCTOM, më pak se 5 700 kg dhe me një MOPSC, me më pak se nëntë, që janë në përputhje me kushtet dinamike të uljes emergjente, të përcaktuara në specifikimet e zbatueshme të certifikimit;

B) aeroplanë me një MCTOM më pak se 5 700 kg, dhe me një MOPSC me më pak se nëntë, që nuk janë në përputhje me kushtet dinamike të uljes së emergjencave, të përcaktuara dhe të zbatueshme në specifikimet e certifikimit dhe që kanë një CofA individuale, fillimisht të lëshuar përpara 25 gushtit 2016.

NCC.IDE.A.185 Sinjalistika për lidhjen e rripit të sigurimit dhe ndalimin e duhanit

Aeroplanët në të cilët jo të gjitha vendet e pasagjerëve janë të dukshme nga vendet e ekuipazhit të fluturimit duhet të pajisen me një mjet për t'i treguar të gjithë pasagjerëve dhe ekuipazhit të kabinës, kur duhet të mbahet lidhur rripi i sigurimit dhe kur nuk lejohet pirja e duhanit.

NCC.IDE.A.190 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Aeroplanët duhet të pajisen me kuti të ndihmës së shpejtë, në përputhje me tabelën 1.

Tabela 1. Numri i nevojshëm i kutive të ndihmës së shpejtë

Numri i ndenjësëve të vendosura për pasagjerët	Numri i nevojshëm i kutive të ndihmës së shpejtë
0–100	1
101–200	2
201–300	3
301–400	4
401–500	5
501 ose më shumë	6

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

- 1) lehtësisht e arritshme për përdorim;
- 2) e përditësuar.

NCC.IDE.A.195 Oksigjeni shtesë – aeroplanët e hermetizuar

a) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi të tilla fluturimi ku është i nevojshëm furnizimi me oksigjen, në përputhje me pikën (b), duhet të pajisen me bombola oksigjeni që të mund të ruajnë dhe të shpërndajnë furnizimin me oksigjenin e nevojshëm.

b) Aeroplanët e hermetizuar, që operojnë në lartësi fluturimi mbi të cilat presioni i lartësisë në kabinat e pasagjerëve është mbi lartësinë 10 000 ft, do të mbajnë oksigjen të mjaftueshëm për frymëmarrje, për të furnizuar:

1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit, dhe:

i) 100% të pasagjerëve, për çdo periudhë kur presioni i lartësisë së kabinës tejkalon 15000 ft, po në asnjë rast jo më pak se sa 10 minuta furnizim;

ii) të paktën 30% të pasagjerëve, për çdo periudhë kur në rast të humbjes së hermetizimit dhe duke marrë në konsideratë rrethanat e fluturimit, presioni i lartësisë në kabinën e pasagjerit duhet të jetë midis 14 000ft dhe 15 000ft; dhe

iii) të paktën 10% të pasagjerëve, për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta, kur presioni i lartësisë në kabinën e pasagjerit do të jetë midis 10 000 ft dhe 14 000 ft;

2) të gjithë personat në bord, në kabinën e pasagjerëve, për jo më pak se sa 10 minuta, në rastin e aeroplanëve që operojnë në lartësi presioni mbi 25 000 ft, ose që operojnë nën atë lartësi, por në kushte që nuk do t'i lejojnë ata të zbresin në mënyrë të sigurt në një lartësinë me presionin që i takon 13 000 ft, brenda 4 minutave.

c) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi fluturimi mbi 25 000 ft, si shtesë duhet të jenë të pajisur me:

1) një pajisje për të dhënë një paralajmërim për ekuipazhin e fluturimit në lidhje me humbjen e hermetizimit; dhe

2) maska për t'u vendosur shpejt nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.A.200 Oksigjeni shtesë – aeroplanët e pahermetizuar

a) Aeroplanët e pahermetizuar, që operojnë në lartësi fluturimi kur furnizimi me oksigjen është i nevojshëm në përputhje me pikën (b), duhet të

pajisen me aparate për ruajtjen dhe shpërndarjen e oksigjenit për furnizimin e nevojshëm.

b) Aeroplanët e pahermetizuar, që operojnë në lartësi fluturimi mbi të cilat presioni i lartësisë në kabinat e pasagjerëve është mbi lartësinë 10 000 ft, duhet të mbartin oksigjen të mjaftueshëm për frymëmarrje, për të furnizuar:

1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe të paktën 10% të pasagjerëve, për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta, kur presioni i lartësisë në kabinën e pasagjerit do të jetë midis lartësisë 10 000 ft dhe 13 000 ft; dhe

2) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe pasagjerët, për çdo periudhë kur presioni i lartësisë në kabinën e pasagjerëve do të jetë mbi lartësinë 13 000 ft.

NCC.IDE.A.205 Zjarrfikëset e dorës

a) Aeroplanët duhet të pajisen me të paktën një zjarrfikëse dore:

1) në kabinën e ekuipazhit të fluturimit; dhe

2) në çdo kabinë pasagjeri, që është veçmas nga kabina e ekuipazhit të fluturimit, me përjashtim të rasteve nëse kabina është lehtësisht e arritshme për ekuipazhin e fluturimit.

b) Tipi dhe sasia e preparatit kimik shues për zjarrfikëset e nevojshme duhet të jenë të përshtatshme për tipin e zjarrit që mund të ndodhë në pjesën ku mendohet të përdoret dhe të minimizojë rrezikun e përqendrimit të gazit toksik për personat që janë në kabinë.

NCC.IDE.A.206 Sëpata dhe leva për thyerje

a) Aeroplanët me një MCTOM më të madhe se 5700 kg, ose me një MOPSC prej më shumë se nëntë pasagjerë, duhet të pajisen me të paktën një sëpatë thyerjeje dhe levë dhe ato duhet të vendosen në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

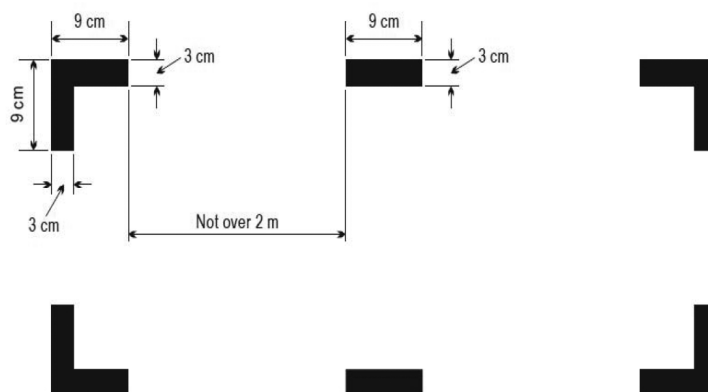
b) Në rastin e avionëve me një MOPSC prej më shumë se 200 pasagjerë, duhet të instalohet një sëpatë dhe një levë shtesë në zonën më të largët të kuzhinës ose pranë saj.

c) Sëpata dhe levat shkatërruese të ndodhura në kabinën e pasagjerëve nuk duhet të jenë të dukshme për pasagjerët.

NCC.IDE.A.210 Pikturimi i pikave të hyrjes (nga jashtë–brenda)

Nëse hapësirat në trupin e avionit, që janë të përshtatshme për hyrje nga ana e ekuipazhit të shpëtimit në një emergjencë janë të shënuara, ato duhet të shënohen siç tregohet në figurën 1.

Figura 1. Shënimi i pikave të hyrjes me thyerje

NCC.IDE.A.215 Transmetuesi emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) Aeroplanët duhet të jenë të pajisur me:

1) një ELT të çdo tipi ose një tregues të vendndodhjes së avionit, do të thotë përmbushjen e kërkesës së aneksit IV (pjesa CAT), CAT.GEN.MPA.210, të UM 3746, datë 12.7.2017, “Disa shtesa dhe ndryshime në UM nr. 151/2014, ‘Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore’”, kur është lëshuar fillimisht një CofA individuale në ose para 1 korrikut 2008;

2) një ELT automatike ose një tregues të vendndodhjes së avionit, që arrin të përmbushi kërkesat e aneksit IV (pjesa CAT), CAT.GEN.MPA.210, të UM 3746, datë 12.7.2017, “Disa shtesa dhe ndryshime në UM nr. 151/2014, ‘Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore’”, fillimisht e lëshuar me një CofA individuale pas 1 korrikut 2008.

b) ELT të çdo lloji duhet të jenë në gjendje të transmetojnë njëkohësisht në 121,5 MHz dhe 406 MHz.

NCC.IDE.A.220 Fluturimi mbi ujë

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me jelekë shpëtimi për secilin person në bord ose të ngjashme të qëndrimit mbi ujë, për secilin person në bord më të vogël se 24 muaj, e vendosur në një pozicion që është lehtësisht i arritshëm nga vendi ose ndenjësja e personit që synon ta përdorë:

1) aeroplanët (që ulen në tokë), por që operojnë mbi ujë, në një distancë prej më shumë se 50 nm nga bregu ose kur ngrihen ose ulen në një aerodrom ose vend operimi, ku sipas opinionit të pilotit në komandë trajektorja e ngritjes apo afrimit

shmanget mbi ujë dhe ku ekziston probabilitet i uljes së detyruar në ujë;

2) hidroplanët, që operojnë mbi ujë.

b) Secili jelek shpëtimi ose pajisje e ngjashme e qëndrimit mbi ujë, duhet të pajiset me një mjet ndriçimi elektrik me qëllim lehtësimin e gjetjes së vendndodhjes së personave.

c) Hidroplanët që operojnë mbi ujë duhet të pajisen, me:

1) spirancë dhe pajisje të tjera të nevojshme për të lehtësuar ankorimin ose manovrimin e hidroplanit në ujë, të përshtatshme për madhësinë e tij, peshën dhe karakteristikat e manovrimit; dhe

2) pajisje për sinjale zanore, siç parashtrohen në Rregulloren Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det, aty ku është e aplikueshme.

d) Piloti në komandë, i një avioni që operon në një distancë nga toka, me larg se ajo që i korrespondon 30 minutave me shpejtësi normale ose 50 nm, cilado qoftë më pak, kur një ulje emergjente është ndoshta e mundshme, duhet të përcaktojë risqet për mbijetesë të personave në bordin e aeroplanit në rast të një uljeje të detyruar në ujë, bazuar në atë që ai/ajo duhet të përcaktojë marrjen e:

1) pajisjeve për lëshimin e sinjaleve të alarmit;

2) gomoneve të shpëtimit në numër të mjaftueshëm për mbajtjen e të gjithë personave në bord, të pozicionuar në mënyrë të tillë që të lehtësojnë përdorimin e tyre të menjëhershëm në një emergjencë; dhe

3) pajisjeve shpëtuese me qëllim sigurimin e kushteve për mbijetesë, në bazë të fluturimit që do të kryhet.

NCC.IDE.A.230 Pajisjet e mbijetesës

a) Aeroplanët që fluturojnë mbi hapësira në të

cilat operimet e kërkim-shpëtimit janë veçanërisht të vështira për t'u kryer, duhet të pajisen me:

1) pajisje sinjalizimi për lëshimin e sinjaleve të alarmit;

2) të paktën një ELTs; dhe

3) pajisje shtesë për mbijetesë për rrugëkalimin e fluturimit duke llogaritur numrin e personave në bord.

b) Pajisjet shtesë për mbijetesë, të specifikuara në pikën (a)(3), nuk janë të nevojshme të mbarten kur avioni:

1) qëndron brenda një distance larg nga zona ku operimet e kërkim-shpëtimit nuk janë veçanërisht të vështira të kryhen, që korrespondon me:

i) 120 minuta, me një motor të fikur (OEI), me shpejtësi normale fluturimi horizontal, për aeroplanët që vazhdojnë fluturimin drejt një aerodromi, me një motor në gjendje kritike dhe që fiket në çfarëdo pike përgjatë rrugëkalimeve apo devijimeve të planifikuara; ose

ii) 30 minuta, me shpejtësi normale të fluturimit horizontal, për të gjithë aeroplanët e tjerë; ose

2) qëndron brenda një distance jo më të madhe se ajo që i korrespondon një kohe prej 90 minutash, me shpejtësi normale të fluturimit horizontal, nga një zonë e përshtatshme për kryerjen e uljeve të emergjencës për aeroplanët e certifikuar në bazë të standardit të aplikueshëm të vlefshmërisë ajrore.

NCC.IDE.A.240 Kufjet

a) Aeroplanët duhet të pajisen me një komplet kufjesh me një mikrofon të thjeshtë apo laringofon apo ekuivalente, për çdo pjesëtar të ekuipazhit të fluturimit në pozicionet e tyre të paracaktuara në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

b) Aeroplanët që operojnë në kushte instrumentale IFR ose gjatë natës, duhet të pajisen me një buton transmetimi të vendosur në dorezën e komandimit për secilin nga pjesëtarët e nevojshëm të ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.A.245 Pajisjet e radiokomunikimit

a) Aeroplanët që operojnë sipas IFR-së ose natën, ose kur është e nevojshme sipas kriterëve të aplikueshme të hapësirës ajrore, duhet të pajisen me mjete radiokomunikimi, të cilat, në kushte normale të transmetimit me radio duhet të jenë në gjendje:

1) të kryejnë komunikime të dyanshme për qëllime të kontrollit të aerodromit;

2) të marrin informacione meteorologjike në çdo kohë gjatë fluturimit;

3) të kryejnë komunikime të dyanshme në çdo kohë gjatë fluturimit me ato stacione aeronautike edhe në ato frekuenca që janë përcaktuar nga autoriteti përkatës; dhe

4) të ofrojnë komunikim mbi frekuencën e emergjencës aeronautike 121,5MHz.

b) Kur duhet më shumë se sa një njësi pajisje komunikimi, secila do të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat, deri në atë masë që mosfunksionim i njëjës prej tyre të mos rezultojë në mosfunksionimin e tjetrës.

NCC.IDE.A.250 Pajisjet naviguese

a) Aeroplanët duhet të pajisen me pajisje lundrimi që do t'u mundësojnë atyre të vazhdojnë në përputhje me:

1) planin e fluturimit ATS, nëse aplikohet; dhe

2) kriteret e aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Aeroplanët duhet të kenë pajisje të mjaftueshme lundrimi për të siguruar se, në rast të mosfunksionimit të një pjese të një pajisjeje, në çfarëdo faze të fluturimit, pajisjet që mbeten duhet të lejojnë lundrimin e sigurt, në përputhje me pikën (a), ose një veprim rezerve të duhur për t'u kryer në mënyrë të sigurt teknike.

c) Aeroplanët që operojnë në fluturime, të cilat synohen që të ulen sipas IMC-së, duhet të pajisen me mjetet e duhura për të qenë në gjendje të japin të dhëna drejt asaj pike nga e cila mund të realizohet një ulje vizuale. Kjo pajisje duhet të ofrojë të dhëna për çdo aerodrom, në të cilin synohet të bëhet ulja sipas IMC-së dhe për çdo aerodrom alternativ të përcaktuar.

d) Për operimet PBN, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikatës së vlefshmërisë ajrore për specifikimin e duhur të lundrimit.

NCC.IDE.A.255 Transponderi

Aeroplanët duhet të pajisen me një transponder me radar mbikëqyrës sekondar për raportimin e lartësisë sipas presionit, si dhe me pajisje të tjera transponderi SSR, të kërkuara për rrugëkalimin që do fluturohet.

NCC.IDE.A.260 Menaxhimi i bazës së të dhënave aeronautike

a) Baza e të dhënave aeronautike e përdorur në aplikimet e sistemeve të avionëve të certifikuar duhet të plotësojë cilësinë e kërkuar, që janë të sakta për të dhënat e dëshiruara për përdorim.

b) Operatori duhet të sigurojë shpërndarjen në

kohën e duhur dhe futjen e të dhënave aeronautike aktuale dhe ato të pandryshuara, të të gjithë avionët që i kërkojnë ato.

c) Megjithatë, për çdo kërkesë për raportimin e ngjarjes, të përcaktuar sipas Rregullores (EU) nr. 376/2014, operatori duhet të raportojë tek ofruesi i bazës së të dhënave njoftimet e gabuara, të papajtueshme ose mungesën e të dhënave që mund të ketë arsye dhe pritet rasti që të bëhet e rrezikshme për fluturimin.

Në një rast të tillë, operatori duhet të informojë ekuipazhin e fluturimit dhe personelin tjetër përkatës dhe duhet të sigurojë që të dhënat me pasoja të tilla të mos përdoren.

SEKSIONI 2 HELIKOPTERËT

NCC.IDE.H.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të miratohen në përputhje me kërkesat në fuqi për vlefshmërinë ajrore, në qoftë se ato:

1) përdoren nga ekuipazhi i fluturimit për të kontrolluar rrugëkalimin e fluturimit;

2) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCC.IDE.H.245;

3) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCC.IDE.H.250; ose

4) janë të instaluar në helikopter.

b) Pajisjet që vijnë, kur kërkohet nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për miratimin si pajisje:

1) dritat e pavarura portative;

2) pajisjet për matjen e saktë të kohës;

3) mbajtësit e hartave;

4) kutia e ndihmës së shpejtë;

5) mjetet për mbijetesë dhe sinjalizim;

6) spiranca dhe mjetet për ankorim, parkim; dhe

7) pajisjet shtrënguese për fëmijët.

c) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkohen nga kjo nënpjesë, si dhe të gjitha pajisjet e tjera që nuk kërkohen nga anekset e tjera të aplikueshme, por që janë të pranishme (mbahen) në fluturim, duhet të jenë në përputhje me sa më poshtë vijon:

1) informacioni i dhënë nga këto instrumente, mjete apo aksesore nuk duhet të përdoret nga ekuipazhi i fluturimit për të qenë në përputhje me aneksin 1, sipas udhëzimit të ministrit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e

aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008, ose NCC.IDE.H.245 dhe NCC.IDE.H.250; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të ndikojnë mbi vlefshmërinë ajrore të helikopterit, as në rastet e mosfunksionimit apo keqfunksionimit.

d) Instrumentet dhe pajisjet do të funksionojnë dhe do të jenë lehtësisht të arritshme nga pozicioni ku është ulur anëtari i ekuipazhit të fluturimit që synon ta përdorë atë.

e) Ato instrumente që përdoren nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit duhet të jenë vendosur në mënyrë të tillë që i lejon anëtarët e ekuipazhit të fluturimit të shikojnë nga pozicioni i tij/saj, me një lëvizje të lehtë praktike të shikimit që ai/ajo parashikon kur është duke parë drejt ose përgjatë trajektoreve të fluturimit.

f) Të gjitha pajisjet e nevojshme të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

NCC.IDE.H.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë nëse ndonjë nga instrumentet, pajisjet e helikopterit, pjesë e pajisjes ose funksion i kërkuar për fluturimin e dhënë, nuk punon ose mungon, në të kundërt:

a) helikopteri përdoret në përputhje me listën minimale të pajisjeve të operatorit (MEL), nëse ka një të tillë; ose

b) operatori është i miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të operuar helikopterin brenda kufizimeve të pajisjeve minimale të listës origjinale (MMEL) (nga prodhuesi); ose

c) helikopteri është subjekt i një lejeje për fluturim në përputhje me kriteret e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

NCC.IDE.H.115 Dritat e operimit

Helikopterët që operojnë gjatë natës duhet të pajisen, me:

a) një sistem ndriçimi për mënjanimin e përplasjes;

b) drita për lundrim/pozicioni në ajër;

c) një prozhektor të uljes;

d) ushqimin e ndriçimit nga sistemi elektrik i helikopterit, për dhënien e ndriçimit të përshtatshëm për të gjithë instrumentet dhe pajisjet, kryesisht për operimin e sigurt të helikopterit;

e) ushqimin e ndriçimit nga sistemi elektrik i helikopterit, për dhënien e ndriçimit të

përshtatshëm për të gjitha kabinat e pasagjerëve;

f) një dritë portative, të pavarur për secilin nga anëtarët e ekuipazhit, kur janë të ulur në pozicionet e tyre; dhe

g) drita konform Rregullores Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det, në qoftë se helikopteri është (model +) amfib.

NCC.IDE.H.120 Operimet sipas VFR-së gjatë ditës – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit, si dhe pajisjet shoqëruese

a) Helikopterët që operojnë sipas VFR-së gjatë ditës duhet të kenë pajisjet e mëposhtme matëse dhe treguese:

- 1) drejtimin magnetik;
- 2) kohën në orë, minuta dhe sekonda;
- 3) lartësimatësin sipas presionit;
- 4) treguesin e shpejtësisë; dhe
- 5) treguesin e rrëshqitjes.

b) Helikopterët që operojnë sipas VMC-së mbi ujë dhe larg nga shikimi i tokës, ose sipas VMC-së natën, ose kur shikimi është më pak se sa 1500m, ose në kushte ku helikopteri nuk mund të mbahet në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit, pa iu referuar një apo më shumë instrumenteve shtesë, do të pajiset, krahas pikës (a), me:

- 1) pajisje matëse dhe treguese për sa vijon:
 - i) pozicionin në ajër;
 - ii) shpejtësinë vertikale; dhe
 - iii) drejtimin e stabilizuar;

2) një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji, për instrumentet e xhiroskopit, është jashtë funksionimit.

3) një pajisje për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve treguese të shpejtësisë në ajër, e nevojshme sipas pikës (a)(4), si pasojë e procesit të kondensimit apo ngrirjes.

c) Sa herë që duhen dy pilotë për të kryer operimin, atëherë helikopteri duhet të jetë i pajisur me mjete të tjera shtesë të veçanta për të treguar sa vijon:

- 1) presionin në lartësi;
- 2) shpejtësinë e treguar të ajrit;
- 3) rrëshqitjen;
- 4) pozicionin në ajër, nëse është i aplikueshëm;
- 5) shpejtësinë vertikale, nëse është e aplikueshme; dhe
- 6) drejtimin e stabilizuar, nëse është i aplikueshëm.

NCC.IDE.H.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit, si dhe pajisjet shoqëruese

Helikopterët që operojnë sipas IFR-së duhet të kenë pajisjet e mëposhtme:

a) Instrumentet për matjen dhe tregimin e të dhënave të mëposhtme:

- 1) orientimin magnetik;
- 2) kohën në orë, minuta dhe sekonda;
- 3) presionin e lartësisë;
- 4) shpejtësimatësin;
- 5) shpejtësinë vertikale;
- 6) rrëshqitjen;
- 7) pozicionin;
- 8) drejtimin e stabilizuar; dhe
- 9) temperaturën e ajrit jashtë.

b) Një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm;

Sa herë që duhen dy pilotë për të kryer operimin, atëherë duhet të jetë i pajisur me mjete të tjera shtesë të veçanta, për të treguar sa vijon:

- 1) presionin në lartësi;
- 2) shpejtësinë e treguar të ajrit;
- 3) shpejtësinë vertikale;
- 4) rrëshqitjen;
- 5) pozicionin/qëndrimin; dhe
- 6) drejtimin e stabilizuar.

d) Një pajisje për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve treguese të shpejtësisë në ajër, e nevojshme sipas (a)(4) dhe (c)(2), si pasojë e procesit të kondensimit apo ngrirjes;

e) Një burim alternativ i presionit statik.

f) Një mbajtës hartash në një pozicion lehtësisht të lexueshëm, i cili mund të ndriçohet për operimet gjatë natës.

g) Një pajisje shtesë matëse dhe treguese e pozicionit në hapësirë, në gatishmëri.

NCC.IDE.H.130 Pajisje shtesë për operate me një pilot të vetëm sipas IFR-së

Helikopterët me një pilot, që operojnë sipas IFR-së, duhet të pajisen me një autopilot, për të paktën ruajtjen e lartësisë dhe të drejtimit.

NCC.IDE.H.145 Pajisje për zbulimin e motit në ajër

Helikopterët me një MOPSC më shumë se nëntë, dhe që operojnë sipas IFR-së ose gjatë natës, duhet të pajisen me një aparaturë të zbulimit të motit gjatë fluturimit në rastet kur të dhënat aktuale meteorologjike tregojnë se, mund të jenë të

pritshme dhe ekzistojnë stuhi me vetëtimë apo kushte të tjera atmosferike potencialisht të rrezikshme gjatë rrugëkalimit të fluturimit, të zbuluar nga pajisjet meteorologjike të kushteve atmosferike.

NCC.IDE.H.150 Pajisje shtesë për operimet në kushtet e akullimeve gjatë natës

a) Helikopterët që operojnë në kushte të akullimeve të pritshme ose faktike do të pajisen me një mjet për të ndriçuar ose zbuluar formimin e akullit.

b) Mjetet për të ndriçuar formimin e akullit nuk do të shkaktojnë shkëlqim ose reflektim që mund të vështirësojë kryerjen e detyrave nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.H.155 Sistemi i komunikimit me telefon të brendshëm i ekuipazhit të fluturimit

Helikopterët që operojnë me më shumë se një anëtar ekuipazhi të fluturimit duhet të pajisen me një sistem komunikimi telefonik të brendshëm për ekuipazhin e fluturimit, përfshirë kufjet dhe mikrofonat për përdorim nga ana e të gjithë pjesëtarëve të ekuipazhit të fluturimit.

NCC.IDE.H.160 Regjistruesi i zërit në kabinën e pilotit

a) Helikopterët me një MCTOM prej më shumë se 7000 kg dhe të lëshuar për herë të parë me një CofA individuale në ose mbas datës 1 janar 2016, duhet të pajisen me një CVR.

b) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të ruajë të gjitha të dhënat e regjistruara të paktën gjatë 2 orëve paraardhëse.

c) CVR-ja duhet të regjistrojë duke iu referuar ndarjes kohore:

1) komunikimet zanore të transmetuara nga ose të marra me radio në kabinën e ekuipazhit të fluturimit;

2) komunikimet zanore të anëtarëve të ekuipazhit, duke përdorur sistemin e komunikimit me telefon të brendshëm dhe sistemin e lajmërimit të pasagjerëve me megafon, nëse është i instaluar;

3) mjedisin zanor të kabinës së ekuipazhit të fluturimit, duke përfshirë, por pa ndërprerje, sinjalet zanore të marra nga secili prej mikrofonave të ekuipazhit; dhe

4) sinjalet zanore ose audio që identifikojnë aparaturat ndihmëse të lundrimit ose afrimit të përfshira në kufje ose në altoparlant.

d) CVR-ja duhet të nisë automatikisht

regjistrimin përpara se helikopteri të lëvizë me fuqinë e vet, si dhe të vazhdojë regjistrimin deri në përfundim të fluturimit kur helikopteri nuk është në gjendje të lëvizë më me fuqinë e vet.

e) Gjithashtu, përveç pikës (d), në varësi të disponueshmërisë së energjisë elektrike, CVR-ja duhet të nisë regjistrimin më herët se fillimi i kontroleve të kabinës së pilotimit përpara se motori të fillojë të punojë për fillim të fluturimit deri në momentin e kontroleve të kabinës menjëherë pas fikjes së motorit në fund të fluturimit.

f) Nëse CVR-ja nuk mund të dalë (nga aksidenti), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar përcaktimin e vendndodhjes për gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale transmetimi nën ujë prej 90 ditësh. Nëse CVR-ja mund të dalë (nga aksidenti), ajo duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

NCC.IDE.H.165 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) Helikopterët me një MCTOM prej më shumë se 3 175 kg dhe të pajisur për herë të parë me një CofA individuale në ose mbas datës 1 janar 2016, duhet të pajisen, gjithashtu, me një FDR që përdor një metodë digjitale të regjistrimit dhe të ruajtjes së të dhënave për të cilat të jetë në dispozicion një metodë e gatshme e nxjerrjes së të dhënave nga brenda regjistrimit.

b) FDR-ja do të regjistrojë parametrat e nevojshëm për të përcaktuar saktësisht rrugëkalimin e fluturimit, shpejtësinë, pozicionin, regjimin e motorit, konfigurimin dhe operimin dhe aftësinë për të mbajtur të dhënat e regjistruara e të paktën 10 orëve paraardhëse.

c) Të dhënat duhet të merren nga burime të helikopterit që mundësojnë përputhje të sakta me informacionin që i tregohet ekuipazhit të fluturimit.

d) FDR-ja duhet të fillojë automatikisht të regjistrojë të dhënat përpara se helikopteri të jetë në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij dhe të ndalojë automatikisht pasi helikopteri të mos ketë mundësi të lëvizë më me fuqinë e tij.

e) Nëse FDR-ja nuk del (në rast aksidenti), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar për përcaktimin e vendndodhjes së tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janar 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale transmetimi nën ujë prej 90 ditësh. Nëse FDR-ja del (në rast aksidenti), ai duhet të ketë

një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

NCC.IDE.H.170 Regjistrimi i të dhënave të linkut

a) Helikopterët që janë pajisur për herë të parë me një certifikatë individuale CofA në ose mbas datës 1 janar 2016, të cilët kanë kapacitetin për të operuar komunikimet e lidhjes së të dhënave dhe që duhet të pajisen me një CVR, duhet të regjistrojë në një regjistruar, ku të jenë të aplikueshme:

1) mesazhet për komunikimin e të dhënave të lidhjes që kanë të bëjnë me komunikimet e ATS-së për dhe nga helikopteri, duke përfshirë mesazhet, aplikohen në funksionet e mëposhtme:

- i) fillimin e lidhjes së të dhënave;
- ii) komunikimin kontrollor – pilot;
- iii) zbulimin e adresuar;
- iv) informacionin e fluturimit;

v) për sa kohë që është praktike, duke pasur parasysh ndërtimin e sistemit, transmetimin e zbulimit të avionit;

vi) për sa kohë që është praktike, duke pasur parasysh ndërtimin e sistemit, kontrollin e të dhënave të operimit të avionit; dhe

vii) për sa kohë që është praktike, duke pasur parasysh ndërtimin e sistemit, grafikët;

2) informacionin që mundëson përputhjen me çdo regjistrim të dhënash shoqëruese që kanë të bëjnë me komunikimin e lidhjes së të dhënave të ruajtura veçmas nga helikopteri; dhe

3) informacionin në kohë dhe me prioritet të mesazheve të komunikimit të lidhjes së të dhënave, duke marrë parasysh ndërtimin e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale për regjistrimin dhe ruajtjen e të dhënave dhe informacioneve dhe një metodë për nxjerrjen lehtësisht të të dhënave. Metoda e regjistrimit duhet të lejojë që të dhënat të përputhen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të jetë në gjendje të marrë të dhënat e regjistruara për të paktën të njëjtën kohëzgjatje, që është vendosur për CVR-të në NCC.IDE.H.160.

d) Nëse regjistruesi nuk del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje të ndihmojë në vendndodhjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, pajisja duhet të ketë një kohë minimale transmetimi nën ujë prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del (gjatë aksidentit), duhet të ketë një transmetues emergjent automatik të vendndodhjes.

e) Kërkesat e aplikueshme për rregullin e fillimit dhe ndalimit të regjistruarit janë të njëjta si kërkesat e aplikueshme për rregullin e fillimit dhe ndalimit të CVR-së që janë në NCC.IDE.H.160 (d) dhe (e).

NCC.IDE.H.175 Regjistruesi i kombinuar i të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinën e pilotit

Pajtueshmëria me kërkesat e CVR-së dhe FDR-së mund të arrihet me ane të një regjistruesi të kombinuar të të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinën e pilotëve.

NCC.IDE.H.180 Ndenjëset, rripat e sigurimit të ndenjëses, sistemet e shtrëngimit dhe pajisjet e shtrëngimit për fëmijë

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur, me:

1) një ndenjëse apo shtrat për çdo person në bord të moshës 24 muaj ose më shumë;

2) një rrip sigurimi në secilën sedije pasagjeri dhe rripa shtrëngimi për secilin shtrat;

3) për helikopterët që për herë të parë i është lëshuar një CofA individuale pas datës 31 dhjetor 2012, një rrip sigurimi që të ketë një sistem shtrëngimi sipër supeve për përdorim në çdo ndenjëse pasagjeri i cili është i moshës 24 muaj ose më shumë;

4) një pajisje shtrëngimi për fëmijë (CRD) për çdo person në bord më të vogël se 24 muaj;

5) një rrip sigurimi që të ketë një sistem shtrëngimi sipër supeve për të bashkëvepruar me një pajisje që do të shtrëngojë automatikisht gjoksën e personit, në rast të zvogëlimit të menjëhershëm të nxitimit, për çdo ndenjëse të ekuipazhit të fluturimit; dhe

6) një rrip sigurimi që të ketë një sistem shtrëngimi sipër supeve, në ndenjëset për minimumin e kërkuar të ekuipazhit të kabinës, në rastin e helikopterëve të pajisur për herë të parë me një CofA individuale pas 31 dhjetorit 1980.

b) Një rrip sigurimi me një sistem shtrëngimi të pjesës së sipërme të gjoksit, duhet:

1) të ketë vetëm një pikë hapjeje/zberthimi; dhe

2) në ndenjëset e ekuipazhit të fluturimit, dhe në çdo ndenjëse pranë ndenjëses së pilotit dhe për ndenjëset për ekuipazhin minimal të kërkuar të kabinës, të përfshijë dy rripat e sipërm të supeve dhe një rrip për ndenjësen, që mund të përdoret në mënyrë të pavarur.

NCC.IDE.H.185 Simbolet e lidhjes së rripit të sigurimit dhe ndalimit të duhanit

Helikopterët në të cilët jo të gjitha ndenjëset e

pasagjerëve janë të dukshme nga pozicioni/ vendi/et e ekuipazhit të fluturimit, duhet të jenë të pajisura me një mjet për t'i treguar të gjithë pasagjerëve dhe ekuipazhit të kabinës, kur duhet të jenë të lidhur rripat e sigurimit dhe kur ndalohej pirja e duhanit.

NCC.IDE.H.190 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një kuti të ndihmës së shpejtë.

b) Kutitë e ndihmës së shpejtë duhet të jenë:

- 1) lehtësisht të arritshme për përdorim;
- 2) të përditësuara.

NCC.IDE.H.200 Oksigjeni shtesë – helikopterët e pahermetizuar

a) Helikopterët e pahermetizuar që operojnë në lartësi fluturimi, kur furnizimi me oksigjen është i nevojshëm në përputhje me pikën (b), duhet të pajisen me aparate për ruajtjen e oksigjenit dhe aparate që të jenë në gjendje për shpërndarjen e oksigjenit të nevojshëm.

b) Helikopterët e pahermetizuar që operojnë në lartësi fluturimi ku presioni sipas lartësisë në kabinat e pasagjerëve është mbi lartësinë 10000 ft duhet të mbajnë oksigjen të mjaftueshëm për frymëmarrje, për të furnizuar:

- 1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe të paktën

10% të pasagjerëve për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta, kur presioni sipas lartësisë së kabinës së pasagjerëve do të jetë ndërmjet lartësisë 10 000 ft dhe 13 000 ft; dhe

2) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe pasagjerët për çdo periudhë, kur lartësia sipas presionit në kabinën e pasagjerëve do të jetë mbi 13 000 ft.

NCC.IDE.H.205 Zjarrfikëset e dorës

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një zjarrfikëse dore:

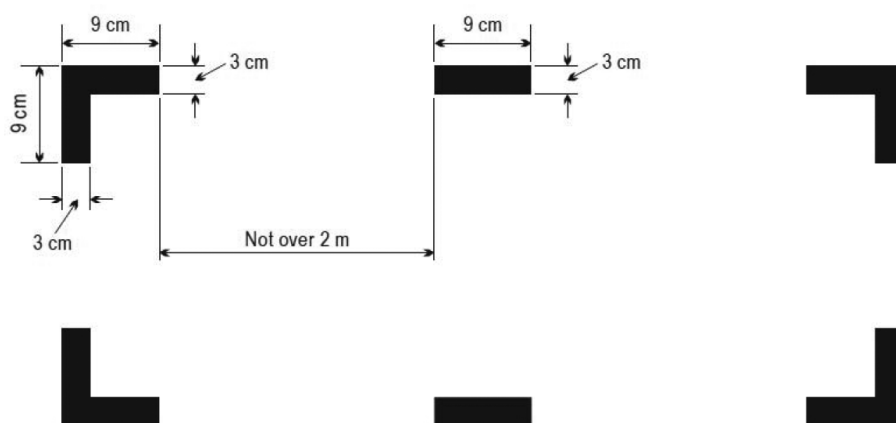
- 1) në kabinën e ekuipazhit të fluturimit; dhe
- 2) në çdo kabinë pasagjeri që është veç nga kabina e ekuipazhit të fluturimit, me përjashtim të rasteve nëse kabina është lehtësisht e arritshme për ekuipazhin e fluturimit.

b) Lloji dhe sasia e preparatit kimik shues për zjarrfikëset e nevojshme duhet të jetë e përshtatshme për llojin e zjarrit që mund të ndodhë në kabinën ku synohet të përdoret zjarrfikësja dhe për të minimizuar rrezikun e përqendrimit të gazit toksik në kabinat e zëna nga udhëtarët.

NCC.IDE.H.210 Vijëzimi i pikave të hyrjes me thyerje nga jashtë (në rast emergjence)

Nëse në trupin e helikopterit janë vijëzuar pika të përshtatshme për hyrje emergjente për ekuipazhet/skuadrat e shpëtimit, zona të tilla duhet të shënohen siç tregohet në figurën 1.

Figura 1. Vijëzimi i pikave të hyrjes me thyerje nga jashtë (në rast emergjence)

NCC.IDE.H.215 Transmetuesi emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me të paktën një ELT automatike.

b) Helikopterët që operojnë në një fluturim mbi ujë, në mbështetje të operacioneve larg bregut në një fluturim mbi ujë në një ambient të papërshtatshëm dhe në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturimi me shpejtësi normale fluturimi horizontal, ku në rast të fikjes së motorit kritik të helikopterit, helikopteri është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal, duhet të jenë të pajisur me një ELT automatike (ELT(AD)) që del jashtë (në rast aksidenti).

c) Një ELT e çfarëdo lloji duhet të transmetojë njëkohësisht në 121,5 MHz dhe 406 MHz.

NCC.IDE.H.225 Jelekët e shpëtimit

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me një jelek shpëtimi për çdo person në bord apo pajisje ekuivalente të qëndrimit mbi ujë për çdo person më të vogël se 24 muajsh në bord, e cila jepet dhe mund të vishet ose vendoset në një pozicion lehtësisht të arritshëm nga ndenjësja apo shtrati i personit, i cili synon ta përdorë, kur:

1) operon në një fluturim mbi ujë në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturimi me shpejtësi normale fluturimi horizontal, ku në rast të fikjes së motorit kritik të helikopterit, helikopteri është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal;

2) operon në fluturime mbi ujë më larg se distanca e vetërrotullimit, larg tokës (gjatë fikjes së motorit dhe vetërrotullimit të helikës kryesore) ku në rast të fikjes së motorit kritik të helikopterit, helikopteri nuk është në gjendje që të ruajë lartësinë në fluturim horizontal; ose

3) ngritja ose ulja në një aerodrom ose vend operimi, kur trajektorja e ngritjes ose e afrimit është mbi ujë.

b) Çdo jelek shpëtimi apo pajisje ekuivalente e qëndrimit mbi ujë, duhet të jetë e pajisur me një mjet ndriçimi elektrik për qëllim të lehtësimit të përcaktimit të vendndodhjes së personave.

NCC.IDE.H.226 Kostumet e mbijetesës për ekuipazhin

Çdo anëtar i ekuipazhit duhet të veshë një kostum mbijetese, kur përcaktohet nga piloti në komandë, bazuar në vlerësimin e riskut që merret parasysh sipas kushteve të mëposhtme:

a) fluturimet mbi ujë me larg se distanca e vetërrotullimit ose ulje e sigurt e detyruar në distancë nga toka, kur në rast të fikjes së motorit kritik, helikopteri nuk është në gjendje të ruajë fluturimin horizontal; dhe

b) të dhënat ose parashikimet e motit të disponueshme për komandantin/pilotin në komandë tregojnë se temperatura e detit do të jetë më pak se sa plus 10°C gjatë fluturimit.

NCC.IDE.H.227 Varkat e shpëtimit, ELT – të e mbijetesës dhe pajisjet e mbijetesës në fluturime të gjata mbi ujë

Helikopterët që operojnë:

a) në një fluturim mbi ujë, me një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturimi, me një shpejtësi normale të fluturimit horizontal, ku në rast të fikjes së motorit kritik të helikopterit, helikopteri është në gjendje të ruajë fluturimin horizontal; ose

b) në një fluturim mbi ujë, me një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 3 minuta kohë fluturimi, me një shpejtësi normale të fluturimit horizontal, ku në rast të fikjes së motorit kritik të helikopterit, helikopteri nuk është në gjendje të ruajë fluturimin horizontal, dhe nëse është kështu, përcaktohet nga piloti në komandë nëpërmjet një vlerësimi të riskut;

duhet të jenë të pajisur, me:

1) në rastin e një helikopteri me kapacitet më pak se 12 persona, të paktën një varkë shpëtimi, me një vlerësim të kapacitetit prej jo më pak se numri maksimal i personave në bord, e vendosur në atë mënyrë që të përdoret me lehtësi në rastet e emergjencës;

2) në rastin e një helikopteri që mban më shumë se 11 persona, të paktën dy varka shpëtimi, të vendosura në mënyrë të tillë që të lehtësojnë përdorimin e tyre në një emergjencë, të dyja të mjaftueshme për të vendosur të gjithë personat në bord dhe, në qoftë se një prej tyre humbet, varka e mbetur të ketë kapacitet të mjaftueshëm për të vendosur të gjithë personat në helikopter;

3) të paktën një ELT mbijetese për secilën varkë shpëtimi; dhe

4) pajisje shpëtimi, përfshirë edhe mjetet mbështetëse të vazhdimësisë së jetës, në përshtatshmëri me fluturimet që do të ndërmerren.

NCC.IDE.H.230 Pajisjet e mbijetesës

Helikopterët që operojnë mbi zona në të cilat

kërkim-shpëtimi është i vështirë për t'u kryer, do të jenë të pajisur me:

- a) pajisjet e njoftimit, për të dhënë sinjalet e alarmit/emergjencës;
- b) të paktën një ELT; dhe
- c) pajisje shtesë mbijetese për rrugëkalimin përgjatë të cilit do të kryhet fluturimi duke marrë parasysh numrin e personave në bord.

NCC.IDE.H.232 Helikopterët e certifikuar për të operuar në ujë – pajisje të ndryshme

Helikopterët e certifikuar për të operuar në ujë do të jenë të pajisur, me:

- a) një spirancë deti dhe pajisje të tjera të nevojshme për të lehtësuar parkimin, ankorimin ose manovrimin e helikopterit në ujë, të përshtatshme për karakteristikat e peshës, madhësisë dhe përdorimit/manovrimin; dhe
- b) pajisje për lëshimin e sinjaleve zanore të përcaktuara në Rregullat Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det, aty ku është e aplikueshme.

NCC.IDE.H.235 Të gjithë helikopterët me fluturimet mbi ujë – ulja emergjente në ujë

Helikopterët duhet të jenë të projektuar për ulje në ujë apo të certifikuar për ulje emergjente në përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore ose kur pajisjet me mjetet e qëndrimit mbi ujë dhe operohet në një fluturim mbi ujë në një mjedis të papërshtatshëm në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se 10 minuta fluturim me shpejtësi normale të fluturimit horizontal.

NCC.IDE.H.240 Kufjet

Sa herë që kërkohet një sistem komunikimi me radio dhe/ose sistemi i lundrimit me radio, helikopterët do të pajisen me një kufje dhe me mikrofoni ose ekuivalentin e tyre dhe një buton transmetimi në dorezën e drejtimit, për çdo pilot të duhur dhe për çdo anëtar të ekuipazhit në vendin e tij/të saj të punës.

NCC.IDE.H.245 Pajisjet për komunikimin me radio

a) Helikopterët që operojnë sipas IFR-së ose natën, ose kur është e nevojshme sipas kritereve të aplikueshme të hapësirës ajrore, duhet të pajisen me mjete të komunikimit me radio, të cilat, në kushte normale të transmetimit me radio të jenë në gjendje, të:

- 1) kryejnë komunikime të dyanshme për qëllime të kontrollit të aerodromit;
- 2) marrin informacione meteorologjike;

3) kryejnë komunikime të dyanshme në çdo kohë gjatë fluturimit me ato stacione aeronautike dhe në ato frekuenca që janë përcaktuar nga autoriteti përkatës; dhe

4) ofrojnë komunikime mbi frekuencën e emergjencës aeronautike 121,5 MHz.

b) Kur duhet më shumë se sa një njësi pajisje komunikimi, secila do të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat deri në atë masë që një mosfunksionim në këdo prej tyre të mos rezultojë në mosfunksionimin e tjetrës.

c) Kur është i nevojshëm një sistem komunikimi me radio, krahas sistemit me telefon të brendshëm për ekuipazhin e fluturimit, siç kërkohet në pikën NCC.IDE.H.155, helikopterët do të pajisen me një buton transmetimi në dorezën e drejtimit, për çdo pilot të duhur dhe për çdo anëtar të ekuipazhit në vendin e tij/të saj të punës.

d) Kur kërkohet PBN, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikatës së vlefshmërisë ajrore për specifikimin e duhur të lundrimit.

NCC.IDE.H.250 Pajisjet e lundrimit

a) Helikopterët duhet të pajisen me pajisje lundrimi që do t'u mundësojnë atyre të vazhdojnë në përputhje, me:

- 1) planin e fluturimit ATS, nëse aplikohet; dhe
- 2) kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Helikopterët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme për të siguruar se, në rast të mosfunksionimit të një pajisjeje, në çfarëdo faze të fluturimit, pajisjet që mbeten do të lejojnë lundrimin e sigurt në përputhje me pikën (a), ose një veprim të duhur, në mënyrë të sigurt.

c) Helikopterët që operojnë në fluturime, të cilët synojnë të ulen sipas IMC-së, do të pajisen me mjetet e duhura për të siguruar drejtimin e një pike nga e cila mund të realizohet një ulje vizuale. Kjo pajisje duhet të jetë në gjendje të ofrojë këto të dhëna drejtimi për çdo aerodrom, në të cilin synohet të bëhet ulja sipas IMC-së dhe për çdo aerodrom të përcaktuar si alternativ.

d) Kur kërkohet PBN, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimin e duhur të lundrimit.

NCC.IDE.H.255 Transponderi

Helikopterët duhet të pajisen me transpondera me radar mbikëqyrës sekondar për raportimin e lartësisë sipas presionit (SSR), si dhe me çdo lloj transponderi tjetër me kapacitet SSR

të domosdoshëm për rrugëkalimin ku do të fluturohet.

ANEKS VII
OPERIMET AJRORE JOTREGTARE
PËRVEÇ ATYRE ME AVION KOMPLEKS
ME MOTOR

PJESA NCO
NENPJESA A
KRITERE TË PËRGJITHSHME

NCO.GEN.100 Autoriteti kompetent

a) Për avionët e regjistruar në RSH, autoriteti kompetent është Autoriteti i Aviacionit Civil.

b) Nëse avioni është i regjistruar në një vend të tretë, autoriteti kompetent është autoriteti i përcaktuar nga shteti ku është vendosur ose ku ka rezidencën operatori. Kur operatori është vendosur ose ka rezidencën në Republikën e Shqipërisë, Autoriteti i Aviacionit Civil është Autoriteti Kompetent.

NCO.GEN.101 Metodat e përputhshmërisë

Metoda alternative përputhshmërie nga ato të adoptuara nga Agjencia (EASA) dhe të pranuara nga Autoriteti i Aviacionit Civil mund të përdoren nga një operator për të përcaktuar përputhshmëri me udhëzimin e ministrit të Transporteve nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar dhe rregullat zbatuese të saj.

NCO.GEN.103 Fluturime prezantimi

Fluturimet prezantuese të përmendura në nenin 6 (4) (c) të kësaj rregulloreje, kur kryhen në përputhje me këtë aneks, duhet:

a) të nisen dhe përfundojnë në të njëjtin aerodrom ose në fushën e operimit, përveç planerave (aeroplanët pa motor);

b) të operohen sipas VFR-së, ditën;

c) të mbikëqyren nga një person i emëruar përgjegjës për sigurinë e tyre; dhe

d) të respektojnë çdo kusht tjetër të përcaktuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil Shqiptar.

NCO.GEN.105 Përgjegjësitë dhe autoriteti i pilotit komandues

a) Piloti në komandë duhet të jetë përgjegjës:

1) për sigurinë teknike të avionit dhe të të gjithë pjesëtarëve të ekuipazhit, pasagjerëve dhe ngarkesës/ngarkesave gjatë operimeve të avionit, të referuara në pikën 1.c, të aneksit IV, të udhëzimit të

ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008;

2) për fillimin, vazhdimin, përfundimin ose devijimin e fluturimit në interes të sigurisë;

3) për të siguruar që të gjitha udhëzimet, procedurat operuese dhe listëkontrollat janë në përputhje me manualin e operimeve dhe siç është referenca përkatëse në aneksin IV, në udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008;

4) për të filluar një fluturim vetëm, nëse ai/ajo është i/e bindur se të gjitha kufizimet operuese i referohen aneksit IV, në udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008, e ndryshuar, duhet të jenë në përputhje, me sa më poshtë vijon:

i) avioni është i gatshëm për fluturim;

ii) avioni është i regjistruar siç duhet;

iii) instrumentet dhe pajisjet e kërkuara për kryerjen e atij fluturimi janë instaluar në avion dhe janë operuese, me përjashtim të rasteve kur operimi me pajisje jofunksionale lejohet nga lista e pajisjeve minimale (LPM ose MEL) ose dokumente ekuivalente, sipas rastit, siç parashikohet në pikat NCO.IDE.A.105, NCO.IDE.H.105 ose NCO.IDE.S.105;

iv) pozicioni i masës së avionit dhe qendrës së gravitetit janë të tilla që fluturimi mund të bëhet brenda kufijve të përshkruar në dokumentacionin e vlefshmërisë ajrore;

v) të gjitha pajisjet, bagazhet e kabinës, bagazhet e dorës dhe ngarkesa/ngarkesat janë ngarkuar siç duhet dhe janë siguruar që një evakuim emergjent të mbetet i mundur;

vi) kufizimet operuese të avionit, siç specifikohen në manualin e fluturimit të mjeteve të fluturimit (AFM) nuk duhet të tejkalohen në asnjë kohë gjatë fluturimit; dhe

vii) çdo bazë e të dhënave të lundrimit, e nevojshme për PBN-në, janë të përshtatshme dhe të përditësuara;

5) të mos fillojë fluturimi nëse ndonjë anëtar i ekuipazhit të fluturimit nuk është në gjendje të kryejë detyrat e tij, nga çfarëdo lloj shkak, si:

dëmtime, sëmundje, lodhje ose efektet e cilësdo substance psikoaktive;

6) për të mos vazhduar një fluturim përtej aerodromit ose vendndodhjes operuese më të afërt që të lejojë motin, kur gjendja e cilitdo anëtar të ekuipazhit të fluturimit për të kryer detyrat, është reduktuar ndjeshëm nga shkaqe të tilla si: lodhja, sëmundja apo mungesa e oksigjenit;

7) për të vendosur mbi pranimin e mjetit të fluturimit me pajisje që nuk janë të gatshme për shërbim/përdorim, në përputhje me listën e devijimit të konfigurimit (CDL) ose listën e pajisjeve minimale (MEL), si të jetë e aplikueshme;

8) për të regjistruar të dhënat e përdorimit dhe të gjitha defektet e njohura ose të dyshuara në mjetin e fluturimit në përfundim të fluturimit, ose fluturimeve të njëpasnjëshme, në ditarin teknik të mjetit të fluturimit ose ditarin e udhëtimit për avionin.

b) Piloti në komandë duhet të ketë autoritetin për të refuzuar transportimin, ose zbritjen nga avioni të cilitdo personi, bagazhi ose ngarkese që mund të përfaqësojë një rrezik të mundshëm për sigurinë e avionit ose të personave që udhëtojnë me të.

c) Piloti në komandë, sa më shpejt që të jetë e mundur, duhet të raportojë te njësia e shërbimeve përkatëse të trafikut ajror (ATS) për të gjitha kushtet e rrezikshme të motit ose të fluturimit që ndeshen dhe që mund të kenë ndikim në sigurinë e mjetit të fluturimit.

d) Pavarësisht nga dispozita e pikës (a)(6), në një operim me disa pjesëtarë ekuipazhi, në komandë mund të vazhdojë fluturimin përtej aerodromit kur e lejojnë kushtet e motit, dhe kur zbatohen procedurat e duhura lehtësuese.

e) Piloti në komandë, në një situatë emergjence që kërkon vendim dhe veprim të menjëhershëm, do të ndërmarrë çdo veprim që ai/ajo e konsideron të nevojshëm në rrethanat në përputhje me 7.d, të aneksit IV, në udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008. Në raste të tilla, ai/ajo mund të shmanget nga rregullat, procedurat dhe metodat operuese në interes të sigurisë.

f) Gjatë fluturimit, piloti në komandë:

1) të mbajë ripin e sigurisë së tij/saj të lidhur gjatë qëndrimit të tij/saj; dhe

2) do të qëndrojë në pultin e komandimit të

mjetit të fluturimit gjatë gjithë kohës, me përjashtim të rasteve kur një pilot tjetër, me të njëjtin kualifikim, merr kontrollin e avionit.

g) Piloti në komandë duhet të paraqesë një raport të një akti ndërhyrjeje të paligjshme, pa vonesë tek Autoriteti i Aviacionit Civil dhe do të informojë autoritetin lokal përkatës.

h) Piloti në komandë duhet të njoftojë autoritetin e duhur më të afërt me mënyrat/mjetet më të shpejta të disponueshme për çdo aksident që përfshin avionin, i cili rezulton në dëmtim serioz ose vdekje të të gjithë personave ose dëme të konsiderueshme në mjetet e fluturimit ose në pronë.

NCO.GEN.110 Përputhja me ligjet, rregulloret dhe procedurat

a) Piloti në komandë, duhet të veprojë në përputhje me ligjet, rregullat dhe procedurat e atyre shteteve ku kryhen operime.

b) Piloti në komandë duhet të njohë mirë ligjet, rregulloret dhe procedurat, të cilat lidhen me performancën e detyrave të tij/të saj, të përcaktuara për hapësirat që do të përshkojë, aerodromet ose vendndodhjet operuese që do të shfrytëzohen dhe pajisjet përkatëse të lundrimit ajror të referuara në aneksin IV, të udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj.

NCO.GEN.115 Lëvizja e avionëve në rrugët e brendshme të aerodromit

Operatori duhet të sigurojë se një avion lëviz vetëm në hapësirën e përcaktuar për lëvizje në një aerodrom, nëse personi në pultin e komandimit (në kabinë):

a) është një pilot i kualifikuar siç duhet; ose

b) është vendosur nga operatori, dhe:

1) është i trajnuar për të lëvizur avionin në rrugët e brendshme (të aerodromit);

2) është i trajnuar për të përdorur radiotelefonin, nëse janë të nevojshme komunikimet me radio;

3) ka marrë udhëzime në lidhje me planimetrinë e aerodromit, itineraret, sinjalistikën vertikale, sinjalistikën horizontale (vijëzimet në pistë), ndriçimet (dritat), sinjalet dhe udhëzimet e kontrollit të trafikut ajror (ATC), frazeologjinë dhe procedurat; dhe

4) mund të veprojë konform standardeve operuese të nevojshëm për lëvizjen e sigurt të avionit në aerodrom.

NCO.GEN.120 Vënia në punë e rotorit – helikopterët

Një rotor helikopteri do të vihet në punë vetëm për qëllime të fluturimit me një pilot të kualifikuar në pultin e komandimit (në kabinë).

NCO.GEN.125 Pajisjet elektronike portative

Piloti në komandë nuk do të lejojë asnjë person të përdorë një pajisje elektronike portative (PED-PEP) në një avion, përfshirë një çantë elektronike fluturimi (EFB-ÇEF), që mund të ndikojë negativisht në performancën e sistemeve dhe pajisjeve të avionëve ose aftësinë e një anëtarit të ekuipazhit të fluturimit për të operuar avionin.

NCO.GEN.130 Informacion mbi pajisjet e emergjencës dhe shpëtimit në bord

Operatori duhet të ketë gjithmonë të disponueshme, për komunikime të menjëhershme me qendrat e koordinimit të shpëtimit (RCC), lista që përmbajnë informacione për pajisjet e emergjencës dhe shpëtimit që ndodhen në bord.

NCO.GEN.135 Dokumentet, manualët dhe informacioni që do të mbarten në bord

a) Dokumentet, manualët dhe informacioni që vijon do të mbarten në bord në çdo fluturim, si origjinale ose kopje, me përjashtim të rasteve kur specifikohet ndryshe:

- 1) AFM ose dokument (e) ekuivalent (e);
- 2) certifikata origjinale e regjistrimit;
- 3) certifikata origjinale e vlefshmërisë ajrore (CofA);
- 4) certifikata e zhurmës;
- 5) lista e aprovimeve specifike, nëse është e aplikueshme;
- 6) licenca e radios së avionit, nëse është e aplikueshme;
- 7) certifikata(t) e sigurimit të përgjegjësisë ndaj palëve të treta;
- 8) ditari i udhëtimit ose ekuivalenti i tij, për avionin;
- 9) detajet e planit të fluturimit ATS të depozituar, nëse është e aplikueshme;
- 10) skemat/hartat aeronautike aktuale dhe të nevojshme për rrugëkalimin e fluturimit të propozuar dhe për të gjitha rrugëkalimet përgjatë të cilave është e pranueshme të presësh se fluturimi mund të devijohet;

11) procedurat dhe informacionet e sinjaleve vizuale për përdorim nga mjetet e fluturimit gjatë shkëmbimit të dyanshëm me një objekt tjetër në ajër;

12) MEL ose CDL;

13) çdo dokumentacion tjetër që mund të jetë i nevojshëm për fluturimin ose i domosdoshëm për shtetet përkatëse që kanë lidhje me fluturimin.

b) Pa kundërshtuar parashikimet e germës (a), për fluturime që:

1) kanë për qëllim të ngrihen e të ulen në të njëjtin aerodrom ose vend operimi;

2) që qëndrojnë brenda një distance ose zone të përcaktuar nga autoriteti kompetent, dokumentet e specifikuar në pikat nga (a)(2) deri në (a)(8), operimi mund të mbahen në aerodrom ose vendin e operimit.

d) Piloti në komandë brenda një kohe të arsyeshme nga paraqitja e një kërkesë nga Autoriteti i Aviacionit Civil, do të vërë në dispozicion dokumentacionin që duhet të mbajë në bord.

NCO.GEN.140 Transporti i mallrave të rrezikshme

a) Transporti i mallrave të rrezikshme nëpërmjet ajrit do të kryhet në përputhje me aneksin 18 të Konventës së Çikagos, sipas ndryshimeve dhe plotësimeve të dhëna në Udhëzimet teknike për transportin e sigurt të mallrave të rrezikshme nëpërmjet Ajrit (ICAO Doc. 9284-AN/905), përfshi suplementet e saj dhe të gjitha shtesat e tjera, si dhe korrigjimet e shtypit.

b) Mallrat e rrezikshme do të transportohen vetëm nga operatori i aprovuar në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesa G e kësaj rregulloreje, me përjashtim të rasteve, kur:

1) ato nuk janë subjekt i udhëzimeve teknike në përputhje me pjesën 1 të atyre udhëzimeve; ose

2) ato transportohen nga pasagjerë ose anëtarë të ekuipazhit ose kur ato janë në bagazh, në përputhje me pjesën 8 të udhëzimeve teknike;

3) ato transportohen nga operatorët e mjeteve të fluturimit ELA2.

c) Piloti në komandë do të marrë të gjitha masat e duhura për të parandaluar transportimin e mallrave të rrezikshme në bord pa dashje.

d) Piloti në komandë, në përputhje me udhëzimet teknike, do të raportojë pa vonesë tek autoriteti kompetent, për ngjarjen në rast të ndonjë aksidenti ose incidenti me mallra të rrezikshme.

e) Piloti në komandë do të sigurojë se pasagjerët janë të pajisur me informacione për mallrat e rrezikshme në përputhje me udhëzimet teknike.

f) Sasi të arsyeshme të artikujve dhe substancave të cilat përndryshe do të klasifikoheshin si mallra të rrezikshme dhe që përdoren për të lehtësuar sigurinë e fluturimit, kur transportimi në avion është i këshillueshëm për të siguruar disponueshmërinë e tyre në kohën e duhur për qëllime operuese, do të konsiderohen të autorizuar sipas paragrafit 1;2.2.1 (a) të udhëzimeve teknike. Kjo është pavarësisht nëse janë apo jo artikuj dhe substanca të tilla që kërkohen të mbahen ose që synojnë të përdoren në lidhje me një fluturim të veçantë.

Paketimi dhe ngarkimi në bord i artikujve dhe substancave të lartpërmendura kryhen nën përgjegjësinë e pilotit në komandë, në mënyrë të tillë që të minimizojë rreziqet që paraqiten për anëtarët e ekuipazhit, udhëtarët, ngarkesën ose avionin gjatë operimeve të avionëve.

NCO.GEN.145 Reagimi i menjëhershëm ndaj një problemi të sigurisë teknike

Operatori duhet të zbatojë:

a) të gjitha masat e sigurisë të mandatuara nga autoriteti kompetent në përputhje me ARO.GEN.135(c); dhe

b) të gjitha informacionet e duhura dhe të detyrueshme të sigurisë, të dhëna nga Agjencia (EASA), përfshi direktivat për vlefshmërinë ajrore.

NCO.GEN.150 Ditari i udhëtimit

Karakteristikat/veçoritë e mjetit të fluturimit, ekuipazhit të tij dhe çdo udhëtim duhet të mbahen për çdo fluturim ose seri fluturimesh, në formën e një ditari udhëtimit ose ekuivalente.

NCO.GEN.155 Lista minimale e pajisjeve

a) Një MEL mund të krijohet/përcaktohet duke marrë në konsideratë, sa vijon:

1) dokumenti do të japë të dhëna për funksionimin e avionit, në kushte të specifikuara, me instrumente të veçantë, pjesë të pajisjeve jofunksionale në fillim të fluturimit;

2) dokumenti duhet të përgatitet i veçantë për çdo avion, duke marrë në konsideratë kushtet përkatëse operuese dhe të mirëmbajtjes së operatorit; dhe

3) MEL-i duhet të bazohet në Listën e Plotë të Pajisjeve Minimale (MMEL), siç përcaktohet në të dhënat e paraqitura në përputhje me urdhrin e ministrit përgjegjës për Transportin nr. 326, datë

29.8.2019, “Për miratimin e rregullores për përcaktimin e rregullave zbatuese të vlefshmërisë ajrore dhe të certifikimit mjedisor të mjeteve fluturuese dhe të produkteve që kanë lidhje me to, pjesëve dhe pajisjeve, si dhe për certifikimin e organizatave të projektimit dhe prodhimit”, që përafron me Rregulloren EU nr. 748/2012 dhe nuk do të jetë më pak kufizuese se sa MMEL.

b) MEL-i dhe të gjitha amendamentet e saj do t'i njoftohen Autoritetit të Aviacionit Civil.

NËNPJESA B PROCEDURA OPERACIONALE

NCO.OP.100 Përdorimi i aerodromeve dhe vendeve operuese

Piloti në komandë do të shfrytëzojë vetëm aerodrome dhe vende operuese që janë të përshtatshme për tipin e avionit dhe operimin përkatës.

NCO.OP.105 Specifikimet e aerodromeve të izoluar – aeroplanët

Për përzgjedhjen e aerodromeve alternativ dhe politikat e karburantit, piloti në komandë do të marrë në konsideratë një aerodrom si një aerodrom të izoluar, nëse koha e fluturimit për në aerodromin alternativ të destinacionit më të afërt të përshtatshëm është më shumë sesa:

a) për aeroplanët me motorë të alternueshëm, 60 minuta; ose

b) për aeroplanët me motorë me turbinë, 90 minuta.

NCO.OP.110 Minimumet e operimit në aerodrom – aeroplanë dhe helikopterë

a) Për fluturimet sipas rregullave të fluturimit me instrumente, piloti në komandë duhet të përzgjedhë dhe shfrytëzojë minimumet operuese të aerodromit për çdo nisje, destinacion dhe aerodrom alternativ që do të shfrytëzohet. Këto minimume:

1) nuk duhet të jenë më të ulëta se sa ato të përcaktuara nga shteti në të cilin ndodhet aerodromi, përveçse kur aprovohen në mënyrë specifike nga ai shtet; dhe

2) kur ndërmerren operime me shikim të dobët, të jenë të aprovuara nga autoriteti kompetent në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesën E, të kësaj rregulloreje.

b) Kur përcakton minimumet operuese të aerodromit, piloti në komandë duhet të marrë në konsideratë sa vijon:

1) tipin, performancën dhe karakteristikat e fluturimit të avionit;

2) kompetencën dhe eksperiencën e tij/të saj;

3) dimensionet dhe karakteristikat e pistave dhe distanca nga prurësi i largët deri në ulje, dhe të ngritjes nga toka (FATO) që mund të përzgjidhen për përdorim;

4) përshtatshmëria dhe performanca e mjeteve ndihmëse vizuale dhe jovizuale të disponueshme në tokë;

5) pajisjet e disponueshme në avion për qëllime të navigacionit dhe/ose kontrollit të itinerarit të fluturimit, gjatë ngritjes, afrimit, rrafshimit dhe mbajtjes mbi tokë për në ulje, bredhjes/frenimit dhe kalimit në rreth të dytë;

6) pengesat në afrim, rillogaritja për në ulje dhe hapësirat e nevojshme për ngritje/marrje lartësie deri në nivelin e duhur të lartësisë së fluturimit për zbatimin e procedurave të paparashikuara;

7) lartësia/kuotat e parrezikshmërisë së pengesave për procedurat e afrimit me instrumente;

8) mjetet për të përcaktuar dhe raportuar kushtet meteorologjike; dhe

9) teknika e fluturimit që duhet të përdoret gjatë afrimit për në prurësin e largët.

c) Minimumet për një afrim specifik dhe procedurën e uljes do të përdoret vetëm nëse plotësohen të gjitha kushtet që vijnë:

1) pajisjet e kërkuara të tokës për procedurën e synuar janë në operim;

2) sistemet e kërkuara të fluturimit të avionit për llojin e afrimit në ulje janë në operim;

3) plotësohen kriteret e nevojshëm për performancën e avionit; dhe

4) piloti është i kualifikuar ashtu siç duhet.

NCO.OP.111 Minimumet e operimit në aerodrom – operimet NPA, APV, CAT I

a) Lartësia e marrjes së vendimit (DH) që do të përdoret për një afrim jopreciz (NPA) në fluturim, sipas teknikës së pilotimit në planerim afrimi të vazhdueshëm për në ulje (CDFA), procedurës vertikale të afrimit me të dhënat e (APV) ose operimit të kategorisë I (CAT I), nuk duhet të jetë më e ulët se sa:

1) lartësia minimale në të cilën mjeti ndihmës i përafërit mund të përdoret pa referencën vizuale të nevojshme;

2) lartësia e parrezikshmërisë së pengesave (OCH) për kategorinë e avionit;

3) procedura e publikuar e afrimit DH, ku është e aplikueshme;

4) minimumet e sistemit të specifikuar në tabelën 1; ose

5) minimumi i DH, i specifikuar në AFM, ose në dokumentin ekuivalent, nëse shkruhet.

b) Lartësia minimale e humbjes së lartësisë (MDH) për një operim NPA në një fluturim pa teknikën CDFA, nuk duhet të jetë më e ulët sesa:

1) OCH për kategorinë e avionit;

2) minimumet e sistemit, të specifikuar në tabelën 1; ose

3) MDH minimale e specifikuar në AFM, nëse shkruhet.

Tabela 1. Minimumet e sistemit

Pajisja ndihmëse tokësore	DH/MDH më e ulët (ft) e pranuar
Sistemi i uljes me instrumente (ILS)	200
Sistemi global i navigacionit me satelit (GNSS)/Sistemi shtesë me bazë satelitore (SBAS) (precizion anësorë me udhëzim vertikal të afrimit (LPV)	200
GNSS (lundrimi anësorë (LNAV)	250
GNSS/lundrimi barometrik-vertikal (VNAV) (LNAV/ VNAV)	250
Lokalizuesi (LOC) me ose pa pajisje distance matëse (DME)	250
Afrim me radar zbulimi (SRA) (përfundon në ½ NM para mbërrijtes së fillimi i pikës së rrafshimit)	250

SRA (përfundon në 1NM para mbërritjes te fillimi i pikës së rrafshimit)	300
SRA (përfundon në 2NM ose më shumë para mbërritjes te fillimi i pikës së rrafshimit)	350
Radio stacion tokësor që punon në dhënien (vendndodhjen e avionit) në të gjitha drejtimet VHF (VOR)	300
VOR/DME	250
Radio stacion prurës (NDB) (i largët/i afërt pranë aerodromit)	350
Prurës i afërt/me distancë matëse NDB/DME	300
Radio stacion me frekuencë të lartë për tregimin e drejtimit në aerodrom VHF(VDF)	350

NCO.OP.112 Minimumet e operimit në aerodrom – operimet majtas-djathtas (për rregullimin e drejtimit të afrimit) me aeroplanë

- a) MDH për një trajektore të tillë operuese me aeroplanë nuk do të jetë më e ulët sesa:
- 1) trajektorja e tillë OCH e publikuar për kategorinë e aeroplanit;
 - 2) lartësia minimale e një trajektoreje të tillë që rezulton nga tabela 1; ose
 - 3) DH/MDH e procedurës paraardhëse të afrimit me instrumente.
- b) shikimi minimal për një trajektore të tillë fluturimi me aeroplanë duhet të jetë më e larta e:
- 1) shikueshmërisë së trajektores majtas-djathtas për kategorinë e aeroplanit, nëse publikohet;
 - 2) shikimit minimal të dalë nga tabela 2; ose
 - 3) distancës vizuale të shikimit të pistës/e konvertuar në shikim meteorologjik (RVR/CMV) e procedurës paraardhëse të afrimit me instrumente.

Tabela 1. MDH dhe shikueshmëria minimale për trajektore, rrotullimi majtas-djathtas kundrejt tipit të aeroplanit

	Kategoria e avionit			
	A	B	C	D
MDH(ft)	400	500	600	700
Shikueshmëria minimale meteorologjike	1500	1600	2400	3600

NCO.OP.113 Minimumet e operimit në aerodrom – operimet me rrotullim majtas-djathtas në breg me helikopterë

MDH-ja, për një operim me rrotullim majtas-djathtas në breg me helikopterë, nuk duhet të jetë më e ulët se sa 250 ft dhe shikueshmëria meteorologjike jo më pak se sa 800 m.

NCO.OP.115 Procedurat e nisjes dhe afrimit – aeroplanët dhe helikopterët

a) Piloti në komandë duhet të shfrytëzojë procedurat e nisjes dhe të afrimit, të përcaktuara nga shteti i aerodromit, nëse procedura të tilla janë publikuar për pistën ose FATO-n që do të përdoret.

b) Piloti në komandë mund të devijojë nga një procedurë e publikuar rrugëkalimi, arritje ose procedure afrimi:

- 1) që të vëzhgohen kriteret e tolerancës së pengesave dhe të merren plotësisht në konsideratë kushtet operuese dhe respektohet çdo leje e ATC-së; ose
- 2) kur jepet drejtimi (magnetik) me radar nga një njësi e ATC-së.

NCO.OP.116 Lundrimi me bazë performance – aeroplanët dhe helikopterët

Piloti në komandë duhet të sigurojë që, kur kërkohet PBN për rrugëkalimin ose procedurën që do të fluturojë:

a) specifikimi i lundrimit të PBN-së përkatëse është shkruajtur në AFM ose në dokument tjetër që është aprovuar nga autoriteti certifikues, si pjesë e një vlerësimi të vlefshmërisë ajrore ose është bazuar në një miratim të tillë; dhe

b) avioni operohet në përputhje me specifikimet lundruese përkatëse dhe kufizimet në AFM ose në dokumentet e tjera të përmendura më lart.

NCO.OP.120 Procedurat e zvogëlimit të zhurmës – aeroplanët dhe helikopterët dhe planerat me motorë

Piloti në komandë duhet të marrë në konsideratë procedurat e zvogëlimit të zhurmave të publikuara për të zvogëluar efektin e zhurmës së avionit ndërkohë duhet bërë kujdes, që siguria teknike të ketë prioritet mbi atë të zvogëlimit të zhurmave.

NCO.OP.125 Furnizimi me karburant dhe vaj – aeroplanët

a) Piloti në komandë duhet të nisë një fluturim vetëm nëse avioni ka karburant dhe vaj të mjaftueshëm, për sa vijon:

1) për fluturimet sipas rregullave të fluturimit vizual (VFR):

i) gjatë ditës, duke u ngritur dhe ulur në të njëjtin aerodrom/vend për ulje dhe gjithmonë do të mbetet në fushëpamjen e atij aerodromi/vendi për ulje, për të fluturuar në itinerarin e synuar dhe me pas të fluturojë të paktën 10 minuta në lartësinë normale të fluturimit horizontal;

ii) gjatë ditës, të fluturojë për në aerodromin e përcaktuar për ulje dhe më pas të fluturojë për të paktën 30 minuta në lartësinë normale të fluturimit horizontal; ose

iii) gjatë natës, të fluturojë për në aerodromin e caktuar për ulje dhe më pas të fluturojë për të paktën 45 minuta në lartësinë normale të fluturimit horizontal;

2) për fluturimet IFR:

i) kur nuk është i kërkuar një destinacion alternativ, të fluturojë drejt aerodromit të përcaktuar, dhe më pas për të fluturuar për të paktën 45 minuta në lartësi normale të fluturimit horizontal; ose

ii) kur është i kërkuar një destinacion alternativ, të fluturojë drejt aerodromit të përcaktuar të uljes, drejt një aerodromi alternativ dhe më pas për të fluturuar për të paktën 45 minuta në lartësi normale të fluturimit horizontal.

b) Në llogaritjen e karburantit të kërkuar, përfshi sigurimin e sasisë rezervë për situata të papritura, duhet të merret në konsideratë, për sa vijon:

1) kushtet meteorologjike, sipas parashikimit të motit;

2) parapritjet e rrugëkalimeve të ATC-së dhe vonesat në trafik;

3) procedurat gjatë çhermetizimit të kabinës ose fikja e një motori gjatë rrugëkalimit, ku të jetë e aplikueshme; dhe

4) çdo kusht tjetër, që mund të vonojë uljen e aeroplanit ose rritjen e konsumit të karburantit dhe/ose vajit.

c) Asgjë nuk do të pengojë ndryshimin e një fluturimi, plani gjatë fluturimit, me qëllim që të riplanifikohet fluturimi për në një destinacion tjetër, me kusht që të veprohet në përputhje me të gjitha kërkesat, duke filluar që nga pika ku riplanifikohet fluturimi.

NCO.OP.126 Furnizimi me karburant dhe vaj – helikopterët

a) Piloti në komandë duhet të nisë një fluturim vetëm nëse helikopteri ka karburant dhe vaj të mjaftueshëm, për sa vijon:

1) për fluturimet (VFR):

i) të fluturojë për në aerodromin e uljes/vendit operues dhe më pas të fluturojë për të paktën 20 minuta me shpejtësinë për distancën më të mirë të miljeve në ajër; dhe

2) për fluturimet IFR:

i) kur nuk kërkohet një aerodrom alternativ ose asnjë aerodrom alternativ me kushte të lejueshme të motit, të fluturojë drejt aerodromit/vendit operues për ulje, dhe më pas të fluturojë për 30 minuta me ruajtjen e shpejtësisë, në 450 m (1500 ft) mbi aerodromin e destinacionit/vendin operues sipas kushteve standarde të temperaturës, afrimit, planerimit dhe uljes; ose

ii) kur kërkohet një aerodrom alternativ, të fluturojë dhe të kryejë afrimin dhe korrigjimin/kalimin në rreth të dytë tek aerodromi/vendi operues i synuar për ulje dhe më pas:

A) të fluturojë drejt aerodromit alternativ të specifikuar; dhe

B) të fluturojë për 30 minuta, me ruajtjen e shpejtësisë në lartësinë 450m (1500ft) mbi aerodromin e destinacionit/vendin operues sipas kushteve me temperaturë standarde, afrimit dhe uljes.

b) Në llogaritjen e karburantit të kërkuar, përfshirë sigurimin e sasisë rezervë për situata të papritura, dhe të merren në konsideratë për sa vijon:

1) kushtet meteorologjike sipas parashikimit të motit;

2) parapritjet e rrugëkalimeve të ATC-së dhe vonesat në trafik;

3) procedurat gjatë çermetizimit të kabinës ose fikja e një motori gjatë rrugëkalimit, ku të jetë e aplikueshme; dhe

4) çdo kusht tjetër, i cili mund të vonojë uljen e avionit ose rritjen e konsumit të karburantit dhe/ose vajit.

c) Asgjë nuk do të pengojë ndryshimin e një fluturimi, plani gjatë fluturimit, me qëllim që të riplanifikohet fluturimi për në një destinacion tjetër, me kusht që të veprohet në përputhje me të gjitha kërkesat, duke filluar që nga pika ku riplanifikohet fluturimi.

NCO.OP.130 Udhëzime për pasagjerët

Piloti në komandë duhet të sigurojë se përpara ngritjes ose, ku të jetë e përshtatshme, gjatë fluturimit, t'u jepen udhëzime pasagjerëve mbi pajisjet dhe procedurat e emergjencës.

NCO.OP.135 Përgatitja e fluturimit

a) Para fillimit të fluturimit, piloti në komandë duhet të konstatojë, me çdo mjet të arsyeshëm në dispozicion, që mjetet e bazuara në hapësirë, mjetet e tokës dhe/ose ujë, duke përfshirë pajisjet komunikuese dhe mjetet ndihmëse të lundrimit të disponueshëm dhe të kërkuar drejtpërsëdrejti në këtë lloj fluturimi, për operimin e sigurt të avionit, janë të përshtatshme për llojin e operimit nën të cilin do të kryhet fluturimi.

b) Përpara se të fillojë një fluturim, piloti në komandë duhet të jetë në dijeni për të gjitha informacionet meteorologjike të disponueshme për fluturimin e synuar. Përgatitja për një fluturim larg vendit të nisjes nga vendi i largimit, dhe për çdo fluturim sipas IFR-së, duhet të përfshijë:

1) një studim të raporteve të motit aktual në dispozicion dhe parashikimeve të motit; dhe

2) planifikimin e një kursi alternativ veprimi për t'u kryer në rastin që një fluturim mund të mos realizohet sipas planifikimit, për shkak të kushteve të motit.

NCO.OP.140 Aerodromet e destinacionit alternativ – aeroplanët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të

specifikojë të paktën një aerodrom të destinacionit alternativ, në kushte të lejueshme të motit, në planin e fluturimit, me përjashtim të rasteve, kur:

a) informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se, për një periudhë nga 1 orë përpara deri në 1 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, ose nga koha faktike e nisjes deri në 1 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cilado qoftë periudha më e shkurtër, afrimi dhe ulja mund të kryhet sipas kushteve meteorologjike vizuale (VMC);ose

b) vendi i zgjedhur për t'u ulur është i izoluar, dhe:

1) është përcaktuar një procedurë afrimi me instrumente për në aerodromin e uljes; dhe

2) informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë, do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes:

i) një hapësirë, baza e poshtme e reve, të paktën 300 m (1 000ft) mbi minimumet e shoqëruar nga procedura e afrimit me instrumente; dhe

ii) shikimi prej të paktën 5,5 km ose 4 km më shumë se sa minimumet që shoqërohen me procedurën.

NCO.OP.141 Aerodromet e destinacionit alternativ – helikopterët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një aerodrom të destinacionit alternativ, në kushte të lejueshme të motit, në planin e fluturimit, me përjashtim të rasteve, kur:

a) përcaktohet një procedurë afrimi me instrumente për në aerodromin e uljes dhe informacioni meteorologjik aktual i disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë, do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, ose nga koha faktike e nisjes deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cila periudhë të jetë më e shkurtër:

1) hapësira e poshtme e bazës së reve prej të paktën 120 m (400 ft) mbi minimumet e shoqëruara nga procedura e afrimit me instrumente; dhe

2) shikimi i ajrit prej të paktën 1 500 m, më shumë se sa minimumet që shoqërohen me procedurën; ose

b) vendi për ulje është i izoluar, dhe:

1) është përcaktuar një procedurë afrimi me instrumente për në aerodromin e uljes;

2) informacioni meteorologjik aktual i

disponueshëm tregon se kushtet meteorologjike që vijnë, do të ekzistojnë nga 2 orë përpara deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes:

i) hapësira e poshtme e bazës së reve prej të paktën 120 m (400 ft) mbi minimumet e shoqëruara nga procedura e afrimit me instrumente;

ii) shikimi i ajrit prej të paktën 1 500 m, më shumë se sa minimumet që shoqërohen me procedurën; dhe

3) përcaktohet një pikë ku është e pamundur kthimi/moskthimi (PNR) në rastin e një destinacioni larg bregut.

NCO.OP.142 Aerodromet e destinacionit – operimet e afrimit me instrumente

Piloti në komandë duhet të sigurojë që mjetet e mjaftueshme janë në dispozicion për të naviguar dhe për t'u ulur në aerodromin e destinacionit ose në çdo aerodrom alternativ në rast të humbjes së mundësisë së operimit për afrim dhe ulje.

NCO.OP.145 Rifurnizimi me karburant kur pasagjerët janë duke hipur në bord, ndodhen në bord ose janë duke zbritur nga bordi

a) Mjetet e fluturimit nuk do të rifurnizohen me karburant, me benzol aviacioni (AVGAS) ose *wide-cut type fuel* (karburant i posaçëm i përbërë nga përzierja e benzinës me vajguni) ose një përzierje të këtyre llojeve të karburantit, kur pasagjerët janë duke hipur në bord, ndodhen në bord ose janë duke zbritur nga bordi.

b) Për të gjithë llojet e karburantit, duhet të merren masat paraprake dhe mjetet e fluturimit duhet të drejtohen siç duhet nga personeli i kualifikuar, i gatshëm për të filluar dhe drejtuar një evakuim të avionit nëpërmjet mjeteve të shpejta dhe praktike.

NCO.OP.150 Transporti i pasagjerëve

Piloti në komandë duhet të sigurojë që para dhe gjatë transportimit, në ngritje dhe ulje, dhe kurdoherë që është e nevojshme në interes të sigurisë, çdo pasagjer në bord të zërë një vend apo ndenjësë dhe ka rripin e tij/saj të sigurisë ose pajisjen e shtrëngimit të tij të siguruar siç duhet.

NCO.OP.155 Pirja e duhanit në bord – aeroplanët dhe helikopterët

Piloti në komandë nuk do të lejojë pirjen e duhanit në bord:

a) sa herë që konsiderohet e nevojshme në interes të sigurisë;

b) gjatë rifurnizimit me karburant të avionit.

NCO.OP.160 Kushtet meteorologjike

a) Piloti në komandë duhet të fillojë ose do të vazhdojë një fluturim sipas VFR-së vetëm nëse informacionet meteorologjike më të fundit të disponueshme tregojnë se kushtet e motit përgjatë itinerarit dhe në destinacionin e synuar në kohën e parashikuar të përdorimit duhet të jenë në minimumet operuese të aplikueshëm sipas VFR-së ose sipër tij.

b) Piloti në komandë duhet të fillojë ose do të vazhdojë një fluturim sipas VFR-së drejt aerodromit të destinuar vetëm nëse informacionet meteorologjike më të fundit të disponueshme tregojnë se kushtet e motit, në kohën e parashikuar në aerodromin e mbërritjes, ose të paktën në një aerodrom tjetër alternativ, janë në minimumet operuese të aplikueshme të aerodromit ose mbi këto minimume.

c) Nëse një fluturim përmban segmente VFR dhe IFR, informacioni meteorologjik i referuar në pikat (a) dhe (b) duhet të jetë i aplikueshëm për sa kohë që të jetë i nevojshëm.

NCO.OP.165 Akulli dhe ndotësit e tjerë – procedurat në tokë

Piloti në komandë duhet të fillojë ngritjen vetëm nëse avioni është i pastër nga depozitimi (akull, ngrica) që mund të ndikojë në mënyrë të kundërt në performancën ose kontrollin e avionit, përveç rasteve kur lejohet në AFM.

NCO.OP.170 Akulli dhe ndotësit e tjerë – procedurat në fluturim

a) Piloti në komandë duhet të fillojë një fluturim ose do të fluturojë duke pranuar kushtet e pritshme ose ekzistuese të akullimit vetëm nëse avioni është i certifikuar dhe i pajisur siç duhet për t'u përballuar me këto kushte, siç referohen në pikën 2.a.5, të aneksit IV, në udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil", të ndryshuar, që përafrohet me Rregulloren EU nr. 216/2008.

b) Nëse akullimi tejkalon masën, për të cilin avioni është i certifikuar ose, nëse një avioni që nuk është i certifikuar për fluturim në kushtet e ditura të akullimit, përballë me akullin, piloti në komandë njofton pa vonesë, duke bërë një ndryshim në nivel dhe/ose itinerar, dhe nëse është e nevojshme, duke deklaruar një emergjencë tek ATC-ja.

NCO.OP.175 Kushtet në ngritje – avionët dhe helikopterët

Përpara se të fillojë ngritjen e mjetit të fluturimit, piloti në komandë duhet të bindet se:

a) sipas informacionit që ka në dispozicion, moti në aerodrome ose në vendin operues dhe gjendja e pistës ose FATO e synuar për shfrytëzim, nuk do të pengojë një ngritje ose nisje të sigurt; dhe

b) do të përmbushen minimumet operuese të aplikueshme për aerodromin.

NCO.OP.180 Situatat e simuluara në fluturim

a) Piloti në komandë, kur ka në bord pasagjerë ose ngarkesa, nuk duhet të simulojë:

1) situata që kërkojnë aplikimin e procedurave jonormale ose të procedurave të emergjencës; ose

2) fluturim në kushte meteorologjike me instrument (IMC).

b) Pavarësisht nga (a), kur fluturimet e trajnimit kryhen nga një organizatë trajnuese e referuar në urdhër ministri nr. 250/2014, “Formulimin e kërkesave teknike dhe procedurave administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të Aviacionit Civil”, që përafron me Rregulloren EU nr. 1178/2011, situata të tilla mund të simulohen me pilotë studentë në bord.

NCO.OP.185 Menaxhimi i karburantit në fluturim

Piloti në komandë duhet të kontrollojë në intervale të rregullta se sasia e karburantit të përdorshëm që mbetet në fluturim nuk është më pak se karburanti i kërkuar për të vazhduar në një aerodrom të lejuar nga moti ose në sheshin e operimit dhe rezervën e planifikuar të karburantit, siç kërkohet nga pikat e NCO.OP.125 ose NCO.OP.126.

NCO.OP.190 Përdorimi i oksigjenit shtesë

a) Piloti në komandë duhet të sigurojë që të gjithë anëtarët e ekuipazhit të fluturimit të angazhuar në kryerjen e detyrave thelbësore për funksionimin e sigurt të një avioni, gjatë përdorimit të fluturimit, përdorin vazhdimisht oksigjen shtesë, kurdoherë që ai/ajo përcakton se në lartësinë e fluturimit të synuar mungesa e oksigjenit mund të rezultojë në dëmtimin e aftësive të anëtarëve të ekuipazhit, dhe kur mungesa e oksigjenit mund të dëmtojë pasagjerët, duhet të sigurojnë që oksigjeni shtesë të jetë në dispozicion të udhëtarëve.

b) Në çdo rast tjetër kur piloti në komandë nuk mund të përcaktojë se si mungesa e oksigjenit

mund të prekë të gjithë udhëtarët në bord, ai/ajo duhet të sigurojë që:

1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit të angazhuar në kryerjen e detyrave thelbësore për funksionimin e sigurt të një avioni në fluturim, përdorin oksigjen shtesë për çdo periudhë më të gjatë se 30 minuta kur presioni sipas lartësisë në kabinat e udhëtarëve duhet të jetë midis 10 000 ft dhe 13 000 ft; dhe

2) të gjithë njerëzit në bord përdorin oksigjen shtesë për çdo periudhë kur presioni sipas lartësisë në kabinat e pasagjerëve do të jetë mbi 13 000 ft.

NCO.OP.195 Zbulimi i afërsisë me tokën

Kur zbulohet afërsi e tepruar me tokën nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit ose nga një sistem paralajmërues për lartësi të rrezikshme me tokën, piloti në komandë duhet të marrë masa korrigjuese në mënyrë të menjëhershme me qëllim që të sigurojë kushte të sigurta fluturimi.

NCO.OP.200 Sistemi i shmangies së përplasjes në fluturim (ACAS II)

Kur përdoret ACAS II, këto procedura dhe trajnimi do të jenë në përputhje me Rregulloren (EU) nr. 1332/2011.

NCO.OP.205 Afrimi dhe kushtet e uljes në tokë – avionët dhe helikopterët

Përpara se të fillojë afrimi për ulje, piloti në komandë do të bindet se, sipas informacionit të disponueshëm, moti në aerodrome ose në vendndodhjen operuese dhe gjendja e pistës aktive ose FATO, nuk do të pengojnë një afrim të sigurt, ulje ose kalim në rreth të dytë.

NCO.OP.210 Fillimi dhe vazhdimi i afrimit (në ulje) – avionët dhe helikopterët

a) Piloti në komandë mund të fillojë afrimin me instrumente pavarësisht nga lartësia/shikimi i raportuar i pistës (RVR/VIS).

b) Nëse RVR/VIS e raportuar është më pak se sa minimumi i aplikueshëm, afrimi nuk duhet që të vazhdojë:

1) nën 1 000 ft mbi aerodrom; ose

2) në segmentin final të afrimit në rastin ku kuota/lartësia e vendimit (DA/H) ose kuota/lartësia minimale e uljes (MDA/H) është më shumë se sa 1 000 ft mbi aerodrom.

c) Aty ku RVR nuk është e disponueshme, vlerat RVR mund të nxirren duke konvertuar shikimin e raportuar.

d) Nëse, pas kalimit të 1 000 ft mbi aerodrom, RVR/VIS e raportuar bie nën minimumin e aplikueshëm, afrimi mund të vazhdohet deri te DA/H ose MDA/H.

e) Afrimi mund të vazhdohet nën DA/H ose MDA/H dhe ulja mund të realizohet me kusht që referenca vizuale e përshtatshme për tipin e operimit të afrimit për në pistën aktive, të arrihet në DA/H ose MDA/H dhe të ruhet ai kënd i planerimit.

f) Zona RVR e prekjes me tokën do të jetë gjithmonë e kontrolluar.

NCO.OP.220 Sistemi i shmangies së përplasjes në ajër (ACAS II)

Kur përdoret ACAS II, piloti në komandë duhet të zbatojë procedurat e duhura operuese dhe të trajnohet në mënyrën e duhur.

NËNPJESA C PERFORMANCA E AVIONIT DHE KUFIZIMET OPERUESE

NCO.POL.100 Kufizimet operuese – të gjithë avionët

a) Gjatë çdo faze të operimit, ngarkimi, masa dhe qendra e gravitetit (QG) e avionit duhet të përputhet me çdo kufizim të specifikuar në AFM ose dokument ekuivalent.

b) Pllakat, listat, shkallëzimet e instrumenteve ose kombinimet e tyre, të cilat përmbajnë këto kufizime operuese që përcaktohen nga AFM-ja për tregim vizual, duhet të afishohen në avion.

NCO.POL.105 Peshimi

a) Operatori duhet të sigurojë që masa dhe QG e avionit të jenë të vendosura me anë të peshimit aktual para hyrjes fillestare në shërbim të avionit. Efektet e grumbulluara të modifikimeve dhe riparimeve në masën dhe balancimin duhet të llogariten dhe dokumentohen siç duhet. Ky informacion duhet t'i vihet në dispozicion pilotit në komandë. Avioni duhet të ripeshohet në qoftë se efekti i modifikimeve në masën dhe balancën nuk dihet i saktë.

b) Peshimi duhet të kryhet:

1) për aeroplanët dhe helikopterët nga prodhuesi i avionit ose nga një organizatë e miratuar e mirëmbajtjes në përputhje me aneksin I, të Rregullores (EU) nr. 1321/2014.

NCO.POL.110 Performanca – të përgjithshme

Piloti në komandë do të operojë avionin nëse performanca është e përshtatshme për të qenë në përputhje me rregullat e ajrit në fuqi dhe të gjitha kufizimet e tjera që aplikohen në fluturim, në hapësirën ajrore ose në aerodrome ose në vende operuese që shfrytëzohen, duke marrë në konsideratë saktësinë skematike të të gjitha skemave dhe hartave të përdorura.

NËNPJESA D INSTRUMENTAT, TË DHËNAT DHE PAJISJET

SEKSIONI 1 AEROPLANËT

NCO.IDE.A.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të miratohen në përputhje me kërkesat në fuqi për vlefshmërinë ajrore, në qoftë se ato:

1) përdoren nga ekuipazhi i fluturimit për të kontrolluar rrugëkalimin e fluturimit;

2) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCO.IDE.190;

3) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCO.IDE.A.195; ose

4) janë të instaluar në aeroplan.

b) Mjetet e mëposhtme, kur kërkohet nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për miratimin si pajisje:

1) siguresat rezervë;

2) dritat e pavarura portative/portabël;

3) pajisje për matjen e saktë të kohës;

4) kutitë e ndihmës së shpejtë;

5) pajisjet e sinjalizimit dhe të mbijetesës;

6) spiranca detare dhe pajisjet për parkim; dhe

7) pajisjet shtrënguese për fëmijë.

c) Instrumentet dhe pajisjet të cilat nuk kërkohen nga kjo nënpjesë, si edhe çdo pajisje tjetër, e cila nuk kërkohet nga anekse të tjera të aplikueshme, por janë të pranishme në fluturim, duhet të jenë në përputhje me sa më poshtë vijon:

1) informacioni që jepet nga këto instrumente, pajisje ose aksesore nuk do të shfrytëzohet nga ekuipazhi i fluturimit për të qenë në përputhje me aneksin I, të udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në

fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008 Civil, të ndryshuar ose NCO.IDE.190 dhe NCO.IDE.A.195; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të ndikojnë në vlefshmërinë ajrore të aeroplanit, edhe në rast të fikjes së motorit ose të keqfunksionimeve.

d) Instrumentet dhe pajisjet do të jenë të gatshme për operim ose të arritshme nga vendi ku është ulur anëtar i ekuipazhit të fluturimit që synon t'i përdorë.

e) Të gjitha pajisjet e kërkuara të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

NCO.IDE.A.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë kur ndonjë nga instrumentet e avionit, njësitë e pajisjeve ose funksionet e kërkuara për fluturimin e synuar janë jofunksionale ose mungojnë, përveçse kur:

a) avioni operon në përputhje me listën e pajisjeve minimale (MEL) të operatorit;

b) operatori është miratuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil për të operuar avionin brenda kufizimeve të listës kryesore të pajisjeve minimale (MMEL); ose

c) avioni është subjekt i një lejeje për fluturim, në përputhje me kriteret e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

NCO.IDE.A.110 Siguresat elektrike rezervë

Avionët duhet të pajisen me siguresa elektrike rezervë, të klasifikimeve të nevojshme për mbrojtjen e plotë të qarkut, për zëvendësimin e atyre siguresave që lejohen të zëvendësohen në fluturim.

NCO.IDE.A.115 Dritat operuese

Aeroplanët që operojnë gjatë natës duhet të pajisen me:

a) një sistem dritash për mënjanimin e përplasjes;

b) drita navigacioni/pozicioni në hapësirë;

c) prozhektori për uljen në tokë;

d) ndriçim të furnizuar nga sistemi elektrik i avionit për të garantuar ndriçimin e duhur për të gjithë instrumentet dhe pajisjet kryesore për operimin e sigurt të avionit;

e) ndriçim të furnizuar nga sistemi elektrik i avionit për të garantuar ndriçim në të gjitha kabinat e pasagjerëve;

f) një dritë portabël/e lëvizshme, e pavarur për secilin anëtar të ekuipazhit; dhe

g) drita për të qenë në përputhje me rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjeve në det, nëse avioni operon si hidroplan.

NCO.IDE.A.120 Operimet vizuale VFR – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

a) Aeroplanët që operojnë sipas rregullave vizuale të fluturimit (VFR) gjatë ditës duhet të pajisen me pajisjet e mëposhtme matëse dhe treguese:

1) busull magnetike;

2) kohëmatës në orë, minuta dhe sekonda;

3) lartësimatës sipas presionit të ajrit;

4) shpejtësia e dhënë nga presioni i ajrit; dhe

5) numri Mach, në çdo rast kur shpejtësia shprehet në termat e numrit (M).

b) Aeroplanët që operojnë sipas kushteve meteorologjike vizuale (VMC) natën, ose në kushte ku aeroplani nuk mund të mbahet në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit, pa iu referuar një ose më shumë instrumenteve shtesë, do të jenë, përveç pikës (a), të pajisur edhe me:

1) një mjet për matjen dhe pajisjet e mëposhtme:

i) instrumentin e kthesave dhe rrëshqitjes;

ii) pozicionin (aviohorizonti);

iii) shpejtësinë vertikale; dhe

iv) drejtimin e stabilizuar; dhe

2) një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm.

c) Avionët që operojnë në kushte ku nuk mund të mbahen në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit pa iu referuar një ose më shumë instrumenteve shtesë, do të jenë, krahas pikave (a) dhe (b), të pajisur me mjete (çelës elektrik kundër ngrirjes) për parandalimin e keqfunksionimit të shpejtësisë ajrore e cila tregon sistemin e duhur të nevojshëm në pikën (a)(4), për shkak të kondensimit ose akullimit.

NCO.IDE.A.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

Aeroplanët që operojnë nën IFR duhet të pajisen me:

a) një mjet për matjen dhe tregimin si më poshtë:

1) busull magnetike;

- 2) kohëmatës në orë, minuta dhe sekonda;
- 3) lartësia sipas presionit;
- 4) shpejtësimatës;
- 5) shpejtësinë vertikale;
- 6) kthesat dhe rrëshqitjen;
- 7) qëndrimin/pozicionimin në hapësirë;
- 8) drejtimin e stabilizuar;
- 9) temperaturën e jashtme të ajrit; dhe

10) numrin Mach, kurdo që kufizimet e shpejtësisë shprehen në termat e numrit Mach;

b) një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm; dhe

c) një pajisje (çelësi kundër ngrirjes së tubit pito) për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit tregues të shpejtësisë së ajrit, i kërkuar nga pika (a)(4) dhe nga pika (c)(2), si pasojë e kondensimit ose akullimit.

NCO.IDE.A.130 Sistemi paralajmërues i afrimit me terrenin (TAWS)

Aeroplanët me motor me turbinë që kanë një MCTOM (masë maksimale të certifikuar për ngritje) prej më shumë se 5 700 kg, ose një MOPSC (konfigurim maksimal i ndenjësve funksionale për pasagjerë) prej më shumë se nëntë, do të pajisen me një TAWS që përmbush kërkesat për:

a) pajisje të klasit A, siç specifikohet në një standard të pranueshëm, në rastin e aeroplanëve për të cilët është lëshuar fillimisht një certifikatë individuale e vlefshmërisë ajrore (CofA) pas 1 janarit 2011; ose

b) pajisje të klasit B, siç specifikohet në një standard të pranueshëm, në rastin e aeroplanëve për të cilët është lëshuar fillimisht një certifikatë individuale (CofA), në ose para 1 janarit 2011.

NCO.IDE.A.135 Sistemi ndërtelefonik i anëtarëve të ekuipazhit

Aeroplanët e operuar me më shumë se një anëtar ekuipazhi, duhet të pajisen me sistem ndërtelefonik, duke përfshirë kufje e mikrofona për t'u përdorur nga të gjithë anëtarët e ekuipazhit fluturues.

NCO.IDE.A.140 Ndenjëset, rripat e sigurimit në sedilje, sistemet shtrënguese dhe pajisjet shtrënguese për fëmijët

a) Aeroplanët do të pajisen, me:

1) një ndenjës ose krevat për çdo person në bord, i cili është 24 muajsh ose më shumë;

2) një rrip sigurimi për çdo ndenjës pasagjeri

dhe rripa shtrëngues për çdo ndenjës/krevat;

3) një pajisje shtrënguese për fëmijë (CRD) për çdo person në bord më të vogël se 24 muajsh;

4) një rrip sigurie me sistemin e shtrëngimit sipër gjoksit në secilin vend të ekuipazhit të fluturimit, që ka një pikë lëshimi të vetëm për aeroplanët që u është lëshuar për herë të parë një CofA, në ose pas 25 gushtit 2016.

NCO.IDE.A.145 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Aeroplanët duhet të pajisen me kuti të ndihmës së shpejtë.

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

1) lehtësisht e arritshme për përdorim;

2) e përditësuar.

NCO.IDE.A.150 Oksigjeni suplementar – avionët e hermetizuar

a) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi të tilla fluturimi ku është i nevojshëm furnizimi me oksigjen, në përputhje me pikën (b), duhet të kenë pajisje me oksigjen që të mund të ruajnë dhe të shpërndajnë oksigjenin.

b) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi fluturimi mbi të cilat lartësia e presionit në kabinat e pasagjerëve është mbi 10 000 ft, do të mbajnë oksigjen të mjaftueshëm për të furnizuar frymëmarrjen:

1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe:

i) 100% të pasagjerëve për çdo periudhë kur lartësia e presionit të kabinës tejkalon 15 000 ft, po në asnjë rast më pak se sa 10 minuta furnizim;

ii) të paktën 30% e pasagjerëve, për çdo periudhë kur, në rast të humbjes së presionit (çhermetizimit) dhe duke marrë në konsideratë rrethanat e fluturimit, lartësia e presionit në kabinën e pasagjerëve do të jetë midis 14 000 ft dhe 15 000 ft; dhe

iii) të paktën 10% e pasagjerëve për çdo periudhë që tejkalon 30 minuta kur lartësia e presionit në kabinën e pasagjerëve do të jetë midis 10 000 ft dhe 14 000 ft; dhe

2) të gjithë personat në bord në kabinën e pasagjerëve për jo më pak se sa 10 minuta, në rastin e aeroplanëve që operojnë në lartësi presioni mbi 25 000 ft, ose që operojnë nën atë lartësi, por me kusht që nuk do t'i lejojnë ata të kryejnë humbje lartësie në mënyrë të sigurt në një presion të lartësisë 13 000 ft, brenda 4 minutave.

c) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësi fluturimi mbi 25 000 ft, do të jenë, gjithashtu, të pajisur me një pajisje paralajmëruese

për ekuipazhin e fluturimit në lidhje me çdo humbje (rënie presioni) të hermetizimit.

NCO.IDE.A.155 Oksigjeni shtesë – aeroplanë pa hermetizim

Aeroplanët pa hermetizim që operohen kur kërkohet furnizimi me oksigjen në pajtim me NCO.OP.190 do të pajiset me pajisje për ruajtjen dhe shpërndarjen e oksigjenit të aftë për të ruajtur dhe shpërndarë furnizimin e kërkuar të oksigjenit.

NCO.IDE.A.160 Zjarrfikëset e dorës

a) Aeroplanët, përveç avionëve ELA1, duhet të pajisen me të paktën një fikës zjarri:

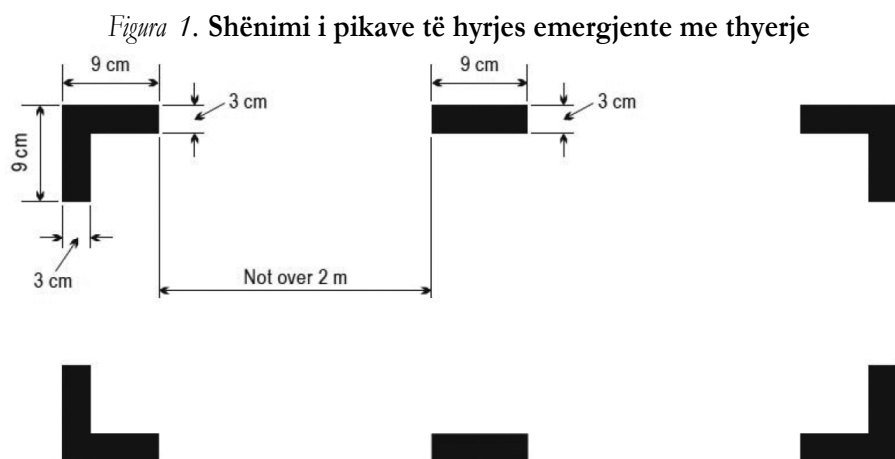
- 1) në hapësirën e ekuipazhit të fluturimit; dhe
- 2) në çdo kabinë të pasagjerëve që është e ndarë nga kabina e ekuipazhit të fluturimit, vetëm nëse

ndarja është lehtësisht e kalueshme për ekuipazhin e fluturimit.

b) Tipi dhe sasia e preparatit për zjarrfikëset e nevojshme, duhet të jenë të përshtatshme për tipin e zjarrit që mund të ndodhë në pjesën ku mendohet të përdoret, dhe të minimizojë rrezikun e përqendrimin të gazit toksik për personat në kabinë.

NCO.IDE.A.165 Shënimi i pikave të hyrjes emergjente me thyerje

Nëse hapësirat në trupin e aeroplanit që janë të përshtatshme për hyrjen emergjente me thyerje nga ana e ekuipazhit të shpëtimit gjatë emergjencës, janë të shënuara, këto lloj pikash, duhet të shënohen siç tregohet në figurën 1.

NCO.IDE.A.170 Transmetuesi emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) Aeroplanët duhet të pajisen, me:

1) një ELT të çdo tipi, në rastin e lëshimit fillimisht të një CofA individuale, në ose pas datës 1 korrik 2008;

2) një ELT të çdo tipi, në rastin e lëshimit fillimisht të një CofA individuale, pas datës 1 korrik 2008; ose

3) një ELT (ELT(S)) mbijetese ose një sinjalizues personal vendndodhjeje (PLB), i cili mbartet nga një anëtar i ekuipazhit ose një pasagjer, kur certifikohet për një konfigurim maksimal ndenjësesh për pasagjerë prej gjashtë ose më pak.

b) ELT-të e çfarëdo lloj tipi dhe PLB-të të jetë në gjendje për të transmetuar në të njëjtën kohë në 121,5 MHz dhe 406 MHz.

NCO.IDE.A.175 Fluturimi mbi ujë

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me jekë shpëtimi për secilin person në bord ose pajisje noti/pluskimi mbi ujë, për secilin person në bord më të vogël se 24 muaj, të cilët do të vishen ose vendosen në një pozicion që është lehtësisht i arritshëm nga vendi ose ndenjësja e personit që synon ta përdorë:

1) aeroplanët me një motor kur:

i) fluturojnë mbi ujë përtej distancës së planerimit pa motor nga toka; ose

ii) kur ngrihen ose ulen në një aerodrom ose vend operues ku, sipas opinionit të pilotit në komandë, itinerari i ngritjes ose i afrimit është kaq i predispozuar mbi ujë sa do të kishte mundësi për një ulje emergjente në ujë;

2) hidroplanët që operojnë mbi ujë; dhe

3) aeroplanët që operojnë në një distancë larg nga toka, ku një ulje emergjente është e mundur

më shumë se sa 30 minuta, që i korrespondon një shpejtësie normale udhëtimi në fluturim horizontal ose 50 NM, cilado të jetë më pak.

b) Hidroplanët që operojnë mbi ujë duhet të pajisen, me:

1) një spirancë;

2) një spirancë (për zvogëlim shpejtësie), kur është e nevojshme për të asistuar në manovrim; dhe

3) pajisje për të bërë sinjale zanore siç parashtrihen në Rregulloren Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det, aty ku është e aplikueshme.

c) Piloti në komandë i një aeroplanit që operon në një distancë larg nga toka ku një ulje emergjence është e mundur më shumë se sa 30 minuta kohë, që i korrespondon një shpejtësie normale fluturimi horizontal ose 50 NM, cilado qoftë më pak, duhet të përcaktojë risqet për mbijetesë të personave në bordin e aeroplanit në rast të një uljeje në ujë, mbi bazën e së cilës ai do të përcaktojë marrjen e:

1) pajisjeve për të lëshuar sinjale alarmi;

2) gomoneve të shpëtimit në numër të mjaftueshëm për mbajtjen e të gjithë personave në bord, të pozicionuar në mënyrë të tillë që të lehtësojnë përdorimin e saj të menjëhershëm gjatë një emergjence; dhe

3) pajisjeve shpëtuese me qëllim sigurimin e kushteve për mbijetesë për një kohë të gjatë, në bazë të fluturimit që do të kryhet.

NCO.IDE.A.180 Pajisjet e mbijetesës

Aeroplanët që operojnë mbi hapësira në të cilat operimet e kërkimit dhe shpëtimit janë veçanërisht të vështira për t'u kryer, duhet të pajisen me mjete të tilla sinjalizuese dhe pajisje për shpëtimin e jetës, përfshirë mjete për mbijetesë për një kohë të gjatë, ashtu siç mund të jetë e përshtatshme për hapësirën mbi të cilën do të fluturohet.

NCO.IDE.A.190 Pajisjet e radiokomunikimit

a) Aty ku është e nevojshme për hapësirën ajrore në të cilën fluturohet, aeroplanët do të pajisen me mjete radiokomunikimi nëpërmjet të cilave mund të realizohen komunikime të dyanshme me ato stacione aeronautike dhe në ato frekuenca që plotësojnë kriteret e hapësirës ajrore.

b) Pajisjet e radiokomunikimit, nëse kërkohet nga pika (a), duhet të sigurojnë komunikim në frekuencën e emergjencës aeronautike 121,5 MHz.

c) Kur është e nevojshme më shumë se sa një njësi pajisjeje komunikimi, secila prej tyre do të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat, deri në masën që një mosfunksionimi i njëjës prej tyre nuk do të rezultojë në mosfunksionimin e tjetrës.

NCO.IDE.A.195 Pajisjet naviguese

a) Aeroplanët që operojnë në rrugëkalime, të cilat nuk mund të navigohen sipas shikimit të orientuesëve tokësorë do të pajisen me të gjitha pajisjet e nevojshme të lundrimit, të cilat do t'u mundësojnë atyre të procedojnë në përputhje, me:

1) planin e fluturimit ATS, nëse aplikohet; dhe

2) kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Aeroplanët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme për të siguruar se, në rast të mosfunksionimit të një pjese të një pajisjeje, në çfarëdo faze të fluturimit, pajisjet që mbeten do të lejojnë lundrimin e sigurt në përputhje me pikën (a), ose një veprim rezervë të duhur, për t'u kryer në mënyrë të sigurt.

c) Aeroplanët që operojnë në fluturime, të cilat synohen që të ulen sipas IMC-së, do të pajisen me mjetet e duhura për të siguruar drejtimin për te një pikë nga e cila mund të realizohet një ulje vizuale. Kjo pajisje duhet të jetë në gjendje të ofrojë drejtim të tillë për çdo aerodrom, në të cilin synohet të bëhet ulja sipas IMC-së dhe për çdo aerodrom alternativ të përcaktuar.

d) Për operimet PBN, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimin e duhur të lundrimit.

NCO.IDE.A.200 Transponderi

Aty ku është e nevojshme, në hapësirën ajrore në të cilën do të bëhet fluturimi, aeroplanët duhet të pajisen me një transponder me radar zbulimi sekondar (SSR) me të gjitha kërkesat e nevojshme.

SEKSIONI 2
HELIKOPTERËT**NCO.IDE.H.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme**

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të miratohen në përputhje me kërkesat në fuqi për vlefshmërinë ajrore, në qoftë se ato:

1) përdoren nga ekuipazhi i fluturimit për të kontrolluar rrugëkalimin e fluturimit;

2) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCO.IDE.H.190;

3) përdoren për të qenë në përputhje me pikën NCO.IDE.H.195; ose

4) janë të instaluar në helikopter.

b) Pajisjet që vijnë, kur kërkohet nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për miratimin si pajisje:

1) dritat e pavarura portative;

2) pajisjet për matjen e saktë të kohës;

3) kutia e ndihmës së shpejtë;

4) mjetet për mbijetesë dhe sinjalizim;

5) spiranca dhe mjete për ankorim, parkim; dhe

6) pajisjet për shtrëngimin e fëmijëve.

c) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkohen nga kjo nënpjesë, si dhe të gjitha pajisjet e tjera që nuk kërkohen nga anekset e tjera të aplikueshme, por që janë të pranishme (mbahen) në fluturim, duhet të jenë në përputhje me sa më poshtë vijon:

1) informacioni i dhënë nga këto instrumente, mjete apo aksesore nuk duhet të përdoret nga ekuipazhi i fluturimit për të qenë në përputhje me aneksin 1, sipas udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008 ose NCO.IDE.H.190 dhe NCO.IDE.H.195; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të ndikojnë mbi vlefshmërinë ajrore të helikopterit, as në rastet e fikjes apo keqfunksionimit.

d) instrumentet dhe pajisjet do të funksionojnë dhe do të jenë lehtësisht të arritshme nga pozicioni ku është ulur anëtari i ekuipazhit të fluturimit që synon ta përdorë atë.

e) Të gjitha pajisjet e kërkuara të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

NCO.IDE.H.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk duhet të fillojë nëse ndonjë nga instrumentet, pajisjet apo funksionet që janë të domosdoshme për kryerjen e fluturimit në fjalë, janë jofunksionale ose mungojnë, përveçse kur:

a) helikopteri përdoret në përputhje me listën minimale të pajisjeve të operatorit (MEL), nëse ka një të tillë; ose

b) helikopteri është subjekt i një leje për fluturim, të lëshuar në përputhje me kriteret e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

NCO.IDE.H.115 Dritat operuese

Helikopterët që operojnë gjatë natës duhet të pajisen me:

a) një sistem ndriçimi për mënjanimin e përplasjes;

b) drita për lundriminpozicionimin në ajër;

c) një prozhektor të uljes;

d) drita, me burim ushqimi nga sistemi elektrik i helikopterit për sigurimin e ndriçimit të përshtatshëm për të gjithë instrumentet, si dhe për pajisjet kryesore për operimin e sigurt të helikopterit;

e) drita të furnizuara nga sistemi elektrik i helikopterit për të siguruar ndriçim për të gjitha kabinat e pasagjerëve;

f) një dritë portative të pavarur për secilin nga anëtarët e ekuipazhit fluturues, kur janë të ulur në pozicionet e tyre; dhe

g) drita konform Rregullores Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjeve në Det në qoftë se helikopteri është amfib.

NCO.IDE.H.120 Operimet sipas VFR-së gjatë ditës – instrumentet e fluturimit dhe lundrimin, si dhe pajisjet shoqëruese

a) Helikopterët që operojnë sipas VFR-së, gjatë ditës, duhet të kenë pajisjet e mëposhtme matëse dhe treguese:

1) drejtimin magnetik;

2) kohën në orë, minuta dhe sekonda;

3) lartësimatësin sipas presionit;

4) treguesin e shpejtësisë; dhe

5) treguesin e rrëshqitjes.

b) Helikopterët që operojnë sipas VMC-së, natën, ose kur shikimi është më pak se sa 1 500

m, ose në kushte ku helikopteri nuk mund të mbahet në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit, pa iu referuar një apo më shumë instrumenteve shtesë, duhet të pajiset, krahas pikës (a), me:

1) pajisje matëse dhe treguese për sa vijon:

- i) pozicionin në hapësirë;
- ii) shpejtësinë vertikale; dhe
- iii) drejtimin e stabilizuar;

2) Një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit është jashtë funksionimit.

c) Helikopterët që operojnë kur shikueshmëria është më pak se sa 1 500 m, ose në kushtet kur helikopteri nuk mund të mbahet në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit pa iu referuar një ose më shumë instrumenteve shtesë, krahas atyre që përcaktohen në pikat (a) dhe (b), do të pajisen me një mjet (tubi pitot) për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit të përcaktimit të shpejtësisë së ajrit të kërkuar në (a)(4), për shkak të kondensimit ose akullimit.

NCO.IDE.H.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe lundrimit, si dhe pajisjet shoqëruese

Helikopterët që operojnë sipas IFR-së duhet të kenë pajisjet e mëposhtme:

a) instrumentet për matjen dhe tregimin e të dhënave të mëposhtme:

- 1) drejtimit magnetik;
- 2) kohës në orë, minuta dhe sekonda;
- 3) presionit të lartësisë;
- 4) shpejtësimatësin;
- 5) shpejtësinë vertikale;
- 6) rrëshqitjen;
- 7) pozicionin në hapësirë;
- 8) drejtimin e stabilizuar; dhe
- 9) temperaturën e jashtme të ajrit;

b) një pajisje për të treguar kur furnizimi me energji për instrumentet e xhiroskopit nuk është i përshtatshëm;

c) një pajisje (çelësi për ngrohjen e tubit pitot dhe pitot për emergjencë) për parandalimin e keqfunksionimit të sistemeve treguese të shpejtësisë në ajër, e nevojshme sipas (a)(4), si pasojë e procesit të kondensimit apo akullimit; dhe

d) një pajisje shtesë matëse dhe treguese e pozicionit në hapësirë, si instrument në gatishmëri.

NCO.IDE.H.126 Pajisje shtesë për operimin me një pilot të vetëm sipas IFR-së

Helikopterët me një pilot që operojnë sipas IFR-së duhet të pajisen me një autopilot me, të paktën ruajtjen e lartësisë dhe të drejtimit.

NCO.IDE.H.135 Sistemi i komunikimit me telefonin e brendshëm për ekuipazhit të fluturimit

Helikopterët që operojnë me më shumë se një anëtar ekuipazhi në fluturim, duhet të pajisen me një sistem komunikimi me telefon të brendshëm për ekuipazhin e fluturimit, përfshirë kufjet dhe mikrofonat për përdorim nga ana e të gjithë pjesëtarëve të ekuipazhit të fluturimit.

NCO.IDE.H.140 Ndenjëset, rripat e sigurimit, sistemet e shtrëngimit dhe pajisjet shtrënguese për fëmijë

a) Helikopterët do të jenë të pajisur, me:

1) një ndenjëse apo shtrat për çdo person në bord të moshës 24 muaj ose më shumë;

2) një rrip sigurimi në secilën ndenjëse pasagjeri dhe rripa shtrëngimi për secilin shtrat;

3) për helikopterët që iu është lëshuar për herë të parë një CofA individuale, pas datës 31 dhjetor 2012, një rrip sigurimi që të përmbajë një sistem shtrëngimi për pjesën e sipërme të gjoksit për përdorim në çdo ndenjëse pasagjeri për secilin pasagjer të moshës 24 muaj ose më shumë;

4) një pajisje shtrëngimi për fëmijë (CRD) për çdo person në bord më të vogël se 24 muaj; dhe

5) një rrip sigurimi që të përmbajë një sistem shtrëngimi për pjesën e sipërme të gjoksit që të bashkëveprojë me një pajisje e cila të shtrëngojë automatikisht gjoksin e personit, në rast të ngadalësimit të shpejtë të nxitimit, në çdo ndenjëse të ekuipazhit të fluturimit.

b) Një rrip sigurimi me sistem shtrëngimi të pjesës së sipërme të gjoksit duhet të ketë vetëm një pikë hapjeje/zbërthimi.

NCO.IDE.H.145 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Helikopterët duhet të jenë të pajisur me një kuti të ndihmës së shpejtë.

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

- 1) lehtësisht e arritshme për përdorim; dhe
- 2) e përditësuar.

NCO.IDE.H.155 Oksigjeni shtesë – helikopterë të pahermetizuar

Helikopterët e pahermetizuar operojnë kur

një furnizim me oksigjen kërkohet, dhe në përputhje me NCO.OP.190 duhet të pajiset me depozitë për ruajtjen dhe aparatura për shpërndarjen e oksigjenit, të aftë për të ruajtur dhe shpërndarë furnizimet e kërkuara të oksigjenit.

NCO.IDE.H.160 Zjarrfikëset e dorës

a) Helikopterët, me përjashtim të helikopterëve ELA2, duhet të pajisen me të paktën një zjarrfikëse dore:

- 1) në kabinën e ekuipazhit të fluturimit; dhe
- 2) në çdo kabinë pasagjeri që është veçmas nga kabina e ekuipazhit të fluturimit, me përjashtim të rasteve nëse kabina është lehtësisht

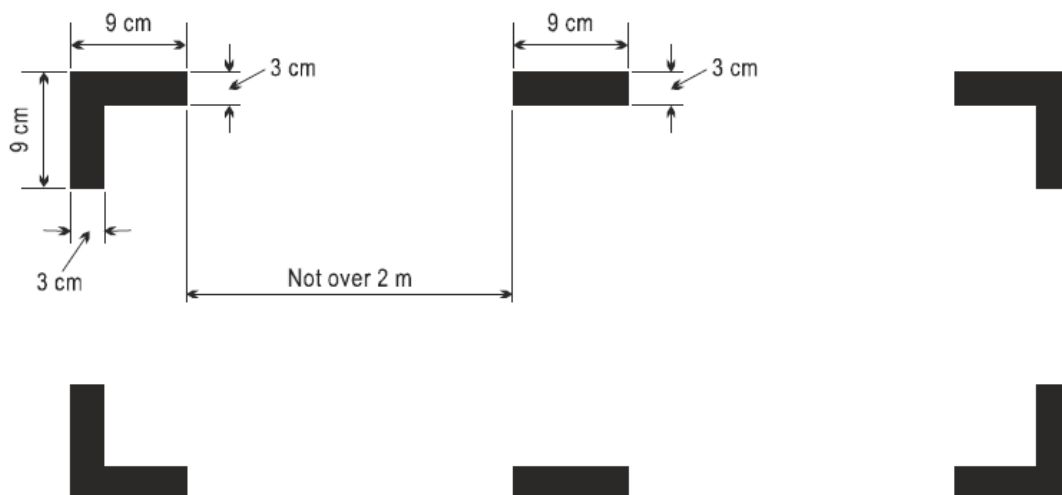
e arritshme për ekuipazhin e fluturimit.

b) Lloji dhe sasia e preparatit kimik shues për fikësit e nevojshëm të zjarrit do të jetë e përshtatshme për llojin e zjarrit që mund të ndodhë në kabinën ku synohet të përdoret zjarrfikësja dhe për të minimizuar rrezikun e përqendrimit të gazit toksik në kabinat ku ka persona.

NCO.IDE.H.165 Vijëzimi i pikave të hyrjes emergjente me thyerje

Nëse në trupin e helikopterit janë vijëzuar pika për hyrje emergjente me thyerje për ekuipazhet/skuadrat e shpëtimit, zona të tilla do të shënohen siç tregohet në figurën 1.

Figura 1. Vijëzimi i pikave të hyrjes emergjente me thyerje

NCO.IDE.H.170 Transmetuesi automatik emergjent i vendndodhjes (ELT)

a) Helikopterët e certifikuar për një konfigurim maksimal ndenjësesh për mbi gjashtë pasagjerë, duhet të pajisen me:

- 1) një ELT automatike; dhe
- 2) një ELT (ELT(S)) mbijetese në një gomone shpëtimi ose jelek shpëtimi, kur helikopteri operon në një distancë nga toka që i korrespondon më shumë se sa 3 minuta kohë fluturimi me shpejtësi normale në fluturim horizontal.

b) Helikopterët e certifikuar për një konfigurim maksimal ndenjësesh për pasagjerë prej gjashtë ose më pak do të pajisen me një ELT(S) ose një sinjalizues personal vendndodhjeje (PLB), që mbartet nga një anëtar i ekuipazhit ose një pasagjer.

c) ELT-të e çfarëdo lloji dhe PLB-të duhet të

transmetojnë njëkohësisht në 121,5 MHz dhe 406 MHz.

NCO.IDE.H.175 Fluturimi mbi ujë

a) Helikopterët duhet të pajisen me jelekë shpëtimi për secilin person në bord ose pajisje noti/pluskimi mbi ujë për secilin person në bord më të vogël se 24 muaj, që duhet të vishet ose vendosur në një pozicion që është lehtësisht i arritshëm nga vendi ose ndenjësja e personit që synon ta përdorë, kur:

1) fluturojnë (me vetërrotullim të helikës kryesore gjatë fikjes së motorit) mbi ujë përtej distancës nga toka, në rast të fikjes së motorit kritik, helikopteri nuk mund të ruajë fluturimin horizontal; ose

2) fluturojnë mbi ujë në një distancë toke që i korrespondon më shumë se sa 10 minutave

fluturim me shpejtësi normale në fluturim horizontal, ku në rast të fikjes të motorit kritik, helikopteri mund të ruajë fluturimin horizontal; ose

3) ngrihen dhe ulen në një aerodrom/vend operimi ku trajektorja e ngritjes ose afrimit është mbi ujë.

b) Secili jelek shpëtimi ose pajisje pluskimi ekuivalente dhe individuale, do të jetë e pajisur me ndriçim elektrik për qëllimin e lehtësimit të përcaktimit të vendndodhjes së personave.

c) Piloti në komandë i një helikopteri që operon në një fluturim mbi ujë në një distancë larg nga toka që i korrespondon më shumë se sa 30 minutave me shpejtësi normale ose 50 NM, cilado qoftë më pak, do të përcaktojë risqet për mbijetesë të personave në bordin e helikopterit në rast të një uljeje emergjente në ujë, të bazuar në të, ku ai/ajo duhet të vendosë mbajtjen e:

1) pajisjeve për lëshimin e sinjaleve të alarmit;

2) gomoneve të shpëtimit në numër të mjaftueshëm për mbajtjen e të gjithë personave në bord, të pozicionuar në mënyrë të tillë që të lehtësojnë përdorimin e saj të menjëhershëm gjatë një emergjence; dhe

3) pajisje shpëtuese me qëllim sigurimin e kushteve për mbijetesë për kohë të gjatë, në bazë të fluturimit që do të kryhet.

d) Piloti në komandë do të përcaktojë risqet për mbijetesë të personave në bordin e helikopterit në rastin e një uljeje emergjente në ujë, kur vendos nëse jelekët e shpëtimit, të nevojshme sipas pikës (a), duhet të vishen nga të gjithë personat në bord.

NCO.IDE.H.180 Pajisjet e mbijetesës

Helikopterët, të cilët operojnë mbi hapësira ku operimet e kërkimit-shpëtimit janë veçanërisht të vështira për t'u kryer, duhet të pajisen me mjete të tilla sinjalizuese dhe pajisje shpëtimi, përfshirë mjetet për të mbijetuar për një kohë të gjatë, ashtu siç mund të jetë e përshtatshme për hapësirën në të cilën do të kryhet fluturimi.

NCO.IDE.H.185 Të gjithë helikopterët në lidhje me fluturimet mbi ujë – Ulja e detyruar në ujë

Helikopterët që fluturojnë mbi ujë në një mjedis të pafavorshëm përtej një distance prej 50 NM nga toka duhet të jenë:

a) të projektuar për uljen në ujë, në përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore;

b) të certifikuar për uljen në ujë, në përputhje me kodin përkatës të vlefshmërisë ajrore; ose

c) të pajisur me mjete të qëndrimit mbi ujë për raste emergjente.

NCO.IDE.H.190 Pajisjet për radiokomunikim

a) Aty ku kërkohet nga hapësira ajrore në të cilën kryhet fluturimi, helikopterët duhet të pajisen me mjete të komunikimit me radio, të cilat mundësojnë komunikimin e dyanshëm me ato stacione aeronautike në ato frekuenca që plotësojnë kriteret e hapësirës ajrore.

b) Pajisjet e komunikimit me radio, nëse është e nevojshme sipas pikës (a), do të sigurojnë komunikim në frekuencën e emergjencës aeronautike 121,5 MHz.

c) Kur duhen më shumë se sa një njësi pajisje komunikimi, secila do të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat deri në atë masë që një mosfunksionim të ndonjëres prej tyre të mos ndikojë në mosfunksionimin e tjetrës.

d) Kur është e nevojshëm një sistem komunikimi me radio, krahas sistemit të brendshëm telefonik të ekuipazhit të fluturimit, siç kërkohet nga NCO.IDE.H.135, helikopterët do të pajisen me një buton transmetimi në dorezën e drejtimit të fluturimit për secilin pilot përkatës dhe/ose anëtar ekuipazhi në stacionin e tij/të saj të punës.

NCO.IDE.H.195 Pajisjet e lundrimit

a) Helikopterët që operojnë në rrugëkalime, të cilat nuk mund të lundrohen me shikim të lirë, do të pajisen me pajisje lundrimi për t'u mundësuar atyre që të vazhdojnë më tej në përputhje me:

1) planin e fluturimit ATS, nëse aplikohet; dhe

2) përshtatshmërinë me kriteret e hapësirës ajrore.

b) Helikopterët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme për të siguruar se, në rast të mosfunksionimit të një pajisjeje, në çfarëdo fazë të fluturimit, pajisjet që mbeten do të lejojnë lundrimin e sigurt në përputhje me pikën (a), ose një veprim rezervë të duhur, për të siguruar parrezikshmërinë e fluturimit deri në ulje.

c) Helikopterët që operojnë në fluturime, të cilat synohen që të ulen sipas IMC-së, do të pajisen me mjetet e duhura për të siguruar drejtim për te një pikë nga e cila mund të realizohet një ulje vizuale. Kjo pajisje do të ofrojë të dhëna drejtimi për çdo aerodrom, në të cilin synohet të bëhet ulja sipas IMC-së dhe për çdo aerodrom alternativ të përcaktuar.

d) Për operimet PBN, avioni do të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimet e duhura të lundrimit.

NCO.IDE.H.200 Transponderi

Aty ku kërkohej nga hapësira ajrore në të cilën kryhet fluturimi, helikopterët duhet të pajisen me një radar zbulimi sekondar transponder (SSR), me të gjitha kërkesat e duhura.

NËNPJESA E KËRKESAT SPECIFIKE

SEKSIONI 1 TË PËRGJITHSHME

NCO.SPEC.100 Qëllimi

Kjo nënpjesë përcakton kërkesat specifike që duhet të ndiqen nga një pilot në komandë i cili kryen operime të specializuara jotregtare me aeroplanë të tjerë ndryshe nga ata komplekse me fuqi motorike.

NCO.SPEC.105 Listëkontrolli

a) Para fillimit të një operimi të specializuar, piloti në komandë duhet të kryejë vlerësimin e riskut, duke vlerësuar kompleksitetin e aktivitetit për të përcaktuar rreziqet që shoqërojnë risqet e brendshme dhe për të marrë masa lehtësuese.

b) Një operim i specializuar duhet të kryhet në përputhje me një listë kontrolli. Bazuar në vlerësimin e risqeve, piloti në komandë duhet të vendosë këto lloj listëkontrollësh të duhura për aktivitetin e specializuar dhe për avionin që është përdorur, duke marrë për bazë çdo veprim për këtë nënpjesë.

c) Listëkontrolli që është për detyrën kryesore të pilotit në komandë, anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrave të veçanta, duhet të jetë e gatshme të përdoret në çdo fluturim.

d) Listëkontrolli duhet riparë rregullisht dhe të përmirësohet sipas rastit.

NCO.SPEC.110 Përgjegjësitë e pilotit në komandë dhe autoriteti

Në çdo kohë kur anëtarët e ekuipazhit ose specialistët kryesorë janë pjesëmarrës në operim, piloti në komandë duhet të:

a) të sigurojë përputhje të anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë me NCO.SPEC.115 dhe NCO.SPEC.120;

b) nuk duhet të fillojë fluturimin n.q.s. ndonjë anëtar ekuipazhi ose specialist kryesor është i paafte

që të kryejë detyrat për ndonjë arsye, siç janë: plagosja, sëmundja, lodhja ose efekte të ndonjë substance psikoaktive;

c) nuk duhet të vazhdojë fluturimin më tej se sa aerodromi i lejuar, edhe kur moti ose vendi i operimit e lejon, n.q.s. kapaciteti i çdo anëtarit ekuipazhi ose i specialistit kryesor që kryen detyrat, është zvogëluar si rezultat i lodhjes, sëmundjes ose mungesës së oksigjenit;

d) të sigurojë që anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë përputhen me ligjet, rregullat dhe procedurat e shteteve ku kryhen operimet;

e) siguron që të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë janë në gjendje të komunikojnë me njëri-tjetrin në të njëjtën gjuhë; dhe

f) siguron që specialistët në detyrë dhe anëtarët e ekuipazhit të përdorin vazhdimisht oksigjen shtesë kurdo që ai/ajo të përcaktojë se në lartësinë e fluturimit të synuar, mungesa e oksigjenit mund të rezultojë në dëmtim të aftësive të anëtarëve të ekuipazhit ose në dëm të specialistëve në detyrë. Nëse piloti në komandë nuk mund të përcaktojë se si mungesa e oksigjenit mund të ndikojë në njerëzit në bord, ai/ajo duhet të sigurojë që specialistët në detyrë dhe anëtarët e ekuipazhit të përdorin oksigjen shtesë plotësisht sa herë që lartësia e kabinës kalon 10 000 ft për një periudhë më të gjatë se 30 minuta dhe sa herë që lartësia e kabinës kalon 13 000 ft.

NCO.SPEC.115 Përgjegjësitë e ekuipazhit

a) Anëtarët e ekuipazhit duhet të jetë përgjegjës për ekzekutim të saktë të detyrave të tij/saj.

b) Gjatë fazave kritike të fluturimit ose kurdo që konsiderohet i nevojshëm nga piloti në komandë në interes të sigurisë, anëtarët e ekuipazhit duhet të jetë i mbërthyer në vendqëndrimin e tij të caktuar, përveç nëse specifikohet ndryshe në listën e kontrollit.

c) Gjatë fluturimit, anëtarët e ekuipazhit duhet ta mbajë të shtrënguar rripin e tij/saj të sigurimit ndërkohë që është në vendin e tij/saj të punës.

d) Gjatë fluturimit, të paktën një anëtar i kualifikuar i ekuipazhit duhet të qëndrojë në komandat e avionit gjatë gjithë kohës.

e) Anëtarët e ekuipazhit nuk duhet të marrë detyra në një avion:

1) n.q.s. ai/ajo e di ose dyshon se ai/ajo po vuan nga lodhja siç referohet në aneksin IV, të udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr.

216/2008 ose në të kundërt ndjen se nuk mund të jetë gati për të kryer detyrat e tij/saj; ose

2) kur është nën ndikimin e substancave psikoaktive ose për arsye të tjera të referuara në shtojcës IV, të udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përfron me Rregulloren EU nr. 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj.

f) Anëtari i ekuipazhit i cili ndërmerr detyra për më shumë se një operim duhet të:

1) mbajë regjistrin personal në bazë të kohës së fluturimit dhe kohës në detyrë dhe periudhës së çlodhjes siç referohet në aneksin III (Part-ORO), nënpjesa FTL e urdhrit të ministrit të Transportit nr. 151, datë 9.4.2014, “Për miratimin e rregullores për kërkesat teknike dhe procedurat administrative për operimet ajrore”; dhe

2) i jep çdo operatori të dhënat e nevojshme për aktivitetet e programuara në përputhje me kërkesat e aplikueshme të FTL-s.

g) Anëtari i ekuipazhit duhet të raportojë te piloti në komandë:

1) çdo gabim, moskryerje, keqfunksionim ose defekt, për të cilën ai/ajo beson se mund të ndikojë në vlefshmërinë ajrore ose në sigurinë e operimit të avionit, përfshirë sistemet e emergjencës; dhe

2) çdo incident që po rrezikonte, ose mund të rrezikojë, sigurinë e operimit.

NCO.SPEC.120 Përgjegjësitë e specialistëve kryesorë

a) Specialisti kryesor duhet të jetë përgjegjës për ekzekutimin e duhur të detyrës së tij/saj. Detyrat e specialistit kryesor duhet të jenë të specifikuara në listëkontrollit.

b) Gjatë fazave kritike të fluturimit ose kurdo që konsiderohet e nevojshme nga piloti në komandë në interes të sigurisë, specialisti në detyrë duhet të jetë i lidhur në vendqëndrimin e tij të caktuar, përveç nëse specifikohet ndryshe në listën e kontrollit.

c) Specialisti kryesor duhet të sigurojë që ai/ajo është i lidhur kur kryen detyra të specializuara me dyert e jashtme të hapura ose të hequra.

d) Specialisti kryesor duhet të raportojë te piloti në komandë:

1) çdo gabim, moskryerje, keqfunksionim ose defekt, për të cilën ai/ajo beson se mund të ndikojë në vlefshmërinë ajrore ose operimin e sigurt të avionit, përfshirë sistemet e emergjencës; dhe

2) çdo incident që po rrezikonte ose mund të rrezikojë sigurinë e operimit.

NCO.SPEC.125 Brifingu i sigurisë teknike

a) Para ngritjes, piloti në komandë duhet të instruktojë specialistët kryesorë në:

1) pajisjet e emergjencës dhe procedurat;

2) procedurat operuese të shoqëruara me specialistët kryesorë para çdo fluturimi ose seri fluturimesh.

b) *Brifingu* që referohet tek (a)(2) mund të mos jetë i nevojshëm n.q.s. specialistët kryesorë kanë qenë instruktuar në procedurat operuese para fillimit të sezonit të operimit në vitin kalendarik.

NCO.SPEC.130 Diferenca minimale e lartësisë së lejuar mbi pengesat – fluturimet me IFR

Piloti në komandë duhet të vendosë lartësinë minimale të fluturimit për çdo fluturim kur jepen të dhënat e diferencës së lartësisë së lejuar të kërkuar të terrenit për të gjitha segmentet që do të fluturohet në rrugëkalim me IFR. Lartësia minimale e fluturimit nuk mund të jetë më e ulët se ajo të publikuara nga shteti mbi të cilin fluturohet.

NCO.SPEC.135 Furnizimi me karburant dhe vaj – aeroplanët

NCO.OP.125(a)(1)(i) nuk zbatohet në planerin që tërhiqet, shfaqet ajrore, fluturime akrobatike ose fluturime konkurrimi.

NCO.SPEC.140 Furnizimi me karburant dhe vaj – helikopterët

Pavarësisht nga NCO.OP.126(a)(1), piloti në komandë i helikopterit mund të fillojë fluturimin në VFR ditën vetëm nëse qëndron brenda distancës 25 NM (milje detare) nga aerodromi/vendi i largimit të operimit me rezervë karburanti jo më pak se 10 minuta me shpejtësinë dhe rrezen (ekonomike) më të mirë.

NCO.SPEC.145 Imitimi i situatave në fluturim

Përveçse një specialisti kryesor që është në bord të avionit për trajnim, piloti në komandë duhet që të mos imitojë, kur ka specialistë kryesor që kryejnë detyra:

a) situata që kërkojnë aplikim për procedura jonormale ose emergjente; ose

b) fluturime në kushte meteorologjike me instrumente (IMC).

NCO.SPEC.150 Sinjalizimi për afërsinë me tokën

Në qoftë se instalohet, sistemi paralajmërues që jemi pranë me tokën dhe që mund të jetë stakuar gjatë këtyre detyrave të specializuara, e cila nga natyra e saj kërkon që avioni në operim të jetë brenda distancës, në të cilën mund të aktivizojë sistemin e paralajmërimit që jemi në afërsi të tokës.

NCO.SPEC.155 Sistemi i mënjanimit të përplasjes në ajër (ACAS II)

Pavarësisht nga NCO.OP.200, ACAS II mund të stakohet gjatë këtyre veprimeve të specializuara, të cilat për natyrën e tyre kërkojnë që avioni të operojë brenda një distance nga njëri-tjetri nën atë, e cila mund të aktivizojë ACAS.

NCO.SPEC.160 Lëshimi i mallrave të rrezikshme

Piloti në komandë nuk duhet të operojë një avion mbi qytete dhe vende me popullsi të dendur, qyteza ose popullsi të vendosura (rishtas) ose mbi një grumbullim të hapur të njerëzve, kur lëshohen mallrat e rrezikshme.

NCO.SPEC.165 Ngarkimi/marrja dhe përdorimi i armëve

a) Piloti në komandë duhet të sigurojë që, kur ka ngarkesë armësh në një fluturim me qëllim të një detyre të specializuar, ato janë të siguruara kur nuk janë në përdorim.

b) Specialisti kryesor që merret me armët, duhet të marrë të gjitha masat e nevojshme që të parandalojë rrezikimin e avionit dhe personave në bord ose në tokë.

NCO.SPEC.170 Performanca dhe kriteri i operimeve – aeroplanët

Kur një aeroplan operon në lartësinë më pak se 150 m (500 ft), mbi rajonet me popullsi jo të dendur, për operimet e aeroplanëve që nuk janë në gjendje të qëndrojnë në fluturim horizontal, në rastin e fikjes së një motori, piloti në komandë duhet të ketë:

a) vendosur procedura operimi për minimizimin e pasojave pas fikjes së motorit; dhe

b) të instruktojë të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrës në bord për procedurat që duhet të kryhen në rastin e një uljeje të detyruar.

NCO.SPEC.175 Performanca dhe kriteri i operimeve – helikopterët

a) Piloti në komandë mund të operojë një avion mbi rajonet e populluara kur:

1) helikopteri është i certifikuar në kategorinë A ose B; dhe

2) masat e sigurisë janë vendosur për parandalimin e rreziqeve ndaj personave ose pronës në tokë.

b) Piloti në komandë duhet të ketë:

1) vendosur procedurat e operimit për minimizimin e pasojave nga fikja e motorit; dhe

2) ketë instruktuar të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrës në bord për procedurat që duhet të kryen në rast të një uljeje të detyruar.

c) Piloti në komandë duhet të sigurojë që masa në ngritje, ulje ose në varje (gjatë qëndrimit mbi tokë) nuk duhet të kalojë maksimumin e masës së specifikuar për:

1) varje (ose mbajtje mbi tokë), pa efektin e tokës (HOGÉ), me të gjithë motorët në regjimin e duhur të fuqisë; ose

2) në qoftë se mbizotërojnë kushtet që një (HOGÉ) ka mundësi që të mos bëhet, masa e helikopterit nuk duhet të tejkalojë masën maksimale të specifikuar për një varje me efektin e tokës (HIGE) me të gjithë motorët në regjimin e caktuar të fuqisë, duke lejuar mbizotërimin e kushteve për një varje nën efektin e tokës për masën maksimale të specifikuar.

SEKSIONI 2

OPERIMET E HELIKOPTERIT ME NGARKESË TË JASHTME TË VARUR (HESLO)

NCO.SPEC.HESLO.100 Listëkontrolli

Listëkontrolli për HESLO-n duhet të përmbajë:

a) procedurat normale, jonormale dhe emergjencat;

b) të dhënat kryesore të performancës;

c) pajisjet e kërkuara;

d) çdo kufizim; dhe

e) përgjegjësitë dhe detyrat e pilotit në komandë, dhe n.q.s. është e aplikueshme, anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë (të detyrave).

NCO.SPEC.HESLO.105 Pajisjet specifike të HESLO-s

Helikopteri duhet të pajiset me të paktën:

a) një pasqyrë për sigurinë e ngarkesës ose mjet alternativ për të parë ganxhën (at)/ngarkesën; dhe

b) një matës ngarkese, në të kundërt atje duhet të jetë një metodë tjetër për të përcaktuar peshën e ngarkesës.

NCO.SPEC.HESLO.110 Transportimi i mallrave të rrezikshëm

Operatori që transporton mallra të rrezikshëm prej nga ose për në vende pa emërtim ose vende të thella (të izoluar), duhet të aplikojë te autoriteti kompetent për një përjashtim nga dispozitat e Instruksioneve Teknike n.q.s. ato janë përputhje me kërkesat e këtyre Instruksioneve.

SEKSIONI 3

OPERIME TË NGARKESËS SË JASHTME ME NJERËZ JASHTË (HEC)

NCO.SPEC.HEC.100 Listëkontrolli

Listëkontrolli për HEC-in duhet të përmbajë:

- a) procedurat normale dhe jonormale dhe emergjencat;
- b) të dhënat kryesore të performancës;
- c) pajisjet e kërkuara;
- d) çdo lloj kufizimi; dhe
- e) përgjegjësitë dhe detyrat e pilotit në komandë dhe, n.q.s. është e aplikueshme, anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë (të detyrës).

NCO.SPEC.HEC.105 Pajisjet specifike të HEC-it

- a) Helikopteri duhet të pajiset me:
 - 1) pajisje vinçi operimi ose ganxhë ngarkese;
 - 2) një pasqyrë sigurie e ngarkesës ose mjet alternativ për të parë ganxhën; dhe
 - 3) një matës ngarkese, në të kundërt një metodë tjetër për të përcaktuar peshën e ngarkesës.
- b) Instalimi i gjithë pajisjes së vinçit dhe ganxhës së ngarkesës dhe çdo modifikim i brendshëm, duhet të ketë një vlefshmëri ajrore të aprovuar të përshtatshme për funksionin që do të kryejë.

SEKSIONI 4

OPERIMET ME PARASHUTË (PAR)

NCO.SPEC.PAR.100 Listëkontrolli

Listëkontrolli për PAR-in duhet të përmbajë:

- a) procedurat normale, jonormale dhe emergjente;
- b) të dhëna kryesore të performancës;
- c) pajisjet e kërkuara;
- d) çdo lloj kufizimesh; dhe
- e) përgjegjësitë dhe detyrat e pilotit në komandë dhe, n.q.s. është e aplikueshme, anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrës.

NCO.SPEC.PAR.105 Marrja e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistët e detyrës

Kërkesat e shtrura në NCO.SPEC.120(c) nuk mund të jenë të aplikueshme për specialistët e detyrës që kryejnë hedhjet me parashutë.

NCO.SPEC.PAR.110 Ndenjëset

Pavarësisht nga NCO.IDE.A.140(a)(1) dhe NCO.IDE.H.140(a)(1), dyshemeja e avionit mund të përdoret si ndenjëse, duke u dhënë mjetet e nevojshme specialistëve kryesorë për t'u mbajtur ose të jenë të lidhur.

NCO.SPEC.PAR.115 Oksigjeni shtesë

Pavarësisht nga NCO.SPEC.110(F), kërkesat për përdorimin e oksigjenit shtesë nuk mund të jenë të aplikueshme për anëtarët e ekuipazhit, por për pilotin në komandë dhe për specialistët kryesorë që kryejnë detyrën themelore të detyrës së specializuar, në çdo kohë që lartësia e kabinës:

- a) tejkalon 13 000 ft, për një periudhë jo më shumë se 6 minuta; ose
- b) tejkalon 15 000 ft, për një periudhë jo më shumë se 3 minuta.

NCO.SPEC.PAR.120 Lëshimi i ngarkesave të rrezikshme

Pavarësisht nga NCO.SPEC.160, parashutistët mund të hidhen nga avioni me qëllim shfaqje mbi rajone të populluara ose qytete, qyteza ose popullsi e vendosur rishtas ose mbi një grumbullim personash në një shesh të hapur, ndërkohë që mbajnë pajisje tymuese shumëngjyrëshe, të aprovuara këto nga prodhuesi për këtë qëllim.

SEKSIONI 5

FLUTURIME AKROBATIKE (ABF)

NCO.SPEC.ABF.100. Listëkontrolli

Listëkontrolli për ABF-të duhet të përmbajë:

- a) procedurat normale, jonormale dhe emergjencat;
- b) të dhëna kryesore të performancës;
- c) pajisjet e kërkuara;
- d) çdo lloj kufizimesh; dhe
- e) përgjegjësitë dhe detyrat e pilotit në komandë, dhe n.q.s. është e aplikueshme, për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë.

NCO.SPEC.ABF.105 Dokumentet dhe informacioni

Dokumentet në vazhdim dhe informacioni i vënë në listën NCO.GEN.135(a) nuk duhet të merren gjatë fluturimeve akrobatike:

a) detajet e planit të fluturimit ATS-së të plotësuar, n.q.s. është e aplikueshme;

b) hartat aktuale të duhura aeronautike për rrugëkalimin/rajonin e fluturimit të propozuar dhe të gjitha rrugëkalimeve gjatë së cilës është pritshmëri e arsyeshme që fluturimi mund të devijojë; dhe

c) procedurat dhe informacioni i sinjaleve vizuale për përdorim kur shkëmbelesh me një avion (në ajër).

NCO.SPEC.ABF.110 Pajisjet

Kërkesat e pajisjeve në vazhdim që nuk kanë nevojë të aplikohen në fluturimet akrobatike:

a) kutitë e ndihmës së shpejtë, siç shtrohen në NCO.IDE.A.145 dhe NCO.IDE.H.145;

b) zjarrfikëset e dorës, siç shtrohen në NCO.IDE.A.160 dhe NCO.IDE.H.180; dhe

c) transmetues emergjence të vendndodhjes ose sinjalizues personal të vendndodhjes siç shtrohet te NCO.IDE.A.170 dhe NCO.IDE.H.170.

ANEKS VIII

OPERIME TË SPECIALIZUARA

[PJESA- SPO]

SPO.GEN.005 Qëllimi

a) Ky aneks aplikohet te çdo operim i specializuar ku avioni është përdorur për aktivitete të specializuara siç janë bujqësia, ndërtimi, fotografia, matje tokash, mbikëqyrje dhe patrullim, reklama ajrore.

b) Pavarësisht nga (a), operimet e specializuara jotregtare ndryshe nga aeroplanët kompleks me fuqi motorike, duhet të jenë në përputhje me shtojcën VII (pjesa NCO).

c) Pavarësisht nga pika (a), operimet në vijim me aeroplanë të tjerë kompleks, të motorizuar, mund të kryhen në përputhje me aneksin VII (pjesa NCO):

1) fluturimet e konkurrencës ose shfaqjet fluturuese, me kusht që shpërblimi ose ndonjë shpërblim i vlefshëm i dhënë për këto fluturime të kufizohet në mbulimin e kostove të drejtpërdrejta dhe një kontribut proporcional në kostot vjetore, si dhe shpërblime jo më shumë se një vlerë të përcaktuar nga autoriteti kompetent;

2) hedhje me parashutë, tërheqje me planer me aeroplan ose fluturime aerobatikë të kryera nga një organizatë trajnuese që ka vendin e saj kryesor të biznesit në Shqipëri dhe që përmendet në urdhrin e

ministrit nr. 250/2014, “Kërkesat teknike dhe procedurave administrative në lidhje me ekuipazhin ajror të Aviacionit Civil ose nga një organizatë e krijuar me qëllim të promovimit të sportit ajror ose të aviacionit gjatë kohës së lirë, me kusht që avioni të operohet nga organizata në bazë të pronësisë ose qirasë së thatë, pa ekuipazhin, që fluturimi nuk gjeneron fitime të shpërndara jashtë organizatës dhe sa herë që anëtarë, jo të organizatës, janë të përfshirë, këto fluturime përfaqësojnë vetëm një aktivitet kryesor të organizatës.

NËNPJESA A

KËRKESA TË PËRGJITHSHME

SPO.GEN.100 Autoriteti kompetent

Autoriteti kompetent është Autoriteti i Aviacionit Civil për operatorin që ka vendin kryesor të veprimtarisë ose të rezidencës në RSH.

SPO.GEN.101 Mjetet e përputhshmërisë

Mjetet alternative të përputhshmërisë të atyre të adoptuara nga Agjencia dhe të pranuar nga Autoriteti i Aviacionit Civil, mund të përdoren nga një operator që të vendosë përputhjen me udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, dhe rregullat zbatuese të saj.

SPO.GEN.105 Përgjegjësitë e ekuipazhit

a) Anëtari i ekuipazhit, duhet të jetë përgjegjës për kryerjen e duhur të detyrës së tij/saj. Detyrat e ekuipazhit duhet të jenë të specifikuar në procedurat standarde të operimit (SOP) dhe, kur duhet, në manualin e operimeve.

b) Gjatë fazave kritike të fluturimit ose kurdo që konsiderohet i nevojshëm nga piloti në komandë në interes të sigurisë, anëtari i ekuipazhit duhet të jetë i lidhur në vendqëndrimin e tij të caktuar, përveç nëse specifikohet ndryshe në SOP.

c) Gjatë fluturimit, efektiv i fluturues duhet të mbajë rripin e tij/saj të sigurimit të shtrënguar te vendi i tij/saj i punës.

d) Gjatë fluturimit, të paktën një anëtar i kualifikuar i ekuipazhit fluturues duhet të qëndrojë te komandat e avionit gjatë gjithë kohës.

e) Një anëtar ekuipazhi nuk duhet të ndërmarrë detyra të tjera në avion n.q.s. ai/ajo e di ose dyshon se ai/ajo po vuan nga lodhja, sipas referimit të aneksit IV, të udhëzimit të ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në

fushën e Aviacionit Civil”, të , që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj:

1) ose ndryshe ndjen që nuk është i gatshëm të kryejë detyrën e tij/saj; ose

2) kur është nën ndikimin e substancave psikoaktive ose për arsye të tjera të referuara në shtojcës IV, në udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e Aviacionit Civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008 dhe rregullat zbatuese të saj.

f) Anëtari i ekuipazhit i cili ndërmerr detyra për më shumë se një operator duhet:

1) të mbajë (vazhdimisht) regjistrimet personale në lidhje me kohët e fluturimit dhe të detyrës dhe periudhën e çlodhjes, siç referohet në aneksin III (Part-ORO), nënpjesën FTL te, nëse është e aplikueshme; dhe

2) t’i japë çdo operatori të dhënat e nevojshme për të programuar aktivitetin në përputhje me kërkesat e aplikueshme të FTL-së.

g) Anëtari i ekuipazhit duhet të raportojë te piloti në komandë:

1) çdo gabim, fikje, keqfunksionim ose defekt, për të cilën ai/ajo beson se mund të ndikojë në vlefshmërinë ajrore dhe në sigurinë e operimit e sigurt të avionit, duke përfshirë sistemet e emergjencës; dhe

2) çdo lloj incidenti që ka rrezikuar ose mund të rrezikojë, sigurinë e operimit.

SPO.GEN.106 Përgjegjësitë e specialistëve të detyrës

a) Specialisti i detyrës duhet të jetë përgjegjës për kryerjen e duhur të detyrës së tij/saj. Detyrat e specialistit kryesor duhet të jenë të specifikuara në SOP.

b) Gjatë fazave kritike të fluturimit ose sa herë që shihet e nevojshme nga piloti në komandë, në interes të sigurisë, specialisti në detyrë duhet të jetë i lidhur në vendqëndrimin e tij të caktuar, përveç nëse specifikohet ndryshe në SOP.

c) Specialisti i detyrës kryesore duhet të sigurojë që ai/ajo është i lidhur kur kryen detyra të specializuara me dyert e jashtme të hapura ose të hequra.

d) Specialisti kryesor duhet të raportojë te piloti në komandë:

1) çdo lloj gabimi, fikje, keqfunksionim ose defekt, për të cilin ai/ajo beson se mund të ndikojë

te vlefshmëria ajrore ose operimi i sigurt i avionit, përfshirë sistemet e emergjencës; dhe

2) çdo incident që ka rrezikuar, ose mund të rrezikojë, sigurinë e operimit.

SPO.GEN.107 Përgjegjësitë e pilotit në komandë dhe autoriteti

a) Piloti në komandë duhet të jetë përgjegjës për:

1) sigurinë e avionit dhe të gjithë anëtarëve të ekuipazhit, specialistëve kryesorë dhe ngarkesës në bord gjatë operimit të avionit;

2) fillimin, vazhdimin, ndërprerjen ose devijimin e një fluturimi në interes të sigurisë;

3) të gjitha procedurat e operimit dhe listëkontrollet, që të jenë sipas dhe në përputhje me manualët e dhura;

4) mund të fillojë fluturimin vetëm n.q.s. ai/ajo është i/e kënaqur që, të gjitha kufizimet operuese referuar te 2.a.3, e aneksit IV, të rregullores bazë, janë në përputhje si më poshtë me:

i) avioni është i vlefshëm për fluturim;

ii) avioni është regjistruar siç duhet;

iii) instrumentet dhe pajisjet e kërkuara për ekzekutimin e atij fluturimi janë instaluar në avion dhe janë operuese, me përjashtim të rasteve kur fluturimi me pajisje jo operuese lejohet nga lista minimale e pajisjeve (MEL-LMP) ose dokumenti ekuivalent, aplikuar sipas rastit, siç kërkohet në pikat SPO.IDE.A.105 ose SPO.IDE.H.105;

iv) masa e avionit dhe qendra e gravitetit janë të tilla që fluturimi mund të bëhet brenda kufijve të përshkruar në dokumentacionin e vlefshmërisë ajrore;

v) të gjitha pajisjet dhe bagazhet janë ngarkuar dhe siguruar siç duhet;

vi) limitet e operimit të avionit, siç janë specifikuar në manualin e operimit të avionit (AFM), nuk duhet të tejkalohen gjatë gjithë kohës së fluturimit; dhe

vii) çdo databazë lundrimi që kërkohet për PBN-në është e përshtatshme dhe aktuale;

5) nuk duhet të lejojë fillimin e fluturimit n.q.s. ai/ajo ose çdo anëtar tjetër i ekuipazhit ose specialisti kryesorë është i paafët për kryerjen e detyrës si rezultat i plagosjes, i sëmurë, i lodhur, ose nga efektet e ndonjë substance psikoaktive;

6) nuk mund të vazhdojë fluturimin më tutje se aerodromi më i afërt me motin e lejuar ose vendin e operimit, kur ai/ajo ose edhe ndonjë anëtar tjetër ekuipazhi ose specialist me kapacitet kryesor për të

kryer detyrat, i është zvogëluar kapaciteti nga rastet e lodhjes, sëmundjes ose mungesës së oksigjenit;

7) vendosur në pranimin e marrjes së avionit me shërbimet e pariparueshme në përputhje me konfiguracionin e listës së devijimit (CDL) ose MEL, n.q.s. është e pranueshme;

8) regjistrimin e të dhënave të shfrytëzimit dhe të gjitha defektet e njohura dhe të panjohura në avion me përfundimin e fluturimit ose seri fluturimesh, në librin teknik të avionit ose të udhëtimit të avionit; dhe

9) duke siguruar që:

i) regjistruesit e fluturimit nuk janë në gjendje pune ose të fikur gjatë fluturimit;

ii) në rast të një ngjarjeje të ndryshme nga një aksident ose një incident serioz që do të raportohet sipas ORO.GEN.160 (a), regjistrimet e regjistruesit të fluturimit nuk fshihen qëllimisht; dhe

iii) në rast aksidenti ose incidenti të rëndë, ose nëse ruajtja e regjistrimeve të regjistruesit të fluturimit drejtohet nga autoriteti investigues:

A) regjistrimet e regjistruesit të fluturimit nuk janë fshirë qëllimisht;

B) regjistruesit e fluturimit çaktivizohen menjëherë pas përfundimit të fluturimit; dhe

C) masat parandaluese për të ruajtur regjistrimet e regjistruesve të fluturimit janë marrë para se të largohen nga ndarja e ekuipazhit të fluturimit.

b) Piloti në komandë duhet të ketë autoritetin të refuzojë ngarkesën ose të zbres çdo person ose ngarkesë që mund të përfaqësojë rrezik të madh në sigurinë e avionit dhe udhëtarëve të tij.

c) Piloti në komandë duhet që, sa më shpejtë të jetë e mundur, të raportojë te njësia e shërbimit të duhur të trafikut ajror (ATS), çdo lloj moti të rrezikshëm ose kushtesh fluturimi që ka kaluar (në fluturim), që ka shumë mundësi të ndikojnë në sigurinë e avionit tjetër.

d) Pavarësisht nga dispozitat e (a)(6), në operimet me shumë ekuipazhe, piloti në komandë mund të vazhdojë fluturimin më tutje se aerodromi më i afërt kur e lejon moti dhe procedurat e duhura të vendosura janë më lehtësuese.

e) Piloti në komandë duhet që, në rast të një situatë emergjente që kërkon vendim dhe veprim të menjëhershëm, vepron në çdo lloj mënyre që ai/ajo e shikon të nevojshme sipas problemit, në përputhje me 7.d të aneksit.

Udhëzimin e ministrit të Transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e

Aviacionit Civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008.

Në të tilla raste ai/ajo mund të shmanget nga rregullat, procedurat e operimit dhe metodat vetëm në interes të sigurisë.

f) Piloti në komandë duhet të dorëzojë një raport për ndonjë ndërhyrje të paligjshme pa vonesë tek autoriteti kompetent dhe duhet të njoftojë autoritetin e caktuar të zonës.

g) Piloti në komandë duhet të njoftojë autoritetin e duhur më të afërt me mjetet më të shpejta në dispozicion për çdo aksident që është përfshirë avioni, që rezulton me plagosje serioze ose vdekje të çdo personi ose dëm i konsiderueshëm të avionit ose pronës.

SPO.GEN.110 Përputhja me ligjet, rregulloret dhe procedurat

Piloti në komandë, anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrës duhet të zbatojnë ligjet, rregulloret dhe procedurat e atyre shteteve ku kryen operimet.

SPO.GEN.115 Gjuha e përbashkët

Operatori duhet të sigurojë që të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët e detyrës janë në gjendje të komunikojnë me njëri-tjetrin në një gjuhë të përbashkët.

SPO.GEN.119 Rulimi (taxiing) i avionit

Operatori duhet të përcaktojë procedurat për rulimin e avionëve me qëllim që të sigurohet operimi i sigurt dhe me qëllim të përmirësimit të sigurisë së pistës.

SPO.GEN.120 Lëvizja në tokë (taxiing) i aeroplanëve

Operatori duhet të sigurojë që një aeroplan mund të lëvizë në tokë në zonën e lëvizjes së një aerodromi vetëm në qoftë se personi në komandat (e avionit):

a) është piloti i duhur i kualifikuar; ose

b) është caktuar nga operatori dhe:

1) është trajnuar të lëvizë avionin në tokë;

2) është trajnuar të përdorë radiotelefonin, n.q.s. kërkohet komunikimi me radio;

3) ka marrë instruksione për shtrirjen e aerodromit, rrugët, tabelat, shenjat, dritat, instruksionet dhe sinjalet e kontrollit të trafikut ajror (ATC), frazeologjinë dhe procedurat; dhe

4) është në gjendje të konfirmojë në bazë të standardeve operuese të kërkesave për lëvizjen e sigurt të avionit në aerodrom.

SPO.GEN.125 Futja e helikës (kryesore) në punë

Një helikë helikopteri duhet të vihet në punë për të fluturuar me një pilot të kualifikuar në komandimin e avionit.

SPO.GEN.130 Pajise elektronike të lëvizshme (personale)

Operatori nuk duhet të lejojë ndonjë person të përdorë pajisje elektronike personale (PED) në bordin e avionit që mund të japë efekte të kundërta në performancën e sistemeve të avionit dhe pajisjeve.

SPO.GEN.131 Përdorimi i çantave elektronike të fluturimit (ÇEF)

a) Kur një ÇEF përdoret në bordin e një avioni, operatori duhet të sigurojë që ai të mos ndikojë negativisht në performancën e sistemeve ose pajisjeve të avionit, ose aftësinë e anëtarit të ekuipazhit të fluturimit për të operuar avionin.

b) Para përdorimit të një aplikacioni të tipit B ÇEF, operatori duhet:

1) të kryejë një vlerësim të rrezikut në lidhje me përdorimin e pajisjes ÇEF që mban aplikacionin, aplikacioni ÇEF në fjalë dhe funksionet e tij të lidhura, identifikimin e rreziqeve përkatëse dhe të jetë i sigurt që ato të zbuten lehtësisht; vlerësimi i rrezikut duhet të adresojë rreziqet që lidhen me ndërthurjen njeri-makinë të pajisjes ÇEF dhe aplikacionin ÇEF në fjalë; dhe

2) të krijojë një sistem administrimi ÇEF, duke përfshirë procedurat dhe kërkesat e trajnimit për administrimin dhe përdorimin e pajisjes ÇEF dhe të aplikacionit ÇEF.

SPO.GEN.135 Informacioni në rast emergjence dhe pajisjet e mbijetesës që merren

Operatori duhet që, gjatë gjithë kohës, të ketë mundësinë për komunikim të menjëhershëm me listat e qendrave të koordinim-shpëtimit (RCCs) që kanë informacionin në emergjencë, dhe pajisjet e mbijetesës që merren në bord.

SPO.GEN.140 Dokumentet, manualët dhe informacioni që duhet të merret

a) Dokumentet e mëposhtme, manualët dhe informacioni duhet të merret në çdo fluturim, si origjinalet ose kopjet, ose ndryshe siç është specifikuar më poshtë:

- 1) AFM-ja, ose dokument (a) të njëjta;
- 2) certifikata origjinale e regjistrimit;

3) certifikata origjinale e vlefshmërisë ajrore (CofA);

4) certifikata e zhurmave, nëse është e aplikueshme;

5) një kopje e deklaratës, siç specifikohet në ORO.DEC.100 dhe, n.q.s. është e aplikueshme, një kopje e autorizimit, siç specifikohet në ORO.SPO.110;

6) një listë të aprovimeve specifike, nëse është e aplikueshme;

7) licencë e radios së avionit, nëse është e aplikueshme;

8) certifikatë/tat e siguracionit, përgjegjës për palët e treta;

9) librezë e udhëtimit, ose ekuivalenca, për avionin;

10) librezë teknike e avionit, në përputhje me aneksin I (Part-M), të Rregullores (EC) nr. 2042/2003, n.q.s. është e aplikueshme;

11) detajet e plotësuar të planit të fluturimit ATS, n.q.s. është e aplikueshme;

12) hartat e reja aeronautike të përshtatshme për rrugëkalimin/rajonin për fluturimin e propozuar dhe të gjitha rrugëkalimet gjatë së cilave është e arsyeshme të parashikohet që fluturimi mund të devijojë;

13) procedurat dhe informacioni i sinjaleve vizuale për përdorim kur shkëmbehem me një avion;

14) informacionin që ka të bëjë me shërbimin e kërkim-shpëtimit për rajonin në të cilin do të kryhet fluturimi;

15) pjesët e reja të manualit të operimeve dhe/ose SOP ose AFM që kanë të bëjnë me detyrat e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistët kryesorë, që duhet të jenë lehtësisht të arritshme nga ata;

16) MEL ose CDL, n.q.s. është e aplikueshme;

17) njoftimet e duhura për pilotët (NOTAMs) dhe shërbimi i informacionit aeronautik (AIS) dokumentacioni i *brifingut*;

18) informacionin e duhur meteorologjik, n.q.s. është e aplikueshme;

19) dokumentacionin e të dhënave të ngarkesës;

20) dhe çdo dokumentacion tjetër që mund të duhet për fluturimin ose kërkohet nga shtetet e interesuara për fluturimin.

b) Pavarësisht nga (a), dokumentet dhe informacioni në (a)(2) deri tek (a)(11) dhe (a)(14), (a)(17), (a)(18) dhe (a)(19) mund të qëndrojnë tek aerodromi ose vendi i operimit në fluturim:

1) qëllimi për t'u ngritur dhe ulur në të njëjtin aerodrom ose vend operimi; ose

2) qëndron brenda një distance ose rajoni, të përcaktuar nga autoriteti kompetent në përputhje me ARO.OPS.210.

d) Në rast humbjeje ose vjedhjeje të dokumenteve specifikuar në (a)(2) deri tek (a)(8), operimi mund të vazhdojë derisa fluturimi arrin në destinacionin e tij ose një vend ku zëvendësimi i dokumenteve mund të realizohet.

e) Operatori duhet të ketë të gatshëm dokumentet që kërkohen në bord, dhe duhet ta bëjë këtë brenda një kohe të arsyeshme nga momenti i kërkesës nga autoriteti kompetent.

SPO.GEN.145 Trajtimi i regjistrimeve të regjistruarit të fluturimit: ruajtja, prodhimi, mbrojtja dhe përdorimi – operimet me avionë kompleks me motorë

a) Duke ndjekur një aksident, një incident serioz ose një ngjarje të identifikuar nga autoriteti hetues, operatori i një avioni duhet të ruajë të dhënat origjinale të regjistruara për një periudhë prej 60 ditësh ose derisa tjetër të drejtuar nga autoriteti hetues tjetër.

b) Operatori duhet të kryejë kontrolle operacionale dhe vlerësime të regjistrimeve të regjistruarit të të dhënave të fluturimit (FDR), regjistrimet e regjistruarit të zërit (CVR) dhe regjistrimet e lidhura me të dhënat për të siguruar vazhdimin e përdorimit të regjistruarve.

c) Operatori duhet të ruajë regjistrimet për periudhën e kohës së funksionimit të FDR-së, siç kërkohet nga SPO.IDE.A.145 ose SPO.IDE.H.145, me përjashtim të rasteve kur për qëllime të testimit dhe mirëmbajtjes së FDR-së, deri në 1 orë të materialit më të vjetër të regjistruar në kohën e testimit mund të fshihet.

d) Operatori duhet të mbajë dokumentacion të përditësuar që paraqet informacionin e nevojshëm për të kthyer të dhënat e papërpunuara të FDR-së në parametrat e shprehur në njësitë inxhinierike (të lexueshme).

e) Operatori duhet të bëjë të disponueshëm çdo regjistrim të regjistruarit të fluturimit që ka bërë, të ruhet nëse kjo përcaktohet nga autoriteti kompetent.

f) Pa paragjykuar parashikimet e përafrimit shqiptar të Rregullores (BE) nr. 996/2010 dhe përveç sigurimit të përdorshmërisë së CVR-së, regjistrimet e CVR-së nuk duhet të bëhen publike ose të përdoren përveç nëse:

i) ekziston një procedurë lidhur me trajtimin e regjistrimeve të CVR-së dhe të transkriptit të tyre;

ii) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe personeli i mirëmbajtjes në fjalë kanë dhënë pëlqimin e tyre paraprak; dhe

iii) ato përdoren vetëm për ruajtjen ose përmirësimin e sigurisë teknike.

Gjatë një regjistrimi CVR është inspektuar për të siguruar shërbimin CVR, operatori duhet të sigurojë privatësinë e regjistrimit CVR dhe regjistrimi CVR nuk duhet të bëhet publike ose përdoret për qëllime të tjera, përveç se të sigurojë shërbimin CVR.

g) Regjistrimet FDR ose regjistrimet e lidhjeve të të dhënave do të përdoren ndryshe për qëllime të tjera, përveç se për hetimin e një aksidenti ose incidenti që i nënshtrohet raportimit të detyrueshëm nëse të dhënat e tilla janë:

1) përdorur nga operatori vetëm për qëllime të vlefshmërisë ajrore ose mirëmbajtjeje;

2) të identifikuar; ose

3) të bëra publike sipas procedurave të sigurta.

SPO.GEN.150 Transporti i mallrave të rrezikshme

a) Transporti i mallrave të rrezikshme me anë të ajrit duhet të kryhet në përputhje me aneksin 18, të Konventës së Chicagos, sipas amendimit të fundit që theksohen nga Instruksionet Teknike për Transportin e Sigurt të Mallrave të Rrezikshme me anë të Ajrit (ICAO Doc. 9284-AN/905), përfshirë dokumentet e bashkëlidhura të saj, shtesat dhe çdo korrigjime të gabimeve të tjera.

b) Mallrat e rrezikshme duhet të transportohen vetëm nga një operator i aprovuar në përputhje me aneksin V (Part-SPA), nënpjesa G, të kësaj rregulloreje, përveçse kur:

1) ato nuk janë subjekt i instruksioneve teknike në përputhje me pjesën 1 të këtyre instruksioneve;

2) janë kryer nga specialistët kryesorë ose anëtarë të ekuipazhit ose janë në bagazhe të ndara nga pronari i tyre, në përputhje me pjesën 8 të instruksioneve teknike;

3) kërkohen në bordin e avionit për qëllime të specializuara në përputhje me instruksionet teknike;

4) ato përdoren për të lehtësuar sigurinë e operimit në fluturim kur ngarkesa në avion është e arsyeshme për të siguruar gatishmërinë e tyre në kohë për qëllime operuese, edhe nëse janë apo jo artikuj dhe substanca të tilla që nevojiten të mbahen ose kanë qëllim përdorimi në lidhje me një fluturim të caktuar.

c) Operatori duhet të vendosë procedurat për të siguruar të gjitha masat e arsyeshme, për parandalimin e futjes së mallrave të rrezikshme në bord pa dashje.

d) Operatori duhet të sigurojë personelin me informacionin e nevojshëm për t'u dhënë atyre mundësinë të zbatojnë me rigorozitet detyrat e tyre, siç kërkohet nga instruksionet teknike.

e) Operatori duhet që, në përputhje me instruksionet teknike, të raportojë pa vonesë tek autoriteti kompetent dhe autoriteti i duhur i shtetit të cilit i takon gjetja (ndodhja), në rastin e:

1) çdo aksident ose incident me mallrat e rrezikshme;

2) një gjetje për mallrat e rrezikshme, e kryer nga specialistët kryesorë ose ekuipazhi, ose në bagazhet e tyre, kur nuk janë në përputhje me pjesën 8, të instruksioneve teknike.

f) Operatori duhet të sigurojë që specialistëve kryesorë u është dhënë informacioni rreth mallrave të rrezikshme.

g) Operatori duhet të sigurojë që njoftimi i dhënies së informacionit rreth transportit të mallrave të rrezikshme është bërë e ditur te pika e pranimit të ngarkesës siç kërkohet nga Instruksionet Teknike.

SPO.GEN.155 Lëshimi i mallrave të rrezikshme

Operatori nuk duhet të operojë një avion mbi zonat e mbipopulluara të qyteteve, qytezave ose vendbanimeve ose mbi një grumbullim të personave gjatë lëshimit të mallrave të rrezikshme.

SPO.GEN.160 Ngarkimi dhe përdorimi i armëve

a) Operatori duhet të sigurojë që, kur armët janë marrë në një fluturim me qëllim të një detyre të specializuar, janë të siguruar kur nuk janë në përdorim.

b) Specialisti kryesor që është duke u marrë me armët duhet të bëjë kujdes për të gjitha masat e nevojshme për të parandaluar rrezikimin e avionit dhe personave në bord ose në tokë.

SPO.GEN.165 Lejimi i hyrjes në kabinën e ekuipazhit të fluturimit

Piloti në komandë duhet të japë vendimin përfundimtar në lidhje me lejimin e hyrjes në kabinën e ekuipazhit të fluturimit dhe duhet të sigurojë që

a) Lejimi i hyrjes në kabinën e ekuipazhit të fluturimit nuk shkakton çorientim ose ndërhyrje me operimin ose fluturimin; dhe

b) të gjithë personat që qëndrojnë në kabinën e ekuipazhit të fluturimit janë familjarizuar me procedurat kryesore të sigurisë.

NËNPJESA B

PROCEDURAT OPERACIONALE

SPO.OP.100 Përdorimi i aerodromeve dhe vendeve të operimit

Operatori duhet të përdorë vetëm ato aerodrome ose vende operimi që janë të përshtatshme për tipin e avionit dhe operimin konkret.

SPO.OP.105 Specifikimet e aerodromeve të izoluar – aeroplanët

Për zgjedhjen e aerodromeve alternative dhe llojin (mënyrën e furnizimit) e karburantit, operatori duhet të konsiderojë një aerodrom si një aerodrom të izoluar, n.q.s. koha e fluturimit të destinacioni i duhur për aerodrom alternativ është më shumë se:

a) për aeroplanët me motorë reciproke, 60 minuta; ose

b) për aeroplanët me motorë me turbina, 90 minuta.

SPO.OP.110 Minimumet e operimit të aerodromit – aeroplanët dhe helikopterët

a) Për rregullat e fluturimit me instrumente (IFR), operatori ose piloti në komandë duhet të specifikojë minimumet e operimit të aerodromit për çdo largim, destinacion dhe aerodrom alternativ që do të përdoret. Këto lloj minimumesh operimesh duhet të:

1) nuk duhet të jenë më të ulëta se ato të vendosura nga shteti në të cilin është i vendosur aerodromi, përveç aprovimit specifik të bërë nga shteti; dhe

2) kur ndërmerren operime me shikim të dobët, të jetë e aprovuar nga autoriteti kompetent në përputhje me aneksin V (pjesa SPA), nënpjesa E, e kësaj Rregulloreje.

b) Kur specifikohen minimumet e operimit të aerodromit, operatori ose piloti në komandë duhet të marrë në konsideratë si më poshtë:

1) tipin, performancën dhe karakteristikat e fluturimit të avionit;

2) kompetencën dhe eksperiencën e ekuipazhit fluturues dhe, n.q.s. është e aplikueshme ndërthurja (e eksperiencës) së tyre;

3) dimensionet dhe karakteristikat e pistës dhe afrimi final dhe rajoni i ngritjes (FATOs) që mund të jetë e zgjedhur për përdorim;

4) mjetet tokësore dhe performanca e duhur e pajisjeve vizuale ose jovizuale ndihmëse;

5) pajisjet e duhura në aeroplan, për qëllim lundrimi dhe/ose kontrollin e rrugëkalimit të fluturimit gjatë ngritjes, afrimit, mbajtjes mbi tokë, uljes, bredhjes dhe mos uljes (kalim në rreth të dytë);

6) rajoni i pengesave (natyrore) gjatë afrimit, mosuljes dhe marrja e lartësisë për kryerjen e këtyre lloj procedurave;

7) lartësia e lejuar mbi pengesa/lartësia për procedurat e afrimit me instrumente;

8) mjetet për të përcaktuar dhe për raportuar kushtet meteorologjike; dhe

9) teknikat e fluturimit të përdorur gjatë afrimit final.

c) Për tipa specifike të afrimit dhe procedura të uljes mund të përdoren minimumet vetëm në qoftë se:

1) mjetet e tokës të nevojshme për procedurën që do të kryhet, janë në operim;

2) sistemet e nevojshme të avionit të kërkuara për këtë tip afrimi, janë në funksionim;

3) kriteret e kërkuara të performances së avionit, janë plotësuar; dhe

4) ekuipazhi i fluturimit është i kualifikuar siç duhet.

SPO.OP.111 Minimumet e operimit të aerodromit – operimet e NPA, APV, CAT I

a) Lartësia e marrjes së vendimit për ulje (DH) që do të përdoret për afrim jo me precizion (NPA), fluturuar me teknikën (aftësinë) për planerim të vazhdueshëm në afrimin final (CDFA), procedura e afrimit me drejtim vertikal (APV) ose kategoria I (CAT I) e operimit, duhet të mos jetë më poshtë se lartësia e:

1) lartësia minimale tek e cila pajisjet (e tokës) për afrim mund të përdoren pa kërkesën e një reference vizuale;

2) lartësia e lejuar mbi pengesën (OCH) për kategorinë e avionit;

3) publikimet e procedurave të afrimit (DH), kur është e aplikueshme;

4) minimumet e sistemit të specifikuar në tabelën 1; ose

5) minimumi i DH-së specifikuar në AFM ose dokument ekuivalent, n.q.s. thuhet.

b) Lartësia minimale e humbjes së lartësisë (MDH) për një operim NPA, fluturuar pa teknikën (e fluturimit) CDFA nuk duhet të jetë më e ulët se sa lartësia e:

1) lartësia e lejuar mbi pengesa OCH për kategorinë e avionit;

2) minimumet e sistemit të specifikuar në tabelën 1; ose

3) lartësia minimale e humbjes së lartësisë MDH e specifikuar në AFM, n.q.s. thuhet.

Tabela 1. Minimalja e sistemit

Pajisja	Lartësia minimale DH/MDH (ft)
Sistemi i uljes me instrumente (ILS)	200
Sistemi satelitor i lundrimit global (GNSS)/sistem shtesë i bazuar në satelit (SBAS) precizioni anësor dhe udhëzuesi vertikal i afrimit	200
GNSS (lundrim në rrafshin horizontal (LNAV)), (sipas kursit manjetik +/- në gradë)	250
GNSS/lundrimi vertikal barometrik i lartësisë (+/- në metra) (VNAV) (LNAV/VNAV)	250
Stacion fiks (lundrimi) në aerodrom (LOC) me ose pa pajisjen e distancëmatësit	250
Radar zbulimi i afrimit (SRA) (përfundon zbulimin deri në distancën 0.5 NM nga fundi i pistës)	250
SRA (përfundon zbulimin deri në distancën 1 NM nga fundi i pistës)	300

SRA (përfundon zbulimin deri në distancën 2 NM dhe më shumë nga fundi i pistës)	350
VHF Radiostacion lundrimi në dhënie me rreze në të gjitha drejtimet (VOR)	300
VOR/DME (Radiostacion lundrimi i kombinuar me distancëmatës automatikë)	250
Sinjalizues i padrejtuar (NDB) (Radiostacion prurës, i largët, i afërt)	350
NDB/DME (Radiostacion prurës i kombinuar me distancëmatës automatikë)	300
VHF gjetësi i drejtimit (VDF) (për në aerodrom)	350

SPO.OP.112 Minimumet e operimit të aerodromit – operimet me rregullim drejtimi (për afrim) majtas-djathtas me aeroplanët

a) MDH-ja për operimin me rregullim drejtimi (për afrim) majtas-djathtas me aeroplanët nuk mund të jetë më poshtë se lartësia e:

1) OCH-ja e publikuara për rregullim drejtimi për kategorinë e aeroplanit;

2) lartësia minimale e rregullim drejtimit të nxjerra nga tabela 1; ose

3) lartësia minimale e marrjes së vendimit për në ulje DH/MDH e vazhdimet të procedurës së afrimit me instrumente.

b) Shikimi minimal për operim me rregullim drejtimi (për afrim) majtas-djathtas me aeroplanët duhet të jetë më e larta e:

1) shikimi gjatë rregullimit të drejtimit (për afrim) për kategori aeroplanësh, nëse është publikuar;

2) shikimi minimal i nxjerrë nga tabela 1; ose

3) distanca e shikimit të pistës/konvertuar me shikimin meteorologjik (RVR/CMV) të vazhdimet të procedurës së afrimit me instrumente.

Tabela 1. MDH-ja dhe shikimi minimal për rregullime majtas-djathtas kundrejt kategorisë së aeroplanit

	Kategoria e aeroplanit			
	A	B	C	D
MDH (ft)	400	500	600	700
Shikimi minimal meteorologjik (m)	1 500	1 600	2 400	3 600

SPO.OP.113 Minimumet e operimit të aerodromit – operimet me rrotullim majtas-djathtas me helikopterët në breg (kontinent)

MDH-ja për operimet me rregullim drejtimi majtas-djathtas me helikopterët në breg (kontinent) nuk duhet të jetë më ulët se 250 ft dhe distanca e shikimit horizontal jo më pak se 800 m.

SPO.OP.115 Procedurat e largimit dhe të afrimit – aeroplanët dhe helikopterët

a) Piloti në komandë duhet të përdorë procedurat e largimit dhe të afrimit të vendosura nga shteti i aerodromit, n.q.s. këto lloj procedurash janë publikuar për t'u përdorur për pistën ose FATO-n.

c) Piloti në komandë mund të devijojë nga rrugëkalimi i largimit të publikuar, rrugëkalimi i mbërritjes ose procedurës së afrimit:

1) kur, mund të shikohen të dhënat dhe kriteri i lartësisë së pengesave (në tokë) dhe të merren në konsideratë konditat e operimit dhe çdo leje e ATC-së për të është zbatuar; ose

2) kur jepet drejtimi (zakonisht shigjeta për në aerodrom) nga njësia e ATC-së.

c) Në rastin e operimeve me avionë kompleksë me fuqi motorike, segmenti final i afrimit duhet të pilotohet vizualisht ose në përputhje me procedurat e afrimit të publikuara.

SPO.OP.116 Lundrimi mbi bazë performance – aeroplanët dhe helikopterët

Operatori duhet të sigurojë që, kur PBN-ja kërkohet për rrugëkalimin (*route*) ose procedurën për të fluturuar:

a) specifikimi përkatës i PBN-së është deklaruar në AFM ose në dokument tjetër që është aprovuar

nga autoriteti certifikues, si pjesë e një vlerësimi të vlefshmërisë ajrore ose është bazuar në një miratim të tillë; dhe

b) avioni është operuar në përputhje me specifikimet përkatëse të lundrimit dhe kufizimet në AFM ose dokument tjetër të përmendur më lart.

SPO.OP.120 Procedurat e zvogëlimit të zhurmave

Piloti në komandë duhet të ketë parasysh procedurat e publikuara të zvogëlimit të zhurmës, të minimizojë efektin e zhurmës së avionit, ndërkohë merr masat që siguria teknike të ketë prioritet ndaj zvogëlimit të zhurmës.

SPO.OP.125 Lartësia minimale e parrezikshme e lejuar mbi pengesat – fluturimet IFR

a) Operatori duhet të specifikojë një metodë për të vendosur lartësitë minimale të fluturimit që japin lartësinë (e parrezikshme) të kërkuar të terrenit për të gjitha segmentet e rrugëkalimit që do të fluturohen në IFR (instrumente).

b) Piloti në komandë duhet të vendosë lartësitë minimale të fluturimit për çdo fluturim bazuar në këtë metodë. Lartësitë minimale të fluturimit nuk duhet të jenë më të ulëta se sa ato të publikuara nga shteti mbi të cilin fluturohet.

SPO.OP.130 Furnizimi me karburant dhe vaj – aeroplanët

a) Piloti në komandë mund të fillojë fluturimin, vetëm n.q.s. aeroplani ka karburantin e duhur dhe vaj, si më poshtë, për:

1) fluturime me rregullat e shikimit vizual (VFR):

i) ditën, të fluturojë për në aerodromin që do të ulet dhe pas kësaj të fluturojë për të paktën edhe 30 minuta në lartësinë normale (të fluturimit horizontal); ose

ii) natën, të fluturojë për në aerodromin që do të ulet dhe pas kësaj të fluturojë për të paktën edhe 45 minuta në lartësinë normale (të fluturimit horizontal);

2) për fluturime me IFR (instrumente):

i) kur nuk kërkohet destinacion alternativ, të fluturojë për në aerodromin që do të ulet dhe pas kësaj të fluturojë për të paktën 45 minuta në lartësinë normale (të fluturimit horizontal); ose

ii) kur është kërkuar destinacioni alternativ, të fluturojë për në aerodromin që synon të ulet, për në një aerodrom alternativ dhe pas kësaj të fluturojë për të paktën edhe 45 minuta në lartësinë normale (të fluturimit horizontal).

b) Në llogaritjen e karburantit të nevojshëm, duke përfshirë të dhëna për raste të paparashikuara, duhet të merren në konsideratë si më poshtë:

1) parashikimi i konditave meteorologjike;

2) të parapriten ndryshimet e drejtimeve të tjera të ATC-së dhe vonesat në trafik;

3) procedurat gjatë çermetizimit ose mosfunksionimit të një motori kur jemi në rrugëkalim, kudo që mund të aplikohet; dhe

4) dhe çdo kusht tjetër që mund të vonojë uljen e avionit ose të rrisë harxhimin e karburantit/ose vajit.

c) Asgjë nuk mund të përjashtojë ndryshimin e një plani fluturimi gjatë fluturimit, me qëllim të riplanifikimit të fluturimit për një destinacion tjetër, me kusht që të gjithë kërkesat të jenë plotësuar nga pika, ku u riplanifikua fluturimi.

SPO.OP.131 Furnizimi me karburant dhe vaj – helikopterët

a) Piloti në komandë duhet të fillojë fluturimin, vetëm n.q.s. helikopteri ka karburantin dhe vajin e duhur si më poshtë për:

1) Për fluturimet VFR:

i) për të fluturuar për në aerodromin/vendin e operimit për ulje dhe pas kësaj të fluturojë për të paktën 20 minuta me shpejtësinë dhe distancën më të mirë; ose

ii) për fluturimet ditën VFR, një rezervë karburanti prej 10 minutash për distancën dhe shpejtësinë më të mirë të dhënë që ai/a jo qëndron brenda distancës 25 NM nga aerodromi/vendi i operimit të largimit; dhe

2) Për fluturimet IFR:

i) kur nuk kërkohet alternativë tjetër ose kur nuk ka të dhëna premtuese të motit për aerodromin e mundshëm alternativ, të fluturojë për në aerodromin/vendin e operimit për t'u ulur dhe, pas kësaj, të fluturojë për 30 minuta me shpejtësi normale (në fluturim horizontal) në lartësinë 450 m (1 500 ft) mbi aerodromin e destinuar/vendin e operimit, sipas kushteve të temperaturës standarde në afrim dhe në ulje; ose

ii) kur është kërkuar një alternativë, të fluturohet dhe të kryhet afrimi dhe kalimi në rreth të dytë tek aerodromi/vendi i operimit që mendohet se do të ulet, dhe pas kësaj:

A) të fluturojë te një alternative specifike; dhe

B) të fluturojë për 30 minuta me mbajtjen e shpejtësisë normale në 450 m (1 500 ft) mbi aerodromin alternativ/vendin e operimit, sipas

konditave të temperaturës standarde në afrim dhe në ulje.

b) Për llogaritjen e karburantit të nevojshëm, përfshirë edhe raste të paparashikuara, duhet të merren në konsideratë si më poshtë:

- 1) parashikimi i kushteve meteorologjike;
- 2) parapritja e rridhënies së rrugëkalimeve të reja nga ATC-JA dhe vonesat në trafik;
- 3) fikja e një motori gjatë rrugëkalimit, ku është e aplikueshme; dhe
- 4) dhe çdo konditë tjetër që mund të vonojë uljen e avionit ose të shtojë harxhimin e karburantit dhe/ose të vajit.

c) Nuk duhet të përjashtohet rishikimi i planit të fluturimit në fluturim, me qëllim riplanifikimin e fluturimit për në një destinacion tjetër, duke bërë plotësimet me të gjitha kërkesat që nga pika e riplanifikimit të fluturimit.

SPO.OP.135 Udhëzimet e sigurisë teknike

a) Operatori duhet sigurojë që para ngritjes, specialistëve kryesorë u janë dhënë udhëzime në:

- 1) pajisjet e emergjencës dhe procedurat;
- 2) procedurat operuese të shoqëruara me detyrat e specializuara para çdo fluturimi ose seri fluturimesh.

b) Udhëzimi që iu referuam tek (a)(2) mund të zëvendësohet nga një program fillestar trajnimit ose të përsëritur. Në këtë rast operatori duhet, gjithashtu, të përcaktojë kërkesat e reja.

SPO.OP.140 Përgatitja për fluturim

a) Para fillimit të fluturimit, piloti në komandë duhet të konstatojë me çdo mjet të arsyeshëm në dispozicion që mjetet e bazuara në hapësirë, pajisjet e tokës dhe/ose ujit, duke përfshirë mjetet komunikuese dhe të lundrimit të disponueshme dhe të kërkuara drejtpërsëdrejti në këtë fluturim, për sigurinë e operimit të avionit, janë të përshtatshme për llojin e operimit nën të cilin do të kryhet fluturimi.

b) Para fillimit të fluturimit, piloti në komandë duhet të jetë familjarizuar me të gjithë informacionin meteorologjik në dispozicion të përshtatshëm për fluturimin që mendohet (se do të kryhet). Përgatitja e një fluturimi larg pranisë së vendit të largimit dhe për çdo fluturim në kushtet IFR, duhet të përfshijë:

- 1) një studim i raporteve të gjendjes aktuale të motit dhe të parashikimeve të tij; dhe
- 2) planifikimi i një veprimi për një drejtim alternativ, në rastin kur fluturimi nuk mund të

përfundojë siç u planifikua, për arsye të kushteve të motit.

SPO.OP.145 Ngritja për në aerodromet alternative – aeroplanët kompleksë, me fuqi motorike

a) Për fluturimet në IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një ngritje me mot të përshtatshëm në planin e fluturimit për në një aerodrom alternativ, n.q.s. kushtet e motit në aerodromin e largimit janë të barabarta ose më të ulëta se minimumet e operimit të aerodromit të aplikueshëm ose, kur nuk është e mundur rikthimi tek aerodromi i largimit për arsye të tjera.

b) Ngritja nga aerodromi alternativ, duhet të jetë brenda distancës nga aerodromi i largimit si më poshtë:

1) për aeroplanët që kanë dy motorë, jo më shumë se një distancë e barabartë me një kohë fluturimi prej 1 ore me shpejtësi (në fluturim horizontal) me një motor, në të njëjtat kushte standarde të ajrit; dhe

2) për aeroplanët që kanë tre ose më shumë motorë, jo më shumë se një distancë të një kohe fluturimi prej 2 orësh me një motor të fikur (OEI) shpejtësi (në fluturim horizontal), sipas AFM-së në të njëjtat kushte standarde të ajrit.

c) Për zgjedhjen e një aerodromi si aerodrom alternativ për ngritje, informacioni i dhënë duhet të tregojë që, gjatë parashikimit të kohës së përdorimit, kushtet duhet të jenë të barabarta ose mbi minimumet e operimit të aerodromit për atë operim.

SPO.OP.150 Aerodromet e destinacioneve alternative – aeroplanët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një destinacion me mot të lejuar për një aerodrom alternativ në planin e fluturimit, në të kundërt:

a) Informacioni meteorologjik aktual i vlefshëm, tregon që, për periudhën prej 1 ore para deri në 1 orë pas parashikimit të kohës së mbërritjes ose nga koha aktuale e largimit deri në 1 orë pas kohës së parashikuar të mbërritjes, cilado qoftë periudha më e shkurtër, afrimi dhe ulja mund të bëhet sipas kushteve meteorologjike të shikimit vizual (VMC); ose

b) Vendi ku mendohet se do të ulemi është i izoluar dhe:

1) është përshkruar një procedurë afrimi me instrumente për aerodromin që mendohet se do të ulemi; dhe

2) informacioni i vlefshëm meteorologjik aktual tregon që, konditat meteorologjike në vazhdim do të ekzistojnë nga 2 orë para deri 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes ose nga koha aktuale e largimit deri në 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cilado periudhë të jetë më e shkurtër:

i) shtresa e poshtme e reve të paktën 300 m (1 000 ft) mbi minimalen e shoqëruar me procedurën e afrimit me instrumente; dhe

ii) shikimi të paktën 5,5 km ose 4 km më shumë se minimalja, e shoqëruar me procedurën.

SPO.OP.151 Aerodromet e destinacioneve alternative – helikopterët

Për fluturimet IFR, piloti në komandë duhet të specifikojë të paktën një destinacion me mot të lejuar të aerodromit alternativ në planin e fluturimit, në të kundërt:

a) Një procedurë afrimi me instrumente është përshkruar për aerodromin ku mendohet se do të ulemi dhe informacioni meteorologjik aktual në dispozicion tregon që kushtet meteorologjike në vazhdim do të ekzistojnë nga 2 orë para deri 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, ose nga koha aktuale e largimit deri 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes, cilado që të jetë periudha më e shkurtër:

1) shtresa e poshtme e reve të jetë të paktën 120 m (400 ft) sipër minimumit të shoqëruar me procedurën e afrimit me instrumente; dhe

2) shikimi i ajrit të paktën 1 500 m më shumë se minimumi i shoqëruar me procedurën; ose

b) Vendi ku mendohet se do të kryhet ulja është i izoluar dhe:

1) një procedurë afrimi me instrumente, është përshkruar për aerodromin që mendohet se do të kryhet ulja;

2) informacioni i kushteve aktuale meteorologjike në dispozicion tregon që, konditat meteorologjike në vazhdim do të ekzistojnë nga 2 orë para deri 2 orë pas kohës së llogaritur të mbërritjes:

i) shtresa e poshtme e reve është të paktën 120 m (400 ft) mbi minimumin e shoqëruar me procedurën e afrimit me instrumente;

ii) shikimi është të paktën 1 500 m më shumë se minimumi i shoqëruar me procedurën; dhe

3) është përcaktuar pika e fundit e marrjes së vendimit për moskthim mbrapa (PNR) në rastin e destinacionit larg bregut.

SPO.OP.152 Aerodromet e destinacionit – o perimet e afrimit me instrumente

Piloti në komandë do të sigurojë që mjetet e mjaftueshme janë në dispozicion për të naviguar dhe për t'u ulur në aerodromin e destinuar ose në cilindo aerodrom alternativ në rast të humbjes së kapacitetit të operimit për afrimin e synuar dhe uljes.

SPO.OP.155 Rifurnizimi me karburant gjatë hipjes së personave në bord ose zbritja (e tyre)

a) Avioni nuk duhet të rifurnizohet me karburant benzol aviacioni (AVGAS) ose përzierës karburanti (30% Jet 1 + 70% benzol për rajone të ftohta) ose përzierje e llojeve të karburantit, kur hipin ose zbresin persona nga bordi.

b) Për të gjitha llojet e tjera të karburantit, duhet të kihet një kujdes i veçantë dhe avioni duhet të menaxhohet në mënyrën e duhur nga personel i kualifikuar për të qenë gati për të filluar një evakuim direkt të avionit me mjetet më të shpejta praktike të mundshme.

SPO.OP.160 Përdorimi i kufjeve

Çdo anëtar i ekuipazhit të fluturimit që kërkohet të jetë në detyrë në kabinën e ekuipazhit të fluturimit duhet të vendosë kufje me mikrofon të zgjatur ose ekuivalent dhe ta përdorë atë si mjet primar për të komunikuar me ATS dhe anëtarët e tjerë të ekuipazhit dhe specialistët e detyrës.

SPO.OP.165 Pirja e duhanit

Piloti në komandë nuk duhet të lejojë pirjen e duhanit në bord ose gjatë furnizimit ose zbrazjes së karburantit të avionit.

SPO.OP.170 Kushtet meteorologjike

a) Piloti në komandë duhet të fillojë ose të vazhdojë fluturimin në kushtet e VFR-së, vetëm n.q.s. informacioni meteorologjik i fundit i dhënë, tregon që kushtet meteorologjike gjatë rrugëkalimit dhe në destinacionin e parashikuar për kohën e përllogaritur të përdorimit është i barabartë ose mbi minimumet e operimit të VFR-së së aplikueshme.

b) Piloti në komandë duhet të fillojë ose të vazhdojë fluturimin në kushtet IFR drejt aerodromit të destinuar të planifikuar, vetëm n.q.s. informacioni meteorologjik i fundit i dhënë tregon që në parashikimin e kohës së mbërritjes, konditat e motit të destinacioni ose të paktën në

destinacionin e një aerodromi alternativ janë të barabarta ose mbi minimumet e operimit të aerodromit të aplikueshëm.

c) N.q.s. fluturimi përmban segmentet e VFR-së dhe IFR-së, informacioni meteorologjik referuar tek (a) dhe (b) duhet të jetë po ashtu i aplikueshëm.

SPO.OP.175 Akulli dhe papastërti të tjera – procedurat e tokës

a) Piloti në komandë duhet të fillojë ngritjen, vetëm n.q.s. avioni është i pastër nga çdo depozitim (papastërti) që mund të japë efekte të kundërta në performancë ose në kontrollin e avionit, përveç kur lejohet në AFM.

b) Në rastin e operimit me avionë kompleksë me fuqi motorike, operatori duhet të vendosë vazhdimin e procedurave, kur pastrohet akulli në tokë ose kundër ngrirjes që kanë lidhje me inspektimet e avionit, janë të nevojshme për të lejuar operate të sigurta të avionit.

SPO.OP.176 Akulli dhe papastërti të tjera – procedurat e fluturimit

a) Piloti në komandë duhet të fillojë fluturimin ose qëllimisht të fluturojë në kushte të pritshme akullimi ose aktualisht në kushte akullimi, vetëm në rast se avioni është i certifikuar dhe i pajisur të përballet me kondita të tilla siç referohet në (2)(a)(5) të aneksit IV, të udhëzimit të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafrojnë me Rregulloren EU nr. 216/2008.

b) N.q.s. ngrirja e tejkalon intensitetin e akullimit për të cilin avioni është certifikuar ose n.q.s. një avion nuk është certifikuar në kushtet e akullimit të njohur në përballjen me akullime, piloti në komandë duhet të dalë nga kushtet e akullimit pa vonesë, me ndryshim të lartësisë dhe të drejtimit të rrugëkalimit dhe, nëse është e nevojshme, me deklarimin e një emergjence tek ATC-ja.

c) Në rastin e operateve me avionë kompleksë me fuqi motorike, operatori duhet të vendosë procedura për fluturime në kushtet e pritshme akullimi ose në kushte aktuale akullimi.

SPO.OP.180 Kushtet në ngritje – aeroplanët dhe helikopterët

Para fillimit të ngritjes, piloti në komandë duhet të jetë i kënaqur, që:

a) Në bazë të informacionit të vlefshëm, moti në aerodrom ose vendin e operimit dhe kushtet e

pistës ose FATO që do të përdoren mund të mos lejojnë ngritje dhe largim të sigurt; dhe

b) Duhet të ketë përputhje me minimumet e aplikueshme të operimit në aerodrom.

SPO.OP.185 Simulimi i situatave në fluturim

Vetëm në rast se një specialist kryesor është për trajnim në bordin e avionit, piloti në komandë, kur mbajnë specialistët e detyrave kryesore, nuk duhet të simulojë:

a) situata që kërkojnë aplikime të procedurave jonormale ose emergjente; ose

b) fluturim në kondita meteorologjike me instrumente (IMC).

SPO.OP.190 Menaxhimi i karburantit gjatë fluturimit

a) Operatori i një avionit kompleks me fuqi motorike, duhet të sigurojë që të kryen kontrollet e karburantit gjatë fluturimit dhe menaxhimit të tij.

b) Piloti në komandë duhet të kontrollojë në intervale të rregullta që sasia e mbetur e karburantit të përdorshëm gjatë fluturimit nuk është më pak se sa karburanti i kërkuar për të vazhduar në aerodromin ose vendin e operimit me mot premtues dhe planifikimi i rezervës së karburantit siç kërkohet nga SPO.OP.130 dhe SPO.OP.131.

SPO.OP.195 Përdorimi i oksigjenit shtesë

Operatori duhet të sigurojë që specialisti kryesor dhe anëtarët e ekuipazhit përdorin vazhdimisht oksigjen shtesë në çdo kohë që lartësia e kabinës tejkalon 10 000 ft për një periudhë më shumë se 30 minuta dhe në çdo kohë që lartësia e kabinës tejkalon 13 000 ft, në të kundërt është aprovuar nga autoriteti kompetent dhe në përputhje me SOPs.

a) Pavarësisht nga (a) dhe me përjashtim të operateve me parashutë, lëvizjet e shkurtra të ndryshimit të lartësisë për një kohëzgjatjeje të caktuar mbi 13 000 ft pa përdorur oksigjen shtesë në aeroplanë dhe helikopterë ndryshe nga ata kompleksë mund të ndërmerren me miratimin të mëparshëm të autoritetit kompetent bazuar në shqyrtimin dhe, në vijim që:

1) koha e përshkruar mbi 13 000 ft të mos jetë më shumë se 10 minuta ose, n.q.s. është e nevojshme për një periudhë më të gjatë, ka nevojë për kufizim të kohës për përfundimin e detyrës së specializuar;

2) fluturimi nuk është kryer mbi 16 000 ft;

3) udhëzimet e sigurisë teknike, në përputhje me SPO.OP.135, përfshijnë informacionin e duhur për

anëtarët e ekuipazhit dhe specialistë kryesore për efektet e urisë oksigjenike (mungesa e oksigjenit);

4) SOPs për operimin në fjalë reflektohet te (1), (2) dhe (3);

5) eksperiencia e mëparshme e operatorit në kryerjen e operimeve mbi 13 000 ft, pa përdorur oksigjenin shtesë;

6) eksperiencia individuale e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë dhe përshtatja e tyre psikologjike në lartësitë e mëdha; dhe

7) lartësia (sheshi mbi nivelin e detit) e bazës ku është vendosur operatori ose nga ku po kryhen operimet.

SPO.OP.200 Zbulimi i afërsisë me tokën

a) Kur zbulohet afërsia me tokën nga anëtarët e ekuipazhit ose nga sistemi operues i paralajmërimit të afërsisë me tokën, piloti që fluturon duhet të marrë veprime të menjëhershme korrigjuese, me qëllim që të vendosen kushtet e sigurta të fluturimit.

b) Sistemi paralajmërues i afërsisë me tokën mund të jetë stakuar gjatë detyrave të specializuara, të cilat për natyrën e tyre kërkojnë që avioni të operohet brenda një distance nga toka, më e ulët se ajo që mund të fillojë sinjalizimi i sistemit të paralajmërimit të pranisë së tokës.

SPO.OP.205 Sistemi i shmangies së përplasjes në ajër (ACAS)

a) Operatori duhet të krijojë procedura operuese dhe programe stërvitore, kur ACAS të instalohet dhe të përdoret në mënyrë që ekuipazhi i fluturimit të trajnohet në mënyrë të përshtatshme për të shmangur përplasjet dhe të jetë kompetent për përdorimin e pajisjeve ACAS II.

b) ACAS II mund të jetë i stakuar gjatë këtyre detyrave të specializuara, të cilat nga natyra e tyre kërkojnë që avioni të operojë brenda distancës nga njëri-tjetri, më e vogël se ajo që mund të sinjalizojë ACAS.

SPO.OP.210 Kushtet e afrimit dhe të uljes – aeroplanët dhe helikopterët

Para fillimit të një afrimi për në ulje, piloti në komandë duhet të jetë i kënaqur që, në bazë të informacionit në dispozicion, moti në aerodromin ose vendin e operimit dhe kushtet e pistës ose FATO-s në të cilën mendohet se do të përdoret, nuk e ndalon një afrimi të sigurt dhe uljen ose më pas kalim në rreth të dytë.

SPO.OP.215 Fillimi dhe vazhdimi i afrimit – aeroplanët dhe helikopterët

a) Piloti në komandë mund të fillojë një afrim me instrumente, pavarësisht nga raportimi i distancës së shikimit vizual të pistës/të shikimit horizontal të ajrit (RVR/VIS).

b) N.q.s. RVR/VIS është raportuar më pak se minimumet e aplikueshme, afrimi (për në ulje) nuk duhet të vazhdojë:

1) më poshtë se 1 000 ft mbi aerodrom; ose

2) brenda segmentit të afrimit final (gjatë planerimit nga prurësi i largët për tek i afërti për në ulje), në rastin kur lartësia e marrjes së vendimit (DA/H) ose minimumi i humbjes së lartësisë (MDA/H) është më shumë se 1 000 ft mbi aerodrom,

c) Kur mungojnë të dhënat e RVR, vlera e RVR mund të nxirret nga konvertimi i shikimit të raportuar.

d) N.q.s. kalojmë më poshtë se 1 000 ft të lartësisë mbi aerodrom, RVR/VIS e raportuar është më poshtë se minimumet e aplikuara, afrimi mund të vazhdojë deri DA/H ose MDA/H.

e) Afrimi mund të vazhdojë më poshtë se DA/H ose MDA/H dhe ulja mund të plotësohet, në rastet kur orientuesit vizuale të përshtatshëm për tipin e operimit të afrimit dhe për pistën e duhur, është vendosur te DA/H ose MDA/H dhe është ruajtur.

f) Nga distanca e shikimit RVR, do të kontrollohet/shihet gjithmonë zona e prekses.

SPO.OP.230 Procedurat standarde të operimit

a) Para fillimit të një operimi të specializuar, operatori duhet të bëjë një vlerësim të riskut, vlerësimin e kompleksitetit të aktivitetit për të përcaktuar rreziqet dhe risqet që ekzistojnë dhe shoqërojnë operimin dhe vendosjen e masave lehtësuese.

b) Bazuar në vlerësimet e riskut, operatori duhet të vendosë procedurat standarde të operimit (SOP), në përshtatje me aktivitetin e specializuar dhe avionit të përdorur në bazë të kërkesave të nënpjesës E. SOP-ja duhet të jetë pjesë e manualit të operimit ose një dokument më vete. SOP-ja duhet rishikuar rregullisht dhe duhet përmirësuar, sipas rastit.

c) Operatori duhet të sigurojë që operimet e specializuara duhet të kryhen në përputhje me SOP-në.

NËNPJESA C
PERFORMANCA E AVIONIT DHE
KUFIZIMET E OPERIMIT

SPO.POL.100 Kufizimet e operimit – të gjithë avionët

a) Gjatë çdo faze të operimit, pozicioni i ngarkesës, masës dhe qendrës së gravitetit (QG) të avionit duhet të përputhet me çdo kufizim të përcaktuar në manualin përkatës.

b) Tabelat, listat, emërtimi i instrumenteve ose kombinimi i tyre, që përmbajnë kufizimet e këtyre operimeve të përshkruar nga AFM-ja për prezantim vizual, duhet të jenë treguar në avion.

SPO.POL.105 Masa dhe balanca

a) Operatori duhet të sigurojë që masa dhe QG-ja e avionit të jenë vendosur me anë të peshimit aktual para hyrjes fillestare në shërbim të avionit. Efektet e grumbulluara nga modifikimet dhe riparimet në masë dhe balancë duhet të merren në konsideratë dhe dokumentohen siç duhet. Ky informacion duhet t'i vihet në dispozicion pilotit në komandë. Avioni do të ripeshohet në qoftë se efekti i modifikimeve në masën dhe balancën nuk dihen saktësisht.

b) Peshimi duhet të kryhet nga prodhuesi i avionit ose nga një organizatë e miratuar e mirëmbajtjes.

SPO.POL.110 Sistemi i masës dhe i balancimit – operimet tregtare me avionët dhe helikopterët dhe operimet jotregtare me avionë kompleksë me fuqi motorike

a) Operatori duhet të vendosë një sistem të masës dhe balancës për çdo fluturim ose seri fluturimesh:

- 1) masa bosh e operimit të avionit;
- 2) masa e ngarkesës së trafikut;
- 3) masa e ngarkesës me karburant;
- 4) ngarkesa e avionit dhe shpërndarja e ngarkesës;
- 5) masa në ngritje, masa në ulje dhe masa me zero (pa) e karburantit; dhe
- 6) pozicionet e qendrës së gravitetit CG të aplikueshme të avionit.

b) Ekuipazhit të fluturimit duhet t'i jetë dhënë një mjet për verifikimin e çdo mase dhe balance të kompjuterizuar bazuar në llogaritjet elektronike.

c) Operatori duhet të vendosë procedurat që t'i japë pilotit në komandë mundësinë të përcaktojë masën dhe ngarkesën e karburantit, duke përdorur

densitetin aktual ose, n.q.s. nuk është e njohur, densitetin e llogaritur në përputhje me metodën e specifikuar në manualin e operimeve.

d) Piloti në komandë duhet të sigurojë që ngarkimi i:

1) avionit është kryer nën mbikëqyrjen e personelit të kualifikuar; dhe

2) ngarkesa e trafikut është e barabartë në vazhdimësi me të dhënat e përdorura për llogaritjen e masës dhe balancës së avionit.

e) Operatori duhet të specifikojë, në manualin e operimeve, principet dhe metodat e përdorura në ngarkimin dhe në sistemin e masës dhe balancës që plotëson kërkesat që janë në (a) deri në (d). Ky sistem duhet të mbulojë të gjithë tipat e operimeve që mendohet se do të kryhen.

SPO.POL.115 Të dhënat e masës dhe të balancës dhe dokumentacioni – operimet tregtare me aeroplanët dhe helikopterët dhe operimet jotregtare me aeroplanë kompleksë me fuqi motorike

a) Operatori duhet të vendosë të dhënat e masës dhe balancës dhe të nxjerrë dokumentacionin e masës dhe balancës para çdo fluturimi ose serie fluturimesh, specifikimin e ngarkesës dhe shpërndarjen e saj, në mënyrë të tillë që kufizimet e masës dhe të balancës së avionit nuk tejkalohen. Dokumentacioni i masës dhe balancës duhet të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

- 1) regjistrimin e avionit dhe tipin;
- 2) identifikimin e fluturimit, numri dhe data, nëse është e aplikueshme;
- 3) emri i pilotit në komandë;
- 4) emri i personit, i cili përgatiti dokumentacionin;
- 5) masa e operimit të thatë dhe CG-të korresponduese e avionit;
- 6) masa e karburantit në ngritje dhe masa e karburantit në rrugëkalim;
- 7) masa e harxhimeve të tjera, përveç karburantit, nëse është e aplikueshme;
- 8) komponentët e ngarkesës;
- 9) masa në ngritje, masa në ulje dhe masa zero pa karburant;
- 10) pozicionet e aplikueshme të CG-së së avionit; dhe
- 11) kufizimet e masës dhe vlerat e CG-së.

b) Kur të dhënat e masës e balancës dhe dokumentacioni është nxjerrë nga një sistem i

kompiuterizuar i masës dhe balancës, operatori duhet të verifikojë vërtetësinë e të dhënave të dala.

SPO.POL.116 Të dhënat e masës dhe të balancës dhe dokumentacioni – lehtësirat

Pavarësisht nga SPO.POL.115(a)(5), pozicioni i CG-së mund të mos ketë nevojë që të jetë në dokumentacionin e masës dhe të balancës, n.q.s. shpërndarja e ngarkesës është në përputhje me tabelën e parallogaritur të balancës ose ajo të jetë e treguar ose n.q.s., ajo mund të tregojë që, për operimet e planifikuara duhet të sigurojë një balancë korrekte, pavarësisht se çfarë ngarkese reale është.

SPO.POL.120 Performanca – të përgjithshme

Piloti në komandë duhet të operojë avionin, vetëm n.q.s. performanca është e përshtatshme të përputhet me ligjet e aplikueshme të ajrit dhe çdo lloj kufizimesh të tjera të aplikueshme në atë fluturim, hapësira ajrore, aerodromet ose vendet e operimit, duke marrë parasysh saktësinë e bërjes së çdo diagrami (hartat skica) dhe hartave të përdorura.

SPO.POL.125 Kufizimet e masës në ngritje – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

Operatori duhet të sigurojë, që:

a) Masa e aeroplanit në fillimin e ngritjes nuk duhet të tejkalojë kufizimet e masës:

1) në pozicionin e ngritjes, siç kërkohet në SPO.POL.130;

2) në rrugëkalim me një motor të fikur (OEI), siç kërkohet në SPO.POL.135; dhe

3) në ulje, siç kërkohet në SPO.POL.140, për të lejuar zvogëlimin e pritshëm në masë, sipas vazhdimin të fluturimit dhe shkarkimin e karburantit (në ajër si rezultat i një emergjence);

b) Masa në fillimin e ngritjes kurrë nuk duhet të tejkalojë masën maksimale gjatë ngritjes të specifikuar në AFM për presionin e lartësisë së duhur të nivelit të aerodromit ose vendit të operimit dhe n.q.s. është përdorur si një parametër për të përcaktuar masën maksimale të ngritjes dhe çfarëdo lloj kondite lokale atmosferike; dhe

c) Përlllogaritja e masës për kohën e pritshme të uljes në aerodrom ose në vendin e operimit të parashikimit të uljes dhe të çdo destinacion aerodromi alternativ, kurrë nuk duhet të tejkalojë maksimalen e masës së uljes specifikuar në AFM, për lartësinë e presionit të nivelit të atyre aerodromeve ose vendi operimi edhe n.q.s. është përdorur si një parametër përcaktues për masën

maksimale të uljes dhe çdo kondite tjetër lokale atmosferike.

SPO.POL.130 Ngritja – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

a) Kur përcaktohet masa maksimale në ngritje, piloti në komandë duhet të ketë parasysh si më poshtë:

1) distanca e llogaritur në ngritje nuk duhet të tejkalojë distancën e vlefshme së bashku me distancën (e parrezikshme) pa pengesa, pa tejkaluar gjysmën e distancës së vrapimit të dhënë;

2) llogaritja e vrapimit në ngritje nuk duhet të tejkalojë (distancën) e dhënë të vrapimit në ngritje;

3) një vlerë e V1 duhet të përdoret për ndërprerjen ose vazhdimin e ngritjes, ku një V1 është specifikuar në AFM; dhe

4) në një pistë të lagur ose të papastër, masa e ngritjes nuk duhet të tejkalojë atë të lejuar për ngritje në pistë të thatë nën të njëjtat kushte.

b) Përveç aeroplanëve të pajisur me motor turbo-helike dhe masa maksimale në ngritje është e barabartë ose më pak se 5700 kg, në rastin e fikjes së një motori gjatë ngritjes, piloti në komandë duhet të sigurojë që aeroplani është në gjendje:

1) të ndërpresë ngritjen dhe të ndalojë brenda distancës së dhënë të nxitimit për ndalim ose pistës së mbetur; ose

2) të vazhdojë ngritjen duke iu shmangur pengesave përgjatë vijës së fluturimit me një koeficient sigurie deri sa avioni të jetë në pozicionin që të përputhet me SPO.POL.135.

SPO.POL.135 Në rrugëkalim – një motor i fikur – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

Piloti në komandë duhet të sigurojë që në momentin kur një nga motorët bëhet jofunksional në çdo pikë përgjatë rrugëkalimit, një avion shumë motorësh duhet të jetë në gjendje të vazhdojë fluturimin në një aerodrom të përshtatshëm ose vend operimi, pa fluturuar poshtë minimumit të lejuar të pengesave në çdo pikë.

SPO.POL.140 Ulja – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

Piloti në komandë duhet të sigurojë që në çdo aerodrom ose vend operimi, pas shmangies së pengesave gjatë rrugëkalimit të afrimit me koeficient sigurie, avioni duhet të jetë në gjendje të ulet dhe të ndalojë, ose aeroplani amfib të arrijë të zvogëlojë shpejtësinë kënaqshëm brenda distancës së duhur të uljes. Disa toleranca të vogla duhet të lejohen për ndryshime të pritshme të teknikave të

afimit dhe uljes, në rast se këto toleranca nuk janë programuar në të dhënat e performancës.

SPO.POL.145 Performanca dhe kriteri i operimit – aeroplanët

Kur një aeroplan është duke operuar në lartësinë më pak se 150 m (500 ft) mbi rajon me dendësi të lartë, për operimet e avionëve që nuk janë në gjendje të ruajnë nivelin e fluturimit horizontal në rastin e një fikje kritike të motorit, operatori duhet të:

- a) vendosë procedura operimi për minimizimin e pasojave gjatë fikjes së motorit;
- b) vendosë një program trajnimi për anëtarët e ekuipazhit; dhe
- c) sigurojë që të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë në bord janë instruktuar për procedurat që kryhen në rast të një uljeje të detyruar.

SPO.POL.146 Performanca dhe kriteri i operimit – helikopterët

a) Piloti në komandë mund të operojë një avion mbi rajon me dendësi të lartë që duhet të ketë:

- 1) helikopter të certifikuar të kategorisë A ose B; dhe
- 2) janë marrë masat e sigurisë për të parandaluar ndonjë rrezik ndaj personave ose pronës në tokë dhe operimi dhe SOP e tij është autorizuar.

b) Operatori duhet të:

- 1) vendosë procedura operimi për të minimizuar pasojat e fikjes së një motori;
- 2) vendosë një program trajnimi për anëtarët e ekuipazhit; dhe
- 3) siguron që të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë në bord janë instruktuar për procedurat që do të kryhen në rast të një ulje të detyruar.

c) Operatori duhet të sigurojë që masa gjatë ngritjes, uljes ose varjes (mbajtjes mbi tokë) nuk duhet të tejkalojë maksimumin e masës së specifikuar, për:

- 1) një varje pa efektin e tokës (HOGÉ) me të gjithë motorët në operim në fuqinë e duhur të vendosur; ose
- 2) n.q.s. mbizotërojnë kushtet që një (HOGÉ) nuk mund të vendoset, masa e helikopterit nuk duhet të tejkalojë masën maksimale të specifikuar për një varje nën efektin e tokës (HIGE) me të gjithë motorët në operim në fuqinë e duhur, ku të mbizotërojnë kushtet për një varje në efektin e tokës në masën maksimale të specifikuar.

NËNPJESA D INSTRUMENTET, TË DHËNAT DHE PAJISJET

SEKSIONI 1 AEROPLANËT

SPO.IDE.A.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të jenë aprovuar në përputhje me kërkesat e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore, n.q.s. ato janë:

- 1) përdorur nga ekuipazhi i fluturimit për të kontrolluar rrugëkalimin e fluturimit;
- 2) përdorur në përputhje me SPO.IDE.A.215;
- 3) përdorur në përputhje me SPO.IDE.A.220; ose

4) instaluar në avion.

b) Artikujt e mëposhtëm, kur kërkohen nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për aprovimin e pajisjeve:

- 1) siguresa rezervë;
- 2) elektrik dore (me bateri);
- 3) një pajisje për matjen ekzakte të kohës;
- 4) mbajtëse skemash (harta të vogla);
- 5) kutitë e ndihmës së shpejtë;
- 6) pajisje të mbijetesës dhe të sinjalizimit; dhe
- 7) spirancë deti dhe pajisje për parkim.

c) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkohen nga kjo nënpjesë, si dhe çdo pajisje tjetër që nuk është kërkuar nga anekse të tjera të aplikueshme, por është marrë në fluturim, duhet të përputhet si më poshtë me:

1) informacioni i dhënë nga këto instrumente, pajisje ose pjesë të tyre, nuk duhet të përdoren nga ekuipazhi i fluturimit që të përputhen me udhëzimet të ministrit të transportit nr. 3, datë 7.2.2011, “Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil”, të ndryshuar, që përafron me Rregulloren EU nr. 216/2008, ose SPO.IDE.A.215 dhe SPO.IDE.A.220;

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të ndikojnë në vlefshmërinë ajrore të avionit, edhe në rastin e prishjes ose mosfunksionimit.

d) Instrumentet dhe pajisjet duhet të jenë gati për operim dhe të arritshme nga vendi ku është ulur anëtarë i ekuipazhit që ka nevojë t'i përdorë ato.

e) Këto instrumente që përdoren nga një anëtar ekuipazhi, duhet të jenë rregulluar aq mirë sa të lejojnë anëtarin e ekuipazhit fluturues të shohë treguesit nga vendi i tij/saj, me minimumin praktik të devijimit nga linja e pozicionit të shikimit, në të cilin ai/ajo presupozohet që shikon përpara normalisht përgjatë vijës së fluturimit.

f) Të gjitha pajisjet e kërkuara të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

SPO.IDE.A.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk mund të fillojë kur ndonjë nga instrumentet e aeroplanit, pajisjes ose funksionet e kërkuara për fluturimin, janë jooperuese ose mungojnë, në të kundërt:

a) aeroplani duhet të operojë në përputhje me listën e pajisjeve minimale (MEL), nëse është dhënë;

b) për aeroplanët kompleksë me fuqi motorike dhe për çdo aeroplan të përdorur për operate tregtare, operatori është aprovuar nga autoriteti kompetent për të operuar avionin brenda kufizimeve të listës master të pajisjeve minimale (MMEL); ose

c) aeroplani është subjekt i një lejeje për të fluturuar, e lëshuar në përputhje me kërkesat e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

SPO.IDE.A.110 Siguresat elektrike rezervë

Aeroplanët duhet të pajisen me siguresat elektrike rezervë, të kualitetit të kërkuar për mbrojtjen e plotë të qarkut, për zëvendësimin e atyre siguresave që lejohen të zëvendësohen në fluturim.

SPO.IDE.A.115 Dritat e operimit

Aeroplanët që operojnë gjatë natës duhet të jenë të pajisur, me:

a) sistem me drita për mënjanimin e përplasjes në ajër;

b) dritat e lundrimit/të pozicionit (në ajër);

c) një prozhektor për ulje;

d) ushqimin e ndriçimit nga sistemi elektrik i avionit për të dhënë dritën e duhur për të gjitha instrumentet dhe pajisjet kryesore për operim të sigurt të avionit;

e) ushqimin e ndriçimit nga sistemi elektrik i avionit për të dhënë dritë në të gjitha pjesët e kabinës;

f) një ndriçues të pavarur për vendin e punës së çdo anëtarit ekuipazhi; dhe

g) dritat në konformitet me Rregullat Ndërkombëtare për Parandalimin e Përplasjes në Det, n.q.s. avioni është duke operuar si hidroplan.

SPO.IDE.A.120 Operimet sipas VFR-së - instrumentet e fluturimit dhe të lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

a) Aeroplanët që operojnë sipas VFR-së ditën, duhet të pajisen me mjete matëse dhe treguese, si më poshtë.

1) drejtimin magnetik;

2) kohën në orë, në minuta dhe në sekonda;

3) lartësinë sipas presionit;

4) treguesin e shpejtësisë ajrore;

5) numrin M, kurdo që kufizimet e shpejtësisë janë shprehur në termin e numrit M;

6) rrëshqitjen, për avionët kompleksë me fuqi motorike.

b) Aeroplanët që operojnë sipas kushteve VMC natën, duhet të jenë, përveç (a), të pajisur me:

1) mjete për matjen dhe tregimin si më poshtë:

i) kthesa dhe rrëshqitje;

ii) tregues të pozicionit në hapësirë;

iii) shpejtësisë vertikale; dhe

iv) drejtimin e stabilizuar;

2) një mjet që të tregojë se fuqia e ushqimit të instrumenteve xhioskopike nuk është e mjaftueshme.

c) Aeroplanët kompleksë me fuqi motorike që operojnë sipas VMC-së mbi ujë larg shikimit të bregut (kontinental) duhet të jenë përveç (a) dhe (b), të jenë pajisur me një mjet për parandalimin e mosfunksionimit të sistemit të treguesit të shpejtësisë ajrore, si rezultat i kondensimeve ose i akullimit.

d) Aeroplanët që operojnë në kushtet ku ata nuk mund të mbajnë vijën e dëshiruar të fluturimit pa referencën e një ose më shumë instrumenteve, duhet që përveç (a) dhe (b), të pajisen me mjet të parandalimit të keqfunksionimit të sistemit të tregimit të shpejtësisë ajrore kërkuar në (a)(4) si rezultat i kondensimit dhe akullimit.

e) Në çdo kohë që kërkohet të operohet me dy pilotë, aeroplanët duhet të pajisen me instrumente të veçanta (për çdo pilot) që tregojnë si më poshtë:

1) lartësinë sipas presionit;

2) treguesin e shpejtësisë ajrore;

3) rrëshqitjen ose kthesat dhe rrëshqitjen, nëse është e aplikueshme;

4) aviohorizontin, nëse është e aplikueshme;

5) shpejtësinë vertikale, nëse është e aplikueshme;

6) drejtimin e stabilizuar, nëse është e aplikueshme; dhe

7) numri M, kurdo që kufizimet e shpejtësisë janë shprehur në termin e numrit M, nëse është e aplikueshme.

SPO.IDE.A.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe të lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

Aeroplanët që operojnë sipas IFR-së duhet të pajisen me:

a) pajisje për matjen dhe tregimin, si më poshtë, për:

- 1) drejtimin manjetik;
- 2) kohën në orë, në minuta dhe në sekonda;
- 3) lartësinë sipas presionit;
- 4) treguesin e shpejtësisë ajrore;
- 5) shpejtësinë vertikale;
- 6) rrotullimin dhe rrëshqitjen;
- 7) aviohorizontin;
- 8) drejtimin e stabilizuar;
- 9) matës për temperaturën jashtë (avionit); dhe
- 10) numrin M, kurdo që kufizimet e shpejtësisë janë shprehur në termat e numrit M;

b) Mjet që të tregojë së ushqimi i energjisë, për instrumentet xhiroskopike, nuk është i mjaftueshëm.

c) Kurdo që operimet kërkojnë dy pilotë, instrumente të veçanta më vete për pilotin e dytë:

- 1) lartësinë sipas presionit;
- 2) treguesi i shpejtësisë ajrore;
- 3) shpejtësia vertikale;
- 4) kthesa dhe rrëshqitje;
- 5) aviohorizonti;
- 6) drejtimi i stabilizuar; dhe

7) numri M, kurdo që kufizimet e shpejtësisë janë shprehur në termat e numrit M, nëse është e aplikueshme.

d) Mjete për parandalimin e keqfunksionimit të sistemit të treguesit të shpejtësisë ajrore kërkuar nga (a)(4) dhe (c)(2) gjatë kondensimit ose akullimit; dhe

e) Aeroplanët kompleks me fuqi motorike kur operojnë sipas IFR, duhet që përveç (a), (b),(c) dhe (d) të pajisen me:

- 1) marrës alternativ të presionit statik;
- 2) mbajtëse skicash (hartash) në një pozicion që ato të lexohen lehtësisht dhe mund të ndriçohen për operime gjatë natës;

3) mjet të pavarur sekondar për matjen dhe tregimin e lartësisë, në të kundërt është instaluar në përputhje me (e)(1); dhe

4) duhet burim emergjent të energjisë, i pavarur nga sistemi qendror gjenerues i elektricitetit, me qëllim të operimit dhe ndriçimin e sistemit tregues të aviohorizontit, për një periudhë minimale prej 30 minutash. Burimi i energjisë emergjente duhet që, në mënyrë automatike të operojë pas shkëputjes së sistemit qendror që prodhon elektricitet dhe duhet të tregohet qartë se instrumenti i aviohorizontit është duke operuar nga sistemi elektrik emergjent i ushqimit.

SPO.IDE.A.126 Pajise shtesë për operime me një pilot sipas IFR-së

Aeroplanët kompleksë me fuqi motorike, që operojnë sipas IFR-së me një pilot, duhet të pajisen me një autopilot me mbajtjen të paktën të lartësisë dhe drejtimin e kursit magnetik.

SPO.IDE.A.130 Sistemi paralajmërues i afrimit të terrenit (TAWS)

a) Aeroplanët me turbinë, me një masë maksimale të certifikuar të ngritjes (MCTOM) prej më shumë se 5 700 kg ose një MOPSC me më shumë se nëntë (pasagjerë), duhet të pajisen me një TAWS që plotëson kërkesat për:

1) klasa A, siç është specifikuar në një standard të pranueshëm, në rastin e aeroplanëve për të cilët fillimisht është lëshuar certifikata individuale e vlefshmërisë ajrore (CofA) pas 1 janarit 2011; ose

2) pajisjet e klasës B, siç është specifikuar në një standard të pranueshëm, në rastin e avionëve për të cilët fillimisht është lëshuar për herë të parë CofA individuale në ose para 1 janarit 2011.

b) Kur përdoren në operimet tregtare, aeroplanët me turbinë, për të cilat CofA individuale është lëshuar për herë të parë pas 1 janarit 2019 dhe që ka një MCTOM prej 5 700 kg ose më pak dhe një MOPSC prej gjashtë deri në nëntë (pasagjerë), duhet të pajiset me një TAWS që i plotëson kërkesat për pajisjet e klasës B, siç specifikohet në një standard të pranueshëm.

SPO.IDE.A.131 Sistemi i shmangies së përplasjes ajrore (ACAS II)

Vetëm nëse shihet ndryshe nga Rregullorja (EU) nr. 1332/2011, aeroplanët me turbinë me një MCTOM më shumë se 5 700 kg, duhet të pajisen me ACAS II.

SPO.IDE.A.132 Pajisjet për zbulim ajror të motit – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

Avionët e mëposhtëm duhet të jenë të pajisur me pajisje ajrore zbulimi të motit kur operojnë natën ose në IMC në ato rajone, ku shtrëngatat e shiut ose rreziqet potenciale të kushteve të motit, në varësi të zbulimit me pajisjet ajrore të motit, mund të pritet se ekzistojnë përgjatë rrugëkalimit:

- a) avionët me hermetizim;
- b) avionët pa hermetizim me një peshë MCTOM më shumë se 5 700 kg.

SPO.IDE.A.133 Pajise shtesë për operimet natën me kondita akullimi – aeroplanët kompleksë me fuqi motorike

a) **Aeroplanët** që pritet ose aktualisht operojnë në kushtet e akullimit natën, duhet të pajisen me mjete për të ndriçuar ose zbuluar formimin e akullit.

b) Mjetet për ndriçimin e formimit të akullit nuk duhet të formojnë vezullim ose reflektim që mund të vështirësojë kryerjen e detyrave nga anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

SPO.IDE.A.135 Sistemi i brendshëm telefonik i anëtarëve të ekuipazhit

Aeroplanët që operojnë me më shumë se një anëtar ekuipazhi duhet të pajisen me një sistem telefonik të brendshëm, përfshirë kufjet dhe mikrofonat për përdorim nga të gjithë anëtarët e ekuipazhit.

SPO.IDE.A.140 Regjistruesi i zërit të kabinës (pilotëve)

a) **Aeroplanët** e mëposhtëm duhet të pajisen me një CVR:

1) **aeroplanët** me një MCTOM për më shumë se 27 000 kg dhe është lëshuar për herë të parë një certifikatë individuale CofA në ose pas 1 janarit 2016; dhe

2) **aeroplanët** me një MCTOM më shumë se 2 250 kg:

- i) certifikuar me një ekuipazh minimal prej të paktën dy pilotësh;
- ii) pajisur me motor/a turbo-reaktive ose më shumë se një motor turbo-helike; dhe
- iii) për të cilët një tip certifikatë është lëshuar në ose pas 1 janarit 2016.

b) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të mbajë të dhëna të regjistruara, gjatë së paku:

1) 25 orë e mëparshme për aeroplanë me një MCTOM prej më shumë se 27 000 kg dhe së pari

lëshuar me një CofA individuale në ose pas 1 janarit 2021; ose

2) 2 orëve paraprahe në të gjitha rastet e tjera.

c) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të mbajë të dhënat e regjistruara, gjatë të paktën:

1) komunikimet e zërit në dhënie dhe në marrje me radio në kabinën e ekuipazhit fluturues;

2) zëri i komunikimit të anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit me përdorimin e sistemit telefonik të brendshëm dhe sistemin e njoftimit të publikut, nëse është i instaluar;

3) ambienti zanor në kabinën e ekuipazhit fluturues, përfshirë, pa ndërprerje, sinjalet me zë të marrë nga çdo mikrofon të zgatur dhe maskë oksigjeni në përdorim; dhe

4) sinjale me zë ose dëgjim për identifikimin e pajisjeve ndihmëse lundrimit të afrimit të vendosura në kufje ose në autoparant.

d) CVR-ja duhet të fillojë të regjistrojë automatikisht para se avioni të lëvizë me fuqinë e tij dhe duhet të vazhdojë të regjistrojë deri në ndërprerjen e fluturimit kur avioni nuk është më në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Në shtesë të (d), në varësi të mundësisë të fuqisë elektrike, CVR-ja duhet të fillojë të regjistrojë sa më herët të jetë e mundur gjatë kontroleve në kabinë (të pilotëve), para lëshimit të motorëve në fillimin e fluturimit, deri në kontrollin e kabinës (së pilotëve) menjëherë me mbylljen e motorëve në fund të fluturimit.

f) Nëse CVR-ja nuk del jashtë (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e vendndodhjes së saj nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nën ujë prej 90 ditësh. Nëse CVR-ja del (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

SPO.IDE.A.145 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) **Aeroplanët** me një MCTOM më shumë se 5 700 kg dhe për herë të parë u është lëshuar një certifikatë individuale CofA më ose pas 1 janarit 2016, duhet të pajiset me një FDR që përdor metodë digjitale të regjistrimit dhe mbajtjen e të dhënave, për të cilat, një metodë për leximin dhe për marrjen e këtyre të dhënave lehtësisht nga vendi i ruajtjes është e mundshme.

b) FDR-ja duhet të regjistrojë parametrat e kërkuar për përcaktimin e saktë të rrugëkalimit të

avionit në fluturim, shpejtësinë, pozicionin në ajër, fuqinë e motorit, konfiguracionin dhe operimin, dhe të jetë në gjendje për mbajtjen e të dhënave të regjistrimit e të paktën 25 orëve të mëparshme.

c) Të dhënat duhet të merren nga burime të avionit që lejojnë një ndërthurje me informacionin e treguar tek ekuipazhi i fluturimit.

d) FDR-ja duhet të fillojë të regjistrojë të dhënat në mënyrë automatike, para se aeroplani të jetë në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij dhe duhet të ndalojë automatikisht pasi aeroplani nuk është në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Nëse FDR-ja nuk del jashtë (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e vendndodhjes e saj nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse FDR-ja del (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

SPO.IDE.A.150 Regjistrimi i të dhënave lidhëse

a) Aeroplanëve që u është lëshuar për herë të parë certifikata individuale CofA më ose pas 1 janarit 2016 dhe kanë aftësinë të operojnë të dhënat lidhëse të komunikimit dhe u kërkohet të jenë të pajisur me një CVR, duhet të regjistrojnë në regjistruar, kur është e aplikueshme:

1) Mesazhet komunikuese të të dhënave lidhëse që kanë të bëjnë me komunikimet e ATS në drejtim të ose nga aeroplani, përfshirë mesazhet që zbatohen në aplikimet e mëposhtme:

- i) fillimi i të dhënave të lidhjes;
- ii) komunikimi kontrollor-pilot;
- iii) adresimi i zbulimit;
- iv) informacioni i fluturimit;

v) për sa kohë të jetë e praktikueshme, në bazë të ndërtimit të sistemit, transmetim i zbulimit të avionit;

vi) për sa kohë të jetë e praktikueshme, në bazë të ndërtimit të sistemit, të dhënat e kontrollit operues të avionit; dhe

vii) për sa kohë është e praktikueshme, në bazë të ndërtimit të sistemit, grafikët;

2) informacion që mundëson ndërthurjen të çdo lloj regjistrimi shoqërues që lidhet me të dhënat e lidhjeve të komunikimit dhe ruhen të veçuara nga avioni; dhe

3) informim në kohë dhe prioritet i të dhënave të lidhjes së mesazheve të komunikimit, duke marrë parasysh ndërtimin e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale të regjistrimit dhe të ruajtjes së të dhënave dhe informacionit dhe një metodë për marrjen dhe leximin e këtyre të dhënave. Metoda e regjistrimit duhet të lejojë që të dhënat të përputhen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të ketë aftësinë të ruajë të dhënat e regjistruara për të paktën aq gjatë sa është vendosur për CVRs në SPO.IDE.A.140.

d) Nëse regjistruesi nuk del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar përcaktimin dhe gjetjen e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

e) Kërkesat e aplikueshme nga fillimi dhe ndalimi logjik i regjistruarit janë të njëjtë si për kërkesat e aplikueshme për fillimin dhe ndalimin logjik të CVR që ndodhen në SPO.IDE.A.140 (d) dhe (e).

SPO.IDE.A.155 Regjistruesi i kombinuar i të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinë (të pilotëve)

Përputhja me kërkesat e CVR-së dhe kërkesat e FDR-së mund të arrihen, me:

a) një regjistruar të kombinuar të të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinën e pilotëve, n.q.s. avioni ka qenë i pajisur me një CVR ose një FDR; ose

b) dy regjistruar të kombinuar për të dhënat e fluturimit dhe zërit në kabinën e pilotëve, n.q.s. avioni ka qenë i pajisur me një CVR dhe një FDR.

SPO.IDE.A.160 Ndenjëset, rripat e sigurimit të ndenjës dhe sistemet e shtrëngimit

Aeroplanët duhet të jenë pajisur me:

a) ndenjës ose vendqëndrimi për çdo anëtar të ekuipazhit ose specialist kryesor në bord;

b) rrip sigurimi në çdo ndenjës dhe pajisje shtrënguese për çdo vend qëndrimi;

c) për aeroplanë me motor, përveç atyre komplekse, një rrip sigurie me sistemin e shtrëngimit sipër gjoksit në secilin vend të fluturimit, me një pikë lëshimi/hapje të vetëm për

aeroplanët që për herë të parë kanë një CofA të lëshuar në ose pas 25 gushtit 2016;

d) për aeroplanë kompleksë me motor, një rrip sigurie me sistemin e shtrëngimit sipër gjoksit, duke përfshirë një pajisje që do të shtrëngoje automatikisht gjoksin e udhëtarit në rast të zvogëlimit të menjëhershëm të nxitimit:

1) në çdo vend pune ekuipazhit fluturues dhe në çdo ndenjësë anash ndenjësës së pilotit; dhe

2) në secilën ndenjësë të vëzhguesit të vendosur në kabinën e ekuipazhit të fluturimit;

e) Rripi i sigurisë i ndenjësës me sistemin e shtrëngimit sipër gjoksit të kërkuar nga (d) duhet të ketë:

1) një pikë lëshimi të vetëm;

2) në ndenjësë të ekuipazhit të fluturimit dhe në çdo vend anash ndenjësës së pilotit:

i) dy rripa sipër supeve dhe një rrip sigurie që mund të përdoren në mënyrë të pavarur; ose

ii) një rrip diagonal, sipër supeve dhe një rrip sigurie që mund të përdoret në mënyrë të pavarur për aeroplanët vijues:

A) aeroplanë me një MCTOM më pak se 5 700 kg dhe me një MOPSC me më pak se nëntë pasagjerë, që janë në përputhje me kushtet dinamike të uljes emergjente të përcaktuara në specifikimet e zbatueshme të certifikimit;

B) aeroplanë me një MCTOM më pak se 5 700 kg dhe me një MOPSC me më pak se nëntë pasagjerë, që nuk janë në përputhje me kushtet dinamike të uljes emergjente të përcaktuara në specifikimet e zbatueshme të certifikimit dhe që janë të pajisur për herë të parë me një CofA individuale të lëshuar para 25 gushtit 2016.

SPO.IDE.A.165 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Aeroplanët duhet të pajisen me kutinë e ndihmës së shpejtë.

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

1) gati për t'u përdorur; dhe

2) të jetë e përditësuar.

SPO.IDE.A.170 Oksigjen shtesë – aeroplanët e hermetizuar

a) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësitë e fluturimit, për të cilën furnizimi me oksigjen është e kërkuar në përputhje me (b), duhet të pajisen me një aparat për ruajtjen e oksigjenit dhe aparat për shpërndarjen e sasisë së oksigjenit të kërkuar për furnizim.

b) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë mbi lartësitë e fluturimit në të cilën presioni i përket

lartësisë së kabinave mbi 10 000 ft, duhet të thithin oksigjen të mjaftueshëm për furnizimin e të gjithë anëtarëve të ekuipazhit dhe për specialistët kryesorë për të paktën:

1) për një periudhë dhe, në asnjë rast jo më pak se 10 minuta furnizim, kur lartësia sipas presionit të kabinës tejkalon 15 000 ft;

2) për çdo periudhë, në rastin e çhermetizimit dhe duke marrë parasysh kushtet e fluturimit, lartësia sipas presionit në kabinën e pasagjerëve dhe anëtarëve të fluturimit do të jetë midis 14 000 ft dhe 15 000 ft;

3) për çdo periudhë tjetër të lejuar 30 minuta, kur lartësia sipas presionit në kabinën e pasagjerëve dhe ekuipazhit fluturues duhet të jetë midis 10 000 ft dhe 14 000 ft; dhe

4) jo më pak se 10 minuta, në rastin e aeroplanëve që operojnë në lartësinë sipas presionit mbi 25 000 ft, ose operojnë poshtë kësaj lartësie, por sipas kushteve që nuk do t'u lejonte atyre të kryejnë humbje lartësie në mënyrë të sigurt në një lartësi, sipas presionit në 13 000 ft brenda 4 minutave.

c) Aeroplanët e hermetizuar që operojnë në lartësitë e fluturimit mbi 25 000 ft, si shtesë duhet të pajisen me:

1) një pajisje që t'u japë një tregim paralajmërimi tek ekuipazhi i fluturimit për çdo çhermetizim; dhe

2) në rastin e avionëve kompleksë me fuqi motorike, vendosjen e shpejtë të maskës (të dhënies së oksigjenit) për anëtarët e ekuipazhit fluturues.

SPO.IDE.A.175 Oksigjen shtesë – aeroplanët johermetikë

a) Aeroplanët johermetikë që operojnë në lartësitë e fluturimit ku furnizimi me oksigjen kërkohet në përputhje me (b), duhet të pajisen me një aparat për ruajtjen e oksigjenit dhe aparat për shpërndarjen e sasisë së oksigjenit të kërkuar për furnizim.

b) Aeroplanët johermetikë që operojnë mbi lartësitë e fluturimit në të cilat lartësia sipas presionit në ndarjet e kabinës është mbi 10 000 ft, duhet të ketë furnizim me oksigjen të mjaftueshëm për frymëmarrje:

1) të gjithë anëtarët e ekuipazhit, për çdo periudhë të lejuar të 30 minutave, kur lartësia sipas presionit në kabinën e pasagjerëve duhet të jetë midis 10 000 ft dhe 13 000 ft; dhe

2) të gjithë personat në bord për çdo periudhë që lartësia sipas presionit në kabinën e pasagjerëve do të jetë mbi 13 000 ft.

c) Pavarësisht nga (b), ndryshimet e lartësisë për një periudhë të specifikuar midis 13 000 ft dhe 16 000 ft, mund të ndërmerret pa shtesë oksigjeni, në përputhje me SPO.OP.195(b).

SPO.IDE.A.180 Zjarrfikëset e dorës

a) Aeroplanët, përveç avionëve ELA1, duhet të pajisen me të paktën një fikës zjarri:

1) në hapësirën e ekuipazhit të fluturimit; dhe

2) në secilën ndarje të kabinës që është e ndarë nga hapësira e ekuipazhit të fluturimit, vetëm nëse ndarja është lehtësisht e përdorshme për ekuipazhin e fluturimit.

b) Tipi dhe sasia e agjentit kimik shuarës për zjarrfikëset e kërkuara duhet të jetë i përshtatshëm

për llojin e zjarrit, që ka të ngjarë mund të ndodhë në kabinën ku shuarësi mendohet se do të përdoret dhe të minimizojë rrezikun e përqendrimit të gazit helmues në kabinën e mbushur me njerëz.

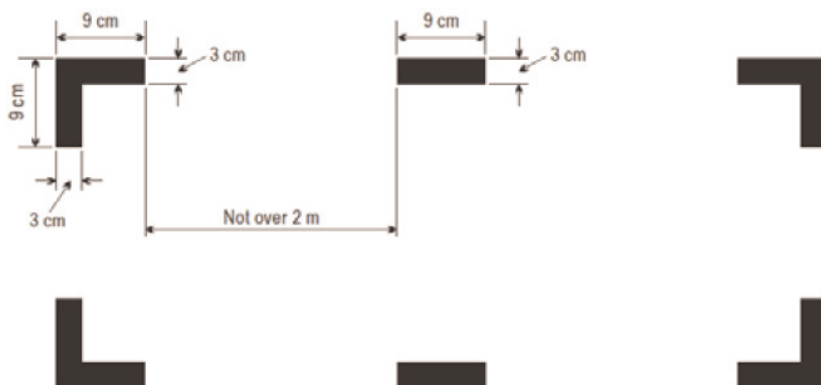
SPO.IDE.A.181 Sëpata thyerëse dhe leva (e hekurit)

Aeroplanët me një MCTOM e më shumë se 5 700 kg, duhet të jenë të pajisur me të paktën një sëpatë thyerëse ose levë hekuri të vendosura në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

SPO.IDE.A.185 Shënimi i pikave të hyrjes me thyerje (në rast emergjence)

N.q.s. sipërfaqja e trupit të aeroplanit e përshtatshme për të hyrë me thyerje (nga jashtë brenda) nga ekuipazhet e shpëtimit në rast emergjence janë të skicuara, këto lloj sipërfaqesh duhet të jenë të shënuara si në figurën 1.

Figura 1. Shënimi i pikave të thyerjes me forcë

SPO.IDE.A.190 Transmetues i vendndodhjes së emergjencës (ELT)

a) Aeroplanët duhet të pajisen me:

1) një ELT i çdo lloji ose një mjet për përcaktimin e vendndodhjes së aeroplanëve që plotëson kërkesat e aneksit IV (pjesa CAT), CAT.GEN.MPA.210, të Rregullores (EU) nr. 965/2012, kur është lëshuar për herë të parë një CofA individuale në ose para 1 korrikut 2008.

2) një ELT automatike ose një mjet për përcaktimin e vendndodhjes së aeroplanëve që plotëson kërkesat e aneksit IV (pjesa CAT), CAT.GEN.MPA.210, të Rregullores (EU) nr. 965/2012, kur është lëshuar për herë të parë një CofA individuale pas 1 korrikut 2008.

3) një transmetues i mbijetesës ELT (ELT(S)) ose një transmetues personal të vendndodhjes (PLB), që mbahet nga një anëtar i ekuipazhit ose

specialist kryesor, kur është certifikuar për një konfigurim maksimal (të vendeve) të uljes prej 6 pasagjerësh ose më pak.

b) ELTs të çdo tipi dhe PLBs duhet të kenë kapacitetin e transmetimit njëkohësisht, në frekuencat 121,5 MHz dhe 406 MHz.

SPO.IDE.A.195 Fluturime mbi ujë

a) Aeroplanët e mëposhtëm duhet të pajisen me jelek shpëtimi për çdo person në bord, i cili duhet të vishet ose vendosur në një pozicion që të jetë gati dhe e mundur të përdoret që nga ndenjësjë ose vendi i personit për të cilin është dhënë:

1) Aeroplanë për ulje në tokë me një motor, kur:

i) fluturojnë mbi ujë me distancë më larg se distanca e planerimit në ulje (pa motor); ose

ii) ngrihen ose ulen në aerodromin ose vendin e operimit ku, sipas opinionit të pilotit në komandë, vija e ngritjes ose e afrimit është aq shumë mbi ujë

saqë mund të ketë shumë mundësi për një ulje të detyruar në ujë;

2) aeroplanë amfibë që operojnë mbi ujë; dhe

3) aeroplanë që operojnë në distancë larg tokës, ku është e mundur një ulje emergjente për një kohë më shumë se sa koha prej 30 minutash me shpejtësi normale të fluturimit horizontal ose distancë 50 NM, cilado që të jetë më pak.

b) Çdo jelek shpëtimi duhet të pajiset me një mjet ndriçues elektrik, me qëllim që të përcaktohet vendndodhja e personave.

c) Aeroplanët amfibë që operojnë mbi ujë duhet të pajisen, me:

1) një spirancë deti dhe pajisje të tjera të nevojshme për të bërë parkimin ose manovrimin e aeroplanit në ujë, në përshtatje me madhësinë e tij, peshës dhe karakteristikat e drejtimit (të tij në ujë); dhe

2) pajisje që prodhojnë sinjale zanore, siç përshkruhet në rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjeve në det, ku është e aplikueshme.

d) Piloti në komandë i një aeroplani që operon në një distancë larg nga toka, ku koha e një uljeje emergjente është më e madhe se sa koha përkatëse prej 30 minutave me shpejtësi normale të fluturimit horizontal ose 50 NM, cilado që të jetë më pak, duhet të përcaktojë risqet e mbijetesës së pasagjerëve të aeroplanit, në rast të uljes së detyruar në ujë, të bazuar në atë se ai/ajo duhet të vendosë, për marrjen e:

1) pajisjeve për lëshimin e sinjaleve të rrezikut;

2) varka shpëtimi në sasi të mjaftueshme për të mbajtur të gjithë personat në bord, të vendosen në mënyrë të tillë dhe të gatshme për përdorimin e tyre në emergjence; dhe

3) pajisjet e shpëtimit të jetës, të kenë mjetet për ruajtjen e jetës, për një periudhë të gjatë në përshtatje me fluturimin që është duke u kryer.

SPO.IDE.A.200 Pajisjet e mbijetesës

a) Aeroplanët që operojnë mbi rajone në të cilat kërkim-shpëtimi mund të jetë veçanërisht i vështirë, duhet të jenë të pajisur me:

1) pajisje sinjalizimi për të lëshuar sinjalet e rrezikut;

2) të paktën një ELT (ELT(S)) mbijetese; dhe

3) pajisje shtesë mbijetese për rrugëkalimin që do të fluturohet, duke marrë parasysh numrin e personave në bord.

b) Pajise mbijetese shtesë, specifikuar në (a)(3) nuk ka nevojë të merren, kur aeroplani:

1) qëndron brenda një distance nga një rajon ku kërkimi dhe shpëtimi nuk është shumë i vështirë që i korrespondon:

i) 120 minuta me një motor të fikur (OEI) me shpejtësi konstante (të fluturimit horizontal), për aeroplanët që kanë mundësi të vazhdimin të fluturimit për në një aerodrom me motor/a në gjendje kritike që mund të fiket/en në çdo pikë gjatë rrugëkalimit ose rrugëkalimi të planifikuar me devijim; ose

ii) 30 minuta me shpejtësi konstante (të fluturimit horizontal), për të gjithë aeroplanët e tjerë; ose

2) qëndron brenda një distance jo më larg se koha prej 90 minuta (fluturim), me shpejtësi konstante (fluturimi) nga rajoni i përshtatshëm për të kryer një ulje emergjente, për aeroplanët e certifikuar, në përputhje me standardet e vlefshmërisë ajrore të aplikueshme.

SPO.IDE.A.205 Pajisjet individuale mbrojtëse

Çdo person në bord duhet të veshë pajisje individuale mbrojtëse që është e përshtatshme për tipin e operimit që është duke u kryer.

SPO.IDE.A.210 Kufjet

a) Aeroplanët duhet të pajisen me kufje me mikrofoni të zgjatur ose ekuivalent me të, për çdo anëtar ekuipazhi fluturues në vendin e tyre të punës, në kabinën e ekuipazhit të fluturimit.

b) Aeroplanët që operojnë sipas IFR ose natën duhet të pajisen me një buton transmetimi të doreza e drejtimit (komandimit të avionit) për çdo anëtar ekuipazhi të nevojshëm për fluturim.

SPO.IDE.A.215 Pajisjet e radiokomunikimit

a) Aeroplanët që operojnë sipas IFR-së ose natën, ose kur është e nevojshme nga kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore, duhet t'u vendosen pajisje radiokomunikimi, që, nën kushtet normale të transmetimit të radios, duhet të jenë në gjendje të:

1) kryejnë komunikim të dyanshëm (dhënie-marrje), me qëllim të kontrollit në aerodrom;

2) marrin informacionin meteorologjik në çdo kohë gjatë fluturimit;

3) kryejnë komunikim të dyanshëm (dhënie-marrje) në çdo kohë gjatë fluturimit me këto stacione aeronautike dhe në ato frekuenca përshkruar nga autoriteti i duhur; dhe

4) mundësojnë komunikimin në frekuencën e emergjencës aeronautike 121,5 MHz.

b) Kur kërkohet më shumë se një pajisje komunikimi, secila duhet të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat, deri në atë shkallë sa që një prishje e ndonjëres nuk do të çojë në prishjen e tjetrës.

SPO.IDE.A.220 Pajisjet e lundrimit

a) Aeroplanët duhet të pajisen me pajisje lundrimi që t'u mundësojnë atyre të vazhdojnë, në përputhje me:

1) planin e fluturimit ATS, në rast se është e aplikueshme; dhe

2) kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Aeroplanët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme për të siguruar që, në rast se nuk punon njëra prej pjesëve të pajisjes në çdo fazë të fluturimit, pajisjet ekzistuese duhet të lejojnë lundrim të sigurt, në përputhje me (a) ose një veprim i duhur i papritur për t'u kryer në mënyrë të sigurt.

c) Aeroplanët që operojnë në fluturime në të cilat është menduar për t'u ulur në IMC, duhet t'u vendosen pajisje të përshtatshme, të afta për ta drejtuar në atë pikë, nga e cila mund të kryhet ulje me shikim. Këto pajisje duhet të jenë në gjendje të japin këtë lloj drejtimi për çdo aerodrom tek i cili mendohet se do të ulet në IMC dhe për çdo aerodrom të përcaktuar alternativ.

d) Për operimet PBN, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të fluturimit për specifikimin e duhur të lundrimit.

SPO.IDE.A.225 Transponderi

Kur kërkohet nga hapësira ajrore në të cilën fluturohet, aeroplanët duhet të pajisen me një radar zbulimi sekondar (SSR) transponder, me të gjitha aftësitë e kërkuara.

SEKSIONI 2 HELIKOPTERËT

SPO.IDE.H.100 Instrumentet dhe pajisjet – të përgjithshme

a) Instrumentet dhe pajisjet e kërkuara nga kjo nënpjesë duhet të aprovohen në përputhje me kërkesat e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore, n.q.s. ato janë:

1) përdorur nga ekuipazhi i fluturimit për kontrollin e vijës së fluturimit;

2) përdorur në përputhje me SPO.IDE.H.215;

3) përdorur në përputhje me SPO.IDE.H.220; ose

4) instaluar në helikopter.

b) Artikujt e mëposhtëm, kur kërkohet nga kjo nënpjesë, nuk kanë nevojë për një aprovim pajisje:

1) dritë dore me bateri;

2) një pajisje për matjen ekzakte të kohës;

3) mbajtëse skicash (harta të vogla);

4) kutinë e ndihmës së shpejtë;

5) pajisje të mbijetesës dhe të sinjalizimit; dhe

6) spirancë deti dhe pajisje për parkim.

c) Instrumentet dhe pajisjet që nuk kërkohen nga kjo nënpjesë, si dhe çdo pajisje tjetër që nuk është kërkuar nga anekset e tjera të aplikueshme, por është marrë në një fluturim, duhet të përputhen si më poshtë:

1) informacioni i dhënë nga këto instrumente, pajisje ose pjesë, nuk duhet të përdoren nga ekuipazhi i fluturimit që të përputhet me aneksin I, të Rregullores UM nr. 3, datë 7.2.2011, "Për rregullat e përbashkëta në fushën e aviacionit civil" ose SPO.IDE.H.215 dhe SPO.IDE.H.220; dhe

2) instrumentet dhe pajisjet nuk duhet të ndikojnë në vlefshmërinë ajrore të helikopterit, edhe në rast të prishjes ose keqfunksionimit.

d) Instrumentet dhe pajisjet duhet të jenë të gatshme për operim ose të arritshme nga vendi (i punës) ku anëtari i ekuipazhit të fluturimit është ulur dhe ka nevojë t'i përdorë ato.

e) Këto instrumente të përdorura nga një anëtar i ekuipazhit të fluturimit, duhet të jenë rregulluar në mënyrë të tillë që t'i lejojë anëtarit të ekuipazhit të fluturimit të shikojë treguesit lehtësisht nga vendi i tij/saj, me një devijim minimal praktik nga pozicioni dhe vija e shikimit, i cili ai/ajo që presupozohet normal, kur shikon përpara përgjatë vijës së fluturimit.

f) Të gjitha pajisjet e kërkuara të emergjencës duhet të jenë lehtësisht të arritshme për përdorim të menjëhershëm.

SPO.IDE.H.105 Pajisjet minimale për fluturim

Një fluturim nuk mund të fillojë kur ndonjë nga instrumentet e helikopterit, pjesë të pajisjes ose funksione të kërkuara për fluturimin që mendohet së do të kryhet, nuk punojnë ose mungojnë, në të kundërt:

a) helikopteri do të operojë në përputhje me listën e pajisjeve minimale (MEL), nëse është vendosur;

b) për helikopterët kompleksë me fuqi motorike dhe për çdo helikopter të përdorur në operime tregtare, operatori është i aprovuar nga autoriteti kompetent për operimin e helikopterit, brenda kufizimeve të listës master të pajisjeve minimale (MMEL); ose

c) helikopteri është subjekt për një leje të fluturorë, e lëshuar në përputhje me kërkesat e aplikueshme të vlefshmërisë ajrore.

SPO.IDE.H.115 Dritat e operimit

Helikopterët që operojnë gjatë natës duhet të pajiset, me:

a) një sistem dritash për mënjanimin e përplasjes;

b) dritat e pozicionit/lundrimit (në ajër);

c) një dritë për në ulje;

d) ndriçimin nga ushqimi i sistemit elektrik i helikopterit për të dhënë ndriçimin e përshtatshëm për të gjitha instrumentet dhe pajisjet kryesore për operim të sigurt të helikopterit;

e) ndriçimin nga ushqimi i sistemit elektrik të helikopterit, për të dhënë ndriçimin në të gjithë hapësirën e kabinës;

f) një dritë e pavarur për çdo vend (pune) të anëtarit të ekuipazhit; dhe

g) dritat, konform me rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjes në det, n.q.s. helikopteri është amfib (qëndron në ujë).

SPO.IDE.H.120 Operimet sipas VFR-së – instrumentet e fluturimit dhe të lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

a) Helikopterët që operojnë sipas VFR-së ditën, duhet të pajisen me mjete të matjes dhe të tregimit, si më poshtë:

1) drejtimin manjetik;

2) kohën në orë, në minuta dhe në sekonda;

3) lartësia sipas presionit;

4) treguesin e shpejtësisë ajrore; dhe

5) rrëshqitjen.

b) Helikopterët që operojnë sipas VMC mbi ujë dhe në pa mundësi për të parë tokën ose nën VMC natën, në shtesë të (a), duhet të jenë të pajisur, me:

1) Mjete për të matur dhe për të treguar:

i) pozicionin në hapësirë;

ii) shpejtësinë vertikale; dhe

iii) drejtimi i stabilizuar;

2) mjetet për tregimin kur ushqyesi i fuqisë për instrumentet e xhiroskopit nuk është i plotë; dhe

3) për helikopterët kompleksë, me fuqi motorike, mjetet për parandalimin e keqfunksio-

nimit të treguesit të shpejtësisë ajrore kërkuar në (a)(4) gjatë kondensimit ose akullimit.

c) Helikopterët që operojnë kur shikimi është më pak se 1 500 m ose, në kushtet kur ata nuk mund të mbahen në rrugëkalimin e dëshiruar të fluturimit pa referencë të një ose më shumë instrumenteve shtesë, duhet të, në shtesë të (a) dhe (b), të pajisen me mjete të parandalimit të keqfunksionimit të sistemit të shpejtësisë ajrore kërkuar në (a)(4) si rezultat i kondensimit ose i akullimit.

d) Kurdo që dy pilotë kërkohen për operim, helikopterëve duhet t'u jenë dhënë pajisje të veçanta shtesë për të treguar:

1) lartësinë sipas presionit;

2) treguesin e shpejtësisë ajrore;

3) rrëshqitjen;

4) pozicionin në hapësirë, nëse është e aplikueshme;

5) shpejtësia vertikale, nëse është e aplikueshme; dhe

6) drejtimin e stabilizuar, nëse është e aplikueshme.

SPO.IDE.H.125 Operimet sipas IFR-së – instrumentet e fluturimit dhe të lundrimit dhe pajisjet shoqëruese

Helikopterët që operojnë sipas IFR-së duhet të pajisen, me:

a) mjet për matjen dhe për tregimin:

1) drejtimin manjetik;

2) kohën në orë, në minuta dhe në sekonda;

3) lartësinë sipas presionit;

4) treguesin e shpejtësisë ajrore;

5) shpejtësisë vertikale;

6) rrëshqitjen;;

7) pozicionin në hapësirë;

8) drejtimi i stabilizuar; dhe

9) treguesi i temperaturës së jashtme;

b) Mjet tregimi, kur ushqimi elektrik i instrumenteve xhiroskopike nuk është i mjaftueshëm.

c) Kurdo që kërkohen dy pilotë për operim, mjete shtesë të veçuara (për secilin) për të treguar:

1) lartësinë sipas presionit;

2) treguesin e shpejtësisë ajrore;

3) shpejtësinë vertikale;

4) rrëshqitjen;

5) pozicionin në hapësirë; dhe

6) drejtimin e stabilizuar.

d) Mjete për të parandaluar keqfunksionimin e sistemit të treguesit të shpejtësisë ajrore, kërkuar nga (a)(4) dhe (c)(2), si rezultat i kondensimit ose akullimit;

e) Një mjet shtesë për matjen dhe tregimin e pozicionit në hapësirë, si një instrument në gatishmëri; dhe

f) Për helikopterët kompleksë, me fuqi motorike, si më poshtë:

1) një burim alternativ për presionin statik; dhe

2) një mbajtëse skicash në një pozicion lehtësisht të lexueshëm që mund të ndriçohet për operimet natën.

SPO.IDE.H.126 Pajise shtesë për operim me një pilot në kushtet e IFR-së

Helikopterët që operojnë sipas IFR-së me një pilot duhet të pajisen me një autopilot me të paktën për të mbajtur lartësinë dhe drejtimin (kursin).

SPO.IDE.H.132 Pajise për zbulimin ajror të motit – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

Helikopterët që operojnë sipas IFR-së ose natën, duhet të pajisen me mjete për zbulimin ajror të motit, kur raportet aktuale të motit tregojnë shtrëngata shiu ose kushte të tjera meteorologjike me rrezikshmëri të madhe, pavarësisht se konsiderohet si pajisje për zbulimin ajror të motit, mendohet të ekzistojë përgjatë rrugëkalimit në të cilin po fluturohet.

SPO.IDE.H.133 Pajise shtesë për operimet në kushtet e akullimit natën – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

a) Helikopterët që operojnë natën në kushtet e pritshme të akullimit, duhet të pajisen me mjete për të ndriçuar ose zbulimin e formimit të akullit.

b) Mjetet për të ndriçuar formimin e akullit nuk duhet të shkaktojnë vezullim ose reflektim që mund të vështirësojë kryerjen e detyrës për anëtarët e ekuipazhit fluturues.

SPO.IDE.H.135 Sistemi i telefonisë së brendshme i ekuipazhit të fluturimit

Helikopterët që operohen nga më shumë se një anëtar ekuipazhi fluturimi, duhet të pajisen me një sistem të brendshëm telefonik të ekuipazhit të fluturimit, përfshirë kufjet dhe mikrofonat për përdorim nga të gjithë anëtarët e ekuipazhit të fluturimit.

SPO.IDE.H.140 Regjistruesi i zërit në kabinë

a) Helikopterët me një MCTOM, të më shumë se 7 000 kg dhe lëshimin për herë të parë të certifikatës individuale CofA në ose pas 1 janarit 2016, duhet të pajiset me një CVR.

b) CVR-ja duhet të jetë në gjendje të ruajë të dhënat e regjistruara gjatë të paktën të 2 orëve të mëparshme.

c) CVR-ja duhet të regjistrojë me një referencë të shkallës kohore:

1) komunikimet e zërit të transmetuara në dhënie ose në marrje në kabinën e ekuipazhit të fluturimit me radio;

2) komunikimet e zërit të anëtarëve të ekuipazhit të fluturimit që përdorin sistemin e brendshëm telefonik dhe sistemin e adresimit të publikut, n.q.s. është instaluar;

3) ambienti zanor në kabinë, përfshirë, pa ndërprerje, sinjalet me zë, të marra nga çdo mikrofon i ekuipazhit; dhe

4) zëra ose sinjalet zanore, që identifikojnë pajisjet tokësore të lundrimit ose të afrimit, të vendosura në kufje ose altoparlant.

d) CVR-ja duhet të fillojë në mënyrë automatike të regjistrojë para se helikopteri të lëvizë me fuqinë e tij dhe duhet të vazhdojë të regjistrojë deri në ndalimin e fluturimit, kur helikopteri nuk është më në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Në shtesë të (d), në varësi të ekzistencës së energjisë elektrike, CVR duhet të fillojë të regjistrojë sa më shpejt të jetë e mundur gjatë kontrollit të kabinës (pilotëve), para lëshimit të motorit në fillim të fluturimit deri në kontrollin e kabinës, menjëherë në vazhdimësi të mbylljes së motorit në fund të fluturimit.

f) Nëse CVR nuk del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e gjetjes e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse CVR-ja del (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

SPO.IDE.H.145 Regjistruesi i të dhënave të fluturimit

a) Helikopterët me një MCTOM, të më shumë se 3 175 kg dhe është lëshuar për herë të parë një certifikatë individuale CofA në ose pas 1 janarit 2016, duhet të pajiset me një FDR që përdor një

metodë digjitale të regjistrimit dhe të ruajtjes së të dhënave dhe për të cilën është e mundur një metodë e gatshme për nxjerrjen e këtyre të dhënave nga një vend me kapacitet mesatar ruajtjeje.

b) FDR-ja duhet të regjistrojë parametrat e kërkuar për të përcaktuar saktësisht rrugëkalimin e helikopterit, shpejtësinë, fuqinë motorike, konfigurimin dhe operimin dhe të jetë në gjendje të nxjerrë të dhënat e regjistruara gjatë, të paktën 10 orët e mëparshme.

c) Të dhënat do të merren nga burimet e helikopterit, që mundëson ndërthurje të saktë me informacionin e treguar tek ekuipazhi fluturues.

d) FDR-ja duhet të fillojë të regjistrojë automatikisht, para se helikopteri të jetë në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij dhe të ndalojë automatikisht, pasi helikopteri nuk është në gjendje të lëvizë me fuqinë e tij.

e) Nëse FDR-ja nuk del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e gjetjes e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse FDR-ja del (gjatë aksidentit), ajo duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

SPO.IDE.H.150 Regjistrimi i të dhënave lidhëse

a) Helikopterëve që u lëshohet për herë të parë një certifikatë individuale CofA në ose pas 1 janarit 2016 dhe ka aftësinë për të operuar komunikime të të dhënave lidhëse dhe janë kërkuar që të pajisen me një CVR, duhet të regjistrojë në një regjistruar, ku është e aplikueshme:

1) mesazhe komunikimi të të dhënave lidhëse që kanë të bëjnë me komunikimet e ATS për te ose nga helikopteri, përfshirë mesazhe që zbatohen në aplikimet e mëposhtme:

- i) të dhënat fillestare të lidhjes;
- ii) komunikimin kontrollor-pilot;
- iii) adresimi i zbulimit;
- iv) informacioni i fluturimit;

v) për aq sa është e praktikueshme, sipas të dhënave të ndërtimit të sistemit, dhënia e zbulimit nga avioni;

vi) për aq sa është e praktikueshme, sipas të dhënave të ndërtimit të sistemit, të dhënat e kontrollit të operimit të avionit; dhe

vii) për aq sa është e praktikueshme, sipas të dhënave të ndërtimit të sistemit, grafikët;

2) informacioni që jep mundësinë e përputhjes së çdo regjistrimi shoqërues që ka të bëjë me të dhënat komunikuese lidhëse dhe të ruajtur veçmas nga ato të helikopterit; dhe

3) informacioni të jetë në kohë dhe sipas prioritetit të të dhënave lidhëse të mesazheve të komunikimit, duke marrë parasysh ndërtimin e sistemit.

b) Regjistruesi duhet të përdorë një metodë digjitale të regjistrimit dhe të ruajtjen e të dhënave dhe të informacionit dhe një metodë për gatishmërinë e marrjes së këtyre të dhënave. Metoda e regjistrimit duhet t'u lejojë të dhënave të përputhen me të dhënat e regjistruara në tokë.

c) Regjistruesi duhet të jetë në gjendje ruajtjen e të dhënave të regjistrimit për të paktën me të njëjtën periudhë, siç është vendosur për CVRs në SPO.IDE.H.140.

d) Nëse regjistruesi nuk del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një pajisje për të ndihmuar në përcaktimin e gjetjes e tij nën ujë. Jo më vonë se 1 janari 2020, kjo pajisje duhet të ketë një kohë minimale të transmetimit nënujor prej 90 ditësh. Nëse regjistruesi del (gjatë aksidentit), ai duhet të ketë një transmetues automatik të vendndodhjes së emergjencës.

e) Kërkesat e aplikueshme për fillimin dhe ndalimin logjik të regjistruesit janë të njëjta, si dhe kërkesat e aplikueshme për fillimin dhe ndalimin e CVR janë në SPO.IDE.H.140 (d) dhe (e).

SPO.IDE.H.155 Regjistruesi i kombinuar i të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinë

Përputhja me kërkesat e CVR-së dhe të FDR-së mund të arrihet me një regjistruar të kombinuar të të dhënave të fluturimit dhe zërit në kabinë.

SPO.IDE.H.160 Ndenjëset, rripat e sigorisë të ndenjëseve dhe sistemet e shtrëngimit

a) Helikopterët duhet të pajisen me:

1) një ndenjëse ose vend (pune) për çdo anëtar ekuipazhi ose specialist kryesor në bord;

2) një rrip sigurimi në çdo ndenjëse dhe pajisje shtrëngimi për çdo vend (pune);

3) për helikopterët që u është lëshuar për herë të parë një certifikatë individuale CofA pas 31 dhjetorit 2012, një rrip sigurimi me sistem shtrëngimi sipër gjoksit për çdo ndenjëse; dhe

4) një rrip sigurimi me sistemin e shtrëngimit sipër gjoksit duke ndërthurur një pajisje që do të shtrëngojë automatikisht gjoksin e personit (te ulur) në rast të një zvogëlimi të menjëhershëm (të

nxitim), për çdo ndenjës të anëtarit të ekuipazhit të fluturimit.

b) Një rrip ndenjësje me sistem shtrëngimi sipër gjoksit, duhet të ketë një pikë zbërthimi.

SPO.IDE.H.165 Kutia e ndihmës së shpejtë

a) Helikopterët duhet të jenë pajisur me kutinë e ndihmës së shpejtë.

b) Kutia e ndihmës së shpejtë duhet të jetë:

- 1) gati dhe e mundshme për t'u përdorur; dhe
- 2) të jetë e përditësuar

SPO.IDE.H.175 Oksigjeni shtesë – helikopterët e pahermetizuar

a) Helikopterët e pahermetizuar që operojnë në lartësitë e fluturimit ku furnizimi me oksigjen është kërkesë, në përputhje me (b), duhet të pajisen me dhomë ruajtjeje oksigjeni dhe aparate shpërndarje, të aftë të ruajnë dhe shpërndajnë furnizimin me oksigjenin e kërkuar.

b) Helikopterët e pahermetizuar që operojnë mbi lartësinë e fluturimit, tek e cila lartësia sipas presionit në hapësirat e kabinës është mbi 10 000 ft, duhet të mbaje oksigjen të mjaftueshëm për frymëmarrje dhe furnizim:

1) për të gjithë anëtarët e ekuipazhit, për çdo periudhë në kohën e 30 minutave, ku lartësia sipas presionit në hapësirën e kabinës do të jetë midis 10 000 ft dhe 13 000 ft; dhe

2) të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë për çdo periudhë dhe lartësia sipas

presionit në hapësirën e kabinës do të jetë mbi 13 000 ft.

c) Pavarësisht nga (b), lëvizjet e ndryshimit të lartësisë midis 13 000 ft dhe 16 000 ft mund të ndërmerren pa furnizim me oksigjen, në përputhje me SPO.OP.195(b).

SPO.IDE.H.180 Zjarrfikëset e dorës

a) Helikopterët, përveç helikopterëve ELA2, duhet të pajisen me të paktën një zjarrfikës dore:

1) në kabinën e ekuipazhit fluturues; dhe

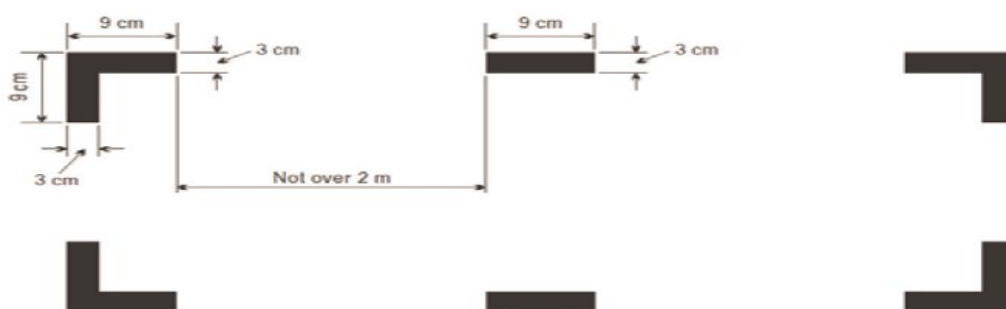
2) në çdo hapësirë kabinë që është e ndarë nga hapësira e kabinës së ekuipazhit të fluturimit, përveç rasteve kur hapësira (e kabinës) është e mundur të kalohet nga ekuipazhi i fluturimit.

b) Tipi dhe sasia e agjentit kimik shuarës e kërkuar për zjarrfikëset duhet të jetë e përshtatshme për tipin e zjarrit që mund të ndodhë në kabina, ku shuarësi mendohet se do të përdoret dhe të minimizojë rrezikun e koncentrimit të gazit helmues në kabinat e mbushura me njerëz.

SPO.IDE.H.185 Skicimi i pikave të hyrjes me thyerje (në rast emergjence)

N.q.s. sipërfaqja e trupit të helikopterit, e përshtatur për të hyrë me thyerje nga ekuipazhi i shpëtimit në një emergjencë, janë skicuar këto lloj sipërfaqesh që duhet të jenë të shënuara siç tregohen në figurën 1.

Figura 1. Skema e pikave të hyrjes me thyerje

SPO.IDE.H.190 Transmetuesi i vendndodhjes së emergjencës (ELT)

a) Helikopterët e certifikuar për planimetri me vende për ulje mbi gjashtë udhëtarë, duhet të pajisen me:

1) një ELT automatike; dhe

2) një ELT (ELT(S)) mbijetese në një varke shpëtimi ose xhakëtë shpëtimi, kur helikopteri operon në një distancë nga toka që i korrespondon

më shumë se 3 minutave kohe fluturimi në një shpejtësi normale (fluturimi horizontal).

b) Helikopterët e certifikuar për një planimetri me vende për ulje të gjashtë ose më pak (udhëtarëve) duhet të pajiset me një ELT(S) ose një sinjalizues personal vendndodhjeje (PLB), që mbahet nga një anëtar i ekuipazhit ose një specialist kryesor.

c) ELTs të çdo tipi dhe PLBs duhet të jenë në gjendje të transmetojnë në të njëjtën kohë në frekuencat 121,5 MHz dhe 406 MHz.

SPO.IDE.H.195 Fluturime mbi ujë – helikopterë kompleksë të ndryshëm nga ata me fuqi motorike

a) Helikopterët duhet të pajisen me jelek shpëtimit për çdo person në bord, që duhet të vishet ose të vendoset në një pozicion, që të jetë gati për ta marrë që nga ndenjësja ose vendi i personit të cilit i është dhënë ta përdori atë, kur:

1) fluturohet mbi ujë përtej distancës nga toka gjatë procesit të vetërrotullimit të helikës, në rast të fikjes së motorit kritik dhe kur helikopteri nuk është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal; ose

2) fluturimi mbi ujë në një distancë korresponduake nga toka më shumë se 10 minuta fluturim me shpejtësi normale (në fluturim horizontal), ku në rast se motori fiket, helikopteri nuk është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal; ose

3) ngritja ose ulja në një aerodrom/vend operimi, ku ngritja ose trajektorja e afrimit është mbi ujë.

b) Çdo jelek shpëtimit duhet të pajiset me mjete ndriçuese elektrike, me qëllim të përcaktimit të vendndodhjes së personave.

c) Piloti në komandë i helikopterit që operon në një fluturim mbi ujë në distancë që i korrespondon një kohë më shumë se 30 minutash fluturimi horizontal në shpejtësi normale ose 50 NM, cilado që është më pak, duhet të bëjë vlerësimin e riskut të mbijetesës së udhëtarëve të helikopterit, në rast të uljes së detyruar në ujë, bazuar në atë që ai/ajo duhet të vendosë në marrjen e:

1) pajisjeve për dhënien e sinjalit të emergjencës;

2) sasinë e duhur të varkave të shpëtimit që të marrë të gjithë personat në bord, të vendosura në mënyrë të tillë që të jenë të gatshme për përdorimin e tyre në emergjencë; dhe

3) mjetet e shpëtimit të jetës, për të dhënë pajisjet për zgjatjen e mbijetesës për një kohë të gjatë, në përshtatje me fluturimin që ndërmerret.

d) Piloti në komandë duhet të gjykojë riskun për mbijetesën e udhëtarëve të helikopterit, në rast të një uljeje të detyruar në ujë, kur vendoset që jelekët e shpëtimit të nevojshëm në (a) duhet të vishen nga të gjithë udhëtarët.

SPO.IDE.H.197 Jelekët e shpëtimit – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

a) Helikopterët duhet të pajisen me jelekë shpëtimit për çdo person në bord, që duhet të vishen ose të vendosen në një pozicion që të jenë të gatshme për t'u marrë nga ndenjësja ose vendi i personit, të cilit i është dhënë ta përdori atë, kur:

1) në një fluturim që operohet mbi ujë në një distancë nga toka që i korrespondon për më shumë se 10 minuta kohë fluturimi horizontal në shpejtësi normale, ku në rast të fikjes së motorit kritik, helikopteri është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal;

2) në një fluturim që operohet mbi ujë, më tej se distanca e vetërrotullimit të helikës për të mbërritur në tokë, në rastin e fikjes së motorit kritik, helikopteri nuk është në gjendje të qëndrojë në fluturim horizontal; ose

3) ngritja ose ulja në një aerodrom ose në vend operimi, ku ngritja ose trajektorja e afrimit është aq shumë mbi ujë, saqë, në rast të një defekti, mund të ndodhë që të kryhet ulje e detyruar (në ujë).

b) çdo jelek shpëtimit, duhet të pajiset me një mjet ndriçues elektrik me qëllim që të përcaktohet vendndodhja e personave.

SPO.IDE.H.198 Kostumet e mbijetesës – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

Çdo person në bord duhet të veshë një kostum mbijetese kur përcaktohet si e tillë nga piloti në komandë e bazuar në vlerësimin e riskut, duke marrë parasysh kushte në vazhdim:

a) Në një fluturim mbi ujë më tej se distanca e vetërrotullimit ose distanca nga bregu i uljes së detyruar, ku në rastin e fikjes së motorit kritik, helikopteri nuk është në gjendje të mbajë fluturimin horizontal; dhe

b) Raporti i motit ose parashikimi i mundshëm për pilotin në komandë, tregon se temperatura e detit do të jetë më pak se plus 10°C gjatë fluturimit; ose

SPO.IDE.H.199 Varkat e shpëtimit, ELTs të mbijetesës dhe pajisjet e mbijetesës në fluturimet e zgjatura mbi ujë – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

Helikopterët që operojnë:

a) Në një fluturim mbi ujë prej një distancë nga bregu që i korrespondon më shumë se 10 minuta kohë fluturimi horizontal në shpejtësi normale, ku në rast të fikjes së motorit kritik, helikopteri është në gjendje të ruajë fluturimin horizontal; ose

b) Në një fluturim mbi ujë në një distancë që i korrespondon në më shumë se 3 minuta kohë fluturimi horizontal në shpejtësi normale, që në rast të fikjes së motorit kritik, helikopteri nuk është në gjendje të ruajë fluturimin horizontal dhe në rast se gjykohet si i tillë nga piloti në komandë, me mjetet e vlerësimit të riskut, (helikopteri) duhet të pajiset me:

1) të paktën me një varkë shpëtimi me vlerësimin e kapacitetit jo më pak se maksimumi i numrit të personave në bord, të vendosur në mënyrë të tillë që të jenë në gatishmëri për përdorimin e tyre në emergjence;

2) të paktën një ELT (ELT(S)) për çdo varke shpëtimi të kërkuar; dhe

3) pajisje të shpëtimit të jetës, përfshirë mjete të mbijetesës për një kohë të gjatë, në përshtatje të fluturimit që ndërmerret.

SPO.IDE.H.200 Pajise të mbijetesës

Helikopterët që operojnë mbi rajone në të cilat kërkimi dhe shpëtimi mund të jetë i vështirë duhet të jenë të pajisur, me:

a) pajisje sinjalizimi për të lëshuar sinjal emergjence;

b) të paktën një ELT (ELT(S)) mbijetese; dhe

c) pajisje mbijetese shtesë për rrugëkalimin që do të fluturohet duke marrë parasysh numrin e personave në bord.

SPO.IDE.H.201 Kërkesa shtesë për helikopterët që kryejnë operime larg bregut në rajone detare të rrezikshme – helikopterët kompleksë me fuqi motorike

Helikopterët që fluturojnë në operime larg bregut në rajone detare të rrezikshme, me një distancë nga toka që i korrespondon në më shumë se 10 minuta kohë fluturimi horizontal me shpejtësi normale, duhet të respektojë si më poshtë:

a) Kur raporti i motit ose parashikimi i dhënë te piloti në komandë tregon se temperatura e detit do të jetë më pak se plus 10°C gjatë fluturimit ose, kur koha e parashikuar për shpëtim e tejkalon përlogaritjen e kohës së mbijetesës ose fluturimi është planifikuar të kryhet gjatë natës, të gjithë anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë në bord veshin kostum (shpëtimi) mbijetese.

b) Të gjitha varkat e shpëtimit që ngarkohen në përputhje me SPO.IDE.H.199 duhet të instalohen në mënyrë që të jenë të përdorshme në kushtet e detit në të cilin helikopteri mund të kryejë ulje të detyruar (në det), qëndrimi mbi ujë dhe

karakteristikat e balancimit (drejtimit) janë vlerësuar, me qëllim që të përputhen me kërkesat e certifikimit për uljen e detyruar.

c) Helikopteri duhet të pajiset me sistem emergjent ndriçimi, me ushqyes të pavarur elektrik për të dhënë një burim për ndriçimin e përgjithshëm të kabinës për një rregull në evakuimin e helikopterit.

d) Të gjitha daljet emergjente, përfshirë daljet emergjente të ekuipazhit dhe mjetet për hapjen e tyre, duhet të jenë shënuar dukshëm për të drejtuar udhëtarët, duke përdorur daljet ditën ose në errësirë. Këto lloj shenjash duhet të jenë projektuar për të qenë të dukshme, n.q.s. helikopteri, përmbysset dhe kabina është zhytur nën ujë.

e) Të gjitha dyert, që nuk vetëshkëputen dhe janë projektuar si dalje emergjente gjatë uljes së detyruar (në ujë), duhet të kenë mjetet e sigurimit të tyre në pozicion të hapur, kështu që ato nuk pengojnë udhëtarët gjatë daljes emergjente në të gjitha kushtet e detit, në kushtet e kërkesave maksimale, të vlerësohet ulja emergjente (në ujë) dhe qëndrimin mbi ujë.

f) Të gjitha dyert, dritaret ose hapje të tjera në hapësirën e kabinës që mendohet të përdoren me qëllim të daljes nga niveli nënujor, duhet të pajisen në të njëjtën mënyrë, për të operuar në një rast emergjence.

g) Jelekët e shpëtimit duhet të vishen gjatë gjithë kohës, ndërkohë që specialisti kryesor ose anëtar i ekuipazhit për të cilin është dhënë përdorimi i jelekut të shpëtimit, veshin një kostum mbijetese të integruar që plotëson kërkesat e kombinuara të kostumit të mbijetesës dhe jelekut të shpëtimit.

SPO.IDE.H.202 Helikopterët e certifikuar për të operuar në ujë – pajisje të ndryshme

Helikopterët e certifikuar për operime në ujë duhet të pajisen me:

a) një spirance deti dhe pajisje të tjera të nevojshme për të mundësuar parkimin, ankorimin ose manovrimin e helikopterit në ujë, në përshtatje me madhësinë e tij, peshës dhe karakteristikave të drejtimit; dhe

b) pajisje për të krijuar sinjale zëri përshkruar në rregulloret ndërkombëtare për parandalimin e përplasjes në det, nëse është e aplikueshme.

SPO.IDE.H.203 Për të gjithë helikopterët në fluturime mbi ujë – ulja e detyruar në ujë

Helikopterët kompleksë me motor, të cilët operojnë mbi ujë në një mjedis të rrezikshëm në

një distancë nga toka që korrespondon me më shumë se 10 minuta nga koha normale në fluturim horizontal dhe helikopterë të tjerë ndryshe nga ata kompleksë me motor që fluturojnë mbi ujë në një mjedis të rrezikshëm përtej një distancë prej 50 NM nga toka, duhet të jenë:

a) konstruktuar për ulje në ujë, në përputhje me kodin e duhur të vlefshmërisë ajrore;

b) certifikuar për ulje emergjente në ujë, në përputhje me kodin e vlefshmërisë ajrore; ose

c) pajisur me pajisje emergjente të qëndrimit mbi ujë.

SPO.IDE.H.205 Pajisjet individuale mbrojtëse

Çdo person në bord duhet të veshë pajisje mbrojtëse individuale që të jenë të përshtatshme për tipin e operimit që është duke u kryer.

SPO.IDE.H.210 Kufjet

Kurdo që kërkohet një sistem radio dhe/ose një sistem radionavigimi, helikopterët duhet të pajisen me kufje me mikrofoni të zgjatur ose të ekuivalente, me një buton transmetimi në komandat e fluturimit për çdo pilot të kërkuar, anëtar të ekuipazhit dhe/ose specialist kryesor në vendin e tij/saj të punës.

SPO.IDE.H.215 Pajisjet e radiokomunikimit

a) Helikopterët që operojnë në kushte IFR ose natën, ose kur kërkohet nga kushtet e aplikueshme të hapësirës ajrore, duhet të pajisen me mjete radiokomunikimi që, në kushtet normale të radiokomunikimit të përsëritur duhet të jenë në gjendje, të:

1) të kryejnë komunikim të dyanshëm, me qëllim të kontrollit të aerodromit;

2) marrin informacion meteorologjik;

3) kryejnë komunikim të dyanshëm në çdo kohë gjatë fluturimit me stacionet aeronautike në ato frekuenca të përshkruara nga autoriteti i duhur; dhe

4) të mundësojnë komunikimin në frekuencën aeronautike të emergjencës 121,5 MHz.

b) Kur kërkohet më shumë se një njësi të pajisjeve të komunikimit, çdonjëra duhet të jetë e pavarur nga tjetra ose të tjerat, në atë masë që mosfunksionimi i njëres nuk do të ndikojë në mosfunksionimin e tjetrës.

c) Kur kërkohet një sistem i radiokomunikimit dhe kur kërkohet një sistem shtesë në sistemin e telefonit të brendshëm, sipas SPO.IDE.H.135 për ekuipazhin e fluturimit, helikopterët duhet të pajisen me një buton transmetimi në dorezën e

drejtimit për çdo pilot të kërkuar dhe anëtar ekuipazhi në vendin e tij/saj të përcaktuar të punës.

SPO.IDE.H.220 Pajisjet e lundrimit

a) Helikopterët duhet të pajisen me mjete lundrimi që do t'u mundësojnë atyre të procedojnë, në përputhje me:

1) planin e fluturimit ATS, nëse është e aplikueshme; dhe

2) kërkesat e aplikueshme të hapësirës ajrore.

b) Helikopterët duhet të kenë pajisje lundrimi të mjaftueshme dhe të sigurojnë që, në rast mosfunksionimi të një pjese të pajisjes në çdo pjesë të fluturimit, pjesa tjetër e mbetur e pajisjes duhet të lejojë lundrim të sigurt, në përputhje me (a) ose një grup të paparashikuar veprimesh, që të përfundojnë në mënyrë të përshtatshme pa u prekur siguria.

c) Helikopterët, që operojnë në fluturime në të cilat mendohet se do të ulen në IMC, duhet të pajisen me mjete lundrimi, të afta për të dhënë drejtimin për në pikën nga ku mund të kryhet ulja me shikim të lirë. Kjo pajisje duhet të jetë në gjendje të japë drejtim në çdo aerodrom në të cilin mendohet se do të kryhet ulja në IMC dhe për çdo aerodrom tjetër të përcaktuar alternativ.

d) Për operimet e PBN-së, avioni duhet të plotësojë kërkesat e certifikimit të vlefshmërisë ajrore për specifikimin e duhur të lundrimi.

SPO.IDE.H.225 Transponderi

Kur kërkohet nga hapësira ajrore në të cilën fluturohet, helikopterët duhet të pajisen me një transponder radar sekondar zbulimi (SSR) me të gjitha aftësitë e kërkuara.

NËNPJESA E

KËRKESAT SPECIFIKE

SEKSIONI I

HELIKOPTERË PËR OPERIM TË NGARKESAVE TË JASHTME ME LITAR (KAVO)(HESLO)

SPO.SPEC.HESLO.100 Procedurat standarde të operimit

Procedurat standarde të operimit për HESLO duhet të specifikojnë:

a) pajisjet që duhet të merren, përfshirë kufizimet për operimin e tij dhe listën e hyrjeve të pajisjeve minimale të përshtatshme (MEL), siç aplikohet;

b) përbërja e ekuipazhit dhe kërkesat për eksperiencën e anëtarëve të ekuipazhit dhe të specialistëve kryesorë;

c) trajnimi përkatës për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë për kryerjen e detyrave të tyre, kualifikimin, caktimin në detyrë të personave që japin trajnim të tillë për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë;

d) përgjegjësitë dhe detyrat e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

e) kriteri i performancës, i nevojshëm që të arrijë të kryejë operimet HESLO;

f) procedurat normale dhe jonormale në rastet emergjente.

SPO.SPEC.HESLO.105 Pajisje specifike për HESLO-n

Helikopteri duhet të jetë pajisur me të paktën:

a) një pasqyrë për sigurinë teknike për ngarkesën ose mjet alternativ për të parë ganxhën/at e ngarkesës; dhe

b) një peshore ngarkese, në të kundërt ndonjë metodë tjetër për të përcaktuar peshën e ngarkesës.

SPO.SPEC.HESLO.110 Transportimi i mallrave të rrezikshme

Operatori që transporton mallra të rrezikshme për në ose prej vendeve pa njerëz ose rajone të thella, duhet të aplikojë tek autoriteti kompetent për një përjashtim nga dispozitat e instruksioneve teknike, n.q.s. ato synojnë që të mos përputhen me kërkesat e këtyre instruksioneve.

SEKSIONI 2

OPERIMET ME NGARKESE DHE NJERIUN JASHTË (HEC)

SPO.SPEC.HEC.100 Procedurat standarde të operimit

Procedurat standarde të operimit për HEC, duhet të specifikojnë:

a) pajisjet që do të merren, përfshirë kufizimet e tyre në operim dhe lista hyrëse e pajisjeve minimale (MEL), e aplikueshme;

b) përzgjedhja e ekuipazhit dhe eksperiencia e kërkuar e anëtarëve të ekuipazhit dhe e specialistëve kryesorë;

c) trajnimi i nevojshëm për anëtarët e ekuipazhit dhe të specialistëve kryesorë për të kryer detyrën e tyre dhe kualifikimet e personave të emëruar në detyrë, për t'u dhënë këtë lloj trajnimi anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

d) përgjegjësitë dhe detyrat e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

e) kriteri i performancës, i nevojshëm për të arritur kryerjen e operimeve të HEC-së;

f) procedurat normale dhe jonormale të emergjencës.

SPO.SPEC.HEC.105 Pajisje specifike për HEC-në

a) Helikopteri duhet të pajiset me:

1) pajisje operimi me varje ose ganxhë ngarkese;

2) një pasqyrë për sigurinë teknike të ngarkesës ose mjet alternativ për të parë ganxhën; dhe

3) një peshore ngarkese, në të kundërt duhet të jetë një metodë tjetër për përcaktimin e peshës së ngarkesës.

b) Instalimi i të gjitha pajisjeve të varura dhe pajisja e ganxhës së ngarkesës dhe çdo modifikim në vazhdimësi, duhet të këtë vlefshmëri ajrore të aprovuar e përshtatshme për funksionin që do të kryejë.

SEKSIONI 3

OPERIMET PARASHUTISTE (PAR)

SPO.SPEC.PAR.100 Procedurat standarde të operimit

Procedurat standarde të operimit për PAR-në duhet të specifikojnë:

a) pajisjet që do të merren, përfshirë kufizimet e operimit të tyre dhe përditësimet e duhura në listën minimale të pajisjeve (MEL), të aplikueshme;

b) përzgjedhja e ekuipazhit dhe eksperiencia e kërkuar e anëtarëve të ekuipazhit dhe e specialistëve kryesorë;

c) trajnimin e nevojshëm të anëtarëve të ekuipazhit dhe të specialistëve kryesorë për kryerjen e detyrës së tyre dhe kualifikimi i personave të emëruar në detyrë që u japin këtë lloj trajnimi anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

d) përgjegjësitë dhe detyrat e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

e) kriteri i performancës, i nivelit të duhur për të kryer operimet parashutiste;

f) procedurat normale dhe jonormale të emergjencës.

SPO.SPEC.PAR.105 Marrja (në avion) i anëtarëve të ekuipazhit dhe i specialistëve kryesorë

Kërkesat për përgjegjësitë e specialistëve

kryesorë, siç shtrohen në SPO.GEN.106(C), nuk duhet të jenë të aplikueshme për specialistët kryesorë që kryejnë hedhje me parashutë.

SPO.SPEC.PAR.110 Ndenjëset

Pavarësisht nga SPO.IDE.A.160(a) dhe SPO.IDE.H.160(a)(1), dyshemeja e avionit mund të përdoret si ndenjëse, duke dhënë mjetet e mundshme për specialistët kryesorë për t'u mbajtur ose për t'u lidhur.

SPO.SPEC.PAR.115 Oksigjeni shtesë

Pavarësisht nga SPO.OP.195(a), kërkesa për përdorimin e oksigjenit shtesë nuk duhet të jetë e aplikueshme për anëtarët e ekuipazhit, por vetëm për pilotin në komandë dhe specialistët kryesorë, që kryejnë mision të rëndësishëm për detyrën speciale, në çdo kohë kur lartësia e kabinës:

a) tejkalon 13 000 ft, për një periudhë jo më shumë se 6 minuta;

b) tejkalon 15 00 ft, për një periudhë jo më shumë se 3 minuta.

SPO.SPEC.PAR.125 Hedhja (lëshimi) e mallrave të rrezikshme

Pavarësisht nga SPO.GEN.155, parashutistët mund të dalin nga avioni, me qëllim shfaqje parashutizmi mbi zona të banuara të qyteteve, qytezave ose vendeve të banuara rishtas ose mbi grumbullimet e hapura të njerëzve, ndërkohë që kanë pajisje tymuese për shfaqje, të cilat janë dhënë dhe prodhuar për këtë qëllim.

SEKSIONI 4

FLUTURIMET AKROBATIKE (ABF)

SPO.SPEC.ABF.100 Procedurat standarde të operimit

Procedurat standarde të operimit për ABF-në duhet të specifikojnë:

a) pajisjet që do të ngarkohen, përfshirë kufizimet gjatë operimit të tyre dhe lista e dhënë e mjeteve minimale (MEL) të duhura, sipas aplikimit;

b) përzgjedhja e ekuipazhit dhe eksperiencë e kërkuar për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë;

c) trajnimi i nevojshëm për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë për kryerjen e detyrës së tyre dhe kualifikimet e personave të emëruar në detyrë që japin një trajnim të tillë për anëtarët e ekuipazhit dhe specialistët kryesorë;

d) përgjegjësitë dhe detyrat e anëtarëve të ekuipazhit dhe specialistëve kryesorë;

e) kriteri i performancës, i nevojshëm për të qenë të aftë të kryejnë fluturime akrobatike;

f) procedurat normale dhe jonormale të emergjencës.

SPO.SPEC.ABF.105 Dokumentet, manualët dhe informacioni që duhet të merret

Dokumentet e mëposhtme të renditura në SPO.GEN.140(a), janë të nevojshme të merren gjatë fluturimeve akrobatike:

a) dorëzimi në detaje të planit të fluturimit ATS, n.q.s. është e aplikueshme;

b) harta të vogla aeronautike të reja për rrugëkalimin/për rajonin e propozuar për fluturim dhe të gjitha rrugëkalimet gjatë të cilave është e arsyeshme të presësh që fluturimi mund të devijohet;

c) procedurat dhe informacioni vizual dhe me sinjale për përdorim, gjatë shkëmbimit të avionëve me njëri-tjetrin në ajër; dhe

d) informacionin që ka të bëjë me shërbimet e kërkim-shpëtimit për rajonin që mendohet se do të fluturohet.

SPO.SPEC.ABF.115 Pajisje

Nevojat e kërkesave për pajisjet e mëposhtëm që nuk janë të aplikueshme për fluturime akrobatike:

a) kutia e ndihmës së shpejtë, siç përcaktohet në SPO.IDE.A.165 dhe SPO.IDE.H.165;

b) zjarrfikës dore, siç përcaktohet në SPO.IDE.A.180; dhe

c) transmetues emergjentë të vendndodhjes ose instrument personal të vendndodhjes, siç përcaktohet në SPO.IDE.A.190 dhe SPO.IDE.H.190.

	Formati 61x86/8
--	-----------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2020

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 1736 lekë